

حکام سیدنا ابن ماجہ

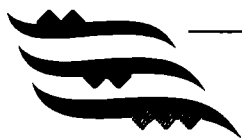
بہ کوردی
منتدی اِقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

ئامادہ کردنی
سیروان کاکہ احمد

وہر گیلانی
ستافی پیت

پروژه‌ی پیت

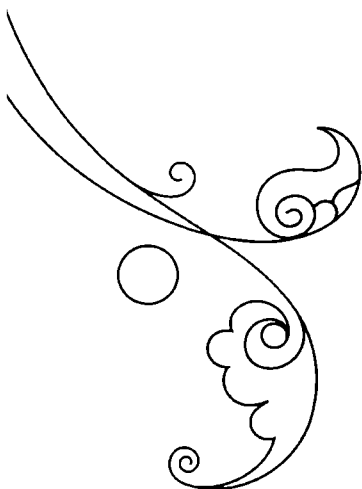
بو وه‌رگپراڻی سه‌رجه‌م کتبیبه‌کانی فهرمووده

ریتکخراوی پیت

بو په‌روه‌رده و توپزینه‌وه‌ی زانستی

جواهر سینن ابن ماجه

به‌کردی

ئاماده‌کردنی: سیروان کاکه أحمد

وه‌رگپراڻی: ستافی پیت

هه‌له‌چن و پینووس: بریار هیرویی

دیزاینی ناوه‌وه: بریار هیرویی

دیزاینی به‌رگ: إخلاص دیزاین

چاپی یه‌که‌م: ۱۴۴۵ ک - ۲۰۲۴ ز

۴۹۹ لاپه‌ره

۲۴ × ۱۷ سم

بابه‌ت: ئایینی

له به‌ری‌وه‌به‌رایه‌تیی گشتیی کتبیخانه گشتیه‌کان - هه‌ریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۲۹۶) ی سالی (۲۰۲۴) ی پت دراوه

ریتکخراوی پیت

جَوَاهِرُ کُتُبِ السَّیِّئَةِ بِهَرُورِی (۴)

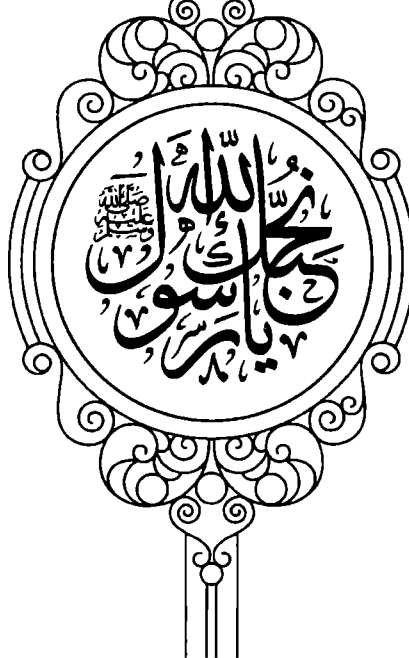
جَوَاهِرُ سَیِّئِیْنِ ابْنِ مَاجِہِ

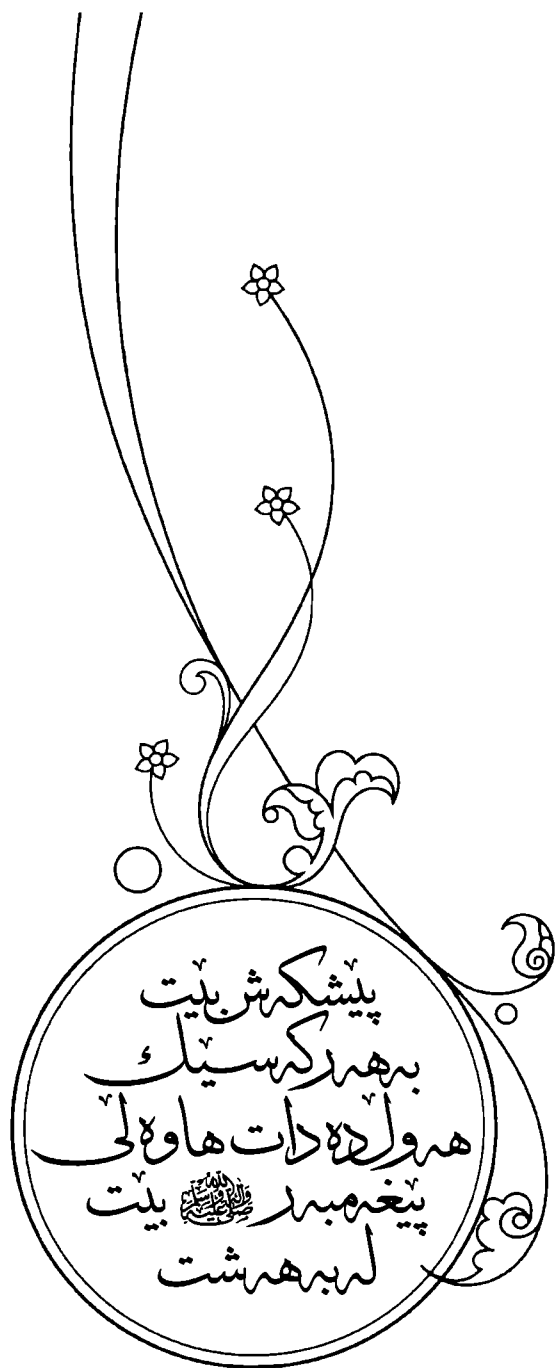
بِهَرُورِی

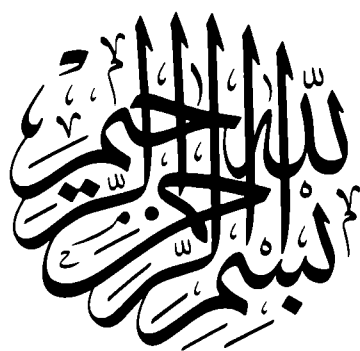

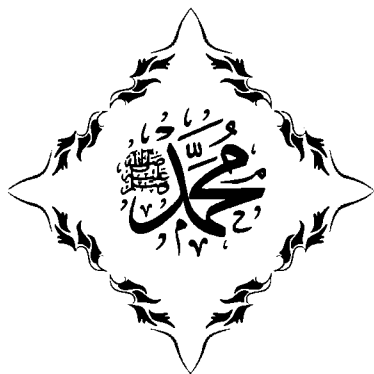
نَامَادہ کردنی
سِیروان کاکہ اُحمَد

وہر گِیْرانی
سِتافی پیت

سيفه ته كانى و شكۆ و گوره يى ﷺ

ته گهر همر يه کيک له ئيمه به هوئى سيفه تىک ياخود دوو سيفه ت و په وشتى جوان ريز و پيگه يه ک له دلى خه لک پهيدا بکات، تهو يه ک دوو سيفه ته ريزدارى بکات، ئايا بۆچوونت چون ده بيت بهرانبه ريز و پيگه و گوره يى پيغه مبهري خوا ﷺ، که ههرچى سيفه تى شکۆ و مهزنى و گوره يى ههيه، له زاتى ئەودا کۆ بۆتهوه، وهک:

پله وپايه ي پيام و پهيامبهري، خولله ت و مهحه بيه ت، پالفته يى، شه ورپويى، مه قامى قورب، شه فاعه ت، وه سيله و فهزيله، مه قامى مهحمود، بوراق، بهرزبوونه وه بۆ ئاسمان، په وانه کرانى بۆ ته و اوئى مروفايه تى، بهرنويزيکردنى بۆ پيغه مبهران، شايه تى بۆ درانى له لايه ن پيغه مبهران و ئوممه تانيان، گوره ي هه موو وه چه ي ئاده م، هه لگري ئالاي همد، په وانه کرانى بهرهمه ت بۆ هه موو جيهانيان، رازيکرانى له قيامه ت له لايه ن خواوه، هه وزى که وسهر، نيعمه ت و بهخشش بۆ ته و اوکرانى^(۱)، چاوپوشي ليکران و ليخوشبوونى له وه ي پيشتر کردوويه تى و ته وه يشى له داهاتوودا ده يکات^(۲)، سينه فراوانکرانى^(۳)، ناو بهرزکرانه وه و شوره ت پهيدا کرانى، پشتيوانى ليکرانى به فريسته کان، حیکمه ت و شهريعه ت و فاتيحه و قورئان پيذرانى، سه لاوات له سه ر درانى له لايه ن خوا و فريسته کان، سويندخواردن به ته مه نى موباره کى،

۱- نامازه به بۆ ئايه تى: {وَيَمُتْ بِغَمَّتِهِ عَلَيْكَ} يوسف: ۶.

۲- نامازه به بۆ ئايه تى: {لَيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ} الفتح: ۲.

۳- نامازه به بۆ سووره تى (إنشراح).

وه لا مدرانه وهى داواكانى، قسه كردنى له گه ل بنگيان و گيانداران، هه لقولينى تاو له نيوان كه لينى په نجه كانى، مانگ بو شوق كرانى، سه رخرانى به ترس خرايه نيو دلى دوژمنانى، سيبه ر بو كرانى له لايه ن هه وره كانه وه، ته سبيحات كردنى چه و و ورده به رد له نيو له پى ده سته موباره كه كانى، پاراستنى له زيانپيگه ياندنى له لايه ن خه لكه وه ... شكو و مه زنى و گه وره بيه كه ي له ئاستيكه هيج كه سيك ناتوانيت وه ك ئه وه ي شايسته يه ئامازه يان پى بكا و يه ك له دواى يه ك باسيان بكات. به ده ر له و خوايه تاكوو ته نهايه ي پى به خشيوه و فه زلى له گه ل كردووه، هيج مروفىك ناتوانيت په ي به خه سلته مه زنه كانى ببات و به ئاسانى دركيان بكات.

چەند رېئىمايىيەكى پېئويىست بۇ خويئەرى خۆشەويىست

خويئەرى بەرپىز:

۱. كاتىك فەرموودەكانى نېئو ئەم پەرتووكە دەخوئىيەتەو بەخىرايى بەسەرىدا گوزەر مەكە و بچىيە سەر خويئەندەوئە فەرموودەيەكى دىكە، وە بىر لە ماناى فەرموودەكان بکەو و لە كاتى تىنەگەيشتن يان ناروونىيەك بگەپئو بۇ سەرچاوەكانى پوونكر دنەوئە فەرموودە، چونكە فەرموودە ھەيە ماناى ناروونە لە شوئى دىكە پوون كراوئەتەو، فەرموودە ھەيە بەكورت و پوختى ھاتووە لە شوئىيىكى دىكە تەفصىلى پى دراو، كە ئەم كىتەت خويئەندەو بەجوانى لەو قسانە تىدەگەيت.

۲. پاشان بزائە فەرموودەكان بەزۆرى وەك شىفا و چارەسەر وان بۇ نەخۆش يان بۇ ھەر كەسك پېئويىستى بەو دەرمان و چارەسەرانە ھەيە، بىگومان چارەسەرىش دەبىت كەسكىكى پىسپۆر لەو بواردە بۇ كەسى پېئويىست دىيارى بكات، ئەگەرنا بەكارھىنانى فەرموودەكان بەبى ئاگاداربوون لە زانستە شەرىعيەكان، يان بەبى پرس و پراو بۇچوونى كەسانى شارەزا، لەوانەيە خواوئەكەى تووشى ھەلە بكات و سەرەنجام تووشى پەشىمانى بىتەو لە ھەندىك كردار و گوشتار كە ئەنجامى داوون بەھوى ھەلە تىگەيشتن لە فەرموودەكان.

۳. تەكايە بە ھىچ جورىك فەتوا و بۇچوونى خۆت لەسەر پراوئەتى فەرموودەكان دەرەپە، چونكە دلئيات دەكەينەو، بەبى ھەبوونى بنچىنەكى تۆكمە لە زانستى شەرىعى و گەرانەو بۇ زانايانى فەرموودە تووشى ھەلەى گەورە دەبىت.

لەگەل پىزدا

ستافى پىت

پیشہ کی

بیگومان سوننت وہك سەرچاوهی دووه می شهریه تی ئیسلام زۆر جینگای بایه خ و گرینگیییدانی موسولمانه، گه یشتن به سەرچاوه کانی سوننتیش که له سەرچاوه سهره کییه کانی کتیبه کانی فهرمووده بهرجهستهیه، کاریکی ئاسان نییه، له سۆنگهی ههستکردن به بهرپرسیارییه تی و گرتنه ری پینگایه کی ئاسان بۆئوهی موسولمانان له ههر شوینیکی دنیا بتوانن به سانای دهستیان بگات به فهرمووه کانی خو شه ویستان ﷺ و سوودی لی وهربگرن و له ژیا نی پۆژانه یان کاری پی بکه ن، هه لسام به خو یندنه وه و کور تکر د نه وهی ههر شه ش کتیبی شه ش زانا ناوداره کانی فهرمووده، به پززان و پیشه وایانمان:

پیشه وای بوخاری و پیشه وای موسلیم و پیشه وای ئه بو داود و پیشه وای تیرمیزی و پیشه وای نه سائی و پیشه وای ئیبن ماجه (په حمه تی خوای میهره بانیا ن له سه ر بی ت). له سه رخۆم کرده مه رج جگه له فهرمووده ی (صحیح) نه هیتم و ته نانه ت خۆم پاراست له فهرمووده ی (حسن) یش، که بیگومان له لای زانایان کاری پی ده کریت (مقبوله)، به لام خۆپاراستنم بۆ ئه وه ده گه ریته وه نه کهومه نیو کیشه و راجیایی زانایان له سه ر حوکمی زانایانی فهرمووده ناس بۆ پله ی فهرمووده که.

پاشان ناوم لی نا (جواهر)، واته: گه وه ره کان، بۆ ئه وهی بواری په خنه که متر بیته وه له به نده و له کاره که ی، ئیمه بانگه شه ی ئه وه نا که ین خو یندنه وه ی ههر یه کیك له و کتیبانه جیگره وه ی کتیبه به ره تیبه که بی ت، به لام ده توانین بلین زۆرترین فهرمووده ی (صحیح) ی ناو ئه و کتیبانه ده ره یئراون به شیوه یه ك ئاسان بی ت بۆ خو یندنه وه و له بهرکردن و ئاسانکردنی ده ستاوده ست پیکردنی کتیبه کان له نیو خه لکدا.

ئەوھى توانراوھ ھەول دراوھ و کراوھ، ئەوھى نەکراوھ داواکارم بە پشتیوانى خوا
لە چاپەکانى داھاتوو بە پیشنارى دلسوزانەى موسولمانان بتوانين پرۆژە کە باشتر و
جوانتر بکەين و بەرھەو پيشتری بیهين، کارئک بکەين شایستە بیت بە بیژە و بیت و
وشە و رستانیک کە تیکھەلکیشى ھەناسەکانى ئەم زاتە پاکە موبارەکەن ﷺ.
لە کوتايدا دەمەوئیت لە ناخى دلمەوھ سوپاس و ییزانینی خۆم ئاراستەى ستافى
پرۆژەى (پیت) بکەم بۆ ئەو ھەول و کۆششە بەردەوامەیان لە خزمەتکردن و
سەرخستنى ئەم پرۆژە موبارەکە و لە ناخەوھ سوپاسى ئەو (محسن) و چاکەکار
و سەربازە و نانەش دەکەم ھاوکارمان بوون بۆ بەچاپگەیاندى ئەم کتیبە ناوازانە
و خوا بەباشترین شیوھ پاداشتى ھەموومان بداتەوھ و ھەر خۆى وەرگرى کردەوھ
چاکەکانە و پاداشتیش دەداتەوھ، چونکە دلیان کردەوھى باشى چاکەکاران زایە
ناکات.

به نامهی کارکردنمان لهم پرۆژهیه:

۱. بۆ ده رهینانی دهقی فەرمووده کان و ناو نیشانه کان پشتمان به ستووه به باشتین ئه و چاپ و نو سخانهی له بهر ده ست بوون.
۲. له ههر شه ش کتیب ده ستکاری (کتاب) نه کراوه نه به ده ستکاری کردن و نه به لابر دن (حذف)، ههر پێشه وایه که له نوو سراوه که ی چه ند (کتاب) ی وهك عینوان هیناوه دامانناوه ته وه وهك خۆی.
۳. سه رجه م فەرمووده (ضعیف) و (حسن) ه کانمان لابر دوون، سه رباری لابر دنی کۆی فەرمووده دووباره کانی نیو کتیبه کان.
۴. ههر فەرمووده یه که (سبب ورود) ی له گه ل بوو ییت هینا ومانه، ئه مه ش له پینا و باشتیر تیگه یشتن له فەرمووده که و زووتر گه یشتن به مه به ستی گو ترانه که ی یان ئه نجام درانه که ی، جا فەرمووده که (مرسل) بوو ییت، یان (موقوف) بوو ییت، یان (مرفوع).
۵. بۆ وه رگێرانی کوردیه که سوودمان بینوه له کۆی کتیبه کانی پرۆژه ی پیت، به لام به هۆی ده ستکاری کردنی زۆری وه رگێرانه که وه نه مان توانی ناوی هیچ وه رگێرێک بنووسین، بۆیه لی ره وه زۆر سوپاس و پێزانینان ئاراسته ده که ی و ئه وانیش خاوه نی ئه م پادا شته نه پراوه ن (إن شاء الله).
۶. له دهقی عه ره بیدا ههر فەرما یشتیکی پێغه مبه ر ﷺ به رهنگی سوور نوو سراوه و خراوه ته نیو دوو جووت که وانه ی بچوو که وه - « » -، به هه مان شیوه له واتا کوردیه که شیدا خراوه ته نیو دوو جووت که وانه وه و ههر به رهنگی ره ش نوو سراوه.
۷. له نیو وه رگێرانه کوردیه که دا له ههر شو یێنیک پێویست به پوو نکر دنه وه ی کورتی وه رگێر بوو ییت، له نیو دوو که وانه ی - () - ره شدا پوو نکر دنه وه و شه رح نوو سراوه.

۸. له هه نديك شوين پروونكر د نه وه ی زیاتر پټو یست بووه نوو سراوه (تییینی:) و
له خواره وه پروونكر د نه وه كه ی نوو سراوه.

پوخته‌ی ژبانی ئیمام ئیبن ماجه رحمته الله

ناسنامه:

ناوی ته‌واوی: ناوی ته‌واوی ئەو شاخه به‌رزهی زانست بریتیه له موحه‌مه‌دی کوری یه‌زیدی قه‌زوینی ئیبن ماجه‌ی ربیعی.
کونیه‌که‌ی: (ئەبو عەبدوللە) یه.
به‌ناوبانگه به: ئیبن ماجه.

ئیمام فه‌یرۆز ئابادی گوتووویه‌تی: (ماجه) نازناوی باوکی موحه‌مه‌دی کوری یه‌زیدی قه‌زوینییه که خاوه‌نی سونه‌نه، نه‌ک ناوی باپیری بیت.
رافیعیش به هه‌مان شتیه ده‌لێت: (ماجه) نازناوی یه‌زیده، ناویکی فارسییه، هه‌ندیکیش ده‌لێن: موحه‌مه‌دی کوری یه‌زیدی کوری ماجه، (واته: ماجه ده‌که‌ن به ناوی باپیری نه‌ک نازناو بۆ باوکی)، به‌لام یه‌که‌میان راستره.
وه بۆچوونیکه دیکه‌ش هه‌یه ده‌لێت: ماجه ناوی دایکيه‌تی.

نیسه‌ته‌که‌ی: (قه‌زوینی) یه، که ناوچه‌یه‌کی به‌ناوبانگه له ئەصفه‌هان.

سالی له‌دایکبوونی: ئیمام ئیبن ماجه له سالی (۴۰۹) یی کۆچی له‌دایک بووه.

گه‌شته زانستییه‌کانی: ئیمام ئیبن ماجه وه‌ک هه‌ر زانییکی بالا، خۆرئاسا به‌ده‌وری جیهاندا سوورپراوه‌ته‌وه، بۆ ئەوه‌ی تیشکی زانسته‌که‌ی گشت سنووریک بپریت، بۆ ئەو مه‌به‌سته‌ش چۆته عێراق (به‌سره و کوفه و به‌غدا) و مه‌که‌که و شام و میسر و حیجاز و په‌ری، بۆ فێربوون و نووسینه‌وه‌ی فهرمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله.

ماموستاکانی:

به‌دنیایی هیچ که‌سبک نییه زانستی ره‌سهن و توکمه به‌ده‌ست بینیت حه‌تمه‌ن ده‌بیت له خزمه‌ت زانایانی ده‌ریائاسا چوک دابدات و که‌شتی زانسته‌که‌ی له‌نگهر نه‌دات تا گشت نه‌و مرواریانه‌ی بوونیان هه‌یه له‌و ده‌ریاهه بینانه ده‌ریده‌کات و ده‌یخاته به‌ر چاوی ک‌ریارانی نه‌و زانسته، جا ئیامی ئیین ماجه‌ش یه‌ک‌تیک له‌و زانایانه بووه که له خزمه‌تی چه‌نده‌ها زانای شاره‌زا و عاریف خویندووویه‌تی، وه‌ک نه‌مانه‌ی خواره‌وه:

۱. علی بن محمد الطنافسي.
۲. جبارة بن المغلس.
۳. مصعب بن عبد الله الزبيري.
۴. سويد بن سعيد.
۵. عبد الله بن معاوية الجمحي.
۶. محمد بن رمح.
۷. إبراهيم بن المنذر الحزامي.
۸. محمد بن عبد الله بن نمير.
۹. أبو بكر بن أبي شيبة.
۱۰. هشام بن عمار.
۱۱. يزيد بن عبد الله اليمامي.
۱۲. أبو مصعب الزهري.
۱۳. بشر بن معاذ العقدي.
۱۴. حميد بن مسعدة.
۱۵. أبو حذافه السهمي.
۱۶. داود بن رشيد.
۱۷. أبو خيثمة.
۱۸. عبد الله بن ذكوان المقرئ.
۱۹. عبد الله بن عامر بن برّاد.
۲۰. أبو سعيد الأشج.
۲۱. عبد الرحمن بن إبراهيم دحيم.
۲۲. عبد السلام بن عاصم الهسنجاني.

۲۳. عثمان بن أبي شيبة.

قوتابییه کانی:

ئیام ئیین ماجه ﷺ دواى نه وهى نه وه موو ده ریا به ی زانستی پژانده تیو ده ریا که ی خوی، بوو به زه ریا به ک هه موو فیتر خوازیک خه ونی بوو بگات به دیداری، چ جای نه وه ی بیته قوتابی و چوک دابدات له خزمه تی، بویه له گشت لایه ک فیتر خوازان و قوتابیانی فهرمووده دهشت و کیویان ده پری بوو گه یشتن به زانسته که ی، که نه مانه به شیکن له قوتابییه کانی:

۱. إبراهيم بن دينار الحوشبي الهمذاني.
۲. أحمد بن إبراهيم القزويني.
۳. أبو الطيب أحمد بن روح البغدادي الشمراني.
۴. أبو عمرو أحمد بن محمد بن حكيم المديني الأصبهاني.
۵. إسحاق بن محمد القزويني.
۶. جعفر بن إدريس.
۷. الحسين بن علي بن يزدانيار.
۸. سليمان بن يزيد القزويني.
۹. أبو الحسن علي بن إبراهيم بن سلمة القزويني القطان.
۱۰. علي بن سعيد بن عبد الله العسكري.
۱۱. محمد بن عيسى الصفار.

زۆریکی دیکهش ...

په رتوو که کانی:

۱. سنن ابن ماجه.
۲. التفسير، که زۆر گه وه بووه، به لام به داخه وه نه ماوه.
۳. التاريخ، که په رتوو کیکی میژووی زۆر چاک بووه میژووی نووسیوه ته وه له سه رده می هاوه لانی پیغه مبه ری خوا ﷺ تا سه رده می خوی، به لام به داخه وه نه ماوه.

دهرباره‌ی پەرتووکه‌کەى (سونەنى ئىبن ماجه):

سونەنى ئىبن ماجه له پله‌ى شه‌شه‌م دىت دواى: سه‌حیحى بوخارى و سه‌حیحى موسليم و سونەنى نه‌سائى و سونەنى تيرمیزی و سونەنى ئەبو داود، ئەوه‌ش له‌به‌ر به‌هیزی و چاکى و پێکى و جوان داپشتنى پەرتووکه‌کەيه، به‌ به‌راورد له‌گه‌ڵ پەرتووکه‌کانى دیکه‌ى فه‌رمووده، که ژماره‌يان تێجگار زۆره، ئەوه‌ش فه‌زێکى گه‌وره‌ى خواى په‌روه‌ردگار که پەرتووکه‌کەى به‌ يه‌کێک له‌ پەرتووکه‌ هه‌ره‌ گرینگه‌کانى ئىسلام ئەژمار کراوه، بۆيه پێويسته موسولمانان زۆر گرینگى پێ بدەن.

وته‌ى زانايان ده‌رباره‌ى ئىمام ئىبن ماجه (عليه السلام):

ئىمام ئىبن که‌سیر ده‌لێت: موحه‌ممەدى کورپى يەزیدی کورپى ماجه‌ خاوه‌نى پەرتووکی سونەنى به‌ناوبانگه، که به‌لگه‌يه له‌سه‌ر کردار و زانست و پو‌چوون له‌ ده‌ریای زانست و ئاگاداربوونی له‌ زانست و شوێنکه‌وته‌یى بۆ سوننه‌ت و پێبازی پێغه‌مبه‌رى خوا (عليه السلام) له‌ ئوصول و فروعدا، که سى و دوو پەرتووکی له‌خۆ گرتووه، وه‌ هه‌روه‌ها هه‌زار و پێنج سه‌د بابەت و چوار هه‌زار فه‌رمووده له‌خۆى ده‌گریت، هه‌مووی فه‌رمووده‌ى چاکن ته‌نها که‌مێکیان نه‌بێت.

ئىمام ئىبن خه‌له‌کان ده‌لێت: ئىمامه له‌ فه‌رمووده و شاره‌زايه به‌ زانسته‌کانى و گشت ئەوه‌ى په‌يوه‌سته پێیه‌وه.

ئىمام زه‌هه‌بى ده‌لێت: ئىبن ماجه‌ حافیز و په‌خنه‌گر و راستگو بوو، زانست فراوان بوو (...).

ئىبن ناصرالدین ده‌لێت: موحه‌ممەدى کورپى يەزیدی کورپى ماجه‌ يه‌کێکه له‌ پێشه‌وايه به‌ناوبانگ و دياره‌کان، خاوه‌نى سونەنه، که يه‌کێکه له‌ پەرتووکه‌کانى ئىسلام، حافیزێکى جێى مته‌انه‌ى گه‌وره‌يه.

وه ئەبو يه‌علا خه‌ليلی کورپى عه‌بدوللای خه‌ليلی قه‌زوینی ده‌لێت: ئىبن ماجه‌ زانايه‌کى جێى مته‌انه‌ى گه‌وره‌يه، کۆده‌نگی له‌سه‌ره، به‌لگه‌ى پێ ده‌هێندريته‌وه،

خاوهنى شاره زايى و حيفزه، زانايه له بوارى فهرمووده، خاوهنى چهندين پهرتووكه.

كوچى دواييكردنى:

ئهو خووره مهزنه دواى جيهيشتنى پهرتووكه مانگئاساكهى له سالى (٢٧٣)ى
كوچى له پهمه زاندا كه ههشت پوژى ماپوو تهواو بيهت له پوژى دووشه ممه
كوچى دوايى كرد و پوژى سيشه ممه نيژرا.

جا موحه ممه دى كورپى ئه سوه دى قه زوينى له تاوان بهم شيعره پيايدا هه لگوت:

لقد أوهى دعائم عرش علم وضع ركنه فقد ابن ماجه

واته: كورسى زانست پينچكه كانى لاواز بوون و پايه كانى كهوتن به له دهستدانى
ئيبين ماجه.

ههزاران ههزار پهحمهت لهو زانايه خواناس و لئوانليو له زانسته كه پرشنگى
پوناكييه كهى ئه وهتا ده كه ويته هه موو مالىكى شه رعدوست، خواى پهروه ردگار
پاداشتى بى برانه وهى بى بيه خشيت - آمين يا مجيب السائلين -.

خواى گهوره به باشتريين شيوه پاداشتى بداته وه بو ئه و خزمه تهى كه پيشكه شى
ئيسلام و موسولمانانى كرد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَمُحِبِّهِ

کتابُ الْمُقَدِّمَةِ

په رتووکى پيشه کى

بَابُ اتِّبَاعِ سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

باسى هاندان له سهر شوينکه وتنى پيغه مبهري ﷺ

۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَخَذُّوهُ، وَمَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا».

نه بو هوړه پره ﷺ ده لیت: پيغه مبهري خوا ﷺ فەر موو یه تی: «فەرمانم به هر شتیک پی کردن (به پیی توانا) جیبه جی بکن، وه هر شتیکیشم لی قه ده غه کردن، وازی لی بهینن».

۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ».

نه بو هوړه پره ﷺ ده لیت: پيغه مبهري خوا ﷺ فەر موو یه تی: «هر که سیک گوړا یه لی

(ى فرمانه كانم) بکات، نهوه فرمانبهردارى خواى کردووه، وه هر که سیکش سهرپچی (ى فرمانه كانم) بکات، نهوه سهرپچی خواى کردووه».

۳. عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عليه السلام قَالَ: كَانَ ابْنُ عُمَرَ عليه السلام إِذَا سَمِعَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حَدِيثًا لَمْ يَغْدُهُ، وَلَمْ يَقْصُرْ دُونَهُ.

نه بو جه عفر عليه السلام ده لیت: کاتیک ئین عومر عليه السلام فرمانموده یه کی ده بیست له پیغه مبهری خوا ﷺ هیچ زیاد و کهمی به فرمانموده که نه ده کرد (وه ک خوی ده گپرایه وه و کارى پی ده کرد).

۴. عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ قُرَّةَ، عَنْ أَبِيهِ عليه السلام قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي مَنْصُورِينَ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ».

موعاویه کورى قورپه له باوکیه وه عليه السلام ده گپریته وه، گوتویه تی: پیغه مبهری خوا ﷺ فرمانموده تی: «به رده وام (تا کوتایی دنیا) کومه له که سانیکی له ئومه تی من به سهر که وتوویی ده میننه وه (له سهر هق)، نه وانیه که یارمه تیان نادهن (یان دزایه تیان ده کهن) ناتوانن هیچ زهره ریکیان پی بگه یه نن، تا هاتنی پوژی دواپی».

۵. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام قَالَ: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ فَخَطَّ خَطًّا، وَخَطَّ خَطَّيْنِ عَنْ يَمِينِهِ، وَخَطَّ خَطَّيْنِ عَنْ يَسَارِهِ، ثُمَّ وَضَعَ يَدَهُ فِي الْخَطِّ الْأَوْسَطِ، فَقَالَ: «هَذَا سَبِيلُ اللَّهِ»، ثُمَّ تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ: «وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ {الأنعام: ۱۵۳}».

جابری کورى عه بدوللا عليه السلام ده لیت: له خزمهت پیغه مبهر ﷺ بووین، راسته هیلکی کیشا، دوو راسته هیلکی دیکه ی کیشا له لای راستی (راسته هیلکه)، دوو راسته هیلکی دیکه ی کیشا له لای چه پی (راسته هیلکه)، پاشان دهستی له سهر راسته هیلکه ی نیوه راست دانا و فرمانمودی: «نه وه راسته پی خواجه»، پاشان نه و ئایه ته ی خوینده وه «وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ

سَبِيلِهِ}، واته: (فهرمانی داوه که) بیگومان نه‌مه ریگای راستی منه که راست و دروسته، که واته شوینی بکه‌ون و شوینی ریچکه‌کانی دیکه مه‌که‌ون، چونکه دوورتان ده‌خه‌نه‌وه و لاتان ده‌دهن له ریگه‌ی خوا».

بَابُ تَعْظِيمِ حَدِيثِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَالتَّغْلِيظِ عَلَى مَنْ عَارَضَهُ

باسی به‌گه‌وره‌دانانی فهرمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
و هه‌ره‌شه‌ی توند له‌سه‌ر به‌ره‌ه‌لستکارانی

٦. عَنِ الْمِقْدَامِ بْنِ مَعْدِيكَرِبِ الْكِنْدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «يُوشِكُ الرَّجُلُ مُتَكِنًا عَلَى أَرِيكَتِهِ، يُحَدِّثُ بِحَدِيثٍ مِنْ حَدِيثِي، فَيَقُولُ: بَيْنَا وَبَيْنَكُمْ كِتَابُ اللَّهِ ﷻ، فَمَا وَجَدْنَا فِيهِ مِنْ حَلَالٍ اسْتَحْلَلْنَاهُ، وَمَا وَجَدْنَا فِيهِ مِنْ حَرَامٍ حَرَّمْنَاهُ، أَلَا وَإِنْ مَا حَرَّمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِثْلَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ».

میقدامی کو‌ری مه‌عدی یه‌کریبی کیندی ﷺ ده‌گیریتته‌وه: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
فهرموویه‌تی: «نزیکه (رۆژیک بیت) که پیاویک پال بکه‌ویت له‌سه‌ر جیگه‌که‌ی خوی،
فهرمووده‌یه‌کی بۆ باس بکریت له‌فهرمووده‌کانی من، پاشان (وه‌ک په‌تکردنه‌وه‌ی
فهرمووده‌که) بلیت: له‌نیوان تیمه و ئیوه‌دا قورئانی خوا ﷻ هه‌یه، هه‌ر شتی‌کمان
بینی له‌قورئاندا حه‌لال کرابوو، تیمه‌ش به‌حه‌لالی ده‌زانین، هه‌ر شتی‌کمان بینی له
قورئاندا حه‌رام و قه‌ده‌غه‌کرابوو، به‌حه‌رامی داده‌نین، (پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی:
ئاگادار بن! هه‌ر شتی‌ک پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ حه‌رامی کردبیت، وه‌ک ئه‌وه‌وایه‌که
خوا حه‌رامی کردبیت».

٧. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي رَافِعٍ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا أَفِينَنَّ أَحَدَكُمْ مُتَكِنًا عَلَى أَرِيكَتِهِ، يَأْتِيهِ الْأَمْرُ مِمَّا أَمَرْتُ بِهِ، أَوْ نَهَيْتُ عَنْهُ، فَيَقُولُ: لَا أَذْرِي، مَا وَجَدْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ اتَّبَعْنَاهُ».

عوبه يدوللاى كورې ئه بو رافيع له باوكيه وه ﷺ ده گيرېته وه: پېغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تى: «هيچ يه كيك له ئيوه نه بينم له سهر جېگاكهى خوى پال بكه وېت و فهرمانتيك له فهرمانه كانى منى پې بگات، يان قه ده غه كراويك له و شتانهى كه من لېم قه ده غه كردووه، پاشان بليت: نازانم و ئاگام لى نيه، (بو نكوولېكردنى فهرمووده كه و بليت: تهنها) ئه وهى كه بينومانه له قورئانى خوادا ههيه شوينى ده كه وين».

۸. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

عائشه رضى الله عنه ده گيرېته وه: پېغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تى: «هر كه سيك شتيكى نه بوو زياد بكات له و دينه دا و هيچ به لگه يه كى له سهر نه بيت، ئه وه رت ده كړېته وه».

۹. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ خَاصِمَ الزُّبَيْرِ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فِي شِرَاجِ الْحَرَّةِ الَّتِي يَسْقُونَ بِهَا النَّخْلَ، فَقَالَ الْأَنْصَارِيُّ: سَرَحَ الْمَاءَ يَمُرُّ، فَأَبَى عَلَيْهِ، فَاخْتَصَمَا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اسْقِ يَا زُبَيْرُ، ثُمَّ أَرْسِلِ الْمَاءَ إِلَى جَارِكَ»، فَغَضِبَ الْأَنْصَارِيُّ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنْ كَانَ ابْنُ عَمَّتِكَ؟ فَتَلَوْنَ وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، ثُمَّ قَالَ: «يَا زُبَيْرُ، اسْقِ، ثُمَّ أَحْبِسِ الْمَاءَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى الْجَدْرِ»، قَالَ: فَقَالَ الزُّبَيْرُ: وَاللَّهِ، إِنِّي لَأَحْسِبُ هَذِهِ الْآيَةَ، نَزَلَتْ فِي ذَلِكَ: {فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا} النساء: ۶۵.

عبدوللاى كورې زوبه ير ﷺ ده گيرېته وه: پياويك له ئه نصار له گه ل زوبه ير لبيان بوو به كيشه له خزمهت پېغه مبهري خوا ﷺ له سهر ئاوه پرو (جوگا)ى ئاوداشتنى باغى خورما، ئه نصار يه كه گوتى: (لى بگهړى) با ئاوه كه بروات، (زوبه يرش ﷺ) رازى نه بوو، بويه كيشه كه يان برده خزمهت پېغه مبهري خوا ﷺ، پېغه مبهري خوا ﷺ فهرمووى: «ئهى زوبه ير ئاوداشتنه كه ت ه و او بكه و دواتر ئاوه كه به رده وه بو

دراوسیه کت (لئی بگهړی و راییه سته و بهری پی مه گره)، «نه نصاریه که (بهو بریاره) تووړه بوو، گوتی: ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ، چونکه کوری پوورته ئاوا بریارت دا؟ (پنی وا بووه دژی بهرزه وهندیی ئه و بریاری داوه!! نه یزانی که بریاره که ی پیغه مبهر ﷺ زیاتر له بهرزه وهندیی ئه و دایه، نه ک زوبه یر)، بویه پیغه مبهری خوا ﷺ پهنگی گورا (له توپه ییدا)، پاشان فهرمووی: «ئهی زوبه یر ئاوداشته کت بکه، پاشان ئاوه که گل بده وه، تاوه کوو بگهړیته وه بؤ پهنگی دره خته کان (یان تاوه کوو ده گهړیته وه بؤ ئه و شووره و بهر به سته ی که له باغه که دایه، چونکه ئه وه هه قی زوبه یر بوو، بریاری یه که م جار به چاوپووشی و لیوورده یی بوو، به لام نه نصاریه که رازی نه بوو!»، (پراوی) ده لیت: زوبه یر گوتی: سویند به خوا من وا ده زانم که ئه و ئایه ته له بهر ئه و هوکاره دابه زی: {فَلَا وَرَبَّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا}، واته: نه خیر (وا نییه که خویان به پروادار نیشان ددهن)، سویند به پهروه ردگارت پروادار نین تا تو نه که نه دادوهر له ههر ئاژاوه و دوو بهر کیه کی نیوانیاندا، پاشان هه ست نه که نه له دهروونیاندا به هیچ بیزاریه ک له و بریاره ی تو داوته و ملکه چ نه بن به ملکه چیه کی ته واو.

۱۰. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا تَمْنَعُوا إِمَاءَ اللَّهِ أَنْ يُصَلِّيَ فِي الْمَسْجِدِ»، فَقَالَ ابْنُ لَهُ: إِنَّا لَمَنْعُهُنَّ، فَقَالَ: فَغَضِبَ غَضَبًا شَدِيدًا، وَقَالَ: أَحَدُّكَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَتَقُولُ: إِنَّا لَمَنْعُهُنَّ؟

ئیین عومهر رضی الله عنه ده گپړیته وه: که پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «پری له ئافره تان مه گرن بؤ ئه وه ی نوږ له مزگهوت بکه ن»، (له و کاته دا) یه کیک له کوره کانی (ئیین عومهر رضی الله عنه) گوتی: ئیمه پریان لی ده گرین (بؤ مزگهوت)، عه بدوللا زور به توندی توړه بوو (به و قسه یه) و گوتی: من له پیغه مبهری خواوه ﷺ فهرمووده ت بؤ ده گپړمه وه، که چی تو ده لیت: ئیمه پریگایان پی ناده ی ن؟

۱۱. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعْقِلٍ رضی الله عنه: أَنَّهُ كَانَ جَالِسًا إِلَى جَنْبِ ابْنِ أَخِي لَهُ، فَخَذَفَ،

فَنَهَا، وَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنْهَا وَقَالَ: «إِنَّهَا لَا تَصِيدُ صَيْدًا، وَلَا تَنكِ عَدُوًّا، وَإِنَّهَا تَكْسِرُ السِّنَّ، وَتَفْقَأُ الْعَيْنَ» قَالَ: فَعَادَ ابْنُ أَخِيهِ يَخْذِفُ فَقَالَ: أُحَدِّثُكَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنْهَا، ثُمَّ عُدْتُ تَخْذِفُ، لَا أَكَلِّمُكَ أَبَدًا.

عەبدوللای کوری موغەففەل ﷺ دەگێڕێتەو: کە برازاکی لە تەنیشتی دانیشبوو، بە پەنجەکانی (پەنجەى شایەتمان لە دەستی راست و هەمان پەنجەى بەرانبەرى لە دەستى چەپی) بەردى دەخستە نێویان و بەردەکەى دەهاویشت، عەبدوللای پێگێرى لى کرد و گوتى: پێغەمبەرى خوا ﷺ قەدەغەى کردوو و فەرموویەتى: «(ئەو جوړه بەرد هاویشتنه) هیچ نیچیریک پراو ناکات و تازاریش بە دوژمن ناگەيەنیت، (بەلکوو) ئەو کاره دەبێتە هۆى شکاندنى ددان و کوێرکردنى چاو»، (سەعید) دەلێت: دوای ئەو جارێکى دیکە برازاکی هەمان پەفتارى ئەنجام دایەو! عەبدوللایش پێى گوت: من دەلێم پێغەمبەرى خوا ﷺ ئەو کاره قەدەغە کردوو، کەچى تو دووبارەت کردەو؟ کەواتە هەرگیز قسەت لەگەڵدا ناکەمەو.

بَابُ التَّوَقُّيِّ فِي الْحَدِيثِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

باسى پارێزکردن لە گێڕانەوهى فەرمووده له پێغەمبەرى خواوه ﷺ

۱۲. عَنْ عَمْرِو بْنِ مَيْمُونٍ ﷺ قَالَ: مَا أَخْطَأَنِي ابْنُ مَسْعُودٍ ﷺ عَشِيَّةَ خَمِيسٍ إِلَّا أَتَيْتُهُ فِيهِ، قَالَ: فَمَا سَمِعْتَهُ يَقُولُ لِشَيْءٍ قَطُّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَلَمَّا كَانَ ذَاتَ عَشِيَّةٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: فَتَنَكَّسَ، قَالَ: فَتَنَظَرْتُ إِلَيْهِ، فَهُوَ قَائِمٌ مُحَلَّلَةٌ، أَزْرَارٌ قَمِيصِهِ، قَدْ اغْرُورَقَتْ عَيْنَاهُ، وَانْتَفَخَتْ أَوْدَاجُهُ قَالَ: أَوْ دُونَ ذَلِكَ، أَوْ فَوْقَ ذَلِكَ، أَوْ قَرِيبًا مِنْ ذَلِكَ، أَوْ شَبِيهَا بِذَلِكَ!!

عەمرى کورى مەیموونە ﷺ دەلێت: هیچ ئیوارەیهکی پێنجشەممە نەبوو (بەسەرمدا تینەپەریو)، کە نەچوویمە لای ئیبن مەسعوود ﷺ، دەلێت: هەرگیز گوێم لێى نەبوو بۆ شتێک (کە باسی کردبێت) بلێت: پێغەمبەرى خوا ﷺ وای فەرموو، بەلام

ټيواره يه ک گوتی: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرمووی (واته: فهرمووده يه کی له پيغه مبهري ﷺ گپراهه وه)، عه پر ده لیت: (ټيبن مه سعوود) سهري داخستبوو، ده لیت: ته ماشام کرد به پيوه بوو، قرديله (قوپچه) سی کراسه که ی کرابوويه وه، چاوه کانی پر بوو بوون له فرميسک و دهماره کانی ملی گرژ بوو بوون، (بو ئه وه ی پاريز بکات له فهرمووده ی پيغه مبهري ﷺ)، ټيبن مسعوود گوتی: پيغه مبهري ﷺ (ئاوای فهرموو) يان غه يری ئه وه، يان له سهرووی ئه وه، يان نزيک له وه، يان له وينه ی ئه وه.

تبيينی:

واته: راسته وخو فهرمووده که ی نه دايه پال پيغه مبهري ﷺ، نه بادا وشه يه کی له بير کردیت، يان هه له ی کردیت، ئه وه ش ئه وپه ری ريزگرته له پيغه مبهري ﷺ و فهرمايشته کانی.

۱۳. عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، إِذَا حَدَّثَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حَدِيثًا فَفَرَّغَ مِنْهُ قَالَ: أَوْ كَمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ.

موحه ممه دی کوری سيرين رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: ئه نه سی کوری مالک رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ هر کاتیک فهرمووده يه کی له پيغه مبهري خواوه ﷺ ده گپراهه وه و ته واو ده بوو، دهیگوت: (ئاوای فهرموو) يان به و جوړه ی که پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تی. (ئه وه ش به لگه يه له سه ر ئه وه ی که ده گونجیت فهرمووده که ی به مانا گپرايسته وه، واته: نه وه ک وه کوو ده ق).

۱۴. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْنَا لِرَزِيدِ بْنِ أَرْقَمَ: حَدَّثْنَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: كَبُرْنَا وَنَسِينَا، وَالْحَدِيثُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ شَدِيدٌ.

عه بدورپه حانی کوری ئه بو له یلا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: به زهیدی کوری ئه پر قه مان گوت: له پيغه مبهري خواوه ﷺ فهرمووده مان بو بگپره وه، ئه ویش گوتی: به ته مه ندا چوین و شتمان بير ده چيسته وه، گپرا نه وه ی فهرمووده ش له پيغه مبهري خوا ﷺ کاریکی قورس و گرانه.

بَابُ التَّغْلِيظِ فِي تَعْمُدِ الْكَذِبِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

باسی هه پړه شهی توند له سهر به نه نقه ست

درو هه لېه ستن به دهم پيغه مېه ری خواوه ﷺ

۱۵. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنْ أَبِيهِ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا، فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».

عه بدو پړه حماني کورې عه بدوللای کورې مه سعوود له باوکیه وه ﷺ ده گېړېته وه، گوتوویه تی: پیغه مېه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «هه ر که سیک به نه نقه ست (به هه ر مه به ستيک) به زمانی منه وه درو هه لېه ستي، با شوي نی خوی دیاری بکات له ناگردا».

بَابُ مَنْ حَدَّثَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حَدِيثًا وَهُوَ يَرَى أَنَّهُ كَذِبٌ

باسی نه و که سهی به دهم پيغه مېه ره وه ﷺ فهرمووده بگېړېته وه و بشزانيت که درويه

۱۶. عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ ﷺ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ حَدَّثَ عَنِّي حَدِيثًا وَهُوَ يَرَى أَنَّهُ كَذِبٌ، فَهُوَ أَحَدُ الْكَاذِبِينَ».

سه مورې کورې جونده ب ﷺ ده گېړېته وه: پیغه مېه ر ﷺ فهرموویه تی: «هه ر که سیک فهرمووده یه ک له منه وه بگېړېته وه، بزانيت که درويه (من نه مگوتو وه)، نه وه نه و که سه ش یه کیکه له دوو درو زنه که».

بَابُ اتِّبَاعِ سُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ

باسی شوینکه وتنی جینشیننه سهر پراست و شاره زاکان

۱۷. عَنِ الْعِرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ ﷺ يَقُولُ: قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ، فَوَعظَنَا

مَوْعِظَةً بَلِيغَةً، وَجَلَّتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ، وَذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ، فَقِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَعَظْتَنَا مَوْعِظَةً مُودَّعٍ، فَأَعْهَدُ إِلَيْنَا بِعَهْدٍ، فَقَالَ: «عَلَيْكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، وَإِنْ عَبْدًا حَبَشِيًّا، وَسَتْرُونَ مِنْ بَعْدِي اخْتِلَافًا شَدِيدًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي، وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ، عَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَالْأُمُورَ الْمُحْدَثَاتِ، فَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

عيربازی کوپی ساریه ﷺ ده لیت: پروژیک پیغمبهری خوا ﷺ له تیوماندا ههستا و ئاموژگاریی کردین به ئاموژگارییه کی به هیز و له جی، که دله کانی ده له رزاند و چاوه کان فرمیسکیان لی ده هات، پینان گوت: ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ به جوژیک ئاموژگاریت کردین، وه ک ئه وه ی شتیکمان پی بسپیری بو دوای خو ت، (فه رمو و) وه سییه ته که تمان پی بگه یه نه، (پیغمبه ریش ﷺ) فه رمو ی: «ته قوای خوا بکه ن و له سه ر گوپراهی لی و فه رمانبه رداری بن، با ئه و که سه ی فه رمانتان پی ده کات به نده یه کی حه به شیش بی (مادام هه لبر ئیردراوی خو تانه) و له دوای من راجیاییه کی زور ده بینن (جیاوازی له تیگه شتن بو دین و لیکدانه وه ی ده قه کان)، بویه له و کاته دا ده ست بگرن به سوننه ت و ریگا (پراسته که سی من و جینشین ه سه رپراست و شاره زا کانم، ئه و ریپاز و سوننه ته) به ددانه کانتان بگرن و خو تان به دوور بگرن له شتی داهینرا و زیاده، چونکه بینگومان هه مو و داهینرا و یکی (بیننه ما) له ئاییندا گو مراهیه».

بَابُ اجْتِنَابِ الْبِدْعِ وَالْجَدَلِ

باسی دوورکه تنه وه له داهینران له ئایین و دوورکه وتنه وه له شه ره قسه

١٨. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا خَطَبَ احْمَرَّتْ عَيْنَاهُ، وَعَلَا صَوْتُه، وَاشْتَدَّ غَضَبُهُ، كَأَنَّهُ مُنْذِرُ جَيْشٍ يَقُولُ: «صَبَّحَكُمْ مَسَاكُم»، وَيَقُولُ: «يُعِثُّ أَنَا وَالسَّاعَةُ كَهَاتَيْنِ»، وَيَقْرُنُ بَيْنَ إِصْبَعَيْهِ السَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى، ثُمَّ يَقُولُ: «أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ خَيْرَ الْأُمُورِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ، وَشَرُّ

الأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ»، وَكَانَ يَقُولُ: «مَنْ تَرَكَ مَالًا فَلِأَهْلِهِ، وَمَنْ تَرَكَ دِينًا أَوْ صَيَاغًا، فَعَلَىٰ وَإِلَيَّ».

جابیری کوری عهبدوللا ﷺ ده لیت: کاتیک که پیغمبهری خوا ﷺ وتاری دهدا چاوه کانی سوور ده بوونه وه و دهنگی بهرز ده کرده وه، تورده بیه که ی توند ده بوو، وهک ئه وهی که سوپایه ک ناگادار بکات و بفهرموویت: «به یانی یان ئیواره (دوژمن به سه رتاند ا ده دات)» و ده یفه رموو: «هاتنی من و پوژی دوا یی وهک ئه و دووانه وایه»، په نجه ی شایه تمان و نیوه راستی هینانه لای یه کدی، پاشان فهرمووی: «له دوا ی ئه وه باشت رین شتیک (که له نیوتان دایه و باشت رینه بو کار پیکردن) کتیبه که ی خوا یه (قورئان)، باشت رین ریگاش ریگا راست و دروسته که ی موحه ممه ده، خراپترین شتیش زیاده کراوه کانن، هه موو داهینراویک گومراییه»، وه ده یفه رموو: «ههر که سیک مال و سامانیکی به جی هیشت، ئه وه (له دوا ی خو ی) بو مال و منداله که به تی، وه ههر که سیک قهرزی له دوا به جی ما، یان مال و مندالی نه دار بوون، ئه وه قهرزه که ی له سه ر منه (بوی ده ده مه وه)، بزوی مال و مندالی شی له سه ر منه».

۱۹. عَنْ عَائِشَةَ ۖ قَالَتْ: تَلَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ هَذِهِ الْآيَةَ: «هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ» آتِ عِمْرَانَ: ۷، إِلَى قَوْلِهِ: «وَمَا يَذْكُرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ»، فَقَالَ: «يَا عَائِشَةُ، إِذَا رَأَيْتُمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِيهِ، فَهُمْ الَّذِينَ عَنَاهُمُ اللَّهُ، فَاحْذَرُوهُمْ».

عائشه ﷺ ده لیت: پیغمبهری خوا ﷺ ئه و ئایه ته ی خوینده وه: «هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ» آتِ عِمْرَانَ: ۷، واته: ئه و خوا یه ناردوو یه تیه خواره وه بو ت قورئان هه ندیک له ئایه ته کانی (مه به سه کانیان) پو شن، ئه و ئایه تانه بنه په تی قورئانن، ئه وانی دیکه (کو مه له ئایه تیکن که مه به سه کانیان) پو شن نین، هه تا گه یشته: «وَمَا يَذْكُرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ»، واته: ته نه ا خاوه نانی ژیری و بیر و هو ش نه بی ت، پاشان فهرمووی: «ئه ی عائشه! نه گهر له و جو ره که سانه ت بینی که ده مه ده می و مونا قه شه ده که ن ده رباره ی

ئەم ئايەتە، ئەو بزانە كە مەبەست پىي ئەو جۆرە كەسانەن، بۆيە وريا بە لىيان».

بَابُ اجْتِنَابِ الرَّأْيِ وَالْقِيَاسِ

باسى خۇدوورگرتن لە (فەتوادان) بە بۆچوون و قىياس (ى بىينهەما)

۲۰. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبِضُ الْعِلْمَ انْتِزَاعًا يَنْتَزِعُهُ مِنَ النَّاسِ، وَلَكِنْ يَقْبِضُ الْعِلْمَ بِقَبْضِ الْعُلَمَاءِ، فَإِذَا لَمْ يَبْقَ عَالِمًا أَخَذَ النَّاسُ رُءُوسًا جُهَالًا، فَسُئِلُوا فَأَفْتَوْا بِغَيْرِ عِلْمٍ، فَضَلُّوا وَأَضَلُّوا».

عەبدوللاى كورى عەمرى كورى عاص رضي الله عنه دەگيرتەو: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: «خا زانست دانارنيت بە جۆرىك كە لە نيو (دل و عەقلى) خەلك دەريهينيت، بەلكو بە جۆرىك زانست ناهيليت و هەلیدەگريتهو كە كەسە زاناكان نامين، كاتيكيش هيج زانايەك نەما (خەلك شويني بكەويت)، ئەو خەلك كەسانىك دەكەن بە سەركرده كە هيج لە ئاين نازان و نەزان، ئەو كاتيش ئەو سەركرده نەزانە پرسیاریان لى دەكریت، ئەوانيش بە نەزانى فەتوا دەدەن، ئەو كاتيش خویان و خەلكيش گومرا دەكەن».

بَابُ فِي الْإِيمَانِ

باسىك دەربارەى بپوا (ئيمان)

۲۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْإِيمَانُ بَضْعٌ وَسِتُّونَ أَوْ سَبْعُونَ بَابًا، أَذْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَأَرْفَعُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دەلێت: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: «ئیمان بریتیە لە شەست و ئەوێندە، یان ھەفتا و ئەوێندە بەشە، كەمترین (پلەى ئیمان) بریتیە لە لا بردنى

هر نازاريک له سهر پيڼگا، بهر زترين (پله ش) بریتیه له وشه ی: هیچ په رستراوړکی به هق نیه جگه له خوا، شهرم و حه یا به شیکه له ئیمان».

۲۲. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ خَرَدَلٍ مِنْ كِبَرٍ، وَلَا يَدْخُلُ النَّارَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرَدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ».

عبداللہ ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ: «هر که سیک به ته ندازه ی ده نکه خه رده لیک خو به گه وره زانینی له دلدا ه بیت، ناچیت به ه هشت، هر که سیکش به ته ندازه ی ده نکه خه رده لیک ئیمان له دلدا ه بیت، ناچیته ئاگره وه».

۲۳. عَنْ جُنْدُبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ وَنَحْنُ فِتْيَانٌ حَزَاوِرَةٌ: فَتَعَلَّمْنَا الْإِيْمَانَ قَبْلَ أَنْ نَتَعَلَّمَ الْقُرْآنَ، ثُمَّ تَعَلَّمْنَا الْقُرْآنَ فَازْدَدْنَا بِهِ إِيْمَانًا.

جوندوبی کوری عه بدوللا ﷺ: گوتوویه تی: ئیمه له گهل پیغه مبهری ﷺ بووین، له و کاته ی که گه نجی تازه پیگه یشتوو (نه و جه وان) بووین، ئیمه خو مان فیری ئیمان ده کرد، پیش ته وه ی خو مان فیری قورئان بکه ی، پاشان خو مان فیری قورئان ده کرد، جا (به فیر بوونی قورئان) ئیمانمان زیادی ده کرد (دامه زراوتر ده بووین).

بَابُ فِي الْقَدَرِ

باسيک ده رباره ی قه ده ر

۲۴. عَنِ ابْنِ الدَّيْلَمِيِّ ﷺ قَالَ: وَقَعَ فِي نَفْسِي شَيْءٌ مِنْ هَذَا الْقَدَرِ، خَشِيتُ أَنْ يُفْسِدَ عَلَيَّ دِينِي وَأَمْرِي، فَاتَيْتُ أَبِي بَنَ كَعْبٍ، فَقُلْتُ: أَبَا الْمُنْدَرِ، إِنَّهُ قَدْ وَقَعَ فِي نَفْسِي شَيْءٌ مِنْ هَذَا الْقَدَرِ، فَخَشِيتُ عَلَى دِينِي وَأَمْرِي، فَحَدَّثَنِي مِنْ ذَلِكَ بِشَيْءٍ، لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يَنْفَعَنِي بِهِ، فَقَالَ: لَوْ أَنَّ اللَّهَ عَذَّبَ أَهْلَ سَمَاوَاتِهِ وَأَهْلَ أَرْضِهِ، لَعَذَّبَهُمْ وَهُوَ غَيْرُ

ظَالِمٍ لَهُمْ، وَلَوْ رَحِمَهُمْ لَكَانَتْ رَحْمَتُهُ خَيْرًا لَهُمْ مِنْ أَعْمَالِهِمْ، وَلَوْ كَانَ لَكَ مِثْلُ جَبَلٍ أَحَدٍ ذَهَبًا، أَوْ مِثْلُ جَبَلٍ أَحَدٍ تُنْفِقُهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، مَا قُبِلَ مِنْكَ حَتَّى تُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ، فَتَعْلَمَ أَنَّ مَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ، وَأَنَّ مَا أَخْطَاكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ، وَأَنَّكَ إِنْ مِتَّ عَلَى غَيْرِ هَذَا دَخَلْتَ النَّارَ. وَلَا عَلَيْكَ أَنْ تَأْتِيَ أَخِي عَبْدَ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، فَتَسْأَلَهُ، فَاتَّيْتُ عَبْدَ اللَّهِ، فَسَأَلْتُهُ، فَذَكَرَ مِثْلَ مَا قَالَ أَبِي وَقَالَ لِي: وَلَا عَلَيْكَ أَنْ تَأْتِيَ حَذِيفَةَ، فَاتَّيْتُ حَذِيفَةَ، فَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ مِثْلَ مَا قَالَا، وَقَالَ: ائْتِ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ، فَاسْأَلْهُ، فَاتَّيْتُ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ، فَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَوْ أَنَّ اللَّهَ عَذَّبَ أَهْلَ سَمَاوَاتِهِ وَأَهْلَ أَرْضِهِ، لَعَذَّبَهُمْ وَهُوَ غَيْرُ ظَالِمٍ لَهُمْ، وَلَوْ رَحِمَهُمْ لَكَانَتْ رَحْمَتُهُ خَيْرًا لَهُمْ مِنْ أَعْمَالِهِمْ، وَلَوْ كَانَ لَكَ مِثْلُ أَحَدٍ ذَهَبًا، أَوْ مِثْلُ جَبَلٍ أَحَدٍ ذَهَبًا تُنْفِقُهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، مَا قَبِلَهُ مِنْكَ حَتَّى تُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ كُلِّهِ، فَتَعْلَمَ أَنَّ مَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ، وَمَا أَخْطَاكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ، وَأَنَّكَ إِنْ مِتَّ عَلَى غَيْرِ هَذَا دَخَلْتَ النَّارَ».

ثبیین ده یله می ﷺ ده لیت: شتییک له دلم دروست بوو ده ربارهی قه ده ر (واته: پرو ابوون به قه ده ر)، ترسام که ثابین و دونیام تیک بدات، بویه چووم بو لای ثوبه ی کوری که عب ﷺ گوتم: نه بو مونزیر، به راستی شتییک له دلمدا دروست بووه ده ربارهی قه ده ر، ترسام ثابین و دونیام تیک بدات، بویه ده ربارهی نه وه شتییکم پی بلی، به لکوه خوا به هویه وه سوودم پی بگه یه نیت، نه ویش گوتی: نه گهر خوا خه لکی ئاسانه کان و زهوی سزا بدات، نه وه سزایان دهدات و به هیچ جوریک سته می لی نه کردوون، نه گهر به زهیی پیباندایته وه (سزایان له سه ر لادات) نه وه سوژ و به زه ییه که ی باشر و چاکتره بویان له کرده وه کانیان، نه گهر به وینه ی چای ئو خود زیړت هه بیت، یا خود به وینه ی چای ئو خود بیه خشیت له پیناوی خوا دا، هیچیت لی وهر ناگیریت تا وه کوو پروات به قه ده ر نه بیت، بشزانه نه و شته ی که دیته ریٹ، نه ده بوو لابدرایه و نه هاتایه ته ریٹ، نه و شته ش که نایه ته ریٹ هه رگیز ناییت بیته ریٹ، بیگومان نه گهر تو له سه ر غه یری نه م بیرو پروایه بمریت، نه وه ده چیه دوزه خه وه، هیچ زیانیشی نییه نه گهر بجی بو لای برا که م عه بدوللای کوری مه سهوود و له ویش بیرسیت، منیش چووم بو لای عه بدوللا و پرسیارم لی کرد، هه مان نه و شته ی بو باس کردم که ثوبه ی بوی

باس کردبووم، پنى گوتم: هيچ زهره ريک ناکه يت نه گهر بچيت بو لای حوزه يفه، منيش چووم بو لای حوزه يفه و پرسيارم لى کرد، هه مان نهو شتهى پى گوتم (که ئوبه ی و عه بدوللا پيان گوتبووم)، گوتى: پرؤ بو لای زهيدى کورى سايت و پرسيار له ویش بکه، منيش چووم بو لای زهيدى کورى سايت و پرسيارم لى کرد، نه ویش گوتى: گويم لى بوو پيغه مبهري خوا ﷺ ده يفه رموو: «نه گهر خوا خه لکى ئاسانه کان و زهوى سزا بدات، نه وه سزايان دهدات و به هيچ جورىک سته مى لى نه کردوون، نه گهر به زه يى پياندا بيته وه (سزايان له سهر لابدات) نه وه سوز و به زه ييه کهى باشت و چاکتره بويان له کرده وه کانين، نه گهر به وينه ي چياى ئو خود زيرت هه بيت، يا خود به وينه ي چياى ئو خود بيه خشيت له پيناوى خوا دا، هيچيت لى وهر ناگيريت تاوه کوو پروات به قه در نه بيت، بزانه نهو شتهى که ديتته ريت، نه ده بوو لادرايه و نه هاتايه ته ريت، نهو شته ش که نايه ته ريت ههر گيز نابيت بيته ريت، بيگومان نه گهر تو له سهر غه يرى نه م بيرو پروايه بمریت، نه وه ده چيه نيو دوزه خه وه».

۲۵. عَنْ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ وَبِيَدِهِ عُودٌ، فَنَكَتَ فِي الْأَرْضِ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ، فَقَالَ: «مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ كُتِبَ مَقْعَدُهُ مِنَ الْجَنَّةِ، وَمَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ»، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَفَلَا تَتَكَلَّمُ؟ قَالَ: «لَا، اْعْمَلُوا وَلَا تَتَكَلَّمُوا، فَكُلُّ مُتَسَرِّرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ»، ثُمَّ قَرَأَ: «{ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى (۵) وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى (۶) فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى (۷) وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى (۸) وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى (۹) فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى (۱۰) }» {اللب}.

عهلى ﷺ ده ليت: ئيمه دانىشتبووين له خزمهت پيغه مبهري ﷺ، چيلكه دارىكى به دهسته وه بوو، له زهويدا چه قاندى، پاشان سهري بهرز کرده وه و فهرمووى: «بيگومان ههر يه كيك له ئيوه شوينه كهى له به ههشت نووسراوه (ديارى كراوه)، يان شوينه كهى له دوزهخ نووسراوه»، گوترا: نهى پيغه مبهري خوا ﷺ، ئايا پشت به وه نه به ستين؟ فهرمووى: «نه خير، كار و کرده وه بکهن و پشت به وه مه به ستين، چونكه ههر كه سيك ئاسانكارى بو ده كريت بو نه وهى كه بوى دروست كراوه». پاشان نه مهى خوينده وه: «{ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى (۵) وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى (۶) فَسَنُيَسِّرُهُ

لِّلْئِسْرَى (۷) وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى (۸) وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى (۹) فَسَنُيَسِّرُهُ
لِّلْعُسْرَى (۱۰) {اللیل، واته: ئەمجا ئەو کەسەى (مال) بیه خشیت و له خوا بترسیت
و پارێزکار بیت (۵) وه پروای بییت بهوهى زۆر چاکه (به -لا إله إلا الله- یان به
بههشت) (۶) ئەوه بیگومان یارمه تی ددهین بو پێی ئاسان (که چاکهیه) (۷) وه
ئەو کەسەى پزددیی بکات (له بهخشینی مال) و خۆی به بینياز بزاتیت (له پاداشتی
پهروهردگاری) (۸) وه پروای نه بییت به چاکه (که -لا إله إلا الله- یان بهههشته) (۹)
ئەوه بیگومان پێی سهختی بو ئاسان ده کهین (۱۰)».

۲۶. عَنْ عَلِيٍّ عليه السلام قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يُؤْمِنُ عَبْدٌ حَتَّى يُؤْمِنَ بِأَرْبَعٍ: بِاللَّهِ
وَحَدِّهِ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ، وَبِالْبَعْثِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْقَدَرِ».

عهلى عليه السلام ده لیت: پێغه مبهرى خوا ﷺ فه رموویه تی: «هیچ بهندهیه ک ناییته پرواداری
ته واهه تا پروا به چوار شت نه هینیت: به ته نیایی خوا که هیچ هاوبهشی نییه، به من
که نیردراوی خوام، به زیندوو بو نه وهی دواى مردن، به قهزا و قهدهر».

۲۷. عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَثَلُ الْقَلْبِ مَثَلُ
الرِّيشَةِ تُقَلِّبُهَا الرِّيحُ بِفَلَاةٍ».

ئەبو موسای ئەشعەرى رضي الله عنه ده لیت: پێغه مبهرى خوا ﷺ فه رموویه تی: «نموونهی
دل وه کوو په ری بالندهیه، با ئەمدیو ئەودییو پێ ده کات له شوینیکی چۆلدا (که
ئاوه دانی نه بییت)».

۲۸. عَنْ جَابِرٍ رضي الله عنه قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ،
إِنَّ لِي جَارِيَةً، أَعَزُّ عَنْهَا؟ قَالَ: «سَيَأْتِيهَا مَا قُدِّرَ لَهَا»، فَأَتَاهَا بَعْدَ ذَلِكَ، فَقَالَ: قَدْ
حَمَلَتِ الْجَارِيَةَ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مَا قُدِّرَ لِنَفْسٍ شَيْءٌ إِلَّا هِيَ كَاتِبَتُهُ».

جابر رضي الله عنه ده لیت: پیاویک له ئەنصاریه کان هاته خزمهت پێغه مبهر ﷺ گوتی:
ئەى پێغه مبهرى خوا، که نيزه کیکم ههیه، ئایا ده کریت پێگری بکه م مندالی بییت؟

فهرمووى: «له قهدهردا چ شتيكى بو نووسراوه ههر نهوهى بو دېته پيش»، پاش ماوهيهك كابرايه كه هاتهوه خزمهت پيغهمبهري ﷺ گوتى: كه نيزه كه كه دووگيان بووه، پيغهمبهريش ﷺ فهرمووى: «ههر نه فسيك ههر شتيكى بو نووسراييت بيگومان ههر دېته جى».

بَابُ فِي فَصَائِلِ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

باسيک دهربارهى پيگه و گه وره يى هاوه لاني پيغهمبهري خوا ﷺ

فَضْلُ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ ؓ

پيگه و گه وره يى نه بو به كرى صديق ﷺ

۲۹. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ؓ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَلَا إِنِّي أَبْرَأُ إِلَى كُلِّ حَلِيلٍ مِنْ خَلَّتِهِ، وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا حَلِيلًا، لَاتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ حَلِيلًا، إِنَّ صَاحِبَكُمْ حَلِيلُ اللَّهِ». قَالَ وَكَيْعٌ: يَعْنِي نَفْسَهُ.

عه بدوللا ﷺ ده ليت: پيغهمبهري خوا ﷺ فهرموويه تى: «من بهريتم له ههر هاورييهك كه پيى وا بيت كردوومه به هاوريى خوم، خو نه گهر نهو كارهم بكردبا نهوه نه بو به كرم ده كرد به هاوريى گياني به گيانيم، چونكه بيگومان هاوريكه تان (واته: خوى) خوشه ويستى خوايه». وه كيغ ده ليت: مه به ستى پيغهمبهري ﷺ له (صاحبكم) خودى خويه تى.

۳۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ؓ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا نَفَعَنِي مَالٌ قَطُّ، مَا نَفَعَنِي مَالٌ أَبِي بَكْرٍ»، قَالَ: فَبَكَى أَبُو بَكْرٍ، وَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلْ أَنَا وَمَالِي إِلَّا لَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ.

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ھەرگیز ھیچ مāl و سامانیک سوودی پێ نەگەیانندووم، بەئەندازەی ئەوێ که مāl و سامانی ئەبو بەکر سوودی پێ گەیانندووم»، گوتی: ئینجا ئەبو بەکر گریا و گوتی: ئەو پیغەمبەری خوا، ئایا خۆم و مāl و سامانەکم ھەر بەتەنیا بۆ تۆ نین ئەو پیغەمبەری خوا.

۳۱. عَنْ عَلِيٍّ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ سَيِّدَا كَهُولِ أَهْلِ الْجَنَّةِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ، إِلَّا النَّبِيَّينَ وَالْمُرْسَلِينَ، لَا تُخْبِرُهُمَا يَا عَلِيُّ مَا دَامَا حَيَّيْنِ».

عەلی رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: «ئەبو بەکر و عومەر سەرۆەر و سەرداری بەتەمەنەکانی بەهەشتن لەوانە سەرەتا و کۆتاییش، تەنھا پیغەمبەران و نێردراوان نەبیت، ئەو عەلی ئەو ھەوالەیان پێ مەدە تاوێ کوو ئەوان زیندوو بن (واتە: ھەرگیز پێیان مەلێ، ئەگەرنا دواى مردن ناتوانریت ھەوالیان پێ بدریت)».

تییینی:

(کھول، کھل): واتە: ئەوانەى لە تەمەنى (۳۰ بۆ ۴۰) سالیان، لیڕەدا مەبەست سەرەتا و چوونە نیو تەمەنى پیریە، بەلام مەبەست لە فەرموودەکەدا بە مانای ئەوێ: سەرۆەر و سەرداری ئەوانەن که لە تەمەنى پیریدا مردوون، چونکە لە بەهەشتدا پیری نییە.

۳۲. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ أَهْلَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَى بَرَاهِمَ مَنْ أَسْفَلَ مِنْهُمْ كَمَا يُرَى الْكَوْكَبُ الطَّالِعُ فِي الْأَفْقِ مِنْ آفَاقِ السَّمَاءِ، وَإِنَّ أَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ مِنْهُمْ وَأَنْعَمًا».

ئەبو سەعیدی خۆدری رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «بێگومان ئەوانەى خاوەن پلەى بەرز (لە بەهەشتدا) ئەوانەى خواڕخۆیان بە جوړیک تەماشایان دەکەن و دەیانبینن ھەرۆک چۆن (لە لایەن خەلکی سەر زەویەو) ئەستێرەى کى درەوشاوە لە بەرزاییەکانی ئاسمان دەبینریت، بێگومان ئەبو بەکر و عومەر لەو خاوەن پلە و پایانەن و زیاتریش».

۳۳. عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنِّي لَا أَدْرِي مَا قَدَرُ بَقَائِي فِيكُمْ، فَاقْتَدُوا بِالَّذِينَ مِنْ بَعْدِي»، وَأَشَارَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَ.

حوزه یفه ی کوری یه مان رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «من نازانم تا کوو که ی (زور یان که م) له نیوتاندا ده مینمه وه، بویه له دوا ی من شوینی نه و دووانه بکه ون»، ئاماژه ی کرد بو ته بو به کر و عومهر.

تییینی:

ئهم فرموده یه ئاماژه یه کی تیدایه له سهر جینشینایه تی ئهم دوو پیشه واه پر یزه له دوا ی پیغه مبهر ﷺ.

۳۴. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه يَقُولُ: لَمَّا وُضِعَ عُمَرُ عَلَى سَرِيرِهِ، اكْتَفَفَهُ النَّاسُ يَدْعُونَ وَيُصَلُّونَ - أَوْ قَالَ يُثْنُونَ وَيُصَلُّونَ - عَلَيْهِ قَبْلَ أَنْ يُرْفَعَ، وَأَنَا فِيهِمْ، فَلَمْ يَرُعْنِي إِلَّا رَجُلٌ قَدْ زَحَمَنِي، وَأَخَذَ بِمَنْكِبِي، فَالْتَفَتُ فَإِذَا عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، فَتَرَحَّمَ عَلَى عُمَرَ، ثُمَّ قَالَ: مَا خَلَفْتُ أَحَدًا أَحَبَّ إِلَيَّ أَنْ أَلْقَى اللَّهَ بِمِثْلِ عَمَلِهِ مِنْكَ، وَإِيمُ اللَّهِ، إِنْ كُنْتُ لَأُظُنُّ لِيَجْعَلَكَ اللَّهُ ﷻ مَعَ صَاحِبَيْكَ، وَذَلِكَ أَنِّي كُنْتُ أَكْثَرُ أَنْ أَسْمَعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «ذَهَبْتُ أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ، وَدَخَلْتُ أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ، وَخَرَجْتُ أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ»، فَكُنْتُ أَظُنُّ لِيَجْعَلَكَ اللَّهُ مَعَ صَاحِبَيْكَ.

ئین عه عباس رضي الله عنه ده لیت: کاتیک که عومهر له سهر جینگاکه ی دانرا، خه لک ده وره یان دا و دوعایان بو ده کرد، یان گوتی: ستایشیان ده کرد و دوعایان بو ده کرد پیش نه وه ی هه لیبگرن، منیش له نیوتاندا بووم، له ناکاو پیاویک هاته سهر سهرم شانی گرتم، منیش ئاورم دایه وه بینیم عه لی کوری نه بو تالییه، ئینجا ره حمه تی بو عومهر نارد، پاشان گوتی: هیچ که سیکت دوا ی خوت به جی نه هیشته وه که من پیمنخوش بیت به کرده وه یه ک وه ک کرده وه ی نه بو به خوا بگم، جگه له خوت، سویند به خوا من گومان ده به م که خوا له گه ل دوو هاوړییه که ت بخات (پیغه مبهر ﷺ و نه بو به کر)، نه وه ش به وه ی که زور جار له پیغه مبهری خوا ﷺ ده مبیست که

دهيفه رموو: «(له ژيانى دونيادا) روښتم له گه‌ل ټه‌بو به‌کر و عومهر، من و ټه‌بو به‌کر و عومهر چووينه ژووره‌وه، ده‌رچووين من و ټه‌بو به‌کر و عومهر»، جا من گومان ده‌به‌م که خوا بتخاته گه‌ل دوو هاوړيکه‌ت.

فَضْلُ عُمَرَ

ړيږو گه‌وره‌يى عومهر

۳۵. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَيُّ أَصْحَابِهِ كَانَ أَحَبَّ إِلَيْهِ؟ قَالَتْ: أَبُو بَكْرٍ، قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّهُمْ؟ قَالَتْ: عُمَرُ قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّهُمْ؟ قَالَتْ: أَبُو عُبَيْدَةَ.

عبداللای کوری شه‌قیق رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لټ: به‌ دایکى ئيمانداران عائشهم رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا گوت: کام له هاوه‌له‌کانى له‌لای (پيغه‌مبه‌ر ﷺ) خو‌شه‌ويستېر بوو، گوتى: ټه‌بو به‌کر، گوتم: ټه‌ی دواى ټه‌و؟ گوتى: عومهر، گوتم: ټه‌ی دواى ټه‌و؟ گوتى: ټه‌بو عوبه‌يده.

۳۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ، رَأَيْتُنِي فِي الْجَنَّةِ، فَإِذَا أَنَا بِامْرَأَةٍ تَتَوَضَّأُ إِلَى جَنْبِ قَصْرِ، فَقُلْتُ: لِمَنْ هَذَا الْقَصْرُ؟»، فَقَالَتْ: لِعُمَرَ، «فَذَكَرْتُ غَيْرَتَهُ، فَوَلَّيْتُ مُدْبِرًا»، قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: فَبَكَى عُمَرُ، فَقَالَ: أَعَلَيْكَ، يَا أُمِّي، يَا رَسُولَ اللَّهِ أَغَارُ؟

ټه‌بو هوړه‌پړه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لټ: ئيمه له خزمه‌ت پيغه‌مبه‌ر ﷺ دانښتېووين، ټه‌ويش فهرمووى: «کاتېک من خه‌وتېووم، خو‌م بينى له‌نيو به‌هه‌شتم، جا ئافره‌تېکم بينى له ته‌نيشت کوشکيکدا ده‌ستويزى ده‌گرت، گوتم: ټه‌و کوشکه بو کييه؟ (ئافره‌ته‌که) گوتى: بو عومهره، منيش غيره‌ی عومهرم بير که‌وته‌وه، بويه گه‌رامه‌وه و پشتم تې کرد». ټه‌بو هوړه‌پړه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لټ: ئينجا عومهر گريا و گوتى: به‌ دایک و باوکمه‌وه به‌قوربانت بم ټه‌ی پيغه‌مبه‌رى خوا، ئايا من غيره له تو ده‌که‌م؟

۳۷. عَنْ أَبِي ذَرٍّ رضی اللہ عنہ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ اللَّهَ وَضَعَ الْحَقَّ عَلَى لِسَانِ عَمَرَ يَقُولُ بِهِ».

ټېبو زهر رضی اللہ عنہ ده لیت: گویم له پیغه مبهري خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: «بیگو مان خوا هه قی خستو ته سهر زمانی عومهر، ټه ویش ده ریده بریت».

فَضْلُ عُثْمَانَ رضی اللہ عنہ

پیغه و گه وره یی عوسمان رضی اللہ عنہ

۳۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لِكُلِّ نَبِيٍّ رَفِيقٌ فِي الْجَنَّةِ، وَرَفِيقِي فِيهَا عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانٍ».

ټېبو هوړه پره رضی اللہ عنہ ده گپ رته وه: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموو یه تی: «هه موو پیغه مبهريک هاوړیپه کی هه یه له به هه شتدا، هاوړیپي منیش له به هه شتدا عوسمانی کوړی عه ففانه».

۳۹. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَا عُثْمَانُ، إِنَّ وَلَّاكَ اللَّهُ هَذَا الْأَمْرَ يَوْمًا، فَأَرَادَكَ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تَخْلَعَ قَمِيصَكَ الَّذِي قَمَصَكَ اللَّهُ، فَلَا تَخْلَعْهُ»، يَقُولُ: ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. قَالَ الثُّعْمَانُ: فَقُلْتُ لِعَائِشَةَ: مَا مَنَعَكَ أَنْ تُعْلِمِي النَّاسَ بِهَذَا؟ قَالَتْ: أُسَيِّئُهُ.

عائشه رضی اللہ عنہا ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموو یه تی: «ټه ی عوسمان، ټه گهر پوژیک خوا کاروباری خسته ژیر دهستی تو، دووړووه کانیش ویستیان ټه و کراسه (ی دهسه لاتت) له بهر دا پرښ که خوا به به ریدا کردوویت، ټه وه دایمه پنه»، سی جار ټه وهی فهرموو. نوعمان (پراوی فهرمووده که) ده لیت: به عائشه م گوت: چ شتیک ریگری لی کردیت که ټه وه وه واله به خه لکی بلیت؟ گوتی: له بیرم چوو بووه.

فَضْلُ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ ؓ

پيگه و گه وره یی عهلی کوری نه بو تالیب ؓ

٤٠. عَنْ عَلِيٍّ ؓ قَالَ: عَهْدَ إِلَيَّ النَّبِيُّ الْأُمِّيُّ ؐ أَنَّهُ لَا يُحِبُّنِي إِلَّا مُؤْمِنٌ، وَلَا يُبْغِضُنِي إِلَّا مُنَافِقٌ.

عهلی ؓ ده لیت: پیغه مبهری نه خوینده وار ؓ په یانی پی دام و فهرمووی: هیچ که سیک منی خوش ناویت جگه له پروادار، هیچ که سیکش رقی له من نایته وه جگه له دووروو.

٤١. عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ ؓ عَنِ النَّبِيِّ ؐ أَنَّهُ قَالَ لِعَلِيٍّ: «أَلَا تَرْضَى أَنْ تَكُونَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى».

سه عدی کوری نه بو وه ققاص ؓ له پیغه مبهروه ؓ گپراویه تیه وه که به عهلی فهرمووه: «تایا رازی نیت به وهی که تو بو من له جیگه و پیگه ی هاروون بیت بو موسا».

٤٢. عَنْ ابْنِ عُمَرَ ؓ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ سَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَأَبُوهُمَا خَيْرٌ مِنْهُمَا».

ئبن عومر ؓ ده لیت: پیغه مبهری خوا ؓ فهرمووی: «حه سن و حوسه ین گه وره و سهرداری گهنجانی خه لکی به هه شتن، باوکیشان له خویان باشره».

٤٣. عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ ؓ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ مَوْلَاهُ»، وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: «أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى، إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي»، وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: «لَأُعْطِينَ الرَّايَةَ الْيَوْمَ رَجُلًا يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ».

سه عدی کوری نه بو وه ققاص ؓ ده لیت: گویم له پیغه مبهری خوا ؓ بوو

دهيفه رموو: «هەر كه سىك من به خوښه ويست و پشتيوانى خوڻى بزايتت عهلى به ههمان شيوه خوښه ويستيه تى»، گويم لى بوو دهيفه رموو: «تو (عهلى) بو من له شوين هاروون واى بو مووسا، تهنها نهوه ههيه كه له دواى من پيغه مبهريكى ديكه نايهت»، گويم لى بوو دهيفه رموو: «نه مړو (له فته تحى خه بهردا) ئالاكه دهدهمه دهست پياويك كه خوا و پيغه مبهره كهى خوش دهوئت».

فَضْلُ الزُّبَيْرِ

پيگه و گه وره يى زوبه ير

٤٤. عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ قَرْيَظَةَ «مَنْ يَأْتِينَا بِخَبَرِ الْقَوْمِ؟»، فَقَالَ الزُّبَيْرُ: أَنَا، فَقَالَ: «مَنْ يَأْتِينَا بِخَبَرِ الْقَوْمِ؟»، قَالَ الزُّبَيْرُ: أَنَا ثَلَاثًا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لِكُلِّ نَبِيٍّ حَوَارِيٌّ، وَإِنَّ حَوَارِيَّ الزُّبَيْرِ».

جابر رضى الله عنه ده لىت: پيغه مبهري خوا رضى الله عنه له پوژى قوره يزه دا فهرمووى: «كى هه والى نهو كومه له يه مان بو دينت؟»، جا زوبه ير گوتى: من، (دووباره پيغه مبهري رضى الله عنه) فهرمووى: «كى هه والى نهو كومه له يه مان بو دينت؟»، زوبه يرش سى جار گوتى: من، ئينجا پيغه مبهري رضى الله عنه فهرمووى: «هه موو پيغه مبهريك دلسوز و پشتيوان و خه لكى تاييه تى خوڻى هه بووه، بنگومان دلسوز و پشتيوانى ههيش زوبه يره».

فَضْلُ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ

پيگه و گه وره يى ته له عوبه يدوللا

٤٥. عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ طَلْحَةَ مَرَّ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: «شَهِيدٌ يَمْشِي عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ».

جابر رضی اللہ عنہ ده گيريتته وه: ته لحه به لای پیغه مبهردا رضی اللہ عنہ تپه ری، (پیغه مبه ریش رضی اللہ عنہ)
فهرمووی: «(ته لحه) شه هیدیکه به سهر زه ویدا دهروات».

٤٦. عَنْ قَيْسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: رَأَيْتُ يَدَ طَلْحَةَ شَلَاءَ، وَقَى بِهَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ أُحُدٍ.

قهیس رضی اللہ عنہ ده لیت: له پوژی جهنگی ئو خوددا بینیم دهستی ته لحه وشک (رهق)
بوو بوو، پیغه مبهری خوی رضی اللہ عنہ پی ده پاراست.

فَضْلُ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رضی اللہ عنہ

پیگه و گه ورهیی سه عدی کوپی نه بو وه ققاص رضی اللہ عنہ

٤٧. عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رضی اللہ عنہ يَقُولُ: لَقَدْ جَمَعَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ أُحُدٍ أَبَوَيْهِ،
فَقَالَ: «ارْمِ سَعْدُ، فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي».

سه عدی کوپی نه بو وه ققاص رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا رضی اللہ عنہ له پوژی ئو خوددا
ناوی دایک و باوکی بو من کو کردنه وه و فهرمووی: «(تیر) بهاویره نهی سه عد،
باوک و دایکم فیدات بن».

فَضَائِلُ الْعَشْرِ رضی اللہ عنہ

پیگه و گه ورهیی ده (مژده پیندراوه کان) رضی اللہ عنہ

٤٨. عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ بْنِ عَمْرٍو بْنِ نُفَيْلٍ رضی اللہ عنہ يَقُولُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَاشِرَ
عَشْرَةٍ، فَقَالَ: أَبُو بَكْرٍ فِي الْجَنَّةِ، وَعُمَرُ فِي الْجَنَّةِ، وَعُثْمَانُ فِي الْجَنَّةِ، وَعَلِيٌّ فِي الْجَنَّةِ،
وطلحة في الجنة، والزبير في الجنة، وسعد في الجنة، وعبد الرحمن في الجنة فقل
له: من التاسع؟ قال: أنا.

سه عیدی کوری زهیدی کوری عه مری کوری نوهیل ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا
 ﷺ ده می یه که مه کان بو، فهرمووی: «ټه بو به کر له به هه شته، عومهر له به هه شته،
 عوسمان له به هه شته، عه لی له به هه شته، ته لحه له به هه شته، زوبهر له به هه شته،
 سه عد له به هه شته، عه بدورپه حمان له به هه شته، به سه عید گوترا: کی نویم بو؟
 گوتی: من».

فَضْلُ أَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ الْجَرَّاحِ ﷺ

پیگه و گه وره یی ټه بو عوبه یدهی کوری جه پراح ﷺ

٤٩. عَنْ حُذَيْفَةَ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ لِأَهْلِ نَجْرَانَ: «سَأَبْعَثُ مَعَكُمْ رَجُلًا
 أَمِينًا حَقَّ أَمِينٍ»، قَالَ: فَتَشَرَّفَ لَهُ النَّاسُ، فَبَعَثَ أَبَا عُبَيْدَةَ بْنِ الْجَرَّاحِ.

حوزه یفه ﷺ ده گیر ټه وه: پیغه مبهری خوا ﷺ به ټه هلی نه جرانی فهرموو: «پیاویکی
 ټه مینتان له گه لدا ده نیرم که له وپه پری ده ستپاکی و ټه مینداریدایه»، گوتی: خه لکی
 ناماده بوو هه موو چاوه پری ټه وه بوون بزانه ټه وه که سه کینه (خاوه نی ټه وه سیفه ته
 به رزه یه)، (پیغه مبهری ﷺ) ټه بو عوبه یدهی کوری جه پراحی له گه لدا ناردن.

فَضْلُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ ﷺ

پیگه و گه وره یی عه بدولای کوری مه سعود ﷺ

٥٠. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ ﷺ: أَنَّ أَبَا بَكْرٍ وَعُمَرُ ﷺ بَشَّرَاهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ
 قَالَ: «مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَقْرَأَ الْقُرْآنَ غَضًّا كَمَا أُنْزِلَ، فَلْيَقْرَأْهُ عَلَى قِرَاءَةِ ابْنِ أُمِّ عَبْدِ...».

عه بدولای کوری مه سعود ﷺ ده گیر ټه وه: ټه بو به کر و عومهر ﷺ مژده یان
 پی داوه که پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی ته: «ههر که سینک پیخوشه قورئان

به جوانترین شیوه و وهک نه وهی دابه زیوه بخوینیت، با به خویندنه وهی کوری نوم
عه بد بیخوینیتنه وه».

فَضْلُ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ ابْنَيْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ

پینگه و گه ورهیی چه سه ن و حوسه یین کوره کانی عه لی کوری نه بو تالیب

۵۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صلی الله علیه و آله قَالَ لِلْحَسَنِ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَحِبُّهُ فَأَحِبَّهُ، وَأَحِبَّ مَنْ يُحِبُّهُ»، قَالَ: وَضَعَهُ إِلَى صَدْرِهِ.

نه بو هورهیره رضی الله عنه ده گپریتنه وه: پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله به چه سه نی رضی الله عنه فهرمووه: «خودایه من
چه سه نم خوش ده ویت توش خوشت بویت، نه وهی نه ویشی خوش ده ویت خوشت
بویت»، (نه بو هورهیره رضی الله عنه) ده لیت: جا پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله چه سه نی گوشه به سنگی خویره وه.

فَضْلُ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ

پینگه و گه ورهیی عه مهای کوری یاسیر

۵۲. عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رضی الله عنه: قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا عِنْدَ النَّبِيِّ صلی الله علیه و آله: فَاسْتَأْذَنَ عَمَّارُ بْنُ
يَاسِرٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلی الله علیه و آله: «اِئْذَنُوا لَهُ، مَرَحَبًا بِالطَّيِّبِ الْمُطَيَّبِ».

عه لی کوری نه بو تالیب رضی الله عنه ده لیت: له خزمه ت پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله دانیشتبوم له و کاته دا
عه مهای کوری یاسیر مؤله تی هاتنه ژووری خواست، پیغه مبه ریش صلی الله علیه و آله فهرمووی:
«رینگای پی بدن، به خیر بئی نه ی پاکه و به بو».

تیبینی:

مه به ست له م ستایشکردنه نه وهیه: که له زاتی خویدا پاکه و به کرده وه و خورا گریش
پاکتر و باستر بووه.

۵۳. عَنْ هَانِي بْنِ هَانِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: دَخَلَ عَمَّارٌ عَلَى عَلِيٍّ، فَقَالَ: مَرْحَبًا بِالطَّيِّبِ الْمُطَيِّبِ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مُلِيَ عَمَّارٌ إِيْمَانًا إِلَى مُشَاشِهِ».

هانئی کوری هانیئ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: عه مار رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ هاته لای علی رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه ویش گوتی: به خیر بی پاکي پاکه وه بوو، گویم له پیغه مبهري خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بووه که ده یفه رموو: «عه مار تا سهر ئیسقانی پر بووه له ئیمان».

تیبینی:

(مشاش): واته: سهری ئیسقان، وه کوو ئانیشک و شان.

۵۴. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «عَمَّارٌ مَا عُرِضَ عَلَيْهِ أَمْرَانِ إِلَّا اخْتَارَ الْأَرْشَدَ مِنْهُمَا».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: پیغه مبهري خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فه رموو یه تی: «هیچ کات نه بووه دوو فرمان (یان دوو شت) خرابیته بهردهم عه مار، نه وه بیگومان راسترینه که یانی هه لبراردووه».

فَصَائِلُ خَبَابٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

بیگه و گه وره یی خه بیاب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

۵۵. عَنْ أَبِي لَيْلَى الْكِنْدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ خَبَابٌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِلَى عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ: اذْنُ، فَمَا أَحَدٌ أَحَقُّ بِهَذَا الْمَجْلِسِ مِنْكَ إِلَّا عَمَّارٌ، فَجَعَلَ خَبَابٌ يُرِيهِ آثَارًا بِظَهْرِهِ مِمَّا عَذَّبَهُ الْمُشْرِكُونَ.

نه بو له یلای کیندی رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: خه بیاب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ هات بو لای عومه ر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عومه ریش رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ گوتی: نزیک به ره وه، هیچ که سیک له تو شایسته تر نییه به و کور و مه جلیسه جگه له عه مار، خه بیابیش شوینه واری نه شکه نه جهدانی هاوبه شدانه رانی نشان

دهدا كه به پشتيه وه بوون.

فَضَائِلُ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ

پینگه و گه وره یی زهیدی کوړی ساییت

٥٦. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَرْحَمُ أُمَّتِي بِأُمَّتِي أَبُو بَكْرٍ، وَأَشَدُّهُمْ فِي دِينِ اللَّهِ عُمَرُ، وَأَصْدَقُهُمْ حَيَاءً عُثْمَانُ، وَأَقْضَاهُمْ عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، وَأَقْرَبُهُمْ لِكِتَابِ اللَّهِ أَبِي بْنُ كَعْبٍ، وَأَعْلَمُهُم بِالْحَلَالِ وَالْحَرَامِ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ، وَأَقْرَضَهُمْ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَمِينًا، وَأَمِينَ هَذِهِ الْأُمَّةِ أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ».

نه نه سی کوړی مالیک رضي الله عنه ده گپړتته وه: پینگه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «به به زه یترین کهس له ئوممه ته کهم بو ئوممه ته کهم نه بو به کره، توندترین کهس بو ثابینی خوا (بو پاراستنی سنوره کانی) عومه ره، راستگوترینیان له حه یا و شهرمدا عوسمانه، سهرپاسترینیان له حوکم و قهزادا عه لی کوړی نه بو تالیبه، شاره زاترینیان له خویندنه وه ی قورټان ثوبه ی کوړی که عبه، زاناترینیان له حه لال و حه رامدا موعازی کوړی جه به له، شاره زاترینیان له میراتدا زهیدی کوړی ساییت، ټاگادار بن به راستی هه موو ئوممه ټیک نه مینداریکی هه یه، نه مینداری نه و ئوممه ته نه بو عوبه یده ی کوړی جه پر احه».

فَضْلُ أَبِي ذَرٍّ

پینگه و گه وره یی نه بو زهر

٥٧. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَا أَقَلَّتِ الْعَبْرَاءُ، وَلَا أَظَلَّتِ الْخَضْرَاءُ، مِنْ رَجُلٍ أَصْدَقَ لَهْجَةً مِنْ أَبِي ذَرٍّ».

عبداللای کوری عمر رضی اللہ عنہ ده لیت: گویم له پیغمبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو ده یغه رموو: «زه وی هیچ که سیکی هه لئه گرتوو و ئاسانیش سیبهری له هیچ که سیکی نه کردوو، راستگوتر بیت له نه بو زه».

فَضْلُ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ رضی اللہ عنہ

پینگه و گه وره یی سه عدی کوری مه عاز رضی اللہ عنہ

۵۸. عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: أَهْدَيْ لِرَسُولِ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم سَرَقَةً مِنْ حَرِيرٍ، فَجَعَلَ الْقَوْمُ يَتَدَاوُلُونَهَا بَيْنَهُمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «اتَّعَجِبُونَ مِنْ هَذَا؟»، فَقَالُوا لَهُ: نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَمَنَادِيلُ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِنْ هَذَا».

به پرائی کوری عازیب رضی اللہ عنہ ده لیت: پارچه قوماشیکی ئاوریشم به دیاری هینرا بو پیغمبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، خه لکیش له نیوان خویندا ده ستاوده ستیان پی ده کرد (و ته ماشایان ده کرد)، ئینجا پیغمبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرمووی: «ئایا سه رسام بوون به مه (به جوانی نهو پارچه قوماشه)؟»، نهوانیش گوتیان: به لئی نهی پیغمبهری خوا، پیغمبه ریش صلی اللہ علیہ وسلم فرمووی: «سویند بهو که سهی که گیانی منی به دهسته، نه مهن دیلهی سه عدی کوری مه عاز له به هه شتدا باشته لهو پارچه قوماشه».

۵۹. عَنْ جَابِرٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «اهْتَزَّ عَرْشُ الرَّحْمَنِ لِمَوْتِ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ».

جابر رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغمبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرموویه تی: «عه رشی خوی به به زه یی بو مردنی سه عدی کوری مو عاز هه ژا و له رزی».

فَضْلُ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْبَجَلِيِّ

پيڳه و گه وره يی جه ریری کوری عه بدوللای به جه لی

٦٠. عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْبَجَلِيِّ رضي الله عنه قَالَ: مَا حَجَّيْنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مُنْذُ أَسْلَمْتُ، وَلَا رَأَيْتُ إِلَّا تَبَسَّمَ فِي وَجْهِ، وَلَقَدْ شَكُوتُ إِلَيْهِ أَنِّي لَا أَثْبُتُ عَلَى الْحَبْلِ، فَضَرَبَ بِيَدِهِ فِي صَدْرِي، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ وَاجْعَلْهُ هَادِيًا مَهْدِيًّا».

جه ریری کوری عه بدوللای به جه لی رضي الله عنه ده لیت: له و کاته وهی موسولمان بووم، هیچ کاتیک پیغه مبهری خوا ﷺ دهستی به پرووه وه نه ناوم (هیچ داواکاریه کی رت نه کردوومه وه)، هیچ جاریک منی نه بینویه، مه گهر به پروومدا زهرده خه نهی کردووه، من سکالای نه وهم له لا کرد که ناتوانم له سهر نه سپ خوم رابگرم، نه ویش به دهستی خوی دای به سهر سنگمدا و فهرمووی: «خوا به خورگری بکه، بیگیره له وانهی که هیدایه تیان وهرگرتووه، بیکه به هیدایه تدهر».

فَضْلُ الْأَنْصَارِ

پيڳه و گه وره يی پشتیوانان

٦١. عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ أَحَبَّ الْأَنْصَارَ أَحَبَّهُ اللَّهُ، وَمَنْ أَبْغَضَ الْأَنْصَارَ أَبْغَضَهُ اللَّهُ». قَالَ شُعْبَةُ: قُلْتُ لِعَدِيٍّ: أَسَمِعْتَهُ مِنَ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ؟ قَالَ: إِيَّايَ حَدَّثَ.

به رائی کوری عازیب رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «هر که سیک نه نصاری خوش بویت، نه وه خوا خوشی ده ویت، هر که سیکش رقی له نه نصاری بیت، نه وه خوا رقی لییه تی». شوعبه ده لیت: به عه دیم گوت: تو له به رائی کوری عازیب بیستووه؟ گوتی: بو خودی منی گپرایه وه.

فَضْلُ ابْنِ عَبَّاسٍ

پيښگه و گه وره يى ئيبن عه عباس

٦٢. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: صَمَّنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَيْهِ وَقَالَ: «اللَّهُمَّ عَلِّمهُ الْحِكْمَةَ، وَتَأْوِيلَ الْكِتَابِ».

ئيبن عه عباس رضي الله عنه ده ليت: پيښگه مبهري خوا ﷺ منى به خوږه وه گوشى و فهرمووى: «ئهى پهروه دگار فيرى دانايى و ليكدانه وهى ته فسيري قورئانى بكه».

بَابُ فِي ذِكْرِ الْخَوَارِجِ

باسيک ده رباره ي خه واريچ

٦٣. عَنْ أَبِي ذَرٍّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ بَعْدِي مِنْ أُمَّتِي، أَوْ سَيَكُونُ بَعْدِي مِنْ أُمَّتِي قَوْمٌ يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ لَا يُجَاوِزُ حُلُوقَهُمْ، يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرِّمِيَّةِ، ثُمَّ لَا يَعُودُونَ فِيهِ، هُمْ شِرَارُ الْخَلْقِ وَالْخُلَيْقَةِ». قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الصَّامِتِ رضي الله عنه: فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَافِعِ بْنِ عَمْرٍو، أَخِي الْحَكَمِ بْنِ عَمْرٍو الْعِفَارِيِّ، فَقَالَ: وَأَنَا أَيْضًا قَدْ سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ.

ئهو زهر رضي الله عنه ده ليت: پيښگه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تى: «بيگومان له دواى من هه نديک له نوممه ته کهم يان (فهرمووى): له دواى من خه لکانتیک له نوممه ته کهم پهيدا ده بن قورئان ده خوښن، به لام له گهروويان ناچيته خوار، له ثابن دهرده چن وه کوو چون تير (له نيچير) دهرده چيت، دواى ئه وهش نايينه وه نيو ئيسلام، ئه وانه خراپترينى دروستکراوه کانن». عه بدوللاى کورى صاميت رضي الله عنه ده ليت: ئه وهم بو رافيعى کورى عمر، براى حه کهمى کورى عمرى غيفارى باس کرد، ئه ویش گوتى: منيش به هه مان شيوه بيستوومه له پيښگه مبهري خوا ﷺ.

٦٤. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِالْجُعْرَانَةِ وَهُوَ يَقْسِمُ التَّبَرَّ وَالْعَنَائِمَ، وَهُوَ فِي حَجَرٍ بَلَالٍ، فَقَالَ رَجُلٌ: اَعِدْ يَا مُحَمَّدُ فَإِنَّكَ لَمْ تَعِدْ، فَقَالَ: «وَيْلَكَ، وَمَنْ يَعِدُ بَعْدِي إِذَا لَمْ أَعِدْ؟»، فَقَالَ عُمَرُ: دَعْنِي يَا رَسُولَ اللَّهِ حَتَّى أَضْرِبَ عُتُقَ هَذَا الْمُنَافِقِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ هَذَا فِي أَصْحَابٍ، أَوْ أَصْحَابٍ لَهُ، يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ لَا يُجَاوِزُ تَرَاقِيَهُمْ، يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ».

جابیری کو پی عہدو للاً ﷺ دہلئت: پیغہمبہری خوا ﷺ له جیعرانہ بوو، ئه ویش زپر و زیو و دہستکھوتی جهنگی دابہش دہکرد، که له ژپر چاودی و پاریزگاری بیالدا بوو، ئینجا پیاویک، گوتی: ئه ی موحه ممد، دادگهر به، تو دادگهریت نه کرد، پیغہمبهریش ﷺ فہرمووی: «هاوار بو تو، ئه گهر من دادگهر نه بهم ئه ی کئ له دوا ی من دادگهر دہ بیت؟»، ئینجا عومہر گوتی: ئه ی پیغہمبہری خوا ﷺ لیم بگہ پئ با له گہردنی ئه و دوو پرووہ بدم، پیغہمبهریش ﷺ فہرمووی: «بیگومان (ئہوہ تہ نہا نیہ) هاو پئی دیکہ ی هہن، یان چہ ند هاو پئیہ کی کہ من، کہ قورٹان دہ خوینن له گہروویان تینا پهریت (بو نیو دلیان)، له ئایین دہردہ چن و ہ کوو چون تیر (له نیچیر) دہردہ چیت».

بَابُ مَنْ سَنَّ سُنَّةَ حَسَنَةً أَوْ سَيِّئَةً

باسی ئه و کہ سہ ی کہ ریچکہ یہ کی چاک یان خراپ دادہ هیئیت

٦٥. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ: فَحَثَّ عَلَيْهِ، فَقَالَ رَجُلٌ، عِنْدِي كَذَا وَكَذَا، قَالَ، فَمَا بَقِيَ فِي الْمَجْلِسِ رَجُلٌ إِلَّا تَصَدَّقَ عَلَيْهِ بِمَا قَلَّ أَوْ كَثُرَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ اسْتَنْ خَيْرًا فَاسْتَنْ بِهِ، كَانَ لَهُ أَجْرُهُ كَامِلًا، وَمِنْ أَجْوَرِ مَنْ اسْتَنْ بِهِ، وَلَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْوَرِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ اسْتَنْ سُنَّةَ سَيِّئَةٍ فَاسْتَنْ بِهِ، فَعَلَيْهِ وَزَرُهُ كَامِلًا، وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِي اسْتَنْ بِهِ، وَلَا يَنْقُصُ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْئًا».

ئہو ہورہ پرہ ﷺ دہلئت: پیاویکی ہہ ژار ہات بو خزمت پیغہمبہر ﷺ، (پیغہمبہریش

ﷺ) ټاماده بووانی هان دا بو یارمه تیدانی، جا پیاوړیک له وانه ی ټاماده بوون، گوتی: من ټوه و ټوهم هه یه (واته: هه لسا به یارمه تیدانی ټوه هه ژاره)، دوا ی ټوه هه ر یه کیک له وانه ی له کوړه که دا ټاماده بوون یارمه تی کابرایان دا، به کم یان به زوړ (به پیی توانا)، جا پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی: «هه ر که سیک یه کم جار پړگایه ک بگریته بهر که جیی په زامه ندی خوا بیټ و کاری پی بگریټ، ټوه پاداشتی ټوه کرده و هیه ی به ته وای بو هه یه، وه (به ټه ندازه ی) ټوه که سه ش که دوا ی ټوه کاری پی ده کات پاداشتی بو هه یه، بی ټوه ی له پاداشتی هیچیان کم بیټه وه، هه ر که سیکی ش پړگایه کی خراب دابه ینیت و کاری پی بگریټ، ټوه گونا هی ټوه کاره ی بو هه یه به ته وای، به ټه ندازه ی گونا هی ټوه که سه ش که به هو ی ټوه وه ټوه پړگایه ده گریته بهر گونا هی بو هه یه، بی ټوه ی له گونا هی هیچیان کم بیټه وه».

٦٦. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى، كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورٍ مَنِ اتَّبَعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ، فَعَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامٍ مَنِ اتَّبَعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا».

ټه بو هور په ږه رضی اللہ عنہ ده گپړته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی ته: «هه ر که سیک بانگه شه بکات بو پړگایه ک که جیی په زامه ندی خوا بیټ، ټوه به ټه ندازه ی پاداشتی ټوه وانه ی که شوینی ده که ون پاداشتی بو هه یه، بی ټوه ی له پاداشتی هیچیان کم بگریته وه، هه ر که سیکی ش بانگه شه ی گومرایی بکات به ټه ندازه ی گونا هی ټوه وانه ی که شوینی ده که ون گونا هی بو دهنو و سړیت، بی ټوه ی له گونا هی هیچیان کم بگریته وه».

بَابُ فَضْلِ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ

باسی پیگه ی که سیک که فیری قورټان ده بیټ و خه لکیش فیږ ده کات

٦٧. عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَفْضَلُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ».

عوسمانی کو پی عه ففان ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «چاکترینان
تهو کهسه یه که قورئان فیر بیئت (و کاری پی بکات) و، خه لکیش فیری قورئان
بکات».

۶۸. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ لِلَّهِ أَهْلِينَ مِنَ النَّاسِ»،
قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَنْ هُمْ؟ قَالَ: «هُمْ أَهْلُ الْقُرْآنِ، أَهْلُ اللَّهِ وَخَاصَّتُهُ».

ته نه سی کو پی مالیک ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «بیگومان خوا
خه لکی تایبه تی هه ن له نیو خه لکید»، گوتیان: ته ی پیغه مبهری خوا ﷺ ته وانه کین؟
فهرمووی: «ته وانه تهو کهسانه ن که هه لگری قورئانن (به له بهر کردن و خویندنه وه
و کاریکردنی)، ته وانه کهسانی تایبه تی خوان».

۶۹. عَنْ عَامِرِ بْنِ وَائِلَةَ أَبِي الطُّفَيْلِ ﷺ: أَنَّ نَافِعَ بْنَ عَبْدِ الْحَارِثِ ﷺ لَقِيَ عُمَرَ بْنَ
الْخَطَّابِ ﷺ بِعُسْفَانَ، وَكَانَ عُمَرُ، اسْتَعْمَلَهُ عَلَى مَكَّةَ، فَقَالَ عُمَرُ: مَنْ اسْتَخْلَفْتَ
عَلَى أَهْلِ الْوَادِي؟ قَالَ: اسْتَخْلَفْتُ عَلَيْهِمُ ابْنَ أَبِزَى، قَالَ: وَمَنْ ابْنُ أَبِزَى؟ قَالَ:
رَجُلٌ مِنْ مَوَالِينَا، قَالَ عُمَرُ، فَاسْتَخْلَفْتَ عَلَيْهِمْ مَوْلى، قَالَ: إِنَّهُ قَارِئٌ لِكِتَابِ اللَّهِ
تَعَالَى، عَالِمٌ بِالْفَرَائِضِ، قَاضٍ، قَالَ عُمَرُ، أَمَا إِنْ نَبِّئُكُمْ ﷺ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا
الْكِتَابِ أَقْوَامًا، وَيَضَعُ بِهِ الْآخَرِينَ».

عامری کو پی واسیله ی ته بو توفیل ﷺ ده گپریته وه: نافیعی کو پی عه بدولحاریس
ﷺ له عوسفان (شونیکه) گه یشته به عومه ری کو پی خه تتاب ﷺ، عومه ر
نافیعی راسپاردبوو بو کاروباری مه ککه و سه رپه رشتیکردنی، عومه ر (که نافیعی
له وی بینی) گوتی: چ که سیکت له شونیی خوت داناهو بو راپه راندنی کاره کانت؟
نافیعیش گوتی: ئیین ته برا له جیتی من کاره کان ده کات، عومه ر گوتی: ئیین ته برا
کییه؟ ته ویش گوتی: یه کیکه له مه والیه کان (واته: عه ره ب نییه)، عومه ریش
گوتی: یه کیکه له مه والیه کانت کردوته جینشینی خوت؟ نافع گوتی: (ناخر) تهو
شاره زایه به خویندنی قورئان، زانایه به زانستی میرات، قازییه، ئینجا عومه ر گوتی:

پیتغه مبه ره که تان ﷺ فهرموویه تی: «بینگومان به هوئی ئەم قورئانه و کارکردن پیتی خوا کۆمه لیک بهرز ده کاته وه و کۆمه لیکیش نزم ده کاته وه».

بَابُ فَضْلِ الْعُلَمَاءِ وَالْحَثِّ عَلَى طَلَبِ الْعِلْمِ

باسی پیگه و گه ورهیی زانایان و هاندان بۆ فیربوونی زانست

۷۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیتغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ئەگەر خوا چاکه و خیری بۆ که سیک بویت، ئەوه شاره زای ده کات له تاین (پینگای فیربوون و کارپیکردنی بۆ ئاسان ده کات)».

۷۱. عَنْ زَيْدِ بْنِ حُبَيْشٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: أَتَيْتُ صَفْوَانَ بْنَ عَسَّالٍ الْمُرَادِيَّ، فَقَالَ: مَا جَاءَ بِكَ؟ قُلْتُ: أُنِيطُ الْعِلْمُ، قَالَ: فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَا مِنْ خَارِجٍ خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ فِي طَلَبِ الْعِلْمِ، إِلَّا وَضَعَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ أَجْنِحَتَهَا رِضًا بِمَا يَصْنَعُ».

زیری کوری حوبه يش رضی اللہ عنہ دەلیت: هاتم بۆ لای سه فوانی کوری عه سالی مورادی، ئەویش گوتی: چی توی هیناوه بۆ ئیره؟ گوتم: دهمه ویت فیری زانست بيم، ئەویش گوتی: من گویم له پیتغه مبه ری خوا ﷺ بوو ده فهرموو: «هەر کهس له مال ده ربجیت و مه بهستی له ده رچوونه که وەرگرتن و فیربوونی زانست بیت، ئەوه فیرشته کان بۆ گه ورهیی و په زامه ندی ئەوهی ده یکات باله کانیان پاده خه ن».

۷۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ جَاءَ مَسْجِدِي هَذَا، لَمْ يَأْتِهِ إِلَّا لِحَيْرٍ يَتَعَلَّمُهُ أَوْ يُعَلِّمُهُ، فَهُوَ بِمَنْزِلَةِ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَمَنْ جَاءَ لِغَيْرِ ذَلِكَ، فَهُوَ بِمَنْزِلَةِ الرَّجُلِ يَنْظُرُ إِلَى مَتَاعٍ غَيْرِهِ».

ئەبو ھورەيرە رضي الله عنه دەليّت: گويم له پيغەمبەرى خوا ﷺ بوو دەيفەرموو: «ھەر كەسيك ھات بۆ ئەو مزگەوتەى من و ھاتنە كەشى تەنھا بۆ ئەو ھەو بوو چاكەيەك فير ييت، يان فيرى كەسيكى بكات، ئەو ھەو لە شويني ئەو كەسەيە كە لە پيناو خوادا تيدە كوشيت، ھەو ھەر كەس بۆ جگە لەمە ھاتييت (بۆ مەبەستى فير بوون و فير كردن نە ھاتييت)، ئەو ھەو ك ئەو كەسە وايە كە تەماشاي كەلوپەلى كەسيكى ديكە بكات».

بَابُ مَنْ بَلَغَ عِلْمًا

باسى ئەو كەسەى كە زانستىك دەگەيە نيّت

۷۳. عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «نَضَرَ اللَّهُ امْرَأً سَمِعَ مَقَالَتِي فَبَلَغَهَا، قَرَّبَ حَامِلٍ فِقْهَ غَيْرِ فَقِيهِ، وَرُبَّ حَامِلٍ فِقْهَ إِلَى مَنْ هُوَ أَفْقَهُ مِنْهُ»، زَادَ فِيهِ عَلِيٌّ بْنُ مُحَمَّدٍ: «ثَلَاثٌ لَا يُعْلَلُ عَلَيْهِنَّ قَلْبُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ: إِخْلَاصُ الْعَمَلِ لِلَّهِ، وَالتَّصْحُحُ لِأَيِّمَةِ الْمُسْلِمِينَ، وَلُزُومُ جَمَاعَتِهِمْ».

زەيدى كورى سابيت رضي الله عنه دەليّت: پيغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: «خوارووى ئەو كەسە رووشن و جوان بكات كە قسەيە كى من دەبيستيت و بلاوى دەكاتەو، چونكە ھەندىك كەس ھەيە بەلگە شەرعىيە كانى لايە، بەلام ناتوانيت حوكمە شەرعىيە كانى لى دەرييتيت (بەلام كاتىك بۆ كەسيكى شارەزاتر دەگيريتەو، ئەو ھەو ئەو كەسە دەتوانيت حوكمە شەرعىيە كانى لى ھەلبيجيت)، ھەندىك كەس ھەيە شارەزايە، بەلام دەيگەيە نيّت بە كەسيك كە لە خوى شارەزاترە»، عەلى كورى موھەممەد ئەو ھەشى لى زياد كردوو: «سئ شت ھەيە كە لەنيو دلى ھەر موسولمانىك ھەبن ناپاكى ناكات: كار كردن بە دلسوزى تەنھا لەبەر خوا، دلسوزى و چاكەويستن بۆ پيشە وايانى موسولمانان، پابەندبوون بە كۆمەلى موسولمانان».

۷۴. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «نَضَرَ اللَّهُ امْرَأً سَمِعَ مِنَّا حَدِيثًا فَبَلَغَهُ، قَرَّبَ مُبْلَغٍ أَحْفَظُ مِنْ سَامِعٍ».

عه بدو پرې حمانی کورې عه بدوللا له باوکیه وه ﷺ ده گېړېته وه: پېغه مېهر ﷺ
 فهرموو یه تی: «خوا پرووی تهو کهسه پړوشن و جوان بکات که فهرمووده به کی
 من ده بیستیت و پاشان ده یگه یه نیت به خه لکی دیکه، چونکه هه ندیک کهس هه یه
 که فهرمووده که ی پې ده گات شاره زاتر و پاریز گارتره لهو کهسه ی که له منه وه
 بیستوویه تی.»

بَابُ ثَوَابِ مُعَلِّمِ النَّاسِ الْخَيْرِ

باسی پاداشتی تهو کهسه ی خه لک فیږی چاکه ده کات

۷۵. عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ ﷺ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّهُ لَيَسْتَغْفِرُ لِعَالِمٍ
 مِنْ فِي السَّمَاوَاتِ، وَمَنْ فِي الْأَرْضِ، حَتَّى الْحَيَاتَانِ فِي الْبَحْرِ».

ته بو ده پرداء ﷺ ده لیت: گویم له پېغه مېهری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: «به پراستی تهو
 کهسه ی که زانایه (کار به زانسته که شی ده کات)، تهوه ی له ئاسمانه کان و زهوی
 هه یه داوای لیخو شېوونی بو ده کهن، هه تا نه هه نکه کانی نیو ده ریاش.»

۷۶. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ، عَنْ أَبِيهِ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «خَيْرُ مَا
 يُخْلَفُ الرَّجُلُ مِنْ بَعْدِهِ ثَلَاثٌ: وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ، وَصَدَقَةٌ تُجْرِي يَبْلُغُهُ أَجْرُهَا،
 وَعِلْمٌ يُعْمَلُ بِهِ مِنْ بَعْدِهِ».

عه بدو لای کورې ته بو قه تاده له باوکیه وه ﷺ ده گېړېته وه، گو توو یه تی: پېغه مېهری
 خوا ﷺ فهرموو یه تی: «باشترین شتیک که پیاو له دوا ی خوی جی ده هیلیت سی
 شته: منالیکې چاکه کار که دوعای بو بکات، چاکه یه کی به رده وام که به هه میشه بی
 خیره که ی پې ده گات (وه ک دروستکردنی مزگهوت و پرد و نه خوشخانه و بیري
 ئاو و ... هتد)، زانستیک که له دوا ی خوی کاری پې ده کریت.»

بَابُ مَنْ كَرِهَ أَنْ يُوطَأَ عَقْبَاهُ

باسی ئەو کەسەى کە حەز ناکات خەلکى لەدوايهوه پرۆن

٧٧. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا مَشَى مَشَى أَصْحَابُهُ أَمَامَهُ وَتَرَكُوا ظَهْرَهُ لِلْمَلَائِكَةِ.

جایبری کوڤى عەبدوللا رەزى الله عنه دەلیت: کاتیک پیغەمبەر ﷺ بەرینگادا دەروێشت، هاوێله کانی لەپیشی دەروێشتن (یان لە تەنیشتی) و دواوێیان بۆ فریشتەکان جێ دەهێشت.

بَابُ الْإِنْتِفَاعِ بِالْعِلْمِ وَالْعَمَلِ بِهِ

باسی سوودوهرگرتن لە زانست و کارییکردنى

٧٨. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ تَعَلَّمَ عِلْمًا مِمَّا يُبْتَغَى بِهِ وَجْهُ اللَّهِ، لَا يَتَعَلَّمُهُ إِلَّا لِيُصِيبَ بِهِ عَرَضًا مِنَ الدُّنْيَا، لَمْ يَجِدْ عَرَفَ الْجَنَّةَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

ئەبو ھورەیرە رەزى الله عنه دەلیت: پیغەمبەرى خوا ﷺ فرموویەتی: «ھەر کەسێک زانستیک فێر بێت کە ئەو زانستە پێویستە تەنھا بۆ خاتری خوا بێت (بۆ خزمەتی دین و ژینی خەلکی بێت)، بەلام ئەو تەنھا بۆ مەبەستی بەدەستھێنانی دنیا فێری بێت، ئەوا ئەو کەسە لە پۆزی دوایدا بۆی بەھەشت ناکات لە پۆزی دوایدا».

٧٩. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ طَلَبَ الْعِلْمَ لِيُمَارِيَ بِهِ السُّفَهَاءَ، أَوْ لِيُبَاهِيَ بِهِ الْعُلَمَاءَ، أَوْ لِيُصْرِفَ وَجْهَهُ النَّاسَ إِلَيْهِ، فَهُوَ فِي النَّارِ».

ئێبن عومەر رەزى الله عنه دەگێڕێتەو: پیغەمبەر ﷺ فرموویەتی: «ھەر کەسێک فێری زانست بێت بۆ ئەوەى لەگەڵ خەلکى کالفام مشتومڕ بکات، یان شانازی پێو

بکات به‌سهر زانایاندا، یان بیه‌وێت سهرنجی خه‌لک بو‌لای خۆی رابکیشیت، ئه‌وه له‌نیو ئاگر دایه‌».

بَابُ مَنْ سُئِلَ عَنْ عِلْمٍ فَكْتَمَهُ

باسی ئه‌وه‌که‌سه‌ی پرسیا‌ری زانستیکی لی ده‌کریت و ده‌یشاریته‌وه

۸۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ سُئِلَ عَنْ عِلْمٍ يَعْلَمُهُ فَكْتَمَهُ، أُلْجِمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِلِجَامٍ مِنْ نَارٍ».

ئه‌بو هوریره‌ پره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: «هه‌ر که‌سیک پرسیا‌ری زانیاریه‌کی لی کرا، بیزانیت و بیشاریته‌وه (بو‌ئوه‌ی که‌س سوودی لی نه‌بینیت)، مسوگه‌ر له‌ پوژی دوا‌یدا ده‌هێنریت له‌ کاتی‌کدا که‌ لغاو کراوه‌ به‌ لغاوێکی ئاگرین».

کِتَابُ الطَّهَّارَةِ وَسُنَنِهَا

په رتووکى پاکوخواوینى و سوننه ته کانى

بَابُ لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاةً بِغَيْرِ طَهْوٍ

باسى نوښږيک که به يې ده ستنوښږى بکړيټ خوا وه ريناگريټ

۸۱. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاةً إِلَّا بِطَهْوٍ، وَلَا صَدَقَةً مِنْ غُلُولٍ».

ئيبين عومه ر رضي الله عنه ده ليت: پيغه مبهري خوا ﷺ فرموويه تي: «خوا هيچ نوښږيک وه رناگريټ که به يې ده ستنوښږ کرايټ، هيچ به خسينيکيش وه رناگريټ که به مالى دزيارى و حهرام پهيدا کرايټ».

بَابُ الْمُحَافَظَةِ عَلَى الْوُضُوءِ

باسى پاريزگار يکړدن له ده ستنوښږ به به رده وامي

۸۲. عَنْ ثَوْبَانَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اسْتَقِيمُوا، وَلَنْ تُخْصُوا، وَاعْلَمُوا أَنَّ

خَيْرَ أَعْمَالِكُمُ الصَّلَاةَ، وَلَا يُحَافِظُ عَلَى الْوُضُوءِ إِلَّا مُؤْمِنٌ».

سهبان ﷺ ده لیت: پیغمه بهری خوا ﷺ فرمویه تی: «(شوینی راستی بکه ون و) به رده وام بن، بیگومان ناشتوانن (ده ستان له هه موو چاکه یه ک هه بیت)، بشزانن که نویژ باشتیرینی کاره کانتانه، هیچ که سیك پاریزگاری له (مانه وهی) ده ستونیژی ناکات جگه له پروادار».

بَابُ الْوُضُوءِ شَطْرُ الْإِيمَانِ

باسی نه وهی که ده ستونیژ نیوهی ئیمان

۸۳. عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِسْبَاغُ الْوُضُوءِ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مِلْءُ الْمِيزَانِ، وَالتَّسْبِيحُ وَالتَّكْبِيرُ مِلْءُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالزَّكَاةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ، وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو، فَبَائِعٌ نَفْسَهُ، فَمُعْتِقُهَا أَوْ مُوبِقُهَا».

نه بو مالیکي نه شعهری ﷺ ده گپړتته وه: پیغمه بهری خوا ﷺ فرمویه تی: «جوان ده ستونیژ شوشتن نیوهی نویژه (لیره مه به ست له ئیمان نویژه)، (الحمد لله) ته رازوو پر ده کات، (سبحان الله والله أكبر) خیریان به نه ندازه ی پری ئاسانه کان و زه وییه، نویژ پرووناکییه، زه کاتدان به لگه یه (بو پرواداری)، خوږاگری پوښناییه، قورئان به لگه یه بوت (نه گهر کاری پی بکه ی)، یان به لگه یه له سهرت (نه گهر کاری پی نه که ی) هه موو مروغه کان به یانی ده که نه وه و تیده کوشن و کار ده که ن و نه فسی خو یان ماندوو ده که ن به تیکوشان، جا هه یانه نه فسی خو ی (به خوا) ده فروشیت، نازادی ده کات، یان به هیلاکی ده بات».

بَابُ ثَوَابِ الظُّهُورِ

باسی پاداشتی پاکی و دهستنوئیز شوشتن

۸۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا تَوَضَّأَ، فَأَحْسَنَ الوُضُوءَ، ثُمَّ أَتَى الْمَسْجِدَ، لَا يَنْهَزُهُ إِلَّا الصَّلَاةُ، لَمْ يَخْطُ خَطْوَةً، إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ ﷻ بِهَا دَرَجَةً، وَحَظَّ عَنْهُ بِهَا خَطِيئَةٌ، حَتَّى يَدْخُلَ الْمَسْجِدَ».

ئه بو هورهیره رضی الله عنه ده لیت: پیغمبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «دلنیا بن ههر یه کیکی له ئیوه کاتیک دهستنوئیزیکی ریک و جوان ده شوات، پاشان دیته مزگهوت، هیچ شتیک پالی نه دا تنها هاتن بیت بو نوئیز، ئه وه هیچ ههنگاو یک نانتیت، مه گهر به و ههنگاوه خوا پله یه ک به رزی ده کاته وه، گوناھیکی لی دهسپرتیه وه، تا کو و ده چیته مزگه و ته وه».

بَابُ السَّوَاكِ

باسی سیواک

۸۵. عَنْ حُذَيْفَةَ رضی الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ يَتَهَجَّدُ، يَشْوِضُ قَاهُ بِالسَّوَاكِ.

حوزه یفه رضی الله عنه ده لیت: کاتیک پیغمبهری خوا ﷺ هه لده ستایه وه بو شه ونوئیز، سیواکی ده کرد و به دم و ددانیدا ده هیتنا.

۸۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَوْلَا أَنِ اشْقَّ عَلَى أُمَّتِي، لَأَمَرْتُهُمْ بِالسَّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ».

ئه بو هورهیره رضی الله عنه ده لیت: پیغمبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ئه گهر له سه ر ئوممه ته کم

گران نه بووايه، نه وه فه زمانم پى ده کردن که له کاتى هه نوژیکدا سیواک بکهن».

بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ

باسى ئه وهى که پیاو (ئافرهت) ده چیتته سه رئاو چى ده لیت

۸۷. عَنْ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «سِتْرُ مَا بَيْنَ الْجَنِّ وَعَوْرَاتِ بَنِي آدَمَ إِذَا دَخَلَ الْكَنِيفَ أَنْ يَقُولَ: بِسْمِ اللَّهِ».

عهلى عليه السلاّم ده لیت: پیغه مبهرى خوا ﷺ فه رموویه تی: «په رده ی نیوان جنۆکه و داوینى نه وه ی ئاده م کاتیک ده چیتته سه رئاو نه وه یه که بلیت: (بسم الله)، واته: به ناوی خوا».

بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا خَرَجَ مِنَ الْخَلَاءِ

باسى ئه وهى که که سیک له سه رئاو ده رده چیت چى ده لیت

۸۸. عَنْ يُوسُفَ بْنِ أَبِي بُرْدَةَ، سَمِعْتُ أَبِي يَقُولُ: دَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ، فَسَمِعْتُهَا تَقُولُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا خَرَجَ مِنَ الْغَائِطِ قَالَ: «غُفْرَانُكَ».

یوسفی کوری نه بو بو رده ده لیت: گویم له باو کم ﷺ بوو ده یگوت: چووم بو لای عایشه، جا گویم لى بوو ده یگوت: کاتیک پیغه مبهرى خوا ﷺ له سه رئاو ده هاته ده ره وه، ده یفه رموو: «خوایه داواى لیخوشبوونت لى ده که م».

بَابُ التَّشْدِيدِ فِي الْبَوْلِ

باسى هه ره شه ی توند له سه ر خوپاکنه کردنه وه له میز

۸۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَكْثَرُ عَذَابِ الْقَبْرِ مِنَ الْبَوْلِ».

ئەبو ھورەيرە رضي الله عنه دەلييت: پيغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: «زۆربەى سزاي نيو گۆر لەسەر خۆپاكنە كردنەوھىە لە كاتى ميز كردندا».

بَابُ الرَّجُلِ وَالْمَرْأَةِ يَتَوَضَّأَانِ مِنْ إِنَاءٍ وَاحِدٍ

باسى ئەوھى كە پياو و ئافرەت بە ئاوى يەك تەشت دەستنوێژ دەشۆن

۹۰. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ الرَّجَالُ وَالنِّسَاءُ يَتَوَضَّأُونَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مِنْ إِنَاءٍ وَاحِدٍ.

ئيبىن عومەر رضي الله عنه دەلييت: لە سەردەمى پيغەمبەرى خوا ﷺ پياوان و ئافرەتان (ژن و مێرد) لە يەك تەشتدا دەستنوێژيان دەشۆشت.

بَابُ التَّيْمَنِ فِي الْوُضُوءِ

باسى پيشخستنى لای راست لە دەستنوێژدا

۹۱. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يُحِبُّ التَّيْمَنَ فِي الطُّهُورِ إِذَا تَطَهَّرَ، وَفِي تَرْجُلِهِ إِذَا تَرَجَّلَ، وَفِي انْتِعَالِهِ إِذَا انْتَعَلَ.

عائيشە رضي الله عنها دەگيریتەوھ: پيغەمبەرى خوا ﷺ ھەزى لیبوو لە کاتى دەستنوێژگرتندا لە لای راستەوھ دەست پى بکات (بۆ ئەندامە جووتەکان)، ھەروەھا لە کاتى قژداھینانیدا ھەزى دەکرد لە لای راستەوھ دەست پى بکات، لە کاتى پىلاو لە پىکردنیشدا ھەزى دەکرد سەرەتا ئەوھى قاچى راستەى لە پى بکات.

بَابُ الْمَضْمَضَةِ وَالِاسْتِنْشَاقِ مِنْ كَفِّ وَاحِدٍ

باسى ئاو له زمان و لووت پادان به يه‌ک مشت (لويچ، مست)

۹۲. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَضْمَضَ وَاسْتَنْشَقَ مِنْ غُرْفَةٍ وَاحِدَةٍ.

ئيبين عه‌يباس رضي الله عنه ده‌گيرته‌وه: پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ئاوى له دهم و لووتى وهرکرد به يه‌ک مست (لويچ).

بَابُ الْوُضُوءِ ثَلَاثًا ثَلَاثًا

باسى شوشتنى ئەندامانى ده‌ستنويژ سى جار سى جار

۹۳. عَنْ شَقِيقِ بْنِ سَلَمَةَ رضي الله عنه قَالَ: رَأَيْتُ عُثْمَانَ وَعَلِيًّا، يَتَوَضَّأَانِ ثَلَاثًا ثَلَاثًا، وَيَقُولَانِ: هَكَذَا كَانَ وَضُوءُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ.

شه‌قيقى كورى سه‌له‌مه رضي الله عنه ده‌ليت: بينيم عوسمان و عه‌لى سى جار سى جار ئەندامه‌كانى ده‌ستنويژيان ده‌شوست، ده‌يانگوت: ده‌ستنويژ شوشتنى پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ئا به‌و شيوه‌يه بوو.

بَابُ مَا جَاءَ فِي إِسْبَاغِ الْوُضُوءِ

باسى ئەوهى هاتوه ده‌رباره‌ى جوان ده‌ستنويژ شوشتن

۹۴. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى مَا يَكْفُرُ اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا، وَيَزِيدُ بِهِ فِي الْحَسَنَاتِ؟»، قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: «إِسْبَاغُ الْوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ، وَكَثْرَةُ الْخَطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ، وَانْتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ».

ئەبو سەئیدی خەدری رضی اللہ عنہ لە پێغەمبەری خواوە ﷺ بیستووێتی کە فەرموویەتی: «ئایا پێناییتان نە کەم بۆ شتێک کە خودا بە ھۆیەو و تەوانەکان دەسپێتەو و چاکە زیاد دەکات»، گوتیان: بێ، ئەو پێغەمبەری خوا، فەرمووی: «دەستوێژ شوشتنی تەواو لە کاتی ناپەرەحەتی، زۆر ھەنگاوانان بەرھەو مزگەوت، چاوەروانکردنی نوێژ لەدوای نوێژ».

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَخْلِيلِ اللَّحْيَةِ

باسی ئەوێ ھاتوووە دەربارە ی پەنجە خستنی نوێژیش (بۆ دەستوێژ)

۹۵. عَنْ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يُخَلِّلُ لِحْيَتَهُ.

عەمەاری کۆری یاسیر رضی اللہ عنہ دەلیت: بینیم پێغەمبەری خوا ﷺ پەنجەکانی لەنیو ریشیدا دەھێنا و دەبرد (بۆ ئەوێ بەباشی تەر بێت لە کاتی دەستوێژدا).

بَابُ مَا جَاءَ فِي مَسْحِ الرَّأْسِ

باسی ئەوێ ھاتوووە دەربارە ی مەسحکردنی سەر

۹۶. عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رضی اللہ عنہ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ تَوَضَّأَ، فَمَسَحَ رَأْسَهُ مَرَّةً.

عوسمانی کۆری عەففان رضی اللہ عنہ دەلیت: بینیم پێغەمبەری خوا ﷺ دەستوێژی شوشت، یەک جار مەسحی سەری کرد.

بَابُ مَا جَاءَ فِي مَسْحِ الْأُذُنَيْنِ

باسی ئەوێ ھاتوووە مەسحکردنی گۆچکەکان

۹۷. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَسَحَ أُذُنَيْهِ دَاخِلَهُمَا بِالسَّبَّابَتَيْنِ،

وَخَالَفَ إِبْهَامِيهِ إِلَى ظَاهِرِ أُذُنَيْهِ، فَمَسَحَ ظَاهِرَهُمَا وَبَاطِنَهُمَا.

ئېبن عه عباس (رضي الله عنه) ده گپړي ته وه: که پيغه مبهري خوا (عليه السلام) نيوه وهی گوپه کانی به په نجهی شایه تمان و دهره وهی گوپه کانی به په نجه گه وری مه سح کرد». که واته: رووکاری دهره وه و نيوه وهی گوپه کانی مه سح ده کرد.

تېبینی:

(سَبَّاب): ټه و په نجه یه یه که له دهستی راستدا بو شایه تمان به کاری دینین، له دهستی چه پیش هه مان په نجه یه.

بَابُ تَخْلِيلِ الْأَصَابِعِ

باسی شوشتنی نیوان (که لینی) په نجه کان

۹۸. عَنِ الْمُسْتَوْرِدِ بْنِ شَدَّادٍ (رضي الله عنه) قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) تَوَضَّأَ فَخَلَّلَ أَصَابِعَ رِجْلَيْهِ بِخَنْصِرِهِ.

موسته وریدی کوری شه دداد (رضي الله عنه) ده لیت: پيغه مبهري خوام (عليه السلام) بینی ده ستويزی گرت، جا په نجه گچکه ی دهستی خسته نیوان په نجه کانی پی.

بَابُ غَسْلِ الْعَرَاقِيبِ

باسی شوشتنی گوپزینگ و پاژنه پی

۹۹. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضي الله عنه) قَالَ: رَأَى رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَوْمًا يَتَوَضَّؤْنَ وَأَعْقَابُهُمْ تَلَوُّحٌ فَقَالَ: «وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ، أَسْبِغُوا الْوُضُوءَ».

عه بدوللای کوری عه مر (رضي الله عنه) ده لیت: پيغه مبهري خوا (عليه السلام) چه ند که سیکی بینی که ده ستويزیان ده گرت و پاژنه پیکانیان دیار بوو که ناوی پی نه که تېوو، ئینجا

فهرمووی: «سزای سهخت له ناگردا بۆ ئەو پاژنانه، که له دهستنوێژدا بهتیر و تهواوی ناشۆردرین».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْوُضُوءِ عَلَى مَا أَمَرَ اللَّهُ تَعَالَى

باسی ئەوهی هاتوووه دهريارهي دهستنوێژك خوا فهرمانی پێی كردوووه

۱۰۰. عَنْ رِفَاعَةَ بْنِ رَافِعٍ رضي الله عنه: أَنَّهُ كَانَ جَالِسًا عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: «إِنَّهَا لَا تَتِمُّ صَلَاةٌ لِأَحَدٍ، حَتَّى يُسَبِّحَ الْوُضُوءَ، كَمَا أَمَرَهُ اللَّهُ تَعَالَى، يَغْسِلُ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ، وَيَمْسَحُ بِرَأْسِهِ، وَرِجْلَيْهِ إِلَى الْكَعْبَيْنِ».

رېفاعه ی کۆری رافیع رضي الله عنه ده گێڕێتهوه: له خزمهت پێغه مبهری خوا ﷺ دانیشبوو، ئەویش فهرمووی: «نوێژی هیچ یه کێکتان تهواو نییه، تا کوو دهستنوێژیکی تیر و تهواو نهشوات، به شیوازیك که خوی بهرز فهرمانی پێی کردوووه (ئهویش بهو شیوهیهیه): پڕوخساری بشوات، ههروهها دهستهکانی تا کوو ئانیشهکان، وه مهسحی سهری بکات وه پێیهکانی تا کوو گوێزینگهکانی».

بَابُ مَا يُقَالُ بَعْدَ الْوُضُوءِ

باسی ئەوهی که دهگوێژیت دواي دهستنوێژ

۱۰۱. عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضي الله عنه: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَتَوَضَّأُ، فَيُحْسِنُ الْوُضُوءَ، ثُمَّ يَقُولُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ ثَمَانِيَةُ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ، يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ».

عومهري کۆری خهتاب رضي الله عنه دهلیت: پێغه مبهری خوا ﷺ فهرموویهتی: «هیچ موسولمانیک نییه که بهجوانترین شیوه دهستنوێژ بشوات، پاشان بلیت: (أَشْهَدُ

أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، بِيَكُومَان
هەر ههشت دەرگای به ههشتی بۆ ده کرینه وه، ده چیته ژووره وه له هەر کامه یان
بیهویت».

بَابُ الْمَضْمَضَةِ مِنْ شُرْبِ اللَّبَنِ

باسی ئاو له دهم وهردان دواى شیرخواردنه وه

۱۰۲. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا شَرِبْتُمُ
اللَّبْنَ فَمَضْمُضُوا؛ فَإِنَّ لَهُ دَسْمًا».

ئوم سه له مهى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا هاوسهرى پىغه مبهري ﷺ ده لیت: پىغه مبهري خوا ﷺ فهرمووى:
«کاتیک شیرتان خوارده وه ئاو له ده متان رادهن، چونکه بىگومان چه وری تىدايه».

بَابُ الْوُضُوءِ مِنَ الْمَذْيِ

باسی ده ستنويز شوشتنه وه له مهزى

۱۰۳. عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْمَذْيِ فَقَالَ: «فِيهِ الْوُضُوءُ،
وَفِي الْمَنِيِّ الْغُسْلُ».

عهلى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پرسىار کرا له پىغه مبهري خوا ﷺ دهر باره ی مهزى (ئایا ده ستنويز
ده شکینیت)، ئه ویش فهرمووى: «پىوسته ده ستنويزى بۆ بشورد ریته وه، بۆ مهنى
پىوسته خوى بۆ بشوات (واته: مهزى ده ستنويز ده شکینیت، به لام شوشتن واجب
ناکات، به لام مهنى شوشتن واجب ده کات)».

بَابُ الْوُضُوءِ لِكُلِّ صَلَاةٍ وَالصَّلَوَاتِ كُلِّهَا بِوُضُوءٍ وَاحِدٍ

باسی دهستنویژ شوشتنه وه بۆ ههر نویژیک
و کردنی هه موو نویژه کان به دهستنویژیک

۱۰۴. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَتَوَضَّأُ لِكُلِّ صَلَاةٍ، وَكُنَّا نَحْنُ نَصَلِّي الصَّلَوَاتِ كُلَّهَا بِوُضُوءٍ وَاحِدٍ.

ئه نه سی کوپی مالیک رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ بۆ هه موو نویژیک دهستنویژی
ده شوشته وه، به لام تیمه هه موو نویژه کانمان به یه ک دهستنویژ ده کرد.

بَابُ مِقْدَارِ الْمَاءِ الَّذِي لَا يُنَجَّسُ

باسی ئه ندازه ی ئه و ئاوه ی که پیس نابیت

۱۰۵. عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا كَانَ الْمَاءُ قُلَّتَيْنِ، أَوْ ثَلَاثًا، لَمْ يُنَجَّسْ شَيْءٌ».

عوبه یدوللای کوپی عه بدوللای کوپی عومهر له باوکیه وه ﷺ ده گیریته وه،
گوتوویه تی: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ئه گهر ئا و دوو قولله یان سی قولله
بوو، ئه وه هیچ شتیک پیسی ناکات».

بَابُ مَا جَاءَ فِي بَوْلِ الصَّبِيِّ الَّذِي لَمْ يُطْعَمْ

باسی ئه وه ی که ده رباره ی میزی مندالی نیرینه
هاتوو هه که هیشتا ته نها شیر ی دایکی ده خوات

۱۰۶. عَنْ أَبِي السَّمْحِ رضي الله عنه قَالَ: كُنْتُ خَادِمَ النَّبِيِّ ﷺ، فَجِئْتُ بِالْحَسَنِ أَوْ الْحُسَيْنِ،

فَبَالَ عَلَى صَدْرِهِ، فَأَرَادُوا أَنْ يَغْسِلُوهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «رُشَّه، فَإِنَّهُ يُغْسَلُ بَوْلُ الْجَارِيَةِ، وَيُرْسُ مِنْ بَوْلِ الْعَلَامِ».

ئەبو سەمح ﷺ دەلێت: من خزمەتکاری پیغەمبەر ﷺ بووم، جا حەسەن، یان حوسەینیان هینا بۆ خزمەتی، ئەویش لەسەر سینگی پیغەمبەری خوا ﷺ میزی کرد بە خۆیدا، ویستیان بیشۆنەو، پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: «تەنیا ئاوپرژینی بکەن، لەبەر ئەوەی میزی کچی بچکۆلە (شیرەخۆرە) دەشۆردرێتەو، بەلام میزی کوپی بچکۆلە ئاوپرژین دەکریت».

بَابُ مُصَافَحَةِ الْجُنُبِ

باسی تەوقەکردن لەگەڵ کەسی لەشگران

١٠٧. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ: أَنَّهُ لَقِيَهِ النَّبِيُّ ﷺ فِي طَرِيقٍ مِنْ طُرُقِ الْمَدِينَةِ، وَهُوَ جُنُبٌ، فَاسْتَلَّ، فَقَدَّهَ النَّبِيُّ ﷺ، فَلَمَّا جَاءَ قَالَ: أَيْنَ كُنْتَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ؟ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَقِيتَنِي وَأَنَا جُنُبٌ، فَكْرِهْتُ أَنْ أَجَالِسَكَ حَتَّى أَغْتَسِلَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْمُؤْمِنُ لَا يَنْجُسُ».

ئەبو ھورەیرە ﷺ دەگێڕێتەو: جارێکیان لە کۆلانیەک لە کۆلانەکانی مەدینەدا پیغەمبەری خوا ﷺ ئەوی بینی، بەلام لەبەر ئەوەی لەشگران بوو، خۆی پەنا دا و لە پیغەمبەر ﷺ ون بوو، پاشان (دوای خوشوشتن) ھاتەو خزمەتی، پیغەمبەری خوا ﷺ لێی پرسى: ئەرى ئەبو ھورەیرە لە کۆی بوویت؟ ئەویش گوتى: ئەى پیغەمبەری خوا، لەو کاتەى پێت گەیشتم لەشگران بووم، بۆیە حەزم نەکرد بەو شیوەیە لە خزمەت دانیشم تاوھ کوو خۆم نەشۆم، پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: «پرۆادار بیس نابێت».

بَابُ الصَّلَاةِ فِي التَّوْبِ الَّذِي يُجَامِعُ فِيهِ

باسی نوێژکردن له پۆشاکیدا که جیماعی پێوه کرايێت

۱۰۸. عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ رضي الله عنه: أَنَّهُ سَأَلَ أُخْتَهُ أُمَّ حَبِيبَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ، هَلْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي فِي التَّوْبِ الَّذِي يُجَامِعُ فِيهِ؟ قَالَتْ: نَعَمْ، إِذَا لَمْ يَكُنْ فِيهِ أَدَى.

موعاویە ی کوری ئەبو سوفیان رضي الله عنه دەگێڕێتەو: پرسبیری کرد له خوشکی خۆی ئوم حەبیبە ی خیزانی پێغه مبه ر ﷺ، ئایا پێغه مبه ری خوا ﷺ به و پۆشاکە ی که سه ر جیایی ده کرد، (به هه مان پۆشاک) نوێژی ده کرد؟ گوتی: به لێ، به مه رجێک هه یج بیهیسه کی پێوه نه بووایه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّوْقِيتِ فِي الْمَسْحِ لِلْمُقِيمِ وَالْمُسَافِرِ

باسی ئەوهی هاتوو ده رباره ی ماوه ی مه سح بۆ نیشته جی و گه شتیار

۱۰۹. عَنْ شُرَيْحِ بْنِ هَانِئٍ رضي الله عنه قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ رضي الله عنها عَنِ الْمَسْحِ عَلَى الْخَفَّيْنِ، فَقَالَتْ: ائْتِ عَلِيًّا، فَسَلْهُ، فَإِنَّهُ أَعْلَمُ بِذَلِكَ مِنِّي، فَأَتَيْتُ عَلِيًّا، فَسَأَلْتُهُ عَنِ الْمَسْحِ، فَقَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَأْمُرُنَا أَنْ نَمْسَحَ، لِلْمُقِيمِ يَوْمًا وَلَيْلَةً، وَلِلْمُسَافِرِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ.

شوره یحی کوری هانیئ رضي الله عنه ده لیت: پرسبارم کرد له عایشه رضي الله عنها ده رباره ی مه سح کردن له سه ر خوفه کان، ئەویش گوتی: پرۆ بۆ لای عه لی، پرسبیری لێ بکه، چونکه به راستی ئەو له من باشتری لێ ده زانی، منیش چووم بۆ لای عه لی رضي الله عنه و پرسبارم لێ کرد ده رباره ی مه سح، ئەویش گوتی: پێغه مبه ری خوا ﷺ فه رمانی پێ ده کردین که مه سح بکه ی، بۆ که سی نیشته جی پرۆ و شه وێک، بۆ پێوار سی پرۆ.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَسْحِ عَلَى الْعِمَامَةِ

باسی ئه وهی هاتووه دهر باره ی مه سح له سهر میزه ر

۱۱۰. عَنْ بِلَالٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَسَحَ عَلَى الْخُفَّيْنِ، وَالْحِمَارِ.

بیلال رضی الله عنه ده گپړیته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ مه سحی له سهر خوفه کانی و میزه ره که ی کرد.

بَابُ مَا جَاءَ فِي السَّبَبِ

باسی ئه وهی هاتووه دهر باره ی هوکاره کان (ی ته یه ممو مکړدن)

۱۱۱. عَنْ عَمَارِ بْنِ يَاسِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَقَطَ عِقْدُ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَتَخَلَّفَتْ لِإِتِمَاسِهِ، فَانْطَلَقَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِلَى عَائِشَةَ، فَتَغَيَّظَ عَلَيْهَا فِي حَبْسِهَا النَّاسَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ ﷻ الرُّخْصَةَ فِي التَّيْمِمِ، قَالَ: فَمَسَحْنَا يَوْمَئِذٍ إِلَى الْمَنَاقِبِ، قَالَ: فَانْطَلَقَ أَبُو بَكْرٍ إِلَى عَائِشَةَ فَقَالَ: مَا عَلِمْتُ إِنَّكَ لَمُبَارَكَةٌ.

عه ماری کوری یاسیر رضی الله عنه ده لیت: دایکی نیانداران عائشه رضی الله عنها ملوانکه یه کی لیکه وت، به هو ی گه ران به دوایدا دوا که وت، بویه ئه بو به کر رضی الله عنه پړوشت بو لای عائشه لئی توره بو، چونکه بوو به هو ی ئه وه ی خه لکی دوا بکه ون، ئینجا خوا ﷻ تابه تی ته یه ممو می دابه زاند، عه ماری رضی الله عنه ده لیت: ئه و پړوژه ئیمه تاوه کوو شانه کانمان مه سحمان کرد، گوتی: ئه بو به کر چوو بو لای عائشه پنی گوت: نه مزانی که تو خیر و به ره که تی (چونکه به هو ی ئه و دوا که وتن و نه گه یشتنه ئاو و کاتی نو پړیش هات، بویه له جیاتی ده ستو پړ مؤله تی ته یه ممو دابه زی).

۱۱۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «جُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهْرًا».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: پێغەمبەری خوا ﷺ فرموویەتی: «زەوی بۆ من کراوە بە مزگەوت و پاک و پاککەرەو (واتە: لە ھەر شوێنێک کاتی نوێژ بوو دەکریت لەو شوێنە نوێژ بکریت مادەم خاوەن بیت، وە ھەر وەھا دەکریت لە جیاتی ئاو خۆل بە کار بەینریت، لە کاتی کدا کە ئاو دەست نەکەویت)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّيْمُمِ ضَرْبَةً وَاحِدَةً

باسی ئەوێ ھاتوو دەربارە ی تە یە مەموم بە یە ک جەر دەست لە زەویدان

۱۱۳. عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِيهِ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَجُلًا أَتَى عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، فَقَالَ: إِنِّي أَجَنَّبْتُ، فَلَمْ أَجِدِ الْمَاءَ، فَقَالَ عُمَرُ: لَا تُصَلِّ، فَقَالَ: عَمَّارُ بْنُ يَاسِرٍ: أَمَا تَذْكُرُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ أَنَا وَأَنْتَ فِي سَرِيَّةٍ، فَأَجَنَّبْنَا، فَلَمْ نَجِدِ الْمَاءَ، فَأَمَّا أَنْتَ فَلَمْ تُصَلِّ، وَأَمَّا أَنَا فَتَمَعَكْتُ فِي التُّرَابِ، فَصَلَّيْتُ، فَلَمَّا أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: «إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيكَ»، وَضَرَبَ النَّبِيُّ ﷺ بِيَدَيْهِ إِلَى الْأَرْضِ، ثُمَّ نَفَخَ فِيهِمَا، وَمَسَحَ بِهِمَا وَجْهَهُ وَكَفَّيْهِ.

سە عەیدی کۆری عەبدوڕەحمانی کۆری ئەبزا لە باوکیەو رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: پیاویک ھات بۆ لای عومەری کۆری خەتتاب رضی اللہ عنہ و گوتی: من لە شەگران بووم، وە ئاوم دەست نەکەوت، عومەریش رضی اللہ عنہ گوتی: نوێژ مەکە، عەماری کۆری یاسیریش رضی اللہ عنہ گوتی: ئەو پێشەوای ڕوواداران بەبیرت نەماوە کە من و تۆ لە شەکرێکدا بووین و تووشی لە شەگرانی بووین، ئاومان چنگ نەکەوت، ئینجا تۆ نوێژت نەکرد، بەلام من خۆم لە خۆل وەردا و دواتر نوێژم کرد، کاتیک ھاتینەو خەمەت پێغەمبەری خوا ﷺ بۆمان گێرایەو، ئەویش فرمووی: «تەنھا ئەوەندە بەس بوو»، لەو کاتەدا پێغەمبەری خوا ﷺ دەستەکانی لە زەوی دا و پاشان فووی لێ کردن و بە

دهسته‌کانی مه‌سحی ږوخسار و له‌په‌دهسته‌کانی کرد.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْغُسْلِ مِنَ الْجَنَابَةِ

باسی ئه‌وهی هاتووه‌درباره‌ی خوښوشتن له‌له‌شگرانی

۱۱۴. عَنْ مَيْمُونَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: وَضَعْتُ لِلنَّبِيِّ ﷺ غُسْلًا فَاغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ، فَأَكْفَأَ الْإِنَاءَ بِشِمَالِهِ عَلَى يَمِينِهِ، فَغَسَلَ كَفَّيْهِ ثَلَاثًا، ثُمَّ أَقَاضَ عَلَى فَرْجِهِ، ثُمَّ ذَلِكَ يَدَهُ بِالْأَرْضِ، ثُمَّ مَضَمَضَ، وَاسْتَنْشَقَ، وَغَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا، وَذِرَاعَيْهِ ثَلَاثًا، ثُمَّ أَقَاضَ الْمَاءَ عَلَى سَائِرِ جَسَدِهِ، ثُمَّ تَنَحَّى، فَغَسَلَ رِجْلَيْهِ.

مه‌يمونه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده‌لټ: ئاوی خوښوشتنم بو پيغه‌مبه‌ر ﷺ دانا، ئه‌ویش له‌له‌شگرانی خوۍ شوست، به‌جامه‌که‌ی که به‌دهستی چه‌پی گرتبووی ئاوی به‌لای راستیدا کرد و دهسته‌کانی سی جار شوست، پاشان ئاوی به‌دامینیدا کرد، دواتر دهستی هینا به‌زه‌ویدا، پاشان ئاوی له‌دهم و لووتی رادا، دم و چاوی سی جار شوست، باسکه‌کانی سی جار شوست، دواتر ئاوی به‌سهر هه‌موو جهسته‌یدا کرد، پاشان داهاته‌وه و پييه‌کانی شوست.

بَابُ فِي الْوُضُوءِ بَعْدَ الْغُسْلِ

باسیک‌درباره‌ی ده‌ستنوتیږ دواۍ خوښوشتن

۱۱۵. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، لَا يَتَوَضَّأُ بَعْدَ الْغُسْلِ مِنَ الْجَنَابَةِ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده‌لټ: پيغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دواۍ خوښوشتنی له‌له‌شگرانی ده‌ستنوتیږ نه‌ده‌شوشت.

بَابُ مَنْ قَالَ: لَا يَنَامُ الْجُنُبُ حَتَّى يَتَوَضَّأَ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ

باسی ئه وهی گو تو ویه تی: له شگران ناخه ویت تا کوو ده ستوئیز نه گریت

۱۱۶. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضی اللہ عنہ: أَنَّهُ كَانَ تُصِيبُهُ الْجَنَابَةُ بِاللَّيْلِ، فَيُرِيدُ أَنْ يَنَامَ، فَأَمَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يَتَوَضَّأَ ثُمَّ يَنَامَ.

ئه بو سه عیدی خودری رضی اللہ عنہ ده گپریته وه: شه وانه تووشی له شگرانی ده بوو، ده یو یست بخه ویت، پیغه مبهری خواش ﷺ فه رمانی پی کرد که ده ستوئیز بشوات ئینجا بخه ویت.

بَابُ فِي الْمَرْأَةِ تَرَى فِي مَنَامِهَا مَا يَرَى الرَّجُلُ

باسیک ده رباره ی ئه وهی پیاو له خه ودا ده یینیت ئافره تیش ده یینیت

۱۱۷. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رضی اللہ عنہا: قَالَتْ: جَاءَتْ أُمُّ سُلَيْمٍ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَسَأَلَتْهُ عَنِ الْمَرْأَةِ تَرَى فِي مَنَامِهَا مَا يَرَى الرَّجُلُ؟ قَالَ: «نَعَمْ، إِذَا رَأَتْ الْمَاءَ فَلْتَغْتَسِلْ»، فَقُلْتُ: فَضَحَّتِ النِّسَاءُ، وَهَلْ تَحْتَلِمُ الْمَرْأَةُ؟ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «تَرَبَّتْ يَمِينُكَ، فِيمَ يُشَبِّهَا وَلَدُهَا إِذَا».

ئوم سه له مه رضی اللہ عنہا ده لیت: ئوم سوله یم هاته خزمهت پیغه مبه ر ﷺ و پرسیارى لى کرد ده رباره ی ئافره تیک که له خه ودا نه و شته ده یینیت که پیاو ده یینیت (خه ونی له شگرانی)؟ فه رمووی: «به لئ، ئه گهر (ئافرهت) ئاوی بینى با خوی بشوات»، (ئوم سه له مه ده لیت): گوتم: ئافرهتت پرسوا کرد، ئایا ئافرهت تووشی له شگرانی ده بیت (له خه ودا)؟ پیغه مبه ریش ﷺ فه رمووی: «ده ستت به خۆل بیت، ئه ی ئه گهر وا نه بیت، چۆن منداله که ی له خوی ده چیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي وُجُوبِ الْغُسْلِ إِذَا التَّقَى الْخِتَانَانِ

باسی ئەوێ هاتووێ دەر بارەیی پێویستبوونی
خۆشوشتن ئەگەر ئەندامی نێرینە و مێینە پێک گەشتن

۱۱۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «إِذَا جَلَسَ الرَّجُلُ بَيْنَ شَعْبَيْهَا الْأَرْبَعِ، ثُمَّ جَهَدَهَا، فَقَدْ وَجَبَ الْغُسْلُ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەوێ: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «ئەگەر پیاو لە نێوان چوارپەلی ئافرەت دانیشت و پاشان جووت بوو لە گەلی (و ئاویشی نەیتەوێ)، ئەوێ خۆشوشتی لەسەر پێویست دەبێت».

بَابُ التُّفَسَاءِ كَمَا تَجْلِسُ

باسی مانەوێ و کاتی ئافرەتێک کە مندالی بووێ

۱۱۹. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: كَانَتْ التُّفَسَاءُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم تَجْلِسُ أَرْبَعِينَ يَوْمًا، وَكُنَّا نَطْلِي وَجُوهَنَا بِالْوَرَسِ مِنَ الْكَلْفِ.

ئوم سەلەمە رضی اللہ عنہا دەئێت: لە سەردەمی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کە ئافرەتێک مندالی ببوایە، ئەوێ چل پوژ دادەنیشت (واتە: دەستی لە نوێژ و پوژوو ھەلدەگرت و لە گەل مێردە کە ی جووت نەدەبوو)، دەئێت: لەبەر زییکە و پەلەیی پەشی دەموچاو و روخسار، روخسارمان بە وەرەس (جۆرە گیایە کە) دەرمان دەکرد و لە دەموچاومان ھەلدەسوو.

بَابُ إِذَا حَاضَتِ الْجَارِيَةُ لَمْ تُصَلِّ إِلَّا بِخِمَارٍ

باسی نه وه که کچ بالغ بوو دروست نییه به بی سهرپوش نوئیز بکات

۱۲۰. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاةَ حَائِضٍ إِلَّا بِخِمَارٍ».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا له پیغه مبهروه ﷺ ده گیرته وه: فهرموویه تی: «خوا نوئزی ئافره تی بالغ وهرناگریت و قبولی ناکات که خوی دانه پوشییت».

تییینی:

له م فهرمووده هدا وشه ی (حائض) به مانای بالغوون دیت.

بَابُ مَنْ تَوَضَّأَ فَتَرَكَ مَوْضِعًا لَمْ يُصْبِهِ الْمَاءُ

باسی که سیك ده ستنوئیز بشوات و شوینیک جی بهیلئت و ته په بیئت

۱۲۱. عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَأَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ رَجُلًا تَوَضَّأَ، فَتَرَكَ مَوْضِعَ الظُّفْرِ عَلَى قَدَمِهِ، فَأَمَرَهُ أَنْ يُعِيدَ الْوُضُوءَ وَالصَّلَاةَ قَالَ: فَرَجَعَ.

عومه ری کوری خه تباب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ پیاویکی بینی ده ستنوئیزی شوست، به لام به نه ندازه ی نینوکیک له پییه کانی به جی هیشتبوو، ئینجا پیغه مبهری خوا ﷺ فرمانی پی کرد، ههم ده ستنوئیزه که و ههم نوئیزه که دوو باره بکاته وه، راوی ده لیت: پیاوه که ش گه رایه وه و وای کرد.

کتاب الصَّلَاةِ

په رتووکى نويژ

بابُ وَقْتِ صَلَاةِ الْفَجْرِ

باسى کاتى نويژى به يانى

۷۸

۱۲۲. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كُنَّ نِسَاءُ الْمُؤْمِنَاتِ، يُصَلِّينَ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ صَلَاةَ الصُّبْحِ، ثُمَّ يَرْجِعْنَ إِلَى أَهْلِهِنَّ، فَلَا يَعْرِفُهُنَّ أَحَدٌ، تَغْنِي مِنَ الْغُلَسِ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: ثافره تانی پروادار له گه ل پیغه مبهردا ﷺ نويژى به يانیان ده کرد، پاشان ده گه پرانه وه بو نيو خیزانه کانیان و هیچ که سیش (له ریځاوبان) نه یده ناسینه وه، مه به سستی نه وه بوو که ههر تاریک بوو که ده گه پرانه وه (بویه له بهر تاریکی نه ده ناسرانه وه).

۱۲۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: {وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا} الإسراء: ۷۸، قَالَ: «تَشْهَدُهُ مَلَائِكَةُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ».

نه بو هوړه پره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گپړته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ له ته فسیری نه و ثایه ته دا: {وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا}، واته: ههروها نويژى به يانی

(به جی بهینه) بهراستی قورئانخوێندنی نوێژی به یانی هه‌میشه ده‌بیریت (له‌لایه‌ن فریشته‌کانی شه‌و و ڕۆژه‌وه)، فهرمووی: «فریشته‌ی شه‌و و ڕۆژ ئاماده‌ ده‌بن تیایدا».

بَابُ وَقْتِ صَلَاةِ الظُّهْرِ

باسی کاتی نوێژی نیوه‌ڕۆ

١٢٤. عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم كَانَ يُصَلِّي الظُّهْرَ إِذَا دَخَصَتِ الشَّمْسُ. جابیری کوری سه‌موره رضي الله عنه ده‌گێڕێته‌وه: پێغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم نوێژی نیوه‌ڕۆی ده‌کرد کاتی‌ک که خۆر له‌ نیوه‌راستی ئاسمان لایده‌دا و ده‌ترازا.

بَابُ وَقْتِ صَلَاةِ الْعَصْرِ

باسی کاتی نوێژی عه‌سر

١٢٥. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كَانَ يُصَلِّي الْعَصْرَ وَالشَّمْسُ مُرْتَفِعَةً حَيَّةً، فَيَذْهَبُ الذَّاهِبُ إِلَى الْعَوَالِي، وَالشَّمْسُ مُرْتَفِعَةً. نه‌ه‌سی کوری مالیک رضي الله عنه ده‌گێڕێته‌وه: پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم که نوێژی عه‌سری کردووه هێشتا خۆر به‌رز و به‌تین و به‌شه‌وق بوو، ڕی‌بوار ده‌چوو بۆ عه‌والی (چه‌ند لادیه‌ک بوون، دوو تا سێ میل دوور بوون له‌ مه‌دینه‌وه)، ده‌گه‌یشه‌ ئه‌وێ له‌ کاتی‌کدا که خۆر هه‌ر به‌رز بوو.

بَابُ الْمُحَافَظَةِ عَلَى صَلَاةِ الْعَصْرِ

باسی پارێزگاری‌کردن له‌ نوێژی عه‌سر

١٢٦. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: «إِنَّ الَّذِي تَفَوُّتَهُ صَلَاةُ الْعَصْرِ،

فَكَانَ مَا وَتَرَ أَهْلُهُ وَمَالُهُ».

ئىبن عومەر ﷺ ده گېرىته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ فرمويه تى: «بيگومان ئه و كه سهى نويزى عه سر له ده ست ده دات (ده چوئييت)، وه كوو ئه وه وايه كه مندال و مال و سامانى له ده ست دايت».

بَابُ وَقْتِ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ

باسى كاتى نويزى مه غريب (شيوان)

١٢٧. عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ ﷺ يَقُولُ: كُنَّا نُصَلِّي الْمَغْرِبَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَيَنْصَرِفُ أَحَدُنَا، وَإِنَّهُ لَيَنْظُرُ إِلَى مَوَاقِعِ نَبْلِهِ.

رافيى كورى خه ديچ ﷺ ده ليت: ئيمه له سه رده مى پيغه مبهري خوادا ﷺ كه نويزى مه غريبان ده كرد، كاتيك يه كيكان ليده بوويه وه ئه گهر ته ماشاي جى تيره كهى بكر دبايه ده بيىنى (مه به ست ئه وه يه كه هينده زوو له كاتى خويدا نويزه كه يان ده كرد، واته: له سه ره تاي كاتى بوونى نويزه كه دا و سوورده تى كورتيشى تيدا خويندووه).

بَابُ وَقْتِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ

باسى كاتى نويزى عيشا (خه وتنان)

١٢٨. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ ﷺ قَالَ صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ صَلَاةَ الْمَغْرِبِ، ثُمَّ لَمْ يَخْرُجْ حَتَّى ذَهَبَ شَطْرُ اللَّيْلِ، فَخَرَجَ فَصَلَّى بِهِمْ، ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ النَّاسَ قَدْ صَلَّوْا وَنَامُوا، وَأَنْتُمْ لَمْ تَزَالُوا فِي صَلَاةٍ مَا أَنْتَظَرْتُمْ الصَّلَاةَ، وَلَوْ لَا الضَّعِيفُ وَالسَّقِيمُ، أَحْبَبْتُ أَنْ أُؤَخَّرَ هَذِهِ الصَّلَاةَ إِلَى شَطْرِ اللَّيْلِ».

ئه بو سه عيد ﷺ ده ليت: پيغه مبهري خوا ﷺ نويزى شيوانى بو كردين، پاشان

له ماله که ی خوی نه هاته دهره وه تا کوو نیوه ی شه و پوښت، نه و جار هاته دهر و نوښتی عیشای بو کردن، پاشان فهرمووی: «خه لکی دیکه نوښتیان کردووه و خه توون (چاوه پئی جه ماعه تیان نه کردووه)، به لام ئیوه به رده وام له نوښتدا بوون مادام چاوه پئی نوښتی جه ماعه تتان کردووه، خو نه گهر له بهر (لاوازی) لاوازه کان و (نه خوشی) نه خوشه کان نه بووايه، نه وه پیم خوش بوو نه و نوښته (نوښتی خه و تنان) دوا بخه م بو نیوه ی شه و».

بَابُ مَنْ نَامَ عَنِ الصَّلَاةِ أَوْ نَسِيَهَا

باسی نه وه ی له کاتی نوښتدا خه وی لیکه و تووه یان له بیر ی چوو ه

۱۲۹. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی الله عنه قَالَ: سَأَلَ النَّبِيَّ صلی الله علیه و آله، عَنِ الرَّجُلِ يَعْثُلُ عَنِ الصَّلَاةِ أَوْ يَرْقُذُ عَنْهَا، قَالَ: «يُصَلِّيَهَا إِذَا ذَكَرَهَا».

نه نه سی کوری مالیک رضی الله عنه ده لیت: پرسیار کرا له پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله دهر باره ی پیاویک که نوښته که ی له بیر ده کات، یان ده خه ویت (خه بهری نابینه وه تا کاتی نوښته که ده پرات)، پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله فهرمووی: «هه ر کاتیک بیر ی که و ته وه با نه و کاته نوښته که بکات».

بَابُ وَقْتِ الصَّلَاةِ فِي الْعُذْرِ وَالضَّرُورَةِ

باسی (دواکه و تن) له نوښت کردن له کاتی خوی به هو ی بیانوو یان پیو یستییه ک

۱۳۰. عَنْ عَائِشَةَ رضی الله عنها: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیه و آله قَالَ: «مَنْ أَدْرَكَ مِنَ الصُّبْحِ رُكْعَةً، قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ، فَقَدْ أَدْرَكَهَا، وَمَنْ أَدْرَكَ مِنَ الْعَصْرِ رُكْعَةً، قَبْلَ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ، فَقَدْ أَدْرَكَهَا».

عائشه رضی الله عنها ده گپ ریته وه: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله فهرموویه تی: «هه ر که سیک فریای

یهک پرکاتی نوژی به یانی بکهویت پیش نهوهی خور هلبیت، نهوه فریای ههموو
نویره که کهوتوو، هر کهسیک فریای یهک پرکات نوژی عسر بکهویت پیش
نهوهی خور تاوا بیت، نهوه فریای نویره که کهوتوو».

بَابُ النَّهْيِ عَنِ النَّوْمِ قَبْلَ صَلَاةِ الْعِشَاءِ، وَعَنِ الْحَدِيثِ بَعْدَهَا

باسی ناپه سندی نووستنی پیش نوژی خهوتنان و قسه کردن له دواي نوژی

۱۳۱. عَنْ أَبِي بَرْزَةَ الْأَسْلَمِيِّ رضی الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَسْتَحِبُّ أَنْ يُؤَخَّرَ
الْعِشَاءُ، وَكَانَ يَكْرَهُ النَّوْمَ قَبْلَهَا، وَالْحَدِيثَ بَعْدَهَا.

نه بو بهرزه نه سلهمی ﷺ ده لیت: پیغمبری خوا ﷺ پیخوش بو نوژی خهوتنان
دوا بخات، پیناخوش بو که پیش نوژی خهوتنان بکهویت، له دواي نویره که قسه
بکات.

كِتَابُ الْأَذَانِ، وَالسُّنَّةُ فِيهِ

په رتووكى بانگ و سوننه ته كانى

بَابُ بَدْءِ الْأَذَانِ

باسى ده ستيپيكي بانگدان (بانگى نوښت)

۸۴

۱۳۲. عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ أَبِيهِ عليه السلام قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَدْ هَمَّ بِالْبُوقِ، وَأَمَرَ بِالنَّاقُوسِ فَتُحِتَ، فَأَرَى عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ فِي الْمَنَامِ، قَالَ: رَأَيْتُ رَجُلًا عَلَيْهِ ثَوْبَانِ أَخْضَرَانِ يَحْمِلُ نَاقُوسًا، فَقُلْتُ لَهُ: يَا عَبْدُ اللَّهِ تَبِيعَ النَّاقُوسَ؟ قَالَ: وَمَا تَصْنَعُ بِهِ؟ قُلْتُ: أُنَادِي بِهِ إِلَى الصَّلَاةِ، قَالَ: أَفَلَا أَذْلُكَ عَلَى خَيْرٍ مِنْ ذَلِكَ؟ قُلْتُ: وَمَا هُوَ؟ قَالَ تَقُولُ: اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: فَخَرَجَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ، حَتَّى أَتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَأَخْبَرَهُ بِمَا رَأَى، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، رَأَيْتُ رَجُلًا عَلَيْهِ ثَوْبَانِ أَخْضَرَانِ، يَحْمِلُ نَاقُوسًا، فَقَصَّ عَلَيْهِ الْخَبَرَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ صَاحِبَكُمْ قَدْ رَأَى رُؤْيَا، فَاخْرُجْ مَعَ بِلَالٍ إِلَى الْمَسْجِدِ فَأَلْقِهَا عَلَيْهِ، وَلْيُنَادِ بِلَالُ؛ فَإِنَّهُ أُنْدَى

صَوْتًا مِنْكَ». قَالَ: فَخَرَجْتُ مَعَ بِلَالٍ إِلَى الْمَسْجِدِ، فَجَعَلْتُ أَلْقِيهَا عَلَيْهِ وَهُوَ يُنَادِي بِهَا، قَالَ: فَسَمِعَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ بِالصَّوْتِ، فَخَرَجَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَاللَّهِ لَقَدْ رَأَيْتُ مِثْلَ الَّذِي رَأَى.

موحه مەدی کۆری عەبدوللای کۆری زەید لە باوکیەو ﷺ دە گێڕێتەو، گوتووێتی: پێغەمبەری خوا ﷺ بیرى لە کەرەنایە ک دە کردەو (بۆ ئەوێ خەلکی پێ ئاگادار بکاتەو بۆ نوێژ)، جا فەرمانی کرد بەوێ ک زەنگ دروست بکەیت، ئینجا عەبدوللای کۆری زەید لە خەودا نیشانی درا ک پیاویک دوو پۆشاکی سەوزی پۆشیو و زەنگیکی پێ بو و هەلیگرتبو، (دەلێت: منیش پێم گوت: ئەو بەندەى خوا ئەو زەنگانە دەفرۆشیت؟ ئەویش گوتی: چیان پێ دەکەیت؟ منیش گوتم: (خەلکی) پێ بانگ دەکەم بۆ نوێژ، ئەویش گوتی: ئایا شتێکی لەوە باشتە پێ نەلێم؟ منیش گوتم: ئەو شتە چیه؟ گوتی: ئەوێ کە بڵێ: (اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، (موحه مەد) دەلێت: عەبدوللای کۆری زەید لە مال هاتەدەر چوو خزمەت پێغەمبەری خوا ﷺ، ئەو شتەى کە لە خەودا بینبووی بە پێغەمبەری ﷺ ڕاگەیاندا و گوتی: ئەو پێغەمبەری خوا، پیاویکم بینی لە خەودا کە دوو پۆشاکی سەوزی پۆشیو، زەنگیکی پێ بو، ئینجا چیرۆکەى بۆ گێڕایەو، ئینجا پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: «هاوێ کەتان خەونی بینو، ڕۆ بۆ مزگەوت لە گەل بیلال و ئەوێ (لە خەودا بینو) پێی بڵێ و با بیلال بانگی پێ بدات (بەو وشانە)، چونکە بیلال دەنگی لە تۆ بەرزترە». دەلێ منیش چووم ئەو شتانەم بە بیلال دەگوت و بیلالیش بانگی پێ دەدا، جا عومەری کۆری خەتتاب گوتی لەو دەنگە بو، بۆیە ڕۆشت بۆ خزمەت پێغەمبەری خوا ﷺ و گوتی: ئەو پێغەمبەری خوا، سویند بە خوا ئەوێ ئەو بینوێتی منیش بینوم.

بَابُ مَا يُقَالُ إِذَا أَدَّنَ الْمُؤَدَّنُ

باسی ئه وهی که کاتیک بانگدهر بانگ دهدات
ده بیت چۆن وه لامی بدهینه وه و چی بلیین

۱۳۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا أَدَّنَ الْمُؤَدَّنُ، فَقُولُوا مِثْلَ قَوْلِهِ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلێت: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ئەگەر بانگیژ بانگی دا، ئەو ئەو چی گوت ئیوەش بیلێنەو».

۱۳۴. عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رضی اللہ عنہ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ الْمُؤَدَّنَ: وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا، غُفِرَ لَهُ ذَنْبُهُ».

سەعدی کوری ئەبو وەققاس رضی اللہ عنہ لە پیغەمبەری خواو ﷺ دەگێڕێتەو: فەرموویەتی: «ھەر کە سێک کاتیک گوێبێستی بانگ دەبیت، بلیت: (وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا)، واتە: منیش شاھەتی دەدەم ھیچ پەرستراویکی بەھەق نییە جگە لە خوای تاک و تەنھا ھیچ ھاوبەشی نییە، شاھەتیش دەدەم کە موحمەد بەندە و پیغەمبەری خوا، پازی بووم بەوێ خوا پەروردارم بێت، ئیسلامیش ئایینم بێت، موحمەدیش پیغەمبەرم بێت. ئەو لە گوناھەکانی دەبووردی».

۱۳۵. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النَّدَاءَ: اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ، وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ، وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مُحَمَّدًا الَّذِي وَعَدْتَهُ، إِلَّا حَلَّتْ لَهُ الشَّفَاعَةُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

جابیری کوری عەبدوللا رضی اللہ عنہ دەلێت: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ھەر

که سېک گوييستی بانگ بوو، (پاشان) گوتی: (اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ، وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ، وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ)، واته: نهی په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن ئه‌م بانگه‌وازه ته‌واوه و ئه‌م نوږته راگیراوه که ده‌کړیت، وه‌سیله و فه‌زیله بیه‌خشه به موحه‌ممه‌د ﷺ و بیگه‌یه‌نهره ئه‌و شوینه سوپاسگوزاریه که په‌یانت یې داوه. ئه‌وه بیگومان له‌ روژی قیامه‌تدا به‌ر شه‌فاعه‌تی من ده‌که‌ویت».

بَابُ فَضْلِ الْأَذَانِ وَثَوَابِ الْمُؤَذِّنِينَ

باسی گه‌وره‌یی بانگدان و پادا‌شتی بانگده‌ران

۱۳۶. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي صَعَصَعَةَ، عَنْ أَبِيهِ ﷺ وَكَانَ أَبُوهُ فِي حِجْرِ أَبِي سَعِيدٍ، قَالَ: قَالَ لِي أَبُو سَعِيدٍ: إِذَا كُنْتَ فِي الْبَوَادِي، فَارْفَعْ صَوْتَكَ بِالْأَذَانِ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَا يَسْمَعُهُ جَنَّ، وَلَا إِنْسٌ، وَلَا شَجَرٌ، وَلَا حَجَرٌ، إِلَّا شَهِدَ لَهُ».

عه‌بدوړپه‌حماني کورۍ عه‌بدوللای کورۍ عه‌بدوړپه‌حماني کورۍ ئه‌بو صه‌عه‌سه‌له باوکیه‌وه ﷺ که له‌ژیر سه‌ره‌رشتی ئه‌بو سه‌عیددا بوو، ده‌گیرته‌وه: گوتویه‌تی: ئه‌بو سه‌عید پتی گوتم: هه‌ر کاتیک له‌ شیو و دۆله‌کاندا بوویت و بانگت دا، ده‌نگت به‌رز بکه‌وه، چونکه‌ من له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ بیستوومه که ده‌یفه‌رموو: «هه‌ر شتیک له‌ جن و مروّف و داروبه‌رد که گوييستی بانگ بییت، ئه‌وه ده‌بیته‌ شایه‌ت بوۍ (بو بانگبیز)».

كِتَابُ الْمَسَاجِدِ وَالْجَمَاعَاتِ

په رتووکى مزگه و ته کان و نویتى به کو مه ل

بَابُ مَنْ بَنَى لِلَّهِ مَسْجِدًا

باسى نه و که سهى مزگه و تیک دروست ده کات له پیناوى خوادا

۱۳۷. عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رضی اللہ عنہ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ بَنَى لِلَّهِ مَسْجِدًا، بَنَى اللَّهُ لَهُ مِثْلَهُ فِي الْجَنَّةِ».

عوسمانى کورى عه ففان رضی اللہ عنہ ده لیت: گویم له پیغه مبهرى خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: «هر که سیک له پینا و خوادا مزگه و تیک دروست بکات، نه وه خوا له به هشتدا مالیکى له وینهى نه و مزگه و ته بو دروست ده کات».

بَابُ تَشْيِيدِ الْمَسَاجِدِ

باسى به رزکردنى مزگه و ته کان زياد له پيويست

۱۳۸. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَتَبَاهَى

النَّاسُ فِي الْمَسَاجِدِ.

ئەنەسی کۆری مالیک رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «قیامەت نایەت تا کوو وای لی نەبەت کە خەلکی خۆی بە پازاندنەوێی مزگەوت هەڵدە کیشیت (واتە: هەر کەسەو بە پازاندنەوێی مزگەوتی خۆی دەنازێت و خۆی پێو هەڵدە کیشیت)».

بَابُ أَيْنَ يَجُوزُ بِنَاءُ الْمَسَاجِدِ

باسی دروستکردنی مزگەوت لە کوێ پێگە پێ دراو

۱۳۹. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: كَانَ مَوْضِعُ مَسْجِدِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم لِبَيْنِ النَّجَّارِ، وَكَانَ فِيهِ نَخْلٌ، وَمَقَابِرُ لِلْمُشْرِكِينَ، فَقَالَ لَهُمُ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم: «ثَامِنُونِي بِهِ»، قَالُوا: لَا نَأْخُذُ لَهُ ثَمَنًا أَبَدًا، قَالَ، فَكَانَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم بَيْنَهُ وَهُمْ يُنَاقِلُونَهُ، وَالنَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم يَقُولُ: «أَلَا إِنَّ الْعَيْشَ عَيْشُ الْآخِرَةِ، فَأَغْفِرْ لِلْأَنْصَارِ، وَالْمُهَاجِرَةِ»، قَالَ: وَكَانَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم يُصَلِّي قَبْلَ أَنْ يَبْنِيَ الْمَسْجِدَ حَيْثُ أَدْرَكَتْهُ الصَّلَاةُ.

ئەنەسی کۆری مالیک رضی اللہ عنہ دەلێت: شوینی مزگەوتی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم هێی بە نو نەجار بوو، ئەو شوینە هەم دارخورما و هەم گۆری هاوبەش دانەرانی تێدا بوو، جا پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم پێی فەرموون: «لە جیاتی ئەم شوینە پارەم لی وەر بگرن»، ئەوانیش گوتیان: بە هیچ شیوەیەک نرخیەکە ی وەر ناگرین (لە پێگە ی خوا دەبێە خشین)، ئەنەس رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغەمبەری خوا صلی اللە علیہ وسلم بێناکە ی دروست دە کرد و ئەوانیش کاریان لە گەڵ دە کرد، پێغەمبەر صلی اللە علیہ وسلم دە فەرموو: «ئاگادار بن بە پراستی خوشی و ژیان تەنها خوشی دواڕۆژە، خوا یە خوش بیت لە ئەنصار و موهاجیرەکان». پراوی دەلێت: پێش ئەوێ کە پێغەمبەری خوا صلی اللە علیہ وسلم مزگەوت دروست بکات، لە هەر شوینیەک کاتی نوێژ هاتبایە، ئەو هەر لەو شوینە نوێژە کە ی دە کرد.

بَابُ الْمَوَاضِعِ الَّتِي تُكْرَهُ فِيهَا الصَّلَاةُ

باسی ئەو شوینانەى كه نوێژ كردن تێیدا ناپه‌سندە

١٤٠. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْأَرْضُ كُلُّهَا مَسْجِدٌ، إِلَّا الْمَقْبَرَةَ، وَالْحَمَّامَ».

ئەبو سەعیدی خۆدری رضي الله عنه دە‌لێت: پێغه‌مبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «زەوی هەمووی مزگەوتە (واتە: گونجاوێ بۆ نوێژ تێداکردن) تەنھا گۆرستان و گەرماو (حەمام) نە‌بێت».

بَابُ النَّوْمِ فِي الْمَسْجِدِ

باسی نوستن لە‌نیو مزگەوتدا

١٤١. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: كُنَّا نَنَامُ فِي الْمَسْجِدِ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ.

ئێبن عومەر رضي الله عنه دە‌لێت: ئێمە لە‌ سەر‌ده‌می پێغه‌مبەری خوا ﷺ لە‌نیو مزگەوت دە‌خەوتین.

بَابُ أَيِّ مَسْجِدٍ وَضَعَ أَوَّلُ

باسی کامه‌ مزگەوت یه‌که‌ مجاری‌بنیات نرا

١٤٢. عَنْ أَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ رضي الله عنه قَالَ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ مَسْجِدٍ وَضَعَ أَوَّلُ؟ قَالَ: «الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ»، قَالَ: قُلْتُ: ثُمَّ أَيٌّ؟ قَالَ: «ثُمَّ الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى»، قُلْتُ: كَمْ بَيْنَهُمَا؟ قَالَ: «أَرْبَعُونَ عَامًا، ثُمَّ الْأَرْضُ لَكَ مُصَلًّى، فَصَلَّ حَيْثُ مَا أَدْرَكَكَ الصَّلَاةُ».

ټه بو زه ری غیفاری ﷺ ده لیت: گوتم: ټه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ چ مزگه و تیک به که مجار بنیات نرا؟ فه رمووی: «مزگه وتی چه رام»، گوتم: گوتم: ټه ی دوا ی ټه و؟ فه رمووی: «مزگه وتی ټه قصا»، گوتم: نیوانیان چه ند بووه؟ فه رمووی: «چل سال، پاشان زه وی هه مووی بو تو شوینی نوټز کړدنه، له هه ر شوینی کاتی نوټز هات، هه ر له و شوینه نوټزه که ت ټه نجام بده».

بابُ الدُّعَاءِ عِنْدَ دُخُولِ الْمَسْجِدِ

باسی دوعای چوونه نیو مزگه وت

۱۴۳. عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ، فَلْيُسَلِّمْ عَلَى النَّبِيِّ، ثُمَّ لِيَقُلْ: اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ، وَإِذَا خَرَجَ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ».

ټه بو حومه یدی ساعیدی ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی ټه ی: «ټه گه ر به کیک له ټیوه چووه نیو مزگه وت با سه لام و دروود بنیريت بو پیغه مبه ر، پاشان با بلیت: خوا به ده رگا کانی ره حمه ت و به زه بیتم بو بکه ټه وه، کاتیکش هاته ده ر له مزگه وت با بلیت: خوا به داوا ی فه زل و چاکه ی تو ده که م».

۱۴۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ، فَلْيُسَلِّمْ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، وَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ، وَإِذَا خَرَجَ، فَلْيُسَلِّمْ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، وَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ اغْصِنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ».

ټه بو هوړه پره ﷺ ده گپړته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی ټه ی: «کاتیک هه ر به کیکتان ده چیته نیو مزگه وت، با سلا و بنیريت بو پیغه مبه ر ﷺ و بلیت: خوا به ده رگا کانی ره حمه ت و به زه بیتم بو بکه ټه وه، وه کاتیکش ده رچوو له مزگه وت، با سلا و بنیريت بو پیغه مبه ر ﷺ و بلیت: خوا به بمپاريزه له شه ټانی دوور خراوه له به زه یی خوت».

بَابُ الْمَشْيِ إِلَى الصَّلَاةِ

باسی رویشتن بو نوڙ

۱۴۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ، فَأَحْسَنَ الوُضُوءَ، ثُمَّ أَتَى الْمَسْجِدَ، لَا يَنْهَازُهُ إِلَّا الصَّلَاةُ، لَا يُرِيدُ إِلَّا الصَّلَاةَ، لَمْ يَخْطُ خَطْوَةً إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً، وَحَظَّ عَنْهُ بِهَا خَطِيئَةٌ، حَتَّى يَدْخُلَ الْمَسْجِدَ، فَإِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ، كَانَ فِي صَلَاةٍ مَا كَانَتْ الصَّلَاةُ تَحْبِسُهُ».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دەلێت: پێغه مەبری خوا ﷺ فرموویەتی: «ئەگەر بە کێک لە ئێوە دەستنوێژیکێ جوان و تەواوی شوشت، پاشان ھاتە مزگەوت کە تەنھا نوێژ پالێ ناوە کە لە مال دەر بچیت و بە مەبەستی نوێژ ھاتبیت، ئەو بە ھەر ھەنگاوێک خوا پلە یەکی بەرز دەکاتەو و گوناھێکی لێ دەسپێتەو تاکوو دەچیتە نیو مزگەوت، ئینجا کە چوووە نیو مزگەوت وەکوو ئەو وایە کە بەردەوام لە نوێژدا یە مادام تەنھا لەبەر نوێژ ماوە تەو (وێ چاوەڕێی نوێژیکێ دیکە دەکات)».

۱۴۶. عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَيُبَشِّرَ الْمَشَاءُونَ فِي الظُّلَمِ، بِنُورٍ تَأْمُّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

سەھلی کورێ سەعدی ساعیدی رضي الله عنه دەلێت: پێغه مەبری خوا ﷺ فرموویەتی: «مژدە بیت لەوانە ی کە ھاموشۆی مزگەوت دەکەن لە تاریکیدا، بە نوور و روشناییەکی تیر و تەواو لە رۆژی قیامەتدا».

بَابُ الْأَبْعَدُ فَالْأَبْعَدُ مِنَ الْمَسْجِدِ أَعْظَمُ أَجْرًا

باسی ئەوێ ھەتا دوورتر بیت لە مزگەوت پاداشتە کە زیاترە

۱۴۷. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: أَرَادَتْ بَنُو سَلَمَةَ أَنْ يَتَحَوَّلُوا مِنْ دِيَارِهِمْ

إِلَى قُرْبِ الْمَسْجِدِ، فَكَّرَهُ النَّبِيُّ ﷺ أَنْ يُعْزُوا الْمَدِينَةَ، فَقَالَ: «يَا بَنِي سَلَمَةَ، أَلَا تَحْتَسِبُونَ آثَارَكُمْ؟»، فَأَقَامُوا.

نه نه سی کوری مالیک ﷺ ده لیت: نه وه کانی سه له مه و یستیان له ده وری شار ماله کانیاں بگوازه وه بو نریک مزگهوت، پیغه مبه ریش ﷺ پی خوش نه بوو ده وری مه دینه چول بیت، بویه فهرمووی: «نه ی نه وه کانی سه له مه به ته مای پاداشتی هه نگاوه کانتان نین لای خوا؟»، ئیدی نه وانیس مانه وه (پیشنیاره که ی پیغه مبه ریان ﷺ قبول کرد).

بَابُ فَضْلِ الصَّلَاةِ فِي جَمَاعَةٍ

باسی گه وره یی و پاداشتی نوږی به کومه ل

۱۴۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «صَلَاةُ الرَّجُلِ فِي جَمَاعَةٍ، تَزِيدُ عَلَى صَلَاتِهِ فِي بَيْتِهِ وَصَلَاتِهِ فِي سُوقِهِ بِضْعًا وَعِشْرِينَ دَرَجَةً».

نه بو هوړه پره ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی ته ی: «نوږیک که پیاو به کومه ل بیکات، بیست و نه و ونده جار پله و پاداشتی زیاتره له و نوږه ی که له ماله وه، یان له بازار به ته نیا ده یکات».

تبینی:

(بضع): له زمانی عه ره بی ژماره (۳) تا کوو (۹) ده گریته وه.

بَابُ صَلَاةِ الْعِشَاءِ وَالْفَجْرِ فِي جَمَاعَةٍ

باسی نوږی خه و تنان و به یانی به کومه ل

۱۴۹. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي صَلَاةِ

العِشَاءِ، وَصَلَاةَ الْفَجْرِ، لَأَتُوهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا».

عائشه رضی اللہ عنہا ده لیت: پیغمبره ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: «ئہ گہر خہ لکی گہورہ یی و پاداشتی نوژی خہ و تنان و به یانیان بزانیایہ، ئہ وہ ئہ گہر به گاکولکەش بووایہ ده هاتن بو ئہ نجامدانی».

بَابُ لُزُومِ الْمَسَاجِدِ وَانْتِظَارِ الصَّلَاةِ

باسی پابه ندبوون به مزگهوت و چاوه پروانیکردنی نوژی

۱۵۰. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضی اللہ عنہ قَالَ: صَلَّيْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم الْمَغْرِبَ، فَرَجَعَ مَنْ رَجَعَ، وَعَقَّبَ مَنْ عَقَّبَ، فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم مُسْرِعًا، قَدْ حَفَزَهُ النَّفْسُ، وَقَدْ حَسَرَ عَنْ رُكْبَتَيْهِ، فَقَالَ: «أَبْشُرُوا، هَذَا رَبُّكُمْ قَدْ فَتَحَ بَابًا مِنْ أَبْوَابِ السَّمَاءِ، يُبَاهِي بِكُمْ الْمَلَائِكَةَ، يَقُولُ: انظُرُوا إِلَى عِبَادِي قَدْ قَضَوْا فَرِيضَةً، وَهُمْ يَنْتَظِرُونَ أُخْرَى».

عہدوللای کوری عہمر رضی اللہ عنہ ده لیت: له گہل پیغمبره ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نوژی شیوانمان کرد، پاشان ئہ وہ ی رویشته وه رویشته وه، ئہ وہ شی که مایه وه مایه وه، ئینجا پیغمبره ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم به خیرایی هات، هه ناسه کانی به خیرایی لیده دا و ئه ژتوکانی دهرکه وتن، جا فہرمووی: «موژده تان لی بی ئہ وه خوای پەرور دگارتان دهرگایه ک له دهرگا کانی ئاسانی کردو ته وه لای فریشته کان راتانده نوینیت و شانازیتان پیوه ده کات، ده فہرمویت: ته ماشای به نده کانم بکه ن یه کییک له فہرزه کانیان کردو وه و چاوه پئی یه کییکی دیکه ده که ن».

كِتَابُ إِقَامَةِ الصَّلَاةِ وَالسُّنَّةِ فِيهَا

په رتووكى نويژ به رپا كړدن
و سوننه ته كاني نيو نويژ

بَابُ افْتِتَاحِ الصَّلَاةِ

باسى ده ستيپكي نويژ

۹۶

۱۵۱. عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ رضي الله عنه يَقُولُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ، اسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، وَرَفَعَ يَدَيْهِ، وَقَالَ: «اللَّهُ أَكْبَرُ».

نه بو حومه يدي ساعيدى رضي الله عنه ده لیت: هر کاتیک پیغه مبهري خوا ﷺ هه لسا بابه بو نويژ، پرووی ده کرده پرووگه و ده سته کاني بهرز ده کرده وه و ده يفه رموو: «اللَّهُ أَكْبَرُ».

۱۵۲. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَسْتَفْتِحُ صَلَاتَهُ يَقُولُ: «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ».

نه بو سه عيدي خودري رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ ده ستيپكي نويژي به وه بوو که ده يفه رموو: «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ، واته: پاک و بيگه ردي بو تو خوايه، سوپاس و ستايش بو تو، ناوت بهرز و

پيروزه، خاوه نې بهرزي و شکوي، هيچ په رستراوېکي به هق نيه جگه له تو».

بَابُ وَضْعِ الْيَمِينِ عَلَى الشِّمَالِ فِي الصَّلَاةِ

باسي داناني دهستی راست له سهر دهستی چه پ له نوږدا

۱۵۳. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه قَالَ: مَرَّ بِي النَّبِيُّ ﷺ وَأَنَا وَاضِعُ يَدِي الْيُسْرَى عَلَى الْيُمْنَى فَأَخَذَ بِيَدِي الْيُمْنَى فَوَضَعَهَا عَلَى الْيُسْرَى.

عهدوللاي کوري مهسعوود رضي الله عنه دهليت: پيغمبر ﷺ به لامدا تيپهري، من لهو کاته دا دهستی چه پم له سهر دهستی راستم دانابوو، ئينجا (پيغمبري خوا ﷺ) دهستی راستمي گرت و له سهر دهستی چه پمي دانا.

بَابُ افْتِتَاحِ الْقِرَاءَةِ

باسي دهستپيکي خويندني فاتحيه

۱۵۴. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، يَفْتَتِحُ الْقِرَاءَةَ بِ: {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} الفاتحة: ۲.

عائشه رضي الله عنها دهليت: پيغمبري خوا ﷺ به: {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ}، دهستی به خويندني فاتحيه ده کرد (له نوږدا).

بَابُ الْقِرَاءَةِ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ

باسي خويندني قورئان له نوږتي به يانيدا

۱۵۵. عَنْ قُطَيْبَةَ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه: سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقْرَأُ فِي الصُّبْحِ: {وَالنَّخْلَ بِاسِقَاتٍ}

لَهَا طَلَعُ نَضِيدٍ} ف: ١٠.

قوتبه ی کوری مالیک رحمه الله ده گپړته وه: گوئی له پیغه مبهري رحمه الله بووه له نوږی به یانیدا
ئو نایه ته ی ده خوینده وه: {وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعُ نَضِيدٍ}، واته: ههروه ها
دارخورمای بهرز و بلند به هیشووی تیکپه ستر او وه.

بَابُ الْقِرَاءَةِ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ

باسی خویندنی قورښان له نوږی به یانی پوږی جومعه دا

١٠٦. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه: قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الصُّبْحِ يَوْمَ
الْجُمُعَةِ: {الْم (١) تَنْزِيلُ} السَّجْدَةُ: ٢، وَ: {هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ} الْإِنْسَان: ٢.

تبين عه عباس رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ له نوږی به یانی پوږی جومعه دا
سووره تی: {الْم (١) تَنْزِيلُ}، و: {هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ} سی ده خویند. (واته:
سووره ته کانی: السجدة و الإنسان).

بَابُ الْقِرَاءَةِ فِي الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ

باسی خویندنی قورښان له نوږی نیوه پو و عه سردا

١٠٧. عَنْ قَزَعَةَ رضي الله عنه: قَالَ: سَأَلْتُ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ، عَنْ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ،
فَقَالَ: لَيْسَ لَكَ فِي ذَلِكَ خَيْرٌ، قُلْتُ: بَيْنَ، رَحِمَكَ اللَّهُ، قَالَ: كَانَتْ الصَّلَاةُ تُقَامُ
لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ الظُّهْرَ، فَيَخْرُجُ أَحَدُنَا إِلَى الْبَقِيعِ، فَيَقْضِي حَاجَتَهُ، فَيَجِيءُ
فَيَتَوَضَّأُ، فَيَجِدُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فِي الرَّكْعَةِ الْأُولَى مِنَ الظُّهْرِ.

قهزه عه رضي الله عنه ده لیت: پرسیارم له نه بو سه عیدی خودری کرد ده ربارهی نوږی
پیغه مبهري خوا ﷺ، نه ویش گوئی: (له وه لامي نه و پرسیاره) هیچ چاکه به کت بو

نيه (چونکه ده زانې که پيشې بلېت ناتوانيت بيکات، بويه گوتې خيړې لې ناکه يت)،
قه زه عه ده لېت: گوتم: بوم پروون بکه وه په حمه تي خوات لې بيت، گوتې: قامه تي نوږت
بو پيغه مبهري خوا ﷺ ده کړا بو نوږتې نيوه پو، يه کيک له ئيمه (ده يتواني) بجيت بو
به قيع له وې پيوستيه که ي جيه جي بکات و بيته وه ده ستوږ بشوات، نه و جاريش
ده ييني که پيغه مبهري خوا ﷺ هر له رکاتي يه که مي نوږتې نيوه پو دا يه.

تېيښي:

مه به ست له و دريژ کردنه وه ي نوږت ته نيا رکاتي يه که مه، نه و يش به مه به ستې نه وه ي
خه لک به نوږتې به کومهل رابگن، بويه رکاتي يه که مي نوږتې که ي دريژ ده کرده وه،
نه مه تيگه يشتن و قسه ي هه نديک له هاوه لانه، هه نديک يش گوتو ويانه رکاتي يه که م
و دووه مي دريژ ده کرده وه.

بَابُ الْقِرَاءَةِ فِي صَلَاةِ الْمَغْرِبِ

باسي خوښندنې قورڼان له نوږتې شيواندا

۱۵۸. عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقْرَأُ فِي الْمَغْرِبِ بِالطُّورِ، قَالَ
جُبَيْرٌ فِي غَيْرِ هَذَا الْحَدِيثِ: فَلَمَّا سَمِعْتُهُ يَقْرَأُ: {أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ
الْحَالِقُونَ} الطور: ۳۵، إِلَى قَوْلِهِ: {فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ} الطور: ۳۸،
كَأَدَ قَلْبِي يَطِيرُ.

جوبه يري کورې موتعيم رضي الله عنه ده لېت: گويم له پيغه مبهري خوا ﷺ بوو که له نوږتې شيواندا
سوورته ي (الطور) ده خوښند. جوبه يري له جگه له م فهرمووده يه دا، ده لېت: کاتيک گويم
لې بوو که (پيغه مبهري خوا ﷺ) نه م ثايه تانه ي ده خوښند: {أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ
الْحَالِقُونَ}، واته: ثايا نه وان له خويانه وه دروست بوون يان خويان دروستکهري خويان،
تا ده گاته نه وه ي: {فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ}، واته: جا (نه گهر راست
ده که ن) با گوڼگره که يان به لگه يه کي پروون به يتي. (جوبه يري ده لېت: خهريک بوو دلّم

بفریت (له بهر پروون و ناشکرای ههق و دهر کهوتنی ناههق بۆم).

بَابُ الْقِرَاءَةِ فِي صَلَاةِ الْعِشَاءِ

باسی خویندنی قورئان له نوێژی خهوتناندا

۱۵۹. عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّهُ صَلَّى مَعَ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم الْعِشَاءَ الْآخِرَةَ، قَالَ: فَسَمِعْتُهُ يَقْرَأُ بِالتَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ.

به پرائی کوری عازیب رضی اللہ عنہ که له گهل پیغه مبهه صلی اللہ علیہ وسلم نوێژی خهوتنانی کردووه ده لیت: گوئیستی (پیغه مبهه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم) بووم که سووپه تی (التین) سی ده خویند.

بَابُ الْقِرَاءَةِ خَلْفَ الْإِمَامِ

باسی خویندنی قورئان له دواى ئیمام (له نوێژدا)

۱۶۰. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ فِيهَا بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ».

عوباده ی کوری صامیت رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهه صلی اللہ علیہ وسلم فه رموویه تی: «هه ر که سیک له نوێژدا فاتحه نه خوینیت نوێژه که ی بهرناکه ویت».

بَابُ إِذَا قَرَأَ الْإِمَامُ فَأَنْصِتُوا

باسی بیده نگبوون کاتی که ئیمام قورئان ده خوینتی (له نوێژدا)

۱۶۱. عَنْ ابْنِ أَكِيمَةَ رضی اللہ عنہ: قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ يَقُولُ: صَلَّى النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم بِأَصْحَابِهِ صَلَاةً، نَظُنُّ أَنَّهَا الصُّبْحُ، فَقَالَ: «هَلْ قَرَأَ مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ؟»، قَالَ رَجُلٌ: أَنَا، قَالَ:

«إِنِّي أَقُولُ مَا لِي أُنَازِعُ الْقُرْآنَ».

ئيبين ئوکه يمه ﷺ ده لیت: گویم له ئه بو هوږه يره ﷺ بوو ده يگوت: پيغه مبه ر ﷺ به رنوږتي بؤ هاو ه لاني کرد له يه کيک له نوږته کان که پيم وايه نوږتي به ياني بوو، ئينجا فهرمووی: «ايا هيچ يه کيک له ئيوه (له گهل مندا) قورثاني خويند؟»، پياويک گوتي: من، (پيغه مبه ري خوا ﷺ) فهرمووی: «ئوه بويه (له دلي خومدا) ده مگوت ده بيت بؤ به ربه ره کانيم بکريت (له قورثان خويندندا)».

بَابُ الْجَهْرِ بِأَمِينٍ

باسی ده نگه رزکردنه وه به (آمين) دواي فاتحه

۱۶۲. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَا حَسَدَتْكُمُ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ، مَا حَسَدَتْكُمْ عَلَى السَّلَامِ وَالْأَمِينِ».

عائشه رضى الله عنها ده گپړته وه: پيغه مبه ر ﷺ فهرموويه تي: «جووله که له هيچ شتيک هينده هسووديتان پي ناهن وه کوو له سه لامکردن و گوتني: ثامين، هسووديتان پي ده به ن».

بَابُ رَفْعِ الْيَدَيْنِ إِذَا رَكَعَ، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ

باسی ده سته رزکردنه وه له کاتي پکوو عبردن و هه ستانه وه له رکوع

۱۶۳. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، إِذَا افْتَتَحَ الصَّلَاةَ رَفَعَ يَدَيْهِ حَتَّى يُحَاطِيَ بِهِمَا مَنْكِبَيْهِ، وَإِذَا رَكَعَ، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ، وَلَا يَرْفَعُ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ.

ئيبين عومه ر ﷺ ده لیت: پيغه مبه ري خوام ﷺ بينوه کاتيک ده ستي ده کرد به نوږت

دهسته کانی بهرز ده کرده وه تا کوو ئاستی شانه کانی، ههروه ها له کاتی پرکووع و هه لسانه وهش له پرکووع (به هه مان شیوه دهستی بهرز ده کرده وه)، به لام له تیوان دوو سوجه کاند دهستی بهرز نه ده کرده وه.

بَابُ الرُّكُوعِ فِي الصَّلَاةِ

باسی پرکووع له نوێژدا

۱۶۴. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا رَكَعَ لَمْ يَشْخَصْ رَأْسَهُ، وَلَمْ يُصَوِّبْهُ، وَلَكِنْ بَيْنَ ذَلِكَ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: کاتیک پیغه مبهری خوا ﷺ پرکووعی ده برد نه سه ری بهرز ده کرده وه، نه نزمیش، به لکوو له و نتوانه دا بوو.

۱۶۵. عَنْ عَلِيِّ بْنِ شَيْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَكَانَ مِنَ الْوَفْدِ، قَالَ: خَرَجْنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَبَايَعَنَاهُ وَصَلَّيْنَا خَلْفَهُ، فَلَمَحَ بِمُؤَخَّرِ عَيْنِهِ رَجُلًا، لَا يُقِيمُ صَلَاتَهُ، -يَعْنِي: صَلْبَهُ- فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ، فَلَمَّا قَضَى النَّبِيُّ ﷺ الصَّلَاةَ، قَالَ: «يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَا يُقِيمُ صَلْبَهُ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ».

عه لی کوری شه بیان ﷺ که له گه ل وه فدیك بووه، ده لیت: ده رچووین تا کوو هاتینه خزمه ت پیغه مبهری خوا ﷺ، ده لیت: ئیمهش په یانمان پی دا و نوێژمان له دوا یه وه کرد، ئینجا (پیغه مبهر ﷺ) به نیگای چاوه کانی پیاوکی بینی له دوا وه که له نوێژدا ته واو پشتی راست ناکاته وه له پرکووع و سوجه دا، جا کاتیک پیغه مبهر ﷺ له نوێژه که ی ته واو بوو فه رمووی: «ئه ی کومه لی موسولمانان هه ر که سیک له پرکووع و سوجه دا پشتی راست نه کاته وه نوێژه که ی دروست نییه».

بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ

باسی نه وهی که له دواي هه ستانه وه له رکوع ده گو تریت

۱۶۶. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِذَا قَالَ الْإِمَامُ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، فَقُولُوا: اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ».

نه بو سه عیدی خودری رضي الله عنه ده گپریته وه: گوئی له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: «هه رکات پیښوټر (نیام) گوئی: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، نيوهش بلین: رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ».

بَابُ السُّجُودِ

باسی سوجه بړدن

۱۶۷. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أُمِرْتُ أَنْ أَسْجُدَ عَلَى سَبْعٍ، وَلَا أَكُفَّ شَعْرًا، وَلَا تُوبًا». قَالَ ابْنُ طَاوُسٍ: فَكَانَ أَبِي يَقُولُ: الْبَيْدَيْنِ وَالرُّكْبَتَيْنِ وَالْقَدَمَيْنِ، وَكَانَ يَعُدُّ الْجَنْبَهُةَ وَالْأَنْفَ وَاحِدًا.

ئین عه عباس رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «فه رمانم پی کراوه، که له سه ر هوت (نه ندای جهسته) سوجه بهرم، (له کاتی نوټر دا) نه پرچ و نه پو شاکم نه پیچمه وه و خپران نه که مه وه». ئین تاوس ده لیت: باو کم ده یگوت هه وه کان بریتین له: دوو دهسته کان و دوو نه ژنوکان و هه ردوو پییه کان، نیوچاوان و لووتی به یه ک داده نا.

بَابُ التَّسْبِيحِ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ

باسی زیکری نیو رکوع و سوجه

۱۶۸. عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ رضي الله عنه: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ إِذَا رَكَعَ: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ»، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، وَإِذَا سَجَدَ قَالَ: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى»، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. حوزة یقهی کوری یه مان رضي الله عنه ده گپریته وه: گوئی له پیغمبه ری خوا ﷺ بووه که کاتیک رکوعی ده برد سی جار ده یفه رموو: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ»، وه کاتیک سوجهی ده برد سی جار ده یفه رموو: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى».

بَابُ الْإِعْتِدَالِ فِي السُّجُودِ

باسی ریگ و راستبوون له سوجه دا

۱۶۹. عَنْ جَابِرٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا سَجَدَ أَحَدُكُمْ فَلْيَعْتَدِلْ، وَلَا يَقْتَرِشْ ذِرَاعِيَهُ افْتِرَاشَ الْكَلْبِ».

جابر رضي الله عنه ده لیت: پیغمبه ری خوا ﷺ فه رموو یه تی: «ئه گهر یه کیکتان سوجهی برد، با هاوسه نگ بیت (له بهینی راخستن و دانانی ده ست و باسک له سه ر زه وی و له نیوان جیا کردنه وهی ده ست و باسک له ته نیشته کانی و لکاندنیان)، ده سته کانی به شیوه یه ک رانه کیشیت له سه ر زه وی هه ر وه کوو چۆن سه گ رایانده کیشیت».

بَابُ الْجُلُوسِ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ

باسی دانیشتن له نیوان دوو سوجه دا

۱۷۰. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ لَمْ

يَسْجُدُ حَتَّى يَسْتَوِيَ قَائِمًا، فَإِذَا سَجَدَ فَرَفَعَ رَأْسَهُ، لَمْ يَسْجُدْ حَتَّى يَسْتَوِيَ جَالِسًا، وَكَانَ يَفْتَرِشُ رِجْلَهُ الْيُسْرَى.

عائشه عليها السلام ده لیت: پیغه مبهري خوا عليه السلام کاتیک له رکوع سهري بهر زده کړده وه (هه لده ستايه وه)، نه ده چوويه سوجه تاکو ته و او به پيوه ريک نه بوو بایه وه (ته و جار سوجه دی دهر د)، کاتیک سوجه دی دهر د و سهري له سوجه بهر زده کړده وه، نه ده چووه سوجه تاکو به دانیشننه وه (پشتی) ريک نه بوو بایه وه (ئينجا ده چووه سوجه)، له دانیشننی نیوان سوجه کاند لاقی چه پی راده خست.

بَابُ مَا يَقُولُ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ

باسی زیکری نیوان سوجه کاند

۱۷۱. عَنْ حُدَيْفَةَ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَقُولُ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ: «رَبِّ اغْفِرْ لِي، رَبِّ اغْفِرْ لِي».

حوزه يفه عليه السلام ده گپريته وه: پیغه مبهري عليه السلام له نیوان سوجه کاند دوو جار ده يفه رموو: «(رَبِّ اغْفِرْ لِي، رَبِّ اغْفِرْ لِي)، واته: په روه ردگار له لیم خوش به».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الشَّهَادَةِ

باسی نه وهی هاتووه دهر بارهی زیکر له ته حیياتدا

۱۷۲. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يُعَلِّمُنَا الشَّهَادَةَ كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ، فَكَانَ يَقُولُ: «التَّحِيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ لِلَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ».

ئىبن عەبباس رضي الله عنه دەلىت: پىغەمبەرى خوا ﷺ خويندنى تەحيياتى فېر دەكردين هەر وهك چۆن سوورپەتيكى قورئانى فېر دەكردين، جا دەيفه رموو: «هەرچى قەدر و پىزه چ گوشتار، چ كردار، هەرچى سەرچاوهى پاكى و خاوينيه ئەوانه له راستيدا هەمويان شايستهى خوان، دروودى خوا لەسەر تو ئەى پىغەمبەر ﷺ لەگەڵ پەحمەت و بەرەكەتى خوا، دروود و سەلام لەسەر ئىمەش وه لەسەر هەموو بەنده باشەكانى خوا، شايەتى و گەواهى دەدەم كه هيچ پەرستراوێكى بەهەق نيه جگە له خوا، شايەتى دەدەم كه موحمەد ﷺ بەنده و نېردراوى خوايه».

بَابُ الصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ

باسى سەلاواتدان لەسەر پىغەمبەر ﷺ

١٧٣. عَنِ ابْنِ أَبِي لَيْلَى رضي الله عنه قَالَ: لَقِيتُ كَعْبُ بْنَ عُجْرَةَ رضي الله عنه فَقَالَ: أَلَا أَهْدِي لَكَ هَدِيَّةً؟ خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَقُلْنَا: قَدْ عَرَفْنَا السَّلَامَ عَلَيْكَ، فَكَيْفَ الصَّلَاةُ عَلَيْكَ؟ قَالَ: «قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

ئىبن ئەبو لەيلا رضي الله عنه دەلىت: كەعبى كورى عوجره رضي الله عنه هاتە لام و گوتى: ئايا ديارىيەكت پى نەدەم؟ (جا گوتى:) پىغەمبەرى خوا ﷺ هاتە لامان، ئىمەش پىمان گوت: لە راستيدا ئىمە فېر بووين كه چۆن سەلامت لى بكەين، ئەى سەلاواتدان لەسەر جەنابت چۆنە و چۆن دەبىت؟ (پىغەمبەرىش ﷺ) فەرمووى: «بلىن: اللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

بَابُ الْإِشَارَةِ فِي الشَّهَدِ

باسی ئاماژه‌ی (په‌نجه‌ی شایه‌تमान) له‌ته‌حییاتدا

۱۷۴. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صلی الله علیه و آله كَانَ إِذَا جَلَسَ فِي الصَّلَاةِ، وَضَعَ يَدَيْهِ عَلَى رُكْبَتَيْهِ، وَرَفَعَ إصْبَعَهُ الْيُمْنَى الَّتِي تَلِي الْإِبْهَامَ، فَيَدْعُو بِهَا، وَالْيُسْرَى عَلَى رُكْبَتَيْهِ بَاسِطَهَا عَلَيْهَا.

ئین عومهر رضی الله عنه ده‌گیرېته‌وه: ههر کات پی‌نغمه‌بری خوا صلی الله علیه و آله داده‌نیشت له‌نوټیزدا، ته‌وه‌ده‌سته‌کانی له‌سهر‌ته‌ژنوکانی داده‌نا و په‌نجه‌ی (شایه‌تمانی) ده‌ستی راستی که له‌دوای په‌نجه‌گه‌وره‌یه به‌رزی ده‌کرده‌وه و دوعای پی ده‌کرد، (ده‌ستی) چه‌پیشی له‌سهر‌ته‌ژنوی (چه‌پی) داده‌نا و درېژی ده‌کرد.

بَابُ السَّلَامِ

باسی سه‌لامدانه‌وه‌ی نوټیز

۱۷۵. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیه و آله كَانَ يُسَلِّمُ عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ حَتَّى يُرَى بَيَاضُ حَدِّهِ، «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ».

ع‌ه‌بدوللا رضی الله عنه ده‌گیرېته‌وه: پی‌نغمه‌بری خوا صلی الله علیه و آله به‌لای راست و چه‌پدا سه‌لامی ده‌دایه‌وه (به‌جوړنک سه‌لامی ده‌دایه‌وه) تاوه‌کوو سپیه‌تی روومه‌تی ده‌بینرا، (وته‌ی سه‌لامدانه‌وه‌که‌ی ئاوا بوو که ده‌یفه‌رموو: «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ».

بَابُ مَا يُقَالُ بَعْدَ التَّسْلِيمِ

باسی ئه وهی که له دواى سه لامدانه وه ده گوتریت

۱۷۶. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا سَلَّمَ لَمْ يَقْعُدْ إِلَّا مِقْدَارَ مَا يَقُولُ: «اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده ئیت: پیغه مبهری خوا ﷺ کاتیک سه لامی ده دایه وه ته نها به ئه ندازه ی ئه وه ندە (به رامبه ر قیبله) داده نیشته که بفهرمویت: «خوایه تو خۆت خاوه نی ناشتی و هیمنی، ناشتی ههر له توهیه، بهرز و پیروزی خاوه نی شکو و پیزیت».

۱۷۷. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقُولُ إِذَا صَلَّى الصُّبْحَ حِينَ يُسَلِّمُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا».

ئوم سه له مه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده گپرتیه وه: پیغه مبهری خوا ﷺ که نوێری به یانی ده کرد و سه لامی ده دایه وه ده یفه رموو: «خوایه داوا ی زانستیکت لی ده که م که سوود به خش بیت (بو) دونیا و قیامهت) و (داوا ی) پوزی حه لال و پاکت لی ده که م، وه کرده وهیه ک که وه رگرا و بیت».

بَابُ إِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ وَوُضِعَ الْعِشَاءُ

باسی کاتیک کاتی نوێژ دیت و نانی ئیوارهش دانراوه

۱۷۸. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا وُضِعَ الْعِشَاءُ، وَأُقِيمَتِ الصَّلَاةُ، فَأَبْدِءُوا بِالْعِشَاءِ».

ئه نه سی کوپی مالیک رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گپرتیه وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمویه تی: «کاتیک نانی ئیواره دانرا و قامه تیش بو نوێژ کرا، سه ره تا ده ست به نانخواردنه که بکه ن».

بَابُ الْجَمَاعَةِ فِي اللَّيْلَةِ الْمَطِيرَةِ

باسی نوژی به کومه ل له شهوی باراناویدا

۱۷۹. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُنَادِي مُتَادِيَهُ فِي اللَّيْلَةِ الْمَطِيرَةِ، أَوِ اللَّيْلَةِ الْبَارِدَةِ ذَاتِ الرِّيحِ: صَلُّوا فِي رِحَالِكُمْ.

ئین عومهر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده لیت: له شهوی باراناویدا، یان له شهویکا که سارد بووایه و بای هاتبايه، نه وه بانگبیزه که ی پیغه مبهری خوا ﷺ بانگی راده هیشت که له شوین و ماله کانی خو تاندا نوژی بکه ن.

بَابُ الْمُرُورِ بَيْنَ يَدَيِ الْمُصَلِّيِّ

باسی پویشتن به بهردهم نوژی خویندا

۱۸۰. عَنْ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أُرْسِلُونِي إِلَى زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ أَسْأَلُهُ عَنِ الْمُرُورِ، بَيْنَ يَدَيِ الْمُصَلِّيِّ، فَأَخْبَرَنِي عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَأَنْ يَقُومَ أَرْبَعِينَ، خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمُرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ». قَالَ سُفْيَانُ: فَلَا أَذْرِي أَرْبَعِينَ سَنَةً، أَوْ شَهْرًا، أَوْ صَبَاحًا، أَوْ سَاعَةً.

بوسری کوری سه عید رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: ناردیانم بو لای زهیدی کوری خالد تا کوو پرساری حوکی پویشتن به بهردهم نوژی خویندا لی بکه م، نه ویش له پیغه مبهروه ﷺ بوی گپرامه وه که فهرموویه تی: «نه گهر (که سیک) چل رابوه ستیت بوی باشره له وهی به پیش نوژی خویندا تیپه پیت». سوفیان ده لیت: جا نازانم (مه بهستی له چله که) چل سال بوو، یان چل مانگ بوو، یان چل پوژ بوو، یان چل ساعات بوو.

بَابُ النَّهْيِ أَنْ يُسَبِّقَ الْإِمَامُ بِالرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ

باسی قه دهغه کردنی پیشکه و تنی پیشنوئیز (ئیمام) له سوجده و رکوع و عدا

۱۸۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم يُعَلِّمُنَا أَنْ: لَا تُبَادِرَ الْإِمَامَ بِالرُّكُوعِ، وَالسُّجُودِ، وَإِذَا كَبَّرَ فَكَبِّرُوا، وَإِذَا سَجَدَ فَاسْجُدُوا.

ئەبو ھوریرە رضی اللہ عنہ دەلێت: پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فیری دەکردین که له سوجده و رکوع و عدا پیش ئیمام نه کهوین، وه (دهیفرموو) که ئیمام (الله أكبر) ی کرد ئیوهش بیکەن، ئەگەر روێشته سوجده ئیوهش سوجده بهرن، (واته: پیشی مه کهون هه میسه له دواى ئەو بن).

بَابُ مَنْ يُسْتَحَبُّ أَنْ يَلِيَ الْإِمَامَ

باسی ئەوانەى که سوننه ته راسته و خو له دواى ئیمام بن

۱۸۲. عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ رضی اللہ عنہ قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَمْسَحُ مَنَاكِبَنَا فِي الصَّلَاةِ وَيَقُولُ: «لَا تَخْتَلِفُوا فَتَخْتَلَفَ قُلُوبُكُمْ، لِيَلِيَنِّي مِنْكُمْ أُولُو الْأَحْلَامِ وَالنَّهْيِ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ».

ئەبو مەسعوودی ئەنصارى رضی اللہ عنہ دەلێت: پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم خوا صلی اللہ علیہ وسلم دەستی به شانماندا دههینا له کاتی نوێژدا دهیفرموو: «پیزه که تیک مه دهن (پیزی نوێژی به کومه ل)، چونکه (تیکدانی پیزی نوێژ) ده بیته هوی جیاوازی و لیکترازانی دلّه کانتان، ئینجا با ئەوانه ی پیگه یشتوو و ئەقل کاملن له دواى منه وه بن، ئەوجار ئەوانه ی لهو تایبه تمه ندیه له وان نزیکن، ئەوجار ئەوانه ی دواى ئەوان».

بابُ مِنْ أَحَقِّ بِالْإِمَامَةِ

باسى نه وهى كه كى شايسته تره بيته ئيمام (پيشنويژ)

۱۸۳. عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ رضي الله عنه يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَوْمُ الْقَوْمِ أَفْرُوهُمْ لِكِتَابِ اللَّهِ، فَإِنْ كَانَتْ قِرَاءَتُهُمْ سَوَاءً، فَلْيَوْمُهُمْ أَقْدَمُهُمْ هَجْرَةً، فَإِنْ كَانَتْ الْهَجْرَةُ سَوَاءً، فَلْيَوْمُهُمْ أَكْبَرُهُمْ سِنًا، وَلَا يَوْمُ الرَّجُلِ فِي أَهْلِهِ، وَلَا فِي سُلْطَانِهِ، وَلَا يُجْلَسُ عَلَى تَكْرِيمَتِهِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا بِإِذْنٍ، أَوْ بِإِذْنِهِ».

نه بو مه سعوود رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «نهو که سه پيشنويژي بو خه لکه که ی ده کات که شاره زاترينه له خویندنه وهی قورئان (یان به مانا و خویندنی قورئان)، خو نه گهر له جوانخویندنی قورئاندا وه کوو به ک بوون، نهوه کامیان زووتر کوچی کردووه (بو مه دینه) با نهو پیش بکهویت، جا نه گهر له کوچکردنیشدا وه کوو به ک بوون، با کامیان گه وره تره نهویان پیش بکهویت، با هیچ پیاویک پيشنويژي بو کهس نه کات که خاوهن ماله، یان خاوهن دهسه لاتى نه شوینه یه، با لهو شوینه ی که خاوهن مال بو خوی لئی داده نیشیت و تایه ته به خوی، لئی دانه نیشیت، مه گهر به مؤله تی که سه که خوی نه بیت».

بابُ مَا يَحِبُّ عَلَى الْإِمَامِ

باسى نهو شته ی که له سه ر ئيمام پيشويسته

۱۸۴. عَنْ أَبِي عَلِيٍّ عليه السلام الْهَمْدَانِيِّ: أَنَّهُ خَرَجَ فِي سَفِينَةٍ فِيهَا عُقْبَةُ بْنُ عَامِرٍ الْجُهَنِيُّ رضي الله عنه، فَحَانَتْ صَلَاةُ مِنَ الصَّلَوَاتِ، فَأَمَرَنَاهُ أَنْ يُؤْمِنَا، وَقُلْنَا لَهُ: إِنَّكَ أَحَقُّنَا بِذَلِكَ، أَنْتَ صَاحِبُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَأَبَى، فَقَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ أَمَّ النَّاسَ فَأَصَابَ، فَالصَّلَاةُ لَهُ وَلَهُمْ، وَمَنْ انْتَقَصَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا، فَعَلَيْهِ، وَلَا عَلَيْهِمْ».

ئەبو عەلى ھەمدانى دەگىرېتەو: لەگەڵ كەشتىيەك دەرچوو عوقبەى كورى عاميرى جوهەنى عليه السلام تيدا بوو، جا كاتى نويزىك لە نويزەكان ھات و ئيمەش داوامان لى كرد كە پيشنويزيان بۆ بكات، پيمان گوت: تۆ لە ئيمە شايستەترىت بۆ ئەو كارە، تۆ ھاوھەلى پيغەمبەرى خواى عليه السلام، ئەویش نەيکرد و گوتى: من لە پيغەمبەرى خوا عليه السلام گويم لى بوو كە دەيفەرموو: «ھەر كەسيك بەتەواوى پيشنويزى بۆ خەلك بكات، ئەو پاداشتەكەى بۆ خوى و بۆ خەلكەكەى، ھەر كەسيك بەناتەواوى بىكات، ئەو گوناھەكەى لەسەر خويەتى و خەلكەكە ھىچيان لەسەر نىيە».

بَابُ مَنْ أَمَّ قَوْمًا فَلْيُخَفِّفْ

باسى ئەوھى كە ھەر كەسيك پيشنويزى بۆ خەلك دەكات با (نويزەكەى) سووك بكات

١٨٥. عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ عليه السلام قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ عليه السلام رَجُلٌ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي لَأَتَأْخُرُ فِي صَلَاةِ الْعَدَاةِ مِنْ أَجْلِ فُلَانٍ لِمَا يُطِيلُ بِنَا فِيهَا، قَالَ: فَمَا رَأَيْتَ رَسُولَ اللَّهِ عليه السلام قَطُّ فِي مَوْعِظَةٍ أَشَدَّ غَضَبًا مِنْهُ يَوْمَئِذٍ، فَقَالَ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ مِنْكُمْ مُنْفَرِّينَ، فَأَعْيُكُمْ مَا صَلَّيَ بِالنَّاسِ، فَلْيُجَوِّزْ؛ فَإِنَّ فِيهِمُ الضَّعِيفَ، وَالْكَبِيرَ، وَذَا الْحَاجَةِ».

ئەبو مەسعوود عليه السلام دەليت: پياويك ھاتە خزمەت پيغەمبەر عليه السلام، گوتى: ئەى پيغەمبەرى خوا، من لە نويزى بەيانى خۆم دوا دەخەم لەبەر فلانەكەس، چونكە نويزەكەمان زۆر لەسەر دريژ دەكاتەو، (ئەبو مەسعوود) گوتى: ھەرگىز پيغەمبەرى خوا عليه السلام نەبينوھ بەم شيوھە لە كاتى ئامۆزگارىكردندا تورە بيت وەك ئەو پۆرە، ئينجا فەرمووى: «ئەى خەلكينە! بەراستى ئيوھ ھەندىكتان تيداھە كە خەلكى دوور دەخەنەو (لە ئابين)، با ھەر كەسيكتان كە پيشنويزى بۆ خەلك دەكات نويزەكەى كورت بيت، چونكە بەراستى خەلكى كەمتوانا و بەتەمەن و خاوەن كارتان لە نىوداھە».

١٨٦. عَنْ عُثْمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ عليه السلام: أَنَّ آخِرَ مَا قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ عليه السلام: «إِذَا أَمَمْتَ قَوْمًا فَأَخِفْ بِهِمْ».

عوسمانى کورې ته بو عاص رضي الله عنه ده گپړته وه: کوتا شتيک که پيغه مبهري خوا عليه السلام به منى فهرموو: «ته گهر پيشنوږتيت بو خه لکانتيک کرد ته وه له سهريان سووک و ئاسان بکه (دریژى مه که وه)».

بَابُ الْإِمَامِ يُخَفِّفُ الصَّلَاةَ إِذَا حَدَثَ أَمْرٌ

باسى ههرکات شتيک پرووى دا ئيمام نوږزه کهى سووک و کورت ده کاته وه

۱۸۷. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنِّي لَأَدْخُلُ فِي الصَّلَاةِ، وَإِنِّي أُرِيدُ إِطَالَتَهَا، فَأَسْمَعُ بَكَاءَ الصَّبِيِّ، فَأَتَجَوَّزُ فِي صَلَاتِي، مِمَّا أَعْلَمُ لَوْ جَدِ أُمُّهُ بِبُكَائِهِ».

ته نه سى کورې مالیک رضي الله عنه ده لیت: پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرموو به تی: «له راستیدا کاتیک ده چمه نيو نوږت و ده مه ویت نوږزه که دریژ بکه مه وه، له و کاته دا گریانى مندا ل ده بیستم، بویه نوږزه که کورت ده که مه وه، چونکه ده زانم که دایک چه ند ناره حه ت ده بیت کاتیک گوږی له ده نگى گریانى مندا له که به تی».

بَابُ إِقَامَةِ الصُّفُوفِ

باسى رېکخستنې ريزى نوږتخوینان

۱۸۸. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «سَوُّوا صُفُوفَكُمْ، فَإِنَّ تَسْوِيَةَ الصُّفُوفِ مِنْ تَمَامِ الصَّلَاةِ».

ته نه سى کورې مالیک رضي الله عنه ده لیت: پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرموو به تی: «ريزه کانتان رېک بخه ن، چونکه به راستى رېکوپېکى ريزه کان له ته و اوى نوږزه که به».

۱۸۹. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى الَّذِينَ يَصِلُونَ الصُّفُوفَ، وَمَنْ سَدَّ فُرْجَةً رَفَعَهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً».

عائشه رضي الله عنها ده لیت: پیغمبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «بهراستی خوا و فریشته کان سه لاوات ده تیرن بوئه وانهی که ریزه کانیاں بهیه ک ده گه یه نن و پیکیان ده خه نن، ههر که سیک که لیتیکی ریز پر بکاته وه، خوا پله یه ک بهرزی ده کاته وه».

تییینی:

سه لاوات: نه گهر له لایه نن خوا وه بیت، به مانای په حمهت و بهزه ییه، نه گهر له لای فریشته کانه وه بیت، به مانای نه وه یه دوعا ده کهن بوئه وه که سه.

بَابُ صُفُوفِ النِّسَاءِ

باسی ریزه کانی ئافره تان له نوژندا

۱۹۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «خَيْرُ صُفُوفِ النِّسَاءِ آخِرُهَا، وَشَرُّهَا أَوَّلُهَا، وَخَيْرُ صُفُوفِ الرِّجَالِ أَوَّلُهَا، وَشَرُّهَا آخِرُهَا».

نه بو هو په ره رضي الله عنه ده لیت: پیغمبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «باشترین ریزه کانی ئافره تان ریزی کو تاییه، خراپترینان ریزی یه که مه، باشترین ریزه کانی پیاوان ریزی یه که مه، خراپترینان ریزی کو تاییه».

تییینی:

چونکه له دوای ریزی کوتایی پیاوان، ریزی یه که می ئافره تان ده ست پی ده کات، نه و کات زور لیک نزیک ده بنه وه، بوی هیه بیته هو ی نه وه نوژنه که نوژیکی پر خشوع و تهوا و کامل نه بیت، نه وه له کاتیکدایه که ئافره تان و پیاوان بهیه که وه له یه ک شوین و له یه ک کاتدا نوژی به کومه ل بکه نن، به بی بوونی په رده یه ک له تیوانیاندا.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الدُّعَاءِ فِي الْإِسْتِسْقَاءِ

باسى نوښتى داواکردنى بارانبارين

۱۹۱. عَنْ شُرْحِيلَ بْنِ السَّمُطِ رضي الله عنه: أَنَّهُ قَالَ لِكَعْبٍ رضي الله عنه: يَا كَعْبُ بْنُ مَرَّةٍ حَدَّثَنَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَاحْذَرْ، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اسْتَسْقِ اللَّهَ فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدَيْهِ فَقَالَ: «اللَّهُمَّ اسْقِنَا غَيْثًا مَرِيئًا مَرِيئًا طَبَقًا عَاجِلًا غَيْرَ رَائِثٍ، نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍّ»، قَالَ: فَمَا جَمَعُوا حَتَّى أُحْيُوا، قَالَ: فَأَتَوْهُ فَشَكُّوا إِلَيْهِ الْمَطَرَ، فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ: تَهَدَّمَتِ الْبُيُوتُ، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ حَوِّالِنَا وَلَا عَلَيْنَا»، قَالَ: فَجَعَلَ السَّحَابُ يَنْقَطِعُ يَمِينًا وَشِمَالًا.

شورپه حبيلي کورى سيمت رضي الله عنه ده گپړته وه: به که عبي رضي الله عنه گو توه: نهى که عبي کورى مورپه، له پيغه مبهري خواوه ﷺ (فهرمووده مان) بو بگپړه وه به ناگاييه وه، گوتى: بياويک هاته خزمهت پيغه مبهري ﷺ گوتى: نهى پيغه مبهري خوا داواى بارانبارين له خوا بکه، جا پيغه مبهري خوا ﷺ دهسته کاني بهرز کرده وه، فهرمووى: «نهى خوايه بارانيکمان بو ببارينه که کوتاييه کهى خير بيت و زور بيت و له سه رخو بيت له زووترين کاتدا و دوا نه که ویت، سوو دبه خش بيت و زيانه خش نه بيت»، گوتى: نوښتى جومعه که يان ته واو نه کردبوو خوا وه لامى دوعا کهى دانه وه (بارانبارين دهستى پي کرد)، گوتى: خه لکى هاتن و سکا لايان کرد له دهستى زور بارانبارين و گوتيان: نهى پيغه مبهري خوا خانووه کان له ناو ده چن، ئينجا (پيغه مبهري خوا ﷺ) فهرمووى: «خوايه له ده ورو بهرمان ببارينه به سه رماندا مه ببارينه»، گوتى: ئينجا هه وره کان به لاي راست و چه پدا کهرت بوون (بلاو بوونه وه).

بَابُ مَا جَاءَ فِي صَلَاةِ الْعِيدَيْنِ

باسى نه وهى ده رياره ي نوښتى دوو جه ژنه که هاتووه

۱۹۲. عَنْ عَطَاءٍ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ رضي الله عنه يَقُولُ: أَشْهَدُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ

صَلَّى قَبْلَ الْخُطْبَةِ، ثُمَّ خَطَبَ فَرَأَى أَنَّهُ لَمْ يُسْمِعِ النِّسَاءَ فَأَتَاهُنَّ فَذَكَّرَهُنَّ وَوَعَّظَهُنَّ وَأَمَرَهُنَّ بِالصَّدَقَةِ، وَبِلَالٌ قَائِلٌ بِيَدَيْهِ هَكَذَا، فَجَعَلَتِ الْمَرْأَةُ تُلْقِي الْحُرْصَ وَالْخَاتَمَ وَالشَّيْءَ.

عہ تاء ﷺ دہ لیت: گویم له ئیین عہ عباس ﷺ بوو دہ یگوت: شایه تی دہ دهم که پیغہ مبهری خوا ﷺ پیش وتار نوژی کرد، پاشان وتاری دا، ئینجا بینیی که ئافره تان گوئیستی نه دہ بوون، بویه هات بو لایان یادی خستنه وه و ئاموژگاری کردن و فہرمانی پی کردن که خیر و چاکہ بکن، بیلالیش پوشاکہ کی به دہستی راختبوو، ئینجا ئافره ته کان گوارہ و ئه نگوستیلہ و شتی دیکہ ی له خشل و زیر و زیویان دہ خستہ نیو پوشاکہ کی بیلالہ وه.

۱۹۳. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ صَلَّى يَوْمَ الْعِيدِ بِغَيْرِ أَذَانٍ وَلَا إِقَامَةٍ.

ئیین عہ عباس ﷺ دہ گیریتہ وه: پیغہ مبهر ﷺ نوژی جه رنی کرد به بی بانگدان و قامہ تکر دن.

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَمِّ يُكَبِّرُ الْإِمَامُ فِي صَلَاةِ الْعِيدَيْنِ

باسی ئه وهی هاتووه دہ بارہی پیشنوژی چہ ند
(الله اکبر) دہ کات له نوژی دوو جه رنه کان

۱۹۴. عَنْ عَائِشَةَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَبَّرَ فِي الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى سَبْعًا وَخَمْسًا، سِوَى تَكْبِيرَتِي الرُّكُوعِ.

عائشہ ﷺ دہ گیریتہ وه: پیغہ مبهری خوا ﷺ له نوژی جه رنی پهمه زان و جه رنی قورباندا حهوت و پینج (الله اکبر) سی دہ کرد، جگہ له دوو (الله اکبر) ه کی چوونه رکوع.

بَابُ مَا جَاءَ فِي خُرُوجِ النِّسَاءِ فِي الْعِيدَيْنِ

باسى دهړچوونى ئافره تان بؤ نوښتى دوو جهژنه كان

۱۹۵. عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ رضي الله عنها قَالَتْ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ نُخْرِجَهُنَّ فِي يَوْمِ الْفِطْرِ وَالنَّحْرِ، قَالَ: قَالَتْ أُمُّ عَطِيَّةَ: فَقُلْنَا: أَرَأَيْتِ إِحْدَاهُنَّ لَا يَكُونُ لَهَا جِلْبَابٌ؟ قَالَ: «فَلْتُلْبِسْهَا أُخْتُهَا مِنْ جِلْبَابِهَا».

نوم عهتيه رضي الله عنها دهليت: پيغمبهري خوا ﷺ فرمانى پي كردين كه ئافره تان بهينين له پوژى جهژنى په مەزان و قوربان (بؤ ئاماده بوون بؤ نوښتى جهژن)، راوى دهليت: نوم عهتيه گوتى: جا گوتمان: ئه ي نه گهريه كيک عهبايه کى نه بوو (كه خوى پي داپوشيت)؟ فهرمووى: «با خوشکه که ی به عهبايه که ی خوى داپوشيت (پي بدات)».

بَابُ مَا جَاءَ فِيْمَا إِذَا اجْتَمَعَ الْعِيدَانِ فِي يَوْمٍ

باسى ئه وهى كه نه گهريه كيک له جهژنه كان كه وته پوژى ههينى

۱۹۶. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «اجْتَمَعَ عِيدَانِ فِي يَوْمِكُمْ هَذَا، فَمَنْ شَاءَ أَجْزَأَهُ مِنَ الْجُمُعَةِ، وَإِنَّا مُجْمِعُونَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ».

ئيب عهباس رضي الله عنه دهگيرته وه: پيغمبهري خوا ﷺ فهرموويه تى: «لهم پوژه دا كه تييدايين دوو جهژن كو بوونه ته وه، جا ههر كه سيک دهيكات ته وه بوى بهري نوښتى ههينى ده كه ویت، ئيمه نه گهريه خوا بيه ویت نوښتى ههينى ده كه ين».

بَابُ مَا جَاءَ فِي قِيَامِ اللَّيْلِ

باسى ئه وهى هاتووه دهرياره شهنوښت

۱۹۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَعْقِدُ الشَّيْطَانُ عَلَى قَافِيَةِ رَأْسِ

أَحَدِكُمْ بِاللَّيْلِ يَحْتَلِي فِيهِ ثَلَاثُ عُقَدٍ، فَإِنْ اسْتَيْقَظَ فَذَكَرَ اللَّهَ انْخَلَّتْ عُقْدَةٌ، فَإِذَا قَامَ فَتَوَضَّأَ، انْخَلَّتْ عُقْدَةٌ، فَإِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ انْخَلَّتْ عُقْدُهُ كُلُّهَا، فَيُصْبِحُ نَشِيطًا طَيِّبَ النَّفْسِ قَدْ أَصَابَ خَيْرًا، وَإِنْ لَمْ يَفْعَلْ أَصْبَحَ كَسِلًا خَبِيثَ النَّفْسِ لَمْ يَصِبْ خَيْرًا».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەئیت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «شەیتان لە بەشی دوایە سەری ھەر یەکیکتان لە شەودا بە پەتیک سێ گری ئێ دەدات (کاتی دەخەوێت)، جا ئەگەر (ھەلسا لە خەو) یادی خوای کرد، گریەک دەبێتەو، ئەگەر ھەلسا و دەستوێزی گرت گریەکە دیكە دەبێتەو، ئینجا ھەركات ھەلسا نوێزی کرد، ئەو ھەموو گریەکەکان دەکێنەو، ئەوکات بەچوست و چالاکێ و دلخۆشی بەیانی دەکاتەو و خێر و چاکە ی دێتە پێ، خو ئەگەر ئەو ی نەکرد ئەو بەتەمبەلی و دلخۆشی بەیانی دەکاتەو و چاکە نایەتە پێ».

بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ أَيْقَظَ أَهْلَهُ مِنَ اللَّيْلِ

باسی ئەو ی ھاتوو دەربارە ی ئەو ی مالهو ھەلدەستێنیت لە شەودا

١٩٨. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہما عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِذَا اسْتَيْقَظَ الرَّجُلُ مِنَ اللَّيْلِ وَأَيْقَظَ امْرَأَتَهُ فَصَلَّيَا رُكْعَتَيْنِ كُتِبَا مِنَ الذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ».

ئەبو سەعید و ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہما دەگێرنەو: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: «ھەر کاتیک پیاو لە شەودا ھەلسایەو و خێزانەکەشی ھەلساند و دوو رکات نوێزان کرد، ئەو لەوانە دەنووسرێن کە زۆر یادی خوا دەکەن لە ژنان و لە پیاوان».

بَابُ فِي حُسْنِ الصَّوْتِ بِالْقُرْآنِ

باسیک دەربارە ی دەنگخۆشی و جوانخویندنی قورئان

١٩٩. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَتْ: أَبْطَأْتُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لَيْلَةً

بَعْدَ الْعِشَاءِ، ثُمَّ جِئْتُ فَقَالَ: «أَيْنَ كُنْتَ؟»، قُلْتُ: كُنْتُ أَسْتَمِعُ قِرَاءَةَ رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِكَ لَمْ أَسْمَعْ مِثْلَ قِرَاءَتِهِ وَصَوْتِهِ مِنْ أَحَدٍ، قَالَتْ: فَقَامَ وَقُمْتُ مَعَهُ حَتَّى اسْتَمَعَ لَهُ، ثُمَّ التَفَتَ إِلَيَّ فَقَالَ: «هَذَا سَالِمٌ مَوْلَى أَبِي حُدَيْفَةَ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ فِي أُمَّتِي مِثْلَ هَذَا».

عائشه رضي الله عنها خيزانى پيغه مبهري عليه السلام ده لیت: شه ويک دواى نوټيزى خه وتنان خوم دوا خست له سهرده مى پيغه مبهري خوا عليه السلام، پاشان که هاتمه وه فهرمووى: «له کوى بوويت؟»، گوتم: گويم له قورټانخويندنى يه کيک له هاوه له کانت گرتبو، که گويم له و شيوه خویندنه وه و دهنکه نه بووه له هيچ که سيک، گوتى: نه ویش هه لسا و منيش له که ليدا هه لسام تا کوو گوئى لى بگريټ، پاشان ئاوپرى له من دايه وه، فهرمووى: «نه وه ساليمه و بهنده ي نه بو حوزه يفه يه، سوپاس و ستايش بو خوا که که ساني ئاواى داناوه له نيو ئوممه ته که مدا».

۲۰۰. عَنْ جَابِرٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ مِنْ أَحْسَنِ النَّاسِ صَوْتًا بِالْقُرْآنِ، الَّذِي إِذَا سَمِعْتُمُوهُ يَقْرَأُ، حَسِبْتُمُوهُ يَخْشَى اللَّهَ».

جابر رضي الله عنه ده لیت: پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرموويه تى: «باشترین و جوانترین دهنګ بو قورټانخويندن (دهنگى) نه وه که سه يه که گوټان له خویندنه که ي بو وه ست بکه ن که له خوا ده ترسيټ (ته نها مه به ستي نه وه يه قورټانخويندنه که بو ره زامه نديى خوا بيت)».

بَابُ مَا جَاءَ فِيْمَنْ نَامَ عَنْ حِزْبِهِ مِنَ اللَّيْلِ

باسى نه وه که سه ي که له به شه قورټانخويندنى شه وه که ي خه وى ليده که ويټ

۲۰۱. عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضي الله عنه يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ نَامَ عَنْ حِزْبِهِ، أَوْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ، فَقَرَأَهُ فِيمَا بَيْنَ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَصَلَاةِ الظُّهْرِ، كُتِبَ لَهُ كَأَنَّمَا قَرَأَهُ مِنَ اللَّيْلِ».

عومهري كوري خه تئاب ﷺ ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموویه تی: «ههر که سیك خه وی لیبه که ویت له به شه قورئان خویندنی شه وه که یدا، یان که میك له به شی شه وه که ی، دواتر له نیوان نویژی به یانی و نیوه پودا (ئه وه به شه ی) خویند، وه که ئه وه ی له شه ودا خویند بیتهی بوی هه ژمار ده کریت».

۲۰۲. عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ ﷺ يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ قَالَ: «مَنْ أَتَى فِرَاشَهُ، وَهُوَ يَنْوِي أَنْ يَقُومَ فَيُصَلِّيَ مِنَ اللَّيْلِ، فَعَلَبَتْهُ عَيْنُهُ حَتَّى يُصْبِحَ، كُتِبَ لَهُ مَا نَوَى، وَكَانَ نَوْمُهُ صَدَقَةً عَلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ».

ئه بو ده رداء ﷺ ده گپریته وه له پیغه مبه ره وه ﷺ پیتی گه یشته، فهرموویه تی: «ههر که سیك هاته سهر جینگای خه وه که ی و نییه تی ئه وه ی هه بوو که شه وه له لسیته وه و شه ونویژ بکات، به لام خه وه به سهر چاوه کانیدا زال بوو تا کوو به یانی، ئه وه ئه وه ی نییه تی لی هیناوه بوی ده نوو سرت، خه وه که شی ده بیته به خششیکی خوا که به سه ریدا پژاندووه».

بَابُ فِي كَمْ يُسْتَحَبُّ يُحْتَمُ الْقُرْآنُ

باسیك ده رباره ی ئه وه ی سوننه ته له چ ماوه یه ك قورئان خه تم بكریت

۲۰۳. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَمْ يَفْقَهُ مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ فِي أَقَلِّ مِنْ ثَلَاثٍ».

عه بدوللای كوری عهر ﷺ ده گپریته وه: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموویه تی: «ههر که سیك له که متر له سی پوژدا قورئان ته واو بکات، ئه وه له مانا و مه بهستی تیناگات».

۲۰۴. عَنْ عَائِشَةَ ﷺ قَالَتْ: لَا أَعْلَمُ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ قَرَأَ الْقُرْآنَ كُلَّهُ حَتَّى الصَّبَاحِ.

عائشه رضی الله عنها ده لیت: نه مزانیوه پیغه مبهري خوا صلی الله علیه و آله قورئانی هه موو خویندیت تا کوو به یانی.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقِرَاءَةِ فِي صَلَاةِ اللَّيْلِ

باسی نه وهی هاتووه ده ربارهی خویندنی قورئان له شه ونوږدا

۲۰۵. عَنْ أَبِي ذَرٍّ رضی الله عنه يَقُولُ: قَامَ النَّبِيُّ صلی الله علیه و آله بِآيَةٍ حَتَّى أَصْبَحَ يُرَدِّدُهَا وَالْآيَةُ: {إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ} المائدة: ۱۱۸.

نه و زهر رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهري صلی الله علیه و آله به ئایه تیک شه ونوږی کرد تا کوو به یانی دوو ربارهی ده کرده وه، نه ویش نه و ئایه ته بوو: {إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}، واته: نه گهر سزایان بدهیت، نه وه بیگومان بهندهی خوتن و نه گهر لیشیان خوش بییت، نه وه بیگومان ته نها خوتی به ده سه لات و کار دروست.

۲۰۶. عَنْ حُذَيْفَةَ رضی الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صلی الله علیه و آله صَلَّى، فَكَانَ إِذَا مَرَّ بِآيَةِ رَحْمَةٍ سَأَلَ، وَإِذَا مَرَّ بِآيَةِ عَذَابٍ اسْتَجَارَ، وَإِذَا مَرَّ بِآيَةٍ فِيهَا تَنْزِيهِ لِلَّهِ سَبَّحَ.

حوزه یفه رضی الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهري صلی الله علیه و آله نوږی کرد، جا کاتیک به ئایه تیکدا تیده پیری که باسی په حمهت و به زه یی ده کرد داوای (په حمهت و به زه یی خوی) ده کرد، کاتیکش به ئایه تی سزادا تیده پیری په نای ده گرت به خوا (له سزای خوا)، وه کاتیک به ئایه تیکدا تیده پیری که باسی پاکي و بیگهردی خوی ده کرد (سبحان الله) سی ده کرد (واته: خوی به پاک و بیگهرد ناو ده برد).

۲۰۷. عَنْ غُضَيْفِ بْنِ الْحَارِثِ قَالَ: أَتَيْتُ عَائِشَةَ رضی الله عنها فَقُلْتُ أَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلی الله علیه و آله

يَجْهَرُ بِالْقُرْآنِ أَوْ يُخَافِتُ بِهِ قَالَتْ: رَبِّمَا جَهَرُ وَرَبِّمَا خَافَتْ، قُلْتُ: اللَّهُ أَكْبَرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ فِي هَذَا الْأَمْرِ سَعَةً.

غوزه یفی کوپی حاریس ده لیت: هاتم بو لای عایشه ﷺ گوتم: ئایا پیغه مبه ری خوا ﷺ قور ئانی به دهنگی بهرز ده خویند یان به دهنگی نرم؟ گوتمی: هه ندیک جار به دهنگی بهرز و هه ندیک جار به دهنگی نرم، گوتم: (الله اکبر)، سوپاس و ستایش بو ئه و خوایه ی که فراوانیی خستوو ته نیو ئه و دینه وه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الدُّعَاءِ إِذَا قَامَ الرَّجُلُ مِنَ اللَّيْلِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی دو عای که سییک که بو شه و نو یژ هه لساوته وه

٢٠٨. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا تَهَجَّدَ مِنَ اللَّيْلِ قَالَ: «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ قَيَّامُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ مَالِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ حَقٌّ، وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ، وَقَوْلُكَ حَقٌّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ حَقٌّ، اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبِّئُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاعْفُ عَنِّي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ».

ئیین عه بیاس ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ کاتییک شه و نو یژ ده کرد، ده یفه رموو: «خوایه سوپاس و ستایش بو تو، تو رووناکیی ئاسمانه کان و زهوی و هه رچی و له نیویاندایه، وه سوپاس و ستایش هه ر بو تو یه، تو هه ل سو ری نه ری ئاسمانه کان و زهوی و هه رچی و له نیویاندایه، وه سوپاس و ستایش هه ر بو تو یه، تو خاوه نی ئاسمانه کان و زهوی و هه رچی و له نیویاندایه، سوپاس و ستایش بو تو یه، تو

هه قی، به لینه کانت هه قن، پیگه یشتنت هه قه، فهرمایشته که ت هه قه، به هه شت هه قه، دوزه خ هه قه، پوژی دواپی هه قه، پیغه مبه ران هه قن، وه موحه ممد هه قه، خواجه ملکه چی فهرمانه کانی تو م و خوم سپاردووه به تو، پروام هیناوه به تو، پشتم هه ر به تو به ستووه، هه ر بو لای تو ده گه پیمه وه، به پشتیوانی تو به رهنگار (ی دوزمنان) ده بمه وه، حوکی کیشه کان ته نها بو لای تو دینمه وه، سا له و گونا هانه م خوش به که پیشم خستووه و له و گونا هانه شم که دوام خستووه، نه وه شی که به نه پنی کردووه، نه وه شی که به ناشکرا کردووه، پیشخستن و دواخستن ته نها به دهستی تویه، هیچ په رستراویکی به هه ق نییه ته نها تو نه بیټ، وه هیچ په رستراویکی به هه ق نییه جگه له تو، وه هیچ ئالوگوړ و وه رگیرانیک و هیزیک نییه ته نها به پشتیوانی تو نه بیټ».

بَابُ مَا جَاءَ فِيمَا يُرْجَى أَنْ يَكْفِيَ مِنْ قِيَامِ اللَّيْلِ

باسی نه وهی هاتوووه ده رباره ی (کارنیک) ئومید ده کریټ به بری شه ونویږ بکه ویت

۲۰۹. عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْأَيَّانِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ مَنْ قَرَأَهُمَا فِي لَيْلَةٍ كَفَّتَاهُ». قَالَ حَفْصُ فِي حَدِيثِهِ: قَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ فَلَقِيتُ أَبَا مَسْعُودٍ وَهُوَ يُطَوِّفُ فَحَدَّثَنِي بِهِ.

نه بو مه سعوود رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «دوو ئایه ت هه یه له کوتایی سووره تی به قه ره هه ر که س بیانخوینیت له شه ویکدا به سیه تی». حه فص له ریوایه ته که یدا ده لیت: عه بدورپه حمان گوتی: به نه بو مه سعوود رضی اللہ عنہ گه یستم له کاتیکدا که ته وافی ده کرد، نه ویش نه و فهرمووده یه ی بو گیرامه وه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُصَلِّي إِذَا نَعَسَ

باسی نه وهی هاتوووه ده رباره ی نویږخوین کاتیک خه وی دیت

۲۱۰. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِذَا نَعَسَ أَحَدُكُمْ، فَلْيَرْقُدْ حَتَّى يَذْهَبَ

عَنْهُ النَّوْمُ، فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي، إِذَا صَلَّى وَهُوَ نَاعِشٌ، لَعَلَّهُ يَذْهَبُ فَيَسْتَغْفِرُ، فَيَسُبُّ نَفْسَهُ».

عائشه رضي الله عنها ده لیت: پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمویه تی: «هر یه کیک له ئیوه خه وی هات، با پال بداته وه و بخه وی ت تا کوو خه وه که ی ده روات، چونکه نه و که سه کاتیک نو یژ ده کات و خه وی دیت نازانیت، بوی هه یه بیه وی ت داوای لیخوشبون له خوا بکات، به لام له جیاتی نه وه جنیو به خوی بدات».

۲۱۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صلی الله علیه و آله قَالَ: «إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ مِنَ اللَّيْلِ، فَاسْتَعَجَمَ الْقُرْآنُ عَلَى لِسَانِهِ، فَلَمْ يَدْرِ مَا يَقُولُ، اضْطَجَعَ».

ئه بو هوریه ره رضي الله عنه ده گپریته وه: پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمویه تی: «ئه گهر یه کیکنان له شه ودا هه لسا یه وه و زمانی ته ته له ی ده کرد له قورئانخویندندا و هه له ی ده کرد، نه یده زانی چی ده لیت، با پراکشیت (تا کوو خه و به ریده دات)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّطَوُّعِ فِي الْبَيْتِ

باسی ئه وه ی هاتووه ده رباره ی نو یژی سوننه ت له ماله وه

۲۱۲. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی الله علیه و آله: «لَا تَتَّخِذُوا بُيُوتَكُمْ قُبُورًا».

ئیین عومه ر رضي الله عنه ده لیت: پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا صلی الله علیه و آله فرمویه تی: «ماله کانتان مه که نه گورستان (واته: نو یژیان تیدا بکه ن با پرووناک بینه وه)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي صَلَاةِ الصُّحَى

باسی ئه وه ی هاتووه ده رباره ی نو یژی چیشته نگاو

۲۱۳. عَنْ مُعَاذَةَ الْعَدَوِيَّةِ رضي الله عنها قَالَتْ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ رضي الله عنها: أَكَانَ النَّبِيُّ صلی الله علیه و آله يُصَلِّي

الضَّحَى؟ قَالَتْ: نَعَمْ، أَرْبَعًا، وَيَزِيدُ مَا شَاءَ اللَّهُ.

موعاره تهى عهدهوى ﷺ ده لیت: پرسیارم کرد له عایشه ﷺ: ثایا پیغه مبهري ﷺ نوښترى چيشته نگاوى ده کرد؟ گوتى: به لى، چوار پرکات، زیاتریش نه وهندهى خوا ويستی له سهر با.

بَابُ مَا جَاءَ فِي أَنَّ الصَّلَاةَ كَفَّارَةٌ

باسى نهوهى هاتووه دهربارهى نهوهى كه نوښتر پاكه ره وهيه

۲۱۴. عَنْ عُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «أَرَأَيْتَ لَوْ كَانَ بِفَنَاءِ أَحَدِكُمْ نَهْرٌ يَجْرِي يَغْتَسِلُ فِيهِ كُلُّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ، مَا كَانَ يَنْبَقَى مِنْ دَرَنِهِ؟»، قَالَ: لَا شَيْءَ، قَالَ: «فَإِنَّ الصَّلَاةَ تُذْهِبُ الذُّنُوبَ كَمَا يُذْهِبُ الْمَاءُ الدَّرَنَ».

عوسمان ﷺ ده لى: له پیغه مبهري خواوه ﷺ بیستوومه ده بفهرموو: «ثایا نه گهر له بهر مالى ههر یه کیکنان روبرایک بروات و پروژى پینج جار خوى لى بشوات، هیچ چلکى پیوه ده مینیت؟»، گوتى: هیچ شتیک، فهرمووى: «به راستى نوښتر تاوانه کان راده مالیت وه کوو چوون ناو چلک و چه په لى راده مالیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَرَضِ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ وَالْمُحَافَظَةِ عَلَيْهَا

باسى نهوهى هاتووه دهربارهى پینج نوښتره فهرزه كه و پاريزگار يلى كړدنيان

۲۱۵. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «خَمْسُ صَلَوَاتٍ افْتَرَضَهُنَّ اللَّهُ عَلَى عِبَادِهِ، فَمَنْ جَاءَ بِهِنَّ لَمْ يَنْتَقِصْ مِنْهُنَّ شَيْئًا، اسْتِخْفَافًا يَحْقُقْنَ، فَإِنَّ اللَّهَ جَاعِلٌ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَهْدًا أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ، وَمَنْ جَاءَ بِهِنَّ قَدْ انْتَقَصَ مِنْهُنَّ شَيْئًا، اسْتِخْفَافًا يَحْقُقْنَ، لَمْ يَكُنْ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدٌ، إِنْ شَاءَ عَذَبَهُ، وَإِنْ

شَاءَ عَفَرَ لَهُ».

عوبادهی کوری صامیت ﷺ ده لیئت: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: «پینج نویژ خوا فه پزی کردوون له سه ره بنده کانی، جا هر که سیک به ته وای بیانکات و که موکورتیان تینه خات، به وهی که هه قیان به سووک بزانیئت، ئه وه به پراستی خوا په یمانی داوه که له پوژی قیامه تدا بیخاته به هه شته وه، هر که سیک به که موکورتی و که مته رخه می پیان هه ستیئت، به وهی هه قیان به سووک بزانیئت، ئه وه که سه هیچ په یمانیکی له لای خوا نییه، ئه گهر پیی خوش بوو سزای ده دات و ئه گهر پیی خوش بوو لیی خوش ده بیئت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الصَّلَاةِ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَسْجِدِ النَّبِيِّ ﷺ

باسی ئه وهی ها تووه ده رباره ی پاداشتی

نویژ له (مسجد الحرام) و مزگه وتی پیغه مبهردا ﷺ

۱۲۶

۲۱۶. عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيَمَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ وَصَلَاةٌ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَفْضَلُ مِنْ مِائَةِ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيَمَا سِوَاهُ».

جابر ﷺ ده گیریتته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموو یه تی: «نویژیک له مزگه وته که ی مندا خیر و پاداشتی زیاتره له هه زار نویژی مزگه وته کانی دیکه، ته نها (مسجد الحرام) نه بیئت، نویژیک له (مسجد الحرام) خیری زیاتره له سه ده زار نویژ له مزگه وته کانی دیکه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ فِي مَسْجِدِ قُبَاءَ

باسى ئه وهى هاتوووه ده ربارهى نوږټکردن له مزگه وتى قوبائدا

۲۱۷. عَنْ سَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ رضي الله عنه: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ تَطَهَّرَ فِي بَيْتِهِ ثُمَّ أَتَى مَسْجِدَ قُبَاءَ، فَصَلَّى فِيهِ صَلَاةً، كَانَ لَهُ كَأَجْرِ عُمْرَةٍ».

سه هلى كورى حونه يف رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «هه ر که سیك له ماله وه خو ی پاک بکاته وه و ده ستنوږټ بگریټ، پاشان بجیته مزگه وتی قوباء، ئینجا نوږټکی تیدا بکات، ئه وه پاداشته که ی وه کوو پاداشتی عومره یه که».

بَابُ مَا جَاءَ فِي بَدْءِ شَأْنِ الْمِنْبَرِ

باسى ئه وهى هاتوووه ده ربارهى سه ره تاي دروستکردنی دوانگه

۲۱۸. عَنْ أَنَسٍ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يُخْطُبُ إِلَى جِذْعٍ فَلَمَّا اخْتَذَ الْمِنْبَرَ ذَهَبَ إِلَى الْمِنْبَرِ فَحَنَّ الْجَذْعُ فَأَتَاهُ فَأَخْتَضَنَهُ فَسَكَنَ فَقَالَ: «لَوْ لَمْ أَخْتَضْنَهُ لَحَنَّ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ».

ئهنه س رضي الله عنه ده گپریته وه: پیغه مبه ر ﷺ له لای قه دی دارخورمایه ک وتاری ده فه رموو، جا کاتیک که دوانگه یان بو دروست کرد پویشته لای دوانگه که ی، ئینجا قه ده دارخورماکه ده ستی کرد به ناله نالکردن، پیغه مبه ریش ﷺ هات و له باوه شی گرت، ئیدی داکه وت و هیواش بووه، فه رمووی: «ئه گه ر له باوه شم نه گرتایه هه تا پوژی دوای ده ینا لاند».

بَابُ مَا جَاءَ فِي طُولِ الْقِيَامِ فِي الصَّلَاةِ

باسی نهوهی هاتوو ده ربارهی دریژکردنه وهی پراوه ستان له نویژه کاند

۲۱۹. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: صَلَّيْتُ ذَاتَ لَيْلَةٍ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَلَمْ يَزَلْ قَائِمًا حَتَّى هَمَمْتُ بِأَمْرِ سَوِّءٍ، قُلْتُ: وَمَا ذَاكَ الْأَمْرُ؟ قَالَ: هَمَمْتُ أَنْ أَجْلِسَ وَأَتْرُكَهُ.

عه بدوللا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: شه ویک له گهل پیغه مبهری خوادا ﷺ نویژم کرد، هه ردهوام به پیوه مایه وه هه تا خه یالی کاریکی نه شیام کرد، (پراوی ده لیت): گوتم: نهو کاره نه شیاهه چی بوو؟ گوته: خه یالم کرد که دابنیشم و واز له نویژه که بهینم له گهلید.

۲۲۰. عَنِ الْمُغِيرَةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَتَّى تَوَرَّمَتْ قَدَمَاهُ، فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ، قَالَ: «أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا».

موغیره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لی: پیغه مبهری خوا ﷺ نه وه نده به پیوه وه ستابوو (له نویژدا) هه تا کوو پییه کانی ئاوسابوون، ئینجا پیان گوته: نهی پیغه مبهری خوا ﷺ بیگومان خوا له گوناھی پیشتر و پاشتریشته خوش بووه (که واته بو ئاوا خوت ناره هه ده که یت!) فه رمووی: «نهی نابیته به ندهیه کی سوپاسگوزار به!».

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَثْرَةِ السُّجُودِ

باسی نهوهی هاتوو ده ربارهی زور سو جده بردن

۲۲۱. عَنْ أَبِي فَاطِمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ أَسْتَقِيمُ عَلَيْهِ وَأَعْمَلُهُ، قَالَ: «عَلَيْكَ بِالسُّجُودِ؛ فَإِنَّكَ لَا تَسْجُدُ لِلَّهِ سَجْدَةً إِلَّا رَفَعَكَ اللَّهُ بِهَا

دَرَجَةً، وَحَطَّ بِهَا عَنْكَ خَطِيئَةٌ».

ئەبو فاتیمه عليه السلام ده‌لټ: گوتم: ئەى پيغه‌مبەرى خوا، کرده‌وه‌یه‌کم پى بلييت که له‌سه‌رى به‌رده‌وام بم و بیکه‌م، فه‌رمووى: «زۆر سوجدە بیه، به‌پراستى هه‌ر سوجدە‌یه‌ک که تو ده‌یه‌ی (بۆ خوا) پله‌یه‌کى پى به‌رز ده‌بیته‌وه و هه‌له و تاوانیکت لى په‌ش ده‌بیته‌وه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي أَوَّلِ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ الصَّلَاةُ

باسى ئەوه‌ی که یه‌که‌م لى‌پرسینه‌وه له‌گه‌ل به‌نده ده‌کړیت له‌سه‌ر نوږت

۲۲۲. عَنْ أَنَسِ بْنِ حَكِيمٍ الصَّبِيِّ عليه السلام قَالَ: قَالَ لِي أَبُو هُرَيْرَةَ عليه السلام: إِذَا أَتَيْتَ أَهْلَ مِصْرِكَ فَأَخْبِرْهُمْ أَنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ الْمُسْلِمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، الصَّلَاةُ الْمَكْتُوبَةُ، فَإِنْ أَتَمَّهَا، وَإِلَّا قِيلَ: انْظُرُوا هَلْ لَهُ مِنْ تَطَوُّعٍ؟ فَإِنْ كَانَ لَهُ تَطَوُّعٌ أَكْمَلَتِ الْفَرِيضَةَ مِنْ تَطَوُّعِهِ، ثُمَّ يُفْعَلُ بِسَائِرِ الْأَعْمَالِ الْمَفْرُوضَةِ مِثْلَ ذَلِكَ».

ئەنه‌سى كورى حه‌كه‌مى زه‌بى عليه السلام ده‌لټ: ئەبو هورەیره عليه السلام پى گوتم: ئەگەر چوویته‌وه بۆ نىو خه‌لكى شاره‌كه‌ت پىيان رابگه‌یه‌نه که من له پيغه‌مبەرى خو ﷺ بیستوومه ده‌یفه‌رموو: «پيگومان یه‌که‌م شتيك که به‌نده‌ی موسولمان له‌پوژى دواى لى‌پرسینه‌وه‌ی له‌سه‌رى ده‌کړیت نوږت فه‌رزه‌کانن، جا ئەگەر ته‌واو بوون ئەوه باشه، ئەگەر نا ده‌گوتریت: ته‌ماشاکه‌ن تايانویژى سوننه‌تى هه‌یه؟ جا ئەگەر نوږتى سوننه‌تى هه‌بوو ئەوا نوږت فه‌رزه‌کانى پى کامل و ته‌واو ده‌کړیت، پاشان هه‌موو کرده‌وه فه‌رزه‌کانى به‌م شیوه‌یه‌یان له‌گه‌ل ده‌کړیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي صَلَاةِ النَّافِلَةِ حَيْثُ تُصَلَّى الْمَكْتُوبَةُ

باسی ئه وهی هاتوووه ده رباره ی کردنی نوێژی
سوننه ت له و شویننه ی نوێژی فه رز ده کریت

۲۲۳. عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا يُصَلِّي الْإِمَامُ فِي مَقَامِهِ
الَّذِي صَلَّى فِيهِ الْمَكْتُوبَةُ حَتَّى يَتَنَحَّى عَنْهُ».

موغیره ی کوپی شوعبه رضی اللہ عنہ ده گپریته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموو یه تی: «با ئیام
له و شویننه ی که نوێژی فه رزی تیدا کردوو، نوێژ (ه سوننه ته که) نه کات تا کو و له
شویننه که ی دوور ده که ویتته وه و لاده دات».

کِتَابُ الْجَنَائِزِ

په رتووکی به پیکردنی مردوو

بَابُ مَا جَاءَ فِي عِيَادَةِ الْمَرِيضِ

باسی نه وهی هاتوو ده رباره ی سهردانکردنی نه خوښ

۲۲۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «خَمْسٌ مِنْ حَقِّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ: رَدُّ التَّحِيَّةِ، وَإِجَابَةُ الدَّعْوَةِ، وَشُهُودُ الْجَنَازَةِ، وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ، وَتَشْمِيتُ الْعَاطِسِ إِذَا حَمَدَ اللَّهَ».

نه بو هوږه پړه رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «پینج شت هه یه که مافی موسولمانه له سهر موسولمان: وه لا مدانه وهی سلاو، به دمه وه چوونی میوانداریه که ی، ناماده بوون له سهر جه نازه که ی، سهردانی نه خوښ، وه لا مدانه وهی پږمینه که ی نه گهر گوتی: (الحمد لله)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي ثَوَابِ مَنْ عَادَ مَرِيضًا

باسی نه وهی هاتوو ده رباره ی پاداشتی سهردانکردنی نه خوښ

۲۲۵. عَنْ عَلِيٍّ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ أَتَى أَخَاهُ الْمُسْلِمَ، عَائِدًا،

مَشَى فِي خَرَافَةِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَجْلِسَ، فَإِذَا جَلَسَ غَمَرَتْهُ الرَّحْمَةُ، فَإِنْ كَانَ غُدُوَّةً، صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُمْسِيَ، وَإِنْ كَانَ مَسَاءً، صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُضْبِحَ».

عليه (ﷺ) ده لیت: گویم له پیغهمبهري خوا (ﷺ) بوو ده یفه رموو: «هر که سېک بیته لای برای موسولمانی بو سهردانکردنی، تا نه و کاته ی که داده نیشیت میوه کانی به هشت ده چیتته وه، جا کاتیک که دانیش، سوز و میهره بانی خوا دایده بو شیت، جا نه گهر کاته که به یانی بوو تا کوو ئیواره هفتا هزار فریشته نرای بو ده کهن، نه گهر ئیواره ش بوو، هفتا هزار فریشته تا کوو به یانی ده بیتته وه نرای بو ده کهن».

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَلْقِينِ الْمَيِّتِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

باسی ئه وهی هاتوو ده ربارهی تهلقینی مردوو به وتهی: (لا إله إلا الله)

۲۲۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): «لَقِّنُوا مَوْتَاكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

نه بو هوړه پره (ﷺ) ده لیت: پیغهمبهري خوا (ﷺ) فهرموو به تهی: «مردوو کانتان (نه وانه ی له سهرمه رگدان) تهلقین بدن به: (لا إله إلا الله)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُؤْمِنِ يُوجَرُ فِي النَّزْعِ

باسی ئه وهی هاتوو ده ربارهی پاداشتدانه وهی برودار به هو ی روو حکیشان

۲۲۷. عَنِ ابْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ (رضي الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: «الْمُؤْمِنُ يَمُوتُ بِعَرَقِ الْجَبِينِ».

نبین بوړه یده له باوکیه وه (ﷺ) ده گیریتته وه: پیغهمبهري خوا (ﷺ) فهرموو به تهی: «برودار کاتیک دهریت نیوچاوانی عارهق ده کات (له توندی نازاری مردن یان به هو ی

پاكبونه وهی له تاوان به هوی نازاری مردنه وه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَغْمِيزِ الْمَيِّتِ

باسی نه وهی هاتووه ده رباره ی چاودا خستنی مردوو

۲۲۸. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رضی الله عنها، قَالَتْ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى أَبِي سَلَمَةَ وَقَدْ شَقَّ بَصَرُهُ فَأَغْمَضَهُ، ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ الرُّوحَ إِذَا قُبِضَ تَبِعَهُ الْبَصَرُ».

نوم سه له مه رضی الله عنها ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ چوو بو لای نه بو سه له مه (کاتی مردنه که ی)، نه ویش چاوه کانی کراوه بوون، (پیغه مبهر ﷺ) چاوه کانی بو داخست، پاشان فهرمووی: «کاتی که رووح دهرده چیت چاوه کان شوینی ده که ون».

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَقْبِيلِ الْمَيِّتِ

باسی نه وهی هاتووه ده رباره ی ماچکردنی مردوو

۲۲۹. عَنْ عَائِشَةَ رضی الله عنها، قَالَتْ: قَبَّلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عُثْمَانَ بْنَ مَطْعُونٍ وَهُوَ مَيِّتٌ، فَكَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى دُمُوعِهِ تَسِيلُ عَلَى خَدَّيْهِ.

عائشه رضی الله عنها ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ عوسمانی کوری مه زعوونی ماچ کرد به مردووی، وهک ئیستا له بهر چاومه، که فرمیسک به سهر پروومه ته کانیدا ده هاته خواری.

۲۳۰. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ وَعَائِشَةَ رضی الله عنهما: أَنَّ أَبَا بَكْرٍ رضی الله عنه قَبَّلَ النَّبِيَّ ﷺ، وَهُوَ مَيِّتٌ.

ئیین عه عباس و عائشه رضی الله عنهما ده گیر نه وه: که نه بو به کر ﷺ پیغه مبهری ﷺ ماچ کرد نه و کاته ی که وه فاتی کرد بوو.

بَابُ مَا جَاءَ فِي غَسْلِ الرَّجُلِ امْرَأَتَهُ وَغَسْلِ الْمَرْأَةِ زَوْجَهَا

باسی نه وهی هاتوو ده رباره ی شوشتنی ئن
له لایهن پیاویه وه و پیاو له لایهن ژنیه وه

۲۳۱. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: لَوْ كُنْتُ اسْتَقْبَلْتُ مِنْ أَمْرِي مَا اسْتَذْبَرْتُ، مَا غَسَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَيْرُ نِسَائِهِ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: نه گهر پیشتر بمزانیایه نه ک دواتر (حوکمی شوشتنی پیاو له لایهن ژنه که یه وه)، نه وه جگه له هاوسهره کانی که سی دیکه پیغه مبهری صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه ده شوشت.

بَابُ مَا جَاءَ فِي غَسْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

باسی نه وهی هاتوو ده رباره ی شوشتنی پیغه مبهری صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۲۳۲. عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا غَسَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَهَبَ يُلْتَمِسُ مِنْهُ مَا يُلْتَمَسُ مِنَ الْمَيِّتِ، فَلَمْ يَجِدْهُ، فَقَالَ: يَا أَبَا الطَّيِّبِ، طُبْتُ حَيًّا، وَطُبْتُ مَيِّتًا.

عه لی کوری نه بو تالیب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: کاتیک که پیغه مبهری صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شوشت، وای بو ده چوو که وه ک ههر که سیکی دیکه نه و شتانه ی لی دهرده چیت (که له کاتی مردندا به هو ی شلبوونه وه دهرده چیت)، به لام هیچ شتیکی لی نه دیت، نه ویش گوتی: به باوکه وه فیدات بم، نه ی نه و که سه ی که به پاکی ژیايت و به پاکی مردیت.

بَابُ مَا جَاءَ فِيْمَا يُسْتَحَبُّ مِنَ الْكَفَنِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی ئه و شتانه ی که بو کفنکردن سوننه تن

۲۳۳. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «خَيْرُ ثِيَابِكُمُ الْبَيَاضُ، فَكَفُّوا فِيهَا مَوْتَاكُمْ، وَالْبَسُواهَا».

ئین عه عباس رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهر موویه تی: «باشترینی پوشاکه کانتان پوشاکی سپیه، مردوو کانتانی تیدا کفن بکهن و له بهری بکهن».

بَابُ مَا جَاءَ فِي شُهُودِ الْجَنَائِزِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی ئاماده بوون له سه ر مردوو

۲۳۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَسْرِعُوا بِالْجَنَازَةِ، فَإِنْ تَكُنْ صَالِحَةً فَخَيْرٌ تُقَدِّمُونَهَا إِلَيْهِ، وَإِنْ تَكُنْ غَيْرَ ذَلِكَ فَشَرٌّ تَضَعُونَهُ عَنْ رِقَابِكُمْ».

ئه بو هورهیره رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهر موویه تی: «په له بکهن له شار دنه وهی مردوو، خو ئه گهر چاکه کار بیّت، بو شوینیکی باشتری ده بهن، ئه گهر واش نه بیّت، ئه وه خراپه یه که له ئه ستوی خوتان لاده بهن».

بَابُ مَا جَاءَ فِيْمَنْ صَلَّى عَلَيْهِ جَمَاعَةٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی ئه و که سه ی
کوومه لیک له موسولمانان نوژی له سه ر ده کهن

۲۳۵. عَنْ كُرَيْبٍ رضی الله عنه مَوْلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه قَالَ: هَلَكَ ابْنُ لَعْبِدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، فَقَالَ لِي يَا كُرَيْبُ قُمْ فَانْظُرْ هَلِ اجْتَمَعَ لِإِنِّي أَحَدٌ؟ فَقُلْتُ: نَعَمْ، فَقَالَ:

وَيَحْكَ كَمْ تَرَاهُمْ؟ أَرْبَعِينَ؟ قُلْتُ: لَا، بَلْ هُمْ أَكْثَرُ، قَالَ: فَأَخْرَجُوا بَايِي، فَأَشْهَدُ لَسَمِيعُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَا مِنْ أَرْبَعِينَ مِنْ مُؤْمِنٍ يَشْفَعُونَ لِمُؤْمِنٍ، إِلَّا شَفَعَهُمُ اللَّهُ».

کورېبې ﷺ خزمه تکاری عه بدوللای کورې عه بیاس ﷺ ده لیت: کورېکی عه بدوللای کورې عه بیاس مرد، ټینجا پېی گوتم: ئه ی کورېب هه سته ته ماشا بکه بزانه کهس بو کورې کهم کو بوته وه (بو نوټر له سه رکړدن)، منیش گوتم: به لئ، ئه ویش گوتی: هاوار بو تو چهند دهن؟ چل (کهس دهن)؟ گوتم: نه خیر به لکوو زیاترن، گوتی: که واته کورې کهم بیننه ده ری (بو نوټر له سه رکړدن)، شایه تی ددهم که به راستی له پیغه مبه ری خوا ﷺ بیستوومه ده یفه رموو: «هیچ پرواداریک نییه که چل کهس له پرواداران تکای بو بکه ن مسوگر خوا تکا که یان وهرده گریت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الشَّائِ عَلَى الْمَيِّتِ

باسی ئه وهی هاتووه دهر باره ی باسکردنی مردوو به چاکه

۲۳۶. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ قَالَ: مَرَّ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ بِجَنَازَةٍ، فَأُثِنِيَ عَلَيْهَا خَيْرًا، فَقَالَ: «وَجَبَتْ»، ثُمَّ مَرَّ عَلَيْهِ بِجَنَازَةٍ، فَأُثِنِيَ عَلَيْهَا شَرًّا، فَقَالَ: «وَجَبَتْ»، فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ قُلْتَ لِهَذِهِ وَجَبَتْ، وَلِهَذِهِ وَجَبَتْ، فَقَالَ: «شَهَادَةُ الْقَوْمِ، وَالْمُؤْمِنُونَ شُهُودُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ».

ئنه سی کورې مالیک ﷺ ده لیت: جه نازیه ک به لای پیغه مبه رد ﷺ تیپه پری، جا ستایشی (مردوو که یان) ده کرد، فهرمووی: «پیویست بو»، پاشان جه نازیه کی دیکه به لایدا تیپه پری، جا به خراپه باسیان ده کرد، فهرمووی: «پیویست بو»، گوترا: ئه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ بو ئه وه یان فهرمووت: وهرگیرا، بو ئه وه شیان فهرمووت: وهرگیرا!! ټینجا فهرمووی: «شایه تی خه لک بو، پرواداران شایه تیده رانی خوان له سه ر زه وی».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الدُّعَاءِ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الْجِنَازَةِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی دو عاکردن له نیو نوێژی مردوو

۲۳۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا صَلَّى عَلَى جِنَازَةٍ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا، وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، وَذَكَرْنَا وَأُنْثَانَا، اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَخِيهِ عَلَى الْإِسْلَامِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلێت: ھەركات پێغەمبەری خوا ﷺ نوێژی لەسەر جەنازە دەکرد دەیفەرموو: «خوایە لە زیندوو و مردوووە کانمان خۆش بە، وە لە ئامادەبووان و ئەوانەشی کە ئامادە نین، وە لە گچکە و گەورەمان، وە لە نێر و مێینەمان، خوایە ئه وهی ژیا نیت پێ دا لە ئیمه ئه وه لەسەر ئیسلام بیژینە، وە ئه وهی پرووحت لی وەرگرتەوه، ئه وه بە ئیان و پرواوه بیمرنە، خوایە لە پاداشتی بێبەشان مەکە، وە لەدوای ئه و تووشی گومرا بیان مەکە».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الطِّفْلِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی نوێژکردن لەسەر مندالی مردوو

۲۳۸. عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ رضی اللہ عنہ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «الطِّفْلُ يُصَلَّى عَلَيْهِ».

موغیرە ی کوری شوعبە رضی اللہ عنہ دەلێت: گویم لە پێغەمبەری خوا ﷺ بوو دەیفەرموو: «مندال نوێژی لەسەر دەکریت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الشُّهَدَاءِ وَدَفْنِهِمْ

باسی ئه‌وهی هاتوووه ده‌رباره‌ی نوێژکردن له‌سه‌ر شه‌هیدان و کفنکردنیان

۲۳۹. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم كَانَ يَجْمَعُ بَيْنَ الرَّجُلَيْنِ، وَالثَّلَاثَةِ مِنْ قَتْلَى أَحَدٍ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ ثُمَّ يَقُولُ: «أَيُّهُمْ أَكْثَرُ أَخْذًا لِلْقُرْآنِ؟»، فَإِذَا أُشِيرَ لَهُ إِلَى أَحَدِهِمْ قَدَّمَهُ فِي اللَّحْدِ وَقَالَ: «أَنَا شَهِيدٌ عَلَى هَؤُلَاءِ، وَأَمْرٌ بِدَفْنِهِمْ فِي دِمَائِهِمْ، وَلَمْ يُصَلَّ عَلَيْهِمْ، وَلَمْ يُغَسَّلُوا».

جابیری کوری عه‌بدوللا رضی اللہ عنہ ده‌گێڕێته‌وه: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم شه‌هیده‌کانی ئوحوودی دوو دانه به‌یه‌که‌وه، یان سێ دانه به‌یه‌که‌وه، له‌نیو یه‌ک پۆشاک و کفندا کۆ ده‌کرده‌وه، پاشان ده‌یفه‌رموو: «کامه‌یان زیاتر قورئانی له‌به‌ره‌؟»، جا ئه‌گه‌ر ئاماژه‌یان به‌یه‌کیک کردبایه، ئه‌وی پێش ده‌خست له‌کاتی ناشتندا، وه‌ ده‌یفه‌رموو: «من شایه‌تی بۆ ئه‌وانه ده‌ده‌م (که‌ له‌ پێگای خوا شه‌هید بوون)، فه‌رمانی کرد که به‌خوێنه‌کانیا نه‌وه بنیژرێن، نوێژی له‌سه‌ر نه‌کردن و نه‌شۆردان».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْأَوْقَاتِ الَّتِي لَا يُصَلِّي فِيهَا عَلَى الْمَيِّتِ وَلَا يُدْفَنُ

باسی ئه‌وهی هاتوووه ده‌رباره‌ی ئه‌و کاتانه‌ی نوێژی مردوو ناکرێت و ناشیژرێت

۲۴۰. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ رضی اللہ عنہ يَقُولُ: ثَلَاثُ سَاعَاتٍ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَنْهَانَا أَنْ نُصَلِّيَ فِيهِنَّ أَوْ نَقْبِرَ فِيهِنَّ مَوْتَانَا: حِينَ تَطْلُعُ الشَّمْسُ بَارِغَةً، وَحِينَ يَقُومُ قَائِمُ الظَّهِيرَةِ حَتَّى تَمِيلَ الشَّمْسُ، وَحِينَ تَصِيفُ لِلْغُرُوبِ حَتَّى تَغْرُبَ.

عوقبه‌ی کوری عامیری جو‌هه‌نی رضی اللہ عنہ ده‌لێت: سێ کات هه‌یه پێغه‌مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم قه‌ده‌غه‌ی کردوووه که نوێژی تیدا بکه‌ین، یان مردوووه‌کانمانی تیدا بنیژرێن: ئه‌و کاته‌ی که خۆر هه‌ل‌دێت به‌ته‌واوی، وه‌ ئه‌و کاته‌ی که خۆر ده‌گاته‌ کاتی نیوه‌رۆ،

تاكوو (له نيوه پراستی ناسان) لاده دات، وه ئه و كاته ی لار ده بیته وه به ره و ئاوا بوون تاكوو ئاوا ده بیته.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الْقَبْرِ

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی نوێژکردن له سه ر گۆر

۲۴۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ امْرَأَةً سَوْدَاءَ كَانَتْ تَقُمُّ الْمَسْجِدَ، فَقَدَّهَا رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم، فَسَأَلَ عَنْهَا بَعْدَ أَيَّامٍ، فَقِيلَ لَهُ: إِنَّهَا مَاتَتْ، قَالَ: «فَهَلَّا آذَنْتُمُونِي»، فَأَتَى قَبْرَهَا، فَصَلَّى عَلَيْهَا.

ئه بو هو په پره رضی اللہ عنہ ده گپریته وه: ئافره تیکی په شپیست هه بوو مزگه وتی خاوین ده کرده وه، ئینجا پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ماوه به ک بوو نه یده بینی، ئه ویش دوا ی چه ند پوژیک پر سیاری ده باره ی کرد، پیا ن گوت: ئه و ئافره ته مردوو ه، فه رمووی: «ئه ی نه ده بوو هه و الم پی بده ن!»، بویه هات بو سه ر گۆره که ی و نوێژی له سه ر کرد.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ عَلَى النَّجَاشِيِّ

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی نوێژکردن له سه ر نه جاشی

۲۴۲. عَنْ عِمْرَانَ بْنِ الْحُصَيْنِ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «إِنَّ أَخَاكُمْ النَّجَاشِيَّ قَدْ مَاتَ، فَصَلُّوا عَلَيْهِ»، قَالَ: فَقَامَ فَصَلَّيْنَا خَلْفَهُ، وَإِنِّي لَفِي الصَّفِّ الثَّانِي، فَصَلَّى عَلَيْهِ صَفَيْنِ.

عیمرا نی کو ری حوصه ی ن رضی اللہ عنہ ده گپریته وه: پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فه رمووی: «بیگومان نه جاشی براتان مردوو ه و نوێژی له سه ر بکه ن، گوتی: ئینجا هه لسا و نوێژمان له پشتیه وه کرد، وه من له ریزی دوو هه م بووم، دوو ریز (نوێژخوین) نوێژیان له سه ر کرد».

بَابُ مَا جَاءَ فِي ثَوَابِ مَنْ صَلَّى عَلَى جَنَازَةٍ وَمَنْ انْتَظَرَ دَفْنَهَا

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی پاداشتی که سیک نو یژی مردوو ده کات و چاوه پئی ناشتنیه تی

۲۴۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلی الله علیه و آله قَالَ: «مَنْ صَلَّى عَلَى جَنَازَةٍ فَلَهُ قِيرَاطٌ، وَمَنْ انْتَظَرَ حَتَّى يُفْرَغَ مِنْهَا فَلَهُ قِيرَاطَانِ»، قَالُوا: وَمَا الْقِيرَاطَانِ؟ قَالَ: «مِثْلُ الْجَبَلَيْنِ».

ئه بو هو ره پره رضی الله عنه ده گپ یته وه: پیغه مبه صلی الله علیه و آله فه رموویه تی: «هر که سیک نو یژ له سه ر تهر میک بکات، ئه وه پاداشتی ده در یته وه به ئه ندازه ی قیرا تیک، هر که سیکیش چاوه پئی بکات تا کوو ده نیژ ریت، پاداشتی ده در یته وه به ئه ندازه ی دوو قیرات»، گوتیان: قیرات چییه؟ فه رمووی: «به ئه ندازه ی دوو کیوه».

بَابُ مَا جَاءَ فِيَمَا يُقَالُ إِذَا دَخَلَ الْمَقَابِرِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی چ ده گوت ریت له کاتی چوونه گۆرستان

۲۴۴. عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بَرِيدَةَ، عَنْ أَبِيهِ رضی الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلی الله علیه و آله يُعَلِّمُهُمْ إِذَا خَرَجُوا إِلَى الْمَقَابِرِ، كَانَ قَائِلُهُمْ يَقُولُ: «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ، نَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ».

سوله یمانی کوپی بو رهیده له باوکیه وه رضی الله عنه ده گپ یته وه، گوتوویه تی: پیغه مبه ری خو صلی الله علیه و آله فیری ده کردن که چوونه گۆرستان بلین: «سه لامی خواتان لی بیت، ئه ی خه لکی مه نزلگا له پرواداران و موسولمانان، ئیمه ش به ویستی خوا به ئیوه ده گهین، داوای لیخو شبوون بو خومان و بو ئیوه ش له خوا ده کهین».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْجُلُوسِ فِي الْمَقَابِرِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی چۆنیه تی دانیشتن له گۆرستان

۲۴۵. عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي جَنَازَةٍ، فَأَنْتَهَيْنَا إِلَى الْقَبْرِ فَجَلَسَ، وَجَلَسْنَا، كَأَنَّ عَلَى رُءُوسِنَا الطَّيْرَ.

به پرائی کوری عازیب رضی اللہ عنہ ده لیت: له خزمه ت پیغه مبه ری خوا ﷺ له گه ل جه نازه به ک ده رچوین تاکوو گه یشتینه سهر گۆره که، ئینجا دانیش، ئیمه ش دانیشتن، به جۆریک وه کوو ئه وهی که بالنده له سهر سه رمان بیت (واته: زۆر به ئارامی دانیشتن).

بَابُ مَا جَاءَ فِي إِدْخَالِ الْمَيِّتِ الْقَبْرِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی مردوو خستنه نیو گۆر

۲۴۶. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا أُدْخِلَ الْمَيِّتُ الْقَبْرَ، قَالَ: «بِسْمِ اللَّهِ، وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ»، وَقَالَ أَبُو خَالِدٍ مَرَّةً: إِذَا وُضِعَ الْمَيِّتُ فِي لَحْدِهِ قَالَ: «بِسْمِ اللَّهِ، وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ»، وَقَالَ هِشَامٌ فِي حَدِيثِهِ: «بِسْمِ اللَّهِ، وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ».

ئیین عومه ر رضی اللہ عنہ ده لیت: کاتیک که مردوو ده خرایه نیو گۆر، پیغه مبه ر ﷺ ده یفه رموو: «به ناوی خوا، له سهر ئایینی پیغه مبه ری خوا»، ئه بو خالید جارێک گوته: کاتیک مردوو خرایه نیو گۆره که ی فه رموی: «به ناوی خوا، له سهر سوننه ت و پێبازی پیغه مبه ری خوا»، هیشام له گێرانه وه که یدا گوته: «به ناوی خوا، له پێناو خوا و له سهر ئایین و پێبازی پیغه مبه ری خوا ﷺ (واته: له کاتی ناشتنی مردوو که دا پیغه مبه ری خوا ﷺ ئه وهی ده فه رموو)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي حَفْرِ الْقَبْرِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی هه لکه ندنی گۆر

۲۴۷. عَنْ هِشَامِ بْنِ عَامِرٍ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «احْفِرُوا، وَأَوْسِعُوا، وَأُحْسِنُوا».

هیشامی کوری عامیر رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ (ده رباره ی گۆر) فهرموویه تی: «هه لیکه نن و چالی بکه ن و فراوانی بکه ن و چاکی بکه ن».

تییینی:

(حفر القبر): واته: چالکردنی نیه وراستی گۆره که به نه ندازه ی مردوو هه که.

بَابُ مَا جَاءَ فِي اتِّبَاعِ النِّسَاءِ الْجَنَائِزِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی شوینکه وتنی جه نازه بو ئافره تان

۲۴۸. عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ رضی الله عنها قَالَتْ: نَهَيْتُنَا عَنْ اتِّبَاعِ الْجَنَائِزِ، وَلَمْ يُعَزِّمْ عَلَيْنَا.

ئوم عه تییه رضی الله عنها ده لیت: (ئیمه ی ئافره تان) شوینکه وتنی جه نازه مان لی قه ده غه کراوه، به لام قه ده غه کردنی یه کجاره کی نا (واته: به پیتی ئهم فهرمووده یه حه رام نییه، به لکوو ناپه سنده).

بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنْ ضَرْبِ الْخُدُودِ، وَشَقِّ الْجُيُوبِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی پێگیرکردن
له له ده موچاوی خۆدان و یه خه دادپین

۲۴۹. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَيْسَ مِنَّا مَنْ شَقَّ الْجُيُوبِ،

وَصَرَبَ الْخُدُودَ، وَدَعَا بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ».

عەبدوڵلا ﷺ دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «هەر کەسیک یەخە ی دابدریت (له کاتی بەلا و گرفتاریدا) و له پوخساری خۆی بدات، یان هاوار بکات به هاوارکردنی سەر دەمی نه فامی، له ئیمه نییه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْبُكَاءِ عَلَى الْمَيِّتِ

باسی ئەو هی هاتوو هەربارە ی گریان لە سەر مردوو

٢٥٠. عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ ﷺ قَالَ: كَانَ ابْنُ لِبْعِضِ بَنَاتِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَقْضِي، فَأَرْسَلْتُ إِلَيْهِ أَنْ يَأْتِيَهَا، فَأَرْسَلَ إِلَيْهَا أَنَّ، لِلَّهِ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أُعْطِيَ، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى، فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ، فَأَرْسَلْتُ إِلَيْهِ، فَأَقْسَمْتُ عَلَيْهِ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَقُمْتُ مَعَهُ، وَمَعَهُ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ، وَأَبِي بْنُ كَعْبٍ، وَعُبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ، فَلَمَّا دَخَلْنَا نَاوَلُوا الصَّبِيَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، وَرُوحُهُ تَقْلُقُ فِي صَدْرِهِ، قَالَ: حَسِبْتُهُ قَالَ: كَأَنَّهَا شَنَّةٌ، قَالَ: فَبَكَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ لَهُ عُبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ: مَا هَذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الرَّحْمَةُ الَّتِي جَعَلَهَا اللَّهُ فِي بَنِي آدَمَ، وَإِنَّمَا يَرْحَمُ اللَّهُ مِنْ عِبَادِهِ الرَّحْمَاءَ».

ئوسامە ی کوری زەید ﷺ دەلیت: یە کێک لە کچەکانی پیغەمبەری خوا ﷺ کۆریکی هەبوو، له کاتی گیانکیشاندا بوو، ناردی به شوین پیغەمبەردا ﷺ بۆ ئەو هی بچیتە لای لهو کاته دا، (پیغەمبەریش ﷺ) بۆ کچە کە ی ناردەو ه که خوا مافی ئەو هی هەیه که وەریگریتەو ه، ئەو هی به خشیویشیه تی هەر مولکی خۆیه تی، هەموو شتیکی له لای خوا کاتی بۆ دیاریکراوه، بۆیه ئارام بگره و له بهر خوا خۆراگر به (بۆ ئەو کۆسپه)، دیسان به دوایدا ناردەو ه و سویندی له سەر خوارد (که ده بیّت بچیت)، جا پیغەمبەری خوا ﷺ هەلسا و منیش له گەلیدا هەلسام و موغازی کۆری جه بهل و ئوبه ی کۆری که عب و عوباده ی کۆری صامیتی له گەلدا بوو، جا کاتیکی چووین

منداله که یان بو پیغه مبهري خوا ﷺ هینا، لهو کاته دا هه ناسه ی سوار بوو، ده لیت: پیم وا بیت گوتی: وه کوو کونده یه ک وا بوو که ده یه ژنیت، گوتی: ئینجا پیغه مبهري خوا ﷺ گریا، عوباده ی کوری صامیتیش گوتی: نه وه چیه نه ی پیغه مبهري خو ﷺ (نه و گریانه)؟ فهرمووی: «نه و سوز و به زه یه که خوا دایناوه له نیو دلی هه موو مروفتیکدا، خوا تنها له گهل نه وانه به سوز و میهره بانه که سوز و میهره بانیان هه یه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّبْرِ عَلَى الْمُصِيبَةِ

باسی نه وه ی هاتووه دهر باره ی ئارامگرتن له سهر به لا و ناخو شى

۲۵۱. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّمَا الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى».

نه نه سی کوری مالیک رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموویته ی: «ئارامی و خوړاگری نه وه یه که له سهره تای کوسته که وه بیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي ثَوَابِ مَنْ أُصِيبَ بِوَلَدِهِ

باسی نه وه ی هاتووه دهر باره ی پاداشتی نه و که سه ی مندالی دهر میت

۲۵۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا يَمُوتُ لِرَجُلٍ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْوَلَدِ فَيَلْجِ النَّارَ، إِلَّا نَحْلَةً الْقَسَمِ».

نه بو هوړه پره رضي الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموویته ی: «هیچ پیاوړیک نییه که سی مندالی بمړیت و بجته دوزه خ، مه گهر که میکی زور که م نه بیت (وه کوو ده لین: تنها له بهر خاتری سویند نه بیت)».

تبيينى:

(إِلَّا تَحِلَّةَ الْقَسَمِ): به کار دهیتریت بۆ شتیک که زۆر کهم بیت، وه کوو له کورده واریدا ده لّین: ئەو شتە ناکەم تەنها له بهر سوینده که نه بیت، واتە: به شی ئەوهنده کاره که ده کهم که سوینده که نه کهویت و هیچی دیکه.

۲۵۳. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «مَا مِنْ مُسْلِمَيْنِ يُتَوَفَّى لَهُمَا ثَلَاثَةٌ مِنَ الْوَلَدِ لَمْ يَبْلُغُوا الْحَنْثَ، إِلَّا أَدْخَلَهُمُ اللَّهُ الْجَنَّةَ، بِفَضْلِ رَحْمَةِ اللَّهِ إِيَّاهُمْ».

ئەنەسی کۆری مالیک رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: پیغەمبەری صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «هەر دوو موسولمانێک کهوا سێ منداڵیان دەمرن و نهگەشتونه قوناغی بالغبون، ئەو ه مسۆگەر خوای میهرەبان به فەزڵ و چاکه بۆیان دەیانخاته نێو بههشتهوه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الطَّعَامِ يُبْعَثُ إِلَى أَهْلِ الْمَيِّتِ

باسی ئەوهی هاتوو هەربارهی ناردنی خواردن بۆ خاوهن مردوو

۲۵۴. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: لَمَّا جَاءَ نَعْيُ جَعْفَرٍ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «اصْنَعُوا لِأَلِ جَعْفَرٍ طَعَامًا، فَقَدْ أَتَاهُمْ مَا يَشْغَلُهُمْ، أَوْ أَمْرٌ يَشْغَلُهُمْ».

عەبدوللای کۆری جەعفەر رضی اللہ عنہ دەلێت: کاتی هەوالی شەهیدبوونی جەعفەر هات، پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: «بۆ خیزان و مأل و منداڵی جەعفەر خواردن ساز بکەن، چونکە بەراستی تووشی کۆستیەک هاتوون سەرقالی کردوون، یان تووشی کارەساتێک بوون سەرقالیان دەکات».

بَابُ فِي النَّهْيِ عَنْ كَسْرِ عِظَامِ الْمَيِّتِ

باسیك دەربارهی رێگریکردنی له شکاندنی ئێسکی مردوو

۲۵۵. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «كَسْرُ عَظْمِ الْمَيِّتِ كَكْسَرِهِ حَيًّا».

عائشه رضي الله عنها ده لیت: پیغمبهري خوا صلی الله علیه و آله فرموویه تی: «(گوناهی) شکاندنی ئیسی مردوو وهک شکاندنیه تی به زیندووی.»

بَابُ مَا جَاءَ فِي ذِكْرِ مَرَضِ رَسُولِ اللَّهِ صلی الله علیه و آله

باسی ئه وهی هاتووه دهرباره ی نه خوځشکه وتنی پیغمبهري خوا صلی الله علیه و آله

۲۵۶. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صلی الله علیه و آله يَتَعَوَّذُ بِهَؤُلَاءِ الْكَلِمَاتِ: «أَذْهَبِ الْبَاسَ، رَبَّ النَّاسِ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا بِشِفَاؤِكَ، شِفَاءٌ لَا يُعَادِرُ سَقَمًا»، فَلَمَّا ثَقُلَ النَّبِيُّ صلی الله علیه و آله فِي مَرَضِهِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ، أَخَذْتُ بِيَدِهِ، فَجَعَلْتُ أَمْسَحُهُ وَأَقُولُهَا، فَتَزَعَّ يَدَهُ مِنْ يَدِي، ثُمَّ قَالَ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ الْأَعْلَى»، قَالَتْ: فَكَانَ هَذَا آخِرَ مَا سَمِعْتُ مِنْ كَلَامِهِ صلی الله علیه و آله.

عائشه رضي الله عنها ده لیت: پیغمبهري صلی الله علیه و آله بهو چهند وشه گه له په نای به خوا ده گرت: «ئهی په روه ردگار نارحه تی و نه خوځشیه که م لایبه، چاره سهر بنیره ههر تو شیفابه خشی، هیچ چاره سهر ږیک نییه جگه لهو چاره سهر دی که له لایه نه توویه، چاره سهر ږیک که نه خوځشی و نازار به جی ناهیلیت»، جا (عائشه رضي الله عنها ده لیت): کاتیک نه خوځشی پیغمبهري صلی الله علیه و آله گران بوو، لهو نه خوځشیه ی که تیدا وه فاتی کرد، دستیم گرت و به لاشه یمدا ده ښنا و ئه و وشانه شم ده گوت، دهستی له نیو دستم دهر ښنا و پاشان فرمووی: «خوایه لیم خوځش بیه و بمگه یه نه به په فیکولته علا (نه وانه ی که له لای خوا پله یان به رزه)، ده لیت: ئه وه کو تا قسه یه ک بوو که له پیغمبهري صلی الله علیه و آله بیستم».

۲۵۷. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیه و آله يَقُولُ: «مَا مِنْ نَبِيٍّ يَمْرُضُ إِلَّا خَيْرَ بَيْنِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ»، قَالَتْ: فَلَمَّا كَانَ مَرَضُهُ الَّذِي قُبِضَ فِيهِ، أَخَذَتْهُ بُحَّةٌ، فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: «مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ {النساء: ۶۹}»، فَعَلِمْتُ أَنَّهُ خَيْرٌ.

عائشه رضی اللہ عنہا دہ لیت: گویم له پیغہ مبهری خوا رضی اللہ عنہ بوو دہ یفہ رموو: «هیچ پیغہ مبهریک نیبه که کاتیک نه خوش ده که ویت ئیلا خوا هه لبراردنی ده داتیت له نیوان دونیا و قیامه تدا»، گوتی: جا کاتیک نه خوش کهوت بهو نه خوشییهی که تیتدا وه فاتی کرد، دهنگی گورا و گویشم لی بوو دہ یفہ رموو: «مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ»، واته: ههر که سیک گوپرایه لی خوا و پیغہ مبهر بکات، جا ئه وانه له گهل که سانیکن که خوا فهزل و بههره ی (خوی) رشتوو به سه ریاندا له پیغہ مبهران و راستگویمان و شهیدان و پیاوچاکان، جا زانیم که خوا هه لبراردنی داوه تی».

۲۵۸. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رضی اللہ عنہا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَقُولُ فِي مَرَضِهِ الَّذِي تُوُفِّيَ فِيهِ: «الصَّلَاةُ، وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ»، فَمَا زَالَ يَقُولُهَا، حَتَّى مَا يَفِيضُ بِهَا لِسَانُهُ.

ئوم سه له مه رضی اللہ عنہا ده گیریتته وه: پیغہ مبهری خوا رضی اللہ عنہ له نه خوشی وه فاتکرده کهیدا فهرمووی: «ئاگاتان له نویره کانتان بیت و بهزایه یان مه دهن، وه ئاگاتان له سهروهت و سامانتان بیت و زه کاتی لی بدن»، (بهو شیویه ئه م فهرمووده یه شرح کراوه، تا کوو هاوته ریب بیت له گهل دواندنی قورئان که هه میشه نویر و زه کات بهدوای یه کدان، وه هه ندیکی دیکه ده لین: مه بهستی پی له بنده و که نیزه که، که فهرمانی کردوو به چاودیریکردنیان)، هه تا کوو زمانی گهرا بهرده وام ئه وهی دووباره کرده وه.

بَابُ ذِكْرِ وَفَاتِهِ وَدَفْنِهِ ﷺ

باسی مردن و ناشتنی پیغہ مبهری خوا رضی اللہ عنہ

۲۵۹. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: لَمَّا وَجَدَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ كَرْبِ الْمَوْتِ مَا وَجَدَ، قَالَتْ: فَاطِمَةُ وَآ كَرْبَ أَبَتَاهُ، فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا كَرْبَ عَلَى أَبِيكَ بَعْدَ الْيَوْمِ، إِنَّهُ قَدْ حَضَرَ مِنْ أَبِيكَ مَا لَيْسَ بِتَارِكٍ مِنْهُ أَحَدًا، الْمُوَافَاةُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

نه سى کورى مالیک ﷺ ده لیت: کاتیک که پیغه مبهرى خوا ﷺ تووشى ناخوشى و نازارى مردن بوو له وهى که تووشى بوو، فاطیمه گوتى: وای بو ئه و ناره حه تیبه ی که تووشى باوکم بووه، ئینجا پیغه مبهرى خوا ﷺ فهرمووى: «له مړو به ولاوه نازار و ناره حه تی له سهر باوکت نامینیت، له راستیدا ئه و شته ئاماده ی به رده مى باوکته که هیچ کهس به جی ناهیلیت، که گه یشتنه به پړوزى قیامه ت».

۲۶۰. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ قَالَ: قَالَتْ لِي فَاطِمَةُ: يَا أَنَسُ كَيْفَ سَخَتْ أَنْفُسُكُمْ أَنْ تَحْثُوا التُّرَابَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ؟

نه سى کورى مالیک ﷺ ده لیت: فاطیمه ﷺ پښى گوتم: نه ی نه س، چو ن توانیتان و ده ستان پړوشت که خو ل بکه ن به سهر (لا شه ی) پیغه مبهرى خوا دا ﷺ (له کاتى ناشتید!)؟

۲۶۱. عَنْ أَنَسِ ﷺ: أَنَّ فَاطِمَةَ ﷺ قَالَتْ: حِينَ قُبِضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَأَبْتَاهُ، إِلَى جَبْرَائِيلَ أَنْعَاهُ، وَأَبْتَاهُ، مِنْ رَبِّهِ مَا أَذْنَاهُ، وَأَبْتَاهُ، جَنَّةُ الْفِرْدَوْسِ مَاوَاهُ، وَأَبْتَاهُ أَجَابَ رَبًّا دَعَاهُ. قَالَ سَمَاءٌ فَرَأَيْتُ ثَابِتًا حِينَ حَدَّثَ بِهَذَا الْحَدِيثِ بَكَى حَتَّى رَأَيْتُ أَضْلَاعَهُ تَحْتَلِفُ.

نه س ﷺ ده گپړته وه: کاتى پیغه مبهرى خوا ﷺ وه فاتى کرد، فاطیمه ﷺ (به ئارامى و نه رمى) هاوارى کرد: ئای باوک هه والى مردنت به جیبریل ده گه یه نین، ئای باوک هه ند له په روه ردگارى نزیک بوویه وه، وای باوک به هه شتى فیرده وس شوینى تویه، وای باوک وه لامى په روه ردگارى دایه وه کاتیک بانگى کرد. هه ماد ده لیت: بینیم ساییت که نه وه وه والى گپړایه وه به جوړیک گریا تا کوو په راسو وه کانى ده جو ولا نه وه.

۲۶۲. عَنْ أَنَسِ ﷺ قَالَ: لَمَّا كَانَ الْيَوْمُ الَّذِي دَخَلَ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْمَدِينَةَ أَصَاءَ مِنْهَا كُلُّ شَيْءٍ، فَلَمَّا كَانَ الْيَوْمُ الَّذِي مَاتَ فِيهِ أَظْلَمَ مِنْهَا كُلُّ شَيْءٍ، وَمَا

نَفَضْنَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ الْأَيْدِيَ حَتَّى أَنْكَرْنَا قُلُوبَنَا.

ئەنەس ﷺ دەلیت: لەو پۆژەدا کە پیغەمبەری خوا ﷺ تەشریفی ھاتە نێو مەدینە ھەموو شتیک بە ھاتنی پووناک بوو و درەوشایەو، ئینجا لەو پۆژەووە کە تێیدا وەفاتی کرد ھەموو شتیک تاریک بوو، لە ناشتنی پیغەمبەر ﷺ نەبووینەووە کە دلەکان گۆران و وەک پیشوو نەمان.

۲۶۳. عَنْ أَنَسٍ ﷺ قَالَ: قَالَ أَبُو بَكْرٍ بَعْدَ وَفَاةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لِعُمَرَ: انْطَلِقْ بِنَا إِلَى أُمِّ أَيْمَنَ نَزُورُهَا، كَمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَزُورُهَا، قَالَ: فَلَمَّا انْتَهَيْنَا إِلَيْهَا بَكْتُ، فَقَالَ لَهَا: مَا يُبْكِيكِ؟ فَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِرَسُولِهِ، قَالَتْ: إِنِّي لَأَعْلَمُ أَنَّ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِرَسُولِهِ، وَلَكِنْ أَبِي لِأَنَّ الْوَحْيَ قَدْ انْقَطَعَ مِنَ السَّمَاءِ، قَالَ: فَهَيَّجْتَهُمَا عَلَى الْبُكَاءِ، فَجَعَلَا يَبْكِيَانِ مَعَهَا.

ئەنەس ﷺ دەلیت: لەدوای وەفاتی پیغەمبەری خوا ﷺ ئەبو بەکر بە عومەری گوت: بڕۆ با بچین سەردانی ئوم ئەیمەن بکەین، ھەر وەکوو چۆن پیغەمبەری خو ﷺ سەردانی دەکرد، دەلیت: کاتیکی گەشتینە لای گریا، گوتیان: بۆ دەگریت؟ خو ئەوێ کە لەلای خواوە باشترە بۆ پیغەمبەرە کە، گوتی: منیش دەزانم ئەوێ کە لەلای خواوە باشترە بۆ پیغەمبەرە کە، بەلام بۆ پچرانی وەحی لە ئاسمانەووە دەگریم، گوتی: بەھوێ ئەووە ھەردووکیانی گریان، ئیدی وای کرد کە ھەردووکیان لە گەلیدا گریان.

كِتَابُ الصِّيَامِ

په رتووكی پوژوو

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الصِّيَامِ

باسی نه وهی هاتووه ده رباره ی گه وره یی پوژوو

۱۵۲

۲۶۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كُلُّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ يُضَاعَفُ، الْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضِعْفٍ إِلَى مَا شَاءَ اللَّهُ، يَقُولُ اللَّهُ: إِلَّا الصَّوْمَ؛ فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ، يَدْعُ شَهْوَتَهُ وَطَعَامَهُ مِنْ أَجْلِي، لِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ: فَرْحَةٌ عِنْدَ فِطْرِهِ، وَفَرْحَةٌ عِنْدَ لِقَاءِ رَبِّهِ، وَلِخُلُوفِ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ».

نه بو هوړه پره رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموو به تی: «هه موو کرده وه (چا که کانی) ئاده میزاد پاداشتیان به بهرانبهر ده دریته وه، یه ک به ده هه تا یه ک به حهوت سه د بهرانبهر، نه وه نده ی خوا ویستی له سه ر بیټ، خوا ده فهرمویت: جگه له پوژوو، چونکه پوژوو بو منه و هه ر خو شم پاداشتی (پوژوو وه وان) ده ده مه وه، له بهر من واز له خواردن و خوار دنه وه و ئاره زووی دینیت، پوژوو وه وان دوو جار دلې خو ش ده بیټ: یه که میان: کاتیک پوژوو وه که ی ده شکینیت، دوو ه میان: کاتیک ده گات به دیداری په روه ردگاری (چونکه به پوژوو وه که ی فهرمانی خوی به جی هیناوه)، وه سویند به خوا بو نی ده می

رۆژوو دهوان لای خوا له بۆنى میسک خوشتره».

۲۶۵. عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي هَنْدٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ مُطَرِّفًا، مِنْ بَنِي عَامِرِ بْنِ صَعَصَعَةَ، حَدَّثَهُ أَنَّ عُثْمَانَ بْنَ أَبِي الْعَاصِ الثَّقَفِيَّ دَعَا لَهُ بِلَبَنٍ يَسْقِيهِ، فَقَالَ مُطَرِّفٌ: إِنِّي صَائِمٌ، فَقَالَ عُثْمَانُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «الصَّيَامُ جُنَّةٌ مِنَ النَّارِ، كَجُنَّةِ أَحَدِكُمْ مِنَ الْقِتَالِ».

سه عیدی کوری ئەبو هیند رضی اللہ عنہ ده گێڕێتهوه: موتهرریف له بهنو عامیری کوری سه عهعهوه بۆی گێراوه تهوه، عوسانی کوری ئەبو عاصی سهقه فی داوای کرد شیر بۆ موتهرریف بینن بۆ ئەوهی بیخواتهوه، موتهرریفیش گوتی: من بهرۆژووم، جا عوسان گوتی: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو ده یه فرموو: «رۆژوو قه لغانه له ئاگر، ههر وه کوو قه لغان و په ناگهی یه کیکتان له جهنگدا».

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ شَهْرِ رَمَضَانَ

باسی ئهوهی هاتوو ده ربارهی گه ورهیی مانگی رهمه زان

۲۶۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

ئەبو هوریره رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «ههر که سیک مانگی رهمه زان بهرۆژوو بیت، به جوړیک پروای پی بیت و چاوه پروانی پاداشت بیت، له گونا هه کانی رابردووی ده بووردیت».

۲۶۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا كَانَتْ أَوَّلُ لَيْلَةٍ مِنْ رَمَضَانَ، صُفِّدَتِ الشَّيَاطِينُ، وَمَرَدَةُ الْجِنِّ، وَغُلِّقَتْ أَبْوَابُ النَّارِ، فَلَمْ يُفْتَحْ مِنْهَا بَابٌ، وَفُتِحَتْ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ، فَلَمْ يُغْلَقْ مِنْهَا بَابٌ، وَنَادَى مُنَادٌ: يَا بَاغِيَ الْخَيْرِ أَقْبِلْ، وَيَا بَاغِيَ الشَّرِّ أَقْصِرْ، وَلِلَّهِ عُتَقَاءُ مِنَ النَّارِ، وَذَلِكَ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «کاتیک یەكەم شەوی پەمەزان دێت، شەیتانەکان و جنۆکە زیانبەخشەکان زنجیر دەکێن و دوور دەخەینەو، وە دەرگاکانی دۆزەخ دادەخرێن و هیچ دەرگایەکیان ناکرێتەو، وە ھەر وەھا دەرگاکانی بەھەشت دەکێتەو و هیچ دەرگایەکیان داناخێتەو، جا بانگەواز کارێک بانگەواز دەکات: ئەی ئەو کەسە ی بەدوای چاکەدا دەگەرێت بەرەو پیری پەمەزان وەرە، وە ئەی خراپەکاران واز بهێنن، وە خوا چەندان کەس لە ناگر پزگار دەکات، ئەوێش لە ھەموو شەویکی پەمەزاندا دووبارە دەبێتەو».

بَابُ مَا جَاءَ فِي صُومُوا لِرُؤُوتِهِ وَأَفْطَرُوا لِرُؤُوتِهِ

باسی ئەوێ ھاتووە دەربارە ی فەرموودە ی: بەپۆژوو بن و بیشکێنن بە بینینی مانگ

۲۶۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا رَأَيْتُمُ الْهَالَالَ فَصُومُوا، وَإِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَأَفْطَرُوا، فَإِنْ غَمَّ عَلَيْكُمْ فَصُومُوا ثَلَاثِينَ يَوْمًا».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ئەگەر مانگتان بینی بەپۆژوو بن، وە ئەگەر دووبارە مانگتان (لە مانگی شەوالدا) بینی دەست ھەلگرن لە پۆژووگرتن، وە ئەگەر ھەور بوو نەتانبینی، ئەوێ سی پۆژ بەپۆژوو بن».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّوْمِ فِي السَّفَرِ

باسی ئەوێ ھاتووە دەربارە ی بەپۆژوو بوون لە گەشتدا

۲۶۹. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: سَأَلَ حَمْزَةُ الْأَسْلَمِيِّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: إِنِّي أَصُومُ، أَفَأَصُومُ فِي السَّفَرِ؟ فَقَالَ ﷺ: «إِنْ شِئْتَ فَصُمْ، وَإِنْ شِئْتَ فَأَفْطِرْ».

عائیشە رضی اللہ عنہا دەلێت: ھەمزە ی ئەسەلمی پرسایاری لە پێغەمبەری خوا ﷺ کرد،

گوټى: من پوژوو ده گرم، نایا له گه شتیشدا به پوژوو بهم؟ فهرمووى: «نه گهر وىست به پوژوو به، وه نه گهر وىست بيشکینه (به پوژوو مه به)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي قَضَاءِ رَمَضَانَ

باسى نه وهى هاتوو ده ربارهى گپړانه وهى پوژوو په مه زان

۲۷۰. عَنْ أَبِي سَلَمَةَ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ عَائِشَةَ رضي الله عنها تَقُولُ: إِنْ كَانَ لَيَكُونُ عَلَى الصَّيَامِ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ، فَمَا أَقْضِيهِ حَتَّى يَجِيءَ شَعْبَانُ.

نه بو سه له مه رضي الله عنه ده لیت: گویم له عائشه رضي الله عنها بوو ده یگوت: نه گهر پوژوو په مه زانم له سه ر بو وایه، هه تا مانگی شهعبان ده هات نهمده گرتوه.

بَابُ مَا جَاءَ فِيْمَنْ أَفْطَرَ نَاسِيًا

باسى نه وهى هاتوو ده ربارهى نه و که سه ی به له بیرچوون پوژوو شکاندوو

۲۷۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ أَكَلَ نَاسِيًا وَهُوَ صَائِمٌ فَلَيْتَمَ صَوْمُهُ، فَإِنَّمَا أَطْعَمَهُ اللَّهُ وَسَقَاهُ».

نه بو هوړه پره رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «هر که سیک له بیرى نه بوو که به پوژوو وه، وه شتیکی خوارد، با پوژوو که ی ته و او بکات (نه یشکینیت)، چونکه خوا نه و خواردن و خواردنه وه یه ی پې داوه».

۲۷۲. عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رضي الله عنها قَالَتْ: أَفْطَرْنَا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي يَوْمٍ غَيْمٍ، ثُمَّ طَلَعَتِ الشَّمْسُ، قُلْتُ لِهَشَامٍ: أُمِرُوا بِالْقَضَاءِ؟ قَالَ: فَلَا بُدَّ مِنْ ذَلِكَ.

نه سمائی کچی نه بو به کر رضي الله عنها ده لیت: له پوژوکی هه وراویدا له سه رده می پیغه مبهری

خوایى ﷺ پۇژوومان شكاند (وايان زانیوه كه خۇرئاوا بووه و كاتى بهربانگه)، پاشان خۇر دهر كهوت، به هیشامم گوت: ئايا فهرمان به خه لك كرا پۇژووه كه بگر نه وه؟ گوتى: بىگومان فهرمانيان پى كراوه كه بىگر نه وه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقُبْلَةِ لِلصَّائِمِ

باسى ئه وهى هاتوووه دهر بارهى ماچكردن بۇ پۇژووه وان

۲۷۳. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْبَلُ وَهُوَ صَائِمٌ، وَأَيْكُم يَمْلِكُ إِزْبَهُ، كَمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَمْلِكُ إِزْبَهُ.

عائشه رضى الله عنها ده لىت: پىغه مبهرى خوایى ﷺ به زمانى به پۇژووه وه خىزانه كانى ماچ دهر د، وه كامتان ده توانىت جلهوى ئاره زوى خوى بگرىت، ههر وه كوو چۇن پىغه مبهرى خوایى ﷺ جلهوى ئاره زوى خوى ده گرت.

۲۷۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «رُبَّ صَائِمٍ لَيْسَ لَهُ مِنْ صِيَامِهِ إِلَّا الْجُوعُ، وَرُبَّ قَائِمٍ لَيْسَ لَهُ مِنْ قِيَامِهِ إِلَّا السَّهَرُ».

ئهبو هور هره ربه ده لىت: پىغه مبهرى خوایى ﷺ فهرموويه تى: «پۇژووه وانى وا هه يه كه له پۇژووه كهى هىچى بۇ نامىنىته وه جگه له برسپه تى، هه ندىك شه ونوئز كه ر هه يه كه له شه ونوئز كهى هىچى بۇ نامىنىته وه جگه له شه ونخوونى».

بَابُ مَا جَاءَ فِي السُّحُورِ

باسى ئه وهى هاتوووه دهر بارهى پارشپوكردن

۲۷۵. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «تَسَحَّرُوا؛ فَإِنَّ فِي السُّحُورِ بَرَكَهً».

نه نه سى كورى ماليك ﷺ ده لیت: پیغه مبهرى خوا ﷺ فرموو یه تی: «پارشئو بکه ن، چونکه ینگومان پارشئو به ره که تی تیدایه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَعْجِيلِ الْإِفْطَارِ

باسى نه وهى هاتوو ده ربارهى په له كړدن له به ربانگ كړدن

۲۷۶. عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «لَا يَزَالُ النَّاسُ بِخَيْرٍ مَا عَجَّلُوا الْإِفْطَارَ».

سه هلى كورى سهد ﷺ ده كپر ټه وه: پیغه مبهرى خوا ﷺ فرموو یه تی: «به رده وام خه لك له خير و چا كه دان هه تا زوو به ربانگ بکه نه وه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَرْضِ الصَّوْمِ مِنَ اللَّيْلِ، وَالْخِيَارِ فِي الصَّوْمِ

باسى نه وهى هاتوو ده ربارهى نيه ته پوژوو و سه رپشكبوون تييدا

۲۷۷. عَنْ حَفْصَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا صِيَامَ لِمَنْ لَمْ يَفْرِضْهُ مِنَ اللَّيْلِ».

حه فسه ﷺ ده لیت: پیغه مبهرى خوا ﷺ فرموو یه تی: «هه ر كه سيك له شه وه وه نيه ته پوژوو گرتنى نه بيت، نه وه پوژوو وه كه ی بهر ناكه ویت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي صِيَامِ الدَّهْرِ

باسى نه وهى هاتوو ده ربارهى به پوژوو بوون به دريژايى سال

۲۷۸. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا صَامَ مَنْ صَامَ الْأَبَدَ».

عبداللہ کوری عہمر ؓ دہلّیت: پیغمبرہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «بہرؤزوو نہ بووہ ئو کہ سہی کہ سال دوازدہ مانگہ بہرؤزوو بیت (واتہ: ہیچ پاداشتی بو نییہ)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي صِيَامِ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ

باسی ئوہی ہاتووہ دہربارہی بہرؤزوو بوونی سی پؤژ لہ ہہر مانگیکا

۲۷۹. عَنْ عَائِشَةَ ؓ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَصُومُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ، قُلْتُ: مِنْ أَيِّهِ؟ قَالَتْ: لَمْ يَكُنْ يُبَالِي مِنْ أَيِّهِ كَانَ.

عائشہ ؓ دہلّیت: پیغمبرہری خوا ﷺ ہہموو مانگیک سی پؤژ بہرؤزوو دہبوو، (راوی) گوتم: لہ کام بہشی مانگہ (واتہ: لہ سہرہتای یان لہ نیوہراستی یان لہ کوتایی مانگہ کہ)؟ گوئی: گوئی پی نہدہدا لہ ہہر بہشیکی مانگہ کہدا بووبا.

بَابُ مَا جَاءَ فِي صِيَامِ دَاوُدَ ؑ

باسی ئوہی ہاتووہ دہربارہی بہرؤزوو بوونی پیغمبرہر داود ؑ

۲۸۰. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو ؓ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَحَبُّ الصِّيَامِ إِلَى اللَّهِ صِيَامُ دَاوُدَ ؑ، فَإِنَّهُ كَانَ يَصُومُ يَوْمًا، وَيُفْطِرُ يَوْمًا، وَأَحَبُّ الصَّلَاةِ إِلَى اللَّهِ صَلَاةُ دَاوُدَ ؑ، كَانَ يَتَأَمُّ نِصْفَ اللَّيْلِ، وَيُصَلِّي ثَلَاثَةً، وَيَتَأَمُّ سُدُسَهُ».

عبداللہ کوری عہمر ؓ دہلّیت: پیغمبرہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «بہسندترین پؤزوو لہلای خوا پؤزووی (پیغمبرہر) داودہ ؑ، بہ جوریک پؤژیک نا پؤژیک بہرؤزوو دہبوو، بہسندترین نوژ لہلای خوا نوژری (پیغمبرہر) داودہ ؑ، نیوہی شہو دہخہوت، وہ یہک لہسہر سی شہو شہونوژری دہکرد، وہ یہک لہسہر

شه شه که ی دیکه ی ده خه و ته وه».

بَابُ صِيَامِ سِتَّةِ أَيَّامٍ مِنْ شَوَّالٍ

باسی به رۆژوو بوونی شه ش رۆژ له مانگی شه والدا

۲۸۱. عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ صَامَ سِتَّةَ أَيَّامٍ بَعْدَ الْفِطْرِ كَانَ تَمَامَ السَّنَةِ، {مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا} الْأَنْعَام: ۱۶۰».

سهوبان رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ خزمه تکاری پیغه مبهری خوا ﷺ له پیغه مبهری خوا وه ﷺ گپراویه ته وه، فهرموویه تی: «ههر که سیک شه ش رۆژ له دواى مانگی په مه زان به رۆژوو بیت، وه کوو ئه وه وایه ته وای ساله که به رۆژوو بوو بیت، {مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا}، واته: ههر که سیک چاکه بکات ئه وه (له رۆژی دوایدا) ده هینده ی چاکه که ی پاداشتی بو هه یه».

۲۸۲. عَنْ أَبِي أَيُّوبَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ صَامَ رَمَضَانَ، ثُمَّ أَتْبَعَهُ بِسِتٍّ مِنْ شَوَّالٍ، كَانَ كَصَوْمِ الدَّهْرِ».

ئه بو ئه ییوب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ههر که سیک مانگی په مه زان به رۆژوو بیت، پاشان شه ش رۆژی دیکه ش له مانگی شه وال به رۆژوو بیت، وه کوو ئه وه وایه ته وای ساله که به رۆژوو بوو بیت».

بَابُ فِي صِيَامِ يَوْمٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

باسیک ده رباره ی به رۆژوو بوونی یه ک رۆژ له پیناوی خوا دا

۲۸۳. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ صَامَ يَوْمًا فِي

سَبِيلِ اللَّهِ، بَاعَدَ اللَّهُ بِذَلِكَ الْيَوْمِ النَّارَ مِنْ وَجْهِهِ سَبْعِينَ خَرِيفًا».

ئەبو سەئیدی خەدری رضی اللہ عنہ دەلیت: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «هەر کەسێک پۆژیک لە پیناوی خوا بە پۆژوو بیست، خوا بە هۆی ئەو پۆژوووە حەفتا پاییز ناگر لە رووی دوور دەخاتەو».

بَابُ فِي صِيَامِ يَوْمِ الْجُمُعَةِ

باسیك دەربارەى بە پۆژوو بوون لە پۆژی جومعهدا

٢٨٤. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم عَنْ صَوْمِ يَوْمِ الْجُمُعَةِ إِلَّا بِيَوْمٍ قَبْلَهُ، أَوْ يَوْمٍ بَعْدَهُ.

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پێغەمبەری خوا صلی اللە علیہ وسلم بە پۆژوو بوونی پۆژی هەینی قەدەغە کردوو، تەنھا مەگەر پۆژیک پێشی یان پۆژیک دوای بە پۆژوو بیست.

بَابُ مَا جَاءَ فِي صِيَامِ يَوْمِ السَّبْتِ

باسی ئەوەى ھاتووە دەربارەى بە پۆژوو بوون لە پۆژی شەممەدا

٢٨٥. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «لَا تَصُومُوا يَوْمَ السَّبْتِ إِلَّا فِيمَا افْتَرَضَ عَلَيْكُمْ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ أَحَدُكُمْ إِلَّا عُودَ عَنَبٍ، أَوْ لِحَاءَ شَجَرَةٍ فَلْيُمَصَّهُ».

عەبدوللای کۆری بوسر رضی اللہ عنہ دەلیت: پێغەمبەری خوا صلی اللە علیہ وسلم فەرموویەتی: «لە پۆژی شەممەدا بە پۆژوو مەبن، مەگەر ئەو پۆژووانەى لە سەرتان واجە بکەوێتە ئەو پۆژەو (واتە: مانگی رەمەزان)، ئەگەر کەسێک هیچی دەست نەکەوت تەنیا لاسکەمیو یان توێکلی دار نەبیست، ئەو بە بیمزیت».

بَابُ صِيَامِ يَوْمِ عَرَفَةَ

باسی رۆژووگرتنی رۆژی عەرەفە

۲۸۶. عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «صِيَامُ يَوْمِ عَرَفَةَ، إِنِّي أَحْتَسِبُ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُكَفِّرَ السَّنَةَ الَّتِي قَبْلَهُ، وَالَّتِي بَعْدَهُ».

ئەبو قەتادە رضي الله عنه دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «بەرۆژوو بوونی رۆژی عەرەفە، من ئومیدەوارم کە خوا بەهۆیەو لە گوناھی سالیکی پیش خۆی و سالیکی دوای خۆی خوش بێت».

بَابُ صِيَامِ يَوْمِ عَاشُورَاءَ

باسی رۆژووگرتنی رۆژی عاشووراء

۲۸۷. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: قَدِمَ النَّبِيُّ ﷺ الْمَدِينَةَ، فَوَجَدَ الْيَهُودَ صَائِمًا، فَقَالَ: «مَا هَذَا؟»، قَالُوا: هَذَا يَوْمٌ أَنْجَى اللَّهُ فِيهِ مُوسَى، وَأَغْرَقَ فِيهِ فِرْعَوْنَ، فَصَامَهُ مُوسَى شُكْرًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «نَحْنُ أَحَقُّ بِمُوسَى مِنْكُمْ، فَصَامَهُ، وَأَمَرَ بِصِيَامِهِ».

ئەبن عەباس رضي الله عنه دەلیت: پیغەمبەر ﷺ کاتیکی هات بۆ مەدینە، تەماشای کرد جوولە کە کان بەرۆژوو بوون، جا فەرمووی: «ئەم رۆژوو چیه؟»، گوتیان: ئەمە ئەو رۆژەیه کە خوا موسای تێدا پرگار کرد، وە هەر لەو رۆژەشدا فیرعەونی نخرۆ کرد، جا موسا وە کوو سوپاسگوزاری لەو رۆژەدا بەرۆژوو دەبوو، ئینجا پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: «ئیمە لە ئیوە لەپێشترین بۆ موسا، جا هەم بۆ خۆی بەرۆژوو بوو هەم فەرمانیشی کرد بە موسولمانان کە ئەم رۆژە بەرۆژوو بن».

۲۸۸. عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «صِيَامُ يَوْمِ عَاشُورَاءَ، إِنِّي أُحْتَسِبُ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُكَفِّرَ السَّنَةَ الَّتِي قَبْلَهُ».

ئەبو قەتادە رضي الله عنه دەلێت: پێغه مبهري خوا ﷺ فرمويەتى: «بەرپۆژوووبوونی پۆژی عاشووراء، ئومیدەوارم کە خوا بە ھۆیەو ھە گوناھى سالتیک پيش خوی خوش بێت».

بَابُ صِيَامِ يَوْمِ الْاِثْنَيْنِ وَالْخَمِيسِ

باسى بەرپۆژوووبوون لە پۆژانی دووشەممە و پێنجشەممەدا

۲۸۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَصُومُ الْاِثْنَيْنِ وَالْخَمِيسَ، فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ تَصُومُ الْاِثْنَيْنِ وَالْخَمِيسَ؟ فَقَالَ: «إِنَّ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ وَالْخَمِيسِ يُغْفَرُ اللَّهُ فِيهِمَا لِكُلِّ مُسْلِمٍ، إِلَّا مَتَهَا جَرَيْنِ، يَقُولُ: دَعُهُمَا حَتَّى يَصْطَلِحَا».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دەگێڕیتەو ھ: پێغه مبهري خوا ﷺ دووشەممە و پێنجشەممەمان بەرپۆژوو دەبوو، جا گوترا: ئەى پێغه مبهري خوا ﷺ تۆ پۆژانی دووشەممە و پێنجشەممە بەرپۆژوو دەبیت؟! فرموی: «بەرپۆژانی لە پۆژانی دووشەممە و پێنجشەممەدا خوا لە ھەموو موسولمانتیک خوش دەبیت، تەنیا ئەوانە نەبیت کە دەنگیان لەیەک بریو، خوا دەفرمویت: وازیان لێ بێن (کار و کردەو ھیان رابگر) تاو ھەکوو ناشت دەبنەو».

بَابُ فِي ثَوَابِ مَنْ فَطَرَ صَائِمًا

باسیک دەربارەى پاداشتی کەسیک کە پۆژوو ھەوانیک لەلای پۆژوو دەشکێنیت

۲۹۰. عَنْ زَيْدِ بْنِ حَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ فَطَرَ صَائِمًا كَانَ

لَهُ مِثْلُ أَجْرِهِمْ، مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجُورِهِمْ شَيْئًا».

زهيدى كورې خاليدى جوهه نى ﷺ ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تی: «ههر که سیک خواردن و خوراکى پوړوو و وانیک بدات، به نه دازه ی پوړوو ی پوړوو و وانه که پاداشتی بو دهنووسریت، به یی نه وهی هیچ شتیک له پاداشتی نه وان که م بیته وه».

۲۹۱. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَفْطَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عِنْدَ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ، فَقَالَ: «أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامُكُمْ الْأَبْرَارُ، وَصَلَّتْ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ».

عهدو لای كورې زوبه ير ﷺ ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ له لای سه عدى كورې موعاز بهربانگی كرده وه، ټینجا فهرمووی: «پوړوو و وانا ن له لای ټیوه بهربانگیان بکه نه وه، چا که کاران له خواردنې ټیوه بخون و فریشته كان دووعای چا که تان بو بکه ن».

بَابُ فِي الْأَكْلِ يَوْمَ الْفِطْرِ قَبْلَ أَنْ يُخْرَجَ

باسيک دهرباره ی خواردن له پوړی جهړنی په مه زاندا بییش دهرچوون له مال

۲۹۲. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ لَا يُخْرَجُ يَوْمَ الْفِطْرِ حَتَّى يَطْعَمَ تَمَرَاتٍ.

نه نه سی كورې مالیک ﷺ ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ له پوړی جهړنی په مه زاندا له مال دهر نه دهرچوو تاوه کوو چهنه دهنکه خورمايه کی ده خوارد.

بَابُ مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ مِنْ نَذْرِ

باسی که سیک مرد بییت و پوړوو ی په مه زانی
قه رزدار بییت، به که مته رخه می نه یگر تبیت

۲۹۳. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: جَاءَتْ امْرَأَةٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ

أُخْتِي مَاتَتْ وَعَلَيْهَا صِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ، قَالَ: «أَرَأَيْتَ لَوْ كَانَ عَلَى أُخْتِكَ دَيْنٌ، أَكُنْتَ تَقْضِيهِ؟»، قَالَتْ: بَلَى، قَالَ: «فَحَقُّ اللَّهِ أَحَقُّ».

ئيبين عه بیاس ﷺ ده لیت: ئافره تیک هاته خزمهت پیغه مبهەر ﷺ، گوتی: ئەو پیغه مبهەری خوا خوشکه کهم مردوو و پۆژوو و دوو مانگی له دواى یه کی له سه ره، فه رمووی: «ئایا نه گهر خوشکه کهت قهرزیکى له سه ره بایه له جیاتى ئەو ده تدايه وه؟»، گوتی: به لى، فه رمووی: «جا هه قى خوا له پيشتره بدریته وه».

بَابُ فِي الْمَرْأَةِ تَصُومُ بِغَيْرِ إِذْنِ زَوْجِهَا

باسى به پۆژوو بوونی ئافرهت به بى مۆله تی میرده کهى

۲۹۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا تَصُومُ الْمَرْأَةُ زَوْجُهَا شَاهِدٌ يَوْمًا مِنْ غَيْرِ شَهْرِ رَمَضَانَ إِلَّا بِإِذْنِهِ».

ئەبو هوریره رە ﷺ ده گيریته وه: پیغه مبهەر ﷺ فه رموویته تی: «ئەگەر ئافرهت میرده کهى له ماله وه بىت، بوى نییه به بى مۆله تی ئەو به پۆژوو بىت (پۆژوو سوننهت)، جگه له مانگی ره مه زان».

بَابُ فِيمَنْ قَالَ: الطَّاعِمُ الشَّاكِرُ كَالصَّائِمِ الصَّابِرِ

باسیک ده رباره ی فه رمایشتی: ئەوه ی به پۆژوو نییه و سوپاسگوزاره وه ک پۆژوو وه وانیکی ئارامگره

۲۹۵. عَنْ سَنَانِ بْنِ سَنَةَ الْأَسْلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ صَاحِبِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الطَّاعِمُ الشَّاكِرُ لَهُ مِثْلُ أَجْرِ الصَّائِمِ الصَّابِرِ».

سینانی کور ی سه نه ی ئەسله می ﷺ هاوه لی پیغه مبهەر ﷺ ده لیت: پیغه مبهەری خو

ﷺ فرمويده تې: «ئو كه سهى كه له سهر خواردن سوپاس و ستاييشى خوا ده كات، پاداشتى وهك ئو كه سهيه كه به پوژوو ده بيت و نارام ده گريټ له سهري».

بابُ ما جاء في الاعتكاف

باسى نه وهى هاتووه ده ريارهى ئيعتيكاف

۲۹۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ، يَعْتَكِفُ كُلَّ عَشْرَةِ أَيَّامٍ، فَلَمَّا كَانَ الْعَامُ الَّذِي قُبِضَ فِيهِ اعْتَكَفَ عِشْرِينَ يَوْمًا، وَكَانَ يُعْرَضُ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً، فَلَمَّا كَانَ الْعَامُ الَّذِي قُبِضَ فِيهِ عُرِضَ عَلَيْهِ مَرَّتَيْنِ.

ئبو هوريه پره رضي الله عنه ده لټت: پيغه مبهري ﷺ هه موو ساليك ده پوژ له مزگه وتدا ده مايه وه، به لام لهو ساله دا كه كوچى دوايى كرد بيست پوژ مايه وه، هه روه ها سالى جاريك ده وري قورثاني پي ده كرايه وه (له لايه ن جبير له وه)، به لام ئو سالي كه كوچى دوايى كرد، دوو جار ده وري قورثاني پي كرايه وه.

۲۹۷. عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَعْتَكِفُ الْعَشْرَ الْأَوَّلَ مِنْ رَمَضَانَ، فَسَافَرَ عَامًا، فَلَمَّا كَانَ مِنَ الْعَامِ الْمُقْبِلِ اعْتَكَفَ عِشْرِينَ يَوْمًا.

ئوبه ي كوري كه عب رضي الله عنه ده گيرته وه: پيغه مبهري ﷺ له ده پوژى كوتايى مانگى رهمه زاندا ده مايه وه، ساليكيان (له مانه وهيدا) گه شتى كرد، جا له سالى دواتردا بيست پوژ مايه وه.

بابُ الاعتكاف في حَيَمَةِ الْمَسْجِدِ

باسى ئيعتيكاف كړدن له چادري مزگه وتدا

۲۹۸. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ اعْتَكَفَ فِي قُبَّةِ تَرْكِيَّةَ، عَلَى

سُدَّتْهَا قِطْعَةً حَصِيرٍ، قَالَ: فَأَخَذَ الْحَصِيرَ بِيَدِهِ، فَنَحَّاهَا فِي نَاحِيَةِ الْقُبَّةِ، ثُمَّ أَطْلَعَ رَأْسَهُ فَكَلَّمَ النَّاسَ.

ئەبو سەعیدی خودری رضی اللہ عنہ دەگیریتەوہ: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لەنیو چادریکی تورکیدا دەمایەوہ کہ پارچە حەسیریکی لەسەر دەرگاکی دانرابوو (بۆ ئەوێ خەلکی نەیینیت)، (راوی) دەلیت: جا پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم حەسیرەکی هەلگرت و لە گۆشەییەکی چادریەکی دانا، پاشان سەری هینایە دەرەوہ و قسەیی بۆ خەلکە کرد.

بَابُ فِي الْمُعْتَكِفِ يَزُورُهُ أَهْلُهُ فِي الْمَسْجِدِ

باسیك دەربارەیی ئەو كەسەیی لە ئیعتیكافە
لە مزگەوت و خیزانی سەردانی دەكات

٢٩٩. عَنْ صَفِيَّةَ بِنْتِ حُيَيٍّ رضی اللہ عنہا زَوْجِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم: أَنَّهَا جَاءَتْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم تَزُورُهُ وَهُوَ مُعْتَكِفٌ فِي الْمَسْجِدِ فِي الْعَشْرِ الْآخِرِ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ، فَتَحَدَّثَتْ عِنْدَهُ سَاعَةً مِنَ الْعِشَاءِ، ثُمَّ قَامَتْ تَنْقَلِبُ، فَقَامَ مَعَهَا رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَقْلِبُهَا، حَتَّى إِذَا بَلَغَتْ بَابَ الْمَسْجِدِ الَّذِي كَانَ عِنْدَ مَسْكَنِ أُمِّ سَلَمَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم، فَمَرَّ بِهِمَا رَجُلَانِ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَسَلَّمَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم، ثُمَّ نَفَذَا، فَقَالَ لَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «عَلَى رِسْلِكُمَا، إِنَّهَا صَفِيَّةُ بِنْتِ حُيَيٍّ»، قَالَا: سُبْحَانَ اللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَبَّرَ عَلَيْهِمَا ذَلِكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنَ ابْنِ آدَمَ مَجْرَى الدَّمِ، وَإِنِّي خَشِيتُ أَنْ يَقْدِفَ فِي قُلُوبِكُمَا شَيْئًا».

صەفییە کچی حویەیی رضی اللہ عنہا خیزانی پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم دەگیریتەوہ: سەردانی پیغەمبەری خوا صلی اللە علیہ وسلم کرد لە کاتیکیدا کە پیغەمبەر صلی اللە علیہ وسلم لەنیو مزگەوتدا لە دە پۆژی کۆتایی رەمەزاندا لە خەلوەکیشاندا بوو، جا ماوێەکی لە شەو قسەیی لەگەڵ کرد، پاشان هەلسا کە بگەریتەوہ، ئینجا پیغەمبەری خوا صلی اللە علیہ وسلم هەلسا بۆ ئەوێ بیگەریتەوہ مالهوہ،

تا گەيشته ئەو دەرگایەى مزگەوت کە کەوتبوو لە شوینى مانەوێى ئوم سەلەمەى
خێزانى ٲیغەمبەر ﷺ، لەو کاتەدا دوو ٲیاو لە ئەنصار بەلایاندا تێٲه‌رین و سەلامیان
لە ٲیغەمبەرى خوا ﷺ کرد، ٲاشان بەخێراى تێٲه‌رین، ئینجا ٲیغەمبەرى خوا ﷺ ٲیى
فەرموون: «هێواش بن بوەستن ئەو سەفیهى کچى حویه‌یه (لەگە‌لمدايه)»، گوتیان:
ٲاکى و بێگەردى بۆ خوا، ئەى ٲیغەمبەرى خوا ﷺ، ئەو قسەیان بەلاو قورس بوو
(چونکە وایان زانى کە ٲیغەمبەر ﷺ ٲیى وایە کە گومانى خراى ٲیى دەبەن)، ئینجا
ٲیغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: «بێگومان شەیتان بەنیو لاشەى مرۆڤدا هاتوچۆ دەکات
وێک هاتن و چوونى خوین، منیش ترسام کە شتێک لە ناختاندا دروست بێت».

کتاب الزَّكَاةِ

په رتووکى زهکات

بابُ فَرَضِ الزَّكَاةِ

باسى فه پزى زهکات

۱۶۸

۳۰۰. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ بَعَثَ مُعَاذًا إِلَى الْيَمَنِ، فَقَالَ: «إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَأَدْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ، فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ، فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً فِي أَمْوَالِهِمْ، تُؤْخَذُ مِنْ أَعْيُنِيائِهِمْ فُتَرَدُّ فِي فُقَرَائِهِمْ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ، فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ، وَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ؛ فَإِنَّهَا لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ».

ئيبن عه عباس رضي الله عنه ده گپړيته وه: پيغه مبه ر ﷺ مو عازى كورى جه به لى نارد يو يه مهن پيى فهرموو: «تو ده چييه لاي خه لكىك خاوهن كتيبي ئاسمانين، سهره تا داوايان لى بكه كه شايه تى بدن هيچ په رستراوېكي به هه ق نيه جگه له خوا، منيش پيغه مبه ر و نيردراوى ئه وم، ئه گهر له وه دا گوپړايه ل بوون، جا پبيان بلې: خودا له ههر شهو و پوژيكا پينج نويزى له سهريان واجب كردووه، ئه گهر له وه شدا گوپړايه ل

بوون، پييان بلې: خدا زه کاتي له سهریان واجب کړدووه که له دهوله مهنده کانیان ودرده گیریت و ددریته وه به هه ژاره کانیان، نه گهر له وه شدا گوپرایه ل بوون، نه که یت بجیت نایابی ماله کانیان هه لېژیریت و له بری زه کات وهریگیریت، وه خوشت بپاریزه له نژای سته ملیکراو، چونکه به پراستی نژای سته ملیکراو هیچ شتیګ پیشی پی ناګریت تاکوو خوی ده گه یه نیتته باره گای په روه ردگار (په رده له نیتوانی پارانه وهی سته ملیکراو و خوادا نییه)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي مَنَعِ الزَّكَاةِ

باسی نه وهی هاتووه دهر باره ی نه دانی زه کات

۳۰۱. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَا مِنْ أَحَدٍ لَا يُؤَدِّي زَكَاةَ مَالِهِ، إِلَّا مَثَلُ لَهْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شُجَاعًا أَقْرَعَ حَتَّى يُطَوَّقَ عُنُقَهُ»، ثُمَّ قَرَأَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِصْدَاقَهُ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى: «وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ» {آل عمران: ۷۵، الآية}.

عهدووللای کوری مه سعوود رضي الله عنه ده گیریتته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «هر که سیګ زه کاتی ماله که ی نه دات، له پوژری دوا پیدا ماله که ی بو ده کړیت به ماریکی که چه لی ژه هراوی، تاکوو خوی له ملی ده نالینیت»، پاشان پیغه مبهری خو ﷺ وه کوو به پراستدانانی فهرمایشته که ی له کتیبی خوا هم نایه ته ی خوینده وه: «وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ»، واته: هه رګیز وا گومان نه بهن نه و که سانه ی که چروکی ده کهن به وهی که خوا پیی به خشیوون له ریز و به هره ی خوی».

۳۰۲. عَنْ أَبِي ذَرٍّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْ صَاحِبِ إِبِلٍ، وَلَا غَنَمٍ، وَلَا بَقَرٍ، لَا يُؤَدِّي زَكَاةَهَا، إِلَّا جَاءَتْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْظَمَ مَا كَانَتْ وَأَسْمَنَهُ، تَنْطَحُهُ بِقُرُونِهَا، وَتَطَوُّهُ بِأُخْفَافِهَا، كُلَّمَا نَفِدَتْ أُخْرَاهَا، عَادَتْ عَلَيْهِ أَوْلَاهَا، حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ».

ئەبو زەر (ﷺ) دەئیت: پێغه مبه‌ری خوا (ﷺ) فرمویه‌تی: «هەر که‌سیک مه‌ر و بز و مانگا و وشتری هه‌بیت و زه‌کاتیان لی نه‌دات، له‌ پوژی دواایدا ئەوانه‌ ده‌هینرین که‌ له‌وه‌ی دونیا به‌هیزترن و قه‌له‌وتریشن، جا له‌ خاوه‌نه‌کانیان هه‌لده‌دن و به‌ شاخه‌کانیان و سمه‌کانیان ده‌یشیلن، هەر کاتیک کۆتا دانه‌یان به‌سه‌ریدا تیده‌په‌ریت یه‌که‌مه‌که‌یان ده‌گه‌رپته‌وه‌ سه‌ری، هه‌تا ئەو کاته‌ی که‌ خوا دادوه‌ری ده‌کات له‌ تێوان خه‌لکدا».

بَابُ زَكَاةِ الْوَرِقِ وَالذَّهَبِ

باسی زه‌کاتی زیو و زیو

۳۰۳. عَنْ ابْنِ عُمَرَ وَعَائِشَةَ (رضی الله عنهما): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ)، كَانَ يَأْخُذُ مِنْ كُلِّ عَشْرِينَ دِينَارًا فَصَاعِدًا نِصْفَ دِينَارٍ، وَمِنَ الْأَرْبَعِينَ دِينَارًا دِينَارًا.

ئێبن عومەر و عایشه (رضی الله عنهما) ده‌گه‌رپته‌وه‌، پێغه مبه‌ر (ﷺ) له‌ هەر بیست دیناریک نیو دیناری (وه‌کوو زه‌کات) وه‌رده‌گرت، له‌ هەر چل دینار دیناریکی (وه‌کوو زه‌کات) وه‌رده‌گرت.

۱۷۰

بَابُ مَا حَبِبُ فِيهِ الزَّكَاةُ مِنَ الْأَمْوَالِ

باسی ئەو مال و سامانه‌ی زه‌کاتیان تێدايه‌

۳۰۴. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضی الله عنه): أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ (ﷺ) يَقُولُ: «لَا صَدَقَةٌ فِيمَا دُونَ خَمْسَةِ أَوْسَاقٍ مِنَ الثَّمَرِ، وَلَا فِيمَا دُونَ خَمْسِ أَوَاقٍ، وَلَا فِيمَا دُونَ خَمْسِ مِنَ الْإِبِلِ».

ئەبو سه‌عیدی خودری (رضی الله عنه) ده‌گه‌رپته‌وه‌: گوئی لی بوو پێغه مبه‌ر (ﷺ) ده‌یفه‌رموو: «خورما تاوه‌کوو ئەندازه‌ی نه‌گاته‌ پێنج و یسقی زه‌کاتی تیدا نییه‌، زیو تاوه‌کوو ئەندازه‌ی نه‌گاته‌ پێنج ئوقیه‌ زه‌کاتی تیدا نییه‌، وشتر ئەگه‌ر ژماره‌ی له‌ پێنج که‌متر

بیت زه کاتی تیدا نییه».

بَابُ صَدَقَةِ الْبَقْرِ

باسی زه کاتی مانگا

۳۰۵. عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رضی الله عنه قَالَ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَى الْيَمَنِ، وَأَمَرَنِي أَنْ أَخَذَ مِنَ الْبَقْرِ، مِنْ كُلِّ أَرْبَعِينَ مُسِنَّةً، وَمِنْ كُلِّ ثَلَاثِينَ تَبِيعًا، أَوْ تَبِيعَةً.

موعازی کوپی جه بهل رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ نارد می بویه مهن و فهرمانی پی کردم که له زه کاتی مانگادا له ههر چل سهر مبینیه کی دووساله و له ههر سی سهر تیرینه یان مبینیه کی یه کساله وهر بگرم.

بَابُ صَدَقَةِ الْغَنَمِ

باسی زه کاتی مه پرو بزن

۳۰۶. عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ رضی الله عنه: عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: أَقْرَأَنِي سَالِمٌ كِتَابًا كَتَبَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي الصَّدَقَاتِ، قَبْلَ أَنْ يَتَوَفَّاهُ اللَّهُ، فَوَجَدْتُ فِيهِ: «فِي أَرْبَعِينَ شَاةً شَاةً إِلَى عِشْرِينَ وَمِائَةٍ، فَإِذَا زَادَتْ وَاحِدَةً، فَفِيهَا شَاتَانِ إِلَى مِائَتَيْنِ، فَإِنْ زَادَتْ وَاحِدَةً، فَفِيهَا ثَلَاثُ شَيَاهِ إِلَى ثَلَاثِمِائَةٍ، فَإِذَا كَثُرَتْ، فَفِي كُلِّ مِائَةٍ شَاةً»، وَوَجَدْتُ فِيهِ: «لَا يُجْمَعُ بَيْنَ مُتَفَرِّقٍ، وَلَا يُفَرَّقُ بَيْنَ مُجْتَمِعٍ»، وَوَجَدْتُ فِيهِ: «لَا يُؤْخَذُ فِي الصَّدَقَةِ تَيْسٌ، وَلَا هَرِمَةٌ، وَلَا ذَاتُ عَوَارٍ».

(ئیین شیهاب ده لئی) سالیمی کوپی عه بدوللا له باوکیه وه رضی الله عنه ده گپریته وه: له پیغه مبهری خوا وه ﷺ گپراویه تیه وه و گوتوویه تی: سالیم نووسراوینکی بویه خوتندمه وه که پیغه مبهری خوا ﷺ نووسیووی دهر باره ی زه کاتدان پیش نه وه ی

وهفات بکات، له نووسراوه که دا ئه وه هاتبوو: «له چل سهر مه پ و بز ن تاوه کوو سهد و بیست سهر، مه پیک زه کاته، ئه گهر یه ک سهر زیادی کرد تاوه کوو دوو سهد سهر دوو مه پ زه کاته، جا ئه گهر یه ک سهر زیادی کرد تاوه کوو سی سهد سهر سی مه پ زه کاته، وه ئه گهر له وه زیاتر بوو ههر سهد سهر یک مه پیک زه کاتیه تی»، وه ئه وه شی تیدا هاتبوو: «نابیت ئازهل ی جیا کو بکریته وه، ناشبیت کومه لیک جیا بکریته وه، وه ئه وه شی تیدا نووسراوو: نیری و پیر و عه بیدار وهر ناگیریت».

بَابُ صَدَقَةِ الزُّرُوعِ وَالشَّمَارِ

باسی زه کاتی کشتو کال و میوه

۳۰۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «فِيمَا سَقَتِ السَّمَاءُ وَالْعُيُونُ الْعُشْرُ، وَفِيمَا سُقِيَ بِالنَّضْحِ نِصْفُ الْعُشْرِ».

ئهبو هورپره رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فه رموویه تی: «ئه وه ی که به باران و سهر چاوه سروشتیه کان ئاو ده دریت ده یه کی زه کات لی ده که ویت، ئه وه شی که مروف ئاوی ده دات نیوه ی ده یه کی زه کات لی ده که ویت».

بَابُ صَدَقَةِ الْفِطْرِ

باسی سهر فیتره

۳۰۸. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ قَالَ: فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم صَدَقَةَ الْفِطْرِ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ، أَوْ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ، عَلَى كُلِّ حُرٍّ أَوْ عَبْدٍ، ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى مِنَ الْمُسْلِمِينَ.

ئیین عومه ر رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم مه نیک خورما، یان مه نیک جو سهر فتره ی دانا له سهر هه موو موسولمانیک، ئیتر به نده بیت یان ئازاد بیت، نیر بیت یان می.

بَابُ الصَّدَقَةِ عَلَى ذِي قَرَابَةٍ

باسی زهکاتدان به خزم و کهسی نزیک

۳۰۹. عَنْ زَيْنَبِ امْرَأَةِ عَبْدِ اللَّهِ رضی الله عنه قَالَتْ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: أُجْزِي عَنِّي مِنَ الصَّدَقَةِ التَّفَقُّهُ عَلَى زَوْجِي، وَأَيْتَامٍ فِي حِجْرِي؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَهَا أَجْرَانِ: أَجْرُ الصَّدَقَةِ، وَأَجْرُ الْقَرَابَةِ».

زهینه بی خیزانی عه بدوللا رضی الله عنه ده لیت: پرسیارم له پیغه مبهری خوا ﷺ کرد ثایا دروسته که له زه کاته کم خه رچی ژایانی پیاوه کم و نه وه تیوانه ش که له مالی منن بکیشم؟ پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «دوو پاداشتی هه یه، یه کیان هبی ده رکردنی زه کاته که، یه کیشیان هبی به جینگه یاندنی په یوه ندیی خزمایه تی».

بَابُ مَنْ سَأَلَ عَنْ ظَهْرِ غَنَى

باسی که سییک که ده وله مه ند بیت و داواش له خه لک بکات

۳۱۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ سَأَلَ النَّاسَ أَمْوَالَهُمْ تَكْثُرًا، فَإِنَّمَا يَسْأَلُ جَمْرَ جَهَنَّمَ، فَلْيَسْتَقِلَّ مِنْهُ أَوْ لِيُكْثِرْ».

نه بو هوړه پره رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «هر که س داواي مال له خه لکی بکات بو نه وه ی مالی خو ی پی زیاتر بکات (واته پیو سستی پی نه بیت)، داواي پشکو ی ناگری دوزه خ ده کات، جا با (ناگری دوزه خ بو خو ی) کم بکاته وه، یان با زوری بکات».

بَابُ مَنْ نَحِلُّ لَهُ الصَّدَقَةُ

باسی ئهو كه سهی شایستهی زه کاتپیدانه

۳۱۱. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا نَحِلُّ الصَّدَقَةَ لِغَنِيِّ إِلَّا لِخَمْسَةٍ: لِغَامِلٍ عَلَيْهَا، أَوْ لِعَازٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَوْ لِغَنِيِّ اشْتَرَاهَا بِمَالِهِ، أَوْ فَقِيرٍ تُصَدَّقَ عَلَيْهِ فَأَهْدَاهَا لِغَنِيِّ، أَوْ غَارِمٍ».

ئهو سه عیدی خودری رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فەر موویه تی: «ده و له مه ند زه کاتی پی ناشیت مه گهر له م پینج که سه بیت: بو ئهو که سهی که کاری کو کردنه وهی زه کات ده کات، یان ئهو که سهی که غهزا ده کات له پپی خوا دا، یان ئهو که سهی که به پاره ی خوی زه کاته که ده کرپته وه، یان هه ژاریک زه کاتی پی بدریت و ئه ویش به دیاری بیداته ده و له مه ندیک، یان قه رزدار بیت (به جوړیک که ئه گهر قه رزه کانی بداته وه به ئه ندازه ی نیصای زه کات پاره ی نه مینیت)».

بَابُ فَضْلِ الصَّدَقَةِ

باسی گه وره یی به خشین

۳۱۲. عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا سَيَكَلِّمُهُ رَبُّهُ، لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ تُرْجُمَانٌ، فَيَنْظُرُ أَمَامَهُ فَتَسْتَقْبِلُهُ النَّارُ، وَيَنْظُرُ عَنْ أَيْمَنِ مِنْهُ فَلَا يَرَى إِلَّا شَيْئًا قَدَّمَهُ، وَيَنْظُرُ عَنْ أَشْأَمٍ مِنْهُ فَلَا يَرَى إِلَّا شَيْئًا قَدَّمَهُ، فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَّقِيَ النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ فَلْيَفْعَلْ».

عه دی کوړی حاتیم رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فەر موویه تی: «هه ر یه کیک له ئیوه به دنیای یی له پوژی دوایدا په روه ردگاری قسه ی له گه لدا ده کات، له کاتیکدا که له بهینی ئهو و په روه ردگاردا وه رگپر نییه، ئینجا ئهو که سه ته ماشای پیش خوی

ده کات ناگر له پېشیه تی، ته ماشای راستی خوۍ ده کات هیچ شتیک نابینیت جگه له و کرده ویه نه بیت که له پېش خوۍ نار دوویه تی، ته ماشای لای چه پی ده کات، هیچ شتیک نابینیت جگه له وهی که پېش خوۍ خستووه له دونیادا، جا هه ریه کیکتان که توانای هه یه نه گهر به له ته خور مایه کیش بیت، با خوۍ له ناگری دوزه خ بپاریزیت».

۳۱۳. عَنْ سَلْمَانَ بْنِ عَامِرٍ الضَّبِّيِّ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْصَّدَقَةُ عَلَى الْمِسْكِينِ صَدَقَةٌ، وَعَلَى ذِي الْقَرَابَةِ اثْنَتَانِ: صَدَقَةٌ وَصِلَةٌ».

سهلانی کوړی عامیری زه بیی رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: «خیر کردن به کسی هه ژار چاکه یه، خیر کردن به کسی نزیک دوو شته: هه م خیر کردن، وه هه م به جیگه یاندنی په یوه ندیی خزمایه تییه».

كِتَابُ النِّكَاحِ

په رتو وکی هاوسه رگیری

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ النِّكَاحِ

باسی ئه وهی هاتووه ده ربارهی گه وره یی هاوسه رگیری

۱۷۶

۳۱۴. عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ قَيْسٍ، قَالَ: كُنْتُ مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه بِمَنَى، فَخَلَا بِهِ عُثْمَانُ فَجَلَسْتُ قَرِيبًا مِنْهُ، فَقَالَ لَهُ عُثْمَانُ: هَلْ لَكَ أَنْ أَزُوجَكَ جَارِيَةً بَكْرًا تُدْغِرُكَ مِنْ نَفْسِكَ بَعْضَ مَا قَدْ مَضَى؟ فَلَمَّا رَأَى عَبْدُ اللَّهِ أَنَّهُ لَيْسَ لَهُ حَاجَةٌ سِوَى هَذَا، أَشَارَ إِلَيَّ بِيَدِهِ، فَجِئْتُ وَهُوَ يَقُولُ: لَئِنْ قُلْتَ ذَلِكَ، لَقَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ، مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصَرِ، وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ، فَعَلَيْهِ الصَّوْمُ، فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ».

عهلقيمه ی کوری قه یس ده لیت: له گه ل عه بدوللای کوری مه سعود رضي الله عنه بووم له مینا، جا له گه ل عوسمان دانیشن و منیش له نزیکیانه وه دانیشنم، ئینجا عوسمان پیی گوت: ئایا ده ته ویت که نیه کیکی کچت لی ماره بیرم که پوژانی پابردووت له گه نجیدا بو قهره بوو بکاته وه؟ جا کاتییک عه بدوللا زانی که ته نها ئیشی ئه وه ی پی بوو، ئاماژه ی بو من کرد (مه بهستی ئه وه بوو که من گه نجم و فه رمانه که شی

بؤ گه نجه)، منیش هاتم و نهویش گوتی: نه گهر تو نه وه ده لیت، پیغه مبهری خوا
 ﷺ فهرموویه تی: «نه ی کومه لی گه نجان هر یه کیک له ئیوه نه گهر توانای هه یه
 با ژن بهینیت، چونکه بیگومان ژنهینان باشر و پاریزه تره بؤ پاراستنی چاو له
 ته ماشا کردنی حه رام، وه پاریزه ری دامینیشه له کاری نه شیواو، هر که سیک
 نهیتوانی با به پوژوو بیت، چونکه بیگومان پوژوو ده بیته قه لغان بوی».

۳۱۵. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَمْ تَرَ -يُر- لِلْمُتَحَابِّينِ مِثْلُ
 النَّكَاحِ».

ئین عه عباس رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «هیچ چاره سه ریک ناینین
 -ناینریت- باشر بیت له هاوسه رگیری بؤ دوو کهس که یه کدیان خوش بویت».

بَابُ حَقِّ الْمَرْأَةِ عَلَى الزَّوْجِ

باسی مافی ژن له سه ر میرد

۳۱۶. عَنْ حَكِيمِ بْنِ مُعَاوِيَةَ، عَنْ أَبِيهِ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ مَا حَقُّ الْمَرْأَةِ عَلَى
 الزَّوْجِ؟ قَالَ: «أَنْ يُطْعِمَهَا إِذَا طَعِمَ، وَأَنْ يَكْسُوَهَا إِذَا اكْتَسَى، وَلَا يَضْرِبَ الْوَجْهَ،
 وَلَا يُقَبِّحَ، وَلَا يَهْجُرَ إِلَّا فِي الْبَيْتِ».

حه کیمی کوری موعاویه له باوکیه وه ﷺ ده گیریته وه: پیاویک پرساری له
 پیغه مبهری خوا ﷺ کرد ئایا مافی ئافرهت به سه ر میرده که یه وه چییه؟ فهرمووی:
 «نه گهر پیویستی به خواردن بوو خواردنی بداتی، وه نه گهر پیویستی به پوشاکی
 بوو پوشاکی بؤ دابین بکات، وه له پوخساری نه دات، وه پوخساری ناشیرین
 نه کات (یان قسه ی ناشیرین و نه شیواوی پی نه لیت)، وه پشتی تی نه کات و لئی
 دوور نه که ویته وه ته نها له ماله وه نه بیت (واته: نه ده ریبکات و نه خوشی له مال
 ده ربجیت و بجیته شوینیکی دیکه)».

بَابُ أَفْضَلِ النِّسَاءِ

باسی باشتیرینی ئافره تان

۳۱۷. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّمَا الدُّنْيَا مَتَاعٌ، وَلَيْسَ مِنْ مَتَاعِ الدُّنْيَا شَيْءٌ أَفْضَلُ مِنَ الْمَرْأَةِ الصَّالِحَةِ».

عہدو لای کوری عہ مر رضی اللہ عنہ دہ گپرتہ وہ: پیغمبرہ ری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «دو نیا بریتیہ لہ ہہ ندیک خو شی و خوشگوزہ رانی، وہ ہیچ شتیک لہ خوشیہ کانی دو نیا باشتیر نیہ لہ ئافره تیکی چاکہ کار».

بَابُ تَزْوِيجِ ذَاتِ الدِّينِ

باسی مارہ برین و ہاوسہ رگیری ئافره تی دیندار

۳۱۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «تُنْكَحُ النِّسَاءُ لِأَرْبَعٍ: لِمَالِهَا، وَلِحَسَبِهَا، وَلِجَمَالِهَا، وَلِدِينِهَا، فَاظْفَرْ بِذَاتِ الدِّينِ، تَرِبْتُ يَدَاكَ».

ئہ بو ہورہ پرہ رضی اللہ عنہ دہ گپرتہ وہ: پیغمبرہ ری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «ئافرت لہ پی ناو چوار شت داخو ازی دہ کریت: لہ بہر مالہ کھی یان لہ بہر نہ ژاد و بنہ مالہ کھی یان لہ بہر جوانیہ کھی یان لہ بہر دینداریہ کھی، ئینجا تو خاوہن دینہ کہہ لہ بریرہ، دہ ست بہ خو لدا بجیت».

تیبینی:

(تربت یداک): چہ مکیکہ مہ بہ ستی دو عانیہ، عہ رب بہ کاری ہی ناوہ بو نکو و لی کردن، یان سہر سو رمان یان گہ ورہ یی شتہ کہ، بہ پی شوین و بہ کارہ یانی، جار ہہ یہ بو ستا ییشکر دنہ و جاریش ہہ یہ بو سہر زہ نشتکر دنہ.

بَابُ النَّظَرِ إِلَى الْمَرْأَةِ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَتَزَوَّجَهَا

باسی روانین بو ئافرهت به مه به سستی داخوایکردنی

۳۱۹. عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُسْلَمَةَ رضی الله عنه قَالَ: خَطَبْتُ امْرَأَةً، فَجَعَلْتُ أَتَخَبَّأُ لَهَا، حَتَّى نَظَرْتُ إِلَيْهَا فِي نَخْلٍ لَهَا، فَقِيلَ لَهُ: أَتَفْعَلُ هَذَا وَأَنْتَ صَاحِبُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ? فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِذَا أَلْقَى اللَّهُ فِي قَلْبِ امْرِئٍ خِطْبَةَ امْرَأَةٍ، فَلَا بَأْسَ أَنْ يَنْظُرَ إِلَيْهَا».

موحه ممه دی کوری مه سلمه رضی الله عنه ده لیت: خوازینیی ئافره تیکم کرد، سهره تا چووم له نیو باخیکی خورما خووم شاردوه بو ئه وهی بتوانم ته ماشای بکه م، ئینجا پییان گوت: له کاتیکدا که تو هاوه لی پیغه مبه ری خوای ﷺ چوون ئه و کاره ده که ی؟ ئه ویش گوتی: گویم له پیغه مبه ری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: «ئه گهر خوا خستیه دلی که سیکه وه که داخوایی ئافره تیک بکات، هیچ کیشه یه ک نییه که ته ماشای بکات».

بَابُ اسْتِئْذَانِ الْبِكْرِ وَالْثَيِّبِ

باسی پراویژ و پرسکردن به کچ و بیوه زن

۳۲۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا تُنْكَحُ الثَّيِّبُ حَتَّى تُسْتَأْمَرَ، وَلَا الْبِكْرُ حَتَّى تُسْتَأْذَنَ، وَإِذْنُهَا الصُّمُوتُ».

ئه بو هوره پره رضی الله عنه ده گپریته وه: که پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموو یه تی: «بیوه زن به بی پرسکردن و بریاردانی راسته وخو له لایه ن خو یه وه ماره نا کریت، وه کچیش به بی مؤله ت لیوه رگرتنی ماره نا کریت، وه مؤله تدانی کچ بیده نگبوونیه تی».

بَابُ مَنْ زَوَّجَ ابْنَتَهُ وَهِيَ كَارِهَةٌ

باسی ئه وهی (باوکیك) کچه که ی به شوو بدات و کچه که ش پینناخوش بیټ

۳۲۱. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه: أَنَّ جَارِيَةً بَكَرًا أَتَتْ النَّبِيَّ صلی الله علیه و آله، فَذَكَرَتْ لَهُ أَنَّ أَبَاهَا زَوَّجَهَا وَهِيَ كَارِهَةٌ، فَخَيَّرَهَا النَّبِيُّ صلی الله علیه و آله.

ئین عه عباس رضی الله عنه ده گپرنه وه: کچکی گه نج هات بو خزمهت پیغه مبه صلی الله علیه و آله، ئینجا باسی ئه وهی بو کرد که باوکی به شووی داوه له کاتی کدا که ئه و بوخوی پیخوش نییه و رازی نییه، ئینجا پیغه مبه صلی الله علیه و آله سه ریشکی کرد (پریاره که ی دایه دهست خوی، به رازیوون و رازینه بوون).

بَابُ لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيٍّ

باسی هاوسه رگیری دروست نییه به بی سه ریه رشتیار

۳۲۲. عَنْ عَائِشَةَ رضی الله عنها قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی الله علیه و آله: «أَيُّمَا امْرَأَةٍ لَمْ يُنْكَحْهَا الْوَلِيُّ، فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ، فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ، فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ، فَإِنْ أَصَابَهَا، فَلَهَا مَهْرُهَا بِمَا أَصَابَ مِنْهَا، فَإِنْ اشْتَجَرُوا، فَالْسلْطَانُ وَلِيُّ مَنْ لَا وَلِيَّ لَهُ».

عائشه رضی الله عنها ده لیت: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله فهرموویه تی: «هر ئافره تیک که سه ریه رشتیاره که ی ماره ی نه بریت، هاوسه رگیری به که دانه مه زراوه، هاوسه رگیری به که دانه مه زراوه، هاوسه رگیری به که دانه مه زراوه، ئه گهر ماره ی بری و چووه لای، ماره یی ده که ویته سه ر ئه و که سه، به هو ی چوونه لای ئافره ته که (له گهل ئه وه شدا که ماره برینه که دانامه زریټ به پیی ئه م فهرمووده یه)، ئه گهر کیشه که وته نیوانیان، فه رمان په وا سه ریه رشتیاری هه ر که سی که که سه ریه رشتیاری نه بیټ».

بَابُ النَّهْيِ عَنِ الشَّعَارِ

باسی پښتو وکړی که له ژن به ژنه

۳۲۳. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ الشَّعَارِ، وَالشَّعَارُ أَنْ يَقُولَ الرَّجُلُ لِلرَّجُلِ: زَوَّجْنِي ابْنَتَكَ أَوْ أُخْتَكَ، عَلَى أَنْ أُزَوِّجَكَ ابْنَتِي أَوْ أُخْتِي، وَلَيْسَ بَيْنَهُمَا صَدَاقٌ.

ئيبين عومهر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده لیت: پيغه مبهري خوا ﷺ ژن به ژنه ی قه ده غه کړدووه. ژن به ژنه ش نه وه یه که پیاوړیک به پیاوړیک بلیت: کچه که ی خوت، یان خوشکه که تم لی ماره بکه، له بری نه وه منیش کچه که ی خوم یان خوشکه که مت لی ماره ده که م، وه هیچ ماره ییان له نیواندا نییه.

بَابُ صَدَاقِ النِّسَاءِ

باسی ماره یی ئافره تان

۳۲۴. عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَتْ امْرَأَةٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، قَالَتْ: «مَنْ يَتَزَوَّجُهَا؟»، فَقَالَ رَجُلٌ: أَنَا، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: «أَعْطِهَا وَلَوْ خَاتَمًا مِنْ حَدِيدٍ»، فَقَالَ: لَيْسَ مَعِيَ، قَالَ: «قَدْ زَوَّجْتُكَهَا عَلَى مَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ».

سه هلی کوری سه عد رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: ئافره تیک هات بو خزمهت پيغه مبهري ﷺ، فهرمووی: «کې ماره ی ده کات؟»، جا پیاوړیک گوتی: من، ئینجا پيغه مبهري ﷺ پېی فهرمووی: «شتیکې پې بده (وه ک ماره یی) نه گهر نه نگوستیله یه کی ئاسنیش بیت»، نه ویش گوتی: هیچم نییه، فهرمووی: «که واته نه وه ماره م بری له تو له سهر نه وه ی که فیری نه وه نده قور ئانه ی بکه یت که ده یز انیت».

بَابُ الْغِنَاءِ وَالْذَّفِّ

باسی گورانیکوتن و ده فلیدان (له کاتی هاوسه رگیری)

۳۲۵. عَنْ أَبِي الْحُسَيْنِ اسْمُهُ الْمَدَنِيُّ، قَالَ: كُنَّا بِالْمَدِينَةِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَالْجَوَارِي يَضْرِبْنَ بِالْذَّفِّ، وَيَتَغَنَّيْنَ، فَدَخَلْنَا عَلَى الرَّبِيعِ بِنْتِ مُعَوِّذٍ، فَذَكَّرْنَا ذَلِكَ لَهَا، فَقَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ صَبِيحَةَ عُرْسِي، وَعِنْدِي جَارِيتَانِ يَتَغَنَّيَانِ، وَتَتَذَبَّانِ آبَائِي الَّذِينَ قُتِلُوا يَوْمَ بَدْرٍ، وَتَقُولَانِ، فِيمَا تَقُولَانِ: وَفِينَا نَبِيٌّ يَعْلَمُ مَا فِي غَدٍ، فَقَالَ: «أَمَّا هَذَا فَلَا تَقُولُوهُ، مَا يَعْلَمُ مَا فِي غَدٍ إِلَّا اللَّهُ».

ئه بولحوسه یین که ناوی خالیدی مهدهنی بوو ده لیت: له پوژی عاشو و پائدا له مه دینه بووین، لهو کاته دا که نیزه که کان ده فیان لی دها و گورانیا ن ده گوت، ئیمه ش چووین بو لای پوه یعی کچی موعه ویز و باسه که مان بو گپرا یه وه، ئه ویش گوتی: پیغه مبه ری خوا ﷺ به یانی پوژی بو کینیم هات بو لام، لهو کاته دا دوو که نیزه کم له لا بوون گورانیا ن ده گوت، به باوانی منیا ندا هه لده دا که له به دردا کوژ را بوون، وه له گوته که یاندا ئه وه شیا ن ده گوت: پیغه مبه ری ک له نیو ماندا یه که ناگاداری سبه یینشه، (پیغه مبه ریش ﷺ) فره مووی: «ئه وه یان مه لین، چونکه ئه وه ی که به یانی پوو ده دات ته نها خوا ده یزانی ت، (واته: زانی نی غه یب ته نها تایبه ته به خوا، ته نانه ت پیغه مبه ره که شی ﷺ نایزانی ت)».

۳۲۶. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ أَبُو بَكْرٍ، وَعِنْدِي جَارِيتَانِ مِنَ جَوَارِي الْأَنْصَارِ تُغَنِّيَانِ بِمَا تَقَاوَلَتْ بِهِ الْأَنْصَارُ فِي يَوْمِ بُعَاثٍ، قَالَتْ: وَلَيْسَتْا بِمُغَنِّيَتَيْنِ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَيْمَرُومُ الشَّيْطَانُ فِي بَيْتِ النَّبِيِّ ﷺ؟ وَذَلِكَ فِي يَوْمِ عِيدِ الْفِطْرِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «يَا أَبَا بَكْرٍ، إِنَّ لِكُلِّ قَوْمٍ عِيدًا، وَهَذَا عِيدُنَا».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: جاریکیان ئه بو به کر هاته لام (له ماله که ی خوُم) لهو کاته دا دوو که نیزه ک له که نیزه که ئه نصارییه کانم له لا بوون که گورانیا ن ده گوت بهو

دروشانه ی که نه نصاریه کان له شه پری بو عاسدا ده یانگوت، ده لیت: نه و دوو که نیزه که گورانیشی پیشه ی نه وان نه بوو، ئینجا نه بو به کر گوتی: ئایا ئاواز و نامرزی شه یتان له مالی پیغه مبه ر ﷺ؟! نه و پرژه پرژی جه ژنی په مه زان بوو، ئینجا پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: «نه ی نه بو به کر هه موو گه لیک جه ژنی تاییه ت به خو ی هه یه، وه نه وه ش (که جه ژنی په مه زانه) جه ژنی ئیمه یه».

۳۲۷. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم مَرَّ بِبَعْضِ الْمَدِينَةِ، فَإِذَا هُوَ بِجَوَارٍ يَضْرِبْنَ بِدُقَّهِنَّ، وَيَتَعَنَّنَ، وَيَقْلَنَ:

نَحْنُ جَوَارٍ مِنْ بَنِي النَّجَّارِ ... يَا حَبْدَا مُحَمَّدٌ مِنْ جَارٍ
فَقَالَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم: «اللَّهُ يَعْلَمُ إِنِّي لِأَحِبُّكُمْ».

نه نه سی کوری مالیک رضی اللہ عنہ ده گپړته وه: پیغه مبه ر ﷺ به به شیک له شاری مه دینه دا تیپه ر بوو، بینی که چه ند که نیزه کیک ده ف لی دده ن و گورانی ده لین و ده لین: ئیمه که نیزه کین له هو زی به نو نه جار ... باشرین دراوسیان هه یه که موحه ممه ده ئینجا پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: «خوا ده زانیت که منیش ئیوه م خوش ده ویت».

بَابُ فِي الْمُخَنَّثِينَ

باسيک دهر باره ی پیاوی ژنانی (و ژنی خوچوین به پیاو)

۳۲۸. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم لَعَنَ الْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ، وَلَعَنَ الْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ.

ئین عه بیاس رضی اللہ عنہ ده گپړته وه: پیغه مبه ر ی خوا صلی اللہ علیہ وسلم نه فرینی کردووه له و پیاوانه ی که خو یان به ئافره تان ده چوینن، نه فرینیشی کردووه له و ئافره تانه ی که خو یان به پیاوان ده چوینن.

بَابُ تَهْنِئَةِ النَّكَاحِ

باسی پیروزبایی هاوسه رگیرکردن

۳۲۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم كَانَ إِذَا رَفَأَ، قَالَ: «بَارَكَ اللَّهُ لَكُمْ، وَبَارَكَ عَلَيْكُمْ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم کاتێ پیروزبایی دەکرد (له كه سيك كه هاوسه رگيرى كردبوو) دەیفەرموو: «خوایە و بەرەكەت بپێژێت بەسەرتاندا و لەسەر خێر و چاکە کوتان بکاتەو».

۳۳۰. عَنْ عَقِيلِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّهُ تَزَوَّجَ امْرَأَةً مِنْ بَنِي جُشَمٍ، فَقَالُوا: بِالرِّفَاءِ، وَالْبَنِينَ، فَقَالَ: لَا تَقُولُوا هَكَذَا، وَلَكِنْ قُولُوا كَمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ، وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ».

عەقیلی کوپی ئەبو تالیب رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: کە ژنیکی ماره کرد له هۆزی بهنو جوشەم، ئینجا گوتیان: بەیەكەو بەژین و ئاسووده بن و کوپتان لی پاش بکەوێت، ئەویش گوتی: ئاوا مەلین، بەلكوو ئەو بەلین کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووێت: «خوایە بەرەكەتداریان بکەیت، خوايە خیر و فەر پڕژینه بەسەریاندا».

بَابُ الْوَلِيَمَةِ

باسی خواردنی شایی (هاوسه رگيرى)

۳۳۱. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم رَأَى عَلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ أَثَرَ صُفْرَةٍ، فَقَالَ: «مَا هَذَا؟ أَوْ مَه»، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي تَزَوَّجْتُ امْرَأَةً عَلَى وَزْنِ نَوَاةٍ مِنْ ذَهَبٍ، فَقَالَ: «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، أَوْلِمَ وَلَوْ بِشَاةٍ».

نه نه سی کوری مالیک ﷺ ده گیرېته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ شوینه واری زاوایه تی بی بی به سهر عه بدورپه حمانی کوری عه وفه وه، فهرمووی: «نه وه چیه؟»، گوتی: نه ی پیغه مبهری خوا ژنم ماره کردووه له سهر کیچی ده نکه خورمایه ک له زیر (سی درهم یان پینج درهم)، ئینجا فهرمووی: «خوا بهر ده تداري بکات بوت، داوه تیک بکه نه گهر به مه ریکش بیت».

بابُ إِجَابَةِ الدَّاعِي

باسی چوون بو بانگه یشتی خواردنی هاوسه رگیری

۳۳۲. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ إِلَى وَلِيمَةٍ غُرِسَ فَلْيُجِبْ».

ئین عومهر ﷺ: ده گیرېته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویته ی: «هه ریه کیک له ئیوه نه گهر بو نانخواردنی زه ماوه ند و ژن گواستنه وه بانگ کرا، با بجیت».

بابُ الْإِقَامَةِ عَلَى الْبُكْرِ وَالْثِيْبِ

باسی (ماوه ی) شه ومانه وه له لای کچ و بیوه ژن

۳۳۳. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمَّا تَزَوَّجَ أُمَّ سَلَمَةَ أَقَامَ عِنْدَهَا ثَلَاثًا، وَقَالَ: «لَيْسَ بِكَ عَلَى أَهْلِكَ هَوَانٌ، إِنْ شِئْتَ سَبَعْتُ لَكَ، وَإِنْ سَبَعْتُ لَكَ سَبَعْتُ لِنِسَائِي».

نوم سه له مه ﷺ ده گیرېته وه: کاتیک پیغه مبهری خوا ﷺ هاوسه رگیری کرد له گهل نوم سه له مه دا سی شو له لای مایه وه و پی فهرموو: «له لام بهر حمه ت نییه و تو به که م نازانم (که ههر سی شو له لات ده مینمه وه)، خو نه گهر پیت خوشه نه وه

حهوت شهو دهمینمه وه، به لام نه گهر ههوت شهو له لای تو بم، ههر خیزانه و ههوت شهو له لای ده بم».

بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا دَخَلَ عَلَيْهِ أَهْلُهُ

باسی نهو دوعایه ی پیاو ده یلایت کاتیک ده چیت بۆ لای هاوسه ره که ی

۳۳۴. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا أَتَى امْرَأَتَهُ، قَالَ: اللَّهُمَّ جَنِّبْنِي الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنِي، ثُمَّ كَانَ بَيْنَهُمَا وَلَدٌ، لَمْ يُسَلِّطِ اللَّهُ عَلَيْهِ الشَّيْطَانَ، أَوْ لَمْ يَضُرَّهُ».

ئیین عه عباس رضی اللہ عنہ ده گیریته وه: پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه تی: «ههر یه کیک له ئیوه کاتیک ده چیت له لای خیزانه که ی نه گهر بلیت: خواجه بمپاریزه له شهیتان و لیم دوور بخه یته وه، وه شهیتان دوور بخه یته وه له وه ی که پیمی ده به خشیت، ئینجا (دوای نه وه) نه گهر مندالیکیان له نتواندا په یدا بوو، خوا لیناگه پریت شهیتان به سه ریدا زال بیت، یان زهره ر و زیانی پی بگه یه نیت».

بَابُ النَّهْيِ عَنْ إِيْتَانِ النِّسَاءِ فِي أَذْبَارِهِنَّ

باسی ریکریکردن له چوونه لای ئافره ت له دواوه

۳۳۵. عَنْ خُزَيْمَةَ بِنِ ثَابِتٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، لَا تَأْتُوا النِّسَاءَ فِي أَذْبَارِهِنَّ».

خوزهیمه ی کوپی سابیت رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه تی: «خوا له ئاست هه ق شهرم ناکات، سی جار وای فهرموو، مه چنه لای خیزانه کانتان له دواوه».

بَابُ الْعَزْلِ

باسى پيگريکړدن له مندالبوون (له لايه ن ټن و ميږد)

۳۳۶. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه قَالَ: سَأَلَ رَجُلٌ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْعَزْلِ، فَقَالَ: «أَوْتَفَعُلُونَ؟ لَا عَلَيْكُمْ أَنْ لَا تَفْعَلُوا، فَإِنَّهُ لَيْسَ مِنْ نَسَمَةِ قَضَى اللَّهُ لَهَا أَنْ تَكُونَ، إِلَّا هِيَ كَانَتْ».

ټه بو سه عیدی خودری رضي الله عنه ده لیت: پیاوړیک پرسیاری له پیغه مبهری خوا ﷺ کرد ده باره ی پيگريکړدن له مندالبوون، ټه ویش فهرمووی: «بو ټم کاره ده که ن؟ زیانی نابیت بوتان ټه گهر نه یکه ن، چونکه هر که سیک خوا پریاری له سهر دایت که بیت ټه وه شتیکی حه تمییه و ده بیت (یان مانای: (لَا عَلَيْكُمْ أَنْ لَا تَفْعَلُوا)، واته: هیچ زهره ریکی نییه ټه گهر پيگري له مندالبوون بکه ن، ټه وه له کاتیکدا که بلین پیتی -لا- زیاده یه».

۳۳۷. عَنْ جَابِرٍ رضي الله عنه قَالَ: كُنَّا نَعَزُّ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَالْقُرْآنُ يَنْزُلُ.

جابر رضي الله عنه ده لیت: ټیمه له سهرده می پیغه مبهری خوا دا ﷺ پيگريمان ده کرد له مندالبوون، له کاتیکدا قورئانیش داده به زی (واته: ټه گهر قه ده غه بووايه قورئان قه ده غه ی ده کرد).

بَابُ الرَّجُلِ يُطَلِّقُ امْرَأَتَهُ ثَلَاثًا فَتَرْوُجُ

فَيُطَلِّقُهَا قَبْلَ أَنْ يَدْخُلَ بِهَا، أَتَرْجِعُ إِلَى الْأَوَّلِ؟

باسی پیاوړیک سی جار ټنی ته لاق داوه و (ژنه که) شوو ده کاته وه و ته لاق ده دریته وه پیش ټه وه میږدی دووه می له گه لی جووت بیت، ټایا دروسته بکه ریته وه بو لای میږدی یه که می؟

۳۳۸. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها: أَنَّ امْرَأَةً رِفَاعَةَ الْقُرَظِيِّ جَاءَتْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَتْ:

إِنِّي كُنْتُ عِنْدَ رِفَاعَةَ فَطَلَّقَنِي فَبَتَّ طَلَّاقِي، فَتَزَوَّجْتُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنِ الزَّيْبِرِ، وَإِنَّمَا مَعَهُ مِثْلُ هَذِبَةِ الثَّوْبِ، فَتَبَسَّمَ النَّبِيُّ ﷺ، فَقَالَ: «أَتُرِيدِينَ أَنْ تَرْجِعِي إِلَى رِفَاعَةَ؟ لَا، حَتَّى تَذُوقِي عُسَيْلَتَهُ، وَيَذُوقَ عُسَيْلَتِكَ».

عائشه رضي الله عنها ده گيرڻ ته وه: كه خيزاني ريفاعه ي قوره زي هات بو خزمهت پيغهمبهري خوا ﷺ، گوتي: له لاي ريفاعه بووم، به لام ته لاقى داوم، به ته لاقى يه كجاري و كوتايي (سي به سي)، جا شووم كرده وه به عه بدورپره حامي كوري زوبه ير، (لايه كي كراسه كه ي گرت و گوتي) نه ويش هر په رويه، (واته: تواناي جووتبووني نيه)، ئينجا پيغهمبهري ﷺ زه رده خه نيه كي كرد، فهرمووي: «ده ته ويټ بگه ريټته وه بو لاي ريفاعه؟! نه خير، نايت تاكوو چيڙي ژن و ميردايه تي له (عه بدورپره حامي) ده بينيت و نه ويش چيڙ له تو ده بينيت».

بَابُ الْمُحَلَّلِ وَالْمُحَلَّلِ لَهُ

باسي ماره به جاش

۳۳۹. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْمُحَلَّلَ، وَالْمُحَلَّلَ لَهُ.

ئيين عه عباس رضي الله عنه ده ليت: پيغهمبهري خوا ﷺ نه فريني كردووه له و كه سه ي كه ئافره تيک ماره ده كاته وه به نيه تي نه وه ي كه بو ميږدي پيشووي حه لال بيټته وه و ته لاقى ده داته وه، نه و كه سه ش كه ئافره ته كه ي بو حه لال ده كرڼته وه (ميږدي يه كه مي).

تبييني:

ماره به جاش: بريتيه له وه ي كه سيك ئافره تي ته لاقدراو ماره بكات، به نيه تي ته لاقدانه وه تاكوو بو ميږدي يه كه مي حه لال بيټته وه، بي نه وه ي له گه لي جووت بيت.

بَابُ يَحْرُمُ مِنَ الرَّضَاعِ مَا يَحْرُمُ مِنَ النَّسَبِ

باسی هەر شتییک بە ھۆی رەچەلەکەووە حەرام بێت،
بە ھۆی شیرپێدانیشتەووە حەرام دەبێت

۳۴۰. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَحْرُمُ مِنَ الرَّضَاعِ مَا يَحْرُمُ مِنَ النَّسَبِ».

عائیشە ر.ھ.ا. دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ: «هەر شتییک بە ھۆی رەچەلەکەووە حەرام بێت، بە ھۆی شیرپێدانیشتەووە حەرام دەبێت».

۳۴۱. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أُرِيدَ عَلَى بِنْتِ حَمْزَةَ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، فَقَالَ: «إِنَّهَا ابْنَةُ أَخِي مِنَ الرَّضَاعَةِ، وَإِنَّهُ يَحْرُمُ مِنَ الرَّضَاعَةِ مَا يَحْرُمُ مِنَ النَّسَبِ».

ئێبن عەبباس ر.ھ.ا. دەگێڕێتەووە: پێشنیاری کچی حەمزە ی کۆری عەبدولموتەلیبان کرد بۆ پێغەمبەری خوا ﷺ، ئەویش فەرمووی: «ئەو کچە برازای شیریمە (واتە: من و حەمزە لە یەک کەس شیرمان خواردووە)، وە بێگومان بە ھۆی شیرەووە حەرام دەبێت هەر شتییک یان هەر کەسیک بە ھۆی رەچەلەکەووە حەرام بێت».

بَابُ لَا تُحَرِّمُ الْمَصَّةُ وَلَا الْمَصَّتَانِ

باسی ئەوێ کە مژیک یان دوو مژ شیر نابێتە ھۆی حەرامبوون لە یە کدی

۳۴۲. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ فِيمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْقُرْآنِ ثُمَّ سَقَطَ، لَا يُحَرِّمُ إِلَّا عَشْرَ رَضَعَاتٍ، أَوْ خَمْسَ مَعْلُومَاتٍ.

عائیشە ر.ھ.ا. دەلێت: یە کێک لەوانە ی کە کاتی خۆی لە تێو قورئاندا دا بەزیو، پاشان (حوکمە کە ی ھەلۆشا یەووە و) نەماو، ئەو بوو کە: ئەوێ دەبێتە ھۆی حەرامبوون

ده جار شیرخوارده یان پینج جاری زانراو و دیار.

بَابُ الرَّجُلِ يُسَلِّمُ وَعِنْدَهُ أَكْثَرُ مِنْ أَرْبَعِ نِسْوَةٍ

باسی ئەو پیاوہی موسولمان دەبیئت و زیاتر له چوار هاوسه‌ری هه‌یه

۳۴۳. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَسْلَمَ غَيْلَانُ بْنُ سَلَمَةَ وَتَحْتَهُ عَشْرُ نِسْوَةٍ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: «خُذْ مِنْهُنَّ أَرْبَعًا».

ئیین عومەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده‌لێت: غه‌یلانی کوری سه‌له‌مه موسولمان بوو له کاتی‌کدا که ده‌ژنی هه‌بوو، ئینجا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ پێی فهرموو: «چار دانه‌یان لێ بگێره‌وه (ئه‌وانی دیکه‌ واز لێ بینه‌)».

بَابُ الشَّرْطِ فِي النِّكَاحِ

باسی مه‌رجدانان له‌ هاوسه‌رگیری

۳۴۴. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ أَحَقَّ الشَّرْطِ أَنْ يُوفَى بِهِ، مَا اسْتَحْلَلْتُمْ بِهِ الْفُرُوجَ».

عوقبه‌ی کوری عامیر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌گێڕێته‌وه: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: «به‌راستی شایسته‌ترین مه‌رجیک که ده‌بیئت جی‌به‌جی بکری‌ت، ئەو مه‌رجه‌یه که به‌هویه‌وه دامێتتان بۆ هه‌ڵاڵ بووه‌».

بَابُ الرَّجُلِ يُعْتَقُ أَمَّتَهُ ثُمَّ يَتَزَوَّجُهَا

باسی پیاوێک که‌نیزه‌که‌ی خۆی ئازاد بکات، پاشان له‌ خۆی ماره‌ی بکات

۳۴۵. عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ كَانَتْ لَهُ جَارِيَةٌ فَأَدَّبَهَا

فَأَحْسَنَ أَدَبَهَا، وَعَلَّمَهَا فَأَحْسَنَ تَعْلِيمَهَا، ثُمَّ أَعْتَقَهَا وَتَزَوَّجَهَا، فَلَهُ أَجْرَانِ، وَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنَ بِنَبِيِّهِ، وَأَمَنَ بِمُحَمَّدٍ، فَلَهُ أَجْرَانِ، وَأَيُّمَا عَبْدٍ مَمْلُوكٍ أَدَّى حَقَّ اللَّهِ عَلَيْهِ، وَحَقَّ مَوْلَاهُ، فَلَهُ أَجْرَانِ».

ئەبو موسا رضی اللہ عنہ دەلێت: پیغه مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەر موویە تی: «هەر که‌سیک که‌نیزه‌ کیکی هه‌بی‌ت و به‌ جوانترین شیوه‌ په‌روه‌رده‌ی بکات و به‌باشترین شیوه‌ زانستی فی‌ر بکات، پاشان ئازادی بکات و خوی ماره‌ی بکاته‌وه‌، دوو پاداشتی بۆ هه‌یه‌، هەر پیاویک له‌ ئەه‌لی کتیب پ‌روای به‌ پیغه‌مبه‌ره‌ که‌ی خوی هینابی‌ت و پ‌روایشی به‌ موحه‌مه‌د صلی اللہ علیہ وسلم هینا، ئەوا دوو پاداشتی بۆ هه‌یه‌، هەر به‌نده‌یه‌ک هه‌قی خوا بدات و هه‌قی گه‌وره‌ که‌شی بدات، ئەوا دوو پاداشتی بۆ هه‌یه‌».

بَابُ الْقِسْمَةِ بَيْنَ النِّسَاءِ

باسی دابه‌شکردنی کاتی مانه‌وه‌ له‌ نیوان هاوسه‌راندا

٣٤٦. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «مَنْ كَانَتْ لَهُ امْرَأَتَانِ، يَمِيلُ مَعَ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى، جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاحِدٌ شَقِيهٌ سَاقِطٌ».

ئەبو هوریره‌ پ‌ره‌ رضی اللہ عنہ دەلێت: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەر موویە تی: «هەر که‌سیک دوو ژنی هه‌بی‌ت و دادگه‌ر نه‌بی‌ت له‌ نیوانیاندا و مه‌یلی به‌ لای یه‌کیکیاندا زیاتر بی‌ت، له‌ پ‌وژی قیامه‌تدا به‌ لار و له‌نگی دی‌ت».

٣٤٧. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم كَانَ إِذَا سَافَرَ أَقْرَعَ بَيْنَ نِسَائِهِ.

عائیشه‌ رضی اللہ عنہا ده‌گی‌رێته‌وه‌: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ئەگه‌ر گه‌شتی ده‌کرد له‌ نیوان هاوسه‌راندا تیروپشکی ده‌کرد (بۆ ئەوه‌ی کامه‌یان له‌ گه‌ل خوی بی‌ات).

بَابُ حُسْنِ مُعَاشَرَةِ النِّسَاءِ

باسی جوان مامه له کردن له گه ل هاوسه ره کاند

۳۴۸. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلی الله علیه و آله قَالَ: «خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ، وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِي».

ئیین عه بیاس رضی الله عنه ده گپ یتته وه: پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله فه رموویه تی: «باشترینتان باشترینتانه بو خانه واده که ی، من باشترینی ئیوه م بو خانه واده که م».

بَابُ ضَرْبِ النِّسَاءِ

باسی لیدانی ئافره تان

۳۴۹. عَنْ عَائِشَةَ رضی الله عنها قَالَتْ: مَا ضَرَبَ رَسُولُ اللَّهِ صلی الله علیه و آله خَادِمًا لَهُ، وَلَا امْرَأَةً، وَلَا ضَرَبَ بِيَدِهِ شَيْئًا.

عائیشه رضی الله عنها ده لیت: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله هه رگیز له خزمه تکاریکی نه داوه، له هیچ ژنیکیشی نه داوه، به دهستی خوی له هیچ شتیکی نه داوه (واته: له ماله وه یان له موسولمان، نه گه رنا له شهردا جیاوازه).

۳۵۰. عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي ذُبَابٍ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلی الله علیه و آله: «لَا تَضْرِبَنَّ إِمَاءَ اللَّهِ»، فَجَاءَ عُمَرُ إِلَى النَّبِيِّ صلی الله علیه و آله، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَدْ ذَرَّ النِّسَاءُ عَلَى أَرْوَاجِهِنَّ، فَأُمُرُ بِضَرْبِهِنَّ، فَضَرَبْنِ، فَطَافَ بِأَلِ مُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله طَائِفٌ نِسَاءً كَثِيرٍ، فَلَمَّا أَصْبَحَ، قَالَ: «لَقَدْ طَافَ اللَّيْلَةَ بِأَلِ مُحَمَّدٍ سَبْعُونَ امْرَأَةً، كُلُّ امْرَأَةٍ تَشْتَكِي زَوْجَهَا، فَلَا تَجِدُونَ أَوْلَئِكَ خِيَارَكُمْ».

ئياسی کوری عه بدوللای کوری ئه بو زوباب رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله

فه رموو یه تی: «له ژنه کانتان مه دهن»، ئینجا عومه ر هات بو خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ و گوتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ ئافره تان به رانبه ر پیاوه کانیا ن شه رمیا ن شکا وه، بویه فه رمان بفه رمو و به ته مبینک ردیا ن، ئینجا ئافره تان هه ندیکیا ن لیا ن ده درا، بویه ئافره تانیک ی زور ده هاتنه لای خانه واده ی پیغه مبه ر ﷺ سکا لایا ن ده کرد له پیاوه کانیا ن، جا کاتیک به یانی داها ت فه رمووی: «ئه مشه و حه فتا ئافره ت ها تو وه بو لای خانه واده ی موحه ممه د ﷺ، هه ر ئافره تیک له وانه شکایه تی هه بو وه له میرده که ی، به راستی ئه و پیا وانه له پیا وه باشه کانتان نین».

بَابُ الْغَيْرَةِ

باسی ئیره یی و غیره کردن

۳۵۱. عَنِ الزُّهْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ، أَنَّ الْمِسْوَرَ بْنَ مَخْرَمَةَ، أَخْبَرَهُ، أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ حَظَبَ بِنْتَ أَبِي جَهْلٍ، وَعِنْدَهُ فَاطِمَةُ بِنْتُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَمَّا سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَاطِمَةُ أَتَتْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: إِنَّ قَوْمَكَ يَتَحَدَّثُونَ أَنَّكَ لَا تَغَضَبُ لِبَنَاتِكَ، وَهَذَا عَلِيُّ بْنُ نَاصِبٍ ابْنَةُ أَبِي جَهْلٍ، قَالَ الْمِسْوَرُ: فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَسَمِعْتُهُ حِينَ تَشْهَدُ، ثُمَّ قَالَ: «أَمَّا بَعْدُ، فَإِنِّي قَدْ أَنْكَحْتُ أَبَا الْعَاصِ بْنَ الرَّبِيعِ فَحَدَّثَنِي فَصَدَّقَنِي، وَإِنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ بَضْعَةٌ مِنِّي، وَأَنَا أَكْرَهُ أَنْ تَفْتِنُوهَا، وَإِنَّهَا وَاللَّهِ لَا تَجْتَمِعُ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ وَبِنْتُ عَدُوِّ اللَّهِ عِنْدَ رَجُلٍ وَاحِدٍ أَبَدًا». قَالَ: فَنَزَلَ عَلِيُّ بْنُ الْحُطَيْبَةِ.

زوهری رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: عه لی کوری حوسه ی ن هه والی یی دام که میسوهری کوری مه خره مه هه والی یی داوه که عه لی کوری ئه بو تالیب داخوازی کچی ئه بو جه هلی کرد، له کاتیکدا که فاتیمه ی کچی پیغه مبه ری ﷺ له لا بوو، جا کاتیک فاتیمه گو بیستی ئه و هه وال ه بو هات بو خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ و پنی گوت: گه ل و هوزه که ت باسی ئه وه ده که ن که تو له سه ر کچه کانت تو ره نابیت و نایه یته وه لام، ئه وه تا عه لی داوا ی کچی ئه بو جه هل ده کات، میسوهر گوتی: ئینجا پیغه مبه ر ﷺ

هه لسا و (له سهر مینبه‌ر) گویم لی بوو که شایه تمنای هینا، پاشان فهرمووی: «له دواى ئه وه، له راستیدا من ژنم دا به ئه بولعاصی کوری ره بیع ئه وهی که پیی گوتم و په یانی پی دام راستی کرد، فاتیمه‌ی کچی موحه ممه‌د ﷺ پارچه یه که له من و پیمناخوشه که ئه زیه تی بدهن و ناره‌حه تی بکه‌ن، بیگومان و سویند به خوا کچی پیغه مبه‌ری خوا ﷺ و کچی دوژمنی خوا هه‌رگیز به یه که وه کو نابه‌وه له لای پیاویک». راوی ده‌لئت: ئینجا عه‌لش وازی له داخوازییه که هینا.

بَابُ الَّتِي وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ ﷺ

باسی ئه و ئافره‌ته‌ی خو‌ی پیشکه‌شی پیغه مبه‌ر ﷺ کرد

۳۵۲. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا كَأَنَّ تَقُولُ: أَمَا تَسْتَحْيِي الْمَرْأَةَ أَنْ تَهَبَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ ﷺ؟ حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ: {تُرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَتُؤْوِي إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ} الْأَحْزَابُ: ۵۱، قَالَتْ: فَقُلْتُ: إِنَّ رَبَّكَ لَيُسَارِعُ فِي هَؤُلَاءِ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا گووتویه‌تی: ئایا ئافره‌ت شهرم ناکات که خو‌ی پیشکه‌شی پیغه مبه‌ر ﷺ ده‌کات؟ تا کوو خوا ئه و ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند: {تُرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَتُؤْوِي إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ}، واته: (ئه‌ی موحه ممه‌د ﷺ) سهره‌ی هه‌ریه کی‌ک له خیزانه کانت ویست دواى بخه و هه‌ریه کی‌ک له وانت ویست (پیشی بخه و) بیهینه بو لای خوت». (عائیشه) گو‌تی: گوتم: (ئه‌ی پیغه مبه‌ری خوا ﷺ) به‌راستی خوا هه‌میشه له گه‌ل ئاواته‌کانی تودایه.

بَابُ الرَّجُلِ يَشْكُ فِي وَلَدِهِ

باسی پیاو که له منداله‌که‌ی ده‌که‌و‌یتته گومانه‌وه (ئایا له خو‌یه‌تی، یان نا)

۳۵۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي فِزَارَةَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ:

يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ امْرَأَتِي وَلَدَتْ غُلَامًا أَسْوَدَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «هَلْ لَكَ مِنْ إِبِلٍ؟»، قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَمَا أَلْوَانُهَا؟»، قَالَ: حُمْرٌ، قَالَ: «هَلْ فِيهَا مِنْ أَوْرَقٍ؟»، قَالَ: إِنَّ فِيهَا لَوُرْقًا، قَالَ: «فَأَنَّى أَتَاهَا ذَلِكَ؟»، قَالَ: عَسَى عِرْقٌ نَزَعَهَا قَالَ: «وَهَذَا لَعَلَّ عِرْقًا نَزَعَهُ».

نه بو هوړه پره ﷺ ده لیت: پیاوړیک له به نو فه زاره هات بو خزمهت پیغه مبهری خوا ﷺ، جا گوتی: نه ی پیغه مبهری خوا خیزانه که م مندالیکې ره شی بووه (دیاره بو خویان سپینست بوون و منداله که ش ره شپینست)، ټینجا پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «تایا تو و شترت هه یه؟»، گوتی: به لی، فهرمووی: «ره نگیان چونه؟»، گوتی: سوورن، فهرمووی: «تایا ره شتاله یان تیدایه؟»، گوتی: به لی ره شتاله یان تیدایه، فهرمووی: «نهو ره شتاله له کوپوه هاتووه؟»، گوتی: ده گونجیت یه کیک له په چه له ک و نه سلې و شتره که ره شتاله بوو بیت، فهرمووی: «له وانه یه نهو منداله ش بچیته وه سهر بنه چه که ی».

بَابُ الرُّوَجَيْنِ يُسَلِّمُ أَحَدَهُمَا قَبْلَ الْآخَرِ

باسی ټن و میړد که یه کیکیان له پیش نه وی دیکه موسولمان ده بیت

۳۵۴. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَدَّ ابْنَتَهُ عَلَى أَبِي الْعَاصِ بْنِ الرَّبِيعِ بَعْدَ سَنَتَيْنِ بِنِكَاحِهَا الْأَوَّلِ.

ټین عه بیاس ﷺ ده گپړته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ کچه که ی خوی دواى دوو سال بو نه بولعاصی کوړی په بیع گپړایه وه ههر به ماره کردنی یه که مجار.

بَابُ فِي الْمَرْأَةِ تُؤْذِي زَوْجَهَا

باسیک دهریاره ی نه و ژنه ی که میړده که ی نه زیهت ده دات

۳۵۵. عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تُؤْذِي امْرَأَةً زَوْجَهَا

إِلَّا قَالَتْ زَوْجَتُهُ مِنَ الْخُورِ الْعَيْنِ: لَا تُؤْذِيهِ، قَاتَلَكِ اللَّهُ، فَإِنَّمَا هُوَ عِنْدَكَ دَخِيلٌ،
أَوْشَكَ أَنْ يُفَارِقَكَ إِلَيْنَا».

موعازى كورى جه بهل ﷺ ده لیت: ینغه مبهرى خوا ﷺ فه رموویه تی: «هیچ
ئافره تیک میرده که ی ئه زیه ت نادات مه گهر ئه وه ی که خیزانه که ی له حوریه کان
ده لیت: ئه زیه تی مه ده خوا بتکوژی ت، به راستی ئه و پیاوه (ئیستا) لای تو میوانه و
نزیکه (مردن) لیت جیا بکاته وه و بیت بو لای ئیمه».

کتاب الطَّلَاقِ

په رتو وکی ته لاق

بَابُ حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ سَعِيدٍ

باسی سوهیدی کوری سه عید یوی گیراینه وه

۳۵۶. عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ طَلَّقَ حَفْصَةَ، ثُمَّ رَاجَعَهَا.

عومه ری کوری خه تتاب رضی الله عنه ده گیریتته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ حه فسه ی خیزانی (به ته لاقیک) ته لاق دا، پاشان گه رانديه وه.

بَابُ طَلَّاقِ السُّنَّةِ

باسی ته لاقدان له سه ر سوننه ت (ی پیغه مبه ر ﷺ)

۳۵۷. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه قَالَ: طَلَّقْتُ امْرَأَتِي وَهِيَ حَائِضٌ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ عُمَرُ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: «مُرْهُ فَلْيُرَاجِعْهَا حَتَّى تَطْهَرَ، ثُمَّ نَحْيِضْ، ثُمَّ تَطْهَرَ، ثُمَّ إِنْ شَاءَ طَلَّقَهَا قَبْلَ أَنْ يُجَامِعَهَا، وَإِنْ شَاءَ أَمْسَكْهَا، فَإِنَّهَا الْعِدَّةُ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ».

ئېبن عومەر رضي الله عنه ده لیت: ژنه کم ته لاق دابوو له کاتیکدا که له حه یزدا بوو، جا عومەر ئه وه ی بؤ پیغه مبه ری خوا عليه السلام باس کرد، ئه ویش فهرمووی: «فهرمانی پی بکه با بیگپرته وه هه تا پاک ده بیته وه، پاشان ده که ویتته وه سوو ری مانگانه، پاشان پاک بیته وه، ئینجا ئه گهر پی خوش بوو با ته لاقی بدات پیش ئه وه ی سه رجیی له گه لدا بکات، ئه گهر پیشی خوش بوو با له لای خوی بیهلته وه، ئه وه ئه و ماو هیه که خوا فهرمانی پی کردوه».

۳۵۸. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه قَالَ: فِي طَلَاقِ السَّنَةِ: يُطَلِّقُهَا عِنْدَ كُلِّ طَهْرٍ تَطْلِيقَةً، فَإِذَا طَهَرَتِ الثَّالِثَةَ، طَلَّقَهَا، وَعَلَيْهَا بَعْدَ ذَلِكَ حَيْضَةٌ.

عه بدو للا رضي الله عنه ده لیت: ته لاقی سوننی (یان ریگه پیدراو و شهرعی ئه وه یه) له دوای ههر پاکبوونه وه یه که ته لاقیکی بدات، جا ئه گهر سییه م جار پاک بویه وه، ته لاقی (سییه می) ده دات، ئینجا له دوای ئه وه ئافره ته که حه یزیکي له سه ره (چاوه ری ده کات).

بَابُ مَنْ طَلَّقَ ثَلَاثًا فِي مَجْلِسٍ وَاحِدٍ

باسی که سیک که له دانیشتنیکدا ژنه که ی سی به سی ته لاق ده دات

۳۵۹. عَنْ عَامِرِ الشَّعْبِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قُلْتُ لِفَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ رضي الله عنها: حَدِّثِي عَنِّي عَنْ طَلَاقِكِ، قَالَتْ: طَلَّقَنِي زَوْجِي ثَلَاثًا، وَهُوَ خَارِجٌ إِلَى الْيَمَنِ، فَأَجَازَ ذَلِكَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم.

عامیری شه عبی رضي الله عنه ده لیت: به فاتیمه ی کچی قه یسم رضي الله عنها گوت: باسی ته لاقدا نه که تم بؤ بکه، ئه ویش گوتی: میرده کم سی جار ته لاقی دام، له کاتیکدا له دهره وه له یه مهن بوو، جا ئه و جوړه ته لاقه ش پیغه مبه ری خوا عليه السلام ریگه ی پی دا و په سندی کرد.

بَابُ الرَّجْعَةِ

باسی گه راندنه وه (ی ژن، دواى ته لاقدان)

۳۶۰. عَنْ مُطَرِّفِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّخِيرِ رضی اللہ عنہ: أَنَّ عِمْرَانَ بْنَ الْحُصَيْنِ، سُئِلَ عَنْ رَجُلٍ يُطَلِّقُ امْرَأَتَهُ، ثُمَّ يَقَعُ بِهَا وَلَمْ يُشْهَدْ عَلَى طَلَاقِهَا، وَلَا عَلَى رَجْعَتِهَا، فَقَالَ عِمْرَانُ: طَلَّقْتَ بِغَيْرِ سُنَّةٍ، وَرَاجَعْتَ بِغَيْرِ سُنَّةٍ، أَشْهَدْ عَلَى طَلَاقِهَا، وَعَلَى رَجْعَتِهَا.

موته رریفی کوری عه بدوللای کوری شیخیر رضی اللہ عنہ ده گپړته وه: پرسیار کرا له عیمپانی کوری حوصه ین رضی اللہ عنہ ده باره ی پیاوړیک که ژنه که ی ته لاق داوه (به ته لاقی په جعی)، پاشان ده چپته وه لای بی ئه وه ی شایه دی گرتبیت له سهر ته لاقه که ی، یان له سهر گپړانه وه که شی، عیمپان کوتی: به جوریک ته لاق داوه که له سهر سوننه ت نییه و گپړانه وه که شت به پتی سوننه ت نییه، له سهر ته لاقدان و گپړانه وه که شی شایه د بگره (بو ئه وه ی نه بیته جیگه ی توانج و گومان).

بَابُ الْحَامِلِ الْمُتَوَفَّى عَنْهَا زَوْجُهَا إِذَا وَضَعَتْ حَلَّتْ لِلزَّوْجِ

باسی ئافره تی دوو گیانی میړدمردوو، هه رکات
منداله که ی بوو بو ی هه یه شوو بکاته وه

۳۶۱. عَنْ أَبِي السَّنَابِلِ، قَالَ: وَضَعَتْ سُبَيْعَةُ الْأَسْلَمِيَّةُ بِنْتُ الْحَارِثِ رضی اللہ عنہ حَمْلَهَا بَعْدَ وَفَاةِ زَوْجِهَا بِبُضْعٍ وَعَشْرِينَ لَيْلَةً، فَلَمَّا تَعَلَّتْ مِنْ نِفَاسِهَا تَشَوُّفَتْ، فَعِيبَ ذَلِكَ عَلَيْهَا، وَذَكَرَ أَمْرُهَا لِلنَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم، فَقَالَ: «إِنْ تَفْعَلْ فَقَدْ مَضَى أَجْلُهَا».

ئهو سه نابیل، ده لیت: سوبه یه ی ئه سلهمی کچی حاریس رضی اللہ عنہ بیست و هه ندیک شهو له دواى وه فاتى میړده که ی مندالی بوو، جا کاتیک پاک بو یه وه له خوینی مندالبوون، هزی ئه وه ی کرد که که سیک داخوایی بکات، به لام په خنه یان لی

گرت (و توانجيان لى دا) له سهر نه وه، ئينجا باسه كه يان بو پينغه مبهري ﷺ باس كرد، نه و يش فهرمووى: «نه گهر نه و كار هس بكات (ميرد بكا ته وه) ئاساييه، چونكه ماو هى عيده كه ي به سهر چوو ه (به مندالبو نه كه)».

باب آين نعتد المتوفى عنها زوجها

باسى نه گهر ئافره تيك ميړدى مرد عيده كه ي له كووى به سهر ده بات

۳۶۲. عَنْ زَيْنَبِ بِنْتِ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - وَكَانَتْ تَحْتَ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ -: أَنَّ أختَهُ الْفَرِيعَةَ بِنْتَ مَالِكٍ، قَالَتْ: خَرَجَ زَوْجِي فِي طَلَبِ أَعْلَاجٍ لَهُ، فَأَذَرَ كَهْمَ بِطَرْفِ الْقُدُومِ، فَقَتَلُوهُ، فَجَاءَ نَعْيُ زَوْجِي وَأَنَا فِي دَارٍ مِنْ دُورِ الْأَنْصَارِ، شَاسِعَةٍ عَنْ دَارِ أَهْلِي، فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهُ جَاءَ نَعْيُ زَوْجِي وَأَنَا فِي دَارٍ شَاسِعَةٍ عَنْ دَارِ أَهْلِي، وَدَارِ إِخْوَتِي، وَلَمْ يَدَعْ مَالًا يُنْفِقْ عَلَيَّ، وَلَا مَالًا وَرَثَتُهُ، وَلَا دَارًا يَمْلِكُهَا، فَإِنْ رَأَيْتَ أَنْ تَأْذَنَ لِي فَأَلْحَقَ بِدَارِ أَهْلِي، وَدَارِ إِخْوَتِي فَإِنَّهُ أَحَبُّ إِلَيَّ، وَأَجْمَعُ لِي فِي بَعْضِ أَمْرِي، قَالَ: «فَأَفْعَلِي إِنْ شِئْتَ»، قَالَتْ: فَخَرَجْتُ قَرِيرَةً عَيْنِي لِمَا قَضَى اللَّهُ لِي عَلَى لِسَانِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، حَتَّى إِذَا كُنْتُ فِي الْمَسْجِدِ، أَوْ فِي بَعْضِ الْحُجْرَةِ دَعَانِي، فَقَالَ: «كَيْفَ زَعَمْتِ؟»، قَالَتْ: فَقَصَصْتُ عَلَيْهِ، فَقَالَ: «أَمْكُثِي فِي بَيْتِكَ الَّذِي جَاءَ فِيهِ نَعْيُ زَوْجِكَ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجْلَهُ»، قَالَتْ: فَأَعْتَدْتُ فِيهِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا.

زه ينه بى كچى كه عبي كورى عوجره ﷺ ده گيرپته وه: - كه له ژير نيكاحى نه بو سه عیدی خودريدا ﷺ بوو: - خوشكه كه ي فوره يعه ي كچى ماليك گوتى: ميړده كه م به دواى به نده هه لا تو وه كانيدا روښت، جا له نزيك قه دووم پيان گه ښت، به نده كانيش كوشتيان، هه والى مردنى ميړده كه ميان پي دام له كاتيكدا كه له يه كيك له خانو وه كاني نه نصاردا بووم كه دوور بوو له كه سو كارم، له بهر نه وه هاتمه خزمه ت پينغه مبهري ﷺ و گوتم: نه ي پينغه مبهري خوا، هه والى مردنى ميړده كه م پي گه ښت و

منیش له مالیکدام که دووره له مالی که سوکارم و براکانم، وه هیچ مالیکی نه وتوی جی نه هیشتوو که پیی بژیم و سامانی نییه به میراتی وه ریبگرم و خانویه کیشی نییه، جا نه گهر ریگهم پیی بدهی بچمه وه نیو که سوکارم و براکانم، بو من خوشره و بو کاروبارم باشتره، فهرمووی: «نه گهر پیتهخوشه واکه (بچوو نیو خزم و که سانت)»، منیش پویشتم و بریاره که ی خوام له سهر زمانی پیغه مبه ره که ی ﷺ زور پیخوش بوو، تائه و کاته ی که له مزگوتدا بووم، یان له یه کییک له حوجره کان بووم بانگی کردم و فهرمووی: «چونت گوت؟»، منیش چیرۆ که کم بو گیرایه وه، نه ویش فهرمووی: «ههر له و مالهدا بمینه وه که تیایدا هه والی مردنی میرده که ت پیی گه یشت تا کوو عیده ت به سهر ده چیت»، گوتی: منیش چوار مانگ و ده رۆژ تییدا مامه وه.

بَابُ الْمُطْلَقَةِ ثَلَاثًا هَلْ لَهَا سُكْنَى وَنَفَقَةٌ؟

باسی ئافره تیک سی جار ته لاق دراییت،
ئایا مافی شوینی مانه وه و خه رچی هه یه؟

۲۰۲

۳۶۳. عَنِ الشَّعْبِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَتْ فَاطِمَةُ بِنْتُ قَيْسٍ: طَلَّقَنِي زَوْجِي عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا سُكْنَى لَكَ، وَلَا نَفَقَةٌ».

شه عبی رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: فاتیمه ی کچی قه یس گوتی: له سهرده می پیغه مبه ری خوادا ﷺ میرده که م به سی جار ته لاقدان ته لاقی دام، ئینجا پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی: «مافی شوینی مانه وه و بژیوی ژیانته له سهر میرده که ت نییه».

بَابُ مَنْ طَلَّقَ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يَتَكَلَّمْ بِهِ

باسی که سییک که له دلدا ژنه که ی ته لاق بدات به لام به زمان نه یلایت

۳۶۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِأُمَّتِي عَمَّا

حَدَّثَتْ بِهٖ اَنْفُسَهَا، مَا لَمْ تَعْمَلْ بِهٖ، اَوْ تَكَلَّمْ بِهٖ».

ټه بو هوړه پړه ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «بیگومان خوا چاوپو شی کردووه له نوممه ته کم له وهی که به دلیدا دیت (به خه یال) مادام به کرده وه کاری پی نه کات، یان به زمانی نه یلیت».

بَابُ طَلَاَقِ الْمَعْتُوْهِ وَالصَّغِيْرِ وَالنَّائِمِ

باسی ته لاقی شیته لوکه و گچکه و خه وتوو

۳۶۵. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَعَنِ الصَّغِيْرِ حَتَّى يَكْبُرَ، وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَعْقِلَ، أَوْ يُفِيْقَ». قَالَ أَبُو بَكْرٍ فِي حَدِيثِهِ: وَعَنِ الْمُبْتَلَى حَتَّى يَبْرَأَ.

عائشه رضى الله عنه ده گپړیته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «پینوس هه لگپراوه له سهر سئ که س: خه وتوو تا کوو به ناگا دیته وه، بچوک تا کوو گه وړه ده بیت (بالغ ده بیت)، شیت تا کوو هو شی دیته وه». ټه بو به کر (ی کوری ټه بو شه یبه) له گپړانه وه که یدا گوتوویه تی: دهرده داریک (که به هو یه وه ټه قل له ده ست بدات) تا کوو چاک ده بیته وه.

بَابُ كَرَاهِيَةِ الْخُلْعِ لِلْمَرْأَةِ

باسی ناپه سندی خولع بو ئافره ت

۳۶۶. عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَيُّمَا امْرَأَةٍ سَأَلْتُ زَوْجَهَا الطَّلَاقَ فِي غَيْرِ مَا بَأْسٍ، فَحَرَامٌ عَلَيْهَا رَائِحَةُ الْجَنَّةِ».

سه وبان رضى الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «هر ئافره تیک داوای ته لاق

له مېرده كې بكات، بې ئه وهى هيچ كېشه يه كې (شاين به جيا بوونه وهى) هه بېت،
بوئى به هه شتى لى حه رامه».

بَابُ اللَّعَانِ

باسى ليعان (كه سيك ژنه كهى خوئى به زينا توومه تبار بكات)

۳۶۷. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَجُلًا لَاعَنَ امْرَأَتَهُ وَانْتَفَى مِنْ وَلَدِهَا، فَفَرَّقَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بَيْنَهُمَا، وَأَلْحَقَ الْوَلَدَ بِالْمَرْأَةِ.

ئيبين عومەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده گېرېته وه: پياويك ليعانى له گهل ژنه كهى كرد و نكوولېي كرد له
منداله كهى، ئينجا پيغه مبهري خوا ﷺ له يه كدى جيا كردنه وه و منداله كهى دابه ژنه كه.

بَابُ كَرَاهِيَةِ الزَّيْنَةِ لِلْمُتَوَفَّى عَنْهَا زَوْجُهَا

باسى ناپه سندی خوږ ازاندنه وهى ئافره تى ميږدمردوو

۳۶۸. عَنْ حُمَيْدِ بْنِ نَافِعٍ: أَنَّهُ سَمِعَ زَيْنَبَ ابْنَةَ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا تُحَدِّثُ أَنَّهَا سَمِعَتْ أُمَّ سَلَمَةَ وَأُمَّ حَبِيبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا تَذْكُرَانِ أَنَّ امْرَأَةً أَتَتْ النَّبِيَّ ﷺ، فَقَالَتْ: إِنَّ ابْنَتَهُ لَهَا تُؤْفِي عَنْهَا زَوْجَهَا، فَاسْتَكْتُ عَيْنُهَا، فَهِيَ تُرِيدُ أَنْ تَكْحِلَهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «قَدْ كَانَتْ إِحْدَاكُنَّ تَرْمِي بِالْبَعْرَةِ عِنْدَ رَأْسِ الْحَوْلِ، وَإِنَّمَا هِيَ أَرْبَعَةُ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا».

حومه يدى كورى نافع ده گېرېته وه: كه گوئى له زه بڼه بې كچى ئوم سه له مه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا بوو،
دهيگېرايه وه كه گوئى له ئوم سه له مه و ئوم حه بيبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا بووه، باسى ئافره تيكيان
كردوو كه هاتوته خزمهت پيغه مبهري ﷺ و گوتويه تى: كچه كهى ميږدى مردوو
و چاوه كانيشى دېشن، ئه ويش ده يه ويټ كه به كل بيانرېژيټ، پيغه مبهري خوا ﷺ
فهرمووى: «جاران (له سه رده مى نه فاميدا) ئيوه پشقله كه تان له دواى يه ك سأل

فرې ددها، به لام عیدده له ئیسلامدا چوار مانگ و ده پوژه».

بَابُ هَلْ تُحَدُّ الْمَرْأَةُ عَلَى غَيْرِ زَوْجِهَا

باسى ئایا ئافرهت ده توانیت تازیه بار بیټ بو غه یری میړده که ی؟

۳۶۹. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ أَنْ تُحَدَّ عَلَى مَيِّتٍ فَوْقَ ثَلَاثٍ، إِلَّا عَلَى زَوْجٍ».

عائشه رضى الله عنها ده گپړته وه: پیغه مېر رضى الله عنه فرمووېه تی: «بو هیچ ئافره تیک دروست نیه که له سې پوژ زیاتر تازیه بار بیټ، ته نها بو (مردنی) میړده که ی نه بیټ، (که ده بیټ چوار مانگ و ده پوژ تازیه بار بیټ بو)».

بَابُ الرَّجُلِ يَأْمُرُهُ أَبُوهُ بِطَلَاكِ امْرَأَتِهِ

باسى پیاویک که باوکی فه رمانی پی ده کات به ته لاقدانى ژنه که ی

۳۷۰. عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا أَمَرَهُ أَبُوهُ أَوْ أُمُّهُ -شَكَ شُعْبَةً- أَنْ يُطَلِّقَ امْرَأَتَهُ، فَجَعَلَ عَلَيْهِ مِائَةَ مُحَرَّرٍ، فَأَتَى أَبَا الدَّرْدَاءِ، فَإِذَا هُوَ يُصَلِّي الضُّحَى وَيُطِيلُهَا، وَصَلَّى مَا بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ، فَسَأَلَهُ، فَقَالَ أَبُو الدَّرْدَاءِ: أَوْفِ بِنَذْرِكَ، وَبِرِّ وَالِدَيْكَ، وَقَالَ أَبُو الدَّرْدَاءِ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «الْوَالِدُ أَوْسَطُ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ، فَحَافِظٌ عَلَى وَالِدَيْكَ أَوْ اثْرُكَ».

ته بو عه بدورپه حمان رضى الله عنه ده گپړته وه: پیاویک باوکی فه رمانی پی کردبوو یان دایکی -شوعبه گومانی هه بوو کامیان بوو- که ژنه که ی ته لاق بدات، پیاوه که ش سهد و شتری کرده نه زر ته گهر ته لاقی بدات، ئینجا ته و پیاوه هات بو لای ته بو دپرداء، له و کاته دا (ته بو دپرداء رضى الله عنه) نویژی چی شته نگاوی ده کرد و دریژی ده کرده وه، له نیوان نیوه پو

و عه سريشدا نوڙي كرد، نه و جار پرسياړي لي كرد، جا نه بو دهر داء ﷺ گوتی: نه زره كهت جي به كه وه چاكه ش له گهل دايك و باوكت بكه، وه نه بو دهر داء گوتی: گويم له پيغمبري خوا ﷺ بوو ده يفه رموو: «باوك دهر گاي هره به رز و باشه كاني به هه شته، ټينجا ناگاداري چاكه ي باوك و دايكت به و دهر گاكه بپاريزه، يان واز له و دهر گايه بينه (واته: ئاره زووي خو ته راستيه كه ئاوايه، جا يان بپاريزه، يان له ده ست خو تي بده)».

کِتَابُ الْکَفَّارَاتِ

په رتو وکی که فاره ته کان

بَابُ يَمِينِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الَّتِي كَانَ يُحْلِفُ بِهَا

باسی نه وانهی پیغه مبهری خوا ﷺ سویندی پی خوار دوون

۳۷۱. عَنْ رِفَاعَةَ الْجُهمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا حَلَفَ قَالَ: «وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ».

ریفاعه ی جوهه نی ﷺ ده لیت: پیغه مبهر ﷺ کاتیک سویندی ده خوارد، ده یفه رموو: «سویند بهو زاته ی که گیانی موحه ممدی ﷺ به ده سته».

بَابُ النَّهْيِ أَنْ يُحْلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ

باسی ریگری کردن له سویند خواردن به جگه له خوا

۳۷۲. عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ سَمِعَهُ يُحْلِفُ بِأَبِيهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ بَيْنَهُكُمْ أَنْ تَحْلِفُوا بِآبَائِكُمْ». قَالَ عُمَرُ: فَمَا حَلَفْتُ بِهَا ذَاكِرًا، وَلَا آثِرًا.

عومهر ﷺ ده گيرېته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ گوځي لي بوو که (عومهر) سوښدي به باوکي ده خوارد، ټينجا پيغه مبهري خوا ﷺ فهرمووي: «به راستي خوا ليتاني قه ده غه کردووه، سوښد به باووباپيرانتان بخون». عومهر گوتي: منيش (له و کاته وه) نه خوځ سوښدم به و شيوه يه خواردووه، نه له که سيش گير اومه ته وه که سوښدي به و شيوه يه خوارد بيت.

بَابُ مَنْ حَلَفَ بِمِلَّةٍ غَيْرِ الْإِسْلَامِ

باسي نه و که سهي که سوښد بخوات به ټايينيکي جگه له ئيسلام

۳۷۳. عَنْ ثَابِتِ بْنِ الضَّحَّاكِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ حَلَفَ بِمِلَّةٍ سِوَى الْإِسْلَامِ كَاذِبًا مُتَعَمِّدًا، فَهُوَ كَمَا قَالَ».

سابيتي کوري زه حاک ﷺ ده ليت: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي: «هر که سيک به درو و به نه نقه ست به ټايينيک جگه له ئيسلام سوښدي خوارد (واته: بو نمونه بلت: نه گهر نه و شته و نه بيت من جووله که بم)، نه وه وه کوو نه وه يه که ده ليت (واته: سوښده که ي داده مه زريت)».

۳۷۴. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنَ الْإِسْلَامِ، فَإِنْ كَانَ كَاذِبًا، فَهُوَ كَمَا قَالَ، وَإِنْ كَانَ صَادِقًا لَمْ يَعُدْ إِلَى الْإِسْلَامِ سَالِمًا».

عده ولای کوري بوره يده له باوکیه وه ﷺ ده گيرېته وه، گوتوويه تي: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي: «هر که سيک (سوښد بخوات و پاشان) بلت: په يوه نديي به ئيسلامه وه نه مينيت (نه گهر نه و شته و نه بيت)، جا نه گهر دروي کرد نه وه به و جوړه که ده ليت (واته: په يوه نديي به ئيسلامه وه نامينيت)، وه نه گهر راستيشي کرد، نه وه به سه لامه تي (سه لامه تي دل) ناگه رېته وه بو نيو ئيسلام».

بَابُ مَنْ حَلَفَ لَهُ بِاللَّهِ فَلْيَرْضَ

باسی ئەو کەسەى سویندی به خوا بۆ دەخوری، با رازی بیت

۳۷۵. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ قَالَ: سَمِعَ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم رَجُلًا يَحْلِفُ بِأَبِيهِ، فَقَالَ: «لَا تَحْلِفُوا بِآبَائِكُمْ، مَنْ حَلَفَ بِاللَّهِ فَلْيَصْدُقْ، وَمَنْ حَلَفَ لَهُ بِاللَّهِ فَلْيَرْضَ، وَمَنْ لَمْ يَرْضَ بِاللَّهِ، فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ».

ئەبن عومەر رضی اللہ عنہ دەلیت: پێغه مەهر صلی اللہ علیہ وسلم گوئی لئ بوو پیاویک سویندی به باوکی ده خوارد، بۆیه فهرمووی: «سویند به باو و باپیرانتان مه خۆن، هەر که سیک سویندی به خوا خوارد با راستگو بیت (سوینده که ی به جی بینیت)، هەر که سیکیش سویندی بۆ خوارد به خوا با رازی بیت، هەر که سیک به خوا رازی نه بیت، له خوا نزیک نییه!».

۳۷۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «رَأَى عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَجُلًا يَسْرِقُ، فَقَالَ: أَسْرَفْتَ؟ قَالَ: لَا، وَالَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، فَقَالَ عِيسَى: آمَنْتُ بِاللَّهِ وَكَذَّبْتُ بِصَرِي».

ئەبو هورەیره رضی اللہ عنہ ده گپرتەوه: پێغه مەهر صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه تی: «عیسای کوری مەریه م پیاویکی بینی دزیی ده کرد، جا فهرمووی: ئایا دزیت کرد؟ گوئی: نه خیر سویند به و کەسەى که هیچ په رستراویکی به ههق نییه جگه له و، ئینجا عیسا فهرمووی: بروام به خوا ههیه و چاوه کانی خۆم به درۆ خسته وه (واته: له بهر پیروزی ناوی الله چاوه کانی خۆم به درۆ ده خه مه وه، ئە گەر راستیشیان بینییت)».

بَابُ الْإِسْتِثْنَاءِ فِي الْيَمِينِ

باسی هه لاواردن له سویندخواردندا

۳۷۷. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «مَنْ حَلَفَ وَاسْتَثْنَى، إِنْ شَاءَ

رَجَعَ، وَإِنْ شَاءَ تَرَكَ غَيْرُ حَانِثٍ».

ئيبن عومهر رحمه الله ده لیت: پیغه مبهری خوا رحمه الله فەر موویه تی: «هەر که سیک سویندی خوارد و هه لاواردنی تیدا کرد، ئە گەر ویستی له سهر بوو سوینده که ی جیه جی ده کات، ئە گەر پیخوش بوو وازی لی بینیت و گونا هباریش نابیت (سوینده که ی ناکه ویت)».

بَابُ مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ فَرَأَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا

باسی ئە و که سه ی سویند ده خوات له سهر شتیک،
دواتر بینیت خیر له غیری ئە و شته دایه

۳۷۸. عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ رحمه الله قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ فَرَأَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا، فَلْيَأْتِ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ، وَلْيُكْفَرْ عَنْ يَمِينِهِ».

عه دی کوری حاتیم رحمه الله ده لیت: پیغه مبهری خوا رحمه الله فەر موویه تی: «هەر که سیک سویندی له سهر شتیک خوارد، پاشان شتیکى باشتری بینى، با ئە وهى که باشته ئە نجامی بدات و که فاره تی سوینده که ی بدات».

بَابُ النَّهْيِ أَنْ يَسْتَلِجَ الرَّجُلُ فِي يَمِينِهِ، وَلَا يُكْفَرْ

باسی پښگړیکردن له وهی پیاو پيداگړی بکات له سهر سوینده که ی و که فاره تیش نه دات

۳۷۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رحمه الله يَقُولُ: قَالَ أَبُو الْقَاسِمِ رحمه الله: «إِذَا اسْتَلَجَ أَحَدُكُمْ فِي الْيَمِينِ فَإِنَّهُ آثَمُ، لَهُ عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الْكُفَّارَةِ الَّتِي أُمِرَ بِهَا».

ئە بو هوریره رحمه الله ده لی: ئە بولقاسیم رحمه الله فەر موویه تی: «هەر یه کیک له ئیوه پيداگړی بکات له سهر سوینده که ی (هەر چه نده شتیکى باشتريش بینیت له وهی که سویندی

لهسەر خواردوو، له لای خوا گوناھبارە بهووی ئەنجامنەدانی ئەو کە فارەتە ی کە
فەرمانی پێ کراوە، (واتە: لەبەرئەوێ کە شتیکی باشتی بینی لەوێ کە سویندی
لهسەر خواردوو، دەبێت سویندە کە ی بشکینیت و کە فارەتە کە ی بدات).

بَابُ إِبْرَارِ الْمُقْسِمِ

باسی جێبه جێکردنی سویندی سویندخۆر

۳۸۰. عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم بِإِبْرَارِ الْمُقْسِمِ.

بەپرائی کوپی عازیب رضی اللہ عنہ دەلێت: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمانی پێ کردین بە
جێبه جێکردنی سویندی سویندخۆر.

بَابُ النَّهْيِ أَنْ يُقَالَ: مَا شَاءَ اللَّهُ وَشِئْتُ

باسی پێگریکردن لەوێ بگوتی: ئەگەر خوا بیهوێت و تۆش بتهوێت

۳۸۱. عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ رَأَى فِي النَّوْمِ أَنَّهُ لَقِيَ رَجُلًا
مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ، فَقَالَ: نِعَمَ الْقَوْمِ أَنْتُمْ لَوْلَا أَنْكُمْ تَشْرِكُونَ، تَقُولُونَ: مَا شَاءَ اللَّهُ
وَمَا شَاءَ مُحَمَّدٌ، وَذَكَرَ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم، فَقَالَ: «أَمَا وَاللَّهِ، إِنْ كُنْتُ لَأَعْرِفُهَا لَكُمْ،
قُولُوا: مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ شَاءَ مُحَمَّدٌ».

حوزەیفە ی کوپی یەمان رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: کە پیاویک لە موسولمانان لە خەویدا بینی
کە گەشت بە پیاویک لە ئەهلی کتێب، جا گوتی: ئێوه باشتین گەل و هۆزن، ئەگەر
هاتبا و هاوێشیدانانتان نەکردبا و نەتانگوتبا: ئەگەر خوا بیهوێت و موحمەدیش
صلی اللہ علیہ وسلم بیهوێت، جا ئەو بۆ پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم باس کرا، ئەویش فەرمووی: «سویند بە خوا
نەمزانیوێ کە ئەو وشە یە ئاوا بە کار دین، (لەمەودوا) بلین: ئەگەر خوا بیهوێت،

پاشانیش موحه ممه د ﷺ بیه ویت.

بَابُ مَنْ وَرَى فِي يَمِينِهِ

باسی ئەو که سهی له سویند خواردندا نییه تی ده شاریته وه

۳۸۲. عَنْ سُؤَيْدِ بْنِ حَنْظَلَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: خَرَجْنَا نُرِيدُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، وَمَعَنَا وَائِلُ بْنُ حُجْرٍ فَأَخَذَهُ عَدُوٌّ لَهُ، فَتَحَرَّجَ النَّاسُ أَنْ يَخْلِفُوا، فَحَلَفْتُ أَنَا أَنَّهُ أَخِي، فَخَلَّى سَبِيلَهُ، فَأَتَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَأَخْبَرْتُهُ أَنَّ الْقَوْمَ تَحَرَّجُوا أَنْ يَخْلِفُوا وَحَلَفْتُ أَنَا أَنَّهُ أَخِي، فَقَالَ: «صَدَقْتَ، الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ».

سوهیدی کوری حه نزله ﷺ ده لیت: ده رچوین که برۆین بو خزمهت پیغه مبهری خوا ﷺ، وائیلی کوری حوجریشان له گه ل بوو، جا دوژمنیکی خوی تووشی بوو، خه لکه کهش به لایانه وه قورس بوو که سویند بخۆن (بو رزگار کردنی وائیل له شه پری دوژمنه که ی)، بویه من سویندم خوارد که ئەو برای منه، دوژمنه که ی وازی لی هینا، پاشان که هاتینه خزمهت پیغه مبهری خوا ﷺ و هه والی ئەوهم پی دا که خه لکه که له لایان قورس بووه سویند بخۆن، بویه من سویندم خوارد که ئەو برای منه، ئەویش فهرمووی: «راستت گوتوه، موسولمان برای موسولمانه».

۳۸۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّمَا الْيَمِينُ عَلَى نِيَّةِ الْمُسْتَخْلِفِ».

ئەبو هوریره پره رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «به راستی سویند خواردن به گویره ی نییه تی ئەو که سهیه که داوای سویند خواردنه که ده کات (نه ک ئەو که سهی که سوینده که ده خوات)».

۳۸۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَمِينُكَ عَلَى مَا يُصَدِّقُكَ بِهِ صَاحِبُكَ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرمویەتی: «سویندخواردنی تۆ بەگوێرە ی نبیەتی ھاوڕیکەتە، کە داوای سویندخواردنت لی دەکات و بەھۆیەو بەراست دەزانیت».

بَابُ النَّهْيِ عَنِ النَّذْرِ

باسی ناپەسندی نەزرکردن

۳۸۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «إِنَّ النَّذْرَ لَا يَأْتِي ابْنَ آدَمَ بِشَيْءٍ إِلَّا مَا قُدِّرَ لَهُ، وَلَكِنْ يَغْلِبُهُ الْقَدَرُ مَا قُدِّرَ لَهُ، فَيُسْتَخْرَجُ بِهِ مِنَ الْبَخِيلِ فَيُنْسِرَ عَلَيْهِ مَا لَمْ يَكُنْ يُنْسِرُ عَلَيْهِ مِنْ قَبْلِ ذَلِكَ، وَقَدْ قَالَ اللَّهُ: أَنْفِقْ أَنْفِقْ عَلَيْكَ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرمویەتی: «بەراستی نەزرکردن هیچ شتیک بە ئادەمیزاد نابەخشیت، تەنھا ئەو نەبیت کە بۆی دیاری کراوە، بەلام بەدەستەینانی ئەو شتە ی کە بۆی دیاری کراوە لەسەری قورسە، جا نەزر ئەوانە پێی ھەڵدەستن کە چرووکن، جا ئەو شتە ی کە پیشتەر بۆیان ئاسان نەبوو لەسەریان ئاسان دەبیت، بیگومانیش خوا فرمویەتی: ببەخشە، پێت دەبەخشم».

بَابُ النَّذْرِ فِي الْمَعْصِيَةِ

باسی نەزرکردن لە گوناھ و سەرپیچیدا

۳۸۶. عَنْ عِمْرَانَ بْنِ الْحُصَيْنِ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «لَا نَذْرَ فِي مَعْصِيَةٍ، وَلَا نَذْرَ فِيمَا لَا يَمْلِكُ ابْنُ آدَمَ».

عیمرانی کوری حوصەین رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرمویەتی: «لە گوناھ و سەرپیچیدا نەزرکردن نییە، ھەروەھا نەزرکردن لە شتیکدا نییە کە لە توانای

تاده ميزاددا نه بیت».

۳۸۷. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا نَذَرَ فِي مَعْصِيَةٍ، وَكَفَّارَتُهُ كَفَّارَةُ يَمِينٍ».

عائشه رضى الله عنه ده ليت: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي: «نه زركردن له گونا ه و سه ريچيدا نيه، كه فاره ته كه شي وه كوو كه فاره تي سويند خوار دنه».

بَابُ مَنْ نَذَرَ أَنْ يَحْجَّ مَا شِئًا

باسی که سيك كه نه زري كردووه به پي بروات بو چه جکردن

۳۸۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَأَى النَّبِيَّ ﷺ شَيْخًا يَمْشِي بَيْنَ ابْنَيْهِ، فَقَالَ: «مَا شَأْنُ هَذَا؟»، قَالَ ابْنَاهُ: نَذَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «ارْكَبْ أَتِيهَا الشَّيْخُ، فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكَ وَعَنْ نَذْرِكَ».

نه بو هوره پره رضى الله عنه ده ليت: پيغه مبهري خوا ﷺ پياوونكي به ته مه ني بيني كه دوو كوري چووبوونه ژير بالي و له نيو انياندا پي ده كرد، جا فهرمووي: «نه وه حالي بو تاوايه؟»، كوره كاني گوتيان: نه وه نه زره نه ي پيغه مبهري خوا ﷺ (نه زري كردووه كه به پي بروات بو چه ج)، فهرمووي: «نه ي پيره پياو سواي ولاخ به، به پراستي خواي گه وره بي نياز له خوت و له نه زره كه شت».

کتابُ التَّجَارَاتِ

په رتووکى بازارگانى

بَابُ الْحَثِّ عَلَى الْمَكَّاسِ

باسى هاندان له سهر کارکردن

۲۱۶

۳۸۹. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ أَطْيَبَ مَا أَكَلَ الرَّجُلُ مِنْ كَسْبِهِ، وَإِنَّ وَلَدَهُ مِنْ كَسْبِهِ».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: پیغه مبهرى خوا ﷺ فرموویه تی: «بىگومان پاکترین شتیک که پیاو ده یخوات به ره می کار و نیشی (دهستی) خویه تی، بىگومان مندالیش به شیکن له بهروبوومی مروف».

۳۹۰. عَنِ الْمِقْدَامِ بْنِ مَعْدِيكَرِبَ الرُّبَيْدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَا كَسَبَ الرَّجُلُ كَسْبًا أَطْيَبَ مِنْ عَمَلٍ يَدِهِ، وَمَا أَنْفَقَ الرَّجُلُ عَلَى نَفْسِهِ وَأَهْلِهِ وَوَلَدِهِ وَخَادِمِهِ، فَهُوَ صَدَقَةٌ».

مقدمى کورى مه عديکهریبى زوبه یدى ﷺ ده گپریتته وه: پیغه مبهرى خوا ﷺ فرموویه تی: «هیچ به ره میک باشر نییه بو پیاو له به ره می دهستی خوی، نه وهی

که پیاو (په یدای ده کات) ده یکاته بږیوی ژیانی خوی و خانه واده که ی و مندا له کانی و خزمه تکاره که ی، نه وه بوی به چاکه و خیر ده نوو سریت».

۳۹۱. عَنْ مُعَاذِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُبَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَمِّهِ عليه السلام قَالَ: كُنَّا فِي مَجْلِسٍ، فَجَاءَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم وَعَلَى رَأْسِهِ أَثَرُ مَاءٍ، فَقَالَ لَهُ بَعْضُنَا: نَرَاكَ الْيَوْمَ طَيِّبَ النَّفْسِ، فَقَالَ: «أَجَلٌ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ»، ثُمَّ أَقَاضَ الْقَوْمُ فِي ذِكْرِ الْغِنَى، فَقَالَ: «لَا بَأْسَ بِالْغِنَى لِمَنِ اتَّقَى، وَالصَّحَّةُ لِمَنِ اتَّقَى خَيْرٌ مِنَ الْغِنَى، وَطَيِّبُ النَّفْسِ مِنَ النَّعِيمِ».

موعازی کوری عه بدو لای کوری خوبه یب له باو کیه وه له مامیه وه عليه السلام ده گیریته وه، گوتوویه تی: تیمه له مه جلیسیک بووین، پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم هات و شوینه واری ناو به سه ریه وه دیار بوو، ئینجا هه ندیکان پیاو گوت: نه مړو ده تبیین که دلخو شیت، فهرمووی: «به لای سوپاس بو خوا»، پاشان زور باسی ده وله مه ندیان کرد، فهرمووی: «ده وله مه ندی بو که سی پاریزکار هیچ کیشه و زهره ریکی نییه، ههروه ها ته ندروستی جه سته بو که سی پاریزکار باشته له ده وله مه ندی، وه دهروونی نارام و پازی (به به شی خوی) یه کیکه له نیعمه ته کان».

بَابُ الْاِقْتِصَادِ فِي طَلَبِ الْمَعِيشَةِ

باسی مامناوه ندی له به ده سته ینانی بږیوی ژیاندا

۳۹۲. عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم: «أَجْمِلُوا فِي طَلَبِ الدُّنْيَا، فَإِنَّ كُلَّ مُيسَّرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ».

نه بو حومه یدی ساعیدی رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: «له داوا کردنی خو شیه کانی دونیادا میانگیر بن (زیده پړوی مه که ن و خو تان زیاد له پیویست ماندوو مه که ن)، چونکه هه ر که سی که نه و شته ی که بوی دانراوه (له قه دهردا ریکای به ده سته ینانی شی) بوی ئاسان کراوه».

بَابُ التَّوَقُّيِّ فِي التَّجَارَةِ

باسی دوورگرتن له بازارگانیدا

۳۹۳. عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي عَزْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: كُنَّا نُسَمِّي فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ السَّمَايِرَةَ، فَمَرَّ بِنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَسَمَّانَا بِاسْمٍ هُوَ أَحْسَنُ مِنْهُ، فَقَالَ: «يَا مَعْشَرَ التَّجَارِ إِنَّ الْبَيْعَ يَحْضُرُهُ الْحَلْفُ وَاللَّغْوُ، فَشَوُّوهُ بِالْصَّدَقَةِ».

قهیسی کوپی ئه بو غه پره زه ﷺ ده لیت: له سه رده می پیغه مبهری خوادا ﷺ بیان ده گوتین: ده لال، ئینجا جاریک پیغه مبهری خوا ﷺ به لاماندا تیه پری و به ناویک ناوی ناین که جوانتر و چاکتر بوو (له ناوی ده لال)، ئینجا فهرمووی: «ئه ی کومه لی بازارگانان له راستیدا کرین و فروشتن و بازارگانی سویند خواردن و قسه ی پووچی له گه ل تیکه ل ده بییت، بویه (ماله که تان) به خیر و به خشین پاک بکه نه وه».

بَابُ الصَّنَاعَاتِ

باسی پیشه سازی

۳۹۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا بَعَثَ اللَّهُ نَبِيًّا إِلَّا رَاعِيَ غَنَمٍ»، قَالَ لَهُ أَصْحَابُهُ: وَأَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «وَأَنَا كُنْتُ أَرْعَاهَا لِأَهْلِ مَكَّةَ بِالْقَرَارِيطِ». قَالَ سُؤَيْدٌ: يَعْنِي كُلَّ شَاةٍ بِقِرَاطٍ.

ئه بو هورده پره ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویته ی: «ههر پیغه مبهریک که خوا ره وانه ی کرد بییت، ئه وه شوانی مه پرومالاتی کردووه»، هاوه له کانی بیان گوت: توش ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ؟ فهرمووی: «منیش بو خه لکی مه ککه مالاتم ده له وه پراند به چه ند قیراتیکی». سوهد ده لیت: واته: ههر مه ریک به قیراتیکی.

تایینی:

(قیرا): جۆریکه له پاره‌ی ئەو سەردهمه، که نیوه‌ی دهیه‌کی دیناریکی ئەو کاته‌ی ده‌کرد.

۳۹۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «كَانَ زَكْرِيَّا عليه السلام نَجَّارًا».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دە‌گێڕێتە‌وه: پێغه‌مبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرموویە‌تی: «زە‌که‌ریا عليه السلام دارتاش بوو».

بَابُ الْحُكْمَةِ وَالْجُلْبِ

باسی قۆرخکاری و بازرگانی

۳۹۶. عَنْ مُعْمَرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ نُضَلَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «لَا يَحْتَكِرْ إِلَّا خَاطِيٌّ».

مە‌عمەر‌ی کۆری عە‌بدوللای کۆری نە‌زلە رضی اللہ عنہ دە‌لیت: پێغه‌مبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرموویە‌تی: «هەر که‌سیک قۆرخکاری و پاوانکاری بکات گونا‌ه‌بارە».

تایینی:

(محتکر): ئەو که‌سه‌یه که دە‌ست بە‌سەر بازا‌ردا دە‌گرێت بۆ ئە‌وه‌ی شتومە‌ک لە‌سەر خە‌لکی گران بێت، بۆ خۆی سوودی ماددی بێ‌نیت لە‌سەر حیسابی خە‌لکی دیکە.

بَابُ الْأَجْرِ عَلَى تَعْلِيمِ الْقُرْآنِ

باسی وەر‌گرتنی کۆی لە‌سەر فێ‌رکردنی قورئان

۳۹۷. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ رضی اللہ عنہ قَالَ: عَلَّمْتُ نَاسًا مِنْ أَهْلِ الصُّفَّةِ الْقُرْآنَ وَالْكِتَابَةَ،

فَأَهْدَى إِلَيَّ رَجُلٌ مِنْهُمْ قَوْسًا، فَقُلْتُ: لَيْسَتْ بِمَالٍ، وَأُزِمِي عَنْهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَسَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنْهَا، فَقَالَ: «إِنْ سَرَّكَ أَنْ تُطَوَّقَ بِهَا طَوْقًا مِنْ نَارٍ فَأَقْبِلْهَا».

عوبادهی کوپی صامیت ﷺ ده‌لٓیت: هه‌ندیک خه‌لکم له‌ ئه‌هلی صوفه‌ فیری قورئانخویندن و نووسین کرد، پیاویکیان که‌وانیکی به‌ دیاری پی‌ دام، منیش گوتم: (که‌وان) وه‌کوو پاره‌ نییه‌ و له‌ پیناو خوادا پی‌ ده‌جه‌نگم (قبوولم کرد)، پرسیارم له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کرد له‌وباره‌وه‌، فه‌رمووی: «ئه‌گه‌ر پیتخوشه‌ بکریته‌ ته‌وقیکی ئاگرین و پی‌ ته‌وق بکرییت وه‌ریبگه‌».

بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنِ النَّجْشِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه‌ ده‌رباره‌ی ریگریکردن له‌ زیادکردنی نرخ بو‌ فريودانی کريار

۳۹۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا تَنَاجَشُوا».

ئه‌بو هوره‌یره‌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌گیریتته‌وه‌: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: «به‌ فیل و ته‌فره‌دان نرخ‌ی شتومه‌ک زیاد مه‌که‌ن (بو‌ ته‌فره‌دانی کريار)».

بَابُ النَّهْيِ عَنِ تَلْقَى الْجَلَبِ

باسی ریگریکردن له‌ به‌ده‌مه‌وه‌چوونی ئه‌وانه‌ی کالā دینن بو‌ بازار

۳۹۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا تَلْقُوا الْأَجْلَابَ، فَمَنْ تَلَقَّى مِنْهُ شَيْئًا فَاشْتَرَى، فَصَاحِبُهُ بِالْخِيَارِ إِذَا أَتَى السُّوقَ».

ئه‌بو هوره‌یره‌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌گیریتته‌وه‌: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: «به‌پیر ئه‌وانه‌وه‌ مه‌چۆن (بو‌ ده‌ره‌وه‌ی بازار) که‌ که‌لوپه‌ل و کالā دینن، جا ئه‌گه‌ر که‌سیک به‌ره‌و پروویان

چوو و لئی کرین، نه وه هاو له که ی (فروشیار که ی له دهره وه هاتووه) کاتیک هاته نیو بازار سهریشکه له وه ی که مامه له که هه لده وه شینیتته وه یان جیبه جیی ده کات».

بَابُ الْبَيْعَانِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَفْتَرِقَا

باسی کپیار و فروشیار هه لی په شیمانبوونه وه یان هه یه هه تا له یه کدی جیا ده بنه وه

٤٠٠. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا تَبَايَعَ الرَّجُلَانِ فَكُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَفْتَرِقَا وَكَانَا جَمِيعًا، أَوْ يُخَيَّرَ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ، فَإِنْ خَيَّرَ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ فَّتَبَايَعَا عَلَى ذَلِكَ، فَقَدْ وَجِبَ الْبَيْعُ، وَإِنْ تَفَرَّقَا بَعْدَ أَنْ تَبَايَعَا، وَلَمْ يَتْرُكْ وَاحِدٌ مِنْهُمَا الْبَيْعَ، فَقَدْ وَجِبَ الْبَيْعُ».

عهدو لای کوری عومهر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده گیریتته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «ئه گهر دوو پیاو مامه له یان کرد به یه که وه، ههر یه کیکیان مافی سهریشکبوونی هه یه (بو هه لوه شانده وه ی مامه له که)، مادام له یه ک جیا نه بوونه وه، یان ئه گهر یه کیکیان ئه وی دیکه ی سهریشک کرد، جا ئه گهر یه کیکیان ئه وی دیکه ی سهریشک کرد و مامه له که یان له سهر ئه وه کرد، مامه له که داده مه زریټ (مافی نامینیت)، خو ئه گهر له دوای ئه وه ی مامه له که یان کرد و ئه و جار له یه ک جیا بوونه وه و هیچیان مامه له که یان واز لی نه هینا، بیگومان مامه له که داده مه زریټ (دهره تی په شیمانی تیدا نامینیت)».

بَابُ بَيْعِ الْخِيَارِ

باسی نه وه که کرین و فروشتن به په زامه ندییه

٤٠١. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّمَا الْبَيْعُ عَنْ تَرَاضٍ».

ئەبو سەئیدى خودرى رضى الله عنه دەلى: پىغەمبەرى خوا صلی الله علیه و آله فەرموویەتى: «بىگومان کرىن و فروشتن دەبیت بە رەزامەندى ھەردوو لا بىت».

بَابُ النَّهْيِ عَنْ بَيْعِ مَا لَيْسَ عِنْدَكَ، وَعَنْ رِبْحِ مَا لَمْ يُضْمَنْ

باسى پىگريکردن لە فروشتنى شتىک لە لات نەبیت
و قازانجىک کە مسۆگەر نەبیت

٤٠٢. عَنْ حَكِيمِ بْنِ حَزَامٍ رضى الله عنه قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ الرَّجُلُ يَسْأَلُنِي الْبَيْعَ وَلَيْسَ عِنْدِي، أَفَأَبِيعُهُ؟ قَالَ: «لَا تَبِعْ مَا لَيْسَ عِنْدَكَ».

حە کىمى کورى حىزام رضى الله عنه دەلىت: گوتى: ئەى پىغەمبەرى خوا صلی الله علیه و آله پىاو ھەيە داواى فروشتنى شتىک لى دە کات کە ئەو شتە لەو کاتەدا لەلام نىيە، جا ئایا پىی بفروشم؟ فەرمووی: «شتىک مەفروشه کە لە لای خۆت نىيە».

بَابُ الْإِقَالَةِ

باسى قبوولکردنى پەشیمانبوونەو لە مامە لە

٤٠٣. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضى الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی الله علیه و آله: «مَنْ أَقَالَ مُسْلِمًا، أَقَالَه اللَّهُ عَثَرَتَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

ئەبو ھورەیرە رضى الله عنه دەلىت: پىغەمبەرى خوا صلی الله علیه و آله فەرموویەتى: «ھەر کەسێک چاوپۆشى بکات لە ھەلۆھەشاندنەو ھى مامە لە ھى موسولمانىک، لە رۆژى دوایدا خوا چاوپۆشى لە گوناھەکانى دە کات».

بَابُ مَنْ كَرِهَ أَنْ يُسْعَرَ

باسی نه وهی نرخ دانانی له لانا په سنده

٤٠٤. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رضي الله عنه قَالَ: غَلَا السَّعْرُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالُوا: لَوْ قَوَّمتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: «إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ أَفَارِقَكُمْ وَلَا يَطْلُبَنِي أَحَدٌ مِنْكُمْ بِمَظْلَمَةٍ ظَلَمْتُه».

نه بو سه عید رضي الله عنه ده لیت: له سه رده می پیغه مبهری خوا ﷺ نرخي که لوه پهل زیاد هه لکشا، جا عه رزبان کرد: نهی پیغه مبهری خوا ﷺ نه گهر نرخت دیاری کردبا، فهرمووی: «له راستیدا من ئومیدم وایه کاتیک لیتان جیا ده بمه وه هیچ یه کینک له ئیوه نه بیت که داواکاری مافیکی له سهر من هه بیت».

بَابُ السَّمَاخَةِ فِي الْبَيْعِ

باسی ئاسانکاری و چاوپووشی له کرین و فروشتن

٤٠٥. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «رَحِمَ اللَّهُ عَبْدًا سَمَحًا إِذَا بَاعَ، سَمَحًا إِذَا اشْتَرَى، سَمَحًا إِذَا افْتَضَى».

جابیری کوری عه بدوللا رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «په حمه تی خوا له و که سه بیت که ئاسانکار و لیوورده یه کاتیک که (شتیک) ده فروشیت، کاتیک که (شتیک) ده کریت، کاتیک مافیکی هه یه و داوای ده کاته وه (یان له کاتی قهرزوه رگرتنه وه)».

بَابُ السَّوْمِ

باسی زیاد تیبه ستن له مامه له دا (هه لدا و پێدا)

٤٠٦. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي غَزْوَةٍ، فَقَالَ لِي: «أَتَبِيعُ نَاصِحَكَ هَذَا بِدِينَارٍ وَاللَّهِ يَغْفِرُ لَكَ؟»، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هُوَ نَاصِحُكُمْ إِذَا أَتَيْتُ الْمَدِينَةَ، قَالَ: «فَتَبِيعُهُ بِدِينَارَيْنِ وَاللَّهِ يَغْفِرُ لَكَ؟»، قَالَ: فَمَا زَالَ يَزِيدُنِي دِينَارًا دِينَارًا، وَيَقُولُ مَكَانَ كُلِّ دِينَارٍ: «وَاللَّهِ يَغْفِرُ لَكَ»، حَتَّى بَلَغَ عَشْرِينَ دِينَارًا، فَلَمَّا أَتَيْتُ الْمَدِينَةَ أَخَذْتُ بِرَأْسِ النَّاصِحِ، فَأَتَيْتُ بِهِ النَّبِيَّ ﷺ، فَقَالَ: «يَا بَلَاءُ أَعْطَاهُ مِنَ الْغَنِيمَةِ عَشْرِينَ دِينَارًا»، وَقَالَ: «انْطَلِقْ بِنَاصِحِكَ فَأَذْهَبْ بِهِ إِلَى أَهْلِكَ».

جابیری کوپی عه بدوللا ﷺ ده لیت: له یه کیك له غه زا كاندا له گه ل پیغه مبه ر ﷺ بووم، پتی فهرمووم: «ئایا ئه و وشتره ت نافرو شیت به دیناریک، خوا لیت خوش ده بیت؟»، گوتم: ئه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ و شتری خوتانه هه رکات هاتمه وه بو مه دینه، فهرمووی: «ده ی ده یفر و شیت به دوو دینار، خوا لیت خوش ده بیت؟»، گوتمی: بهرده وام زیادی پی ده دام دینار به دینار زیادی ده کرد، وه له گه ل هه ر دیناریکدا (که زیادی ده کرد) ده یفه رموو: «خوا لیت خوش ده بیت»، تا کوو گه یشته بیست دینار، جا کاتیک چوو مه وه مه دینه و شتره که م گرت و بردم بو خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ، ئه ویش فهرمووی: «ئه ی بیلال، له ده سته که وتی جه نگ بیست دیناری بده یه»، وه (به منیشی) فهرموو: «وشتره که به ره وه و بر و بیبه بو خانه واده که ت».

٤٠٧. عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِيَّاكُمْ وَالْحِلْفَ فِي الْبَيْعِ، فَإِنَّهُ يُنْفَقُ، ثُمَّ يَمَحَقُ».

ئه بو قه تاده ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «خوتان بپاریزن له سویند خواردن له کاتی مامه له دا، چونکه شته که ساغ ده کاته وه و ده فرو شیت، به لام بیبه ره که تی ده کات».

بَابُ النَّهْيِ عَنْ بَيْعِ الثَّمَارِ قَبْلَ أَنْ يَبْدُوَ صَلاَحُهَا

باسی پیگریکردن له فروشتنی میوه جات پیش نه وهی پیبگات

۴۰۸. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا تَبِيعُوا الثَّمَرَ حَتَّى يَبْدُوَ صَلاَحُهَا»، نَهَى الْبَائِعَ وَالْمُشْتَرِيَ.

ئيبين عومهر رضی الله عنه ده گيرته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تی: «میوه مه فروشن تا کوو پیگه یشتنی لی به دهر ده که ویت»، پیگری له فروشیار و کپیار کردوه (لهو جوړه مامه له یه).

تیبینی:

(يَبْدُو صَلاَحُهَا): واته: نهو میوه یه به داره وه یه له ثافات دهر چیت و نه وهی لی به دهر که ویت، که ده گونجیت نهو میوه یه پیبگات و هله نه وه ریت، زیان به کپیار نه گات.

بَابُ الرُّجْحَانِ فِي الْوَزْنِ

باسی کیشان و پیوان به سه نکه وه

۴۰۹. عَنْ سُؤَيْدِ بْنِ قَيْسٍ رضی الله عنه قَالَ: جَلَبْتُ أَنَا وَمَخْرَفَةُ الْعَبْدِيِّ بَرًّا مِنْ هَجَرَ، فَجَاءَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَسَاوَمَنَا سَرَاوِيلَ، وَعِنْدَنَا وَزَانٌ يَزِنُ بِالْأَجْرِ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: «يَا وَزَانُ زِنْ وَأَرْجِحْ».

سوهیدی کوړی قهیس رضی الله عنه ده لیت: له گهل مه خره فهی عه بدی له هه جه ره وه قوماشان هینا، پيغه مبهري خوا ﷺ سه وداي شهروالیکي لی کردین، وه که سیکان له لا بوو به کړئ که لوپه لی ده کیشا، جا پيغه مبهري ﷺ پي فهرموو: «ته ی نهو که سه ی ده کیشیت، بکیشه به سه نکه وه (واته: گران بکیشه و به زیاده وه بیده ری)».

۴۱۰. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا وَرَزْتُمْ فَأَرْجِحُوا».

جابری کوری عه بدوللا رضى الله عنه دهلئت: پيغه مبهري خوا رضى الله عنه فرمويه تي: «هر کاتيک شتان کيشا به سه نگووه بيکيشن».

بَابُ النَّهْيِ عَنِ الْغِشِّ

باسی قه دهغه کردنی فیل و گزیکردن

۴۱۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَرَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِرَجُلٍ يَبِيعُ طَعَامًا، فَأَدْخَلَ يَدَهُ فِيهِ فَإِذَا هُوَ مَعْشُوشٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَيْسَ مِنَّا مَنْ عَشَّ».

ئه بو هور هره رضى الله عنه دهلئت: پيغه مبهري خوا رضى الله عنه به لای پياويکدا تيپه پري که خوارده مه ني ده فروشت، ئينجا (پيغه مبهري رضى الله عنه) دهستی خسته نتيويه وه بينی که فیل تيذا کراوه، پيغه مبهري خوا رضى الله عنه فرموي: «ئه وه که سه ی فیل و گزی بکات له ئيمه نييه».

بَابُ النَّهْيِ عَنِ بَيْعِ الطَّعَامِ قَبْلُ مَا لَمْ يُقَبَّضْ

باسی ناپه سندی فروشتنی خواردن پيش ئه وه ی دهست به دهست وه ريگيريت

۴۱۲. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «مَنْ ابْتَاعَ طَعَامًا فَلَا يَبِيعُهُ حَتَّى يَسْتَوْفِيَهُ».

ئيبن عومهر رضى الله عنه ده گيريته وه: پيغه مبهري رضى الله عنه فرمويه تي: «هر که سيک خوراکی کري با نه يفرؤشيتته وه هه تا کوو به ته واوی وه ريده گريت».

بَابُ بَيْعِ الْمُجَارَفَةِ

باسی فروشتنی بی پیاوانه و کیشانه (له‌گۆتره)

٤١٣. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ قَالَ: كُنَّا نَشْتَرِي الطَّعَامَ مِنَ الرُّكْبَانِ جِزَافًا، فَهَاجَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ نَبِيعَهُ حَتَّى نَنْقُلَهُ مِنْ مَكَانِهِ.

ئیین عومەر رضی اللہ عنہ ده‌لێت: ئیمه به‌گۆتره خۆراکان له‌و که‌سانه ده‌کری که له‌ ده‌ره‌وه‌ی شار ده‌یانه‌ینا، دوا‌یی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ لێی قه‌ده‌غه کردین که بی‌فروشینه‌وه هه‌تا له‌ شوینی خۆی ده‌یگوا‌زینه‌وه (واته: بۆ ئه‌وه‌ی بوو، گواستنه‌وه که به‌ته‌واوی ده‌ستاوده‌ستی پی‌ بکری‌ت).

٤١٤. عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رضی اللہ عنہ قَالَ: كُنْتُ أبيعُ التَّمْرَ فِي السُّوقِ، فَأَقُولُ: كَلْتُ فِي وَسْقِي هَذَا كَذَا، فَأَدْفَعُ أَوْسَاقَ التَّمْرِ بِكَيْلِهِ، وَأَخْذُ بِشَفِي، فَدَخَلَنِي مِنْ ذَلِكَ شَيْءٌ، فَسَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: «إِذَا سَمِيتَ الْكَيْلَ فَكَلِّهِ».

عوسمانی کۆری عه‌ففان رضی اللہ عنہ ده‌لێت: له‌ بازار خورما‌م ده‌فروشت، جا (به‌ کپیارم) ده‌گوت: پیاوانه‌م کردووه و ئه‌وه‌نده‌یه، ئه‌و ئه‌ندازه دیاریکراوه‌ی که پیاوانه‌م کردبوو به‌ هه‌مان پیاوانه ده‌مدا‌یه کپیار، وه‌ قازانجی خۆم وه‌رده‌گرت، ئیدی منیش گومانم بۆ دروست بوو له‌و کاره (که به‌ پیاوانه‌ی خۆم که کپیووم ده‌مفروشته‌وه)، بۆیه پرسیارم له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ کرد، فه‌رمو‌وی: «کاتیک پیاوانه‌ که‌ت دیاری کرد، به‌ قورس بی‌یوه».

بَابُ مَا يُرْجَى فِي كَيْلِ الطَّعَامِ مِنَ الْبَرْكََةِ

باسی ئومیدی پیت و به‌ره‌که‌ت له‌ پیاوانه و کیشانی خۆراکدا

٤١٥. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ الْمَازِنِيِّ رضی اللہ عنہ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «كَيْلُوا

طَعَامَكُمْ يُبَارِكُ لَكُمْ فِيهِ».

عەبدوللای کوری بوسری مازینی ﷺ دەلیت: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو دهیغه رموو: «(له کاتی کرین و فروشتندا) خۆراکه کانتان بییون بهره که تی تیده که ویت بۆتان».

بَابُ مَا يُرْجَى مِنَ الْبَرَكَاتِ فِي الْبُكُورِ

باسی ئەو بهره که تهی چاوه پروان ده کریت له سه ره تای پۆژ

٤١٦. عَنْ صَخْرِ الْعَامِدِيِّ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اللَّهُمَّ بَارِكْ لِأُمَّتِي فِي بُكُورِهَا»، قَالَ: وَكَانَ إِذَا بَعَثَ سَرِيَّةً، أَوْ جَيْشًا بَعَثَهُمْ فِي أَوَّلِ النَّهَارِ، قَالَ: وَكَانَ صَخْرٌ رَجُلًا تَاجِرًا، فَكَانَ يَبْعَثُ تِجَارَتَهُ فِي أَوَّلِ النَّهَارِ، فَأَثَرَى وَكَثُرَ مَالُهُ.

صه خری غامیدی ﷺ دەلیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فەرموو یه تی: «خوا یه بهره که ت و پیز بریزه به سه ر ئوممه ته که مدا ئەوانه ی که له سه ره تای پۆژ ده سته کار ده بن»، (راوی) دەلیت: جا کاتی که (پیغه مبهر ﷺ) سیه یه ک یان له شکریکی بنارد بایه ئەوه له سه ره تای پۆژدا ده ینارد، (ههروه ها پاوی) گو تی: صه خر پیاویکی بازرگان بو، هه موو جا ری که (کاروانه) بازرگانیه که ی له سه ره تای پۆژدا به ری ده کرد، ئیدی ده وه له مه ند بوو و سه روه ت و سامانی زۆر بوو.

بَابُ مَنْ بَاعَ عَيْبًا فَلْيَبَيِّنْهُ

باسی ئەوه که که سه ی که شتیکی عه بی داری فروشت، ده بی ت عه یبه که باس بکات

٤١٧. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ ﷺ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، يَقُولُ: «الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ بَاعَ مِنْ أَخِيهِ بَيْعًا فِيهِ عَيْبٌ إِلَّا بَيَّنَّاهُ لَهُ».

عوقبه ی کورې عامیر ﷺ ده لیت: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو ده یغه رموو: «موسولمان برای موسولمانه، په ووا و دروست نییه بو بابای موسولمان که شتیکی عهیدار به براهی بفروشیت به یی پروونکردنه وهی عه یبه که».

بَابُ الصَّرْفِ وَمَا لَا يَجُوزُ مُتَفَاعِلًا يَدًا يَدًا

باسی گورینه وهی پاره، نابیت زیاده ی بحریته سهر و پیویسته دهست به دهست بیت

٤١٨. عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الذَّهَبُ بِالذَّهَبِ رَبًّا، إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ، وَالْبُرُّ بِالْبُرِّ رَبًّا، إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ، وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ رَبًّا، إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ، وَالتَّمْرُ بِالتَّمْرِ رَبًّا، إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ».

عومه ری کورې خه تباب ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «(گورینه وهی) زیر به زیر پریایه مه گهر دهست به دهست بیت، گهنم به گهنم پریایه مه گهر دهست به دهست بیت، جو به جو پریایه مه گهر دهست به دهست بیت، خورما به خورما پریایه مه گهر دهست به دهست بیت (واته: ته وانه ی باس کران ده بیت دهست به دهست بن و قهرز نه بن)».

بَابُ مَنْ قَالَ: لَا رَبَّ إِلَّا فِي النَّسِيئَةِ

باسی تهو که سهی ده لیت: پریا ته نها له قهرز دایه!

٤١٩. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: الدَّرْهَمُ بِالدَّرْهَمِ، وَالْدِّينَارُ بِالدِّينَارِ، فَقُلْتُ: إِنِّي سَمِعْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ، يَقُولُ غَيْرَ ذَلِكَ، قَالَ: أَمَا إِنِّي لَقِيتُ ابْنَ عَبَّاسٍ، فَقُلْتُ: أَخْبِرْنِي عَنْ هَذَا الَّذِي تَقُولُ فِي الصَّرْفِ: أَشَيْءٌ سَمِعْتَهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ؟ أَمْ شَيْءٌ وَجَدْتَهُ فِي كِتَابِ اللَّهِ؟ فَقَالَ: مَا وَجَدْتُهُ فِي كِتَابِ اللَّهِ، وَلَا سَمِعْتُهُ

مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَلَكِنْ أَخْبَرَنِي أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «إِنَّمَا الرَّبَا فِي النَّسِيئَةِ».

ئەبو سەعیدی خودری رضی اللہ عنہ دەلیت: درههه به درههه و دینار به دینار (واته: به بی زیاده)، منیش گوتم: گویم له ئیین عه بیاس بوو شتیکی جیاواز له وه ده لیت، ئەویش گوتی: بێگومان من به ئیین عه بیاس گه یستم جا پیم گوت: دهرباره ی ئەوه ی که ده یلیت دهرباره ی پاره گۆرینه وه هه و الم پی بده، ئایا هیچ شتیکت له پیغه مبهری خوا ﷺ بیستوه یان هیچ شتیکت له قورئاندا بینیوه؟ ئەویش گوتی: نه خیر له قورئاندا هیچم له و باره وه نه دیوه و هیچیشم له پیغه مبهری خوا ﷺ نه بیستوه، به لام ئوسامه ی کوری زهید پیی راگه یاندم که پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ربا ته نها له قه رزدايه».

بَابُ الْحَيَوَانِ بِالْحَيَوَانِ نَسِيئَةً

باسی فروشتنی ئازهل به ئازهل به قهرز

٤٢٠. عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنْ بَيْعِ الْحَيَوَانِ بِالْحَيَوَانِ نَسِيئَةً.

سەمورە ی کوری جوندەب رضی اللہ عنہ دە گێڕێتە وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فروشتنی ئازهل به ئازهل به قهرز قه ده غه کردوه.

٤٢١. عَنْ جَابِرٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا بَأْسَ بِالْحَيَوَانِ وَاحِدًا بِأُخْرَيْنِ، يَدًا بِيَدٍ»، وَكَرِهَهُ نَسِيئَةً.

جابر رضی اللہ عنہ دە گێڕێتە وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «فروشتنی ئازهل لیک به دوو دانه ئاساییه، مادام دهست به دهست بیت»، به لام به قهرزی پیناخوش بوو (پیی رازی نه بوو).

بَابُ التَّغْلِيظِ فِي الرَّبَا

باسی توندگیری له سوو خوږی (ربیا)

۴۲۲. عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَعَنَ أَكِلَ الرَّبَا، وَمُوكَلَّهُ، وَشَاهِدِيهِ، وَكَاتِبَهُ.

عبداللای کورې مه سعوود رضی الله عنه ده گپړته وه: پیغمبره څو ﷺ نه فرینی کردو وه لهو کهسه ی که سوو ده خوا و لهو کهسه ش که سوو که ده دات، لهو کهسه ش که ده بیته شایه تی مامه له یه ک که سووی تیدا بیت، نهو کهسه ش که گریهستی مامه له که ده نووسیت.

بَابُ السَّلَفِ فِي كَيْلِ مَعْلُومٍ، وَوَزْنِ مَعْلُومٍ إِلَى أَجَلٍ مَعْلُومٍ

باسی فروشتنی به سه له م ده بیت پیوانه و کیشانه و کاتی دیاریکراو بیت

۴۲۳. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه قَالَ: قَدِمَ النَّبِيُّ ﷺ وَهُمْ يُسْلِفُونَ فِي التَّمْرِ، السَّنَتَيْنِ وَالثَّلَاثَ، فَقَالَ: «مَنْ أَسْلَفَ فِي تَمْرٍ، فَلْيُسْلِفْ فِي كَيْلٍ مَعْلُومٍ، وَوَزْنٍ مَعْلُومٍ، إِلَى أَجَلٍ مَعْلُومٍ».

ئین عه عباس رضی الله عنه ده لیت: کاتیک پیغمبره ﷺ هات بو مه دینه خه لکی خورمایان بو دوو سال و سئ سال سه له م ده کرد، جا (پیغمبره ﷺ) فهرمووی: «هر که سیک سه له م ده کات با پیوانه و کیشانه و کاته که دیاری بکات».

تیبینی:

(السلف): واته: فروشتنی پیشوخت، که له لای ئیمه بهو مامه له یه ده لین: سه له م.

بَابُ السَّلَامِ فِي الْحَيَوَانِ

باسی سهله مکردن له نازده لدا

٤٢٤. عَنْ أَبِي رَافِعٍ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ اسْتَسَلَفَ مِنْ رَجُلٍ بَكْرًا، وَقَالَ: «إِذَا جَاءَتْ إِبِلُ الصَّدَقَةِ قَصَبِيَّكَ»، فَلَمَّا قَدِمْتُ، قَالَ: «يَا أَبَا رَافِعٍ اقْضِ هَذَا الرَّجُلَ بَكْرَهُ»، فَلَمْ أَجِدْ إِلَّا رَبَاعِيًّا فَصَاعِدًا، فَأَخْبَرْتُ النَّبِيَّ ﷺ، فَقَالَ: «أَعْطِهِ، فَإِنَّ خَيْرَ النَّاسِ أَحْسَنُهُمْ قَضَاءً».

ئەبو رافیع رضي الله عنه ده گێڕێتهوه: پێغه مبهري ﷺ و شترێکی له پیاویک به قهرز وهرگرت و فهرمووی: «ئەگەر وشتری زه کات هات ئهوکاته پیتی ددهینهوه»، جا که زه کات هات فهرمووی: «ئەو ئەبو رافیع وشتره که بدهوه بهو پیاوه»، منیش تهنها وشتری چهوت سأل و زیاترم دهست کهوت (که له هیهی خوی چاکتر بوو)، منیش هه وائلم به پێغه مبهري ﷺ دا، ئه ویش فهرمووی: «پیتی بده، چونکه باشتترین کهس ئه و کهسهیه که به چاکترین و باشتترین شیوه قهرز بداتهوه».

بَابُ الشَّرِكَةِ وَالْمُضَارَبَةِ

باسی هاوبهشی له ئیش و کاردا

٤٢٥. عَنِ السَّائِبِ رضي الله عنه: قَالَ لِلنَّبِيِّ ﷺ: كُنْتُ شَرِيكِي فِي الْجَاهِلِيَّةِ فَكُنْتُ خَيْرَ شَرِيكِ، لَا تُدَارِيْنِي، وَلَا تُمَارِيْنِي.

سائیب رضي الله عنه ده گێڕێتهوه: به پێغه مبهري ﷺ گوت: تۆ له سهردهمی پێش ئیسلامدا هاوبهشم بووی، وه تۆ باشتترین هاوبهش بووی، هیچ کات کیشه و دهمه قالیئت له گهل نه ده کردم.

تییینی:

(المضاربة): واته: کهسیک پاره ی ههیه و کهسیکیش دهستی کاری ههیه، بهلام

پاره ی نیه، نه د دوو کهسه د بڼه هاوېش له کاردا و له سهر چوڼیه تی دابه شکر دنی
قازانجه که ړیک ده که ون.

بَابُ مَا لِلرَّجُلِ مِنْ مَالٍ وَلَدِهِ

باسی نه و شته ی که له مال و مولکی مندال ده بیته هبی باوکی

۴۲۶. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ أَطْيَبَ مَا أَكَلْتُمْ مِنْ كَسْبِكُمْ،
وَإِنَّ أَوْلَادَكُمْ مِنْ كَسْبِكُمْ».

عائشه رضی اللہ عنہا ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «باشترین و پاکترین شتیک
که لئی بخون نه و شته یه که بو خوتان (به رهنجی شانتان) په یدای ده که ن، وه بیگو مان
منالہ کانتان به شیکن له هه ول و کوشی خوتان».

۴۲۷. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ لِي مَالًا وَوَلَدًا،
وَإِنَّ أَبِي يُرِيدُ أَنْ يَحْتَاحَ مَالِي، فَقَالَ: «أَنْتَ وَمَالُكَ لِأَبِيكَ».

جابیری کوری عه بدوللا ﷺ ده گپړته وه: پیاوړیک گوتی: نه ی پیغه مبهری خوا ﷺ
له راستیدا من هه م مال و هه م مندالم هه یه، باوکیشم ده یه ویت نه وه ی هه مه بیات بو
خوی (پیداویستییه کانی پی جیبه جی بکات)، پیغه مبه ریش ﷺ فہرمووی: «توش و
سامانه که شت هبی باوکتن».

بَابُ مَنْ مَرَّ عَلَى مَاشِيَةٍ قَوْمٍ أَوْ حَائِطٍ هَلْ يُصِيبُ مِنْهُ؟

باسی ثایا که سیک که به لای مالات و باغات ی خه لکدا تیده په ړیت به شی تیدا هه یه؟

۴۲۸. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا مَرَّ أَحَدُكُمْ بِحَائِطٍ فَلْيَأْكُلْ،
وَلَا يَتَّخِذْ حُبْنَةً».

ئيبين عومەر ﷺ دەلٓیت: پٓیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ئەگەر یەکیکتان بەلای
باخیکدا تیپەپین، لٓئی بخۆن، بەلام لە گیرفانتان مەکەن، (واتە: بەشی خواردنی
خۆت بخۆ نەک بۆ مالیش یٓنیەو)».

کِتَابُ الْأَحْکَامِ

په رتووکى ئه حکام

بَابُ ذِكْرِ الْقَضَاةِ

باسى باسکردنى دادوهره کان

٤٢٩. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ جُعِلَ قَاضِيًا بَيْنَ النَّاسِ، فَقَدْ ذُبِحَ بِغَيْرِ سَكِّينٍ».

ئه بو هوړه پره رضي الله عنه ده گپړيته وه: پيغه مېهر ﷺ فرموويه تى: «هر كه سيك كرا به دادوهر له نيوان خه لكيدا، به يى چه قو سهر پراوه».

بَابُ التَّغْلِيظِ فِي الْحَيْفِ وَالرَّشْوَةِ

باسى هه پره شهى توند دهر باره ي سته م و خواردنى ريشوه

٤٣٠. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الرَّاشِي وَالْمُرْتَشِي».

عہدوللای کوری عہمؑ دہ لیت: پیغمبرہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «نہ فرہ تی خوا لہو کہ سہی کہ ږہ شوہ دہ دات و لہو کہ سہش کہ وہ ریدہ گریټ».

بَابُ الْحَاكِمِ يَجْتَهِدُ فَيُصِيبُ الْحَقَّ

باسی دادوہریک کہ خوئی ماندوو دہ کات و ہق دہ بیټکیت

۴۳۱. عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ ؓ: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدَ فَأَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ، وَإِذَا حَكَمَ فَاجْتَهَدَ فَأَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ».

عہمړی کوری عاص ؓ دہ گپړتہوہ: گوئی لہ پیغمبرہری خوا ﷺ بوو، دہ فہرموو: «ہہرکات دادوہر ئیجتیہادی کرد و ږیری دا و پیکای، ئہوہ دوو پاداشتی بو ہہیہ (پاداشتی ئیجتیہاد و پیکانہ کہ)، ئہ گہر ئیجتیہادی کرد و ږیری دا و نہ پیکاکا پاداشتیکی بو ہہیہ (پاداشتی ئیجتیہاد و خو ماندوو کردنہ کہ)».

بَابُ لَا يَحْكُمُ الْحَاكِمُ وَهُوَ غَضَبَانُ

باسی نابیت دادوہر لہ کاتی تورہ پیدا ږیری بږیاری دات

۴۳۲. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ ؓ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا يَقْضِي الْقَاضِي بَيْنَ اثْنَيْنِ وَهُوَ غَضَبَانُ».

عہدوږږہ حماني کوری ئہ بو بہ کږہ لہ باوکیہوہ ؓ دہ گپړتہوہ: پیغمبرہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «نابیت دادوہر لہ کاتی تورہ پیدا دادوہری لہ نیوان دوو کہ سدا بکات».

بَابُ قِضِيَّةِ الْحَاكِمِ لَا تُحِلُّ حَرَامًا وَلَا تُحَرِّمُ حَلَالًا

باسی به بریاری دادوهر حه لال حه رام نابیت و حه رام حه لال نابیت

۴۳. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّكُمْ تَخْتَصِمُونَ إِلَيَّ وَإِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ، وَلَعَلَّ بَعْضَكُمْ أَنْ يَكُونَ الْحَنَ بِحُجَّتِهِ مِنْ بَعْضٍ، وَإِنَّمَا أَقْضِي لَكُمْ عَلَى نَحْوِ مِمَّا أَسْمَعُ مِنْكُمْ، فَمَنْ قَضَيْتُ لَهُ مِنْ حَقِّ أَخِيهِ شَيْئًا، فَلَا يَأْخُذْهُ فَإِنَّمَا أَقْطَعُ لَهُ قِطْعَةً مِنَ النَّارِ، يَأْتِي بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

نوم سه له مه رضی اللہ عنہا ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «ئیوہ کیسه کانتان دینن بو لای من و منیش وه کوو ئیوہ مروقم، له وانه یه هه ندیکتان زمانپاراوتر بن له به لگه هینانه وه له ئه وانی دیکه، منیش له سهر ئه و شته ی که ده بیستم بریارتان بو ده ده م، جا هه ر کات هه قی برایه کم دا به ئه وی دیکه، ئه وه با وه رینه گریت، چونکه بیگومان ئه وه پارچه یه ک ناگری دوزه خم بو دابریوه، له پوژی قیامت دیته وه ریگای (واته: به بریاره که ی من بو ی حه لال نابیت ئه گهر له ئه سلدا حه رام بیت و به زمانپاراوی خو ی سه لماندنی بو کردیت)».

بَابُ مَنْ ادَّعَى مَا لَيْسَ لَهُ وَخَاصَمَ فِيهِ

باسی که سیك بانگه شه ی ئه وه بکات شتیک هیی
ئه وه و هیی ئه ویش نه بیت و کیسه بنیته وه

۴۴. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہما قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ أَعَانَ عَلَى خُصُومَةٍ بِظُلْمٍ، أَوْ يُعِينُ عَلَى ظُلْمٍ، لَمْ يَزَلْ فِي سَخَطِ اللَّهِ حَتَّى يَنْزِعَ».

ئیین عومهر رضی اللہ عنہما ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «ههر که سیك به سته مکردن یارمه تی کیسه یه ک بدات و دهستی تیوهر بدات، به رده وام له بهر خه شم و

توره یی خوادایه تا کوو واز دینیت».

بَابُ الْبَيِّنَةِ عَلَى الْمُدَّعِي، وَالْيَمِينِ عَلَى الْمُدَّعَى عَلَيْهِ

باسی شایه دهینان له سهر داواکاره و سویندخواردن له سهر داوا لیکراوه

۴۳۵. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بِدَعْوَاهُمْ، ادَّعَى نَاسٌ دِمَاءَ رِجَالٍ وَأَمْوَالَهُمْ، وَلَكِنْ الْيَمِينُ عَلَى الْمُدَّعَى عَلَيْهِ».

ئین عه عباس رضی الله عنه ده گپ یته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «نه گهر خه لکی ته نها به داواکردن شته داواکاره که یان پی بدرابایه، خه لکاتیک داوا ی خوین و مالی خه لکیان ده کرد، به لام (له کیشه یه کی ئاوادا) سویندخواردن له سهر نه و که سه یه که داوا ی له سهر تو مار کراوه».

بَابُ مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ فَاجِرَةٌ لِيَقْطَعَ بِهَا مَالًا

باسی که سیک که به درو سویند ده خوات بو نه وهی مالی که سیک بخوات

۴۳۶. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضی الله عنه: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ، وَهُوَ فِيهَا فَاجِرٌ، يَقْطَعَ بِهَا مَالَ امْرِئٍ مُسْلِمٍ، لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبَانُ».

عه بدوللای کوری مه سهوود رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «ههر که سیک سویند بخوات و له سوینده که یدا درو بکات بو نه وهی مالی که سیک موسولان دابیریت، له کاتیکدا که ده چیته وه بهر باره گای خوا، خوا لئی توره یه».

بَابُ: بِمَا يُسْتَحْلَفُ أَهْلُ الْكِتَابِ؟

باسيک: به چ جوړيک خواهن کتيبه کان سويند ده درين؟

٤٣٧. عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ دَعَا رَجُلًا مِنْ عُلَمَاءِ الْيَهُودِ، فَقَالَ: «أَنْشُدْكَ بِالَّذِي أَنْزَلَ التَّوْرَةَ عَلَى مُوسَى».

به پرائي کورې عازيب رضي الله عنه ده گپړيته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ پياوېکي له زانايه کاني جووله که بانگ کرد و پي فهرموو: «سويندت ده دم بهو زاته ي که ته وراتي دابه زاند بو سهر موسا».

بَابُ الرَّجُلِ يَضَعُ خَشَبَةً عَلَى جِدَارِ جَارِهِ

باسي دار خستنه سهر ديواړي دراوسن له کاتي داره پړي خانوودا

٤٣٨. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْأَعْرَجِ رضي الله عنه: قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ رضي الله عنه يَنْبُلُغُ بِهِ النَّبِيَّ ﷺ، قَالَ: «إِذَا اسْتَأْذَنَ أَحَدُكُمْ جَارَهُ أَنْ يَغْرِزَ خَشَبَةً فِي جِدَارِهِ، فَلَا يَمْنَعُهُ»، فَلَمَّا حَدَّثَهُمْ أَبُو هُرَيْرَةَ طَأْطَؤُوا رُءُوسَهُمْ، فَلَمَّا رَأَوْهُمْ، قَالَ: «مَا لِي أَرَاكُمْ عَنْهَا مُعْرِضِينَ، وَاللَّهِ لَأَرْمِينَ بِهَا بَيْنَ أَكْتَافِكُمْ».

عه بدورپه حاني کورې نه عرج رضي الله عنه ده ليت: گويم له نه بو هوړه پړه ﷺ بوو که له پيغه مبهري خواوه ﷺ ده گپړايه وه، فهرموويه تي: «هر کاتيک يه کيکتان مؤله تي خواست له دراوسيکه ي که داري داره پړي خانووه که ي بخاته سهر ديواړي نهو، با مؤله تي بدات و پيگري نه کات». جا کاتيک نه بو هوړه پړه ﷺ نهو فهرمووده يه ي بو گپړانه وه سهر يان دانه واند، نه ویش که ئاواي بينين گوتي: چيه بو ئاوا پشت له فهرمووده که و پرياره که ده که نه؟! سويند به خوا ه لیده ده مه سهر شانتان (واته: له سهرتان واجب ده که ده بيت ئيشي پي بکه نه).

بَابُ الْحَجْرِ عَلَى مَنْ يُفْسِدُ مَالَهُ

باسی ریگریکردنی که سیک که زیان به مال کهی خوئی ده که یه نیت

۴۳۹. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی الله عنه: أَنَّ رَجُلًا كَانَ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي عَقْدَتِهِ ضَعْفٌ، وَكَانَ يُبَايِعُ، وَأَنَّ أَهْلَهُ أَتَوْا النَّبِيَّ ﷺ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ احْجُرْ عَلَيْهِ، فَدَعَاهُ النَّبِيُّ ﷺ، فَتَهَااهُ عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي لَا أَصْبِرُ عَنِ الْبَيْعِ، فَقَالَ: «إِذَا بَايَعْتَ فَقُلْ: هَا، وَلَا خِلَابَةَ».

نه نه سی کوری مالیک رضی الله عنه ده گپریته وه: پیاویک له سهرده می پیغه مبهری خوا دا ﷺ بیر و زار کول بو و مامه له شی ده کرد، خزمه کانی هاتن بو خزمه ت پیغه مبهر ﷺ و گوتیان: نه ی پیغه مبهری خوا ﷺ مامه له کردنی لی قه ده غه بکه، ئینجا پیغه مبهر ﷺ بانگی کرد و مامه له کردنی لی قه ده غه کرد، ئه ویش گوتی: نه ی پیغه مبهری خوا ﷺ من نارام ناگرم نه گهر مامه له نه که م، (پیغه مبهر ﷺ) فرموی: «هه رکات کپین و فروشتنت کرد بلئ: ها (دهست به دهست)، وه (بلئ) به بی فرت و فیل (بو نه وه ی نه گهر فیلی تیدا بوو دهر فته تی په شیانبوونه وه ی هه بیت)».

بَابُ مَنْ وَجَدَ مَتَاعَهُ بِعَيْنِهِ عِنْدَ رَجُلٍ قَدْ أَفْلَسَ

باسی که سیک که لوپه لی خوئی له لای پیاویکی مایه پووچ ببینیته وه

۴۴۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ وَجَدَ مَتَاعَهُ بِعَيْنِهِ عِنْدَ رَجُلٍ قَدْ أَفْلَسَ، فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ مِنْ غَيْرِهِ».

نه بو هورپه رپه رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویته تی: «هه ر که سیک که لوپه لی له لای که سیک مایه پووچ دهست که وته وه (که پیی فروشتبوو، به لام پاره که ی وهر نه گرتبوو)، نه و که سه له هه موو خاوهن قهرزه کانی دیکه له پیشتره بو نه وه ی

که لوپه له که ی خوۍ هه لگرېته وه (له بری قهرزه که)».

بَابُ كَرَاهِيَةِ الشَّهَادَةِ لِمَنْ لَمْ يَسْتَشْهَدْ

باسی ناپه سندی شایه تیدانی که سیک پیش نه وهی داوای شایه تی لی بکړیت

٤٤١. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه قَالَ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، أَيُّ النَّاسِ خَيْرٌ؟ قَالَ: «قَرْنِي، ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ، ثُمَّ يَجِيءُ قَوْمٌ تَبْدُرُ شَهَادَةُ أَحَدِهِمْ يَمِينَهُ، وَيَمِينُهُ شَهَادَتَهُ».

عبداللای کوری مه سعوود رضي الله عنه ده لیت: پرسیار کرا له پیغمبه ری خوا ﷺ که باشرینی خه لکی کین؟ فهرمووی: «نه وانه ی پوژگاری من، پاشان نه وانه ی دواۍ نه وان دین، پاشان نه وانه ی دواۍ نه وان دین، پاشان خه لکاتیک دین که شایه تیدانیان پیش سویند خواردن ده که ویت و سویند خواردنیان پیش شایه تیدانیان ده که ویت (واته: شایه تیدانی به درو زور ده بیت و خه لکی گوی به شایه تی و سویند خواردن نادهن و به شتیکی ناسایی ده زانن)».

بَابُ الرَّجُلِ عِنْدَهُ الشَّهَادَةُ لَا يَعْلَمُ بِهَا صَاحِبُهَا

باسی پیاوړیک که شایه تیبه کی له لایه و هاوه له که ی نایزانیټ

٤٤٢. عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رضي الله عنه يَقُولُ: إِنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، يَقُولُ: «خَيْرُ الشُّهُودِ، مَنْ أَدَّى شَهَادَتَهُ قَبْلَ أَنْ يُسْأَلَهَا».

زهیدی کوری خالیدی جوهنی رضي الله عنه ده لیت: گوی له پیغمبه ری خوا ﷺ بوو دهی فهرموو: «باشرینی شایه ته کان نه و که سه یه که شایه تیبه که ی بدات پیش نه وهی داوای لی بکړیت».

بَابُ مَنْ لَا تَجُوزُ شَهَادَتُهُ

باسی نه و که سهی شایه تی دروست نییه

۴۴۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَا تَجُوزُ شَهَادَةُ بَدَوِيِّ عَلَى صَاحِبِ قَرْيَةٍ».

نه بو هوړه پره رضی الله عنه ده گپړته وه: گوئی له پیغهمبه ری خوا ﷺ بو، ده یفه رموو: «شایه تیدانی کوچه ری له سهر خه لکی دیهات و شاریه کان وه رناگیریت (چونکه کاتی خوئی کوچه رییه کان یاسا و پړسای شایه تیدانیان نه زانیوه)».

كِتَابُ الْهَبَاتِ

په رتووکى به خشينه کان

بَابُ مَنْ أُعْطِيَ وَلَدَهُ ثُمَّ رَجَعَ فِيهِ

باسى ئه و که سهى شتيک به منداله کهى ده به خشيت و پاشان په شيمان ده بيته وه

٤٤٤. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَابْنِ عُمَرَ رضي الله عنهما، يَرْفَعَانِ الْحَدِيثَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «لَا يَحِلُّ لِلرَّجُلِ أَنْ يُعْطِيَ الْعَطِيَّةَ ثُمَّ يَرْجِعَ فِيهَا، إِلَّا الْوَالِدَ فِيمَا يُعْطِي وَلَدَهُ».

ئيبين عه عباس و ئيبين عومهر رضي الله عنهما ده گيرنه وه و فهرمووده که به رز ده که نه وه بو پيغه مبه ر ﷺ که فهرموويه تى: «په و نبيه بو هيچ که سيک که شتيک به خشيت و پاشان لتي په شيمان بيته وه، ته نها باوک نه بيت له وده که به منداله کهى ده به خشيت (چونکه خويسي هر مولکى باو کيه تى)».

بَابُ الْعُمَرَى

باسى به خشين به دريژايى ته مه ن

٤٤٥. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا عُمَرَى، فَمَنْ أَعْمَرَ شَيْئًا

فَهُوَ لَهُ.

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «بەخشین بەدریژی تەمەن نییە (دروست نییە)، خو ئەگەر کەسێک بەدریژی تەمەن شتیکی پێ بەخسرا، ئەو ئەو شتە بو خۆیەتی (واتە: دەبێتە مولکی خۆی و لەدوای مردنیشی بو میراتگرەکانیەتی).»

٤٤٦. عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم جَعَلَ الْعُمَرَى لِلْوَارِثِ.

زەیدی کۆری ساییت رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم ئەو شتە ی کە بەدریژی تەمەن بەخسراو داویەتی بە میراتگر (واتە: میراتگری کەسی پێیەخسراو).

بَابُ الرَّقْبَى

باسی بەخشین بەچاوەروانی

٤٤٧. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «لَا رُقْبَى، فَمَنْ أَرْقَبَ شَيْئًا فَهُوَ لَهُ، حَيَاتِهِ وَمَمَاتِهِ». قَالَ: وَالرُّقْبَى: أَنْ يَقُولَ هُوَ لِلْآخِرِ: مَنِّي وَمِنْكَ مَوْتًا.

ئێبن عومەر رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغەمبەری خوا صلی اللە علیہ وسلم فەرموویەتی: «بەخشین بەچاوەروانی نییە (دروست نییە)، جا بۆیە ھەر کەسێک شتیکی بەچاوەروانی پێ بەخسرا، دەبێتە مولکی ئەو لە ژیاویدا و لەدوای مردنیشی (واتە: بو میراتگرەکانیەتی).» (پاوی) دەلیت: بەخشین بەچاوەروانی ئەوێکە کە یەکیک بە یەکیک بلیت: مردن لە نیوانی من و تۆدا یە (واتە: ئەگەر من مردم با بۆ تۆ بێت، وە ئەگەر تۆ مردی با ھەر بۆ خۆم بێت).

٤٤٨. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «الْعُمَرَى جَائِزَةٌ لِمَنْ أَعْمَرَهَا، وَالرُّقْبَى جَائِزَةٌ لِمَنْ أَرْقَبَهَا».

جابري كورى عه بدوللا ﷺ ده لیت: پیغمبه ری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «به خشین به در ژایی تہ من ده بیتہ دیاری بوئو کہ سہی کہ پئی به خشراوہ، ہہروہا بہ خشین به چاوہروانی ده بیتہ دیاری بوئو کہ سہی کہ پئی به خشراوہ».

بَابُ الرُّجُوعِ فِي الْهَبَةِ

باسی پہ شیمان بوونہ وہ لہ دیاری بہ خشین

۴۴۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ مَثَلَ الَّذِي يَعُودُ فِي عَطِيَّتِهِ، كَمَثَلِ الْكَلْبِ أَكَلَ، حَتَّى إِذَا شَبَعَ قَاءً، ثُمَّ عَادَ فِي قَيْئِهِ، فَأَكَلَهُ».

ئہ بو ہورہ پرہ ﷺ ده لیت: پیغمبه ری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «به راستی نمونہی ئہو کہ سہی کہ لہ بہ خشینہ کہی پہ شیمان ده بیتہ وہ، وہ کوو نمونہی ئہو سہ گہ وایہ کہ ده خوات تا کوو تیر ده بیت و ده رشیتہ وہ، پاشان ده گہریتہ وہ سہر پشانہ وہ کہی و ده یخواتہ وہ».

کتاب الصدقات

په رتووکى خیرکردن

باب الرجوع في الصدقة

باسی په شیمان بوونه وه له خیرکردن

٤٥٠. عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا تُعْدُ فِي صَدَقَتِكَ».

عومه رى كورى خه تتاب ﷺ ده گيرېته وه: پيغه مبه رى خوا ﷺ فرموويه تى: «له به خشينه كه تدا پاشگه ز مه به وه».

٤٥١. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْعَبَّاسِ رضي الله عنه: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَثَلُ الَّذِي يَتَصَدَّقُ، ثُمَّ يَرْجِعُ فِي صَدَقَتِهِ، مَثَلُ الْكَلْبِ يَقِيءُ، ثُمَّ يَرْجِعُ فَيَأْكُلُ قَيْئَهُ».

عه بدوللاى كورى عه عباس رضي الله عنه ده لیت: پيغه مبه رى خوا ﷺ فرموويه تى: «نمونه ی نه و كه سه ی كه ده به خشیت و دواتر پاشگه ز ده بیتته وه له به خشينه كه ی، وه كو و نه و سه گه وایه كه ده رشيته وه، دواتر ده گه رېته وه و رشانه وه كه ی خوى ده خوات».

بَابُ مَنْ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ ثُمَّ وَرَثَهَا

باسی نه و کهسه ی که شتی که ده کاته څیړ و دواتر ده بیته میرات بو ی

۴۵۲. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ رضی الله عنه قَالَ: جَاءَتْ امْرَأَةٌ إِلَى النَّبِيِّ صلی الله علیه و آله، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي تَصَدَّقْتُ عَلَى أُمِّي بِجَارِيَةٍ، وَإِنِّهَا مَاتَتْ، فَقَالَ: «أَجْرُكَ اللَّهُ، وَرَدَّ عَلَيْكَ الْمِيرَاثَ».

عبدوللای کوری بوره یده له باوکیه وه رضی الله عنه ده گیرته وه، گوتویه تی: ئافره تیک هاته خزمه ت پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله و گوتی: نه ی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله من جاریه یه کم به خشی به دایکم، وه ئیستا دایکم وه فاتی کردووه، نه ویش فهرمووی: «خوا پاداشتی به خشینه که ت ده داته وه، به خشینه که شتی به میرات گیرایه وه بو ت».

بَابُ الْعَارِيَةِ

باسی خواستن

۴۵۳. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیه و آله، يَقُولُ: «الْعَارِيَةُ مُؤَدَّاةٌ، وَالْمِنْحَةُ مَرْدُودَةٌ».

نه نه سی کوری مالیک رضی الله عنه ده لیت: گویم له پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله بوو که ده یفه رموو: «شتی خوازاو ده بیت بگپر درته وه بو خوا وه نه که ی، وه شتی کیش که بو سوو دینین به رو بوومه که ی دراوه به که سیک ده بیت خودی شته که (نه ک به رو بوومه که ی) بدریته وه به خوا وه نه که ی».

تیبینی:

(عاریه): نه و شته یه که خو ت وه ریده گری ت و سوو له خودی شته که ده بینیت، وه کوو: کتیب.

(منحة): ئەو شتەيه كه پیت دەدریت بۆ سوودبینین لە بەروبوومه‌كه‌ی، كه كاتى خۆى زیاتر بۆ و شتر به‌كار هاتووە بۆ ئەوه‌ی كه‌سه‌كه‌ سوود له‌ بەروبوومی و شتره‌كه‌ وەر بگریت، به‌ نموونه‌: شیرە‌كه‌ی.

بَابُ الْحَوَالَةِ

باسى حه‌واله‌ (ناردن)

٤٥٤. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الظُّلْمُ مَطْلُ الْغَنِيِّ، وَإِذَا أَتَبَعَ أَحَدُكُمْ عَلَى مَلِيٍّ، فَلْيَتَّبِعْ».

ئەبو ھورەیرە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دە‌ئیت: پیغه‌مبەری خوا ﷺ فرموویە‌تی: «كه‌سیك قه‌رزى كه‌سیكى به‌لاوه‌ بیت، ده‌سه‌لاتیشی هه‌بیت بیداته‌وه‌ به‌لام نه‌یداته‌وه‌، ئەوه‌ سته‌مه‌، وه‌ هه‌ركات یه‌ كێك له‌ ئیوه‌ په‌وانه‌ی لای كه‌سیكى ده‌وله‌مه‌ند كرا، با بجیت (بۆ) وەر‌گرتنه‌وه‌ی قه‌رزە‌كه‌».

بَابُ مَنْ إِذَا نَ دَيْنًا وَهُوَ يَنْوِي قَضَاءَهُ

باسى ئەو كه‌سه‌ی قه‌رز وەر‌ده‌گرت و نیازى دانه‌وه‌ی هه‌یه

٤٥٥. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ مَعَ الدَّائِنِ حَتَّى يَقْضِيَ دَيْنَهُ، مَا لَمْ يَكُنْ فِيمَا يَكْرَهُ اللَّهُ».

عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری جه‌عفر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دە‌ئیت: پیغه‌مبەری خوا ﷺ فرموویە‌تی: «بیگو‌مان خوا له‌ گه‌ل قه‌رزداره‌ تاوه‌ کوو قه‌رزە‌كه‌ی ده‌داته‌وه‌، مادام قه‌رزە‌كه‌ی له‌ شتێکدا نییه‌ كه‌ خوا پێنا‌خۆشه‌».

بَابُ مَنِ ادَّانَ دَيْنًا لَمْ يَنْوَ قَضَاءَهُ

باسى که سیک که قهرز و هرده گریت و نییه تی دانه وهی نییه

۴۵۶. عَنْ صُهِيبِ الْحَمِيرِيِّ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَيُّمَا رَجُلٍ تَدَيَّنَ دَيْنًا، وَهُوَ مُجْمِعٌ أَنْ لَا يُؤْفِيَهُ إِلَّا يَأَهُ، لَقِيَ اللَّهَ سَارِقًا».

صوهه بیی خهیری ﷺ ده گپریته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ههر پیاویک قهرز و هربگریت و سوور بیت له سهر ئه وهی که قهرزه که ی نه داته وه، وه کوو دز به خوا ده گاته وه».

۴۵۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «مَنْ أَخَذَ أَمْوَالَ النَّاسِ يُرِيدُ إِنْثِلَافَهَا، أَتْلَفَهُ اللَّهُ».

ئه بو هورده پره ﷺ ده گپریته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ههر که سیک سهروهت و مالی خه لکی و هربگری (به قهرز)، بیهوی به ههدهری بدات، خوا بی ده ستایه ی ده کات».

بَابُ التَّشْدِيدِ فِي الدِّينِ

باسی هه ره شهی تووند له قهرزکردندا

۴۵۸. عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ فَارَقَ الرُّوحَ الْجَسَدَ وَهُوَ بَرِيءٌ مِنْ ثَلَاثٍ، دَخَلَ الْجَنَّةَ: مِنَ الْكُزْرِ، وَالْغُلُولِ، وَالِدِّينِ».

سه و بانى ﷺ خزمه تکارى پیغه مبهری خوا ﷺ ده گپریته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ههر که سیک گیان له لاشه ی دهریچیت و له سى شت به دوور بیت، ده چیت به هه شته وه: له خو به گه و ره زانین و له خیانه تکردن له ده سته که وته کانی جهنگ و له قهرز».

تبيينى:

له هه نديک گپړانه وه دا (الكبر) به (الكنز) هاتووه، ئه و کات ماناکه ی به و جوړه یه: که سیک مالی کو کردیته وه و زه کاتی لی نه داییت.

٤٥٩. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «نَفْسُ الْمُؤْمِنِ مُعَلَّقَةٌ بِدَيْنِهِ حَتَّى يُقْضَى عَنْهُ».

ئبو هورهیره رضي الله عنه ده لیت: پیغمبه ری خوا ﷺ فرموویه تی: «نه فسی پروادار به هو ی قهرزداریه که یه وه ریگری لی ده کریت له چوونه به هه شته وه، تاوه کوو قهرزه که ی بو ده دریته وه».

٤٦٠. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ دَيْنًا أَوْ ذِرْهُمَ قُضِيَ مِنْ حَسَنَاتِهِ، لَيْسَ ثُمَّ دَيْنًا وَلَا ذِرْهُمَ».

ئبن عومه ر رضي الله عنه ده لیت: پیغمبه ری خوا ﷺ فرموویه تی: «هر که سیک کوچی دوا یی کرد و دیناریک یان دره میک قهرزدار بو، له (کرده وه) چاکه کانی قهرزه که ی بو ده دریته وه، چونکه له قیامت دینار و درهم بوونی نیه».

بَابُ إِنْظَارِ الْمُغْسِرِ

باسی مؤله تدانی که سی ده ستکورت

٤٦١. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ يَسَّرَ عَلَى مُغْسِرٍ، يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ».

ئبو هورهیره رضي الله عنه ده لیت: پیغمبه ری خوا ﷺ فرموویه تی: «هر که سیک کارناسانی بکات بو ده ستکورتی، خوا له دنیا و دواړوژدا کارناسانی بو ده کات».

٤٦٢. عَنْ أَبِي الْيَسْرِ رضي الله عنه صَاحِبِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ أَحَبَّ

أَنْ يُظِلَّهُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ، فَلْيُنْظَرْ مُعْسِرًا، أَوْ لِيَضَعُ عَنْهُ».

ټه بو یه سه ری ﷺ هاو له لی پیغه مبه ری ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «هر که سیک پیخو شه خوا بیخاته ژیر سیبه ری خو یه وه، با مؤله تی ده سگورتی قه رزدار بدات، یان لیبی خوش بیت».

بَابُ حُسْنِ الْمُطَالَبَةِ وَأَخْذِ الْحَقِّ فِي عَقَافٍ

باسی جوان داواکردن و وه رگرتنه وهی ماف به پاکی

٤٦٣. عَنْ ابْنِ عُمَرَ وَعَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «مَنْ طَلَبَ حَقًّا فَلْيَطْلُبْهُ فِي عَقَافٍ وَافٍ، أَوْ غَيْرِ وَافٍ».

ټیبن عومه ر و عائشه ﷺ ده گیرنه وه: که پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «هر که سیک داوای مافی خو ی بکاته وه ټه وه با به شیوازیکی جوان و دوور له تاوان داوای بکاته وه، جا مافه که ی به ته واوی به ده ست بینته وه یان به ناته واوی».

بَابُ حُسْنِ الْقَضَاءِ

باسی قه رزدانه وه به شیوازیکی جوان و باش

٤٦٤. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ خَيْرَكُمْ - أَوْ مِنْ خَيْرِكُمْ - أَحَاسِنُكُمْ قَضَاءً».

ټه بو هوړه پره ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «به راستی باشرینتان - یان له باشرینی ټیوه - ټه و که سانه ن که به باشرین و جوانترین شیواز قه رزه کانیا ن ده ده نه وه».

کتابُ الرُّهونِ

په رتووکى بارمته کان

بَابُ الرَّهْنِ مَرْكُوبٌ وَمَحْلُوبٌ

باسى بارمته ی و لاخی سواری و مالآتی دوشراو

۲۵۴

۴۶۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الظَّهْرُ يُرْكَبُ إِذَا كَانَ مَرْهُونًا، وَلَبِنُ الدَّرِّ يُشْرَبُ إِذَا كَانَ مَرْهُونًا، وَعَلَى الَّذِي يَرْكَبُ وَيَشْرَبُ نَفَقَتُهُ».

نه بو هوره پره رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «نه گہر و لاخی سواری بارمته کرابوو، سوارییہ که ی دروسته (بو نه و که سه ی به بارمته و هریگر تووه)، مالآتی شیردهر نه گہر له بارمته دا دانرا دروسته شیرہ که ی بخوریته وه، به لام به خیو کردنی و لاخه که و مالآته که له سہر نه و که سه یه که سواری و لاخه که ده بیت و شیر ی مالآته که ده خواته وه (له بری سواربوونی و خواردنی شیرہ که)».

بَابُ أَجْرِ الْأَجْرَاءِ

باسی کری کرپکار

۴۶۶. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَعْطُوا الْأَجِيرَ أَجْرَهُ، قَبْلَ أَنْ يَجِفَّ عَرْقُهُ».

عہدوللای کورپی عومہر رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغہمبهری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «کری کرپکار بدن پیش نهوہی ئارہ قہ کھی وشک بیتهوہ».

بَابُ الرُّخْصَةِ فِي كِرَاءِ الْأَرْضِ الْبَيْضَاءِ بِالذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ

باسی رپیپیدان بو به کریدانی زهوی سپی به زیپر و زیو

۴۶۷. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّهُ لَمَّا سَمِعَ إِكْتِنَارَ النَّاسِ فِي كِرَاءِ الْأَرْضِ، قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ إِنَّمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَلَا مَنَحَهَا أَحَدُكُمْ أَخَاهُ». وَلَمْ يَنْهَ عَنْ كِرَائِهَا.

ئین عہباس رضی اللہ عنہ ده گپیتهوہ: کاتیک بیستی به کریدانی زهوی له نیو خه لکیدا زیادی کردووه گوتی: پاک و بیگهردی بو خوا له راستیدا پیغہمبهری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «نهده کرا ههر یه کیکتان زهوییه (زیاده) کھی بدابایه به براکھی»، وه نهھی نه کردووه له به کریدانیشی.

بَابُ مَنْ زَرَعَ فِي أَرْضِ قَوْمٍ بَغَيْرِ إِذْنِهِمْ

باسی نهو که سهی زهوی خه لکانیکی چاندووه و مؤله تی لی وهرنه گرتوون

۴۶۸. عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ زَرَعَ فِي أَرْضِ قَوْمٍ

بَعِيرٍ إِذْنَهُمْ، فَلَيْسَ لَهُ مِنَ الزَّرْعِ شَيْءٌ، وَتَرُدُّ عَلَيْهِ نَفَقَتَهُ».

رافعی کوری خدیج رضی اللہ عنہ دہلیت: پیغمبر مہری خوا رضی اللہ عنہ فرمودہ تی: «ہر کہ سیک
لہ زہوی خہ لکیکدا کشتو کال بکات بہ بی مؤلہ تی خاوندہ کہی، ہیچ بہشی بہ
کشتو کالہ کہوہ نیبہ و ئہوہی لئی خہرج کردوہ (لہ داچاندن و پیگہ یاندن) بوی
دہ گہر پیریتہوہ (بہروبوومہ کہش ہی خاوندی ئہ صلی زہویبہ کہیہ)».

بَابُ مُعَامَلَةِ النَّخِيلِ وَالْكَرْمِ

باسی مامہ لہ کردن بہ باخی خورما و تربوہ

۴۶۹. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہما: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم عَامَلَ أَهْلَ حَيْبَرَ بِالشَّطْرِ مِمَّا يَخْرُجُ مِنْ
ثَمَرٍ، أَوْ زَرْعٍ.

ئبن عومہر رضی اللہ عنہما دہ گپیریتہوہ: پیغمبر مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لہ گہل خہ لکی خہ بیہر مامہ لہی
کرد لہ سہر نیوہی میوہ و شینایی زہویبہ کان.

بَابُ تَلْقِيحِ النَّخْلِ

باسی پیتاندنی خورما (نیرہ و میبہ پیکردن)

۴۷۰. عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ، يُحَدِّثُ عَنْ أَبِيهِ رضی اللہ عنہ قَالَ: مَرَرْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم
فِي نَخْلٍ، فَرَأَى قَوْمًا يُلْقِحُونَ النَّخْلَ، فَقَالَ: «مَا يَصْنَعُ هَؤُلَاءِ؟»، قَالُوا: يَأْخُذُونَ
مِنَ الذَّكْرِ فَيَجْعَلُونَهُ فِي الْأُنْثَى، قَالَ: «مَا أَظُنُّ ذَلِكَ يُغْنِي شَيْئًا»، فَبَلَعَهُمْ، فَتَرَكُوهُ،
فَنَزَلُوا عَنْهَا، فَبَلَغَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم، فَقَالَ: «إِنَّمَا هُوَ الظَّنُّ، إِنْ كَانَ يُغْنِي شَيْئًا فَاصْنَعُوهُ،
فَإِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ، وَإِنَّ الظَّنَّ يُحْطَى وَيُصِيبُ، وَلَكِنْ مَا قُلْتُ لَكُمْ: قَالَ اللَّهُ، فَلَنْ
أَكْذِبَ عَلَى اللَّهِ».

ته لحه ی کور ی عوبه یدوللا له باوکیه وه ﷺ ده گیر ټته وه، گوتوویه تی: له گهل پیغه مبهری خوا ﷺ به لای باخه خورما یه کدا تټیه پین، بینبی خه لکیک سه رقالی پیتاندنی خورما کانن، فهرمووی: «ئه وانه چی ده کهن؟»، گوتیان: (تووی) تیره ی دارخورما که هه لده گرن و ده یخه نه سهر مییه که، فهرمووی: «پیم وا نییه ئه وه هیچ سوودی هه بیټ»، ئینجا خه لکه که ئه وه یان پی گه یشته و وازیان هیئا و له داره کان هاته خواره وه، ئه و وازی هیئانه یان به پیغه مبهر ﷺ گه یشته وه، ئه ویش فهرمووی: «ئه وه ی من گوتم گومان بوو، ئه گهر کاره که تان سوودی هه یه ئه نجامی بدهن، له راستیدا منیش وه کوو ئیوه مرو فیکم گومانیش جار هه یه هه لیه دهرده چټ، هه ندیک جاریش راست دهرده چټ، به لام هه رکات پیم گوتن: خوا فهرموویه تی، هه رگیز به ناوی خوا وه به ناراست قسه ناکه م».

٤٧١. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ سَمِعَ أَصْوَاتًا، فَقَالَ: «مَا هَذَا الصَّوْتُ؟»، قَالُوا: النَّخْلُ يَأْبُرُونَهُ، فَقَالَ: «لَوْ لَمْ يَفْعَلُوا لَصَلَحَ»، فَلَمْ يُؤَبِّرُوا عَامِئِدٍ، فَصَارَ شَيْصًا، فَذَكَّرُوا ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: «إِنْ كَانَ شَيْئًا مِنْ أَمْرِ دُنْيَاكُمْ، فَشَأْنُكُمْ بِهِ، وَإِنْ كَانَ شَيْئًا مِنْ أَمْرِ دِينِكُمْ، فَإِلَيَّ».

عائشه رضى الله عنه: ده گیر ټته وه: پیغه مبهر ﷺ گوئی له دهنګیک بوو، ئینجا فهرمووی: «ئه وه دهنګه چیه؟»، گوتیان: ئه وه خورما تیره و مییه پی ده کهن، فهرمووی: «ئه گهر ئه وه ش نه کهن (خورما که) ده بیټ»، ئیدی ئه و ساله موتور به یان نه کرد، له ئه نجامدا خورما کان کرچو کال دهرچوون، ئه وه شیان بو پیغه مبهر ﷺ باس کرد، فهرمووی: «ئه گهر شتیک له کاروباری دنیایی خوتان بوو، ئیشی خوتانه (خوتان لیی شاره زان)، خو ئه گهر له کاروباری دینیش بوو، ئه وه ئیشی منه».

بَابُ الْمُسْلِمُونَ شُرَكَاءُ فِي ثَلَاثٍ

باسی موسولمانان له سی شتدا هاوبه شن

٤٧٢. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «ثَلَاثٌ لَا يُمْنَعَنَّ: الْمَاءُ، وَالْكَأُ، وَالنَّارُ».

نه بو هوپه یپره رضي الله عنه ده گپرتته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «سی شت هه یه که سیان لی قه ده غه ناکریت: ئاو و له وه پگا و ناگر».

کتاب الشُّفْعَةِ

په رتووکى شوفعه

(مافی هه لگرتنه وه و کرینه وه)

بَابُ مَنْ بَاعَ رُبَاعًا فَلْيُؤْذِنْ شَرِيكَه

باسی فروشتنی خانوو یان زهوی و پرسکردن به هاویه ش

٤٧٣. عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ كَانَتْ لَهُ نَخْلٌ أَوْ أَرْضٌ فَلَا يَبِيعُهَا، حَتَّى يَغْرِضَهَا عَلَى شَرِيكَه».

جابر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «هه ر که سیک باخه خورما، یان زهوییه کی هه بوو، با نه یفروشیته هه تا بو هاویه شه که ی پیشنیار نه کات».

بَابُ الشُّفْعَةِ بِالْجَوَارِ

باسی کرینه وه و هه لگرتنه وهی مالی دراوسن

٤٧٤. عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْجَارُ أَحَقُّ بِشُفْعَةِ جَارِهِ، يَنْتَظِرُ بِهَا إِنْ كَانَ غَائِبًا، إِذَا كَانَ طَرِيقَهُمَا وَاحِدًا».

جابر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «دراوسن له پیشترو و شایسته تره

بو در اوسیکه ی، جا با چاوه پری بکات، نه گهر ناماده ش نه بیت و دیار نه بیت مادام
 ریگیان یه که (واته: مادام هه ردو وکیان یه ک ریگا بو نه و شوینه به کار دینن و نیوان
 و سیوانیان جیا نه کراوه ته وه)».

بَابُ إِذَا وَقَعَتِ الْخُدُودُ فَلَا شُفْعَةَ

باسی نه گهر سنووره کان دیاری کران مافی شوفعه نامینیت

٤٧٥. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضی اللہ عنہ قَالَ: إِنَّمَا جَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الشُّفْعَةَ فِي كُلِّ مَا
 لَمْ يُقَسِّمْ، فَإِذَا وَقَعَتِ الْخُدُودُ وَصُرِّفَتِ الطُّرُقُ فَلَا شُفْعَةَ.

جابری کوپری عه بدوللا رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ مافی شوفعه ی ته نها له
 شتیک دیاری کردووه که دابه ش نه کرایت، جا هه رکات سنووره کان دیاری کران
 و ریگیان گوران (ریگیان جیاواز بو)، مافی شوفعه ی نامینیت.

کتابُ اللُّقْطَةِ

په رتووکى (شتى) دۆزراوه

بَابُ صَلَاةِ الْإِبِلِ وَالْبَقَرِ وَالْغَنَمِ

باسى وشترو مانگا و مهړى ونبوو

۲۶۲

۴۷۶. عَنْ مُطَرِّفِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّخِيرِ، عَنْ أَبِيهِ عليه السلام قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «صَلَاةُ الْمُسْلِمِ حَرَقُ النَّارِ».

موتهر ريفى كورى عهبدوللاى كورى شيخير له باوكيه وه عليه السلام ده گيريته وه، گوتوويه تى: پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرموويه تى: «شتى ونبوى موسولمان وه كوو كليه ناگر وايه (واته: كه سيك شتيك بينيته وه و نيازي دانه وهى نه بيت نه وه بوى ده بيته هوى چوونه دوزه خ)».

۴۷۷. عَنْ زَيْدِ بْنِ حَالِدٍ الْجُهَنِيِّ عليه السلام عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: سُئِلَ عَنْ صَلَاةِ الْإِبِلِ، فَغَضِبَ وَاحْمَرَّتْ وَجْنَتَاهُ فَقَالَ: «مَا لَكَ وَلَهَا؟ مَعَهَا الْحِدَاءُ وَالسَّقَاءُ، تَرُدُّ الْمَاءَ وَتَأْكُلُ الشَّجَرَ، حَتَّى يَلْقَاهَا رَبُّهَا»، وَسُئِلَ عَنْ صَلَاةِ الْغَنَمِ، فَقَالَ: «خُذْهَا، فَإِنَّمَا هِيَ لَكَ أَوْ لِأَخِيكَ أَوْ لِلذَّبِّ»، وَسُئِلَ عَنِ اللَّقْطَةِ، فَقَالَ: «اعْرِفْ عِقَاصَهَا وَوِكَاءَهَا وَعَرِّفْهَا

سَنَةً، فَإِنْ اعْتَرَفْتَ، وَإِلَّا فَاحْلُطْهَا بِمَالِكَ».

زهیدی کۆری خالیدی جووهنی ﷺ له پیغه مبهروه ده ﷺ ده گیریتتهوه، گوتویه تی: پرسیار کرا له پیغه مبهره ﷺ ده باره ی وشتی ونبوو (کهسیک بیگریتهوه)، پیغه مبهریش ﷺ روخساری سوور هه لگه پرا و تووره بوو، ئینجا فهرمووی: «چ ئیشیکت پییه خواردن و خواردنهوهی خۆی پییه، بوخۆی ده چیتته شوینی ئاوخواردنهوه و له وه پ ده خوات تاکوو خاوه نه که ی پیی ده گاتهوه»، پرسیاری لی کرا ده باره ی مه پری ونبوو؟ فهرمووی: «بیگره وه، یان بو تویه یان بو برا که ته یان بو گورگه (واته: ناتوانیت خۆی بپاریزیت)»، ئینجا پرسیاری لی کرا ده باره ی شتی دۆزراوه؟ فهرمووی: «تووره که و ئهو داوه ی تووره که که ی پیی به ستراره نیشانه ی بکه و سالیکی بانگهوازی بو بکه، جا ئه گهر خاوه نی لی پهیدا بوو باشه، ئه گهر نا تیکه لی بکه له گه ل مالی خۆت».

بَابُ اللَّقْطَةِ

باسی شتی دۆزراوه

٤٧٨. عَنْ عِيَاذِ بْنِ حِمَارٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ وَجَدَ لُقْطَةً فَلْيُشْهَدْ ذَا عَدْلٍ أَوْ ذَوَيْ عَدْلٍ، ثُمَّ لَا يُعَيِّرْهُ وَلَا يَكْتُمْ، فَإِنْ جَاءَ رَبُّهَا، فَهُوَ أَحَقُّ بِهَا، وَإِلَّا فَهُوَ مَالُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ».

عیازی کۆری حیمار ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «هه ر کهسیک شتیکی دۆزیه وه با کهسیکی دادپهروه ر، یان دوو کهسی دادپهروه ر بکاته شایهت، پاشان با نه یگوریت و نه یشاریتته وه، جا ئه گهر خاوه نه که ی هاته وه بو ی، بیگومان له هه موو کهس شایسته تره پیی، ئه گهر نا، مولکی خوایه و کینی پیخۆش بیت دهیدات به ئهو (واته: با بوخۆی بیخوات، مادام خاوه نی لی پهیدا نه بیتته وه)».

٤٧٩. عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ سُئِلَ عَنِ اللَّقْطَةِ، فَقَالَ:

«عَرَفَهَا سَنَةً، فَإِنْ اعْتَرَفَتْ فَأَدَّهَا، فَإِنْ لَمْ تُعْتَرَفْ، فَأَعْرِفْ عِفَاصَهَا وَوِعَاءَهَا، ثُمَّ كُلْهَا، فَإِنْ جَاءَ صَاحِبُهَا فَأَدَّهَا إِلَيْهِ».

زهیدی کوری خالیدی جو هه نی ﷺ ده گپرته وه: پرسیار له پیغه مبهری خوا ﷺ کرا ده باره ی شتیکی دوزراوه (چی لی بکری)، فهرمووی: «سالیکی جاری بو بده، نه گهر خاوه نی بو پهیدا بوو بیده وه، نه گهریش خاوه نی پهیدا نه بوو ته ماشا بکه توره که و دهمبهسته که و نه وهی تیدایه چونه، پاشان بیخو، نه گهر خاوه نی لی پهیدا بوو، پیی بده وه (بوی قهره بوو بکه وه)».

بَابُ مَنْ أَصَابَ رِكَازًا

باسی که سیک گهنجینه یه کی شاراوه ی ژیر زهوی بدوزیته وه

٤٨٠. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «فِي الرِّكَازِ الْخُمْسُ».

نه بو هورپره رضی اللہ عنہ ده گپرته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی ته: «نه و کانزایانه ی که له کوندا شاراونه ته وه (ریکاز)، نه وه زه کاته که یان پینجیه که (واته: له ههر پینج بهش به شیک زه کاته)».

بَابُ أُمَّهَاتِ الْأَوْلَادِ

باسی نه و که نیزه کانه ی ده بنه دایک له پیای ژازاد

٤٨١. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضی اللہ عنہ يَقُولُ: كُنَّا نَبِيعُ سَرَارِيَنَا وَأُمَّهَاتِ أَوْلَادِنَا، وَالنَّبِيُّ ﷺ فِينَا حَيًّا. لَا نَرَى بِذَلِكَ بَأْسًا.

جابیری کوری عه بدوللا رضی اللہ عنہ ده لیت: ئیمه نه و که نیزه کانه ی که ده بوونه دایکی منداله کانیشان ده مانفروشتن و پیغه مبهریش ﷺ زیندوو بوو له نیوماندا بوو، بویه

هیچ شتیک له‌وه‌دا (به‌گونا‌ه و تاوان) نابینن.

بَابُ الْعِتْقِ

باسی ئازادکردنی کۆیله

٤٨٢. عَنْ شُرْحِبِيلِ بْنِ السَّمِطِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ لِكَعْبٍ: يَا كَعْبُ بْنُ مُرَّةَ، حَدَّثْنَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَاحْذَرُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ أَعْتَقَ امْرَأً مُسْلِمًا، كَانَ فِكاكَهُ مِنَ النَّارِ، يُجْزَى كُلُّ عَظْمٍ مِنْهُ بِكُلِّ عَظْمٍ مِنْهُ، وَمَنْ أَعْتَقَ امْرَأَتَيْنِ مُسْلِمَتَيْنِ، كَانَتْ فِكاكَهُ مِنَ النَّارِ، يُجْزَى بِكُلِّ عَظْمَيْنِ مِنْهُمَا عَظْمٌ مِنْهُ».

شوره‌حبیلی کوری سیمت رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێت: به‌که‌عبم گوت: ئە‌ی که‌عبی کوری مو‌ر‌پ‌ره له‌ پی‌غه‌م‌به‌ری خواوه ﷺ فه‌رمووده‌مان بۆ ب‌گ‌یر‌ه‌وه و و‌ری‌اش به‌، ئە‌و‌یش گوتی: گو‌یم له‌ پی‌غه‌م‌به‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: «هه‌ر که‌سی‌ک پ‌یا‌و‌یکی مو‌سو‌ل‌مان ئازاد ب‌کات، ئە‌وه بۆی ده‌بی‌ته هۆ‌کاری پ‌ز‌گ‌ار‌بوون له‌ ئا‌گر، که به‌ هه‌ر به‌شی‌ک له‌ ئ‌یس‌که‌کانی ده‌بی‌ته پا‌ری‌زه‌ر بۆ به‌شی‌ک له‌ ئ‌یس‌که‌کانی که‌سی ئازاد‌که‌ر، وه هه‌ر که‌سی‌ک دوو ئا‌فه‌ته‌ی مو‌سو‌ل‌مان ئازاد ب‌کات، ده‌بی‌ته هۆ‌ی پ‌ز‌گ‌ار‌بوونی له‌ ئا‌گر به‌ هه‌ر دوو ئ‌یس‌کی ئە‌و ئا‌فه‌ته‌تانه ئ‌یس‌کی‌کی خۆی له‌ ئا‌گر پ‌ز‌گ‌ار ده‌کات».

٤٨٣. عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ الرِّقَابِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: «أَنْفُسُهَا عِنْدَ أَهْلِهَا، وَأَغْلَاهَا ثَمَنًا».

ئە‌بو زه‌ر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێت: گوتم: ئە‌ی پی‌غه‌م‌به‌ری خوا با‌ش‌ترین ئازاد‌کردنی کۆیله کامه‌یانه؟ فه‌رمووی: «ئە‌وه‌یان که له‌لای گه‌وره‌که‌ی به‌ها‌دا‌رت‌رینه، وه زۆ‌رت‌ترین نرخ‌ی هه‌یه».

بَابُ مَنْ مَلَكَ ذَا رَحِمٍ مُحَرَّمٍ فَهُوَ حُرٌّ

باسی هەر که سێک ببێتته خاوهن بهندهیه که مه حره می خوی بیت، ئازاد ده بیت

٤٨٤. عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ مَلَكَ ذَا رَحِمٍ مُحَرَّمٍ فَهُوَ حُرٌّ».

سه مورە ی کوری جوندەب رضي الله عنه دە گێڕێتەو: پێغه مبه ر ﷺ فەر موو یه تی: «هەر که سێک بوو به خاوهنی بهندهیه کی مه حره می خوی، یه کسه ر بهنده که ئازاد ده بیت».

کتابُ الحُدودِ

په رتووکى حه دده کان (سزا شه رعییه کان)

بَابُ لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ إِلَّا فِي ثَلَاثٍ

باسی پشتنی خوینی موسولمان دروست نییه جگه له سى حالت

۲۶۸

۴۸۵. عَنْ أَبِي أُمَامَةَ بْنِ سَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ رضي الله عنه: أَنَّ عَثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ رضي الله عنه أَشْرَفَ عَلَيْهِمْ، فَسَمِعَهُمْ وَهُمْ يَذْكُرُونَ الْقَتْلَ فَقَالَ: إِنَّهُمْ لَيَتَوَاعَدُونِي بِالْقَتْلِ؟ فَلِمَ يَقْتُلُونِي؟ وَقَدْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ إِلَّا فِي إِحْدَى ثَلَاثٍ: رَجُلٌ زَنَى وَهُوَ مُحْصَنٌ فَرْجِهِ، أَوْ رَجُلٌ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ، أَوْ رَجُلٌ ارْتَدَّ بَعْدَ إِسْلَامِهِ»، فَوَاللَّهِ مَا زَيْتُ فِي جَاهِلِيَّةٍ وَلَا فِي إِسْلَامٍ، وَلَا قَتَلْتُ نَفْسًا مُسْلِمَةً، وَلَا ارْتَدَدْتُ مِنْذُ أَسْلَمْتُ.

ئه بو نومامه ی کوری سه هلی کوری حونه یف رضي الله عنه ده گیریتته وه: عوسمانی کوری عه ففان رضي الله عنه ناگای لیان بوو و گوئیست بوو که ئه وان باسی کوشتنی ده که ن، ئینجا گوتی: ئه وان هه پره شه ی کوشتنم لی ده که ن، باشه بو ده مکوزن له کاتیکدا که بو خوم گویم له پیغه مبه ری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: «پشتنی خوینی مروفی موسولمان حه لال نییه جگه له م سى حاله ته: پیاویک زینا بکات و زنی هه بیت که په جم ده کریت، یان که سییک

که سیک دیکه بکوژیت، بئ ئه وهی که سی کوشیتیت، یان که سیک له دوای ئه وهی که موسولمان بووه هه لگه پیتته وه «کافر بیتته وه». دهی سویند به خوا نه له سه رده می نه فامی و نه له دوای موسولمان بوون زینام نه کردووه، هیچ که سیک موسولمانیشم نه کوشتووه، دوای ئه وهی موسولمانیش بووم هه لنه گه راومه ته وه (له ئیسلام).

بَابُ مَنْ لَا يَحِبُّ عَلَيْهِ الْحَدُّ

باسی ئه وه که سهی سزا و تۆلهی له سه ریویست نابیت

٤٨٦. عَنْ عَطِيَّةِ الْفَرَزِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: عُرِضْنَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ قُرَيْظَةَ، فَكَانَ مَنْ أَنْبَتَ قَتِيلًا، وَمَنْ لَمْ يُنْبِتْ خُلِّيَ سَبِيلَهُ، فَكُنْتُ فِيمَنْ لَمْ يُنْبِتْ فَخُلِّيَ سَبِيلِي.

عه تیهی قوره زی ﷺ ده لیت: له و پۆژهی که به سه ر به نو قوریزه دا هات ئیمه یان برد بۆ خزمه ت پیغه مبه ری خوا ﷺ، جا هه ر که سیک که بالغ بوو کوژرا، ئه وه شی که بالغ نه بوو لئی گه ران، جا منیش له وانه بووم که بالغ نه بووم بۆیه وازم لئ هیئرا.

٤٨٧. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: عُرِضْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ أُحُدٍ، وَأَنَا ابْنُ أَرْبَعِ عَشْرَةَ سَنَةً، فَلَمْ يُجْزِنِي، وَعُرِضْتُ عَلَيْهِ يَوْمَ الْخَنْدَقِ وَأَنَا ابْنُ خَمْسِ عَشْرَةَ سَنَةً، فَأَجَازَنِي، قَالَ نَافِعٌ: فَحَدَّثْتُ بِهِ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ فِي خِلَافَتِهِ فَقَالَ: هَذَا فَضْلٌ مَا بَيْنَ الصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ.

ئین عومه ر ﷺ ده لیت: له جهنگی ئو خوددا منیان برد بۆ خزمه ت پیغه مبه ری خوا ﷺ که ته مه نم چواره سال بوو، بۆیه ریگهی پئ نه دام (بچم بۆ جهنگ)، له پۆژی غه زای خه نده قدا بردمیان بۆ خزمه تی که ئه و کات پاژه ده سال بووم، جا ریگهی پئ دام. نافع گوتویه تی: ئه وهی بۆ عومه ری کوری عه بدولعه زیز گیرایه وه له سه رده می خیلافه ته که یدا، ئه ویش گوتی: ئه و ته مه نه جیا که ره وه یه له نئوان گه وه ره و گچکه.

بَابُ السِّرِّ عَلَى الْمُؤْمِنِ وَدَفْعِ الْخُدُودِ بِالشُّبُهَاتِ

باسی داپوشینی هه‌له‌ی بروادار و لابردنی سزا و تۆله‌ به‌هۆی گومانه‌وه

٤٨٨. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ».

ئه‌بو هوره‌یره رضي الله عنه ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «هه‌ر که‌سێک که‌موکۆری موسولمانێک داپۆشیت، خوا له‌ دنیا و دواړۆ که‌موکۆرییه‌کانی داده‌پۆشیت».

٤٨٩. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ سَتَرَ عَوْرَةَ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ، سَتَرَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ كَشَفَ عَوْرَةَ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ، كَشَفَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ، حَتَّى يَفْضَحَهُ بِهَا فِي بَيْتِهِ».

ئێبن عه‌بباس رضي الله عنه ده‌گێڕێته‌وه: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: «هه‌ر که‌سێک که‌موکۆری برای موسولمانی داپۆشیت، خوا که‌موکۆرییه‌کانی داده‌پۆشیت له‌ پۆژی قیامه‌دا، هه‌ر که‌س که‌موکۆریی برای موسولمانی ناشکرا بکات، خوا که‌موکۆرییه‌کانی ناشکرا ده‌کات و ئا‌برووی ده‌بات، هه‌تا ئه‌گه‌ر له‌نیو ماله‌ که‌ی خۆشیدا بێت».

بَابُ حَدِّ الزَّانَا

باسی سزای زینا

٤٩٠. عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «خُذُوا عَنِّي، خُذُوا عَنِّي، قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا، الْبِكْرُ بِالْبِكْرِ جَلْدٌ مِائَةٌ وَتَغْرِيبُ سَنَةٍ، وَالثَّيِّبُ بِالْثَّيِّبِ جَلْدٌ مِائَةٌ وَالرَّجْمُ».

عوباده‌ی کۆری صامیت رضي الله عنه ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دوو جار فه‌رمووی:

«برپاره که له من وه رېگرن، به د لنيایي خواي گه وره رېنگا چاره ی بو ثافره تان داناوه: کچ له گه ل کور (زينا بکه ن) سه د دار و دوور خسته وه ی ساليکیان ده که ویتته سهر، پياوی هاوسه ردار له گه ل ژني هاوسه ردار سه د دار و بهر د باران کرديان ده که ویتته سهر».

بَابُ مَنْ عَمِلَ عَمَلٌ لُوطٍ

باسی نه وانه ی کرده وه ی گه لی لووط ده که ن

۴۹۱. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ وَجَدْتُموه يَعْمَلُ عَمَلَ قَوْمِ لُوطٍ، فَاقْتُلُوا الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ بِهِ».

ئيبن عه عباس رضی الله عنه ده گېرېته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تی: «هر که سيکتان بينی که کرده وه ی گه لی لووط ده کات (واته: نيربازی ده کات)، ههردووکیان بکوژن».

بَابُ إِقَامَةِ الْحُدُودِ عَلَى الْإِمَاءِ

باسی جيپه جيکردنی هدهده کان له سه ر که نيزه ک

۴۹۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ، وَشَيْبٍ رضی الله عنه قَالُوا: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ فَسَأَلَهُ رَجُلٌ عَنِ الْأَمَةِ تَزْنِي قَبْلَ أَنْ تُحْصَنَ، فَقَالَ: «اجْلِدْهَا، فَإِنْ زَنَتْ فَاجْلِدْهَا»، ثُمَّ قَالَ: فِي الثَّالِثَةِ أَوْ فِي الرَّابِعَةِ: «فَعِمْهَا وَلَوْ بِحَبْلِ مِنْ شَعْرِ».

ته بو هوړه پره و زهیدی کوری خالید و شیبیل رضی الله عنه ده لین: له خزمهت پيغه مبهري خوادا ﷺ بووین، پياویک پرساری لی کرد ده رباره ی که نيزه کیک که پيش نه وه ی شوو بکات زينا بکات، نه ویش فهرمووی: «داری هدهدی لی بده، ئینجا ته گهر زینای

کرده و داری همدی لی بده»، پاشان له سییه م جار یان چوارهم جار فهرمووی:
«جا بیفرۆشه ئه گهر به په تیک (گوریسیک) سی له موو دروستکراویش بیت».

بَابُ حَدِّ السَّكَرَانِ

باسی همدی سه رخۆش

٤٩٣. عَنْ عُمَيْرِ بْنِ سَعِيدٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ: مَا كُنْتُ أَدِي مَنْ أَقَمْتُ عَلَيْهِ الْحَدَّ، إِلَّا شَارِبَ الْخَمْرِ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمْ يَسْنَ فِيهِ شَيْئًا، إِنَّمَا هُوَ شَيْءٌ جَعَلْنَاهُ نَحْنُ.

عومه یری کوری سه عید رضی اللہ عنہ ده لیت: عه لی کوری ئه بو تالیب رضی اللہ عنہ گوتوو یه تی: بو هیچ که سیک که داری هدم لی داوه و مردووو خوینم نه داوه، ته نها ئه و که سه نه بیت که شهرا بخوره، چونکه به راستی پیغمبه ری خوا ﷺ (له چل جه لد زیاتر) هیچ بریاریکی همدی ده رباره ی نه فهرمووه، به لکوو ته نها خو مان شتیکان بو دیاری کردوو.

بَابُ مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ

باسی ئه و که سه ی له پیناو پاراستنی ماله که یدا بکوژریت شه هیده

٤٩٤. عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ بْنِ عَمْرٍو بْنِ نُفَيْلٍ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ».

سه عیدی کوری زهیدی کوری عه مری کوری نوفیل رضی اللہ عنہ ده گیریته وه: پیغمبه ر ﷺ فهرموویه تی: «هر که سیک له پیناو ماله که یدا بکوژریت، ئه وه شه هیده».

بَابُ حَدِّ السَّارِقِ

باسى هدهدى دز

۴۹۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَعَنَ اللَّهُ السَّارِقَ، يَسْرِقُ الْبَيْضَةَ فَتُقَطَّعُ يَدُهُ، وَيَسْرِقُ الْحَبْلَ فَتُقَطَّعُ يَدُهُ».

نه بو هوړه پړه رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ فرمووېه تی: «نه فره تی خوا له و دزه ی که هیلکه یه ک ده دزیت و به هوړه وه دهستی ده پردریت، په تکیک ده دزیت و به هوړه وه دهستی ده پردریت».

بَابُ الْخَائِنِ وَالْمُنْتَهَبِ وَالْمُخْتَلِسِ

باسى ناپاک و تالانکهر و مالرفین

۴۹۶. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا يُقَطَّعُ الْخَائِنُ، وَلَا الْمُنْتَهَبُ، وَلَا الْمُخْتَلِسُ».

جابري کوری عه بدوللا رضي الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهري خوا ﷺ فرمووېه تی: «دهستی ناپاک و تالانکهر و مالرفین ناپردریت».

تیبینی:

خائین: نه و که سه ی دزی بکات له و شته ی که به نه مانه ت له لای دانراوه و ناپاکی تیدا بکات.

تالانکهر: نه و که سه ی به ناشکرا شته که بیات.

رپینه ر: نه و که سه ی به ناشکرا و به خیرایی شت بر فیتیت.

بَابُ لَا يُقْطَعُ فِي ثَمَرٍ وَلَا كَثْرٍ

باسی بهروبووم به داره وه و کړوکی دارخورما دهستیان له سهر نابردیت

۴۹۷. عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا قَطْعَ فِي ثَمَرٍ وَلَا كَثْرٍ».

رافعی کوری خه دیج رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «نه و بهروبوومه ی که به داره وه یه و لی نه کراوه ته وه و کړوکی دارخورماش دهستبرینی له سهر نییه».

تبینی:

(کثر): شتیکی سپیه له نیو قه دی دار خورما دیته دهر و ده خوریت.

بَابُ مَنْ سَرَقَ مِنَ الْحِزْرِ

باسی نه و که سه ی شت له شوینی پاریزراوی شایه ن ددزی

۴۹۸. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ صَفْوَانَ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ تَامَ فِي الْمَسْجِدِ وَتَوَسَّدَ رِذَاءً، فَأَخَذَ مِنْ تَحْتِ رَأْسِهِ، فَجَاءَ بِسَارِقِهِ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَأَمَرَ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ أَنْ يُقْطَعَ، فَقَالَ صَفْوَانُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَمْ أَرِدْ هَذَا، رِدَائِي عَلَيْهِ صَدَقَةٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «فَهَلَّا قَبْلَ أَنْ تَأْتِيَنِي بِهِ».

عهدوللای کوری صفوان له باوکیه وه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گیرته وه: له مزگه وت نوستووه و سهری به عه باک هی کردووه و یه کیک له بن سهری دهریه یناوه (دزراوه)، ینجا دزه که ی هینا بو خزمه ت پیغه مبهری خوا ﷺ، جا پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمانی کرد به دهستبرینی، صفوانیش گوتی: نه ی پیغه مبهری خوا ﷺ من نه وه م نه ده ویست! عه باکه م ده به خشم به نه و، ینجا پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموی: «نه ده کرا پیش نه وه ی بیهیت بو لای من بیه خشیت؟».

بَابُ التَّعْزِيرِ

باسی ته میگردن

۴۹۹. عَنْ أَبِي بُرْدَةَ بْنِ نِيَارٍ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَقُولُ: «لَا يُجْلَدُ أَحَدٌ فَوْقَ عَشْرِ جَلَدَاتٍ، إِلَّا فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ».

ته بو بورده ی کوری نیار رضی الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ ده یفه رموو: «هیچ که سیک له ده دار زیاتری لی نادریت، مه گهر له هددیک نه بیت له همدده کانی خوا».

بَابُ الْحُدِّ كَفَّارَةً

باسی (جپیه جیگردنی) هدد پاکبوونه وهی گونا هباره

۵۰۰. عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ أَصَابَ مِنْكُمْ حَدًّا فَعَجَّلْتُ لَهُ عُقُوبَتَهُ، فَهُوَ كَفَّارَتُهُ، وَإِلَّا فَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ».

عوباده ی کوری صامیت رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «هر یه کیکی له ئیوه تووشی هددیک بوو، جا سزا که ی پیش خرا، ته وه بوی ده بیتته که فارهت، ته گهرنا ته وه له ژیر ویستی خوادایه».

بَابُ الرَّجُلِ يَجِدُ مَعَ امْرَأَتِهِ رَجُلًا

باسی پیاوړیک که سیک له گهل ژنه که ی ببینیت

۵۰۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه: أَنَّ سَعْدَ بْنَ عُبَادَةَ الْأَنْصَارِيَّ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الرَّجُلُ

يَجِدُ مَعَ امْرَأَتِهِ رَجُلًا، أَيَقْتُلُهُ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا»، قَالَ سَعْدُ: بَلَى، وَالَّذِي أَكْرَمَكَ بِالْحَقِّ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اسْمَعُوا مَا يَقُولُ سَيِّدُكُمْ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: سەعدی کۆری عوبادەیی ئەنصاریی رضی اللہ عنہ گوتی: ئەو پیغەمبەری خوا ﷺ پیاویک لە گەڵ ژنە کەیی خۆی پیاویک دەبینیت، ئایا بۆی ھەیە بیکۆژیت؟ پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: «نەخێر»، سەعد گوتی: بەلێ، دەبیت بیکۆژیت سونند بەو زاتەیی کە بەھەق پێزی لێ گرتوویت، پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: «گۆی بگرن لەوہی کە گەورە کە تان دەیلێت».

تییینی:

مەبەست لە قسە کەیی سەعد پەرە تکر دنەوہی قسە و ھو کەمی پیغەمبەر ﷺ نییە، بەلکوو مەبەستی پەرۆشی و غیرەت و عیززەت و تورەبوون وا لە پیاوہ کە دە کات کە ئەو کارە بکات.

کتاب الدیات

په رتو وکی خوینبايیه کان

بَابُ التَّغْلِيظِ فِي قَتْلِ مُسْلِمٍ ظُلْمًا

باسی هه ره شهی توند له کوشتنی موسولمان به سته م

۵۰۲. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَوَّلُ مَا يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الدِّمَاءِ».

عه بدوللا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: «یه کهم شتیک که له نیوان خه لکیدا دادوهری له سهر ده کریت له رۆژی قیامه تدا ده ربارهی خوینه کانه».

۵۰۳. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ لَقِيَ اللَّهَ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا لَمْ يَتَنَدَّ بِدَمٍ حَرَامٍ دَخَلَ الْجَنَّةَ».

عوقبه ی کوری عامیری جو هه نی رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: «ههر که سینک (له قیامه تدا) به خوا بگات و هیچ هاوه لیک ی بو خوا بریار نه دابیت و خوینی که سیشی له نه ستودا نه بییت، ده چیت به هه شته وه».

۵۰۴. عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَزَوَالِ الدُّنْيَا أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ قَتْلِ مُؤْمِنٍ بِغَيْرِ حَقٍّ».

به پرائى كورې عازيب رضي الله عنه ده گپړي ته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ فرمويېه تې: «بيگومان له ناوچوونې د نړيا ساده و ئاسانتره له لاي خوا، له كوشتنې پرواداريك به ناهه ق».

بَابُ هَلْ لِقَاتِلِ مُؤْمِنٍ تَوْبَةٌ

باسى ئايا بكورې پروادار توبه ي بؤ هه يه؟

۵۰۵. عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ رضي الله عنه قَالَ: سُئِلَ ابْنُ عَبَّاسٍ عَمَّنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا ثُمَّ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى، قَالَ: وَيَحْه، وَأَنَّى لَهُ الْهَدَى؟ سَمِعْتُ نَبِيَّكُمْ ﷺ يَقُولُ: «يَجِيءُ الْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُتَعَلِّقٌ بِرَأْسِ صَاحِبِهِ يَقُولُ: رَبِّ سَلْ هَذَا لِمَ قَتَلَنِي؟». وَاللَّهِ لَقَدْ أَنْزَلَهَا اللَّهُ ﷻ عَلَى نَبِيِّكُمْ، ثُمَّ مَا نَسَخَهَا بَعْدَ مَا أَنْزَلَهَا.

سالمى كورې نه بو جه عد رضي الله عنه ده لیت: پرسىار له ئيبين عه بياس كرا ده رباره ي كه سيك كه به نه نقه ست پرواداريكي كوشتووه، پاشان ته وبه ي كردووه و پرواى هيناوه و كرده وه ي باشى كردووه، پاشان پيگاي راستى گرتووه، نه ویش گوتى: به لاي لى بدات، چوڼ پيگاي راستى گرتووه؟! بوخوم گويم له پيغه مبهره كه تان ﷺ بوو ده يفه رموو: «له پوژى قيامه تدا بكور و كور او دینن كه كور اووه كه به سهرى بكور كه به ستراوه و ده لیت: په روه ردگار ا پرسىارى لى بكه بوچى منى كوشتووه؟»، سویند به خوا بيگومان خوا ﷻ (حوكمه كه ي) دابه زاندو ته سهر پيغه مبهره كه تان ﷺ پاشان نه سخيش نه بوته وه پاش دابه زينى.

بَابُ مَنْ قُتِلَ لَهُ قَتِيلٌ فَهُوَ بِالْخِيَارِ بَيْنَ إِحْدَى ثَلَاثٍ

باسی ئەو کە سەھێ کە سێکی لێ کوژراوە، لە سێ شت سەرپشکە

۵۰۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ قُتِلَ لَهُ قَتِيلٌ فَهُوَ بِخِيَرِ النَّظَرَيْنِ: إِمَّا أَنْ يَقْتُلَ، وَإِمَّا أَنْ يُفْدَى».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلێت: پیغەمبەری خوا ﷺ فرمویەتی: «ھەر کە سێک کە سێکی لێ کوژرا، ئەو سەرپشکە لە نێوان دوو شتدا: یان بکوژ بکوژیتهو، یان خوینبایی وەر بگریت».

تییینی:

لە پیاویەتی دیکەدا ھاتووہ لە صەحیحی موسلیم، بژاردە ی سێھم بریتیە لە پیژاردن و خوینبایی وەر گرتن.

بَابُ دِيَةِ شَبِّهِ الْعَمْدِ مُغْلَظَةً

باسی خوینبایی کوشتنی وەکوو بەئەنقەست (نیمچە ئەنقەست)

۵۰۷. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «قَتِيلُ الْخَطَا شَبُّهُ الْعَمْدِ، قَتِيلُ السَّوْطِ وَالْعَصَا، مِائَةٌ مِنَ الْإِبِلِ، أَرْبَعُونَ مِنْهَا خِلْفَةٌ، فِي بُطُونِهَا أَوْلَادُهَا».

عەبدوللای کوری عەمر رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: پیغەمبەر ﷺ فرمویەتی: «خوینبایی کوشتنی ھەلە ی نیمچە قەستی بە قامچی و گۆچان سەد و شترە، چل دانە لەو سەدە و شتری ئاوسن (بەچکە کە یان لە سکێاندایە)».

بَابُ الدِّيَةِ عَلَى الْعَاقِلَةِ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ عَاقِلَةً فَبِئْتِ الْمَالِ

باسى خوینبايى له نه ستوى خزمه كانه، نه گهر خزم و
كه سى نه بوو، له خه زينهى ده ولت ده دريت

۵۰۸. عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَضَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِالْأُتَى عَلَى الْعَاقِلَةِ.

موغیره ی کوری شوعبه رضي الله عنه ده لیت: پیغمبه ری خوا ﷺ بریاری داوه كه نهو
خوینبايیه ی له سهر كه سوکاره بیده ن.

۵۰۹. عَنِ الْمُقْدَامِ الشَّامِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَنَا وَارِثُ مَنْ لَا وَارِثَ
لَهُ، أَغْقِلُ عَنْهُ وَأَرِثُهُ، وَالْخَالُ وَارِثُ مَنْ لَا وَارِثَ لَهُ، يَغْقِلُ عَنْهُ وَيَرِثُهُ».

مقدامى شامى رضي الله عنه ده لیت: پیغمبه ری خوا ﷺ فرموویه تی: «من میراتگری
كه سیكم كه میراتگری نه بیت، خوینبايى بو دده دم و میراتیشی لی ده گرم، وه
خالیش میراتگری كه سیکه كه میراتگری نه بیت، خوینبايى بو دده دات و میراتیشی
لی ده گریت».

بَابُ الْمِيرَاثِ مِنَ الدِّيَةِ

باسى میراتی خوینبايى

۵۱۰. عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ رضي الله عنه: أَنَّ عُمَرَ رضي الله عنه كَانَ يَقُولُ: الدِّيَةُ لِلْعَاقِلَةِ وَلَا تَرِثُ
الْمَرْأَةُ مِنْ دِيَةِ زَوْجِهَا شَيْئًا، حَتَّى كَتَبَ إِلَيْهِ الصَّحَّاحُ بْنُ سَفْيَانَ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ
وَرَّثَ امْرَأَةً أَشْجَمَ الضَّبَّائِي مِنْ دِيَةِ زَوْجِهَا.

سه عیدى کورى موسه ییب رضي الله عنه ده گبریته وه: عومه ر رضي الله عنه ده یگوت: خوینبايى بو خزم
و كه سوکارى کوژراوه كه یه له باو كه وه (نهك دايك)، وه ده یگوت: نافرته (كاتيك

میرده که ی کوژرا) هیچی بهر ناکه ویت له خوینبایی میرده که ی، هه تا کاتیک زه ححاک ی کوړی سوفیان نووسراوی بو نووسی، (تیدا هاتبوو): پیغه مبه ر ﷺ (کاتیک یه کیک له هاوه له کانی بهه له کوژرا)، به شیک له میراته که ی دا به هاوسه ره که ی.

بَابُ الْقَاتِلِ لَا يَرِثُ

باسی بکوژ میرات ناگریت له کوژراو

۵۱۱. عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ أَبَا قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - رَجُلٌ مِنْ بَنِي مُدَلِجٍ - قَتَلَ ابْنَتَهُ، فَأَخَذَ مِنْهُ عَمْرٌ مِائَةً مِنَ الْإِبِلِ ثَلَاثِينَ حِقَّةً وَثَلَاثِينَ جَذَعَةً وَأَرْبَعِينَ حَلْفَةً، فَقَالَ: أَيْنَ أَخُو الْمَقْتُولِ؟ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَيْسَ لِقَاتِلٍ مِيرَاثٌ».

عه مری کوړی شوعه یب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گپړته وه: ئه بو قه تاده رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - که پیاوینک بوو له هوژی به نو مودلیج- کوړه که ی خو ی کوشتبوو، جا عومه ر سه د وشتی لی وه رگرت: سی وشتی سیساله و سی وشتی چوارساله و چل وشتی ئاوس، ئینجا گوتی: برای کوژراوه که له کوپیه؟ گویم له پیغه مبه ری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: «بکوژ هیچ میرات ناگریت (هیچی به باو که بکوژه که نه دا)».

بَابُ الْقِصَاصِ فِي السِّنِّ

باسی توله کردنه وه ی ددان

۵۱۲. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ: كَسَرَتِ الرُّبَيْعُ عَمَّةُ أَنَسٍ ثَنِيَّةَ جَارِيَةٍ، فَطَلَبُوا الْعَفْوَ، فَأَبَوْا، فَعَرَضُوا عَلَيْهِمُ الْأَرْضَ، فَأَبَوْا، فَأَتَوْا النَّبِيَّ ﷺ، فَأَمَرَ بِالْقِصَاصِ، فَقَالَ: أَنَسُ بْنُ النَّضْرِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، تُكْسَرُ ثَنِيَّةُ الرُّبَيْعِ وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ لَا تُكْسَرُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «يَا أَنَسُ كِتَابُ اللَّهِ الْقِصَاصُ»، قَالَ: فَرَضِيَ الْقَوْمُ فَعَفَوْا، فَقَالَ رَسُولُ

الله ﷻ: «إِنَّ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ مَنْ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لَأَبْرَهُ».

ئەنەس ﷺ دەلێت: پووبەیعى پوورى ئەنەس ددانى دووانەى کچیکى شکاند، جا داواى لىخۆشبوونيان کرد، ئەوانیش لى خۆش نەبوون و داواى خوینبایيان کرد، ئەوانیش پەتیان کردەو، ئینجا هاتن بۆ خزمەت پێغەمبەر ﷺ، ئەویش فەرمانى کرد کە تۆلەیان لى بکړیتەو، ئینجا ئەنەسى کورپى نەزر گوتى: ئەى پێغەمبەرى خوا ﷺ ددانى دووانەى پووبەیع دەشکێنریت، سویند بەو زاتەى تۆى بەهەق ناردوو ددانى ناشکێنریت، ئینجا پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: «ئەى ئەنەس تۆلە کردنەو لە قورئاندا هاتوو»، راوى دەلێت: جا خەلکە کە پازى بوون و لى خۆش بوون، پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووی: «بەرستى هەندى لە بەندەکانى خوا هەن ئەگەر سویندى لەسەر بخوات (کارىکى بۆ بکات) خوا سویندە کەى بۆ جیبەجى دەکات».

بَابُ دِيَةِ الْأَسْنَانِ

باسى خوینبایى ددان

٥١٣. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «الْأَسْنَانُ سَوَاءٌ الثَّيِّئَةُ وَالضَّرْسُ سَوَاءٌ».

ئىبن عەباس ﷺ دەگێریتەو: پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: «ددانەکان وەکوو یەک یە کسانن دووانە و خڕینە یە کسانن (واتە: ئەگەر ناویشیان جیا بێت، هەر وەکوو یەک یە کسانن و ددان هەر ددانە)».

٥١٤. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ ﷺ: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَضَى فِي السِّنِّ خَمْسًا مِنَ الْإِبِلِ.

ئىبن عەباس ﷺ دەگێریتەو: پێغەمبەر ﷺ بۆ خوینبایى ددان پێنج وشتى بریار داو (بۆ هەر ددانىک پێنج وشت).

بَابُ مَنْ عَصَّ رَجُلًا فَتَزَعَ يَدَهُ فَتَذَرَتْ ثَنَائِيَاهُ

باسی ئه وهی دهستی که سییک ده گه زیت،
کابرا دهستی راده کیشیت و ددانی پیشه وهی دهردیت

۵۱۵. عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رضی الله عنه: أَنَّ رَجُلًا عَصَّ رَجُلًا عَلَى ذِرَاعِهِ فَتَزَعَ يَدَهُ فَوَقَعَتْ ثَنِيَّتَاهُ، فَرَفَعَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَأَبْطَلَهُمَا وَقَالَ: «يَقْضِمُ أَحَدُكُمْ كَمَا يَقْضِمُ الْفَحْلُ».

عیمرانی کوری حوصهین رضی الله عنه ده گیریتته وه: بیاوئیک باسکی بیاوئیکی دیکه ی گه ست،
ئه ویش دهستی (له ده می) راده پسکیوئیت، ئه ویش ددانی پیشه وهی هه لده وه ریت
و داواکه ی (بو خوئنبایی) بو خزمهت پیغه مبه ر ﷺ بهرز کرده وه، پیغه مبه ریش
ﷺ داواکه ی هه لوه شانده وه، فهرمووی: «یه کیکتان ئه وی دیکه وه کوو نیره وشر
ده گه زیت (دواتریش داوای ماف ده کهن)».

بَابُ لَا يُقْتَلُ مُؤْمِنٌ بِكَافِرٍ

باسی موسولمان له بری کافر نا کوژریتته وه

۵۱۶. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا يُقْتَلُ مُؤْمِنٌ بِكَافِرٍ، وَلَا ذُو عَهْدٍ فِي عَهْدِهِ».

ئیین عه عباس رضی الله عنه ده گیریتته وه: پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: «بروادار له بری کافر
نا کوژریتته وه، ههروه ها کافرئیک که له ژیر په یانی موسولماناندا بیت له بری کافرئیک
که په یانی له گه ل موسولماناندا نه بیت نا کوژریتته وه».

بَابُ لَا يُقْتَلُ وَالِدُ بَوْلَدِهِ

باسى باوک له تۆله ی کورپه که ی ناکوژریتته وه

۵۱۷. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا يُقْتَلُ بِالْوَالِدِ الْوَالِدُ».

ئیین عه عباس رضی اللہ عنہ ده گپرتته وه: که پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «له تۆله ی مندال باوک که ناکوژریتته وه. (ئه گهر باوک کورپى خوی کوشت ناکوژریتته وه)».

بَابُ لَا يَجْنِي أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ

باسى کهس تاوانی کهس هه لئاگریت

۵۱۸. عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْأَخْوَصِ، عَنْ أَبِيهِ رضی اللہ عنہ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ فِي حَبَّةِ الْوَدَاعِ: «أَلَا لَا يَجْنِي جَانٍ إِلَّا عَلَى نَفْسِهِ، لَا يَجْنِي وَالِدٌ عَلَى وَلَدِهِ، وَلَا مَوْلُودٌ عَلَى وَالِدِهِ».

له سوله یانی کورپى عه مرى کورپى ئه حوه صه وه له باوکیه وه ﷺ ده گپرتته وه، گوتوویه تی: له حه جی مالتاوا ییدا گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: «ئاگادار بن تاوانبار تاوانه که ی ته نها له سه ر خویه تی، باوک له سه ر منداله که ی تاوانبار ناکریت، وه مندالیش له سه ر باوکی تاوانبار ناکریت».

بَابُ الْمُسْلِمُونَ تَتَكَافَأُ دِمَاؤُهُمْ

باسى موسولمانان یه کسانن له تۆله و خویندا

۵۱۹. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الْمُسْلِمُونَ تَتَكَافَأُ دِمَاؤُهُمْ وَهُمْ يَدُّ

عَلَى مَنْ سِوَاهُمْ، يَسْعَى بِذِمَّتِهِمْ أَذْنَاهُمْ، وَيُرَدُّ عَلَى أَقْصَاهُمْ».

ئيبين عه بياس ﷺ ده گپړتته وه: پښغه مبهري خوا ﷺ فہرموويه تی: «موسولمانان خوښه کانيان يه کسانه (گه وره و گچکه و پله و پايه به هيز و لاواز هه موويان يه کسانن له ټوله و خوښباييدا)، له گهل يه کديدا يه کدهستن و هاوکاري يه کدين له بهرانبهر خه لکي دیکه دا، کامه يان له هه مووان له خواره وهره، نه گهر که سيکي په نا دا په نادانه که ده که ویتته ته ستوی هه مووان، نزيک و دوور و لاواز و به هيز له غه نيمه تدا يه کسانن».

۵۲۰. عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْمُسْلِمُونَ يَدُّ عَلَى مَنْ سِوَاهُمْ، وَتَكَافَأَ دِمَاؤُهُمْ».

مه عقيلي کوري يه سار ﷺ ده لیت: پښغه مبهري خوا ﷺ فہرموويه تی: «موسولمانان هه موويان يه کدهست و يه کبازوون له گهل يه کديي بهرانبهر به غه يري خويان و خوښه کانيان يه کسانن».

بَابُ مَنْ قَتَلَ مُعَاهِدًا

باسی که سيک خاوهن په يمانیک بکوژیت

۵۲۱. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ قَتَلَ مُعَاهِدًا لَمْ يَرَحْ رَاحَةَ الْجَنَّةِ، وَإِنَّ رِيحَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا».

عه بدوللای کوري عهر ﷺ ده لیت: پښغه مبهري خوا ﷺ فہرموويه تی: «هر که سيک کافريکي خاوهن په يمان (کافريک که په يمانی پاراستنی پي دراييت) بکوژيت، بوني به هشت ناکات، له کاتيکدا بيگومان بوني به هشت له دووري چل ساله ريگا بون ده کريت».

بَابُ مَنْ أَمِنَ رَجُلًا عَلَى دَمِهِ فَقَتَلَهُ

باسى که سییک دلنیاىى بداته پیاویک و بیکوژیت

۵۲۲. عَنْ رِفَاعَةَ بْنِ شَدَّادٍ الْفِتْيَانِيِّ رضی الله عنه قَالَ: لَوْلَا كَلِمَةُ سَمِعْتُهَا مِنْ عَمْرِو بْنِ الْحَمِقِ الْخَزَاعِيِّ، لَمْ شَيْتُ فِيمَا بَيْنَ رَأْسِ الْمُخْتَارِ وَجَسَدِهِ سَمِعْتُهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ أَمِنَ رَجُلًا عَلَى دَمِهِ، فَقَتَلَهُ، فَإِنَّهُ يَحْمِلُ لَوَاءَ غَدْرِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

ریفاعه ی کوری شه ددادی فیتیانی رضی الله عنه ده لیت: نه گهر نه و قسه یه نه بایه که له عه مری کوری حهمیقی خوزاعیه وه بیستوومه، سه ری موختارم له لاشه ی جیا ده کرده وه، به نیوانی سه ری و لاشه یدا هاتو وچوم ده کرد، (به لام) گویم لی بوو ده یگوت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «هر که سییک دلنیاىى بداته که سییک که گیانی پاریزراو بیت و دواتریش بیکوژیت، نه وه نه و که سه له پوژی قیامه تدا ئالای نپاکی و سته مکاری هه لده گریت».

بَابُ الْعَفْوِ عَنِ الْقَاتِلِ

باسى چاوپویشیکردن و لیخو شبوون له بکوژ

۵۲۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه قَالَ: قَتَلَ رَجُلٌ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَرُفِعَ ذَلِكَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَدَفَعَهُ إِلَى وَلِيِّ الْمَقْتُولِ، فَقَالَ الْقَاتِلُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَاللَّهِ مَا أَرَدْتُ قَتْلَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِلْوَلِيِّ: «أَمَا إِنَّهُ إِنْ كَانَ صَادِقًا ثُمَّ قَتَلْتَهُ دَخَلْتَ النَّارَ». قَالَ: فَخَلَّى سَبِيلَهُ، قَالَ: وَكَانَ مَكْتُوفًا بِنِسْعَةٍ، فَخَرَجَ يَجُرُّ نِسْعَتَهُ، فَسَمِّيَ ذَا النُّسْعَةِ.

نه بو هورهیره رضی الله عنه ده لیت: له سه رده می پیغه مبه ری خوا دا ﷺ پیاویک که سیکی کوشت، جا داواکه یان بهرز کرده وه بو لای پیغه مبه ری خوا ﷺ، نه ویش دای به دهستی خزم و که سی کوژراوه که، بکوژه کهش گوتی: نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ

سویند به خوا نیازی کوشتنیم نه‌بوو، ئینجا پیغمبه‌ری خوا ﷺ به خزم و که‌سی کوژراوه‌که‌ی فهرموو: «به‌لام نه‌گهر راست بکات (که مه‌به‌ستی کوشتن نه‌بووه) و توش بیکوژیته‌وه، تو ده‌چیته دۆزه‌خ». راوی ده‌لّیت: نه‌ویش وازی لی هینا، ده‌لّیت: بکوژه‌که ده‌سته‌کانی به قایشیک به‌سترابوو، جا که هاته‌ده‌ره‌وه قایشه‌که‌ی به‌دوای خویدا راده‌کیشا، له‌و کاته‌وه ناویان لی نا‌خاوه‌ن قایش.

بَابُ الْعَفْوِ فِي الْقَصَاصِ

باسی لی‌خو‌شبوون له‌تۆله‌کردنه‌وه‌دا

٥٢٤. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَا رُفِعَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ شَيْءٌ فِيهِ الْقِصَاصُ، إِلَّا أَمَرَ فِيهِ بِالْعَفْوِ.

ئه‌نه‌سی کو‌ری مالیک رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لّیت: ههر داوا‌یه‌کی تۆله‌کردنه‌وه به‌رز کرا‌بیته‌وه بۆ لای پیغمبه‌ری خوا ﷺ، ههر فهرمانی به‌وه کردووه که لی‌ی خو‌ش بیت.

کِتَابُ الْوَصَايَا

په رتووکی وه سییه ته کان

بَابُ هَلْ أَوْصَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

باسی ئایا پیغه مبهری خوا ﷺ وه سییه تی کردووه؟

۵۲۵. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: مَا تَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا، وَلَا شَاةً وَلَا بَعِيرًا، وَلَا أَوْصَى بِشَيْءٍ.

عائشه رضى الله عنها ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ نه درهم و نه دینار و نه مهر و نه وشتری (وهک میرات) له دواى خوی به جی نه هیشت، وه (له باره ی سهروهت و سامان) وه سییه تی به هیچ شتیک نه کرد.

۵۲۶. عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ آخِرُ كَلَامِ النَّبِيِّ ﷺ: «الصَّلَاةُ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ».

عہلى كورى ئه بو تالیب رضى الله عنه ده لیت: کو تا فہرما یشتی پیغه مبهر ﷺ ئه وه بوو: «ئاگاداری نو یژه کانتان بن و ئاگاتان له وانهش بیت که له ژیر دهستانن (واته: کویله و که نیزه که کان)».

بَابُ الْحَثِّ عَلَى الْوَصِيَّةِ

باسی هاندان له سهر وهسییه تکردن

۵۲۷. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا حَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ أَنْ يَبِيتَ لَيْلَتَيْنِ وَلَهُ شَيْءٌ يُوصِي فِيهِ، إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَهُ».

ئین عومەر رضی الله عنه ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی: «که‌سیکی موسولمان شتیکی هه‌بیت و پیویست بیت وه‌سییه‌تی پی بکات، هه‌ق نیه دوو شه‌و له‌سهر یه‌ک بمیینه‌وه، که‌چی وه‌سییه‌تنامه‌که‌ی به‌نوسراوی لای نه‌بیت».

بَابُ الْوَصِيَّةِ بِالثُّلُثِ

باسی وه‌سییه‌تکردن به‌سییه‌کی مال

۵۲۸. عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ أَبِيهِ رضی الله عنه قَالَ: مَرِضْتُ عَامَ الْفَتْحِ حَتَّى أَشْفَيْتُ عَلَى الْمَوْتِ، فَعَادَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَقُلْتُ: أَيُّ رَسُولِ اللَّهِ، إِنْ لِي مَالًا كَثِيرًا وَلَيْسَ يَرِثُنِي إِلَّا ابْنَتُهُ لِي، أَفَأَتَصَدَّقُ بِثُلُثِي مَالِي؟ قَالَ: «لَا»، قُلْتُ: فَالْشَّطْرُ؟ قَالَ: «لَا»، قُلْتُ: فَالْثُلُثُ؟ قَالَ: «الْثُلُثُ، وَالثُّلُثُ كَثِيرٌ إِنَّكَ أَنْ تَتْرَكَ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ، خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَتْرَكَهُمْ عَالَةً يَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ».

عامیری کوری سه‌عد له‌باوکیه‌وه رضی الله عنه ده‌گیریتته‌وه، گوتوویه‌تی: له‌سالی فه‌تخی مه‌ککه‌دا نه‌خۆش که‌وتم به‌جۆریک هه‌ستم کرد مردنم نزیک بۆته‌وه، جا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سه‌ردانی کردم، گوتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ من مال و سامانیکی زۆرم هه‌یه و ته‌نها یه‌ک کچیشم هه‌یه میراتم لی بگریت، ئایا دوو له‌سهر سیی مال‌که‌م بکه‌م به‌خیر؟ فرمووی: «نه‌خیر»، گوتم: مادام نیوه‌که‌ی، فرمووی: «نه‌خیر»، گوتم: ده‌ی مادام یه‌ک له‌سهر سیی (سییه‌ک)، فرمووی: «سییه‌ک باشه، سییه‌کیش زۆره، چونکه‌ نه‌گه‌ر میراتگره‌کانت به‌ده‌وله‌مه‌ندی به‌جی بیلت باشتره له‌وه‌ی که‌به‌ه‌زاری جیان

بیلت و دهست له بهر خه لکی پان بکه نه وه (سوال بکه ن).».

بَابُ لَا وَصِيَّةَ لِرَاثٍ

باسی وه سییه تکردن بۆ میراتگردوست نییه

۵۲۹. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: إِنِّي لَتَحْتَ نَاقَةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَسِيلُ عَلَيَّ لُعَابُهَا فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: «إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَعْطَى كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ، أَلَا لَا وَصِيَّةَ لِرَاثٍ».

ئه نه سی کوپی مالیک رضي الله عنه ده لیت: من له خواره وهی و شتره که ی پیغه مبهری خوا ﷺ بووم و لیکه که ی به سه ر مندا ده پڑا، گویم لیوو (پیغه مبهر ﷺ) ده یفه رموو: «بیگومان خوا مافی هه موو خاوه ن مافیکی داوه، ناگادار بن وه سییه تکردن بۆ میراتگردوست نییه».

بَابُ مَنْ مَاتَ وَلَمْ يُوصِ هَلْ يُتَصَدَّقُ عَنْهُ

باسی که سیک که مردبی و وه سییه تی نه کرد بیئت نایا خیر و چاکه ی بۆ ده کریت؟

۵۳۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: إِنَّ أَبِي قَدْ مَاتَ وَتَرَكَ مَالًا وَلَمْ يُوصِ، فَهَلْ يُكْفَرُ عَنْهُ أَنْ تُصَدَّقَتْ عَنْهُ؟ قَالَ: «نَعَمْ».

ئه بو هورهیره رضي الله عنه ده گپریته وه: پیاوینک پرساری له پیغه مبهری خوا ﷺ کرد، گوتی: باوکم مردوو و سامانی له دوای خوی جی هیشتوو و وه سییه تیشی نه کردوو، جا نایا نه گهر من خیر و چاکه ی بۆ بکه م ده بیته هوی سرینه وهی گونا هه کانی؟ فه رموو ی: «به لی».

كِتَابُ الْفَرَائِضِ

په رتووكي زانستى ميراث

بَابُ فَرَائِضِ الصُّلْبِ

باسى ميراثى پشت (باوك و كچ و كور و نه وه)

۲۹۴

۵۳۱. عَنِ الْهَزِيلِ بْنِ شَرْحِبِيلٍ رضي الله عنه قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ وَسَلَمَانَ بْنِ رَبِيعَةَ الْبَاهِلِيِّ فَسَأَلَهُمَا عَنِ ابْنَتِهِ، وَابْنَةِ ابْنٍ، وَأُخْتٍ لِأَبٍ وَأُمٍّ، فَقَالَا: لِلْإِبْنَةِ النِّصْفُ، وَمَا بَقِيَ فَلِلْأُخْتِ، وَابْنُ ابْنٍ مَسْعُودٍ، فَسَيِّئَابَعْنَا، فَأَتَى الرَّجُلُ ابْنَ مَسْعُودٍ فَسَأَلَهُ، وَأَخْبَرَهُ بِمَا قَالَا: فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ، وَلَكِنِّي سَأَقْضِي بِمَا قَضَى بِهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لِلْإِبْنَةِ النِّصْفُ، وَلِلْإِبْنَةِ الْإِبْنِ السُّدُسُ، تَكْمِلَةَ الثَّلَاثِينَ، وَمَا بَقِيَ فَلِلْأُخْتِ.

هوزه يلى كورى شوړه حبيل رضي الله عنه ده لیت: پياويک هات بو لای نه بو مووسای نه شعهری و سهلمانی كورى په بيعه ی باهیلی و پرسياری لى كردن دهر باره ی ميراثى كچنيك و كچيكي كور و خوشكيكي له دايك و باوكي، نه وانيش گوتيان: كچه كه نيوهی هه يه و نه وهی مايه وه بو خوشكه كه يه، بچو بو لای ثيبين مه سعوود نه ویش وه كوو ئيمه بريار ددهات، ئينجا پياوه كه هاته لای ثيبين مه سعوود و پرسياره كه ی

لئى کرد و هه والى پريارى ئه وانيشى پئى دا، عه بدوللاش گوتى: ئه گهر وه کوو ئه وان بلئيم و پريار بدهم كه واته گومپا و سهر ليشيو او بم (چونكه ئاگادارى پرياره كهى پيغه مبهري ﷺ نين)، به لام من به پريارى پيغه مبهري خوا ﷺ پريار دهدهم: كچه كه نيوهى ده كه وئيت، كچى كوره كهش شه شيه كى ده كه وئيت، كه به هه ردوو كى ده بيته دوو له سهر سئ، جا ئه وهى مايه وه بو خوشكه كه به.

بَابُ فَرَائِضِ الْجَدِّ

باسى ميراتى باپيره

٥٣٢. عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ الْمَزْنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ أُتِيَ بِفَرِيضَةٍ فِيهَا جَدٌّ، فَأَعْطَاهُ ثَلَاثًا، أَوْ سُدُسًا.

مه عقىلى كورى يه سارى موزه نى ﷺ ده ئيت: ميراتى باپيره يه كيان هينا بو خزمهت پيغه مبهري خوا ﷺ، گويم لئى بوو كه سئيه ك يان شه شيه كى پئى دا.

بَابُ الْكَلَالَةِ

باسى كه لاله

٥٣٣. عَنْ مَعْدَانَ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ الْيَعْمُرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَامَ خَطِيبًا يَوْمَ الْجُمُعَةِ - أَوْ خَطَبَهُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ - فَحَمَدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ وَقَالَ: إِنِّي وَاللَّهِ مَا أَدْعُ بَعْدِي شَيْئًا هُوَ أَهَمُّ إِلَيَّ مِنْ أَمْرِ الْكَلَالَةِ، وَقَدْ سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَمَا أَعْلَظُ لِي فِي شَيْءٍ مَا أَعْلَظُ لِي فِيهَا، حَتَّى طَعَنَ بِأَصْبِعِهِ فِي جَنْبِي - أَوْ فِي صَدْرِي - ثُمَّ قَالَ: «يَا عُمَرُ، تَكْفِيكَ آيَةُ الصَّيْفِ الَّتِي نَزَلَتْ فِي آخِرِ سُورَةِ النَّسَاءِ».

مه عدانى كورى ئه بو ته لحهى يه عمورى ﷺ ده گيرئته وه: عومهري كورى خه تتاب

﴿﴾ پوژى جومعه وتارى دا -يان وتارى بو دان-، جا سوپاس و ستاييشى خواى
کرد و گوتى: بيگومان سويند به خوا من شتيك له دواى خوُم به جئى ناهيَلَم كه له
مه سه لهى كه لاله پيم گرنگتر بيت، بيگومان پرسيارم له پيغه مبهري خوا ﴿﴾ کرد
دهربارهى، له هيچ شتيك نه وهنده پيداگرى لئى نه کردم وه کوو له و باسه دا توندگرى
لئى کردم، هه تا واى لئى هات به په نجهى نقورچى له كه له كه م -يان له سينگم- دا،
پاشان فهرمووى: «ئهى عومه ره ئه و ئايه تهى كوَتايى سووپه تى (النساء) كه له هاویندا
دابهزى له و باره وه به سه بو تو».

بَابُ مِيرَاثِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ مِنْ أَهْلِ الشَّرْكِ

باسى ميراتگرتنى موسولمانان له هاوبه شدانهران

٥٣٤. عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ ﴿﴾ أَنَّهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أُنْزِلَ فِي دَارِكَ بِمَكَّةَ؟ قَالَ:
«وَهَلْ تَرَكَ لَنَا عَقِيلٌ مِنْ رِبَاعٍ أَوْ دُورٍ؟»، وَكَانَ عَقِيلٌ وَرِثَ أَبَا طَالِبٍ هُوَ
وَطَالِبٌ، وَلَمْ يَرِثْ جَعْفَرٌ وَلَا عَلِيٌّ شَيْئًا، لِأَنَّهُمَا كَانَا مُسْلِمَيْنِ، وَكَانَ عَقِيلٌ وَطَالِبٌ
كَافِرَيْنِ. فَكَانَ عُمَرُ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ يَقُولُ: لَا يَرِثُ الْمُؤْمِنُ الْكَافِرَ. وَقَالَ أُسَامَةُ: قَالَ
رَسُولُ اللَّهِ ﴿﴾: «لَا يَرِثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ وَلَا الْكَافِرُ الْمُسْلِمَ».

ئوسامهى كورى زهيد ﴿﴾ ده لئى گوتم: ئهى پيغه مبهري خوا، ئايا له مه كه كه دا ده چيته
نيو خانوو كه ت؟ ئه و يش فهرمووى: «ئايا مه گهر عه قيل هيچ شتيكى له خانوو به ره و
زهوى بو ئيمه جئى هيشتوو؟»، بويه ئاواى فهرموو چونكه عه قيل و تاليب ميراتيان
له ئه بو تاليب گرتبوو، به لام جه عفر و عه لى هيچيان وهرنه گرتبوو، چونكه ئه وان
موسولمان بوون و عه قيل و تاليب كافر بوون، جا عومه ره له بهر ئه وه بوو ده يگوت:
بروادار ميرات له كافر ناگرىت، ئوسامه ش گوتى: پيغه مبهري خوا ﴿﴾ فهرموويه تى:
«موسولمان ميرات له كافر ناگرىت، وه كافر يش ميرات له موسولمان ناگرىت».

بَابُ مِيرَاثِ الْقَاتِلِ

باسی میراتی بکوژ

۵۳۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «الْقَاتِلُ لَا يَرِثُ».

نه بو هوړه پړه رضي الله عنه له پیغه مبهري خواوه ﷺ گپړاویه ته وه که فهرموویه تی: «بکوژ میرات ناگریت».

بَابُ ذَوِي الْأَرْحَامِ

باسی نهو خزمه نزیکانه ی به شیان نبیه له میراتدا

۵۳۶. عَنْ أَبِي أُمَامَةَ بْنِ سَهْلٍ بْنِ حُنَيْفٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَجُلًا رَمَى رَجُلًا بِسَهْمٍ فَقَتَلَهُ، وَلَيْسَ لَهُ وَارِثٌ إِلَّا خَالٌ، فَكَتَبَ فِي ذَلِكَ أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ إِلَى عُمَرَ، فَكَتَبَ إِلَيْهِ عُمَرُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «اللَّهُ وَرَسُولُهُ مَوْلَى مَنْ لَا مَوْلَى لَهُ، وَالْخَالُ وَارِثٌ مَنْ لَا وَارِثَ لَهُ».

نه بو نومامه ی کوری سه هلی کوری حونه یف رضي الله عنه ده گپړیته وه: پیاویک تیریکی هاویشه پیاویکی دیکه و کوشتی، (کوژراوه که) هیچ میراتگریشی نه بوو جگه له خالی، ټینجا نه بو عوبه یده ی کوری جه پراح له و باره وه نامه یه ک ده نووسیټ بو عومه ر، عومه ریش بو ی ده نووسیټ که پیغه مبهري ﷺ فهرموویه تی: «خوا و پیغه مبهري که ی سهرپه رشتیار و پشتیوانی که سیکن که سهرپه رشتیاری نه بیټ، خالیش (برای دایک) میراتگری که سیکه که میراتگری نه بیټ».

بَابُ قِسْمَةِ الْمَوَارِيثِ

باسی دابه شکردنی میرات

۵۳۷. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَا كَانَ مِنْ مِيرَاثٍ قُسِمَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ فَهُوَ عَلَى قِسْمَةِ الْجَاهِلِيَّةِ، وَمَا كَانَ مِنْ مِيرَاثٍ أَدْرَكَهُ الْإِسْلَامُ فَهُوَ عَلَى قِسْمَةِ الْإِسْلَامِ».

عہدوللای کوری عومہر رضي الله عنه دہلی پیغہمبہری خوا ﷺ فرمودہ تہی: «ہر میراتیک لہ سہردہمی نہ فامیدا دابہش کرایت، لہ سہر ہمان دابہ شکردن دہمیئتہوہ، ہر میراتیکیش لہ سہردہمی ئیسلامدا بیت، بہ گویرہی بریارہکانی ئیسلام دابہش دہکریت».

بَابُ إِذَا اسْتَهْلَ الْمُؤَلَّدُ وَرِثَ

باسی میراتی مندالیک کہ بہزیندوویی لہدایک بیئت

۵۳۸. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَالْمُسَوِّرِ بْنِ مَخْرَمَةَ رضي الله عنه قَالَا: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَرِثُ الصَّبِيُّ حَتَّى يَسْتَهْلَ صَارِحًا»، قَالَ: وَاسْتَهْلَاهُ أَنْ يَبْكِيَ وَيَصِيحَ أَوْ يَعْطَسَ.

جابیری کوری عہدوللا و میسوہری کوری مہخرہمہ رضي الله عنه دہلین: پیغہمبہری خوا ﷺ فرمودہ تہی: «مندال میرات ناگریت تا کوو دہنگی لیوہ نہیہت و ہاوار نہکات (لہ کاتی لہدایکبووندا)»۔ راوی گوتی: (استہلال) واتہ: بگریہت یان ہاوار بکات، یان بیژمیت۔

بَابُ الرَّجُلِ يُسَلِّمُ عَلَى يَدَيِ الرَّجُلِ

باسى ئه وهى پياو له سهر ده ستى پياويک موسولمان ببيت

۵۳۹. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَوْهَبٍ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ تَمِيمًا الدَّارِيَّ يَقُولُ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا السُّنَّةُ فِي الرَّجُلِ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ يُسَلِّمُ عَلَى يَدَيِ الرَّجُلِ؟ قَالَ: «هُوَ أَوْلَى النَّاسِ بِمَحْيَاهُ وَمَمَاتِهِ».

عەبدوللای کورپی مەوهەب رضي الله عنه دەلێت: گویم له ته میمی داری بوو ده یگوت: گوتم: ئه ی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله ئه گهر پیاویک (که سیک) له ئه هلی کیتاب له سهر ده ستی پیاویکی دیکه موسولمان ببيت، چ هه قیکی به سهریه وه هه یه؟ فه رمووی: «ئهو که سه له پیشتینه بو ئهو له زیان و مردنیدا».

كِتَابُ الْجِهَادِ

پەرتووکی جیهاد و تیکۆشان

بَابُ فَضْلِ الْغُدُوَّةِ وَالرَّوْحَةِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﷺ

باسی گهوهیی ساتیک ده‌چوون بۆ جیهاد له‌پیناو خوا ﷺ له بهیانی و ئیوارەدا

٥٤٠. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «غُدُوَّةٌ أَوْ رَوْحَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا».

ئەبو ھورەیرە رەزید لە ئێسە: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ساتیک دە‌چوون لە‌پیناو خوا چ لە بهیانی، یان لە ئیوارەدا، لە دنیا و ئەوەشی که تێدا یە باشتەرە بۆ ئەو کەسە».

بَابُ مَنْ جَهَّزَ غَازِيًا

باسی کەسێک کە ئامادە‌باشی بکات بۆ مو‌ج‌اهیدێک

٥٤١. عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ جَهَّزَ غَازِيًا فِي

سَبِيلِ اللَّهِ، كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْرِ الْعَازِي شَيْئًا».

زهيدى كورى خاليدى جوهه نى ﷺ ده لیت: پیغه مبهرى خوا ﷺ فه رمويه تی: «هه ر که سیک پنداويستی موجهيدنکی جه نگاوه ر له پیناو خوا دا ناماده بکات، وه کوو نه و موجهيده پاداشتی هه يه بن نه وهی هيچ له پاداشتی موجهيده که که م بيته وه».

بَابُ فَضْلِ النَّفَقَةِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَعَالَى

باسی گه وره يی به خشين له پیناو خوا ی به رزدا

٥٤٢. عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَفْضَلُ دِينَارٍ يُنْفَقُهُ الرَّجُلُ دِينَارًا يُنْفَقُهُ عَلَى عِيَالِهِ، وَدِينَارٌ يُنْفَقُهُ عَلَى فَرَسٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَدِينَارٌ يُنْفَقُهُ الرَّجُلُ عَلَى أَصْحَابِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ».

سه وبان ﷺ ده لیت: پیغه مبهرى خوا ﷺ فه رمويه تی: «باشترین دیناریک که پیاو خه رچی بکات نه و دیناره يه که بو مال و مندالی خوی خه رچی ده کات، نه و دیناره يه که بو نه سپیک خه رچی ده کات له پیناو خوا دا، نه و دیناره يش که پیاو بو هاوریکانی له پیناو خوا دا خه رچی ده کات».

بَابُ مَنْ حَبَسَهُ الْعُدْرُ عَنِ الْجِهَادِ

باسی نه و که سه ی به پاساوی شهرعی ناتوانیت بجیت بو جيهاد

٥٤٣. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا رَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ غَزْوَةِ تَبُوكَ فَدَنَا مِنَ الْمَدِينَةِ قَالَ: «إِنَّ بِالْمَدِينَةِ لَقَوْمًا مَا سِرْتُمْ مِنْ مَسِيرٍ، وَلَا قَطَعْتُمْ وَاذِيًا، إِلَّا كَانُوا مَعَكُمْ فِيهِ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَهُمْ بِالْمَدِينَةِ؟ قَالَ: «وَهُمْ بِالْمَدِينَةِ حَبَسَهُمُ الْعُدْرُ».

ئەنەسى كۆرى مالىك ﷺ دەلىت: كاتىك پىغەمبەرى خوا ﷺ له غەزاي تەبووك گەپرايه وه و له مەدينە نزيك بووه وه فەرمووى: «بىگومان لەنيو مەدينەدا كەسانىك هەن هەر پىگايەكتان بىرپه و هەر شيو و دۆلىكتان بىرپه، مسۆگەر ئەوانىش له گەل ئيوه بوون»، گوتيان: ئەى پىغەمبەرى خوا ئەوان له مەدينەن؟ فەرمووى: «ئەوان له مەدينەن، بەلام پاساوى شەرى پىگەى لى گرتوون (كە له گەل ئيمه بين، واتە: له پاداشت له گەلتانن)».

بَابُ الْخُرُوجِ فِي النَّفِيرِ

باسى دەرچوون بۆ جەنگ و جيهاد

٥٤٤. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ ﷺ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِذَا اسْتَنْفَرْتُمْ فَانْفِرُوا».

ئىبن عەبباس ﷺ دەگىرپتەوه: پىغەمبەر ﷺ فەرموويه تى: «ئەگەر داواتان لى کرا کە بۆ جيهاد دەرچن، برۆن».

٥٤٥. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «لَا يَجْتَمِعُ غُبَارٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَدُخَانٌ جَهَنَّمَ فِي جَوْفِ عَبْدٍ مُسْلِمٍ».

ئەبو ھورەيرە ﷺ دەگىرپتەوه: پىغەمبەر ﷺ فەرموويه تى: «تەپوتۆز و خۆلى پىگای جيهاد لەپىناوى خوادا لەگەل دوو کەلى ئاگرى دۆزەخ بەيە کەوه لەنيو ناخ و دەروونی بەندەيە کى موسولماندا کو نابنەوه».

بَابُ الرَّجُلِ يَغْزُو وَلَهُ أَبَوَانِ

باسى ئەو پياوھى دەچىت بۆ جيهاد و دايک و باوکى له ژيان ماون

٥٤٦. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو ﷺ قَالَ: أَتَى رَجُلٌ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ

الله، إِنِّي جِئْتُ أُرِيدُ الْجِهَادَ مَعَكَ، أَبْتَغِي وَجْهَ اللَّهِ وَالْدَّارَ الْآخِرَةَ، وَلَقَدْ أَتَيْتُ وَإِنَّ
وَالِدَيَّ لَيَبْكِيَانِ، قَالَ: «فَارْجِعْ إِلَيْهِمَا، فَأُضْحِكْهُمَا كَمَا أَبْكَيْتَهُمَا».

عبداللای کوری عمر رضی الله عنه ده لیت: پیاوړیک هاته خزمهت پیغهمبه ری خوا رضی الله عنه،
گوتی: نهی پیغهمبه ری خوا رضی الله عنه هاتووم له گهل تودا بیم بو جيهاد له پیناوی خوا و
به ده ستهینانی دواړوژ، له کاتیکدا که هاتووم دایک و باوکم ده گریان، فهرمووی:
«بگهړیوه بو لایان و پیکه نینیان بو بگیره وه، هر وه ک چون گریان دووتن».

بَابُ النِّيَّةِ فِي الْقِتَالِ

باسی نییهت له جهنگ و جيهاددا

٥٤٧. عَنْ أَبِي مُوسَى رضی الله عنه قَالَ: سُئِلَ النَّبِيُّ ﷺ عَنِ الرَّجُلِ يُقَاتِلُ شَجَاعَةً، وَيُقَاتِلُ
حَمِيَّةً، وَيُقَاتِلُ رِيَاءً، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ قَاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا،
فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ».

ئهو موسا رضی الله عنه ده لیت: پرسیار کرا له پیغهمبه ر ﷺ ده باره ی پیاوړیک که بو
ئهو ی پنی بگوتریت نازایه شهر ده کات، وه که سیک له بهر ده مارگیری خزمایه تی
شهر ده کات و که سیک به پروپامایی (ریا) شهر ده کات، ئینجا پیغهمبه ری خوا ﷺ
فهرمووی: «هر که سیک بو ئهو به جهنگیت که بهرنامه ی خوا سر بکه ویت، ئهو
(جهنگان) ه له پیناواوایه».

بَابُ الْقِتَالِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى

باسی جهنگردن له پیناوی خوا ی پاک و بیگهرد و بهرز

٥٤٨. عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رضی الله عنه: أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ قَاتَلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﷻ

مِنْ رَجُلٍ مُسْلِمٍ فَوَاقَ نَاقَةً، وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ».

موغازی کوری جبهل ﷺ ده گپړته وه: گوئی له پیغمبر ﷺ بوو ده یفه رموو: «هر موسولمانیک به نه ندازه ی دوشینی و شتریک له پیناوی خوا بجه نګیت، به هشتی بو پیویست ده بیت».

۵۴۹. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: دَعَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى الْأَحْزَابِ فَقَالَ: «اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ، اهْزِمِ الْأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلِّ لَهُمْ».

عبدوللای کوری ته بو نه وفا ﷺ ده لیت: پیغمبر ﷺ دوعای کرد له کومه لی بیروایان و فرمووی: «خودایه ته ی نه و زاته ی دابه زینه ری قورئانیت و حساب و لیپیچینه وهت ده سته جیه، تیکشکینه ری چین و کومه له کان، خودایه تیکیان بشکینه و له رزه و ترس بخه نیویان».

بَابُ فَضْلِ الشَّهَادَةِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

باسی گه وره یی شه هیدبوون له پیناوی خوا دا

۵۵۰. عَنِ الْمُقْدَامِ بْنِ مَعْدِيكَرِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لِلشَّهِيدِ عِنْدَ اللَّهِ سِتُّ خِصَالٍ: يَغْفِرُ لَهُ فِي أَوَّلِ دَفْعَةٍ مِنْ دَمِهِ، وَيُرَى مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ، وَيُجَارُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَيَأْمَنُ مِنَ الْفَزَعِ الْأَكْبَرِ، وَيُحَلَّى حُلَّةَ الْإِيمَانِ، وَيَزَوَّجُ مِنَ الْخُورِ الْعَيْنِ، وَيُشَفَّعُ فِي سَبْعِينَ إِنْسَانًا مِنْ أَقَارِبِهِ».

مقدمی کوری مه عديکهرب ﷺ ده گپړته وه: پیغمبر ﷺ خوا ﷺ فرموویه تی: «شهید شه ش تاییه تمه ندی له لای خوا هیه: له گه ل یه که م دلوی خوی که لی ده پړت خوا لی خوش ده بیت، وه شوینی خوی له به هشتا پشان ده دریت، وه له سزای گور ده پاریزیت، وه له ترس و له رزی گه وره یی پوژی قیامت ده پاریزیت، وه ده رازینرته وه به نیشانه رازاوه کانی نیان، وه حوری به هشتی لی ماره ده کریت،

وه تکا و شه فاعهت بو چه فتا که س له خزمه کانی پي ده دريت.

۵۵۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا يَجِدُ الشَّهِيدُ مَسَّ الْقَتْلِ، إِلَّا كَمَا يَجِدُ أَحَدُكُمْ مِنَ الْقَرْصَةِ».

ټه بو هوړه پړه رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تی: «کاتیک که سیک شهید ده بیت نازاری کوشتنه که ی تنها ئه و نده یه که یه کیک له ئیوه میروو له یه ک بیگه زیت».

بَابُ السَّلَاحِ

باسی چه ک

۵۵۲. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ دَخَلَ مَكَّةَ يَوْمَ الْفَتْحِ وَعَلَى رَأْسِهِ الْمِغْفَرُ. ٣٠٥
ټه نه سی کوړی مالیک رضي الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهري ﷺ هاته نیو شاری مه که له پوړی پزگار کردنی مه که دا کلاویکی زری له سهر بوو.

بَابُ الرَّمِي فِي سَبِيلِ اللَّهِ

باسی تیرهاو ویشن له ریگه ی خوا دا

۵۵۳. عَنْ عَمْرِو بْنِ عَبَسَةَ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ رَمَى الْعَدُوَّ بِسَهْمٍ، فَبَلَغَ سَهْمُهُ الْعَدُوَّ، أَصَابَ أَوْ أَخْطَأَ، فَعَدَلَ رَقَبَتِهِ».

عهمری کوړی عه به سه رضي الله عنه ده لیت: گویم له پیغه مبهري خوا ﷺ بوو، ده یفه رموو: «هر که سیک تیریک بگریته دوژمن و بگاته دوژمنه که ی، بیپیکیت، یان نه بیپیکیت، وه کوو ئه وه وایه کویله یه کی نازاد کردیت».

۵۵۴. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ رضي الله عنه يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقْرَأُ عَلَى الْمِنْبَرِ: {وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ} الْأَنْفَالُ: ۶۰، «أَلَا وَإِنَّ الْقُوَّةَ الرَّئِيَّ»، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

عوقبه ی کوری عامیری جوهه نی رضي الله عنه ده لی: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو، له سهر مینهر نه و ئایه ته ی ده خوینده وه: «{وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ}، واته: (ته ی ئیمانداران) ناماده ی بکه ن بویان نه وه ی له توانا تاندا هه یه له هیز». ئینجا سی جار (فه رموی: «ناگادار بن هیز که له ئایه ته که دا هاتوو، مبهستی پی له تیرها و یژییه».

بَابُ لُبْسِ الْعَمَائِمِ فِي الْحَرْبِ

باسی له سه رنانی میزه ره له جه نگدا

۳۰۶

۵۵۵. عَنْ جَعْفَرِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ حُرَيْثٍ، عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه قَالَ: كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَعَلَيْهِ عِمَامَةٌ سَوْدَاءُ، قَدْ أَرْخَى طَرْفَيْهَا بَيْنَ كَتِفَيْهِ.

جه عفه ری کوری عه مری کوری حوره یس له باوکیه وه رضي الله عنه ده گپریته وه، گوتوو یه تی: وه کوو ئیستا پیغه مبهری خوا ﷺ له بهر چاوم بیت و ته ماشای بکه م، میزه ریکی ره شی له سهر بوو که لکه کانی به نیوان شانه کانیدا بهرده دایه وه.

بَابُ تَشْيِيعِ الْغُرَاةِ وَوَدَاعِهِمْ

باسی ناماده سازی کردن بۆ موجهیدان و به ری کردنیان

۵۵۶. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَشْخَصَ السَّرَايَا يَقُولُ لِلشَّاحِصِ: «أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ».

ئىبن عومەر (رضي الله عنه) دەلێت: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) کاتیک سوپاکانى بەرێ دەکرد، بە ئەوانەى کە دەچوون لە گەل سوپاکە پى دەفەرموون: «دین و ئەمانەت و کۆتایی کردەوت بە خوا دەسپێرم».

بَابُ الْإِسْتِعَانَةِ بِالْمُشْرِكِينَ

باسى داواى هاوکاریکردن لە هاوبەشدانەران

۵۵۷. عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): «إِنَّا لَا نَسْتَعِينُ بِمُشْرِكٍ».

عائشە (رضي الله عنها) دەلێت: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموویەتی: «ئێمە داواى یارمەتی لە کەسى هاوبەشدانەر ناکەین».

بَابُ الْحَدِيعَةِ فِي الْحَرْبِ

باسى فیل و پیلان لە جەنگدا

۵۵۸. عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: «الْحَرْبُ خَدْعَةٌ».

عائشە (رضي الله عنها) دەگێڕێتەو: پىغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی: «جەنگ بریتییە لە فیل و پیلانی جەنگی».

بَابُ الْمُبَارَزَةِ وَالسَّلْبِ

باسى جەنگاوهری و بەرخۆدان و حوکمی کەلوپەلی کوژراو بۆ موحاهید

۵۵۹. عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) نَفَّلَهُ سَلْبَ قَتِيلٍ قَتَلَهُ يَوْمَ حُنَيْنٍ.

ئەبو قەتادە (رضي الله عنه) دەگێڕێتەو: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) کەلوپەلی ئەو کوژراوێ پى داو

که له غه زای حونه ين کوشتوويه تی.

بَابُ الْغَارَةِ، وَالْبَيَاتِ، وَقَتْلِ النِّسَاءِ، وَالصَّبَّيَانِ

باسی هیږشکردن به شه و له جه نگدا و کوژرانی ژن و مندال

۵۶۰. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صلی الله علیه و آله رَأَى امْرَأَةً مَقْتُولَةً فِي بَعْضِ الطَّرِيقِ: فَتَنَّى عَنْ قَتْلِ النِّسَاءِ، وَالصَّبَّيَانِ.

ئيبين عومهر رضی الله عنه ده گپړيته وه: پيغه مبهري صلی الله علیه و آله ييني که ژنيک له سهر ريگايه کدا کوژراوه، بويه ريگري کرد له کوشتنی ژن و مندال (له جه نگدا، مادام جه نگاوه نه بن).

بَابُ الْغُلُولِ

باسی خيانه تکر دن له ده سته و نتي جه نگی

۵۶۱. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ رضی الله عنه: قَالَ: صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ صلی الله علیه و آله يَوْمَ حُنَيْنٍ، إِلَى جَنْبِ بَعِيرٍ مِنَ الْمَقَاسِمِ، ثُمَّ تَنَاوَلَ شَيْئًا مِنَ الْبَعِيرِ، فَأَخَذَ مِنْهُ قَرْدَةً، يَعْنِي وَبْرَةً، فَجَعَلَ بَيْنَ إِصْبَعَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ هَذَا مِنْ غَنَائِمِكُمْ، أَذُوا الْخَيْطِ، وَالْمُخَيْطِ، فَمَا فَوْقَ ذَلِكَ، وَمَا دُونَ ذَلِكَ، فَإِنَّ الْغُلُولَ عَارٌ، عَلَى أَهْلِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَشَنَاءٌ وَنَارٌ».

عوبادهی کوری صامیت رضی الله عنه ده لیت: له غه زای حونه ين پيغه مبهري خوا صلی الله علیه و آله نوږی بو کردین له ته نیشته یان له لای و شتریکي غه نیمه ت، پاشان هه ندیک تووکی له و شتره که کرده وه و هیڼای و له تپو په نجه کانی دانا و پاشان فهرمووی: «ئهی خه لکینه ئا ئه وه به شیکه له غه نیمه ته که تان، داو و دهرزیش و که متر یان زیاتریش له داو و دهرزی له گه ل غه نیمه ت بخره نه وه، چونکه خيانه تکر دن له غه نیمه ت عیبه و نه نگییه

بۇ خاوه نه كهى و له روژى دواييدا هوى سزادان و ناگره».

بَابُ قِسْمَةِ الْغَنَائِمِ

باسى چۆنيه تى دابه شكردى غه نيمه ت

۵۶۲. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم أَشْهَمَ يَوْمَ خَيْبَرَ لِلْفَارِسِ ثَلَاثَةَ أَشْهُمٍ: لِلْفَرَسِ سَهْمَانٍ، وَلِلرَّجُلِ سَهْمٌ.

ئيبين عومهر رضي الله عنه ده گيرېته وه: پيغه مبهري صلى الله عليه وسلم غه نيمه تى دابه ش كرد له غه زاي خه يبهري، بۇ سوار سى به شى پى دها، بۇ ته سپ دوو به ش، بۇ پياو به شيك.

بَابُ الْعَبِيدِ وَالنِّسَاءِ يَشْهَدُونَ مَعَ الْمُسْلِمِينَ

باسى كۆيله و ئافره ت كه به شدارى ده كه ن له گه ل موسولمانان

۵۶۳. عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ الْأَنْصَارِيَّةِ رضي الله عنها: قَالَتْ: غَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم سَبْعَ غَزَوَاتٍ، أَخْلَفُهُمْ فِي رِحَالِهِمْ، وَأَصْنَعُ لَهُمُ الطَّعَامَ، وَأُذَاوِي الْجُرْحَى، وَأَقُومُ عَلَى الْمَرْضَى.

ئوم عه تيهى ئه نصارى رضي الله عنها ده لئيت: له ههوت غهزا له گه ل پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم ئامادهى غهزا بووم، له لاي بارگه و بنه كه يان ده مامه وه و خواردنم بۇ دروست ده كردن و برينداره كانم تيار ده كردن و ئاگام له نه خوشه كان ده بوو.

بَابُ وَصِيَّةِ الْإِمَامِ

باسى وه سيبه ت و راسپارده كانى پيشهوا

۵۶۴. عَنْ ابْنِ بَرِيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه: قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم، إِذَا أَمَرَ رَجُلًا عَلَى

سَرِيَّةٍ، أَوْصَاهُ فِي خَاصَّةِ نَفْسِهِ، بِتَقْوَى اللَّهِ، وَمَنْ مَعَهُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ خَيْرًا، فَقَالَ: «اغْزُوا بِاسْمِ اللَّهِ، وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ، قَاتِلُوا مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ، اغْزُوا وَلَا تَغْدِرُوا، وَلَا تَغْلُوا، وَلَا تَمْتَلُوا، وَلَا تَقْتُلُوا وَلِيدًا، وَإِذَا أَنْتَ لَقِيتَ عَدُوَّكَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، فَادْعُهُمْ إِلَى إِحْدَى ثَلَاثِ خِلَالٍ: أَوْ خِصَالٍ، فَأَيُّتَهُنَّ أَجَابُوكَ إِلَيْهَا، فَأَقْبَلْ مِنْهُمْ، وَكَفَّ عَنْهُمْ، ادْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ، فَإِنْ أَجَابُوكَ، فَأَقْبَلْ مِنْهُمْ، وَكَفَّ عَنْهُمْ، ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى التَّحَوُّلِ، مِنْ دَارِهِمْ إِلَى دَارِ الْمُهَاجِرِينَ، وَأَخْبِرْهُمْ أَنَّهُمْ إِنْ فَعَلُوا ذَلِكَ، أَنَّ لَهُمْ مَا لِلْمُهَاجِرِينَ، وَأَنَّ عَلَيْهِمْ مَا عَلَى الْمُهَاجِرِينَ، وَإِنْ أَبَوْا، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّهُمْ يَكُونُونَ كَأَعْرَابِ الْمُسْلِمِينَ، يَجْرِي عَلَيْهِمْ حُكْمُ اللَّهِ، الَّذِي يَجْرِي عَلَى الْمُؤْمِنِينَ، وَلَا يَكُونُ لَهُمْ فِي الْفَيْءِ، وَالْغَنِيمَةِ شَيْءٌ، إِلَّا أَنْ يُجَاهِدُوا مَعَ الْمُسْلِمِينَ، فَإِنْ هُمْ أَبَوْا، أَنْ يَدْخُلُوا فِي الْإِسْلَامِ، فَسَلِّهِمْ إِعْطَاءَ الْجِزْيَةِ، فَإِنْ فَعَلُوا، فَأَقْبَلْ مِنْهُمْ وَكَفَّ عَنْهُمْ، فَإِنْ هُمْ أَبَوْا، فَاسْتَعِنَ بِاللَّهِ عَلَيْهِمْ، وَقَاتِلْهُمْ، وَإِنْ حَاصَرْتَ حِصْنًا، فَأَرَادُوكَ أَنْ تَجْعَلَ لَهُمْ ذِمَّةَ اللَّهِ، وَذِمَّةَ نَبِيِّكَ، فَلَا تَجْعَلْ لَهُمْ ذِمَّةَ اللَّهِ، وَلَا ذِمَّةَ نَبِيِّكَ، وَلَكِنْ اجْعَلْ لَهُمْ ذِمَّتَكَ، وَذِمَّةَ أَبِيكَ، وَذِمَّةَ أَصْحَابِكَ، فَإِنَّا نَحْفِرُ عَنْكُمْ ذِمَّتَكُمْ، وَذِمَّةَ آبَائِكُمْ، أَهْوَنُ عَلَيْكُمْ مِنْ أَنْ تُحْفِرُوا ذِمَّةَ اللَّهِ، وَذِمَّةَ رَسُولِهِ، وَإِنْ حَاصَرْتَ حِصْنًا، فَأَرَادُوكَ أَنْ يَنْزِلُوا عَلَى حُكْمِ اللَّهِ، فَلَا تُنْزِلْهُمْ عَلَى حُكْمِ اللَّهِ، وَلَكِنْ أَنْزِلْهُمْ عَلَى حُكْمِكَ، فَإِنَّكَ لَا تَدْرِي أَتُصِيبُ فِيهِمْ حُكْمُ اللَّهِ أَمْ لَا». قَالَ عَلْقَمَةُ: فَحَدَّثْتُ بِهِ مُقَاتِلَ بْنِ حَيَّانَ، فَقَالَ: حَدَّثَنِي مُسْلِمُ بْنُ هَيْصَمٍ، عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ مُقَرَّرٍ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ مِثْلَ ذَلِكَ.

ئيبين بورپه يده له باو كيه وه ﷺ ده گپ رته وه، گوتوويه تي: پيغه مبهري خوا ﷺ نه گهر كه سيكي بكر دبايه فرمانده به سهر سوپايه كه وه، وه سيبه تي بو ده كرد كه خودي خوي پاريزكار بيت و له گهل موسولماناندا باش بيت، ئينجا ده يفهرموو: «به ناوي خوا و له پيناوي خوادا بجهنگن و غهزا بكن، بجهنگن له گهل نهوانه ي كه بيپروان، غهزا بكن و په يمان مه شكين و خيانهت مه كن له غه نيمهت و جهسته ي كوژراوان مه شيوين و مندال مه كوژن، وه ههركات به دوژمنه كهت گه يشتيت له

هاوبەشدا نەرەکان، سێ خالیان بخە بەردەم یەکیان ھەلژێرن، جا کامیان ھەلژارد
 وازیان لێ بێنە و لێیان وەر بگرە: بانگیان بکە بۆ ئیسلام، جا ئەگەر وەلامیان
 دایەو، لێیان وەر بگرە و وازیان لێ بهێنە، پاشان داوایان لێ بکە کە بێنە ولاتی
 کۆچەرەکان و ولاتی خۆیان بەجێ بهێلن، ھەوایشیان پێ بدە ئەگەر ئەو بکەن،
 ھەرچی بۆ کۆچەرەکان ھەیە بۆ ئەوانیش ھەیە و ھەرچی لەسەر کۆچەرەکانیشە
 لەسەر ئەوانیش دەبێت، خۆ ئەگەر ئەو ھەیان قبوڵ نەکرد، پێیان بڵێ کە ئەوانیش
 وەکوو موسولمانە دەشتەکییەکان ھەمان ئەو بپارە ی خۆیان بەسەردا جێبەجێ
 دەکریت کە بەسەر بپرواداراندا جێبەجێ دەکریت، لە دەستکەوتی جەنگیش
 ھیچ بەشیکیان نابێ مەگەر بێن و لەگەڵ موچاھیدە موسولمانەکان بچنە جەنگ،
 جا ئەگەر ئیسلامیان وەرنەگرت داوای سەرانیان لێ بکە، جا ئەگەر کردیان
 لێیان وەرگرە و وازیان لێ بێنە، جا ئەگەر نەیانکرد، پشت بە خوا ببەستە و
 داوای یارمەتی لێ بکە و لەگەڵیاندا بجەنگە، جا ئەگەر قەلایەکت گەمارۆ دا
 و داوایان لێ کردی کە بیانخە یە ژێر پەیمانی خوا و پیغەمبەرە کەت، مەیانخە
 ژێر پەیمانی خوا و پیغەمبەرە کەت، بەلکوو بیانخە ژێر پەیمانی خۆت و باوانت
 و ھاوھەلەکانت، چونکە ئێوە ئەگەر پەیمانی خۆتان بشکێنن لەسەرتان ئاسانتەر و
 سووکترە لەوێ کە پەیمانی خوا و پیغەمبەرە کە ی بشکێنن، و ئەگەر قەلایە کێشت
 گەمارۆ دا و داوایان لێ کردی کە خۆیان تەسلیم دەکەن لەسەر بپاری خوا،
 ئەوا لەسەر بپاری خوا تەسلیمبوونە کە یان وەر مەگرە، بەلکوو لەسەر حوکم و
 بپاردانی خۆت تەسلیمبوونە کە یان وەر بگرە، چونکە تۆ نازانیت کە ئەو بپارە ی
 دەریدە کەیت ئاخۆ پێکاوتە و وەکوو بپاری خوا یە دەر بارە یان یان نا». عەلقە مە
 گوتی: (ئەو فەرموودە یە م) بۆ موقاتیلی کۆری حەییان گیرایەو، ئەویش گوتی:
 موسلیمی کۆری ھەبەم لە نوعمانی کۆری موقەررینەو لە پیغەمبەرەو ﷺ بە
 ھەمان شیوە ی ئەو فەرموودە یە بۆی گیراومەو.

بَابُ طَاعَةِ الْإِمَامِ

باسی گوپرایه لی پی شه وَا (ئیمام)

۵۶۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ أَطَاعَنِي، فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ، وَمَنْ عَصَانِي، فَقَدْ عَصَى اللَّهَ، وَمَنْ أَطَاعَ الْإِمَامَ، فَقَدْ أَطَاعَنِي، وَمَنْ عَصَى الْإِمَامَ، فَقَدْ عَصَانِي».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ھەر کەسێک گوپرایە لی من بکات، فەرمانبەرداریی خوای کردووە، ھەر کەسێکیش سەرپیچی فەرمانەکانم بکات، سەرپیچی خوای کردووە، وە ھەر کەسێک گوپرایە لی پی شەوایە کە ی بکات ئەوا گوپرایە لی منی کردووە، ھەر کەسێکیش سەرپیچی پی شەوایە کە ی بکات، ئەو سەرپیچی منی کردووە».

۵۶۶. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اسْمَعُوا وَأَطِيعُوا، وَإِنْ اسْتُعْمِلَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَبَشِيٌّ، كَانَ رَأْسَهُ زَيْبَةً».

ئەنەسی کوپی مالیک رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «گوپرایە لی و فەرمانبەرداریی پی شەواکەتان بکەن، ئەگەر پی شەواکەتان بەندە یەکی حەبەشیش بێت و سەریشی وە کوو میوژ گچکە و ڕەش بێت».

بَابُ لَا طَاعَةَ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ

باسی گوپرایە لی نییە لە سەرپیچیکردنی خوا دا

۵۶۷. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ الطَّاعَةُ، فِيمَا أَحَبَّ أَوْ كَرِهَ، إِلَّا أَنْ يُؤْمَرَ بِمَعْصِيَةٍ، فَإِذَا أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ، فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ».

ئيبين عومهر ﷺ ده گيرېته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تى: «مرؤقى موسولمان له سهرى واجبه كه فهرمانبهردار بيت له ههر شتيك پيخوش بيت، يان پيناخوش بيت، مه گهر نه وه نه بيت كه فهرمانى پي بكرت به تاوانكردن، جا نه گهر فهرمانى سهرپيچى و تاوانى پي كرا، نه وه گوپرايه لى و فهرمانبهردارى دروست نيه و نامييت».

بابُ الْبَيْعَةِ

باسى په يمان و به لاندان

۵۶۸. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: بَايَعَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فَقَالَ: «فِيمَا اسْتَطَعْتُمْ».

نه نه سى كورى ماليك ﷺ ده لىت: ئيمه به يعه تمان به پيغه مبهري خوا ﷺ دا له سهر گوپرايه لى و فهرمانبهردارى، ئينجا فهرمووى: «به گوپره ي توانانان (پينا نه وه پابه ند بن)».

۵۶۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ، وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَلَا يُزَكِّيهِمْ، وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ: رَجُلٌ عَلَى فَضْلِ مَاءٍ بِالْقَلَاةِ، يَمْنَعُهُ مِنَ ابْنِ السَّبِيلِ، وَرَجُلٌ بَايَعَ رَجُلًا، بِسِلْعَةٍ بَعْدَ الْعَصْرِ، فَحَلَفَ بِاللَّهِ، لَأَخْذِهَا بِكَذَا وَكَذَا، فَصَدَّقَهُ، وَهُوَ عَلَى غَيْرِ ذَلِكَ، وَرَجُلٌ بَايَعَ إِمَامًا، لَا يُبَايِعُهُ، إِلَّا لِدُنْيَا، فَإِنْ أَعْطَاهُ مِنْهَا، وَفَى لَهُ، وَإِنْ لَمْ يُعْطِهِ مِنْهَا، لَمْ يَفِ لَهُ».

نه بو هورپه ربه ﷺ ده لىت: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تى: «سى كومه ل هه نه له رورى دوايدا خوا قسه يان له گه لدا ناكات و پرويان تى ناكات و له تاوان پاكيان ناكاته وه و سزايه كى به ئيشيشيان بو هه يه: پياويك كه له بيابانيك خاوه نى ناوى زياده يه و رپوارانى لى بيه ش ده كات، پياويك كه شتومه ك دواى ئيواره به كه سيك ده فروشي و سويندى له سهر ده خوات به نه ونده و نه ونده كړيوه تى و نه ویش

بروای پی ده کات و راستیش ناکات، که سیکیش که په بیان به پیشه وایه ک بدات که
تهنها له بهر بهر ژه وهندی دویایی په یانی پی ده دات، جا نه گهر دویایی بو مسو گهر
کرد، وه فا به په یانه که ده کات، خو نه گهر دویایی پی نه دا، وه فادار نابیت به په یانه که».

بَابُ بَيْعَةِ النِّسَاءِ

باسی به یعه تدانی ئافره تان

۵۷۰. عَنْ أُمِّمَةَ بِنْتِ رُقَيْقَةَ رضی الله عنه تَقُولُ: جِئْتُ النَّبِيِّ صلی الله علیه و آله فِي نِسْوَةٍ نُبَايِعُهُ، فَقَالَ لَنَا: «فِيمَا اسْتَطَعْتُنَّ وَأَطَقْتُنَّ، إِنِّي لَا أَصَافِحُ النِّسَاءَ».

نومه یمه ی کچی پوقه یقه صلی الله علیه و آله ده لیت: له گهل کومه لیک ئافره ت هاتم بو خزمه ت
پنغه مبه ر صلی الله علیه و آله بو نه وه ی به یعه تی پی بده ین، جا فهرمووی: «به یعه تتان لی وهرده گرم
به پیی توانا و هیزی خو تان، وه بیگومان من له گهل ئافره ت (ی بیگانه) ده ست
ناخه مه نیو ده ست (واته: تهنه ا به قسه کردن به یعه تی لی وهرگرتوون)».

کِتَابُ الْمَنَاسِكِ

په رتو وکی رپوره سمی حه ج

بَابُ الْخُرُوجِ إِلَى الْحَجِّ

باسی دهرچوون بو حه ج

۵۷۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «السَّفَرُ قِطْعَةٌ مِنَ الْعَذَابِ، يَمْنَعُ أَحَدَكُمْ نَوْمَهُ، وَطَعَامَهُ، وَشَرَابَهُ، فَإِذَا قَضَى أَحَدُكُمْ نَهْمَتَهُ مِنْ سَفَرِهِ، فَلْيُعَجِّلِ الرُّجُوعَ إِلَى أَهْلِهِ».

نه بو هورپه رپه رضی اللہ عنہ ده گپرتته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «گه شت به شیکه له سزا، چونکه خه و و خواردن و خواردنه وه تان لی ده بریت، جا هر کاتیک یه کیکنان له گه شته کهیدا پیوستیتان ته و او بوو، نه وه با په له بکات له گه پانه وه بو نیو مال و منداله که ی».

بَابُ فَرَضِ الْحَجِّ

باسی فه پزبوونی حه ج

۵۷۲. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ الْأَقْرَعَ بْنَ حَابِسٍ، سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ

الْحُجُّ فِي كُلِّ سَنَةٍ، أَوْ مَرَّةً وَاحِدَةً؟ قَالَ: «بَلْ مَرَّةً وَاحِدَةً، فَمَنْ زَادَ، فَتَطَوَّعَ».

ئيبن عه عباس ؑ ده گيرښته وه: كه نه قړه عى كورى حابيس پرسيارى له پيغه مبهري ﷺ كړدووه و گوتوويه تى: نهى پيغه مبهري خوا ثايا حهچ له هه موو ساليكدا فه پزه يان ته نها يه ك جاره؟ فهرمووى: «به لكوو يه ك جار فه پزه و نه وه شى له توانيدا هه بوو (زياتر) نه وه خو به خشى و زياده خير».

بَابُ فَضْلِ الْحُجِّ وَالْعُمْرَةِ

باسى گه وره يى حهچ و عومړه

٥٧٣. عَنْ عُمَرَ ؓ: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «تَابِعُوا بَيْنَ الْحُجِّ وَالْعُمْرَةِ، فَإِنَّ الْمُتَابَعَةَ بَيْنَهُمَا، تَنْفِي الْفَقْرِ وَالذُّنُوبَ، كَمَا يَنْفِي الْكِبَرُ، حَبَثَ الْحَدِيدِ».

عومهر ؑ ده گيرښته وه: پيغه مبهري ﷺ فهرموويه تى: «حهچ و عومړه به دواى يه كدا بكه ن (واته: نه گهر حهچ تان كړد عومړه ش به دوايدا بكه ن و نه گهر عومړه تان كړد حهچ ش به دوايد بكه ن)، چونكه حهچ و عومړه كړدن به دواى يه كدا هه ژارى و تاوان ناهيليت ههر وه كوو چو ن كووره پيسى و چلكى ئاسن ناهيليت».

٥٧٤. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ؓ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ، كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا، وَالْحُجُّ الْمَبْرُورُ، لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ، إِلَّا الْجَنَّةُ».

نه بو هوړه پره ؑ ده گيرښته وه: پيغه مبهري ﷺ فهرموويه تى: «نه نجامداني عومړه بو عومړه يه كى ديكه ده بيته هوى سړينه وهى گونا هه كاني نيوانيان، حهچى وه رگيراو (له لايه ن خوا) هيچ پادا شتيكى نيه، جگه له به هه شت».

بَابُ الْحُجِّ عَلَى الرَّحْلِ

باسی چه جکردن به سواری

۵۷۵. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: حَجَّ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم عَلَى رَحْلٍ، رَثٌّ، وَقَطِيفَةٌ تُسَاوِي أَرْبَعَةَ دَرَاهِمَ، أَوْ لَا تُسَاوِي، ثُمَّ قَالَ: «اللَّهُمَّ حَجَّةً لَا رِيَاءَ فِيهَا، وَلَا سُمْعَةً».

ئەنەسى كۆرى مالىك رضی اللہ عنہ دەلىت: پىغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بەسەر پىشتى وشتريكهوه كه كورتانىكى كۆنى پىوه بوو چه جى كرد، پارچه پۆشاكىكى قەدىفەى لەبەردا بوو كه نرخە كەى دەگەيشته چوار درهەم، يان نەدەگەيشته ئەو نرخەش (وہ كوو خاكيوون لە بەرانبەر خوا لە مالى خوا)، ئەو جار فەرمووى: «خوایە چە جە كەمان بە جوړيک بيت و بە جوړيک ليان وەر بگرە كە پيا و پوو پامايى تيدا نەبيت و بو ناوونابانگ نەبيت».

بَابُ الْحُجِّ جِهَادُ النِّسَاءِ

باسی ئەوهى كه چه ج جيهاده بو ئافره تان

۵۷۶. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ عَلَى النِّسَاءِ جِهَادٌ؟ قَالَ: «نَعَمْ، عَلَيْهِنَّ جِهَادٌ، لَا قِتَالٌ فِيهِ: الْحُجُّ وَالْعُمْرَةُ».

عائيشە رضی اللہ عنہا دەلىت: گوتم: ئەى پىغەمبەرى خوا صلی اللہ علیہ وسلم ئايا ئافره تان جيهاديان لەسەر واجبه؟ فەرمووى: «بەلى، جيهاديان لەسەر پىويست كراوه كه شەر و كوشتارى تيدا نيبه (ئەويش) چه ج و عومرەيه».

بَابُ الْحُجِّ عَنِ الْمَيْتِ

باسی چه جکردن لە بىرى كه سى مردوو

۵۷۷. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم فَقَالَ: أَحُجُّ عَنْ أَبِي؟ قَالَ:

«نَعَمْ حُجَّ عَنْ أَبِيكَ، فَإِنْ لَمْ تَزِدْهُ خَيْرًا، لَمْ تَزِدْهُ شَرًّا».

ښښن عه بېاس ﷺ ده لیت: پیاوړیک هاته خزمهت پیغه مېهر ﷺ و گوتی: ئایا ده کړیت له بری باو کم حهج بکه م؟ فهرمووی: «به لئ، له بری باوکت حهج بکه، خو ته گهر چاکه شی بو زیاد نه که ی (به چاکه کانی خوټ) ته وه خراپه ی بو زیاد ناکه ی (واته: خیره بو ی بکه)».

بَابُ الْحُجِّ عَنِ الْحَيِّ إِذَا لَمْ يَسْتَطِعْ

باسی حهج کړدن له بری که سیک له ژياندا بیت، به لام توانای حهج کړدن نه بیت

۵۷۸. عَنْ أَبِي رَزِينٍ الْعُقَيْلِيِّ ﷺ: أَنَّهُ أَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أَبِي شَيْخٌ كَبِيرٌ، لَا يَسْتَطِيعُ الْحُجَّ، وَلَا الْعُمْرَةَ، وَلَا الطَّعْنَ قَالَ: «حُجَّ عَنْ أَبِيكَ، وَاعْتَمِرْ».

ته بو رېزینی عوقه بلی ﷺ ده گپړته وه: هاتوته خزمهت پیغه مېهر ﷺ و گوتوویه تی: ته ی پیغه مېهری خوا ﷺ باو کم پیریکي به ته مه نه، توانای حهج کړدن و عومړه کړدن و سواربوونی ولاخی نییه، فهرمووی: «له بری باوکت حهج و عومړه بکه».

بَابُ حَجِّ الصَّبِيِّ

باسی حهج کړدنې مندال

۵۷۹. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: رَفَعَتْ امْرَأَةٌ صَبِيًّا لَهَا إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فِي حَجَّتِهِ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلْهَذَا حُجٌّ؟ قَالَ: «نَعَمْ وَلَكِ أَجْرٌ».

جایبری کوری عه بدوللا ﷺ ده لیت: ئافره تیک منداله که ی بهرز کرده وه بو لای پیغه مېهر ﷺ له حهجدا، گوتی: ته ی پیغه مېهری خوا ﷺ ئایا ته وه (منداله که) حهجی بو ده نوو سریت؟ فهرمووی: «به لئ، توش له سه ری پاداشت وهرده گړیت».

بَابُ التُّفْسَاءِ وَالْحَائِضِ، تَهْلُ بِالْحَجِّ

باسی ئەو ئافره تانهی تووشی زه یستانی و چه یز ده بن و نییه تی چه ج دینن

۵۸۰. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: نَفِسْتُ أَسْمَاءَ بِنْتُ عُمَيْسٍ بِالشَّجَرَةِ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَبَا بَكْرٍ أَنْ: «يَأْمُرَهَا أَنْ تَغْتَسِلَ، وَتَهْلَ».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: ئەسائی کچی عومه یس له لای داره که ی (ذو الحلیفه) مندالی بوو، بۆیه پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمانی به ئەو به کر کرد که: «فهرمانی پی بکات خوی بشوات و، ئیحرامی چه ج بیه ستیت».

بَابُ مَوَاقِيتِ أَهْلِ الْأَفَاقِ

باسی شوینی ئیحرامیه ستنی خه لکی شوینه جیاوازه کان

۵۸۱. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «يُهْلُ أَهْلُ الْمَدِينَةِ مِنْ ذِي الْحُلَيْفَةِ، وَأَهْلُ الشَّامِ مِنَ الْجُحْفَةِ وَأَهْلُ نَجْدٍ مِنْ قَزْنٍ»، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: «أَمَّا هَذِهِ الثَّلَاثَةُ، فَقَدْ سَمِعْتُهَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَبَلَغَنِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «وَيُهْلُ أَهْلُ الْيَمَنِ مِنْ يَلْمَلَمَ».

ئیین عومه ر ﷺ ده گیریته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «خه لکی مه دینه له (ذو الحلیفه) دا ئیحرامی چه ج ده به ستن، خه لکی شامیش له جوحفه و خه لکی نه جدیش له قه رن ئیحرام ده به ستن»، جا عه بدوللا گوتی: ئەو سئ شوینه م بۆ خۆم له پیغه مبهری خوا ﷺ گویم لی بووه، به لام له پیغه مبهری خوا وه ﷺ پیم که یشتوو و بۆیان گپراومه وه که فهرموویه تی: «خه لکی یه مهن له یه له مله م ئیحرام ده به ستن».

بابُ الإِحْرَامِ

باسی ئیحرام

۵۸۲. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: إِنِّي عِنْدَ ثَفَنَاتِ نَاقَةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، عِنْدَ الشَّجَرَةِ، فَلَمَّا اسْتَوَتْ بِهِ قَائِمَةً، قَالَ: «لَبَّيْكَ بِعُمْرَةٍ وَحِجَّةٍ مَعًا»، وَذَلِكَ فِي حِجَّةِ الْوَدَاعِ.

نه نه سی کوری مالیک رضي الله عنه ده لیت: من له لای نه ژنوکانی و شتری پیغه مبهری خوا ﷺ بووم له لای داره که ی (ذو الحلیفه)، جا کاتیک پیغه مبهر ﷺ له سهر پستی و شتره که بوو و شتره که ش هه لسا یوه و راست بووه، (پیغه مبهر ﷺ) فهرمووی: «لَبَّيْكَ بِعُمْرَةٍ وَحِجَّةٍ مَعًا»، واته: ئیحرامی عومره و حه جی به یه که وه به ست»، نه وه ش له حه جی ما ئا وایی بوو.

بابُ التَّلْبِيَةِ

باسی ته لبيه کردن (گوتهی: لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ...)

۵۸۳. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: تَلَقَّيْتُ التَّلْبِيَةَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ يَقُولُ: «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ، لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنَّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ»، وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يَزِيدُ فِيهَا: لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ لَبَّيْكَ، وَالرَّغْبَاءُ إِلَيْكَ وَالْعَمَلُ.

ئین عومره رضي الله عنه ده لیت: ته لبيه له پیغه مبهری خوا ﷺ فیر بووم و وهر مگرتووه، که ده یفه رموو: «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ، لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنَّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ»، راوی ده لیت: ئین عومره ﷺ نه وه شی لی زیاد ده کرد: (لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ لَبَّيْكَ، وَالرَّغْبَاءُ إِلَيْكَ وَالْعَمَلُ).

بَابُ رَفْعِ الصَّوْتِ بِالتَّلْبِيَةِ

باسی ده نگبه رزکردنه وه له کاتی تهلبیه کردن

٥٨٤. عَنْ خَلَادِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ أَبِيهِ عليه السلام: «أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «أَتَانِي جَبْرِيلُ، فَأَمَرَنِي أَنْ أُمَرَ أَصْحَابِي أَنْ يَرْفَعُوا أَصْوَاتَهُمْ بِالْإِهْلَالِ».

خه لادی کوری سائب له باوکیه وه عليه السلام ده گپریته وه: پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی: «جبریل هاته لام و فه رمانی پی کردم که فه رمان به هاوه لانه بکه م، ده نگیان به رز بکه نه وه له کاتی گوته تهلبیه دا».

٥٨٥. عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصَّدِيقِ عليه السلام: «أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُئِلَ، أَيُّ الْأَعْمَالِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: «الْعُجَّةُ، وَالتَّجُّ».

ئه بو به کری صدیق عليه السلام ده گپریته وه: پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پر سیاری لی کرا ده رباره ی باشتین کرده وه، فه رمووی: «ده نگبه رزکردنه وه له کاتی تهلبیه دا و سه ربینی ئازه ل».

بَابُ مَا يَلْبَسُ الْمُحْرِمُ مِنَ الثِّيَابِ

باسی چ پۆشاکیک ده پۆشریت بو ئیحرام

٥٨٦. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ عليه السلام: «أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا يَلْبَسُ الْمُحْرِمُ مِنَ الثِّيَابِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا يَلْبَسُ الْقُمُصَ، وَلَا الْعِمَامَ، وَلَا السَّرَاوِيْلَاتِ وَلَا الْبُرَانِسَ، وَلَا الْحِفَافَ، إِلَّا أَنْ لَا يَجِدَ نَعْلَيْنِ، فَلْيَلْبَسْ خُفَيْنِ، وَلْيَقْطَعْهُمَا أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ، وَلَا تَلْبَسُوا مِنَ الثِّيَابِ شَيْئًا مَسَّهُ الرَّغْفَرَانُ، أَوْ الْوَرْسُ».

عه بدوللای کوری عومهر عليه السلام ده گپریته وه: پیاویک پر سیاری له پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کرد، (گوته): که سیک له ئیحرامدا بیت ده بیت چی له بهر بکات؟ پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

فهرمووی: «نابیت کراس و میزهر و شهروال و نهو پوښاکانهشی که کلاوه کهی به خوږه وهیه تی له بهر بکات، وه نابیت خوف له پی بکات، مه گهر که سیک که جووته نه علیکی دهست نه که ویت، نه وه با دوو خوفه که له پی بکات و تاکوو خوار قوله پیه کانی بیانپریت، وه هر پوښاکیک پهنګ کرابیت به زه عفران، یان وه پرس له بهری مه که ن».

تیبینی:

زه عفران و وه پرس: دوو پرووه کی پوښخوښ و پوره نګردنی پوښاکیش سوودیان لی وه ګیراوه.

بَابُ الشَّرْطِ فِي الْحَجِّ

باسی مه رجدانان له حج ګردندا

۲۲۲

۵۸۷. عَنْ ضُبَاعَةَ رضی الله عنه قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَنَا شَاكِيَّةٌ، فَقَالَ: «أَمَّا تُرِيدِينَ الْحَجَّ، أَلْعَامَ؟»، قُلْتُ: إِنِّي لَعَلِيلَةٌ، يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: «حُجِّي وَقُولِي: مُحَمَّدٌ حَيْثُ تَحْسُبُنِي».

زوباعه رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ته شریفی هینا پو لام، لهو کاته دا منیش سکا لام ده کرد به دهست نه خوشییه وه، جا فهرمووی: «ناته ویت نه وسال حج بکه ی؟»، گوتم: له راستیدا نه خوشم نه ی پیغه مبهری خوا ﷺ، فهرمووی: «نیحرام بیهسته پو حج و بلئ: لهو شوینه ی په کم کهوت نیحرام ده شکینم».

بَابُ اسْتِئْذَانِ الْحَجْرِ

باسی ده ستدان له بهرده په شه که

۵۸۸. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَيَأْتِيَنَّ هَذَا الْحَجَرُ، يَوْمَ

الْقِيَامَةِ وَلَهُ عَيْنَانِ يُبْصِرُ بِهِمَا، وَلِسَانٌ يَنْطِقُ بِهِ، يَشْهَدُ عَلَى مَنْ يَسْتَلِمُهُ، بِحَقٍّ».

ئيبين عه بياس ﷺ ده لئ: پيغه مبهري خوا ﷺ فه رمويه تي: «له رږڙي دواييدا نهو بهرده ره شه دين، له كا تيكد ا كه ديت دوو چاوي هه يه كه پيبان ده بيتيت و زمانيشي هه يه قسه ي پي ده كات، گه واهي و شاهيدي ده دات بو هر كه سيك كه ده ستي پيدا هيناييت به هق و راستي».

بَابُ فَضْلِ الطَّوَّافِ

باسي گه وره يي ته وافي

۵۸۹. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ طَافَ بِالْبَيْتِ، وَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ، كَانَ كَعَتَقِ رَقَبَةٍ».

عه بدو للاي كوري عومر ﷺ ده لئ: گويم له پيغه مبهري خوا ﷺ بوو ده يفه رموو: «هر كه سيك ته وافي بهيت بكات و دوو ركات نويز بكات، وه كوو نه وه وايه بهنده يه كي نازاد كر ديت».

بَابُ الْحَائِضِ، تَقْضِي الْمَنَاسِكَ، إِلَّا الطَّوَّافَ

باسي ئافره تيک كه له هه يزدا بيت هه موو مه راسيمه كان ده كات جگه له ته وافي

۵۹۰. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، لَا نَرَى إِلَّا الْحَجَّ، فَلَمَّا كُنَّا بِسَرِفٍ، أَوْ قَرِيبًا مِنْ سَرِفٍ، حَضَّتْ فَدَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَأَنَا أَبْكِي، فَقَالَ: «مَا لَكَ أَنْفَسْتِ؟»، قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: «إِنَّ هَذَا أَمْرٌ كَتَبَهُ اللَّهُ، عَلَى بَنَاتِ آدَمَ، فَأَقْضِي الْمَنَاسِكَ كُلَّهَا، غَيْرَ أَنْ لَا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ»، قَالَتْ: وَصَّي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ نِسَائِهِ، بِالْبَقَرِ.

عائشه ﷺ ده لئ: له گه ل پيغه مبهري خوا ﷺ ده رچووين، كه ده رچوونه كه مان

ته نها يو حه جکردن بوو، جا کاتيک گه يشينه سهریف (شوينيکه له ده وري مه ککه) يان نزيکی سهریف بووین، تووشی حه يز بووم، ئینجا پيغه مبهري خوا ﷺ هات بولام و له و کاته دا من ده گريام، نه ویش فهرمووی: «چيته؟ عاده بوو يته؟»، گوتم: به لي، فهرمووی: «نه وه شتيکه که خوا يو ثافره تانی نه وه ی ئاده می داناوه (واته: دلی دایه وه تا دلته نگ نه يیت)، بويه هه موو ږيوره سمه کانی حه ج بکه ته نها ته وافی که عبه مه که»، (عائيشه ؓ) گوته: پيغه مبهري خوا ﷺ مانگايه کی کرده قوربانی يو خيزانه کانی.

بَابُ مَنْ قَرَنَ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ

باسی که سيک که ئيحرامي به ستووو يو حه ج و عومره پيکه وه

۵۹۱. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ؓ قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِلَى مَكَّةَ، فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: «لَبَّيْكَ عُمْرَةً، وَحِجَّةً».

نه سى کورى مالیک ؓ ده ليته: له گه ل پيغه مبهري خوا ﷺ ده رجووین يو مه ککه، جا گويم لی بوو (پيغه مبهري ﷺ) ده يفه رموو: «(لبیک عمره و حجة)، (واته: ته لبيهي عومره و حه جی پيکه وه کرد)».

بَابُ الْعُمْرَةِ

باسی عومره

۵۹۲. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أُوْفَى ؓ يَقُولُ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حِينَ اعْتَمَرَ، فَطَافَ وَطُفْنَا مَعَهُ، وَصَلَّى وَصَلَّيْنَا مَعَهُ، وَكُنَّا نَسْتُرُهُ مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ، لَا يُصِيبُهُ أَحَدٌ بِشَيْءٍ.

عہدولای کورى نه بو نه وفا ؓ ده ليته: ئيمه له خزمهت پيغه مبهري خوا ﷺ

بووین کاتیک که عومره ی کرد، ئینجا ته وافی کرد و ئیمهش له گه‌ل ئه‌و ته وافیان کرد، وه نوژی کرد و ئیمهش نوژمان له گه‌لی کرد، وه ئیمه له خه‌لکی مه‌ککه ده‌مانپاراست نه‌وه ک که سیک تووشی شتیکی بکات (زیانی پی بگه‌یه‌ن).

بَابُ الْعُمْرَةِ فِي رَمَضَانَ

باسی عومره له په‌مه‌زاند

٥٩٣. عَنْ وَهْبِ بْنِ خَنْبَشٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «عُمْرَةٌ فِي رَمَضَانَ، تُعْدِلُ حَجَّةً».

وه‌ه‌بی کوپی خه‌نبه‌ش رضی اللہ عنہ ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «عومره‌یه‌ک که له په‌مه‌زاند بکریت (خیر و پاداشته‌که‌ی) به‌رانبه‌ره به‌حه‌جیک».

بَابُ الْعُمْرَةِ، مِنَ التَّنْعِيمِ

باسی ئیحرامی عومره له ته‌نعیم

٥٩٤. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَمَرَ أَنْ يُرْدَفَ عَائِشَةُ، فَيُعْمِرَهَا مِنَ التَّنْعِيمِ.

عه‌بدوپه‌ه‌مانی کوپی ئه‌بو به‌کر رضی اللہ عنہ ده‌گپه‌ته‌وه: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی پی کردووه له گه‌ل عایشه (که خوشکی عه‌بدوپه‌ه‌مان بووه) بچیت و بیات بو ته‌نعیم (شوینیکه له ده‌ره‌وه‌ی هه‌ره‌می مه‌ککه) له‌وی ئیحرامی عومره بیه‌ستیت.

بَابُ، كَمْ اعْتَمَرَ النَّبِيُّ ﷺ

باسی پیغه مبهري ﷺ چه ند عومړه ی نه نجام داوه

۵۹۵. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: اعْتَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَرْبَعَ عُمَرَاءَ الْخَدِيبِيَّةِ، وَعُمَرَاءَ الْقَصَاءِ مِنْ قَابِلٍ، وَالثَّالِثَةَ مِنَ الْجُعْرَانَةِ، وَالرَّابِعَةَ الَّتِي مَعَ حَجَّتِهِ.

ښين عه عباس راضي الله عنهما ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ چوار عومړه ی کردووه: په که میان عومړه ی حوده بیه، دووه میان عومړه ی قهزا که سالی داهاتوو بوو، سییه میان نهو عومړه ی که له جیعرانه نیحرامی بو به ست، چواره میان نهو عومړه ی که له گهل حه جه که یدا کردی.

بَابُ الْمَوْقِفِ بِعَرَفَةَ

باسی وهستان له عه ر ه ف ات

۵۹۶. عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: وَقَفَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِعَرَفَةَ، فَقَالَ: «هَذَا الْمَوْقِفُ، وَعَرَفَةُ كُلُّهَا مَوْقِفٌ».

عالي راضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ له سهر کتوی عه ر ه ف ات وهستا و فهرمووی: «نه وه شوینی راوه ستانه و عه ر ه ف ات هه مووی شوینی راوه ستانه».

بَابُ الدُّعَاءِ بِعَرَفَةَ

باسی دوعا کردن له عه ر ه ف ه

۵۹۷. عَنْ ابْنِ الْمُسَيَّبِ قَالَ: قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَا مِنْ يَوْمٍ أَكْثَرَ مِنْ، أَنْ يُعْتِقَ اللَّهُ ﷻ فِيهِ، عَبْدًا مِنَ النَّارِ، مِنْ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَإِنَّهُ لَيَدْنُو ﷻ، ثُمَّ

يُباهي بِهِمُ الْمَلَائِكَةُ، فَيَقُولُ: مَا أَرَادَ هَؤُلَاءِ».

ئيبين موسه ييب ده لیت: عائشه رضی اللہ عنہا گو تویه تی: پیغه مبهری خوا رضی اللہ عنہ فهرموویه تی: «هیچ پوژیک نییه که به نه ندازه ی پوژی عه ره فه خوا رضی اللہ عنہ به نده کانی تیدا نازاد بکات له ناگر، وه خوا رضی اللہ عنہ نزیک ده بیته وه، پاشان ده یانکاته جیگای شانازی له لای فریشته کان، ده فهرمویت: نه وانه چییان ده ویت».

بَابُ قَدْرِ، حَصَى الرَّمِي

باسی نه ندازه ی به ردی ره جمی شهیتان

۵۹۸. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: غَدَاةُ الْعَقَبَةِ وَهِيَ عَلَى نَاقَتِهِ: «الْقُطْ لِي حَصَى»، فَلَقِطْتُ لَهُ سَبْعَ حَصِيَّاتٍ، هُنَّ حَصَى الْخَذْفِ، فَجَعَلَ يَنْفُضُهُنَّ فِي كَفِّهِ وَيَقُولُ: «أَمْثَالُ هَؤُلَاءِ، فَارْمُوا»، ثُمَّ قَالَ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِيَّاكُمْ وَالْغُلُوُّ فِي الدِّينِ، فَإِنَّهُ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغُلُوُّ فِي الدِّينِ».

ئيبين عه عباس رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا رضی اللہ عنہ له به یانی پوژی عه قه به له سهر وشتره که یه وه فهرمووی: «هه ندیک به ردو وچکه م (به ردی گچکه) بو کو بکه وه»، منیش حه وت به ردو وچکه م بو کو کرده وه که به ردی گچکه بوون وه کوو دهنکه نوک، جا دهستی کرد به هاویشتیان و ده یفه رموو: «لهو جو ره به ردانه به کار بینن بو ره جمی شهیتان»، پاشان فهرمووی: «نه ی خه لکینه زیده پوژی نه کهن له ئاییندا، چونکه نه وانه ی پیش ئیوه به هو ی زیده پویمان له ئاییندا له ناو چوون».

بَابُ إِذَا رَمَى جَمْرَةَ الْعَقَبَةِ، لَمْ يَقِفْ عِنْدَهَا

باسیک ده ربارهی نه وه حاجی دوا ی ره جمی شهیتان له شوینه که راناوه ستیت

۵۹۹. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ: أَنَّهُ رَمَى جَمْرَةَ الْعَقَبَةِ، وَلَمْ يَقِفْ عِنْدَهَا، وَذَكَرَ أَنَّ النَّبِيَّ

فَعَلَ مِثْلَ ذَلِكَ.

ئېبن عومەر (ﷺ) ده گېرېته وه: که شهیتانی په جم کرد (جهمړه ی عهقه به) و لهوئ رانه وهستا و باسی ئه وهی کرد که پیغه مبه ریش (ﷺ) بهو شیوه یه ی کردووه.

بَابُ تَأْخِيرِ رَمِي الْجِمَارِ مِنْ عُذْرٍ

باسی دواخستنې په جمی شهیتان به بیانووی گونجاو

٦٠٠. عَنْ أَبِي الْبَدَّاحِ بْنِ عَاصِمٍ، عَنْ أَبِيهِ (ﷺ): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) رَخَّصَ لِلرَّعَاءِ، أَنْ يَزْمُوا يَوْمًا، وَيَدْعُوا يَوْمًا.

ئېبو بهدداحي کورې عاصيم له باوکیه وه (ﷺ) ده گېرېته وه: پیغه مبه ر (ﷺ) مؤله تی داوه به وانه ی که وشتره وانن (شوانی وشترن) پوژیک نا پوژیک په جمی شهیتان بکه ن.

بَابُ الْخَلْقِ

باسی سه رتاشین

٦٠١. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ﷺ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُحَلِّقِينَ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَالْمُقَصِّرِينَ؟ قَالَ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُحَلِّقِينَ»، ثَلَاثًا قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَالْمُقَصِّرِينَ، قَالَ: «وَالْمُقَصِّرِينَ».

ئېبو هورېره (ﷺ) ده لیت: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرموویه تی: «خوایه له وانه خوش به که سهریان ده تاشن»، گوتیان: ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ئه وانه شی که کورتی ده که نه وه، فهرمووی: «خوایه له وانه خوش به که سهریان ده تاشن»، سی جار تاوای فهرموو، گوتیان: ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ئه وانه شی که کورتی ده که نه وه، فهرمووی: «ئو وانه شی که کورتی ده که نه وه».

بَابُ الذَّبْحِ

باسی سهربرینی نازله لی قوربانی

۶۰۲. عَنْ جَابِرٍ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ كَلَّهَا مَنْحَرًا، وَكُلَّ فِجَاجٍ مَكَّةَ، طَرِيقًا وَمَنْحَرًا، وَكُلَّ عَرَفَةَ مَوْقِفًا، وَكُلَّ الْمُزْدَلِفَةَ مَوْقِفًا».

جابر رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «هه موو شوینیکی مینا جینگای کوشته وهی قوربانییه و هه موو دهرچه کانی مه ککه ریگا و شوینی قوربانی سهربرین، هه موو شوینه کانی عهره فه جینگای راوه ستانه و هه موو موزده لیفه ش شوینی راوه ستان و مانه وهیه».

بَابُ مَنْ قَدَّمَ نُسْكًَا قَبْلَ نُسْكَ

باسی پیشخستنی واجبیگ به سهر واجبیکی دیکه له ریوره سمی حه جدا

۶۰۳. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه قَالَ: مَا سَأَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَمَّنْ قَدَّمَ شَيْئًا، قَبْلَ شَيْءٍ، إِلَّا يُلْقِي بِيَدَيْهِ كِلْتَاهُمَا، لَا حَرَجَ.

ئیین عه عباس رضی الله عنه ده لیت: ههر پرسیاریک له پیغه مبهری خوا ﷺ کرایت دهر باره ی پیشخستنی شتیگ به سهر شتیگدا، نه وه بیگومان به دهسته کانی نامازه ی ده کرد که ناساییه.

بَابُ رَمِي الْجِمَارِ أَيَّامَ النَّشْرِيقِ

باسی ره جمکردنی شهیتان له ریوزه کانی جه ژندا

۶۰۴. عَنْ جَابِرٍ رضی الله عنه قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَمَى جَمْرَةَ الْعَقَبَةِ صُحَّى، وَأَمَّا بَعْدَ

ذَلِكَ، فَبَعَدَ زَوَالِ الشَّمْسِ.

جابر رضي الله عنه ده لیت: بینیم پیغمبره صلی الله علیه و آله خوا جه مړه ی عهقه به ی له چیشته نگاودا
په جم کرد، دواى نه وه له دواى نیوه پړو په جمی کرد.

بَابُ الْحُطْبَةِ يَوْمَ النَّحْرِ

باسی وتاری پوژى جه ژنى قوربان

٦٠٥. عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْأَخْوَصِ، عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلی الله علیه و آله يَقُولُ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَلَا أَيُّ يَوْمٍ أَحْرَمُ؟»، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، قَالُوا: يَوْمُ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ، قَالَ: «فَإِنَّ دِمَاءَكُمْ، وَأَمْوَالَكُمْ، وَأَعْرَاصَكُمْ بَيْنَكُمْ حَرَامٌ، كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا، فِي شَهْرِكُمْ هَذَا، فِي بَلَدِكُمْ هَذَا، أَلَا لَا يَجْنِي جَانٍ إِلَّا عَلَى نَفْسِهِ، وَلَا يَجْنِي وَالِدٌ عَلَى وَلَدِهِ، وَلَا مَوْلُودٌ عَلَى وَالِدِهِ، أَلَا إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ أَيْسَ أَنْ يُعْبَدَ فِي بَلَدِكُمْ هَذَا أَبَدًا، وَلَكِنْ سَيَكُونُ لَهُ طَاعَةٌ فِي بَعْضٍ مَا تَحْتَقِرُونَ مِنْ أَعْمَالِكُمْ، فَيَرْضَى بِهَا، أَلَا وَكُلُّ دِمٍ مِنْ دِمَاءِ الْجَاهِلِيَّةِ مَوْضُوعٌ، وَأَوَّلُ مَا أَضْعُ مِنْهَا دَمُ الْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ - كَانَ مُسْتَرْضِعًا فِي بَنِي لَيْثٍ، فَقَتَلْتَهُ هَذِلًا - أَلَا وَإِنْ كُلُّ رَبٍّ مِنْ رَبِّ الْجَاهِلِيَّةِ مَوْضُوعٌ، لَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ، لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ، أَلَا يَا أُمَّتَاهُ هَلْ بَلَغْتُ؟»، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ: «اللَّهُمَّ اشْهَدْ»، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

سوله يمانی کورې عه مړی کورې نه حو حص له باو کیه وه صلی الله علیه و آله ده گپړیته وه، گوتوویه تی:
له حه جی مالئاو اییدا گویم له پیغمبره صلی الله علیه و آله بوو، ده یفه رموو: «نه ی خه لکینه کامه پوژه
به پړترینه و تاوانکردن تییدا گه وره و تونده؟»، سی جار نه وه ی فهرموو، گوتیان:
پوژى حه جی گه وره (پوژى جه ژنى قوربان)، فهرموو: «بیگومان خوین و مال
و ناموستان له یه کدی قه ده غه یه وه کوو شکاندنی پړی نه وه پوژه تان له و مانگه تان
(که - ذي الحجة - یه) له شاره که تان (مه ککه)، ناگادار بن که سیک تاوان ده کات
ته نها خو ی ده گړیته وه و ناته نیته وه بو که سوکاری، تاوانی باوک بو سهر مندا له که ی

ناگوازریته‌وه و تاوانی مندالیش بۆ سهر باوکی ناگوازریته‌وه، ئاگادار بن به‌راستی شه‌یتان بیه‌یوا بووه که ههرگیز له‌و شاره‌تان ناپه‌رستریت، به‌لام له‌هه‌ندیک شت که ئیوه به‌که‌می ده‌زانن گوپراه‌لیی ده‌که‌ن و شه‌یتانیش پیی رازییه، ئاگادار بن ههموو خوینیکی سه‌رده‌می نه‌فامی پووج و به‌تاله، وه‌یه‌که‌م خوینیک که به‌تالی ده‌که‌مه‌وه خوینی حاریسی کوپی عه‌بدولموته‌لییه - که له‌لای هۆزی (بنو لیث) شیره‌خۆره‌ بوو و هۆزی (هذیل) کوشتیان-، ئاگادار بن ههموو سوو و رپباه‌کی سه‌رده‌می نه‌فامی به‌تال و پووجه و ده‌ستمایه‌که‌تان هه‌یه و هه‌چی دیکه، نه‌سته‌م بکه‌ن و نه‌سته‌متان لی بکریت، ئاگادار بن ئه‌ی خه‌لکینه‌ ئایا پیم راگه‌یانندن؟»، سی جار ئه‌وه‌ی فه‌رموو، گوتیان: به‌لی، سی جار فه‌رموو: «خوایه‌ شایه‌ت به‌».

بَابُ الْبَيْتُوتَةِ بِمَكَّةَ لِيَالِي مَنِيَّ

باسی شه‌ومانه‌وه‌ی شه‌وانی مینا له‌مه‌که‌دا

٦٠٦. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: اسْتَأْذَنَ الْعَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنْ يَبِيتَ بِمَكَّةَ، أَيَّامَ مَنِيَّ، مِنْ أَجْلِ سِقَايَتِهِ، فَأْذِنَ لَهُ.

ئین عومهر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده‌لیت: عه‌بیاسی کوپی عه‌بدولموته‌لیب داوای مؤله‌تی له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کرد تاکوو شه‌و له‌ مه‌که‌که‌ بمینیته‌وه له‌ پۆژه‌کانی مینادا، بۆ ئه‌وه‌ی ئاو بدات به‌ حاجیه‌کان، ئه‌ویش مؤله‌تی پی دا.

بَابُ طَوَافِ الْوُدَاعِ

باسی ته‌وافی مالئاوایی

٦٠٧. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ النَّاسُ يَنْصَرِفُونَ كُلَّ وَجْهٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَنْفِرَنَّ أَحَدٌ، حَتَّى يَكُونَ آخِرُ عَهْدِهِ بِالْبَيْتِ».

ئيبن عه عباس ؑ ده لیت: خه لکی (دواى ته و او بوونى حج) له هه ر لایه که وه بو وایه دهرده چوون، بویه پیغه مبه رى خوا ﷺ فهرمووى: «هیچ که سپک دهر نه چیت و نه گه ږیته وه، وه با کوټا شوین که بوى ده چیت (ته وافی مالټا وایى) که عبه بیت».

باب فِدْيَةِ الْمُحْصِرِ

باسى فیدیه ی که سپک نه توانیت به رده وام بیت له دروشمه کانی حج

٦٠٨. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْقِلٍ ؓ قَالَ: قَعَدْتُ إِلَى كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ فِي الْمَسْجِدِ، فَسَأَلْتُهُ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ: {فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ} الْبَقَرَةُ: ١٩٦، قَالَ كَعْبٌ: فِيَّ أَنْزَلْتُ كَانَ بِي أَدَى مِنْ رَأْسِي، فَجُمِلْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَالْقَمْلُ يَتَنَازَرُ عَلَى وَجْهِهِ، فَقَالَ: «مَا كُنْتُ أَرَى الْجُهْدَ بَلَغَ بِكَ مَا أَرَى، أَتَجِدُ شَاءَ؟»، قُلْتُ: لَا، قَالَ: فَنَزَلْتُ هَذِهِ الْآيَةَ: {فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ} الْبَقَرَةُ: ١٩٦، قَالَ: «فَالصَّوْمُ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ، وَالصَّدَقَةُ عَلَى سِتَّةِ مَسَاكِينَ، لِكُلِّ مُسْكِينٍ نِصْفُ صَاعٍ مِنْ طَعَامٍ، وَالنُّسُكُ شَاءٌ».

عه بدو لای کورى مه عقيل ؑ ده لیت: له مزگه وت له لای که عبی کورى عوجره دانیشتم، منیش دهر باره ی نه و ټایه ته پرسیارم لى کرد: {فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ}، واته: بریتیه ک بدات که پوژووى (سى پوژه) یان خیریک یان قوربانیه ک بکات، (واته: نه گهر که سپک پیش نه وه قوربانیه که ی بگاته جیگه ی خوى، ویستی سه رى بتاشیت، ده بیت سى پوژ به پوژوو بیت، یان خیریک بکات که خوراکی شهش هه ژاره، وه یان مه ریک یان بزنیک بکاته خیر هه ر له ویدا). که عب ده لیت: دهر باره ی من هم ټایه ته دابه زی، سه رم ئازار و ئیشی هه بوو، چوومه خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ له کاتیکدا که نه سپی سه رم به سه ر دهموچاومدا ده هاتنه خوار و بلاو ده بوونه وه، نه ویش فهرمووى: «نه مزانیبوو که نه و ئازار و نارپه حه تییه ت پی گه یشتووه که ئیستا ده یبینم، ټایا مه ریکت ده ست ده که ویت؟»، گوتم: نه خیر، گوتی: ئینجا نه و ټایه ته دابه زی: {فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ}، فهرمووى: «پوژوووه کان سى پوژوون،

به خشینه که بو شهش هه ژاره هه ریه کی نیو صاع خواردن، قورباتیه که ش مه پیکه.

بَابُ تَقْلِيدِ الْغَنَمِ

باسی نیشانه کردنی مه پرو بزن

٦٠٩. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: أَهْدَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَرَّةً غَنَمًا إِلَى الْبَيْتِ فَقَلَّدَهَا. عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا دَهَلَيْت: جَارِيكَ يَبِغْه مَبْهَرِي خَوَا ﷺ مَهْرِيكِي كَرْدَه دِيَارِي بُو قُورْبَانِي، جَا نِشَانَه ي كَرْد.

بَابُ مَنْ جَلَّلَ الْبَدَنَةَ

باسی دابه شکردنی گوشتی وشتی قوربانی

٦١٠. عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ أَقُومَ عَلَى بَدْنِهِ، وَأَنْ أَقْسِمَ جَلَالُهَا وَجَلُودُهَا، وَأَنْ لَا أُعْطِيَ الْجَازَرَ مِنْهَا شَيْئًا، وَقَالَ: «نَحْنُ نُعْطِيهِ». عَهْلِي كُورِي تَه بُو تَالِيب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دَهَلَيْت: يَبِغْه مَبْهَرِي خَوَا ﷺ فَهْرْمَانِي بِي كَرْدَم كَه مِنْ هَه لَسْم بَه تَه نَجَامْدَانِي قُورْبَانِيَه كَه ي، دَا پُوشَه رِي وَشْتَرَه كَه وَ گُوشْت وَ يَبِستَه كَه شِي دَابَه ش بَكَمْ، وَه هِيچ شَتِيك (وَه ك كَرِي) لَه وَشْتَرَه كَه نَه دَهَمْ بَه قَه سَابَه كَه وَ فَهْرْمُوِي: «تَيْمَه خُومَان (كَرْنِي) دَه دَه يَنِي».

بَابُ فَضْلِ مَكَّةَ

باسی پینگه و گه وره یی مه که

٦١١. عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُسْلِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: إِنَّ أَبَا سَلَمَةَ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنَ عَوْفٍ

أَخْبَرَهُ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَدِيٍّ بْنِ الْحُمْرَاءِ، قَالَ لَهُ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، وَهُوَ عَلَى نَاقَتِهِ، وَاقِفٌ بِالْحُزُورَةِ يَقُولُ: «وَاللَّهِ إِنَّكَ، لَخَيْرُ أَرْضِ اللَّهِ، وَأَحَبُّ أَرْضِ اللَّهِ إِلَيَّ، وَاللَّهُ لَوْلَا أَنِّي أَخْرَجْتُ مِنْكَ، مَا خَرَجْتُ».

موحه ممدى كورى موسليم ﷺ ده لیت: نه بو سه له ممدى كورى عه بدورپه حمانى كورى عهوف هه والى پى داوه كه عه بدوللاى كورى عه دى كورى حه مراء پى گوتووه: بينيم كه پيغه مبهري خوا ﷺ به سوارى وشتره كه يه وه له حه زووه په (شوينيكه له مه ككه) راوه ستابوو و ده يفهرموو: «سویند به خوا (تهى مه ككه) گومانى تیدا نيه كه باشتري زهوى خوايت، خو شه ويستري زهوى خوايت له لای من، سویند به خوا ته گهر دهر نه كرابام نه وه ههر گيز نه ده رویشتم (به جیم نه ده هیشتیت)».

بَابُ فَضْلِ الْمَدِينَةِ

باسى پيگه و گه وره يى مه دينه

٦١٢. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ الْإِيمَانَ لَيَأْرِزُ إِلَى الْمَدِينَةِ، كَمَا تَأْرِزُ الْحَيَّةُ إِلَى جُحْرِهَا».

نه بو هورپه يره ﷺ ده لیت: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرمووى: «ئيمان و ئيسلام ده كشيته وه و ده چيته وه نيو مه دينه ههر وه كوو چوَن مار (ته گهر تينى بو هات) ده چيته وه نيو كونه كه يه وه پيچ ده خوات».

٦١٣. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يَمُوتَ بِالْمَدِينَةِ، فَلْيَفْعَلْ، فَإِنِّي أَشْهَدُ لِمَنْ مَاتَ بِهَا».

ئيبين عومهر ﷺ ده لیت: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تى: «ههر كه سيك له ئيوه ته گهر تواناى هه بوو با له مه دينه بمينيته وه تاكوو ده مريت لى دهر نه چيْت، چونكه شايه تى (به چاكه) بو ته و كه سانه ده دم كه له مه دينه دا دهرن».

٦١٤. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: «اللَّهُمَّ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ حَلِيلُكَ وَنَبِيُّكَ، وَإِنَّكَ حَرَّمْتَ مَكَّةَ عَلَى لِسَانِ إِبْرَاهِيمَ، اللَّهُمَّ وَأَنَا عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ، وَإِنِّي أُحَرِّمُ مَا بَيْنَ لَابَتَيْهَا».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دەگێڕێتەو: پێغەمبەر صلى الله عليه وسلم فرموویەتی: «خودایە ییگومان ئیبراھیم عليه السلام خوشەویست و پێغەمبەری تۆیە، ییگومان تۆ مەككەت پێزدار کرد لەسەر زمانی ئیبراھیم، خوایە دەسا منیش بەندە و پێغەمبەری تۆم، ییگومان منیش ئەوێ لەملاولای مەدینەدایە پێزداری دەكەم و پێزی دەگرم و حەرामी دەكەم».

كِتَابُ الْأَضَاحِيِّ

په رتووکى قوربانييه کان

بَابُ أَضَاحِيِّ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

باسى قوربانييه کانی پیغه مبهری خوا ﷺ

٦١٥. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يُضَحِّي بِكَبْشَيْنِ أَمْلَحَيْنِ أَقْرَنَيْنِ، وَيُسَمِّي، وَيُكَبِّرُ، وَلَقَدْ رَأَيْتُهُ يَذْبَحُ بِيَدِهِ وَاضِعًا قَدَمَهُ عَلَى صِفَاحِهِمَا.

نه نه سی کوری مالیک رضي الله عنه ده گیریتته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ دوو بهرانی سپی و که میک رهش و شاخداری ده کرده قوربانی و ناوی خوی لی دینان و (الله اکبر) سی ده کرد، بیگومان بینومه که به دهستی خوی سهری ده برین و پیی له سهر لاملی قوربانییه که داده نا (له کاتی کوشتنه وه دا).

بَابُ عَنْ كَمْ تُجْزَى الْبَدَنَةُ وَالْبَقَرَةُ

باسی به شه کانی وشترو مانگا

٦١٦. عَنْ جَابِرٍ رضي الله عنه قَالَ: نَحَرْنَا بِالْحَدِيثِيَّةِ، مَعَ النَّبِيِّ ﷺ، الْبَدَنَةَ، عَنْ سَبْعَةٍ، وَالْبَقَرَةَ،

عَنْ سَبْعَةٍ.

جابر رضی الله عنه ده‌لټت: له خزمهت پیځه‌مبه‌ردا ﷺ له حوده‌بییه قوربانیمان سهر پرې، وشتريک بۆ چه‌وت که‌س و ږه‌شه‌ولاخیش (مانگا) بۆ چه‌وت که‌س.

بَابُ مَا يُكْرَهُ، أَنْ يُضَحَّى بِهِ

باسی نه‌و شتانه‌ی ناپه‌سه‌ندن بۆ قوربانۍ

٦١٧. عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: سَمِعْتُ عُبَيْدَ بْنَ فَيْرُوزَ، قَالَ: قُلْتُ لِلْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رضی الله عنه: حَدَّثَنِي بِمَا كَرِهَ، أَوْ نَهَى عَنْهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنَ الْأَضَاحِيِّ فَقَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: هَكَذَا بِيَدِهِ، وَيَدَيِ أَقْصَرُ مِنْ يَدِهِ: «أَرْبَعٌ لَا تُجْزَى فِي الْأَضَاحِيِّ: الْعَوْرَاءُ، الْبَيِّنُ عَوْرُهَا، وَالْمَرِيضَةُ، الْبَيِّنُ مَرَضُهَا، وَالْعُرْجَاءُ، الْبَيِّنُ ظَلْعُهَا، وَالْكَسِيرَةُ، الَّتِي لَا تُنْقِي»، قَالَ: فَإِنِّي أَكْرَهُ أَنْ يَكُونَ نَقْصٌ فِي الْأُذُنِ، قَالَ: فَمَا كَرِهْتَ مِنْهُ، فَدَعُهُ، وَلَا تُخَرِّمَهُ عَلَى أَحَدٍ.

سوله‌یانی کوږی عه‌بدوږږه‌حان ده‌لټت: گویم له عوبه‌یدی کوږی فه‌پرووز بوو که‌ گوتی: به‌ به‌پرائی کوږی عازیبم رضی الله عنه گوت: پیم بلټت که‌ پیځه‌مبه‌ری خوا ﷺ بۆ قوربانیکردن چی پیناخو‌ش بووه؟ نه‌ویش گوتی: پیځه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئا به‌و جوړه به‌ ده‌ستی ږوونی کرده‌وه، که‌ ده‌ستی من له هیی نه‌و کورتره، فه‌رمووی: «چوار جوړ بۆ قوربانۍ ناشین: ئاژه‌لټکی کویر که‌ کویریه‌که‌ی ږوون و ئاشکرا بیت، ئاژه‌لټکی نه‌خو‌ش که‌ نه‌خو‌شیه‌که‌ی دیار و ږوون بیت، ئاژه‌لټکی شهل که‌ شهلیه‌که‌ی دیار و ږوون بیت، ئاژه‌لټک که‌ ئیسکی شکابیت، یان له‌به‌ر لاوازی و نه‌خو‌شی مو‌خی ئیسقانی نه‌ما‌بیت»، ږاوی گوتی: من پیمناخو‌شه که‌ گو‌یچکه‌کانیشی که‌موکوږبیان هه‌بیت، (به‌راء) گوتی: نه‌وه‌ی بۆخو‌ت پیتناخو‌شه وازی لی بینه و له‌خه‌لکی حه‌رام مه‌که‌.

بَابُ مَنْ ضَحَّى بِشَاةٍ عَنْ أَهْلِهِ

باسی که سییک که به مه‌پیک له‌بری خانه‌واده‌که‌ی قوربانی بکات

٦١٨. عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ رضي الله عنه قَالَ: سَأَلْتُ أَبَا أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيَّ رضي الله عنه: كَيْفَ كَانَتْ الضَّحَايَا فِيكُمْ، عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ؟ قَالَ: «كَانَ الرَّجُلُ فِي عَهْدِ النَّبِيِّ ﷺ، يُضَحِّي بِالشَّاةِ عَنْهُ، وَعَنْ أَهْلِ بَيْتِهِ، فَيَأْكُلُونَ وَيُطْعَمُونَ، ثُمَّ تَبَاهَى النَّاسُ، فَصَارَ كَمَا تَرَى».

عه‌تائی کو‌ری یه‌سار رضي الله عنه ده‌لئیت: پرسیارم کرد له‌ئبو ئه‌ییووبی ئه‌نصارى رضي الله عنه قوربانیکردن له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ چۆن بووه؟ گوتی: له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا ﷺ پیاو‌هه‌بوو له‌بری خو‌ی و خانه‌واده‌که‌ی مه‌پیکی ده‌کرده‌قوربانی و لیشیان ده‌خوارد و لیشیان ده‌به‌خشی به‌خه‌لکی، پاشان خه‌لکی لافو‌گه‌زافیان به‌قوربانیکردنه‌وه‌لئ دا‌هه‌ر وه‌کوو ده‌بینیت به‌و‌جو‌ره‌ی لئ‌هات.

۳۴۰

بَابُ مَنْ أَرَادَ أَنْ يُضَحِّيَ فَلَا يَأْخُذُ فِي الْعَشْرِ مِنْ شَعْرِهِ وَأَظْفَارِهِ

باسی که سییک بیه‌وئیت قوربانی بکات
له‌ده‌پۆژه‌کاندا ده‌ستکاری موو و نینۆکی نه‌کات

٦١٩. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رضي الله عنها: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «إِذَا دَخَلَ الْعَشْرُ، وَأَرَادَ أَحَدُكُمْ أَنْ يُضَحِّيَ، فَلَا يَمَسَّ مِنْ شَعْرِهِ، وَلَا بَشَرِهِ شَيْئًا».

ئوم سه‌له‌مه رضي الله عنها ده‌گپ‌یتته‌وه: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: «ئه‌گه‌ر ده‌پۆژه‌ی (ذی‌الحجة) هات، یه‌کیکیشتان ویستی قوربانی بکات، ئه‌وه‌با‌هیچ ده‌ستکاری موو و پئستی نه‌کات (واته: ده‌ستکاری هیچ جئیه‌کی جه‌سته‌ی نه‌کات هه‌تا نینۆکیشی!)».

بَابُ النَّهْيِ عَنْ ذَبْحِ الْأُضْحِيَّةِ قَبْلَ الصَّلَاةِ

باسی نه هیڅکړدن له قوربانیکردن له پېش نوږی جه ژندا

۶۲۰. عَنْ جُنْدُبِ الْبَجَلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ يَقُولُ: شَهِدْتُ الْأُضْحَىٰ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَذَبَحَ أَنَسُ قَبْلَ الصَّلَاةِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مَنْ كَانَ ذَبْحَ مِنْكُمْ قَبْلَ الصَّلَاةِ، فَلْيُعِدْ أُضْحِيَّتَهُ، وَمَنْ لَا، فَلْيَذْبَحْ عَلَى اسْمِ اللَّهِ».

جوندوبی به جه لی ﷺ ده لیت: له خزمهت پیغه مبهری خوادا ﷺ ناماده ی قوربانیکردن بووم، جا هه ندیک له خه لکه که پېش نوږتکردن قوربانیه که یان سهر بری، ټینجا پیغه مبهر ﷺ فهرمووی: «هر یه کیکتان نه گهر له پېش نوږتکردندا قوربانیه که ی سهر بریوه، نه وه با دوو باره ی بکاته وه (به رنه که وتووه)، نه وه شی نه و کاره ی نه کردووه، نه وه (دوای نوږت) با ناوی خوی له سهر بیښت و سهری بیریت».

كِتَابُ الذَّبَائِحِ

پەرتووکی سەربراوەکان

بَابُ الْعَقِيقَةِ

باسی مەرەمنداڵە (گوێزەبانه، حەوتوو)

٦٢١. عَنْ أُمِّ كُرَيْزٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «عَنِ الْغُلَامِ شَاتَانِ مُكَافِئَتَانِ، وَعَنِ الْجَارِيَةِ شَاةٌ».

ئوم كورز رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا دەلێت: گویم لە پیغەمبەر ﷺ بوو دەیفەرموو: «لەبری کۆر دوو مەری وەکوو یەک بکەنە گوێزەبانه، وە بۆ کچیش یەک مەر».

٦٢٢. عَنْ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «كُلُّ غُلَامٍ مُزْنَهُنَّ بِعَقِيقَتِهِ، تُذَبِّحُ عَنْهُ يَوْمَ السَّابِعِ، وَيُحْلَقُ رَأْسُهُ، وَيُسَمَّى».

سەمورە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا دەگێڕێتەو: پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: «هەموو مندالێک گیرۆدەیه بە هۆزبانه یەو و بارمتەیه تی، لە پۆژی حەوتەمی لەدایکبوونیەو مەرەمنداڵە ی بۆ سەر بپرن و سەری بۆ بتاشن و ناوی لێ بنێن».

تېبینی:

(مرتهن): چهند مانايه کی هه يه: يان ئه وه يه که ئه گهر منداله که بمریت و مهړه منداله ی
بو نه کریت، ئه وه شه فاعهت بو دایک و باوکی ناکات، يان چاکه و باشه ی ئه و منداله
به نده به و مهړه منداله وه، يان ئه و منداله سوودی لی نابینریت هه تا کوو مهړه منداله که ی
بو نه کریت.

بَابُ: إِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ

باسيک: ئه گهر ئازده لټان کو شته وه، به با شترين شیوه بیکوژنه وه

٦٢٣. عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ ﻻ يَرْضَى إِلَّا مَا رَضِيَ عَنْهُ النَّبِيُّ ﷺ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ، فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ، فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ، وَلِيُحَدِّثَ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ، وَلِيُزِيحَ ذَبِيحَتَهُ».

شه ددادي کوری ئه وس ﷺ ده گپړته وه: پیغه مبهري خوا ﷺ فه رموويه تی: «بیگو مان
خوا ﷺ چاکه کاری له سهر هه موو شتیک نووسیوه، جا ئه گهر کوشتنیکتان (له سهر
هه ق) ئه نجام دا ئه وه به با شترين شیوه ئه نجامی بدن (جهسته که مه شیوین و ئازاری
مه دهن)، وه ئه گهر ئازده لیکتان سهر بری ئه وه به با شترين و شایسته ترین شیوه سهری
بیرن، با (ئو که سه ی سهر برینه که ئه نجام ده دات) تیغه که ی تیز بکات و ئه و ئازده له ی
ده یکوژته وه به شیوه یه کی ئاسووده ناماده ی بکات (واته: خیرا بیکوژته وه)».

بَابُ التَّسْمِيَةِ عِنْدَ الذَّبْحِ

باسی ناوی خوا هیټان له کاتی سهر برینی ئازده لدا

٦٢٤. عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رضي الله عنها: أَنَّ قَوْمًا قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ قَوْمًا يَأْتُونَنَا بِلَحْمٍ لَا نَدْرِي ذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ أَمْ لَا؟ قَالَ: «سَمُّوا أَنْتُمْ وَكُلُّوا».

عائشه ی دایکی ئیانداران ﷺ ده گپریته وه: خه لکانیک گوتیان: ئه ی پیغه مبهری خوا خه لکانیک گۆشتمان بۆ دینن، جا نازانین ناوی خوا ی له سهر هینراوه (له کاتی سهر بریندا) یا خود نا؟ فهرمووی: «بۆ خۆتان ناوی خوا ی لی بهینن و بیخۆن».

بَابُ النَّهْيِ عَنْ ذُبْحِ ذَوَاتِ الدَّرِّ

باسی رینگریکردن له کوشتنه وهی مالاتی شیردهر

٦٢٥. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَتَى رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ، فَأَخَذَ الشَّفْرَةَ، لِيَذْبَحَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِيَّاكَ، وَالْحُلُوبَ».

ئه بو هورهیره ﷺ ده گپریته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ هات بۆ لای پیاویکی ئه نصاری، ئه ویش تیغیکی هه لگرت بۆ ئه وهی مالاتیکی بۆ پیغه مبهری خوا ﷺ بکوژیته وه، جا پیغه مبهری خوا ﷺ پنی فهرموو: «ئاگادار به مالاتی شیردهر نه کوژیته وه».

٣٤٤

بَابُ النَّهْيِ عَنْ صَبْرِ الْبَهَائِمِ وَعَنِ الْمَثَلَةِ

باسی رینگریکردن له شیواندنێ لاشه ی ئازهل و به نیشانه گرتنی

٦٢٦. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، عَنْ صَبْرِ الْبَهَائِمِ.

ئه نه سی کوری مالیک ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ قه ده غه ی کردوو ه ئازله له کان بکریته نیشانه (تیر یان هه ر شتیکی دیکه یان لی بدریت).

٦٢٧. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَتَّخِذُوا شَيْئًا فِيهِ الرُّوحُ غَرَضًا».

ئین عه عباس ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «هه ر شتیکی زیاندار بوو مه یکه ن به نیشانه».

بَابُ حُومِ الْحُمْرِ الْوَحْشِيَّةِ

باسى خواردنى گوشتى كه ره كيوى

٦٢٨. عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ الشَّيْبَانِيِّ، قَالَ: سَأَلْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي أَوْفَى رضي الله عنه عَنْ حُومِ الْحُمْرِ الْأَهْلِيَّةِ، فَقَالَ: أَصَابْنَا مَجَاعَةً يَوْمَ خَيْبَرَ، وَنَحْنُ مَعَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وآله، وَقَدْ أَصَابَ الْقَوْمُ حُمْرًا خَارِجًا مِنَ الْمَدِينَةِ، فَتَحَرَّنَاهَا وَإِنَّ قُدُورَنَا لَتَغْلِي، إِذْ نَادَى مُنَادِي النَّبِيِّ صلى الله عليه وآله أَنْ: «اكْفُتُوا الْقُدُورَ، وَلَا تَطْعَمُوا مِنْ حُومِ الْحُمْرِ شَيْئًا»، فَأَكْفَأْنَاهَا، فَقُلْتُ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى حَرَّمَهَا تَحْرِيمًا قَالَ: تَحَدَّثْنَا أَنَّهَا حَرَّمَهَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وآله الْبَتَّةَ، مِنْ أَجْلِ أَنَّهَا، تَأْكُلُ الْعَذْرَةَ.

ئەبو ئیسحاقى شەيبانى دەئیت: پرسیارم کرد له عەبدوللای کوری ئەبو ئەوفا رضي الله عنه دەربارەى (خواردنى) گوشتى کهرى مالى، ئەویش گوتى: له پوژى خەيبەردا تووشى برسەتەيبە کى توند هاتين (بەهۆى درێژە کيشان و گەمارۆدانى خەيبەر)، ئيمەش له خزمەت پيغەمبەردا صلى الله عليه وآله بووين، خەلکيش ئەو گویدرێزەى که له مەدينە هاتبوو دەدر گرتبوویانەوه و کوشتمانەوه، وه مەنجه له کانمان دەکولين، لهو کاتەدا جارچيبە کى پيغەمبەر صلى الله عليه وآله جارى دا که مەنجه له کانتان وەر بگيرن و هيچ شتيک له گوشتى کهره کان نهخون، ئيمەش وەرمانگيران، منيش به عەبدوللای کوری ئەبو ئەوفاوم گوت: هەر به هەرامکردن هەرامى کردن؟ گوتى: باسان کرد که بيگومان پيغەمبەرى خوا صلى الله عليه وآله به يە کجارى هەرامى کرد، چونکە شتى پيس دەخوات (وه کوو پاشەپۆ).

کِتَابُ الصَّيْدِ

په رتووکى راووشکار

بَابُ النَّهْيِ عَنِ افْتِنَاءِ الْكَلْبِ، إِلَّا كَلْبَ صَيِّدٍ، أَوْ حَرْثٍ، أَوْ مَا شِئَ

باسى قه ده غه كړدنې راگرتنې سه گ، جگه له سه گى راو و پاسه وانى

٦٢٩. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ افْتَنَى كَلْبًا، فَإِنَّهُ يَنْقُصُ مِنْ عَمَلِهِ كُلِّ يَوْمٍ قِيرَاطٍ، إِلَّا كَلْبَ حَرْثٍ أَوْ مَا شِئَ».

نه بو هورده پرده رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «هر که سیک سه گ را بگریت نه وه هه موو پروژیک (قیراط) یک له کرده وه کانی که م ده بیته وه، جگه له سه گیک که به مه به سستی پاسه وانی کشتو کال یان پاسه وانی مه پرومالات را بگریت».

تبیینی:

(قیراط): به نه ندازه ی کتویکی گه وره یه.

٦٣٠. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْقِلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَوْلَا أَنَّ الْكِلَابَ أُمَّةٌ مِنَ الْأُمَمِ، لَأَمَرْتُ بِقَتْلِهَا، فَاقْتُلُوا مِنْهَا، الْأَسْوَدَ الْبَهِيمَ، وَمَا مِنْ قَوْمٍ اتَّخَذُوا كَلْبًا، إِلَّا كَلْبَ مَا شِئَ، أَوْ كَلْبَ صَيِّدٍ، أَوْ كَلْبَ حَرْثٍ، إِلَّا نَقَصَ مِنْ أَجُورِهِمْ، كُلِّ يَوْمٍ، قِيرَاطَانِ».

عه بدو لّلاى كورې موغه ففهل ﷺ ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ فه رموویه تی: «ئه گهر سه گه کانیش یه کیک نه بوونایه له ئوممه ته کان ئه وه فه رمانم ده کرد به کوشتیان، جا ئه وه سه گه ی که ره شیکی زور تیره له ره شیدا بیکوژن، وه بیگومان هر هر هوز و قه ومیک سه گ رابگریت، جگه له سه گی پاسبه وانبی مه رومالات یان سه گی که فیری راو کرابیت یان پاسبه وانبی کشتوکالی پی بکریت، ئه وه به دلنیا یی هه موو پوژیک دوو (قیراط) له پاداشتیان که م ده بیته وه».

بَابُ صَيْدِ الْكَلْبِ

باسی راوی سه گ

٦٣١. عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ ﷺ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقُلْتُ: إِنَّا قَوْمٌ نَصِيدُ، بِهَذِهِ الْكِلَابِ قَالَ: «إِذَا أُرْسِلَتْ كِلَابُكَ الْمُعَلَّمَةُ، وَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا، فَكُلَّ مَا أُمْسَكْنَ عَلَيْكَ، إِنْ قَتَلْنَ، إِلَّا أَنْ يَأْكُلَ الْكَلْبُ، فَإِنْ أَكَلَ الْكَلْبُ، فَلَا تَأْكُلْ، فَإِنِّي أَخَافُ أَنْ يَكُونَ إِنَّمَا أُمْسَكَ، عَلَى نَفْسِهِ، وَإِنْ خَالَطَهَا كِلَابٌ أُخَرُ، فَلَا تَأْكُلْ».

عه دی كورې حاتیم ﷺ ده لیت: پرسیارم له پیغه مبهري خوا ﷺ کرد و گوتم: ئیمه خه لکیکین به وه سه گانه راو ده کهین، فه رمووی: «ئه گهر سه گه راهینراوه کانت به ره له دا کرد، ناوی خوات له سه ر هینا ئه وه ئه وه شته ی بو تی راو کردووه لیی بخو ئه گهر بیشیکوژن، ته نها مه گهر سه گه که لیی بخوات، جا ئه گهر سه گه که لیی خوارد، ئه وه تو لیی مه خو، چونکه ترسی ئه وه م هه یه سه گه که بو خو ی گرتبیت نه ک بو تو، وه ئه گهر سه گی دیکه شی له گه له دا تیکه ل بوون بو راوه که ئه وه هه ر لیی مه خو».

بَابُ الصَّيْدِ يَغِيبُ لَيْلَةً

باسی نیچیریکی راوکارا که شه ویک دیار نامینیت

٦٣٢. عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ ﷺ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرْمِي الصَّيْدَ، فَيَغِيبُ عَنِّي

لَيْلَةً؟ قَالَ: «إِذَا وَجَدْتَ فِيهِ سَهْمَكَ، وَلَمْ تَجِدْ فِيهِ شَيْئًا غَيْرَهُ، فَكُلْهُ».

عهدي كوري حاتم (ع) ده لیت: گوتم: نهی پیغمبري خوا (ع) تیر ده گرمه نیچیر و جار هیه شهویک تیده پیریت لیم ونه؟ فرموی: «نه گهر بینته وه و تیری توی پیوه بوو هیچ شتیکی دیکه ی پیوه نه بوو (هوی کوشتنی بی، ت) نه وه بیخو».

بَابُ مَا قُطِعَ مِنَ الْبَهِيمَةِ وَهِيَ حَيَّةٌ

باسی لیکردنه وهی پارچه یهک له نازهل بهزیندووی

۶۳۳. عَنْ ابْنِ عُمَرَ (ع) : أَنَّ النَّبِيَّ (ص) قَالَ: «مَا قُطِعَ مِنَ الْبَهِيمَةِ وَهِيَ حَيَّةٌ، فَمَا قُطِعَ مِنْهَا، فَهُوَ مَيْتَةٌ».

ئیین عومهر (ع) ده گیریتته وه: پیغمبري (ع) فرمویته: «ههر شتیکی و پارچه یهک له نازهل لیکریتته وه بهزیندووی، نه وه نه و پارچه یه مرداره وه بوویه (خواردنی حهرامه)».

بَابُ مَا يُنْهَى عَنْ قَتْلِهِ

باسی نه و شتانه ی کوشتنیان قه ده غه کراوه

۶۳۴. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (ع) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (ص) عَنْ قَتْلِ أَرْبَعٍ مِنَ الدَّوَابِّ، النَّمْلَةِ، وَالنَّحْلَةِ، وَالْهُدُودِ، وَالضَّرَدِ.

ئیین عه عباس (ع) ده لیت: پیغمبري خوا (ع) نه ی کردووه له کوشتنی چوار گیاندار: میرووله، ههنگ، هودود (په پوسلیانه)، نه و بالنده یه که جرو جانه وهی ورد ده خوات.

۶۳۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ع) : عَنْ نَبِيِّ اللَّهِ (ص) قَالَ: «إِنَّ نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ قَرَصَتْهُ نَمْلَةٌ، فَأَمَرَ بِقَرْيَةِ النَّمْلِ، فَأُحْرِقَتْ، فَأَوْحَى اللَّهُ (ص) إِلَيْهِ: أَفِي أَنْ قَرَصَتْكَ نَمْلَةٌ، أَهْلَكَتْ

أُمَّةً مِنَ الْأُمَمِ، تُسَبِّحُ».

ئەبو ھورېرە رضي الله عنه دەگيرېتهو: پيغەمبەري خوا ﷺ ښه وېهه: «به کيک له پيغەمبەرەکانی خوا ميرووله يه ک پيوه ی دا (گهستی)، ئه ویش ښه وېهه کرد و ښاره ميرووله که سووتینرا، ئینجا خوا ﷺ وه چی بو نارد بهو هی که: ميرووله یه ک تو ی گهست، که چی ئوممه تیکت له و ئوممه تانه له ناو برد که ته سبیحات ده کهن (خوا به پاک ده گرن)!».

بَابُ قَتْلِ الْوَزَغِ

باسی کوشتنی شه وگه رد (مارمیله)

٦٣٦. عَنْ أُمِّ شَرِيكٍ رضي الله عنها: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَمَرَهَا، بِقَتْلِ الْوَزَاغِ.

ئوم شەریک رضي الله عنها ده گيرېتهو: پيغەمبەر ﷺ ښه وېهه: ښه وېهه به کوشتنی شه وگه رده کان.

٦٣٧. عَنْ سَائِبَةَ مَوْلَاةِ الْفَاكِهَ بِنِ الْمُغِيرَةِ: أَنَّهَا دَخَلَتْ عَلَى عَائِشَةَ رضي الله عنها، فَزَاتْ فِي بَيْتِهَا رُحْمًا مَوْضُوعًا، فَقَالَتْ: يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ مَا تَصْنَعِينَ بِهَذَا؟ قَالَتْ: نَقْتُلُ بِهِ هَذِهِ الْوَزَاغَ، فَإِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ أَخْبَرَنَا: «أَنَّ إِبْرَاهِيمَ لَمَّا أُلْقِيَ فِي النَّارِ، لَمْ تَكُنْ فِي الْأَرْضِ دَابَّةً، إِلَّا أَطْفَأَتِ النَّارَ، غَيْرَ الْوَزَغِ، فَإِنَّهَا كَانَتْ تَنْفُخُ عَلَيْهِ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِقَتْلِهِ».

سائيبه خزمه تکاری فاکيهه ی کور ی موغیره ده گيرېتهو: چو بو لای عائشه رضي الله عنها جا بينی ږمیک له مال له کهیدا دانراوه، ئه ویش گوتی: ئه ی دایکی ږواداران به وږمه چی ده کهن؟ گوتی: ئه و شه وگه ردانه ی پی ده کوژین، چونکه بیگومان پيغەمبەري خوا ﷺ پی راگه یاندوین: «کاتیک ئیبراهیم خرایه نیو ناگر هر چی ږو جانده وری زه وی هه یه خه ریکی کوژاندنه و ی ناگره که بووه جگه له شه وگه رد، ئه و فووی لی کردووه، بویه پيغەمبەري خوا ﷺ ښه وېهه: ښه وېهه به کوشتنی شه وگه رد».

بَابُ أَكْلِ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ

باسی خواردنی هه درندهیه کی چرنوو کدار

٦٣٨. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، يَوْمَ خَيْبَرَ: عَنْ أَكْلِ، كُلِّ ذِي نَابٍ، مِنَ السَّبَاعِ، وَعَنْ كُلِّ ذِي مُخْلَبٍ، مِنَ الطَّيْرِ.

ئیین عه بیاس رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ له پوژی خه بیهردا نه هی کرد له خواردنی هه موو درندهیه کی که لبه دار و هه موو بالندهیه کی چرنوو کدار.

بَابُ الْأَرْنبِ

باسی که رویشک

٦٣٩. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: مَرَرْنَا بِمَرِّ الظَّهْرَانِ، فَأَنْفَجْنَا أَرْنبًا، فَسَعَوْا عَلَيْهَا، فَلَعَبُوا، فَسَعَيْتُ، حَتَّى أَذْرَكْتُهَا، فَاتَيْتُ بِهَا أَبَا طَلْحَةَ، فَذَبَحَهَا، فَبَعَثَ بِعُجْزِهَا، وَوَرِكَيْهَا إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَبِلَهَا.

ئه نه سی کو ری مالیک رضی اللہ عنہ ده لیت: به (مر الظهران) دا (که شیوکه له نزیک مه کهه) تیپه رین، جا له و کاته دا که رویشکی کان پاون، هه ولیان دا بیگرن، ئیدی ماندوو بوون، منیش هه ولم دا تا گرتم، جا هی نام بو لای ئه بو ته لحه و کوشتی هه، ئینجا پان و پاشله که ی بو پیغه مبهر ﷺ نارد، ئه ویش وهریگرت.

كِتَابُ الْأَطْعَمَةِ

په رتووکی خوارده مه نییه کان

بَابُ إِطْعَامِ الطَّعَامِ

باسی خواردندان به خه لک

٦٤٠. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ رضي الله عنه قَالَ: لَمَّا قَدِمَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم الْمَدِينَةَ، انْجَفَلَ النَّاسُ قَبْلَهُ، وَقِيلَ: قَدْ قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم، قَدْ قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ، قَدْ قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ ثَلَاثًا، فَجِئْتُ فِي النَّاسِ، لِأَنْظُرَ، فَلَمَّا تَبَيَّنْتُ وَجْهَهُ، عَرَفْتُ أَنَّ وَجْهَهُ لَيْسَ بِوَجْهِ كَذَّابٍ، فَكَانَ أَوَّلُ شَيْءٍ سَمِعْتُهُ تَكَلَّمَ بِهِ، أَنْ قَالَ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَفْشُوا السَّلَامَ، وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ، وَصَلُّوا الْأَرْحَامَ، وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ، وَالنَّاسُ نِيَامٌ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ».

عہدوللای کوری سہ لام رضي الله عنه ده لیت: کاتیک پیغہمبہری خوا صلى الله عليه وسلم تہ شریفی هینا بو مه دینہ خه لکی بهراکردن و خیرایی رویشتن به پیریوه، سی جار گوترا: بهراستی پیغہمبہری خوا صلى الله عليه وسلم هات، بهراستی پیغہمبہری خوا صلى الله عليه وسلم هات، بهراستی پیغہمبہری خوا صلى الله عليه وسلم هات، منیش هاتمه نیو خه لکه که تا کوو تہ ماشای بکه م، جا کاتیک روخساری لیم دهرکهوت، زانیم که بیگومان روخساری له که سی دروژن ناچیت، جا یه که م قسه یه ک که لیم بیست نه وه بوو فہرمووی: «ئہی خه لکینہ سہ لامکردن له نیو یه کدیدا بلاو بکه نه وه، وه خواردن

بیه خشن، په یوه ندیې خزمایه تی به جی بگه یه نن، به شهو کاتیک خه لکی نوستووه ټیوه شهو نوټز بکه ن، نه وکات ده چنه به هه شت به سه لامه تی».

بَابُ طَعَامِ الْوَاحِدِ يَكْفِي الْاِثْنَيْنِ

باسی خواردنی که سیک به شی دوو که س ده کات

٦٤١. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «طَعَامُ الْوَاحِدِ، يَكْفِي الْاِثْنَيْنِ، وَطَعَامُ الْاِثْنَيْنِ، يَكْفِي الْاَرْبَعَةَ، وَطَعَامُ الْاَرْبَعَةِ، يَكْفِي الثَّمَانِيَةَ».

جابیری کوری عه بدوللا رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «خواردنی یه کیک به شی دوو که س ده کات، وه خواردنیک بو دوو که س ناماده کرابیت به شی چوار که س ده کات، وه خواردنی چوار که س به شی هه شت که س ده کات».

بَابُ النَّهْيِ أَنْ يُعَابَ الطَّعَامُ

باسی نه هیگردن له عه ییگردن له خواردن

٦٤٢. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: مَا عَابَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ طَعَامًا قَطُّ، إِنْ رَضِيَهُ، أَكَلَهُ، وَإِلَّا تَرَكَهُ.

نه بو هوړه پره رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ هرگیز عه یی له خواردن نه گرتووه، نه گهر به دلی بووایه ده یخوارد، نه گهرنا وازی لی ده هیتا.

بَابُ الْأَكْلِ مُتَكِنًا

باسی خواردن به پالکه وتوویی

٦٤٣. عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا أَكُلُ مُتَكِنًا».

ئەبو جوحەیفە رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «من خواردن بە پالکە و تووی ناخۆم».

٦٤٤. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ رضی اللہ عنہ قَالَ: أَهْدَيْتُ لِلنَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم شَاةً، فَجَثَا رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم عَلَى رُكْبَتَيْهِ، يَأْكُلُ، فَقَالَ أَعْرَابِيٌّ: مَا هَذِهِ الْجِلْسَةُ؟ فَقَالَ: «إِنَّ اللَّهَ جَعَلَنِي عَبْدًا كَرِيمًا، وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا عَنِيدًا».

عەبدوللای کۆری بوسر رضی اللہ عنہ دەلیت: مەڕێکم بە دیاری برد بۆ پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم، جا پیغەمبەری خوا صلی اللە علیہ وسلم لە سەر ئەژنۆکانی دانیشتبوو نانی دەخوارد، ئیدی دەشتەکیەکی گوتی: ئەو دانیشتنە چییە؟ پیغەمبەریش صلی اللە علیہ وسلم فەرمووی: «خوا منی کردۆتە بەندەییەکی ڕێزدار و بەڕێز و نەیکردووم بە پاشایەکی ملهپوری سەرەڕۆی یاخی (دەشتەکیەکی مەبەستی ئەو بوو کە دەبوو پیغەمبەر صلی اللە علیہ وسلم، وەکوو پاشاکان دانیشتا بەخۆبەزلزانی ئەو، پیغەمبەریش صلی اللە علیہ وسلم ئەو ی ڕەت کردۆتەو)».

بَابُ التَّسْمِيَةِ، عِنْدَ الطَّعَامِ

باسی ناوی خوا هێنان لە کاتی نانخواردندا

٦٤٥. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَأْكُلُ طَعَامًا فِي سِتَّةِ نَفَرٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، فَجَاءَ أَعْرَابِيٌّ، فَأَكَلَهُ بِلِقْمَتَيْنِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «أَمَا أَنَّهُ لَوْ كَانَ قَالَ: بِسْمِ اللَّهِ لَكَفَّاكُمُ، إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ طَعَامًا، فَلْيَقُلْ: بِسْمِ اللَّهِ، فَإِنْ نَسِيَ أَنْ يَقُولَ: بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ، فَلْيَقُلْ: بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ».

عائشە رضی اللہ عنہا دەلیت: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لە گەڵ شەش کەس لە هاوەلانی نانی دەخوارد، جا لەو کاتەدا دەشتەکیەکی هات هەموو خواردنەکی بە دوو پاروو خوارد، بۆیە پیغەمبەر صلی اللە علیہ وسلم فەرمووی: «خۆ ئەگەر ئەو بیگوتبایە: بە ناوی خوا (بسم الله) ئەو خواردنە کەتان بەش دەبوو، جا ئەگەر یەکیکتان خواردنی خوارد با بلیت: بە ناوی خوا، ئەگەر سەرەتا لەبیری چوو بلیت: بە ناوی خوا، ئەو بە

بليت: به ناوى خوا له سهره تا و له کوټايه وه.

بَابُ الْأَكْلِ بِالْيَمِينِ

باسى خواردن به ده ستى راست

٦٤٦. عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ رضي الله عنه قَالَ: كُنْتُ عَلَامًا فِي حِجْرِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، وَكَانَتْ يَدِي تَطِيشُ فِي الصَّحْفَةِ، فَقَالَ لِي: «يَا عَلَامُ سَمَّ اللَّهَ، وَكُلْ بِيَمِينِكَ، وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ».

عومه رى كورى نه بو سه له مه رضي الله عنه ده ليت: مندالتيك بووم له باوه شى پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم، منيش (له کاتي نانخواردندا) دهستم ده گيرا به نيو قاپه که دا، نينجا پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم پيى فهرموو: «پو له گيان ناوى خوا بينه و به ده ستى راست بخو، له به رده مى خوشته وه بخو».

بَابُ اللَّقْمَةِ إِذَا سَقَطَتْ

باسى نه گهر پاروويه ک که و ته خواره وه

٦٤٧. عَنْ جَابِرٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم: «إِذَا وَقَعَتِ اللَّقْمَةُ مِنْ يَدِ أَحَدِكُمْ، فَلْيَمْسَحْ مَا عَلَيْهَا مِنَ الْأَذَى، وَلْيَأْكُلْهَا».

جابر رضي الله عنه ده ليت: پيغه مبه رى خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تي: «هه ركات پارووى ده ستى به کيکتان به ربووه، با نه و پيسييه ي پيوه ي لکاوه لى بکاته وه و بيخوات».

بَابُ مَا يُقَالُ إِذَا فَرَعَ مِنَ الطَّعَامِ

باسى دوعاى دواى نانخواردن

٦٤٨. عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: إِذَا رُفِعَ طَعَامُهُ أَوْ مَا بَيْنَ يَدَيْهِ

قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا، طَيِّبًا مُبَارَكًا، غَيْرَ مَكْفِيٍّ، وَلَا مُودَّعٍ، وَلَا مُسْتَغْنَى عَنْهُ رَبَّنَا».

ئەبو ئومامەى باھىلى رضى الله عنه لە پىغەمبەرەوہ صلی اللہ علیہ وسلم دە گىرێتەوہ، دەلێت: کاتیک پىغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم لە خواردن دەبووہوہ یان خواردنى بەردەستى ھەلەدە گىرايەوہ دەیفەرموو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا، طَيِّبًا مُبَارَكًا، غَيْرَ مَكْفِيٍّ، وَلَا مُودَّعٍ، وَلَا مُسْتَغْنَى عَنْهُ رَبَّنَا، واتە: سوپاس بۆ خوا سوپاسىكى زۆر و بەردەوام و پاک و پىروز، کە ھەرگىز تەواو نابێت، لەسەریشى بەردەوام دەبین و لىشى بىنیاز نین ئەى پەرورەدگارمان».

بَابُ الْأَكْلِ قَائِمًا

باسى خواردن بە پێوہ

٦٤٩. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضى الله عنه قَالَ: كُنَّا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: نَأْكُلُ وَنَحْنُ نَمْشِي، وَنَشْرَبُ، وَنَحْنُ قِيَامٌ.

ئىبن عومەر رضى الله عنه دەلێت: ئێمە لە سەردەمى پىغەمبەرى خوادا صلی اللہ علیہ وسلم خواردنمان بە دەم رینگا پۆشتەوہ دەخوارد و خواردنەوہمان بە پێوہ دەخواردەوہ.

بَابُ الدُّبَاءِ

باسى کولە کە

٦٥٠. عَنْ أَنَسٍ رضى الله عنه قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم: يُحِبُّ الْقُرْعَ.

ئەنەس رضى الله عنه دەلێت: پىغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم کولە کەى پىخۆش بوو.

بَابُ الْقَدِيدِ

باسی گوشتی وشکراوه

٦٥١. عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم رَجُلٌ، فَكَلَّمَهُ، فَجَعَلَ تَرْعُدُ فَرَائِضُهُ، فَقَالَ لَهُ: «هُوَ عَلَىكَ، فَإِنِّي لَسْتُ بِمَلِكٍ، إِنَّمَا أَنَا ابْنُ امْرَأَةٍ تَأْكُلُ الْقَدِيدَ».

ئه بو مه سعوود رضی اللہ عنہ ده لیٹ: پیاویک هاته خزمهت پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم قسه ی له گهل کرد، کابراش ده لهرزی و ده ترسا، ئینجا پیی فهرموو: «له سه رخو به خو من پادشا نیم، من کوری ئافره تیکم که گوشتی وشکراوه ی ده خوارد».

بَابُ الْكَبِدِ وَالطَّحَالِ

باسی جگه رو سپل (سیپه لاک)

٦٥٢. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «أُحِلَّتْ لَكُم مَيِّتَتَانِ وَدَمَانِ، فَأَمَّا الْمَيِّتَتَانِ، فَالْخَوْتُ وَالْجَرَادُ، وَأَمَّا الدَّمَانِ، فَالْكَبِدُ وَالطَّحَالُ».

عه بدوللای کوری عومه ر رضی اللہ عنہ ده گیریتته وه: پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فهرموو یه تی: «دوو مرداره وه بوو و دوو خوینتن بو حلال کراوه، جا مرداره کان (ئه وانه ی که کوشتنه وه یان ناویت): ماسی و کولله ن، دوو خوینه کانیش: جگه ر و سپلن».

بَابُ الزَّيْتِ

باسی زهیت

٦٥٣. عَنْ عُمَرَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «اتَّذِمُوا بِالزَّيْتِ، وَادَّهِنُوا بِهِ، فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ».

عومەر ﷺ ده لیت: پیغمه مبهری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «زہیت بکہ نہ پیخور و خوتانی پی چہور بکہن، چونکہ زہیت لہ داریکی بہ پیت و فہر بہرہم ہاتوہ».

بَابُ الْحُلُوءِ

باسی شیرینی

۶۵۴. عَنْ عَائِشَةَ ۞ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ۞: يُحِبُّ الْحُلُوءَ، وَالْعَسَلَ.
عائشہ ۞ ده لیت: پیغمه مبهری خوا ﷺ حہزی بہ شیرینی و ہہنگوین دہ کرد.
تیبینی:
(الحلواء): وہ کووہ لہوا و پهلوی بہ دوشاو و شیرینیہ کانی دیکہ بہ.

بَابُ الْقِثَاءِ وَالرُّطْبِ يُجْمَعَانِ

باسی خواردنی ترؤزی و خورما بہیہ کہ وہ

۶۵۵. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ ۞ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ۞: يَأْكُلُ الْقِثَاءَ، بِالرُّطْبِ.
عہدوللای کوری جہ عفر ۞ ده لیت: بینومہ کہ پیغمه مبهری خوا ﷺ ترؤزی و خورمای بہیہ کہ وہ دہ خوارد.
۶۵۶. عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ ۞ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ۞: يَأْكُلُ الرُّطْبَ، بِالْبِطِخِ.
سہلی کوری سہد ۞ ده لیت: پیغمه مبهری خوا ﷺ خورمای تازہ و کالہ کی بہیہ کہ وہ دہ خوارد.

بَابُ: إِذَا أُتِيَ بِأَوَّلِ الثَّمَرَةِ

باسیڭ: کاتیڭ نۆبه ره ی بهروبووم ده هیئریت

٦٥٧. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم كَانَ إِذَا أُتِيَ بِأَوَّلِ الثَّمَرَةِ قَالَ: «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا، وَفِي ثَمَارِنَا، وَفِي مَدَنَّا، وَفِي صَاعِنَا، بَرَكَهً مَعَ بَرَكَهٍ، ثُمَّ يَتَوَلَّاهُ أَصْغَرَ مَنْ يَحْضُرُهُ مِنَ الْوُلَدَانِ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دە گپریته وه: ھەركات نۆبه ره ی بهروبوومیان بۆ پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ده هیئا ده یفه رموو: «خودایه بهر هکەت بپرژینه به سەر شار و بهروبووم و مشت و پیوانه ماندا، بهر هکەت له گەل بهر هکەت (بپرژینه به سەرماندا)، پاشان دهیدا به بچوو کترین مندال له ئاماده بووه کاندا».

بَابُ خُبْرِ الْبُرِّ

باسی نانی گهنم

٦٥٨. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا: قَالَتْ: مَا شَبِعَ آلَ مُحَمَّدٍ صلی اللہ علیہ وسلم مُنْذُ قَدِمُوا الْمَدِينَةَ، ثَلَاثَ لَيَالٍ تَبَاعًا، مِنْ خُبْرِ بُرٍّ، حَتَّى تُؤْفَى صلی اللہ علیہ وسلم.

عائشه رضی اللہ عنہا ده لیت: مال و خیزانی پیغه مبهر صلی اللہ علیہ وسلم لهو کاته ی که هاتوونه مه دینه سی شهو بهدوای یه کدا تیریان نه خواردوو له نانی گهنم هه تاکوو کۆچی دوایشی کرد صلی اللہ علیہ وسلم.

بَابُ الْإِفْتِصَادِ فِي الْأَكْلِ وَكَرَاهَةِ الشَّبَعِ

باسی لیگرتنه وه له خواردن و ناپه سندی زۆرخۆری

٦٥٩. عَنِ الْمُقْدَامِ بْنِ مَعْدٍ يَكْرِبُ رضی اللہ عنہ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَقُولُ: «مَا مَلَأَ

أَدِمِّيْ وَعَاءً شَرًّا مِنْ بَطْنٍ، حَسْبُ الْأَدِمِّيِّ، لُقَيْمَاتٌ يُقْمَنَ صَلْبُهُ، فَإِنْ غَلَبَتِ الْأَدِمِّيُّ نَفْسُهُ، فَتُلُتْ لِلطَّعَامِ، وَتُلُتْ لِلشَّرَابِ، وَتُلُتْ لِلنَّفْسِ».

مقدمای کوری مه‌عدیکه‌ریب ﷺ ده‌لیت: گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: «خراپترین ده‌فر که ئاده‌میزاد پری ده‌کات گه‌ده‌یه‌تی، چهند پاروو‌یه‌ک بو ئاده‌میزاد به‌سه که بتوانیت خوی پی رابگریت، خو ئه‌گه‌ر هه‌ر نه‌فسی به‌سهریدا زال بوو (با گه‌ده‌ی بکاته سی به‌ش)، با به‌شیکی بو خواردن بیت و به‌شیکی بو خواردنه‌وه و به‌شیکیشی بو هه‌ناسه‌دان».

بَابُ مَنْ طَبَخَ فَلْيُكْثِرْ مَاءَهُ

باسی ئه‌وه‌ی که که‌سیک چیشتی کرد ئاوی زور تیبکات

٦٦٠. عَنْ أَبِي ذَرٍّ ﷺ: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِذَا عَمِلْتَ مَرْقَةً، فَأَكْثِرْ مَاءَهَا، وَاعْتَرِفْ لِجِيرَانِكَ مِنْهَا».

ئه‌بو زهر ﷺ ده‌گیریته‌وه: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: «هه‌ر کات چیشتی شله‌ت لئنا، ئه‌وه ئاوی زوری تیبکه، به‌شی هاوسییه‌که‌شتی لی بده».

بَابُ أَكْلِ الثُّومِ وَالْبَصْلِ وَالْكَرَّاثِ

باسی خواردنی سیر و پیاز و که‌وه‌ر

٦٦١. عَنْ جَابِرٍ ﷺ: أَنَّ نَفَرًا أَتَوْا النَّبِيَّ ﷺ، فَوَجَدَ مِنْهُمْ رِيحَ الْكَرَّاثِ، فَقَالَ: «أَلَمْ أَكُنْ نَهَيْتُكُمْ عَنْ أَكْلِ هَذِهِ الشَّجَرَةِ، إِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَتَأَذَّى مِمَّا يَتَأَذَّى مِنْهُ الْإِنْسَانُ».

جابر ﷺ ده‌گیریته‌وه: چهند که‌سیک هاتنه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ، ئه‌ویش بو‌نی که‌وه‌ری لی کردن، بو‌یه فه‌رموو‌ی: «ئایا من خواردنی ئه‌و پرووه‌که‌م لی قه‌ده‌غه

نه کړوون؟ بڼگومان فریسته کانیش بهو شتانه تووشی نازار و نارېحه تی ده بن که
مروږ پی تووشی نازار و نارېحه تی ده بیت».

كِتَابُ الْأَشْرِبَةِ

په رتو وکی خواردنه وه کان

بَابُ الْحُمْرِ مِفْتَاحُ كُلِّ شَرٍّ

باسی نه وهی که عاره ق کلیلی هه موو خراپه یه که

٦٦٢. عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رضی اللہ عنہ قَالَ: أَوْصَانِي خَلِيلِي رضی اللہ عنہ: «لَا تَشْرَبِ الْحُمْرَ، فَإِنَّهَا مِفْتَاحُ كُلِّ شَرٍّ».

نه بو دهر داء رضی اللہ عنہ ده لیت: خوشه ویسته که م رضی اللہ عنہ وه سییه تی بو کردم: «سه رخوشکه ره کان مه خوره وه، چونکه نه وانه کلیلی دهر گای هه موو خراپه یه کن».

بَابُ مَنْ شَرِبَ الْحُمْرَ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ

باسی نه وهی که هه ر که سیک شه راب بخواته وه نو یزی وه ر ناگیریت

٦٦٣. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «مَنْ شَرِبَ الْحُمْرَ وَسَكِرَ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا، وَإِنْ مَاتَ دَخَلَ النَّارَ، فَإِنْ تَابَ تَابَ

اللَّهُ عَلَيْهِ، وَإِنْ عَادَ، فَشَرِبَ، فَسَكِرَ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا، فَإِنْ مَاتَ دَخَلَ النَّارَ، فَإِنْ تَابَ، تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ، وَإِنْ عَادَ، فَشَرِبَ، فَسَكِرَ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا، فَإِنْ مَاتَ دَخَلَ النَّارَ، فَإِنْ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ، وَإِنْ عَادَ، كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ، أَنْ يَسْقِيَهُ مِنْ رَدْغَةِ الْخُبَالِ، يَوْمَ الْقِيَامَةِ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا رَدْغَةُ الْخُبَالِ؟ قَالَ: «عَصَاةُ أَهْلِ النَّارِ».

عەبدوللای کوری عەمر ﷺ دەلێت: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: «هەر که‌ سێک شەپاب بخواته‌وه و سه‌رخۆش بێ ئه‌وه چل پوژ نوێژی گیرا نابێت، ئه‌گەر مر دیش ده‌چینه‌ دۆزه‌خ، جا ئه‌گەر ته‌وبه‌ی کرد خوا ته‌وبه‌ی وه‌رده‌گریت، ئه‌گەر گه‌پایه‌وه سه‌ر خواردنه‌وه و سه‌رخۆش بوو ئه‌وه چل پوژ نوێژی وه‌رناگیریت و ئه‌گەر بمریت ده‌چینه‌ نیو ئاگر، جا ئه‌گەر ته‌وبه‌ی کرد ئه‌وه خوا ته‌وبه‌ی وه‌رده‌گریت، ئه‌گەر گه‌پایه‌وه و خواردی‌ه‌وه و سه‌رخۆش بوو ئه‌وه چل پوژ نوێزه‌کانی وه‌رناگیریت و ئه‌گەر مر د ئه‌وه ده‌چینه‌ نیو ئاگر، خۆ ئه‌گەر ته‌وبه‌ی کرد ئه‌وه خوا ته‌وبه‌ی که‌ی لێ وه‌رده‌گریت، ئه‌گەر (بۆ جاری چواره‌م) گه‌پایه‌وه (خواردی‌ه‌وه و سه‌رخۆش بوو) ئه‌وه هه‌قی خۆیه‌تی که‌ خوا له‌ قیامه‌تدا له‌ جۆگه‌له‌ی کیم و زوخاوی خه‌لکی دۆزه‌خ خواردنه‌وه‌ی بداتی»، گو‌تیا‌ن: ئه‌ی پێغه مبه‌ری خوا ﷺ (ردغه‌ الخبال) چییه‌؟ فەرمووی: «کیم و زوخاوی خه‌لکی نیو ئاگره‌».

بَابُ مَا يَكُونُ مِنْهُ الْخُمْرُ

باسی ئه‌و شته‌ی شەپابی لێ دروست ده‌کریت

٦٦٤. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْخُمْرُ مِنْ هَاتَيْنِ الشَّجَرَتَيْنِ: النَّخْلَةِ، وَالْعِنْبَةِ».

ئەبو هورەیره رەزە ﷺ دەلێت: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: «شەپاب له‌ (به‌ره‌می) ئه‌و دوو دا‌ره دروست ده‌کریت: خورما و تری».

بَابُ لُعْنَتِ الْخُمْرِ عَلَى عَشْرَةِ أَوْجُهٍ

باسی شه پراب ده بیته هوکار بو نه فره تکردن له ده پرووه وه

٦٦٥. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لُعْنَتِ الْخُمْرُ عَلَى عَشْرَةِ أَوْجُهٍ: بِعَيْنِهَا، وَغَاصِرِهَا، وَمُعْتَصِرِهَا، وَبَائِعِهَا، وَمُبْتَاعِهَا، وَحَامِلِهَا، وَالْمَحْمُولَةِ إِلَيْهِ، وَآكِلِ ثَمَنِهَا، وَشَارِبِهَا، وَسَاقِيهَا».

ئيبين عومهر رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «نه فره ت له شه پراب کراوه له ده پرووه وه: له خودی خو، له نهو کهسه ی ده یگوشیت، نه وه شی داوای ده کات بو خو یان غه یری خو ی تا بو ی دروست بکریت، نه وه ی ده یفروشیت، نه وه ی ده یکریت، نه وه ی ده یگوازیته وه، نه وه ی بو ی ده گوازیته وه، نه وه ی پاره که ی ده خوات، نه وه ی ده یخواته وه، نه وه شی ده یگیریت».

بَابُ الْخُمْرِ يُسْمُونَهَا بِغَيْرِ اسْمِهَا

باسی نه وه ی که ناوی عاره ق ده گوین تا کوو حوکه که ی بگوین

٦٦٦. عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَذْهَبُ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامُ، حَتَّى تَشْرَبَ فِيهَا، طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي الْخُمْرَ، يُسْمُونَهَا بِغَيْرِ اسْمِهَا»

نه بو ئومامه ی باهیلی رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «شه و پروژ کو تایان ی نه یته هه تا کوو کو مه لیک له ئوممه تی من شه پراب ده خو نه وه و ناویکی دیکه ی لی ده نین».

بَابُ كُلِّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ

باسی هه موو سه رخو شکه ریځ که هرامه

٦٦٧. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا تَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ قَالَ: «كُلُّ شَرَابٍ أَسْكَرَ، فَهُوَ حَرَامٌ». عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا پنی که یشته له پیغه مبه ره وه ﷺ فه رموویه تی: «هه ر خواردنه وه به ک که مرو ف سه رخو ش بکات هرام و قه ده غه به».

بَابُ مَا أَسْكَرَ كَثِيرُهُ فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ

باسی نه وهی هه ر شتیځ زوره کهی سه رخو شکه ریځ که مه که شی هرامه

٦٦٨. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَا أَسْكَرَ كَثِيرُهُ، فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ».

جابیری کوری عه بدوللا ﷺ ده گپ ریته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «نه وهی که زوره کهی مرو ف سه رخو ش بکات که مه که شی هرامه».

بَابُ تَحْمِيرِ الْإِنَاءِ

باسی داپو شینی ده فرو قاپه کان

٦٦٩. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «غَطُّوا الْإِنَاءَ، وَأَوْكُوا السِّقَاءَ، وَأَطْفِئُوا السَّرَاجَ، وَأَغْلِقُوا الْبَابَ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَحُلُّ سِقَاءً، وَلَا يَفْتَحُ بَابًا، وَلَا يَكْشِفُ إِنَاءً، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ أَحَدَكُمْ، إِلَّا أَنْ يَغْرَضَ عَلَى إِنَائِهِ عُودًا، وَيَذْكُرَ اسْمَ اللَّهِ، فَلْيَفْعَلْ، فَإِنَّ الْفَوَيْسِقَةَ تُضْرِمُ، عَلَى أَهْلِ الْبَيْتِ بَيْتَهُمْ».

جابیری کوری عہدوللا ﷺ دہ گپرتتہ وہ: پیغمبرہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «دہ فر و قاپہ کان دابیوشن، کوندہ و مہ شکہ کانتان سہر بیہستن، چراکان بکوژیننہ وہ، دہرگا کان دابخن، چونکہ بہرستی شہیتان سہری کوندہ و مہ شکہ ناکاتہ وہ، وہ دہرگا ناکاتہ وہ (کہ داخراو بیت)، وہ سہری دہ فر و قاپ لانادات، جا ئہ گہر تہنہا داریکت دہست کہوت کہ بہ سہر قاپہ کہت یان دہ فرہ کہ تی رابیلی بو سہر دابیوشین، ئہ وہ وا بکہ و ناوی خوای بہ سہر دا بخوینہ، چونکہ بیگومان ئہ و جرو جانہ وہ رانہی لہ کونہ کانیان دینہ دہرہ وہ (وہ کوو مشک و جرج) ئہ وانہ ئاگر بہر دہدہنہ مال و خانووی خہ لک (بویہ شہ وانہ کاتی خہوتن چرا بکوژینرتتہ وہ ہاشترہ)».

بَابُ الشَّرْبِ فِي آيَةِ الْفِضَّةِ

باسی خوار دندہ وہ بہ دہ فری زیو

۶۷۰. عَنْ حَذِيفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ الشَّرْبِ، فِي آيَةِ الذَّهَبِ، وَالْفِضَّةِ، وَقَالَ: «هِيَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا، وَهِيَ لَكُمْ فِي الْآخِرَةِ».

حوزہ یفہ ﷺ دہ لیت: پیغمبرہری خوا ﷺ نہ ہی کردو وہ لہ وہی کہ بہ دہ فری زیو و زیو بخوریتتہ وہ، فہرموویہ تی: «خوار دندہ وہ بہ زیو و زیو لہ دونیادا بو کافرہ کانہ و لہ قیامہ تیشدا بو ئیوہیہ».

۶۷۱. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ شَرِبَ فِي إِنَاءٍ فِضَّةٍ، فَكَأَنَّمَا يُجْرَجُ فِي بَطْنِهِ، نَارَ جَهَنَّمَ».

عائیشہ ﷺ دہ گپرتتہ وہ: پیغمبرہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «ہہر کہ سیک بہ دہ فری زیو بخواتہ وہ، ئہ وہ وہ کوو ئہ وہ وایہ خورہ خوری ئاگری دوزخ بجیتہ نیو کہ دہیہ وہ».

بَابُ الشُّرْبِ مِنْ فِي السَّقَاءِ

باسی خواردنه وه له ده می کونده وه

٦٧٢. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: نَهَى أَنْ يُشْرَبَ، مِنْ فَمِ السَّقَاءِ. ثَبِنَ عَنْ عِبَّاسٍ رضی الله عنه دَهْ گِیَرْتَه وه: پِیغَه مَبَه رِی خَوَا ﷺ نَه یی کَر دَو وه له ده می کونده وه رَاسْتَه وَخَوَ ثَاو بَخَوَرْتَه وه.

بَابُ: إِذَا شَرِبَ أَعْطَى الْأَيْمَنَ فَلَا يُمَنُّ

باسیک: ئە گەر ئاو خورایه وه له دهستی راسته وه دهست پی ده کریت

٦٧٣. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أُتِيَ بِلَبَنٍ قَدْ شِيبَ بِمَاءٍ، وَعَنْ يَمِينِهِ أَعْرَافِيٌّ، وَعَنْ يَسَارِهِ أَبُو بَكْرٍ، فَشَرِبَ ثُمَّ أَعْطَى الْأَعْرَافِيَّ، وَقَالَ: «الْأَيْمَنُ فَلَا يُمَنُّ».

ئە نە سِی کۆری مالیک رضی الله عنه دَه گِیَرْتَه وه: شِیر هَتِیرا بُو پِیغَه مَبَه رِی خَوَا ﷺ کە ئاوی لە گەل تیکەل کرابوو، وه لای راستی پِیغَه مَبَه رِی ﷺ دَه شتە کِییه ک بوو لای چە پِیشی ئە بو بە کر بوو، (پِیغَه مَبَه رِی ﷺ) لە شیرە کە ی خوارده وه، پاشان دای بە دَه شتە کِییه کە و فەرمووی: «لە راسته وه بُو راست (واته: لە لای راسته وه دهستی پی کرد).»

بَابُ التَّنَفُّسِ فِي الْإِنَاءِ

باسی هه ناسه دان له نیو ده فردا

٦٧٤. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا شَرِبَ أَحَدُكُمْ، فَلَا يَتَنَفَّسْ فِي الْإِنَاءِ، فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَعُودَ، فَلْيُنَحِّحِ الْإِنَاءَ، ثُمَّ لِيَعُدَّ إِنْ كَانَ يُرِيدُ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغمبەری خوا ﷺ فەر موویە تی: «ئە گەر یە کیکتان شتیکی خواردەو، ئەو بە لە نێو قاپە کە دا هە ناسە نە دات، ئە گەر ویستی دوا ی هە ناسە دان زیاتر بخواتەو، بە قاپە کە لا بدات و هە ناسە بدات، ئینجا ئە گەر ویستی بە بگەر یتەو سەر خواردنەو ی نێو قاپە کە».

بَابُ سَاقِي الْقَوْمِ آخِرُهُمْ شُرْبًا

باسی ئاو گێری کۆمە لێک دوا یین کە س ئاو دە خواتەو

٦٧٥. عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «سَاقِي الْقَوْمِ، آخِرُهُمْ شُرْبًا». ئەبو قەتادە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغمبەری خوا ﷺ فەر موویە تی: «ئەو کە سە ی ئاو دە دات بە خە لک و ئاو دە گێر یت، کۆ تا کە سە ئاو دە خواتەو».

کتاب الطب

په رتووکى پزیشکى

بَابُ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً

باسى خوا هه ر نه خوښييه کى دابه زاندييت،
مسوگه ر چاره سه ريشى بو دابه زاندووه

۳۷۰

٦٧٦. عَنْ أُسَامَةَ بْنِ شَرِيكٍ رضي الله عنه قَالَ: شَهِدْتُ الْأَعْرَابَ يَسْأَلُونَ النَّبِيَّ ﷺ: أَعَلَيْنَا حَرَجٌ فِي كَذَا؟ أَعَلَيْنَا حَرَجٌ فِي كَذَا؟ فَقَالَ لَهُمْ: «عِبَادَ اللَّهِ، وَضَعَ اللَّهُ الْحَرَجَ، إِلَّا مَنْ اقْتَرَضَ، مِنْ عَرَضِ أَخِيهِ شَيْئًا، فَذَاكَ الَّذِي حَرَجَ»، فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ: هَلْ عَلَيْنَا جُنَاحٌ أَنْ لَا نَتَدَاوَى؟ قَالَ: «تَدَاوَوْا عِبَادَ اللَّهِ، فَإِنَّ اللَّهَ، سُبْحَانَهُ، لَمْ يَضَعْ دَاءً، إِلَّا وَضَعَ مَعَهُ شِفَاءً، إِلَّا الْهَرَمَ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا خَيْرُ مَا أُعْطِيَ الْعَبْدُ قَالَ: «خُلُقٌ حَسَنٌ».

ئوسامه ی کوری شەریک رضي الله عنه دەلیت: ئاگام لى بوو هەندیک دەشتەکی پرسیاریان لە پیغەمبەر ﷺ دەکرد ئایا لەووە و لەووەدا گوناھبار دەبین؟ ئەویش پێیانى فەرموو: «ئەى بەندەکانى خوا، خوا تاوانى ئەوانەى لەسەرتان هەلگرتوو هەگەر کەسێک بە شتێک قەرزدارى براکەى بێت (کە لە پاشەملە باسى کردبێت، یان جێئوى پێ

دایت، یان له پرووی د هروونیو ه و نازاری دایت)، ئا بهمه گونا هبار دهن»، ئینجا گوتیان: ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ ئایا تاوانبار دهبین ته گهر چاره سهری خو مان نه که ین؟ فهرمووی: «ئهی بهنده کانی خوا خو تان چاره سهر بکه ن، چونکه خوی پاک و بیگه رد ههر دهر دیکي داناییت شیفا و دهرمانیشی بو داناو ه جگه له پیری»، گوتیان: ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ با شترین شت چییه که بهنده پینی به خشراوه؟ فهرمووی: «په وشتی باش».

٦٧٧. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا أَنْزَلَ اللَّهُ دَاءً، إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً».

ئهو هورپه رپه ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویته ی: «خوا ههر دهر د و نه خو شییه کی دابه زان دیت، مسو گهر دهر مان و چاره سهریشی بو دابه زان دووه».

بَابُ الْحَبَّةِ السَّوْدَاءِ

باسی په شکه

٦٧٨. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ فِي الْحَبَّةِ السَّوْدَاءِ شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ، إِلَّا السَّامَ، وَالسَّامُ الْمَوْتُ، وَالْحَبَّةُ السَّوْدَاءُ، الشُّونِيزُ».

ئهو هورپه رپه ﷺ گوئی له پیغه مبهری خوا ﷺ بووه ده یفه رموو: «به راستی له په شکه دا شیفا و چاره سهر هیه بو هه موو نه خو شی و دهر دیک جگه له (السام)، (السام) یش مردنه، (الحبة السوداء) شونیزه (په شکه یه)».

٦٧٩. عَنْ خَالِدِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَرَجْنَا، وَمَعَنَا غَالِبُ بْنُ أَبَجَرَ، فَمَرَضَ فِي الطَّرِيقِ، فَقَدِمْنَا الْمَدِينَةَ، وَهُوَ مَرِيضٌ، فَعَادَهُ ابْنُ أَبِي عَتِيقٍ، وَقَالَ: لَنَا عَلَيْكُمْ بِهَذِهِ الْحَبَّةِ السَّوْدَاءِ، فَخُذُوا مِنْهَا خَمْسًا، أَوْ سَبْعًا، فَاسْحَقُوهَا، ثُمَّ اقْطُرُوهَا فِي أَنْفِهِ، بِقَطْرَاتٍ زَيْتٍ، فِي هَذَا الْجَانِبِ وَفِي هَذَا الْجَانِبِ، فَإِنَّ عَائِشَةَ حَدَّثَتْهُمْ، أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ هَذِهِ الْحَبَّةَ السَّوْدَاءَ شِفَاءٌ مِنْ كُلِّ دَاءٍ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ السَّامُ».

قُلْتُ: وَمَا السَّامُ؟ قَالَ: «الْمَوْتُ».

خالیدی کوری سہ عد ﷺ دہ لیت: دہر چوین و غالیی کوری ئہ بجہ پیشان لہ گہل بوو، جا لہ ریگادا نہ خوش کہوت، ہاتینہ وہ مہ دینہ ش ہر نہ خوش بوو، جا کوری ئہ بو عہ تیق سہردانی کرد و پی گوتین: گرنگی بہ و رہ شکہ یہ بدہن، پینج یان حہوت دانہ ی بینن و بیہارن، پاشان ئارده کہی بہ رونی زہیت بدلو پیننہ نیو ہہردوو کونہ لووتہ کانی، چونکہ عائیشہ بوی گیرا ونہ وہ کہ گوئی لہ پیغہ مہری خوا ﷺ بووہ فہرموویہ تی: «بہ راستی ئہ و رہ شکہ یہ شیفا و چارہ سہرہ بو ہہموو نہ خوشیہ ک جگہ لہ (السام)»، گوتم: (السام) چیہ؟ فہرمووی: «مردنہ».

بَابُ الْكَمَاءِ وَالْعَجْوَةِ

باسی دوومہ لان و خورمای عہ جوہ

۶۸۰. عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ بْنِ عَمْرٍو بْنِ نُفَيْلٍ، يُحَدِّثُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: «أَنَّ الْكَمَاءَ مِنَ الْمَنِّ، الَّذِي أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ وَمَاؤُهَا شِفَاءٌ لِلْعَيْنِ».

سہ عیدی کوری زہیدی کوری عہمری کوری نوفیل ﷺ لہ پیغہ مہر ﷺ گیراویہ تہ وہ کہ (فہرموویہ تی): «دوومہ لان بہ شیکہ لہ و مہننہ (جوہرہ خواردنیکہ) کہ خوا بو بہ نو ئیسرائیلی دابہ زاند، وہ ئاوہ کہی دہرمانہ بو نہ خوشی چاو».

بَابُ النَّهْيِ عَنِ الدَّوَاءِ الْحَبِيثِ

باسی ریگری کردن لہ چارہ سہر کردن بہ دہرمانی پیس و خراپ

۶۸۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ شَرِبَ سُمًّا، فَقَتَلَ نَفْسَهُ، فَهُوَ يَتَحَسَّاهُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ، خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا».

ئہ بو ہو رہ پرہ ﷺ دہ لیت: پیغہ مہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «ہہر کہ سیک زہر

بخواته وه و به ژهر خوی بکوژیت، نه وه له پوژى دواييدا ژهره کهى به دهسته وه په و په یتا په یتا ده بخواته وه، ئیدی هه تاهه تايه له ناگرى دوزه خدا ده مینیته وه».

بَابُ دَوَاءِ عِرْقِ النِّسَاءِ

باسى چاره سهرى نه خووشى بادارى يان لاقهيشه

٦٨٢. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «شِفَاءُ عِرْقِ النِّسَاءِ، أَلْيَةُ شَاةٍ أَعْرَابِيَّةٍ تُذَابُ، ثُمَّ تُجْزَأُ ثَلَاثَةُ أَجْزَاءٍ، ثُمَّ يُشْرَبُ عَلَى الرَّيْقِ، فِي كُلِّ يَوْمٍ جُزْءٌ».

ئه نه سى كورى ماليك رضي الله عنه ده لیت: گویم له پیغه مبهرى خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: «چاره سهرى بادارى (لاقهيشه) بریتیه له چهورى مهريک که له دهشت بله وه پریت، چه ورییه کهى ده تویریته وه، پاشان ده کریته سى به ش، پاشان له خورینى (پیش نان خواردن) ده خوریته وه، هه روزه و به شیکى (ده خوریته وه)».

بَابُ دَوَاءِ الْجُرَاحَةِ

باسى چاره سهرى بريندارى

٦٨٣. عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ رضي الله عنه قَالَ: جُرِحَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، يَوْمَ أُحُدٍ، وَكُسِرَتْ رِبَاعِيَّتُهُ، وَهَشِمَتِ الْبَيْضَةُ عَلَى رَأْسِهِ، فَكَانَتْ فَاطِمَةُ تَغْسِلُ الدَّمَ عَنْهُ، وَعَلِيٌّ يَسْكِبُ عَلَيْهِ الْمَاءَ، بِالْمَجَنِّ، فَلَمَّا رَأَتْ فَاطِمَةُ أَنَّ الْمَاءَ لَا يَزِيدُ الدَّمَ إِلَّا كَثْرَةً أَخَذَتْ قِطْعَةً خَصِيرٍ، فَأَحْرَقَتْهَا، حَتَّى إِذَا صَارَ رَمَادًا، أَلْزَمَتْهُ الْجُرْحَ، فَاسْتَمْسَكَ الدَّمُ.

سه هلى كورى سه عدى ساعيدى رضي الله عنه ده لیت: له جهنگى ئو خوددا پیغه مبهرى خوا ﷺ بريندار بوو ددانه چوارینه کهى شكا و خودده کهى (کلاوه ئاسنینه کهى) له سه ريدا شكا، جا فاتیمه خوینه کهى (له روخسارى) ده شورده وه، پیشه وا عهلى به

قه لغانه كهى ناوى ده هينا و به سهریدا ده كرد، كاتيك فاتيমে سهرنجى دا ناوه كه ته نيا خوئنبه ربوونه كه زياتر ده كات، چوو پارچه هه سيريكي هينا و سووتاندى تاوه كوو بوو به سووتوو (خۆله ميش)، وه له سهر برينه كهى دانا، ئيدى خوئنبه ربوونه كه وه ستا.

بَابُ دَوَاءِ ذَاتِ الْجَنْبِ

باسى ده رمانى نه خووشى هه و كردنى په ردهى سيبه كان

٦٨٤. عَنْ أُمِّ قَيْسٍ بِنْتِ مِحْصَنٍ رضي الله عنها قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «عَلَيْكُمْ بِالْعُودِ الْهِنْدِيِّ - يَعْنِي بِهِ الْكُسْتُ -، فَإِنَّ فِيهِ سَبْعَةَ أَشْفِيَةٍ، مِنْهَا ذَاتُ الْجَنْبِ». قَالَ ابْنُ سَمْعَانَ: فِي الْحَدِيثِ: فَإِنَّ فِيهِ شِفَاءً مِنْ سَبْعَةِ أَدْوَاءٍ، مِنْهَا ذَاتُ الْجَنْبِ.

ئوم قه سى كچى مېحصن رضي الله عنها ده لیت: پئغه مبهرى خوا ﷺ فه رمويه تی: «گرنگى بدن به عودی هیندی - مه به سستی (الكست) بوو-، چونكه به راستی چاره سهرى ههوت نه خووشیه، له وانه نه خووشى هه و كردنى په ردهى سيبه كان». ئيبن سه معان له بارهى فه رمووده كه وه گوتى: به راستی چاره سهرى ههوت دهرد و نه خووشیه، له وانه نه خووشى هه و كردنى په ردهى سيبه كان.

بَابُ الدُّخَى

باسى تا

٦٨٥. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ عَادَ مَرِيضًا، وَمَعَهُ أَبُو هُرَيْرَةَ مِنْ وَعْكِ كَانَ بِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَبْشُرْ فَإِنَّ اللَّهَ يَقُولُ: هِيَ نَارِي أَسْلَطْتُهَا عَلَى عَبْدِي الْمُؤْمِنِ فِي الدُّنْيَا، لِتَكُونَ حَظَّهُ مِنَ النَّارِ، فِي الْآخِرَةِ».

ئه بو هورده پره رضي الله عنه ده گپريته وه: پئغه مبهرى ﷺ سهردانى نه خووشى كى كرد كه تووشى تا

ببوو و ئه بو هوړه پره شى له گه ل بوو، ئىنجا پيغه مبهري خوا ﷺ فهرمووى: «موژده ت لى بيت، چونكه به پراستى خوا ده فهرمويت: ئه و ئاگره له منه وه يه كه له دونيادا به سهر بنده ئيانداره كه ميدا زال ده كه م يوئوه وى به برى ئاگرى دوزه خ بكه ویت (واته: گوناھى پى ده سپرته وه)».

بابُ الْحِجَامَةِ

باسى كه له شاخ

٦٨٦. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَا مَرَزْتُ لَيْلَةً أُسْرِي بِي، بِمَلَأَ مِنَ الْمَلَايِكَةِ، إِلَّا كُلُّهُمْ يَقُولُ لِي: عَلَيْكَ، يَا مُحَمَّدُ بِالْحِجَامَةِ».

ئىبن عه عباس رضي الله عنه ده گپريته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تى: «ئهو شه وهى كه شه وړه ويم پى كرا، به لاي ههر كومه له فريشته يه كدا روښتېام، پييمان ده فهرموو: ئه ي موحه ممه د، گرينگى به كه له شاخ بده».

بابُ الْكُحْلِ بِالْإِثْمِدِ

باسى چاوپشتن به كل

٦٨٧. عَنْ جَابِرٍ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «عَلَيْكُمْ بِالْإِثْمِدِ عِنْدَ النَّوْمِ، فَإِنَّهُ يَجْلُو الْبَصَرَ، وَيُنْبِتُ الشَّعْرَ».

جابر رضي الله عنه ده لى ت: گويم له پيغه مبهري خوا ﷺ بوو ده يفهرموو: «له كاتى نوستندا گرينگى به كلې رهش بدن، چونكه به پراستى چاو پاك ده كاته وه و به هيزى ده كات، برژانگيش ده پروښته وه».

بَابُ يَقَعُ الذُّبَابُ فِي الْإِنَاءِ

باسی کاتیک میث ده که ویتته نیو ده فری خواردن

٦٨٨. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «فِي أَحَدِ جَنَاحِي الذُّبَابِ سُمٌّ، وَفِي الْآخَرِ شِفَاءٌ، فَإِذَا وَقَعَ فِي الطَّعَامِ، فَاْمَقْلُوهُ فِيهِ، فَإِنَّهُ يُقَدِّمُ السَّمَّ، وَيُؤَخِّرُ الشِّفَاءَ».

ئەبو سەعید رضی اللہ عنہ دە گێڕێتەو: پێغەمبەری خوا ﷺ فرمویەتی: «بالتیکی میث دەر د و ژەهری پێویە و بالە کە ی دیکە ی چارەسەر و شیفابەخشە، جا ئە گەر کەوتە نیو دەر و قایی یە کیکتانەو کە خوار دنی تیدا بوو، ئەوە میثە کە بەتەواوی نقووم بکەن تیدا، چونکە میث سەرەتا بالە ژەهراویە کە ی پیش دەخات (دەخاتە نیو خوار دنە کە)، بالە شیفابەخشە کە ی دوا دەخات».

بَابُ الْعَيْنِ

باسی چاوه زار

٦٨٩. عَنْ أَبِي أُمَامَةَ بْنِ سَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ: مَرَّ عَامِرُ بْنُ رَبِيعَةَ بِسَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ، وَهُوَ يَغْتَسِلُ فَقَالَ: لَمْ أَرْ كَالْيَوْمِ، وَلَا جِلْدَ مُحَبَّاتٍ فَمَا لَبِثَ أَنْ لُبِطَ بِهِ، فَأَتَيْتُ بِهِ النَّبِيَّ ﷺ فَقِيلَ لَهُ: أَدْرِكُ سَهْلًا صَرِيحًا، قَالَ: «مَنْ تَتَّهَمُونَ بِهِ»، قَالُوا عَامِرُ بْنُ رَبِيعَةَ، قَالَ: «عَلَامَ يَقْتُلُ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ، إِذَا رَأَى أَحَدَكُمْ مِنْ أَخِيهِ مَا يُعْجِبُهُ، فَلْيَدْعُ لَهُ بِالْبَرَكَةِ»، ثُمَّ دَعَا بِمَاءٍ، فَأَمَرَ عَامِرًا أَنْ يَتَوَضَّأَ، فَعَسَلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ، وَرُكْبَتَيْهِ وَدَاخِلَةَ إِزَارِهِ، وَأَمَرَهُ أَنْ يَصُبَّ عَلَيْهِ. قَالَ سُفْيَانُ: قَالَ مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ: وَأَمَرَهُ أَنْ يَكْفَأَ الْإِنَاءَ مِنْ خَلْفِهِ.

ئەبو ئومامە ی کوری سەهل ی کوری حونەیف رضی اللہ عنہ دە لیت: عامیری کوری رەبیعە

به لای سه هلی کوری حونه یفدا پویشت که خه ریکی خوشوردن بوو، جا گوتی: تا ئه ورؤ هیچ پیستیکی ئاوا سپی و ناسکم نه بینوه، هیئنده پی نه چوو که وت و بریندار بوو، جا سه هلیان هینایه خزمهت پیغهمبه ر ﷺ و پیمان گوت: ته ماشای سه هل بکه چی لی هاتووه، ئه ویش فهرمووی: «کی تومه تبار ده کهن (به وهی که چاوی لی داییت)؟»، گوتیان: عامیری کوری ره بیعه، فهرمووی: «بوچی یه کیکی له ئیوه براهی به کوشته ده دات، ئه گهر یه کیکی شتیکی له براهی بینی که پیی سه رسام بوو، ئه وه با دوعای به ره که تی بو بکات»، پاشان داوای ئاوی کرد، وه فهرمانی به عامیر کرد که ده ستوئیر بگریت و دهموچاوی و دهسته کانی تا ئانشک و قاچه کانی تا ئه ژنو بشوات و ژیر جله کانشی بشوات، وه فهرمانی پی کرد که ئاوه که به سه ره سه هلدای بریژیت. سوفیان گوتی: موعمه ره له زوهرییه وه گوتی: وه فهرمانی پی کرد که ئاوه که له پشتیه وه (پشتی سه هله وه) بریژیت.

بَابُ مَنْ اسْتَرْقِيَ مِنَ الْعَيْنِ

باسی ئه وه که سه ی نزا و پارانه وه ده کات بو چاوه زار

٦٩٠. عَنْ عُبَيْدِ بْنِ رِفَاعَةَ الزُّرَقِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَتْ أَسْمَاءُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ بَنِي جَعْفَرٍ تُصِيبُهُمُ الْعَيْنُ، فَأَسْتَرْقِي لَهُمْ قَالَ: «نَعَمْ، فَلَوْ كَانَ شَيْءٌ سَابِقَ الْقَدَرِ، سَبَقَتْهُ الْعَيْنُ».

عوبهیدی کوری ریفاعه ی زوره قی ﷺ ده لیت: ئه سماء ﷺ گوتی: ئه ی پیغهمبه ری خوا ﷺ مندا له کانی جه عفه ره زوو زوو ده بن به چاوه وه، ئایا دوعایان بو بکه م؟ فهرمووی: «به لی، ئه گهر شتیکی پیش قه ده ره بکه وتایه ئه وه چاوی پیس پیسی ده که وت».

٦٩١. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَتَعَوَّذُ مِنْ عَيْنِ الْجَانِّ، ثُمَّ أَعْيِنَ الْإِنْسَ، فَلَمَّا نَزَلَتِ الْمُعَوَّذَاتَانِ، أَخَذَهُمَا وَتَرَكَ مَا سِوَى ذَلِكَ.

ئه بو سه عید ﷺ ده لیت: پیغهمبه ری خوا ﷺ په نای ده گرت به خوا له چاوپیسیی

جنوکه کان، پاشان له چاویسی مروث، جا کاتیک هم دوو سووره ته: (الفلق) و (الناس) دابه زین، ئیدی هر ئه دوو سووره ته ی ده خویند و وازی له دوعا کانی دیکه هینا له و باره یه وه.

بَابُ رُقِيَةِ الْحَيَّةِ وَالْعُقْرِ

باسی دوعا کردن بؤ (پاریزران له) مار و دوو پشک

٦٩٢. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: لَدَعْتُ عُقْرَبَ رَجُلًا، فَلَمْ يَمَلِكْ لَيْلَتَهُ، فَقِيلَ لِلنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، إِنَّ فُلَانًا لَدَعْتَهُ عُقْرَبَ، فَلَمْ يَمَلِكْ لَيْلَتَهُ، فَقَالَ: «أَمَّا إِنَّهُ لَوْ قَالَ، حِينَ أَمْسَى: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، مَا ضَرَّهُ لَدَغُ عُقْرَبٍ حَتَّى يُصْبِحَ».

ئه بو هورده پره رضي الله عنه ده لیت: دوو پشکه به ک به کابرایه کی وه دا، جا شه وه که خه وی لی نه که وت، ئینجا به پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم گوترا: فلان که س دوو پشک پیوه ی داوه و شه وه که ی خه وی لی نه که وتوه، ئه ویش فهرمووی: «به راستی خو نه گهر هاتبا و ئیواره بیگوتبا: (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)، واته: په نا ده گرم به هه موو که لیاته ته واوه کانی خوا له شهر و خراپه ی دروستکراوه کانی، ئه وه تاوه کوو به یانی تووشی پیوه دانی دوو پشکه نه ده بو».

بَابُ مَا عُوذَ بِهِ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم، وَمَا عُوذَ بِهِ

باسی ئه و شتانه ی که پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم په نای به خوا گرتووه لییان و ئه وه شی که پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم پیی په نا گیراوه به خودا

٦٩٣. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِذَا أَتَى الْمَرِيضَ فَدَعَا لَهُ قَالَ: «أَذْهَبِ الْبَاسُ رَبَّ النَّاسِ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءٌ لَا يُعَادِرُ سَقَمًا».

عائيشه رضي الله عنها ده لیت: پیغمبره څو صلی الله علیه و آله کاتیک دهات بو لای نه خوښک دوعای بو ده کرد، ده یفرموو: «أَذْهَبَ الْبَاسُ رَبَّ النَّاسِ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا، وَاتِه: په روه ردگاری خه لکی نهو ئیش و نازاره لابه ره، وه شیفای بده تو شیفابه خشی، جگه له تو شیفابه خشی دیکه نییه، شیفایه کی وها که هیچ دهر د و نه خوښییه که به جی نه هیلت.»

۶۹۴. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها: أَنَّ النَّبِيَّ صلی الله علیه و آله كَانَ مِمَّا يَقُولُ لِلْمَرِيضِ بِرُاقِهِ بِاصْبِعِهِ: «بِسْمِ اللَّهِ، تُرْبَةُ أَرْضِنَا، بِرِيقَةٍ بَعْضِنَا، لِيُشْفَى سَقِيمُنَا بِإِذْنِ رَبِّنَا».

عائيشه رضي الله عنها ده گپړته وه: پیغمبر صلی الله علیه و آله له و دوعایانه ی که بو نه خوښی ده کرد نه وه بوو که په نجه ی شایه تماني به تف ده کرد و ده یخسته سهر زهوی، وه نهو خو له ی که به ده ستیه وه ده نوو سا ده یخسته سهر شوینی نازاره که و ده یفرموو: «بِسْمِ اللَّهِ، تُرْبَةُ أَرْضِنَا، بِرِيقَةٍ بَعْضِنَا، لِيُشْفَى سَقِيمُنَا بِإِذْنِ رَبِّنَا، وَاتِه: به ناوی خوا دوعات بو ده که م، نه وه خو له ی خاکی خو مانه به لیکي ده می موسولمانیک له خو مان، به ویستی خوا ده بیته شیف بو نه خوشان.»

۶۹۵. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رضي الله عنه: أَنَّ جِبْرَائِيلَ أَتَى النَّبِيَّ صلی الله علیه و آله، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ اشْتَكَيْتَ؟ قَالَ: «نَعَمْ»، قَالَ: «بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ، أَوْ حَاسِدٍ اللَّهُ يَشْفِيكَ، بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ».

نه بو سه عید رضي الله عنه ده گپړته وه: جبریل هاته خزمه ت پیغمبر صلی الله علیه و آله و فرمووی: نه ی موحه ممه د صلی الله علیه و آله نه خوښیت؟ فرمووی: «به لې»، (جبریل) فرمووی: «به ناوی خواوه دوعات بو ده که م له زیانی هه موو شتیک که نازارت بدات، له شهر و خراپه ی هه موو نه فسیک، یان له چاوی پیس، یان له که سی حه سوود، خوا شیفات بدات، به ناوی خواوه دوعات بو ده که م.»

بَابُ الْجَذَامِ

باسی گولی (گه‌پی)

٦٩٦. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «لَا تُدِيمُوا النَّظَرَ إِلَى الْمَجْذُومِينَ». ثَبِينَ عَنْ بَبَاسٍ رضی اللہ عنہ دِهْ گِیْرَتَه‌وَه: بِنِغَه‌مَبَه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم فَهَرَمُووِیَه‌تِی: «بِهَرْدَه‌وَام سَه‌یْرِی تَه‌وَانَه مَه‌کَه‌ن کَه‌وَا گَه‌ر و گولن».

كِتَابُ اللَّبَاسِ

په رتووكى بهرگ و پوښاك

بَابُ لِبَاسِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

باسى پوښاكى پيغه مبهري خوا ﷺ

٦٩٧. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي خَمِيصَةٍ لَهَا أَعْلَامٌ، فَقَالَ: «شَعَلْنِي أَعْلَامُ هَذِهِ، اذْهَبُوا بِهَا إِلَى أَبِي جَهْمٍ، وَأَتُونِي بِأَنْبِجَانِيَّتِهِ».

عائشه رضى الله عنه ده ليت: پيغه مبهري خوا ﷺ له پوښاكيدا نوښري كرد كه په نكاوړه ننگ و نه خشدار بوو، جا فهرمووى: «تهو پوښاكه سهرقالى كردم، بو ته بو جه همى بهر نه وه (چونكه تهو بوى هيڼابوو)، وه پوښاكىكى ساده م بو بينن».

بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا لَبَسَ ثَوْبًا جَدِيدًا

باسى كه سيك كه پوښاكى نوئى له بهر ده كات چى ده ليت

٦٩٨. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَأَى عَلَى عُمَرَ قَمِيصًا أَبْيَضَ فَقَالَ:

«تَوْبُكَ هَذَا غَسِيلٌ أَمْ جَدِيدٌ؟»، قَالَ: لَا، بَلْ غَسِيلٌ. قَالَ: «الْبَسْ جَدِيدًا، وَعِشْ حَمِيدًا، وَمُتْ شَهِيدًا».

ئىبن عومەر (ﷺ) ده گېریتتهوه: پیغه مبهری خوا (ﷺ) عومهری بینى کراسیكى سپى له بهردا بوو، بۆیه فهرمووی: «ئهو پۆشاکهت شۆردوووه یان نوئ و تازهیه؟»، گوتی: به لکوو شۆردراوه، فهرمووی: «ههردهم نوئ له بهر بکهیت و به خوشی و سوپاسگوزاری بژیت و به شههیدی بمریت».

بَابُ لُبْسِ الصَّوْفِ

باسی پۆشینى پۆشاکى خورى

٦٩٩. عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ (ﷺ) قَالَ: قَالَ لِي: يَا بُنَيَّ لَوْ شَهِدْتَنَا وَنَحْنُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) إِذَا أَصَابَتْنَا السَّمَاءُ، لَحَسِبْتُ أَنَّ رِيحًا رِيحَ الصَّانِ.

ئهو بو برده له باوکیهوه (ﷺ) ده گېریتتهوه، گوتویه تی: باوکم پیى گوتم: پۆله کهم ئه گهر کاتی خۆی ئیمه و پیغه مبهری خوات (ﷺ) بدیتبایه کاتیک بارانمان لى دهباری، وات دهزانی بۆنى مه پمان لى دیت (چونکه پۆشاکه که یان خوری بو).

بَابُ الْبَيَاضِ مِنَ الثِّيَابِ

باسی پۆشاکى سپى

٧٠٠. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (ﷺ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): «خَيْرُ ثِيَابِكُمُ الْبَيَاضُ فَالْبَسُوهَا، وَكَفُّوا فِيهَا مَوْتَاكُم».

ئىبن عه عباس (ﷺ) ده لیت: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموویه تی: «باشترینى پۆشاکه کانتان پۆشاکى سپیه، بۆیه له بهری بکهن و مردوووه کانیشتانى پى کفن بکهن».

بَابُ مَنْ جَرَّ ثَوْبَهُ مِنَ الْخُبَلَاءِ

باسی ئەو کەسە ی پۆشاکە کە ی لەدوا دەخشیت بەهۆی خۆبەگەورە زانینەوه

۷۰۱. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہما: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ الَّذِي يَجُرُّ ثَوْبَهُ مِنَ الْخُبَلَاءِ، لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

ئێبن عومەر رضی اللہ عنہما دەگێڕێتەوه: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فرمویەتی: «ئەو کەسە ی پۆشاکە کە ی لەدوا بخشیت لەبەر خۆبەگەورە زانین، لە پوژی قیامەتدا خوا تەماشای ناکات».

بَابُ لُبْسِ الْقَمِيصِ

باسی پۆشینێ کراس

۷۰۲. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: لَمْ يَكُنْ ثَوْبٌ أَحَبَّ إِلَيَّ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مِنَ الْقَمِيصِ. ثَوْبٌ سَهْلٌ مِمَّا دَهَلَيْتُ: هَيْجٌ يَخْتَلِكُ لَهْلَايَ يَتَغَمَّبُهُ خَوًّا ﷺ لَهُ كِرَاسٌ خَوْشٍ وَيسْتَرُ نَهْوَ.

بَابُ لُبْسِ السَّرَاوِيلِ

باسی لەبەرکردنی شەڕاویل

۷۰۳. عَنْ سُؤَيْدِ بْنِ قَيْسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: أَتَانَا النَّبِيُّ ﷺ فَسَاوَمَنَا سَرَاوِيلَ. سَوَّهْدِي كُورِي قَهْيَسٍ رضی اللہ عنہ دَهَلَيْتُ: يَتَغَمَّبُهُ ﷺ تَهْشِرْفِي هَيْنَا بُولَامَانَ مَامَهْ لَهْ شَهْرَاوَالِي لِي كَرْدِين.

بَابُ الْعِمَامَةِ السَّوْدَاءِ

باسى میزهري پهش

۷۰۴. عَنْ جَعْفَرِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ حُرَيْثٍ، عَنْ أَبِيهِ عليه السلام قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وآله يَخْطُبُ عَلَى الْمِنْبَرِ، وَعَلَيْهِ عِمَامَةٌ سَوْدَاءٌ.

جه عفهري کوری عه مری کوری حورپه یس له باوکیه وه عليه السلام ده گپړېته وه، گوتوویه تی: بینومه که پیغه مبهري عليه السلام له سهر دوانگه وتاری فهرمووه و میزهري پهشی له سهر بووه.

بَابُ إِرخَاءِ الْعِمَامَةِ بَيْنَ الْكُتَفَيْنِ

باسى بهردانه وهی لکی میزهري به نیوان شانه کاند

۷۰۵. عَنْ جَعْفَرِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ حُرَيْثٍ، عَنْ أَبِيهِ عليه السلام قَالَ: كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وآله وَعَلَيْهِ عِمَامَةٌ سَوْدَاءٌ قَدْ أُرْخِيَ طَرَفَيْهَا بَيْنَ كَتِفَيْهِ.

جه عفهري کوری عه مری کوری حورپه یس له باوکیه وه عليه السلام ده گپړېته وه، گوتوویه تی: وه کوو ئیستا چاوم له پیغه مبهري خوا عليه السلام بیت وایه که میزهريکی پهشی له سهر بوو لکه کانی به نیوان شانیدا شوړ کردبوونه وه.

بَابُ كَرَاهِيَةِ لُبْسِ الْحَرِيرِ

باسى ناپه سندی له بهرکردنی ناوړیشم (حه ریر)

۷۰۶. عَنْ الْبَرَاءِ رضي الله عنه قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وآله عَنِ الدِّبَاجِ، وَالْحَرِيرِ، وَالْإِسْتَبْرَقِ. بِهِاءٍ رضي الله عنه دهلېت: پیغه مبهري خوا عليه السلام نه هی کردووه له پوښینی ناوړیشم و نه وهشی

که لئی دروست ده کړیت (جا به هره ناوېکه وه بیت).

بَابُ مَنْ رُخَّصَ لَهُ فِي لُبْسِ الْحَرِيرِ

باسی نه وانه ی پټیان پی دراوه ئاوریشم پیوښن

۷۰۷. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَخَّصَ لِلزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ، وَلِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، فِي قَمِيصَيْنِ مِنْ حَرِيرٍ مِنْ وَجَعٍ كَانَ بِهِمَا حِكَّةٌ.

نه نه سی کوری مالیک رضی الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ مؤله تی به زوبه یری کوری عوام و عه بدورپه حماني کوری عه وف دا بو دوو کراسی ئاوریشم (که له بهری بکه ن)، له بهر نه و ئازاره ی که هه یانبوو، که بریتی بوو له خروو (واته: خروویان له جه سته دا بوو).

بَابُ لُبْسِ الْحَرِيرِ وَالذَّهَبِ لِلنِّسَاءِ

باسی له بهر کړدنی ئاوریشم و زیږ بو ئافره تان

۷۰۸. عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رضی الله عنه يَقُولُ: أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَرِيرًا بِشِمَالِهِ، وَذَهَبًا بِيَمِينِهِ، ثُمَّ رَفَعَ بِهِمَا يَدَيْهِ، فَقَالَ: «إِنَّ هَذَيْنِ حَرَامٌ عَلَى ذُكُورِ أُمَّتِي، حِلٌّ لِنِسَائِهِمْ». عه لی کوری نه بو تالیب رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ پارچه ئاوریشم کی به دهستی چه په وه گرتبوو زیریسی به دهستی راست، پاشان به رزی کردن و فهرمووی: «نه و دوو شته (ئاوریشم و زیږ) بو نیرینه ی ئوممه ته که م حه رامن و بو په گه زی میینه هه لالن».

بَابُ لُبْسِ الْأَخْمَرِ لِلرِّجَالِ

باسی پوښینی په نگی سوور بډ پیاوان

۷۰۹. عَنْ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَا رَأَيْتُ أَجْمَلَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مَتَرَجَّلاً فِي حُلَّةٍ حُمْرَاءَ. به پراء رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: هیچ که سیکم نه بینووه جوانتر بیت له پیغه مبهری خوا ﷺ کاتیک پوښاکي سوور و په شی له بهر ده کرد و سه ری شانه ده کرد.

بَابُ لُبْسِ النَّعَالِ وَخَلْعِهَا

باسی له پیگردنی نه عل و له پیگردنه وه بیان

۷۱۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا انْتَعَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِالْيُمْنَى، وَإِذَا خَلَعَ فَلْيَبْدَأْ بِالْيُسْرَى». ۲۸۷

نه بو هوړه پړه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «نه گهر ههر به کیکتان نه علی له بهر کرد با به لای راست ده ست پی بکات، وه نه گهر داشیکه ند با به لای چه پ ده ست پی بکات».

بَابُ الْخِضَابِ بِالْحِنَاءِ

باسی په ننگردن به خه نه

۷۱۱. عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ أَحْسَنَ مَا غَيَّرْتُمْ بِهِ الشَّيْبَ الْخِضَاءُ وَالْكَمَّ».

نه بو زهړ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «باشترین و جوانترین شتیک که په نگی (مووی سپی) پیریتانی پی بگورن، په نگی خه نه و وسمه یه».

تبييني:

(الکتم): جوړه ړووه کيکه له گه ل خه نه ټيکه ل ده کړيټ و مووی پي ړهنگ ده کړيټ و پي ده لين: وسمه.

بَابُ مَنْ تَرَكَ الْخِصَابَ

باسی نه و که سهی که سهر و ریشی ړهنگ ناکات

۷۱۲. عَنْ أَبِي جَحِيْفَةَ رضي الله عنه قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ هَذِهِ مِنْهُ بَيْضَاءُ. يَعْنِي عَنَقَقْتَهُ ثَبَوَ جَوْحَهُ يَفَهُ رضي الله عنه دهلټ: بينومه که پيغه مبهري خوا ﷺ ژير ليوي خواره ودي ړهنگي سپي بوو.

بَابُ كَرَاهِيَةِ كَثْرَةِ الشَّعْرِ

باسی ناپه سندی پرچی زور دريژ

۷۱۳. عَنْ وَائِلِ بْنِ حُجْرٍ رضي الله عنه قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ وَلِي شَعْرٌ طَوِيلٌ فَقَالَ: «ذُبَابٌ، ذُبَابٌ»، فَأَنْطَلَقْتُ فَأَخَذْتُهُ، فَرَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: «إِنِّي لَمْ أَغْنِكَ، وَهَذَا أَحْسَنُ». وائلي کوري حوجر رضي الله عنه دهلټ: که پرچم زور دريژ بوو پيغه مبهري مني بيني و فهرمووی: «شوومه، شوومه»، منيش چووم کورتم کرده وه، ئينجا پيغه مبهري مني بينيه وه و فهرمووی: «بيگومان من مه به ستم تو نه بوو، به لام نه وه يان جواتر و چاکتره».

بَابُ النَّهْيِ عَنِ الْقَرْعِ

باسی نه هيکردن له تاشيني هه نديکي پرچ و هيشتنه وهی نه وی ديکه

۷۱۴. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْقَرْعِ، قَالَ: وَمَا الْقَرْعُ؟

قَالَ: أَنْ يُخْلَقَ مِنْ رَأْسِ الصَّبِيِّ مَكَانٌ وَيُتْرَكَ مَكَانٌ.

ئيبن عومهر رحمه الله ده لیت: پیغه مبهري خوا رحمه الله نه هی کردووه له قه زهع، راوی لئی پرسى و گوتی: قه زهع چیه؟ گوتی: قه زهع ئه ووهیه که به شیکى پرچی سه ری مندا ل بتاشیت و به شیکى بهیلته وه.

بَابُ التَّحْتِمِ بِالْيَمِينِ

باسى ئه نگوستيله کردنه ده ستى راست

۷۱۵. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ رحمه الله: أَنَّ النَّبِيَّ رحمه الله كَانَ يَتَحْتِمُ فِي يَمِينِهِ.

عه بدوللاى کورى جه عفه ر رحمه الله ده گیریته وه: پیغه مبهري رحمه الله ئه نگوستيله ی ده کرده ده ستى راستى.

بَابُ التَّحْتِمِ فِي الْإِبْهَامِ

باسى ئه نگوستيله کردنه په نجه گه وره

۷۱۶. عَنْ عَلِيٍّ رحمه الله قَالَ: نَهَانِي رَسُولُ اللَّهِ رحمه الله أَنْ أَتَحْتِمَ فِي هَذِهِ وَفِي هَذِهِ، يَعْنِي الْخِنْصَرَ وَالْإِبْهَامَ.

عه لى رحمه الله ده لیت: پیغه مبهري خوا رحمه الله نه هی لى کردووم که ئه نگوستيله بکه مه ئه و په نجه و ئه و په نجه یان، واته: په نجه تووته و په نجه گه وره.

كِتَابُ الْأَدَبِ

په رتووکي ئاداب و ئاکار

بَابُ رِ الْوَالِدَيْنِ

باسی چاکوون له گهل دایک و باوک

۷۱۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَنْ أَبَرُّ؟ قَالَ: «أُمُّكَ»، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «أُمُّكَ»، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «أَبَاكَ»، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «الْأُذُنَى فَلِأُذُنَى».
 نه بو هوړه پره رضي الله عنه ده لیت: گوتیان: نهی پیغه مبهری خوا رضي الله عنه له گهل کیدا زور چاکه کار بم؟ فهرمووی: «دایکت»، گوتی: پاشان کی؟ فهرمووی: «دایکت»، گوتی: پاشان کی؟ فهرمووی: «باوکت»، گوتی: پاشان کی؟ فهرمووی: «نه و جار نزیکت و نزیک (واته: کی لیت نزیکتره نه ویان زیاتر هه قی به سه رته وه هه یه، له وهی که لیت دوورتره)».

۷۱۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَجْزِي وَلَدٌ وَالِدَهُ، إِلَّا أَنْ يَجِدَهُ مَمْلُوكًا فَيَشْتَرِيَهُ فَيُعْتِقَهُ».

نه بو هوړه پره رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا رضي الله عنه فهرمووی: «هیچ مندالیک ناتوانیت

چاکه‌ی باوکی بداته‌وه، مه‌گەر باوکی کۆیله بیت و ئەویش بیکرێته‌وه و ئازادی بکات».

۷۱۹. عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رضی اللہ عنہ: سَمِعَ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم يَقُولُ: «الْوَالِدُ أَوْسَطُ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ، فَأَضِعْ ذَلِكَ الْبَابَ أَوْ احْفَظْهُ».

ئەبو دەرداء رضی اللہ عنہ دە‌گێڕێته‌وه: گوئی له پیغه‌مبەر صلی اللہ علیہ وسلم بووه ده‌یفه‌رموو: «باوک ده‌رگای نێوه‌راستی به‌هه‌شته، جا (خۆت سه‌رپشکی)، یان ئەو ده‌رگایه‌ داخه و وازی لی بینه، یان پارێزگاری لی بکه و ده‌ستی پێوه‌ بگره».

بَابُ بِرِّ الْوَالِدِ وَالْإِحْسَانِ إِلَى الْبَنَاتِ

باسی چاکه‌ی باوک و چاکه‌کردن له‌گه‌ل کچه‌کاندا

۲۹۱

۷۲۰. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا: قَالَتْ: قَدِمَ نَاسٌ مِنَ الْأَعْرَابِ عَلَى النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم فَقَالُوا: أَتَقْبَلُونُ صَبِيَانَكُمْ؟ قَالُوا: نَعَمْ، فَقَالُوا: لَكِنَّا وَاللَّهِ مَا نَقْبَلُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم: «وَأَمْلِكُ أَنْ كَانَ اللَّهُ قَدْ نَزَعَ مِنْكُمْ الرَّحْمَةَ؟».

عائشه رضی اللہ عنہا ده‌لێت: کۆمه‌لێک له‌ ده‌شته‌کیه‌کان هاتن بۆ خزمه‌ت پیغه‌مبەر صلی اللہ علیہ وسلم، گوتیان: ئایا تێوه‌ منداڵه‌کانتان ماچ ده‌که‌ن؟ گوتیان: به‌لێ، ئەوانیش گوتیان: به‌لام سوێند به‌ خوا تێمه‌ ماچیان ناکه‌ین، بۆیه‌ پیغه‌مبەر صلی اللہ علیہ وسلم فه‌رمووی: «جا من ده‌سه‌لاتی چیم هه‌یه‌ که‌ خوا سۆز و به‌زه‌یی له‌ دلتاندا نه‌هێشتوه؟!».

۷۲۱. عَنْ يَعْلَى الْعَامِرِيِّ رضی اللہ عنہ: أَنَّهُ قَالَ: جَاءَ الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ يَسْعَيَانِ إِلَى النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم، فَصَمَّهَمَا إِلَيْهِ وَقَالَ: «إِنَّ الْوَلَدَ مَبْخَلَةٌ مَجْبَنَةٌ».

یه‌علا‌ی عامیری رضی اللہ عنہ ده‌لێت: حه‌سه‌ن و حوسه‌ین رضی اللہ عنہما هاتن و به‌راکردن چوونه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبەر صلی اللہ علیہ وسلم، پیغه‌مبەریش صلی اللہ علیہ وسلم له‌باوه‌شی کردن و به‌خۆیه‌وه‌ گوشینی و فه‌رمووی: «به‌راستی منداڵ هۆکاری په‌زیلی و چروکی و ترستوکی باوک و

دايکيه تي (به هوی منداله وه باوک ده ست به ماله که يه وه ده گريّت و نابه خشيت تا بو منداله که ي کو بکاته وه، هه ر به هوی منداله که وه له مردن ده ترسيّت و ناچيته غه زه و ترسنوک ده بيت)».

۷۲۲. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ فَصَبَرَ عَلَيْهِنَّ، وَأَطْعَمَهُنَّ، وَسَقَاهُنَّ، وَكَسَاهُنَّ مِنْ جَدَّتِهِ كُنَّ لَهُ حِجَابًا مِنَ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

عوقبه ی کوری عامیر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: «هه ر که سیک سی کچی هه بیت و له سهریان ئارام بگریّت و خواردن و خواردنه وه و پوشاکیان یی بدات له مال و سامانی خوی (به ییی پیویست)، نه وه له پوژی قیامه تدا بوی ده بن به په رده و ریگر له ئاگر».

بَابُ حَقِّ الْجَوَارِ

باسی مافی دراوسی

۷۲۳. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَا زَالَ جَبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ، حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورُّهُ».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده گپریته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموو یه تی: «به رده وام جبیریل باسی مافی دراوسی بو ده کردم، هه تا وای لی هات گومان بکه م که (دراوسی) میرات له یه کدی ده گرن».

بَابُ إِمَاطَةِ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ

باسی لابردنی درک و دال و ناره حه تی له سه رپیگا

۷۲۴. عَنْ أَبِي بَرْزَةَ الْأَسْلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، ذُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ أَنْتَفِعَ بِهِ،

قَالَ: «اعْزِلِ الْأَذَى عَنْ طَرِيقِ الْمُسْلِمِينَ».

ئەبو بەرزەى ئەسلەمى ﷺ دەلىت: گوتم: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ بۆ كارىك رېتوئىنېم بىكە كە سوودى ھەبىت بۆم، ھەرمووى: «دېرك و دال و نارەھەتى لەسەر رېگای موسولمانان لادە».

بَابُ الرَّفْقِ

باسى نەرمونىانى

۷۲۵. عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْبَجَلِيِّ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ يُحْرِمِ الرَّفْقَ يُحْرِمِ الْخَيْرَ».

جەرىرى كۆرى عەبدوللاى بەجەلى ﷺ دەلىت: پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەرموویەتى: «ھەر كەسك لە نەرمونىانى بېبەش بىت، ئەو ھە خىر و چاكەيەكى زۆرى لەدەست داو».

۷۲۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرَّفْقَ، وَيُعْطِي عَلَيْهِ مَا لَا يُعْطَى عَلَى الْعُنْفِ».

ئەبو ھورەیرە ﷺ دەگەرپتەو: پىغەمبەر ﷺ ھەرموویەتى: «خو نەرمونىانە و نەرمونىانىشى خۆش دەوئ، ئەو ھى بە كەسى نەرمونىانى دەبەخشىت بەھوى نەرمونىانىيە كەيەو، بە كەسى توند و دلرەقى نابەخشىت».

بَابُ الْإِحْسَانِ إِلَى الْمَمَالِكِ

باسى چاكەكردن لەگەل ژێردەستەكان

۷۲۷. عَنْ أَبِي ذَرٍّ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِخْوَانُكُمْ جَعَلَهُمُ اللَّهُ تَحْتَ

أَيِّدِيكُمْ، فَأَطِعْمُوهُمْ مِمَّا تَأْكُلُونَ، وَالْبِسُوهُمْ مِمَّا تَلْبَسُونَ، وَلَا تَكْلَفُوهُمْ مَا يَغْلِبُهُمْ، فَإِنْ كَلَّفْتُمُوهُمْ فَأَعِينُوهُمْ».

ئەبو زەررە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغممبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرمویەتی: «(بەندە و کۆیلەکان) برای ئیوەن و خوا ئەوانی خستۆتە ژێر دەستی ئیوە، جا خۆتان چی دەخۆن ئەوەیان بدەنێ بیخۆن، چی دەپۆشن لەو پۆشاکەش بیانەنێ بیپۆشن، هەرگیز کاریک که له توانایاندا نییه مه‌یخه‌نه سەر شانیان، خۆ ئەگەر کاری قورستان خسته سەر شانیان ئەوه خۆشتان یارمه‌تیان بدن».

بَابُ إِفْشَاءِ السَّلَامِ

باسی سلاوکردن

٧٢٨. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوْ لَا أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ، أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغممبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرمویەتی: «سویند بەو زاتەى گىانی منى بە دەستە تاكوو بڕوا نەهێنن ناچنە نێو بەهەشتەوه، بڕواشتان دانا مەزرىت هەتا يەكديتان خوڤ دەويت، ئايا شتيكتان پي نەلیم که ئەگەر بیکەن بەهۆیەوه يەكديتان خوڤ دەويت؟ زۆر سلاو لەیەكدی بکەن و بلاوی بکەنەوه لە نێوانتاندا».

بَابُ رَدِّ السَّلَامِ

باسی وه‌لامدانەوه‌ی سلاو

٧٢٩. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ لَهَا: «إِنَّ جِبْرَائِيلَ يَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ»، قَالَتْ، وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ.

عائشه رضي الله عنها ده گېرىته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ پيى فرمووه: «جبريل سلاوت لى ده كات»، نه ویش گوتى: سلاو و سوز و بهزه بى خوا له سهر نه ویش بيت.

بَابُ رَدِّ السَّلَامِ عَلَى أَهْلِ الذِّمَّةِ

باسى وه لامدانه وهى سلاوى (أهل الذمة)

۷۳۰. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها: أَنَّهُ أَتَى النَّبِيَّ ﷺ نَاسٌ مِنَ الْيَهُودِ فَقَالُوا: السَّامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقَالَ ﷺ: «وَعَلَيْكُمْ».

عائشه رضي الله عنها ده گېرىته وه: خه لكاتيك له جووله كه هاتن بو خزمهت پيغه مبهري ﷺ، جا گوتيان: (السام عليك يا ابا القاسم)، واته: مردن له سهر تو بيت نهى نه بولقاسيم، پيغه مبهريش ﷺ فرمووى: «له سهر تيوهش».

بَابُ السَّلَامِ عَلَى الصَّبْيَانِ وَالنِّسَاءِ

باسى سلاو كردن له مندالان و له ژنان

۷۳۱. عَنْ أَنَسٍ رضي الله عنه قَالَ: أَتَانَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَخَنُ صِبْيَانُ، فَسَلَّمَ عَلَيْنَا. نُه نهس ﷺ ده ليت: ئيمه مندال بووين پيغه مبهري خوا ﷺ ته شريفى هات بو لامان و سلاوى لى كردين.

بَابُ الْمُصَافَحَةِ

باسى ته ووقه كردن

۷۳۲. عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْ مُسْلِمَيْنِ يَلْتَقِيَانِ

فَيَصَافَحَانِ، إِلَّا غُفِرَ لَهُمَا قَبْلَ أَنْ يَتَفَرَّقَا».

به پرائی کوری عازیب ﷺ ده لیت: پیغمبره ری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «ہہ رکات دوو موسولمان بہیہ کدی ده گہن و تہوقہ ده کهن، ئہوہ بیگومان لہ گوناہہ کانیان دہبووردین، پیش ئہوہی لہیہ کدی جیا بینہوہ».

بَابُ تَشْمِيتِ الْعَاطِسِ

باسی وہ لامدانہ وہی کہ سیک کہ دہ پڑمیت

۷۳۳. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: عَطَسَ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ، فَشَمَّتَ أَحَدُهُمَا، وَلَمْ يُشَمِّتِ الْآخَرَ، فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، عَطَسَ عِنْدَكَ رَجُلَانِ فَشَمَّتَ أَحَدُهُمَا وَلَمْ تُشَمِّتِ الْآخَرَ، فَقَالَ: «إِنَّ هَذَا حَمِدَ اللَّهَ، وَإِنَّ هَذَا لَمْ يَحْمَدِ اللَّهَ».

ئہ نہسی کوری مالیک ﷺ ده لیت: دوو پیاو لہ خزمہت پیغمبرہ دا ﷺ پڑمین، جا پیغمبر ﷺ وہ لامی یہ کیکیانی دایہوہ و وہ لامی ئہوی دیکہی نہ دایہوہ، گوترا: ئہی پیغمبره ری خوا ﷺ دوو کہس لہ خزمہت جہ نابتدا پڑمین و وہ لامی یہ کیکیانت دایہوہ و وہ لامی ئہوی دیکہت نہ دایہوہ؟ فہرمووی: «ئہوہ یان (کہ وہ لام دایہوہ دوا ی پڑمین) سوپاسی خوا ی کرد و گوتی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، بہ لام ئہوی دیکہ (الْحَمْدُ لِلَّهِ) سی نہ گوت».

بَابُ النَّهْيِ عَنْ سَبِّ الرِّيحِ

باسی ریگریکردن لہ جنیودان بہ با

۷۳۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تُسُبُّوا الرِّيحَ فَإِنَّهَا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ تَأْتِي بِالرَّحْمَةِ وَالْعَذَابِ، وَلَكِنْ سَلُّوا اللَّهَ مِنْ خَيْرِهَا وَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهَا».

ئہبو ہورہ پرہ ﷺ ده لیت: پیغمبره ری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «جنیو بہ با مہدہن،

چونکه له لايهن خواوه دیت، ههم به ره حمه تهوه دیت و ههمیش به سزا، به لکوو داواى خىروىبرى بایه که له خوا بکه و له شهر و خراپه کانى په نا به خوا بگرن».

بَابُ مَا يُسْتَحَبُّ مِنَ الْأَسْمَاءِ

باسى ئەو ناوانه‌ی خو‌شه‌و‌یستن و سوننه‌تن بۆ ناوانان

۷۳۵. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «أَحَبُّ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللَّهِ ﷻ: عَبْدُ اللَّهِ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ».

ئىبن عومەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گيرتهوه: پيغه مبهەر ﷺ فهرموويه تی: «خو‌شه‌و‌یست‌رين ناو له لای خوا ﷻ بریتیه له: عه‌بدو‌ل‌لا و عه‌بدو‌رره‌حمان».

بَابُ مَا يُكْرَهُ مِنَ الْأَسْمَاءِ

باسى ئەو ناوانه‌ی که ناپه‌سندن

۷۳۶. عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَيْنٌ عِشْتُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ، لِأَنْتَهَيْنَ أَنْ يُسَمَّى: رَبَاحٌ، وَنَجِيحٌ، وَأَفْلَحٌ، وَنَافِعٌ، وَيَسَارٌ».

عومهرى كورى خه‌تتاب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێت: پيغه مبه‌رى خوا ﷺ فهرموويه تی: «ئه‌گه‌ر خوا پێى خو‌ش بێت و بزیم، ئەوه ناوانانى: (رباح) و (نجیح) و (أف‌لح) و (نافع) و (يسار) تان لى قه‌ده‌غه ده‌که‌م».

بَابُ الْجَمْعِ بَيْنَ اسْمِ النَّبِيِّ ﷺ وَكُنْيَتِهِ

باسى ناوانان به نازناو و ناوى پيغه مبه‌ر ﷺ

۷۳۷. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، بِالْبَقِيعِ فَنَادَى رَجُلٌ رَجُلًا يَا أَبَا

الْقَاسِمِ فَالتَفَتَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: إِنِّي لَمْ أَغْنِكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «تَسَمَّوْا بِاسْمِي، وَلَا تَكْنُؤُوا بِكُنْيَتِي».

نه نه س ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ له به قیغ بوو، جا پیاوړیک بانگی پیاوړیکی کرد (و گوتی): نهی نه بولقاسیم، پیغه مبهری خوا ﷺ تاوړی لی دایه وه، پیاوه که ش گوتی: مه به ستم جه نابت نه بوو، بویه پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «به ناوی من ناوی مندا له کانتان بنین، به لام نازناوم مه کهن به نازناو بوخوتان».

بَابُ الْمَدْحِ

باسی پیا ه لدان

۷۳۸. عَنِ الْمُقَدَّادِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ نَخْتُوَ فِي وُجُوهِ الْمَدَّاحِينَ التُّرَابَ.

مقدادی کوړی عمر ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمانی یی کردوین که وا خول و گل پیرزیننه ده موچاوی نهو که سهی که پیا ه لدان ده کات.

۷۳۹. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَدَحَ رَجُلٌ رَجُلًا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَيْحَكَ قَطَعْتَ عُثْقَ صَاحِبِكَ» مِرَارًا، ثُمَّ قَالَ: «إِنْ كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحًا أَخَاهُ فَلْيَقُلْ: أَحْسِبُهُ وَلَا أُزَيِّ عَلَى اللَّهِ أَحَدًا».

عبد وړه حمانی کوړی نه بو به کره له باوکیه وه ﷺ ده گپړته وه، گوتوویه تی: پیاوړیک له خرمه تی پیغه مبهری خوا ﷺ به پیاوړیکی دیکه یدا ه لدا (مه دحی کرد)، بویه پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «هاوار بو تو! گهر دنی هاوړیکه ت پری»، چه ند جار وای فهرموو، پاشان فهرمووی: «نه گهر یه کیکتان ویستی مه دحی برا که ی بکات، با بلیت: وا ده زانم (تاوا و تاوا باشه)، به هیچ جوړیک له جیگای خوا پاکانه ی بو ناکم (واته: به گومانه وه باسی بکات و مه دحی بکات، چونکه پاکانه کردن بو به نده کان ته نها مافی خوایه)».

بَابُ الْمُسْتَشَارِ مُؤْتَمَنٌ

باسی ټولو ژکار چی متمانه یه

۷۴۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْمُسْتَشَارُ مُؤْتَمَنٌ».

نه بو هورېره رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموویه تی: «ټولو ژکار چی گای متمانه یه و پیوسته به متمانه و راستیه وه وه لام بداته وه».

بَابُ الشُّعْرِ

باسی شیعر (هونراوه)

۷۴۱. عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ مِنَ الشُّعْرِ حِكْمَةً».

نوبه ی کوری که عب رضی الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموویه تی: «به راستی هونراوه ی واهه یه دانایی و لیزانی تیدایه».

بَابُ مَا كُرِهَ مِنَ الشُّعْرِ

باسی نهو شتانه ی ناپه سندن له شیعر دا

۷۴۲. عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رضی الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «لَأَنْ يَمْتَلِيَ جَوْفُ أَحَدِكُمْ قَيْحًا حَتَّى يَرِيَهُ، خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمْتَلِيَ شِعْرًا».

سه عدی کوری نه بو وه ققاص رضی الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموویه تی: «له راستیدا نه گهر به کیکتان نیوسکی پر بیت له کیم و زوخوا و تاکوو نیوسکی ویران بکات بوی باشره له وهی که پری بکات له شیعر».

بَابُ كَرَاهِيَةِ الْوَحْدَةِ

باسی ناپه سندی ته نیا بوون

۷۴۳. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَوْ يَعْلَمُ أَحَدُكُمْ مَا فِي الْوَحْدَةِ، مَا سَارَ أَحَدٌ بِلَيْلٍ وَحْدَهُ».

ئيبين عومهر رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «ئہ گہر یہ کیکتان بزائن ته نیایی چونه و چی تیدایہ، ئہ وه هہر گیز هیچ کہس شہوانہ به ته نیا نہ دہہ پوشت به ریگادا».

بَابُ إِطْفَاءِ النَّارِ عِنْدَ الْمَيْتِ

باسی کوژاندنہ وهی ناگر له کاتی نوشتندا

۷۴۴. عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ رضی الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «لَا تَتْرُكُوا النَّارَ فِي بُيُوتِكُمْ حِينَ تَنَامُونَ».

سالم له باوکیه وه رضی الله عنه ده گپرتہ وه: پیغه مبهر ﷺ فہرموویہ تی: «کاتیک کہ ده خه ون ناگر له مالہ کانتان به جی مه هیلن (بیکوژننه وه)».

بَابُ لَا يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُونَ الثَّالِثِ

باسی به نهی نی قسه کردنی دوو کهس جیا له کهسی سییهم

۷۴۵. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً فَلَا يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُونَ صَاحِبِهِمَا، فَإِنَّ ذَلِكَ يَحْزُنُهُ».

عه بدوللا رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «هہر کاتیک بوون به سی

که س، نه وه با دوو انیان به یې هاورېکه یان چه چپ نه کهن، چونکه نه و کاره دلته نگی ده کات».

باب ثَوَابِ الْقُرْآنِ

باسی پاداشتی قورټان

۷۴۶. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يُقَالُ لِصَاحِبِ الْقُرْآنِ إِذَا دَخَلَ الْجَنَّةَ أَقْرَأُ وَاصْعَدُ، فَيَقْرَأُ وَيَصْعَدُ بِكُلِّ آيَةٍ دَرَجَةً حَتَّى يَقْرَأَ آخِرَ شَيْءٍ مَعَهُ».

نه بو سه عیدی خودری رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «هرکات قورټان خوین چووه نیو به هه شت پیی ده گوت ریت: بخوینه و به سهر پله کانی به هه شتدا سهر بکه وه، نه ویش قورټان ده خوینیت و له گهل هر ټایه ټیک پله یه ک سهر ده که ویت، هه تا کوو کوتا ټایه ت که له به ریه تی ده یخوینیت».

۷۴۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «{قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ}، تَعْدِلُ ثُلُثَ الْقُرْآنِ».

نه بو هوړه پره رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «{قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} (سوړه تی: الإخلاص)، به رانه ره به سییه کی قورټان».

باب فَضْلِ الذِّكْرِ

باسی پیگه و گه وره یی زیکر کردن

۷۴۸. عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «أَلَا أُتَبِّئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ وَأَرْصَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ، وَأَرْفَعُهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرٌ لَّكُمْ مِنْ إِعْطَاءِ الذَّهَبِ وَالْوَرِقِ، وَمِنْ

أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ، وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟» قَالُوا: وَمَا ذَاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «ذِكْرُ اللَّهِ»، وَقَالَ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ: مَا عَمِلَ امْرُؤٌ بِعَمَلٍ أُنْجِيَ لَهُ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ ﷻ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ.

ئەبو دەرداء ﷺ دە گێڕێتەو: پێغه مبه ر ﷺ فەرموویەتی: «ئایا باشتیرینی کردەوێ کانتان پێ بلێم، کە زیاتر لە هەموویان جینگای پەزامەندی خوای خاوەن و پەروەردگارتانە و هۆی بەرزترین پلەتانە و لە بەخشینی زێر و زیو بۆتان باشتەر، چاکترە بۆتان لەوێ کە بە دوژمنتان بگەن و لە گەردنیا ن بدەن و لە گەردنتان بدەن؟»، گوتیان: ئەو پێغه مبه ری خوا ﷺ جا ئەوێ چیه (ئاوا پاداشتی ههیه)؟ فەرمووی: «یادی خوا»، وە موغازی کۆری جەبەل ﷺ گوتی: هیچ کردەوێ کە مەرووف بۆ پەرگاربوون لە سزای خوا ﷺ ناگاتە یادی خوا.

٧٤٩. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَأَبِي سَعِيدٍ ﷺ يَشْهَدَانِ بِهِ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلِسًا يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِيهِ إِلَّا حَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ، وَتَغَشَّتْهُمُ الرَّحْمَةُ، وَتَنَزَّلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ، وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ».

ئەبو هورەیره و ئەبو سەعید ﷺ شاھیدی دەدەن کە پێغه مبه ر ﷺ فەرموویەتی: «بێگومان هەر کۆر و مەجلیسیک کە دادەنیشن و یادی خوای تیدا دەکەن ئەوێ فریشتەکان دەوریان دەدەن و پەحمەت و میهره بانی خوا دایان دەپۆشیت و ئارامی و دلنەوایی دادەبەزێتە سەریان، خوا لەلای ئەوانە ی کە لەلای زاتی خوان باسیان دەکات».

٧٥٠. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ ﷺ: أَنَّ أَعْرَابِيًّا قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ شَرَائِعَ الْإِسْلَامِ قَدْ كَثُرَتْ عَلَيَّ، فَأَنْبِئْنِي مِنْهَا بِشَيْءٍ أَتَشَبَّثُ بِهِ قَالَ: «لَا يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ ﷻ».

عەبدوللای کۆری بوسر ﷺ دە گێڕێتەو: دەشتەکیێ ک بە پێغه مبه ری خوای ﷺ گوت: بەپراستی دروشم و شیعارەکانی ئیسلام لەسەر من زۆر بوون، جا ئەگەر شتیکم پێ بفەرموویت کە بەبەردەوامی دەستی پێو بگرم، فەرمووی: «با هەمیشە

زمانت پاراو بىت به يادى خوا ﷺ».

بَابُ فَضْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

باسى پيگه و گه وره يى: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

۷۵۱. عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْ نَفْسٍ تَمُوتُ تَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، يَرْجِعُ ذَلِكَ إِلَى قَلْبٍ مُوقِنٍ إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهَا». موعازى كورى جه بهل ﷺ ده لىت: پيغه مبهرى خوا ﷺ فەر موويه تى: «هيچ كه سىك نيه كه بمرىت و شايه تى بدات كه هيچ په رستراونكى به ههق نيه جگه له زاتى خوا، شايه تى بدات كه من پيغه مبهرى خوا ﷺ، ئه وهش له دلىكى پر له يه قينه وه بلىت، چه تمهن خوا لىي خوش ده بىت».

۴۰۲

بَابُ فَضْلِ التَّسْبِيحِ

باسى پيگه و گه وره يى ته سبيحات

۷۵۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ مِائَةً مَرَّةً، غُفِرَتْ لَهُ ذُنُوبُهُ، وَلَوْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ». ئه بو هوړه پره ﷺ ده لىت: پيغه مبهرى خوا ﷺ فەر موويه تى: «هه ر كه سىك سه د جار بلىت: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ)، ئه وه له گونا هه كانى ده بوورد رىت ئه گه ر به ئه ندازه ي كه فى ده ر ياش بن».

بَابُ الْإِسْتِغْفَارِ

باسی داواکردنی لیخو شبوون

۷۰۳. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہما قَالَ: إِنْ كُنَّا لَنَعُدُّ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي الْمَجْلِسِ يَقُولُ: «رَبِّ اغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ»، مِائَةً مَرَّةً.

ئيبين عومهر رضی اللہ عنہما ده لیت: ئیمه له مه جلیس و کوری پیغه مبه ری خوادا ﷺ حیسابمان ده کرد که سه د جار ده یفه رموو: «رَبِّ اغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ».

کتاب الدعاء

پہرتووکى دوعا و پارانهوه

باب فضل الدعاء

باسى ييگه و گه وره يى پارانه وه

۷۵۴. عَنِ الثَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ الدُّعَاءَ هُوَ الْعِبَادَةُ»، ثُمَّ قَرَأَ: «{وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ} غافر: ۶۰».

نوعمانى كورى به شير رضي الله عنه ده ليت: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي: «بيگومان پارانه وه په رسته شه»، پاشان (ئهم ثابته تي) خوينده وه: «{وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ}»، واته: وه په روه ردگار تان فهرموويه تي: ليم بپارينه وه وه لامتان ده ده مه وه».

باب دعاء رسول الله ﷺ

باسى پارانه وه ي پيغه مبهري خوا ﷺ

۷۵۵. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى،

وَالْتَقَى، وَالْعَفَافَ، وَالْغِنَى».

عه بدوللا ﷺ ده گپړته وه: پیغه مبهري خواى ﷺ ده یفه رموو: «خوايه داواى پښموى و پاريزگارى و ده ست و دم و داوښپاکى و بينيازيت لى ده که م».

۷۵۶. عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ: عَلَّمَنِي دُعَاءً أَذْعُو بِهِ فِي صَلَاتِي، قَالَ: «قُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ».

نه بو به كرى صديق ﷺ ده گپړته وه: به پیغه مبهري خواى ﷺ گو توه: پارانه وه په كم فیر بکه که له نتيو نویره کاندې پنی بیارپمه وه، فهرمووى: «بلى: خوايه من زولم و ستمى زورم له خوم کردوه، جگه له تو که سيش له گوناوه و تاوان خوش نابیت، لیخو شبوونى خوتم بى بیه خشه له لایه ن خوته وه، وه به زه بیت پیمدا بیت وه، هه خوت خاوه نى لیخو شبوون و به زه بى و میهره بانیت».

۴۰۷

۷۵۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ يَقُولُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْأَرْبَعِ: مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ».

نه بو هوریه ره ﷺ ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ ده یفه رموو: «خوايه گيان په نا به تو ده گرم له چوار شت: له زانستیک که سوودى نه بیت، له دلنیک که ته قوا و خواپه رستى تیدا نه بیت، له سهر سووربوون و تیرنه بوون له ههوا و ثاره زووه کانی دونیا، له پارانه وه په ک که وه لام نه درپته وه».

بَابُ مَا تَعَوَّذَ مِنْهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

باسى نه وه ی که پیغه مبهري خوا ﷺ په نای به خوا گرتوه لى

۷۵۸. عَنْ فَزْوَةَ بِنِ ثَوْبَلٍ ﷺ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ ﷺ: عَنْ دُعَاءٍ كَانَ يَدْعُو بِهِ

رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَتْ: كَانَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ، وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ».

فهروهي كوري نهوفل ﷺ دهليټ: پرسيارم له عائشه ﷺ کرد دهربارهی پارانهويه که پیغمبري خوا ﷺ پيی دهرپارايهوه، نهویش گوتي: دهيفهرموو: «خوايه من پهناټ پيی ده گرم له خراپهي نهوهی که کردوومه و له خراپهي نهوهی نه مکر دووه».

بَابُ الدُّعَاءِ بِالْعَفْوِ وَالْعَافِيَةِ

باسی پارانهوهی لیخو شبوون و له شساغی

٧٥٩. عَنْ أَوْسَطَ بْنِ إِسْمَاعِيلَ الْبَجَلِيِّ: أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا بَكْرٍ ﷺ حِينَ قُبِضَ النَّبِيُّ ﷺ يَقُولُ: قَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي مَقَامِي هَذَا عَامَ الْأَوَّلِ، ثُمَّ بَكَى أَبُو بَكْرٍ، ثُمَّ قَالَ: «عَلَيْكُمْ بِالصَّدَقِ، فَإِنَّهُ مَعَ الْبِرِّ وَهُمَا فِي الْجَنَّةِ، وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ، فَإِنَّهُ مَعَ الْفُجُورِ وَهُمَا فِي النَّارِ، وَسَلُّوا اللَّهَ الْمُعَافَاةَ، فَإِنَّهُ لَمْ يُوْت أَحَدٌ بَعْدَ الْيَقِينِ خَيْرًا مِنَ الْمُعَافَاةِ، وَلَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَبَاغُضُوا، وَلَا تَقَاطَعُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا».

نهوسه تي كوري ئيسماعيلي به جهلي ﷺ ده گيريتتهوه: گوئی له نه بو به کر ﷺ بوو کاتيک پیغمبر ﷺ وهفاتي کرد ده یگوت: پیغمبري خوا ﷺ له سالی به که می کوچی له و شوینهی من به پیوه وهستا، پاشان نه بو به کر گریا، دواتر (نه بو به کر ﷺ) گوتي: پیغمبر ﷺ) فهرمووی: «پابه ندي راستگوئی بن، چونکه به راستی له گهل چاکه کاریدایه و ههردووکیان له بههشتدان، خوټان بهدوور بگرن له درو، چونکه به راستی له گهل خراپه کاریدایه و ههردووکیان له ناگردان، داوای له شساغی و بیوهیی له خوا بکن، چونکه بیگومان هیچ که سینک له دواي پروا شتیکی پی نه به خشراوه که خیرتر و چاکتر بیټ له له شساغی، وه به رانه بهر یه کدی چاوچنوک

مه بن و رق و قینه تان نه بیت به رانبر یه کدی و سیله ی خزمایه تی مه پچرین و پشت له یه کدی مه کهن، هه مووتان به نده ی خوا بن و برای یه کدی بن.

۷۶۰. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ إِنْ وَافَقْتُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ مَا أَدْعُو؟ قَالَ: «تَقُولِينَ: اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي».

له عایشه وه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا که گوتوویه تی: ئە ی پیغه مبهری خوا نه گهر وایک که وت زانیم که شه وه که شه وی (لیله القدر) ه، ئایا چ دوعایه ک بکه م؟ فه رموی: «بلی: خوا به تو به خشهری و به خشینت پیخوشه، سا خوا به لیم خوش به».

بَابُ لَا يَقُولُ الرَّجُلُ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي إِنْ شِئْتُ

باسی نه وه که بیاو نابیت بلیت: خوا به نه گهر ویستت لیم خوش به

۷۶۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي إِنْ شِئْتُ، وَلْيَعِزِّمْ فِي الْمَسْأَلَةِ، فَإِنَّ اللَّهَ لَا مُكْرَهَ لَهُ».

ئه بو هوره پره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموی تی: «با که س له ئیوه نه لیت: ئە ی خوا به نه گهر ویستت لیم خوش به، به لکو و با به پروابه خو بوون و سووربوونه وه بیارته وه، چونکه که س زوری له سهر خوا نییه».

بَابُ اسْمِ اللَّهِ الْأَعْظَمِ

باسی گه وره ترین و به رزترین ناوی خوا

۷۶۲. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ رَجُلًا يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَقَدْ سَأَلَ اللَّهُ بِاسْمِهِ الْأَعْظَمِ، الَّذِي إِذَا سُئِلَ بِهِ

أَعْطَى، وَإِذَا دُرِعِيَ بِهِ أَجَابَ».

عبداللہ کوری بوریدہ له باوکیه وه ﷺ ده گیریته وه، گوتویه تی: پیغمبر ﷺ گویی له پیاوینک بوو ده یگوت: خواجه من داوات لی ده کم به وهی که تو تاک و ته نیای و جی نیازی، نه و خواجهی که نه که سی لی بووه و نه له که سیش بووه، که س هاوینته و هاوتای نییه، جا پیغمبر خوا ﷺ فهرمووی: «به راستی به ناوه شکومه ند و گوره کهی خوا پارایه وه که ههر که سیک به و ناوه داوای لی بکات وه لامی ده داته وه، ههر که سیک پی بیاریته وه ناثومیدی ناکات و پارانه وه کهی گیرا ده کات».

بَابُ كَرَاهِيَةِ الْإِعْتِدَاءِ فِي الدُّعَاءِ

باسی ناپه سندی تیپه پانندن له پارانه وه دا

٧٦٣. عَنْ أَبِي نَعَامَةَ ﷺ: أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مُعْقِلٍ، سَمِعَ ابْنَهُ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْقَصْرَ الْأَبْيَضَ عَنْ يَمِينِ الْجَنَّةِ، إِذَا دَخَلْتُهَا، فَقَالَ: أَيُّ بَنِي سَلِ اللَّهَ الْجَنَّةَ، وَعُدْ بِهِ مِنَ النَّارِ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «سَيَكُونُ قَوْمٌ يَعْتَدُونَ فِي الدُّعَاءِ».

نه بو نه عامه ﷺ ده گیریته وه: عبداللہ کوری موغه ففهل گویی له کوره کهی بوو ده یگوت: خواجه گیان داوات لی ده کم نه گهر چوومه نیو به ههشت نه و کوشکه سیپی لای راستی به هه شتم (بی بدهی)، نه ویش گوتی: نهی پوله کم داوای به ههشت له خوا بکه و پهنای پی بگره له ناگر، چونکه من گویم له پیغمبر خوا ﷺ بوو ده یفرموو: «لیره به دواوه خه لکاتیک په یدا ده بن که له پارانه وه دا سنوور ده به زین».

بَابُ مَا يَدْعُو بِهِ الرَّجُلُ إِذَا أَصْبَحَ وَإِذَا أَمْسَى

باسی نه و زیکرو پارانه وه یهی مروّف ده یکات له به یانی و ئیواران

٧٦٤. عَنْ أَبِي عَيَّاشٍ الزُّرَقِيِّ ﷺ: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،
كَانَ لَهُ عَدْلٌ رَقَبَةٍ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ، وَحُطَّ عَنْهُ عَشْرُ خَطِيئَاتٍ، وَرُفِعَ لَهُ عَشْرُ
دَرَجَاتٍ، وَكَانَ فِي حِزْزٍ مِنَ الشَّيْطَانِ حَتَّى يُمْسِيَ، وَإِذَا أَمْسَى فَمِثْلُ ذَلِكَ حَتَّى
يُصْبِحَ»، قَالَ: فَرَأَى رَجُلٌ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فِيمَا يَرَى النَّاسُ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ،
إِنَّ أَبَا عَيَّاشٍ يَزُوي عَنْكَ كَذَا وَكَذَا، فَقَالَ: «صَدَقَ أَبُو عَيَّاشٍ».

نه بو عه يياشى زوره قى ﷺ ده لیت: پیغه مبهرى خوا ﷺ فه رموویه تی: «هه ره که سیک
به یانیان بلیت: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)، واته: هیچ په رستراویکی به هه ق نییه جگه له ذاتی الله، تاکی بی
هاوبه شه، مولک و ستایش هه ربو ته وه و شایسته ی ته وه، به سهر هه موو شتیکدا
به توانایه، وه ک ته وه وایه کویله یه کی له نه وه ی ئیسماعیل رزگار کردیت، ده خراپه ی
له سهر ده سردرېته وه و ده پله به رز ده کرېته وه، له شیتان ده پارېزیت تا کوو ئیواره،
ته گهر ئیواره ش بلیت هه وه ک ته وه ی بو هه یه تا کوو به یانی». (پراوی) ده لیت: جا
پیاویک پیغه مبهرى ﷺ له خه ودا بینى و گوتی: نه ی پیغه مبهرى خوا نه بو عه ییاش
ئاوا و ئاوا له توه ده گپرېته وه، ته ویش فه رمووی: «نه بو عه ییاش راستی گوتوه».

۷۶۵. عَنْ عُمَانَ بْنِ عَفَّانَ ﷺ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَا مِنْ عَبْدٍ
يَقُولُ فِي صَبَاحٍ كُلِّ يَوْمٍ، وَمَسَاءٍ كُلِّ لَيْلَةٍ: بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ
فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَيُضَرَّهَ شَيْءٌ»، قَالَ:
وَكَانَ أَبَانُ قَدْ أَصَابَهُ طَرَفٌ مِنَ الْفَاحِجِ، فَجَعَلَ الرَّجُلُ يَنْظُرُ إِلَيْهِ، فَقَالَ لَهُ أَبَانُ:
مَا تَنْظُرُ إِلَيَّ؟ أَمَا إِنَّ الْحَدِيثَ كَمَا قَدْ حَدَّثْتُكَ، وَلَكِنِّي لَمْ أَقْلَهُ يَوْمَئِذٍ، لِيُمِضِيَ اللَّهُ
عَلَيَّ قَدْرَهُ.

عوسمانى کورې عه ففان ﷺ ده لیت: گویم له پیغه مبهرى خوا ﷺ بوو ده یفه رموو:
«هه ره که سیک به یانیان و ئیوارانى هه موو روژ و شه ویک سى جار بلیت: (بِسْمِ اللَّهِ
الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ)، واته:
به ناوی ته و خوایه ی که له گهل ناوی ته ودا هیچ شتیک زهره ر و زیان ناگه یه نیت

نه له زهوى و نه له ئاساندا، ئه و خوايهى كه بيسهر و بينايه، ئه وه بىگومان هيج شتيك زيانى پى ناگهيه نيت». (راوى) گوتى: ئه بان (كوپى پيشهوا عوسمان) ئيفليج بوو لايه كى جهستهى شهله ل لى دا، جا ئه و پياوه (كه فهرمووده كهى لى بيستبوو) سهيرى ده كرد (وه كه ئه وهى بليت: خو تو ئه و ويردهت خوڤندووه، ئهى بوچى ئيفليج بووى؟!)، ئه بان پى گوت: ئه وه بوچى به و شيويه سهيرم ده كهى، سوڤند به خوا ئه و فهرمووده ههر وه كوو ئه وهيه كه بوم گىپراويه وه، به لام ئه و روزهى كه تووشى ئه و نه خوشيه بووم نه مگوتبوو، تا ئه و قهدهرهى كه خوا بومى داناوو به سهرم بيت.

٧٦٦. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ: لَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدْعُ هَؤُلَاءِ الدَّعَوَاتِ حِينَ يُمَسِّي، وَحِينَ يُصْبِحُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي، وَآمِنْ رَوْعَاتِي، وَاحْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي». قَالَ وَكَيْعُ: يَعْنِي الْخُسْفَ.

ئىبن عومەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده ليت: پيغمبهري خوا ﷺ هيج ئىواره و به يانيه ك وازى له م پارانه وانه نه هيناوه: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي، وَآمِنْ رَوْعَاتِي، وَاحْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي، واته: خوايه داواى ليخوشبون و پاريزگارىت لى ده كه م له دونيا و دواړوژدا، خوايه داواى ليخوشبون و پاريزگارىت لى ده كه م له دين و دونيا و خانه واده و مال و ساماندا، خودايه عهيب و ناته وواى و كه مو كورتبيه كانم داپوشه، خوايه ترسه كانم هيور بكه ره وه و دلپراو كيكانم مه هيله، خوايه له پيشه وه و له دواوه و لاي راست و لاي چهپ و لاي سهرومه وه پاريزگاريم لى بكه (واته: له هه موو پروويه كه وه بمپاريزه له دهرد و به لاي خهراپ)، خودايه په نات پى ده گرم كه له ژيرمه وه سزا بدريم به روجوون به زهويدا و له ناو بچم». وه كيع گوتى: واته روجوون به زهويدا.

٧٦٧. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اللَّهُمَّ أَنْتَ

رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ بِنِعْمَتِكَ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ»، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ قَالَهَا فِي يَوْمِهِ وَلَيْلَتِهِ، قَمَاتَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ، أَوْ تِلْكَ اللَّيْلَةِ، دَخَلَ الْجَنَّةَ، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى».

عبداللہ کوری بورهیده له باوکیهوه ﷺ ده گپړتتهوه، گوتوویه تی: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «خوایه تو پهرودر دگاری منیت، هیچ په رستراویکی به هق نییه جگه له زاتی تو، تو دروستت کردوم، منیش به ندهی تو، خوایه من له سهر به لاین و په یانه که ی خوم که به تو داوه نه و ندهی له توانامدا ه بیت، خودایه په نات پی ده گرم له خراپه ی نه و هی نه جام داوه، خوایه دان به ودا ده نیم که تو به خشش و نیعمه ت به سهر دا رشتووم، دانیس به تاوانه کانمدا ده تیم و داوی لیخو شبوونت لی ده کم، بیگومان جگه له تو هیچ که سیک له تاوانه کان خوش نایت». (راوی) گوتی: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «هر که سیک به پژ و به شه و هم نرایه بخوینیت و نه و پژره یان نه و شه و به مریت، نه و ده چیت به هه شته وه نه گهر خوا پیخوش بیت».

بَابُ مَا يَدْعُو بِهِ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ

باسی زیکرو پارانهوه ی کاتی چوونه سهر جیگای خه وتن

۷۶۸. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ وَضَعَ يَدَهُ -يَعْنِي: الْيُمْنَى- تَحْتَ خَدِّهِ، ثُمَّ قَالَ: «قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ -أَوْ تَجْمَعُ عِبَادَكَ-».

عبداللہ ﷺ ده گپړتتهوه: پیغه مبهری ﷺ کاتی ده چووه سهر جیگای خه وه که ی دهستی -واته: دهستی راستی- ده خسته ژیر روومه تی، پاشان دهی فهرموو: «خوایه بمپاریزه له سزای خوت نه و پژره ی که به نده کانت زیندو ده که یته وه -یان کویان ده که یته وه-».

بَابُ مَا يَدْعُو بِهِ إِذَا اثْتَبَهُ مِنَ اللَّيْلِ

باسی پارانہوہ له کاتی به ئاگاهاتن له شهودا

۷۶۹. عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ كَعْبٍ الْأَسْلَمِيِّ رضی اللہ عنہ: أَنَّهُ كَانَ يَبِيتُ عِنْدَ بَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَكَانَ يَسْمَعُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ مِنَ اللَّيْلِ: «سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْهُيَّ، ثُمَّ يَقُولُ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ».

رہبیعی کوری کہ عبی ئہ سلمی رضی اللہ عنہ ده گپرتہوہ: شہوانہ له بهردہم دہرگای ژوورہ کہی پیغہمبہری خوا ﷺ ده خہوت، گوئی له پیغہمبہری خوا ﷺ دہوو ماوہیہ کی زور له شہودا دہیفہرموو: «پاک و بیگہردی بو خوی پەرورہدگاری جیہانیان»، پاشان دہیفہرموو: «پاک و بیگہردی و سوپاس و ستایش ہەر بو خواہی».

بَابُ الدُّعَاءِ عِنْدَ الْكَرْبِ

باسی پارانہوہی کاتی به لا و ناخوشی

۷۷۰. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقُولُ عِنْدَ الْكَرْبِ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبِّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ». قَالَ وَكَيْعٌ مَرَّةً: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»، فِيهَا كُلُّهَا.

ئبن عبباس رضی اللہ عنہ ده گپرتہوہ: پیغہمبہر ﷺ له کاتی به لا و ناخوشیدا دہیفہرموو: «لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبِّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ، واتہ: ہیچ پەرستراویکی بهہق نییہ جگہ له ذاتی خوا، لیووردهیہ و بهخشندهیہ، پاک و بیگہردی بو پەرورہدگاری عہرشی گہورہ و مہزن، پاک و بیگہردی بو پەرورہدگاری حہوت ئاسمانہکان و پەرورہدگاری عہرشی پیروز». وه کیع گوتی: له ہەر یه کیکیاندا جاریک (دہیفہرموو): «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ». (واتہ: بہم شیوہیہ دہیفہرموو: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ».

بَابُ مَا يَدْعُو بِهِ الرَّجُلُ إِذَا خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ

باسى تهو زيکړو پارانه وه يهى مروؤف ده يکات کاتى چوونه دهر له مال

۷۷۱. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رضي الله عنها: أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم كَانَ إِذَا خَرَجَ مِنْ مَنْزِلِهِ قَالَ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ، أَوْ أَزِلَّ، أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ، أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ».

نوم سه له مه رضي الله عنها ده گپړته وه: پيغه مبهري صلى الله عليه وسلم کاتیک له ماله کهى دهر ده چوو ده يفه رموو: «خوايه په نات پي ده گرم له وهى گومړا بيم، يان له خشته بيريم (بيم بخليسکيت)، يان ستمم بکهم يان ستمم لي بکريت يان نه فامى بکهم يان نه فاميم به رانه بر بکريت».

بَابُ مَا يَدْعُو بِهِ الرَّجُلُ إِذَا سَافَرَ

باسى تهو زيکړه ي مروؤف ده يکات له کاتى گه شتکړدن

۷۷۲. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَرْجَسٍ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ - وَقَالَ: عَبْدُ الرَّحِيمِ: يَتَعَوَّذُ - إِذَا سَافَرَ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمُنْقَلَبِ، وَالْحُورِ بَعْدَ الْكُورِ، وَدَعْوَةِ الْمُظْلُومِ، وَسُوءِ الْمُنْظَرِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ». وَزَادَ أَبُو مُعَاوِيَةَ: فَإِذَا رَجَعَ قَالَ: مِثْلَهَا.

عبدوللاى کورى سه رچيس رضي الله عنه ده ليت: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم کاتیک سه فهري ده کرد - وه عه بدو پرده حيم گوتى: په نای به خوا ده گرت - ده يفه رموو: «خوايه په نا ده گرم به تو له ناره حه تی و ناسورى سه فهر و غم و په ژاره ي گه پانه وه، وه په نا ده گرم به تو له سه رليشيوان دواى پينايى و گه پانه وه له پروا وه بو بيپروايى، وه په نا ده گرم به تو له پارانه وه ي ستمليکراو و له بينينى شتيكى ناخوش و نامو له نيو مال و مندالم». ته بو مو عاويه له گپړانه وه کهيدا ته وه ي زياد کردو وه: کاتیک ده گه پايه وه

(له گهشته كهى) به هه مان شىوهى ده فهرموو.

بَابُ مَا يَدْعُو بِهِ الرَّجُلُ إِذَا رَأَى السَّحَابَ وَالْمَطَرَ

باسى ئه و زىكر و پارانه وه بهى مرووف ده يكات كاتى بينىنى هه ورو باران

۷۷۳. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا رَأَى الْمَطَرَ قَالَ: «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ صَيِّبًا هَنِيئًا».

عائشه رضى الله عنه ده گيرته وه: پىغه مبهرى خوا ﷺ كاتيك بارانى ده بينى ده يفهرموو:
«خوايه گيان بىكه به بارانىكى به لىزمه و به سوود».

کِتَابُ تَغْبِیرِ الرُّؤْيَا

په رتووکی لیكدانه وهی خهون

بَابُ الرُّؤْيَا الصَّالِحَةِ يَرَاهَا الْمُسْلِمُ أَوْ تُرَى لَهُ

باسی خهونی چاک و باش که موسولمان ده بیینی یان پیی ده بییری

۴۱۸

۷۷۴. عَنْ أُمِّ كُرَيْزٍ الْكُعْبَيْتَةِ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، يَقُولُ: «ذَهَبَتِ النَّبُوءَةُ، وَبَقِيَتِ الْمُبَشِّرَاتُ».

نوم کورزی که عیبیه رضی اللہ عنہا ده لیت: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: «پیغه مبهرایه تی نهما و ته و او بوو، به لام موژده دهره کان (تهو شتانهی که له خهوندا ده بییرین و دلخوشکهرن) ههر ده میتن».

۷۷۵. عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رضی اللہ عنہ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، عَنْ قَوْلِ اللَّهِ سُبحَانَهُ: {لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ} يونس: ۶۴، قَالَ: «هِيَ الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ، يَرَاهَا الْمُسْلِمُ، أَوْ تُرَى لَهُ».

عوبادهی کوری صامیت رضی اللہ عنہ ده لیت: پرسیارم له پیغه مبهری خوا ﷺ کرد دهر بارهی تهم نایه تهی خوا که ده فهرموت: {لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ}، واته: ههر بو ته وانه مزگینی و موژده له ژیانی دونیادا و له دواپوژیشدا، تهویش

فهرمووی: «نه وه خهونی چاک و باشه که موسولمان ده بیینیت یان پیوهی ده بینریت».

۷۷۶. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه قَالَ: كَشَفَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ السَّتَارَةَ فِي مَرَضِهِ، وَالنَّاسُ صُفُوفٌ خَلْفَ أَبِي بَكْرٍ، فَقَالَ: «أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّهُ لَمْ يَبْقَ مِنْ مُبَشِّرَاتِ التُّبَّةِ إِلَّا الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ، يَرَاهَا الْمُسْلِمُ، أَوْ تَرَى لَهُ».

ئین عه عباس رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ له کاتی نه خو شیهه که یدا (که له ماله وه بوو) په ردهی لادا و ته ماشای کرد خه لکی له پشت نه بو به کره وه پرزبان به ستووه (بو نویر)، جا فهرمووی: «نه ی خه لکینه نیشانهی موژده درانی پیغه مبهرایه تی نه ماون بیجگه له خهونی چاک که موسولمان ده بیینیت یان پیوهی ده بینریت».

بَابُ رُؤْيَةِ النَّبِيِّ ﷺ فِي الْمَنَامِ

باسی بینینی پیغه مبهر ﷺ له خه ودا

۷۷۷. عَنْ جَابِرٍ رضی الله عنه عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ، فَقَدْ رَأَى، إِنَّهُ لَا يَنْتَفِي لِلشَّيْطَانِ أَنْ يَتَمَثَّلَ فِي صُورَتِي».

جابر رضی الله عنه ده گپ رته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «هه ر که سیک له خه ودا بمبینیت نه وه به راستی منی بینوه، چونکه بیگومان شهیتان ناتوانیت و بوی نیه خوی بخاته سهر شیوهی من».

بَابُ مَنْ رَأَى رُؤْيَا يَكْرَهُهَا

باسی که سیک که خه و نیک ده بینیت و پیینا خو شه

۷۷۸. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضی الله عنه: عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ الرُّؤْيَا يَكْرَهُهَا، فَلْيَبْصُقْ عَنْ يَسَارِهِ ثَلَاثًا، وَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ ثَلَاثًا،

وَلْيَتَحَوَّلْ عَنْ جَنْبِهِ الَّذِي كَانَ عَلَيْهِ».

جابیری کوری عہدوللا ﷺ دہ گپڑیتہوہ: پیغمبرہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «کاتیک یہ کیک له ئیوہ خہوئیکی بینی کہ پیناخوش بوو و بیزاری کرد، ئہوہ با له لای چہپیہوہ سی جار تف بکات، سی جار پہنا بہ خوا بگریٹ له شہیتان، با باری نوستہ کہی بگریٹ و بہ لاکہی دیکہدا بخہویت».

بَابُ الرُّؤْيَا إِذَا عُيِّرَتْ وَقَعَتْ، فَلَا يَقْضُهَا إِلَّا عَلَى وَادٍّ

باسی ئہوہ کہ خہون مانا کرا دیتہ دی،
بؤیہ با نہی گپڑیتہوہ تہنہا لای کہسی خوشہویست نہییت

۷۷۹. عَنْ أَبِي رَزِينٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «الرُّؤْيَا عَلَى رَجُلٍ طَائِرٌ، مَا لَمْ تُعْبَرْ، فَإِذَا عُيِّرَتْ وَقَعَتْ»، قَالَ: «وَالرُّؤْيَا جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوءَةِ» - قَالَ: وَأَحْسِبُهُ قَالَ: - «لَا يَقْضُهَا إِلَّا عَلَى وَادٍّ أَوْ ذِي رَأْيٍ».

ئہو پەزین رضی اللہ عنہ: گویی له پیغمبر ﷺ بوو دہیفہرموو: «خہون قہرار ناگریٹ و نایہ تہ دی ئہ گہر پیاو باسی نہ کات و لیکدانهوی بؤ نہ کات، بہ لام ئہ گہر باسی بکات و لیکدانهوی بؤ بکات دیتہ دی»، فہرمووی: «خہون بہ شیکہ له چل و شہش بہشی پیغمبرایہ تی» - (راوی) گوتی: وا بزائم فہرمووی: - «با خہوہ کہی نہ گپڑیتہوہ تہنہا بؤ کہسی خوشہویست و نزیکی نہییت یان بؤ کہسیک کہ شارہزا بیت له لیکدانهوی خہون».

بَابُ مَنْ تَحَلَّمَ حُلْمًا كَاذِبًا

باسی کہسیک کہ بہ درؤ بلیت: خہوئیکی ئاوا و ئاوم دیوہ

۷۸۰. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ تَحَلَّمَ حُلْمًا كَاذِبًا، كُلَّفَ أَنْ يَغْدِقَ بَيْنَ شَعِيرَتَيْنِ، وَيُعَذَّبَ عَلَى ذَلِكَ».

ئێبن عەبباس رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «هەر کەسێک بەدرۆ بلیت: خەونیکی ئاوا و ئاوام دیوە، ئەو لە پۆزی دوایدا پادەسپێردرێت کە نێوانی دوو دەنکە جو پێکەووە گری بادت، لەسەر ئەوێش سزا دەدرێت».

بَابُ أَصْدَقِ النَّاسِ رُؤْيَا أَصْدَقَهُمْ حَدِيثًا

باسی ئەوێ کە راستترین خەون خەونی ئەو کەسانەیه کەوا راستگۆن

٧٨١. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «إِذَا قَرَّبَ الزَّمَانُ لَمْ تَكْذُرُؤِيَا الْمُؤْمِنِ تَكْذِبٌ، وَأَصْدَقُهُمْ رُؤْيَا أَصْدَقَهُمْ حَدِيثًا، وَرُؤْيَا الْمُؤْمِنِ جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبْوَةِ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «کاتی پۆزگار نزیک بۆو (واتە: کۆتایی ھاتنی دنیا) زۆر نزیکە خەونی ئێماندار راست دەربجێت و کەمجار درۆ دەربجێت، راستترین خەون خەونی ئەو کەسانەیه کە راستگوترین، خەونی ئێماندار بەشیکە لە چل و شەش بەشی پێغەمبەرایەتی».

بَابُ تَعْبِيرِ الرُّؤْيَا

باسی لێکدانەوهی خەون

٧٨٢. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «رَأَيْتُ فِي يَدَي سَوَارَيْنِ مِنْ ذَهَبٍ، فَتَفَخْتُهُمَا، فَأَوَّلَتْهُمَا هَذَيْنِ الْكَذَّابَيْنِ: مُسْلِمَةً، وَالْعَنْسِيَّ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «لە خەومدا بینیم دوو بازەنی زێرم لە دەستدا بوو، منیش فووم لێ کردن، ئەو دوو بازەنم بە دوو درۆزن لێک دایەووە کە موسەیلەمە و عەنسی بوون».

٧٨٣. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍ رضی اللہ عنہ عَنْ رُؤْيَا النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم، قَالَ: «رَأَيْتُ امْرَأَةً سَوْدَاءَ

ثَائِرَةُ الرَّأْسِ، خَرَجَتْ مِنَ الْمَدِينَةِ حَتَّى قَامَتْ بِالْمَهْيَةِ، وَهِيَ الْجُحْفَةُ، فَأَوَّلَتْهَا وَبَاءَ
بِالْمَدِينَةِ، فَتَقِلَّ إِلَى الْجُحْفَةِ».

عه بدوللای کوری عومەر ﷺ له باره ی خه وه که ی پیغه مبه ره وه ﷺ (له پیغه مبه ره وه
ﷺ) گپراویه ته وه، فهرموویه تی: «له خه ومدا ئافره تیکی ره شتاله م بینى که قزی
په رشوبلاو بوو، له مه دینه ده رچوو تا کوو گه یشته مه هیه عه، که جو حفه یه (شونینکه)،
وه منیش خه وه که م به وه لیک دایه وه که په تایه که له مه دینه وه ده گوازیته وه بو
جو حفه».

كِتَابُ الْفِتَنِ

په رتووكي ئاشووب و ئازاوه

بَابُ حُرْمَةِ دَمِ الْمُؤْمِنِ وَمَالِهِ

باسی پارێزراوی خوین و مالی پروادار

٤٢٤

٧٨٤. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ: «أَلَا إِنَّ أَحْرَمَ الْأَيَّامِ يَوْمُكُمْ هَذَا، أَلَا وَإِنَّ أَحْرَمَ الشُّهُورِ شَهْرُكُمْ هَذَا، أَلَا وَإِنَّ أَحْرَمَ الْبِلَدِ بَلَدُكُمْ هَذَا، أَلَا وَإِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ، كَحُرْمَةِ يَوْمُكُمْ هَذَا، فِي شَهْرِكُمْ هَذَا، فِي بَلَدِكُمْ هَذَا، أَلَا هَلْ بَلَّغْتُ؟»، قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ: «اللَّهُمَّ اشْهَدْ».

ئەبو سەعید رضي الله عنه دەلێت: پیغەمبەری خوا ﷺ لە حەجی مآلتاوایدا فەرمووی: «ئەگادار بن لە حەرەمترین پۆژەکان ئەمپۆتانە، وریا بن لە حەرەمترین مانگەکانتان ئەم مانگەتانە، ئەگادار بن لە حەرەمترین شارەکانتان ئەم شارەیانە، وریا بن کە خوین و مآلتان بۆ یەکدی حەرەمە، وەکوو حەرەمی ئەو پۆژەتان لەو مانگەتاندا و لەو شارەتاندا، (پاشان فەرمووی: ئایا گەیاندەم؟)، گوتیان: بەلێ، فەرمووی: «خوایە شایەت بە».

٧٨٥. عَنْ فَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «الْمُؤْمِنُ مَنْ أَمِنَهُ النَّاسُ عَلَى

أَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ، وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ الْخَطَايَا وَالذُّنُوبَ».

فه زاله ی کوری عوبه ید ﷺ ده گپړتته وه: پښه مبهري ﷺ فهرموویه تی: «پروادار نه و کهسه یه خه لکی بۆ مال و نه فسی خویان لئی د لّنی بن، کوچکه ر نه و کهسه یه که وازی هیناوه له گونا ه و تاوان کردن».

بَابُ النَّهْيِ عَنِ النَّهْبَةِ

باسی رڼگری کردن له شتفرانندن

۷۸۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا يَزْنِي الرَّأْيِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَشْرِبُ الْخَمْرَ حِينَ يَشْرِبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَسْرِقُ السَّارِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَنْتَهَبُ نَهْبَةً يَرْفَعُ النَّاسُ إِلَيْهِ أَبْصَارَهُمْ حِينَ يَنْتَهَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ».

نه بو هوړه پره ﷺ ده گپړتته وه: پښه مبهري خوا ﷺ فهرموویه تی: «زیناکار له کاتی زینا کردندا ئیمانی نییه، شهرا بخور له کاتی شهرا بخوار دنه وه دا ئیمانی نییه، وه دز له کاتی دزیر کردندا ئیمانی نییه، نه و کهسه شی که به ناشکرا شت ده فرینئ و له کاتی شت فراندنه که یدا خه لکی چاویان لئی ته تی و ده بیینن ئیمانی نییه».

بَابُ سَبَابِ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ، وَقِتَالُهُ كُفْرٌ

باسی جنیودان به موسولمان ده رچوونه له فرمانی خوا و شهرا له گه لکردنیشی کوفره

۷۸۷. عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ، وَقِتَالُهُ كُفْرٌ».

ئین مه سعود ﷺ ده لیت: پښه مبهري خوا ﷺ فهرموویه تی: «جنیودان به موسولمان ده رچوونه له فرمانی خوا و شهرا له گه لکردنیشی کوفره».

بَابُ التَّثَبُّتِ فِي الْفِتْنَةِ

باسی دامه زراوی له کاتی به لا و فیتنه دا

٧٨٨. عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ فِتْنًا كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ، يُصْبِحُ الرَّجُلُ فِيهَا مُؤْمِنًا، وَيُمْسِي كَافِرًا، وَيُمْسِي مُؤْمِنًا، وَيُصْبِحُ كَافِرًا، الْقَاعِدُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْقَائِمِ، وَالْقَائِمُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْمَاشِي، وَالْمَاشِي فِيهَا خَيْرٌ مِنَ السَّاعِي، فَكَسَرُوا قِسْيَكُمْ، وَقَطَّعُوا أَوْتَارَكُمْ، وَاضْرِبُوا بِسُيُوفِكُمُ الْحِجَارَةَ، فَإِنْ دَخَلَ عَلَى أَحَدِكُمْ، فَلْيَكُنْ كَخَيْرِ ابْنِي آدَمَ».

ئەبو موسای ئەشعەری رضي الله عنه دەلێت: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەر موو یه تی: «به‌راستی به‌ر له‌ هاتنی قیامه‌ت به‌ ماو یه‌کی که‌م فیتنه‌ و ئاژاو یه‌ک به‌ریا ده‌بی‌ت وه‌ک شه‌وه‌زه‌نگ دونیا تاریک ده‌بی‌ت، پیاو هه‌یه‌ به‌یانی موسولمانه‌ و ئیواره‌ کافره‌، وه‌ هه‌یه‌ ئیواره‌ موسولمانه‌ و به‌یانی کافره‌، ئەو که‌سه‌ی له‌و کاته‌دا دانیش‌تووه‌ چاک‌تره‌ له‌وه‌ی که‌ به‌پێوه‌یه‌، وه‌ ئەو که‌سه‌ی که‌ له‌و کاته‌دا به‌پێوه‌یه‌ چاک‌تره‌ له‌وه‌ی که‌ ڕی ده‌کات، وه‌ ئەو که‌سه‌ی که‌ له‌و کاته‌دا ڕی ده‌کات چاک‌تره‌ له‌وه‌ی که‌ هه‌ول ده‌دات (بۆ هه‌لگیرساندن‌ی و ده‌ستی تێدا هه‌یه‌)، جا تیروکه‌وانه‌ کانتان بشکینن و ژێی که‌وانه‌ کانتان بپسینن و به‌ شمشیره‌ کانتان له‌ به‌رد به‌دن (بۆئه‌وه‌ی کوول بین یان بشکین)، جا ئە‌گه‌ر که‌سێ هاته‌ تێو ماله‌ی یه‌کیکتانه‌وه‌ و هێرشێ بۆ هه‌تیا و یستی بیکوژیت، ئە‌وه‌ با وه‌ک چاک‌ترینی هه‌ردوو کو‌ره‌ که‌ی ئاده‌م بی‌ت».

بَابُ إِذَا التَّقَى الْمُسْلِمَانِ بِسَيْفَيْهِمَا

باسی ئە‌وه‌ی که‌ دوو موسولمان به‌ شمشیره‌کانیان به‌ره‌ و ڕووی یه‌کدی بینه‌وه‌

٧٨٩. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَا مِنْ مُسْلِمَيْنِ التَّقَى بِأَسْيَافِهِمَا،

إِلَّا كَانَ الْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ».

نه نه سى كورى ماليک ﷺ ده گيرېته وه: پيغه مبهري ﷺ فهرموويه تى: «ههردو موسولمانىک که به شمشيره کانيان رووبه پرووى به کدى ده بنه وه نه وه بکوژ و کوژراوه که ههردو وکيان له ناگردان».

بَابُ كَفِّ اللِّسَانِ فِي الْفِتْنَةِ

باسى پاراستنى زمان له کاتى فیتنه و نازاوه دا

۷۹۰. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «تَكُونُ فِتْنَةٌ تَسْتَنْظِفُ الْعَرَبَ قَتْلَاهَا فِي النَّارِ، اللِّسَانُ فِيهَا أَشَدُّ مِنْ وَقْعِ السَّيْفِ».

عبدوللای کورى عهر ﷺ ده لیت: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تى: «فیتنه و نازاوه به ک بهرپا ده بیت عهره ب ده فو تین، کوژراوه کانی نه وه فیتنه و نازاوه به له ناگردان، زمان تییدا له شمشیره شانندن کاریگه رتړه».

۷۹۱. عَنْ أَبِي الشَّعَثَاءِ ﷺ قَالَ: قِيلَ لِابْنِ عُمَرَ ﷺ: إِنَّا نَدْخُلُ عَلَى أَمْرَانِنَا فَنَقُولُ الْقَوْلَ: فَإِذَا خَرَجْنَا قُلْنَا غَيْرَهُ، قَالَ: كُنَّا نَعُدُّ ذَلِكَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، النَّقَاقَ.

نه بو شه عساء ﷺ ده لیت: به نبین عومهر ﷺ گوترا: نیمه کاتیک ده چینه لای کار به ده سته کانمان قسه به ک ده که ین و کاتیک دینه ده ره وه قسه به کی دیکه ده که ین، (نبین عومهر ﷺ) گوتى: نیمه له سه رده مى پيغه مبهري خوا دا ﷺ نه وه مان به دوو پرووى هه ژمار ده کرد.

بَابُ الْعُزْلَةِ

باسى دووره په ریښى

۷۹۲. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ﷺ: أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ ﷺ، فَقَالَ: أَيُّ النَّاسِ أَفْضَلُ؟

قَالَ: «رَجُلٌ مُجَاهِدٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِنَفْسِهِ، وَمَالِهِ»، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «ثُمَّ امْرُؤٌ فِي شُعْبٍ مِنَ الشُّعَابِ، يَعْبُدُ اللَّهَ ﷻ، وَيَدَعُ النَّاسَ مِنْ شَرِّهِ».

ئەبو سە عیدی خودری ﷺ دە گێڕێتەو: پیاویک هاته خزمەت پێغه مبه‌ری ﷺ و گوتی: چاکترین کەس کێیه؟ فەرمووی: «کەسیکە لە پیناوی خوا بە سەر و مالی جیهاد بکات»، گوتی: لە پاش ئەو؟ فەرمووی: «پاشان مەروئیک کە لە شیویک لە شیوە کاندای خوا ﷻ بپەرسیت، خۆی بە دوور بگرت لە خراپە کردن لە گەڵ خەلکی».

۷۹۳. عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ ﷺ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَكُونُ دُعَاةٌ عَلَى أَبْوَابِ جَهَنَّمَ، مَنْ أَجَابَهُمْ إِلَيْهَا قَذَفُوهُ فِيهَا»، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ صِفْهُمْ لَنَا، قَالَ: «هُمْ قَوْمٌ مِنْ جِلْدَتِنَا يَتَكَلَّمُونَ بِاللِّسِنَتِنَا»، قُلْتُ: فَمَا تَأْمُرُنِي إِنْ أَدْرَكَنِي ذَلِكَ؟ قَالَ: «فَالْزَمِ جَمَاعَةَ الْمُسْلِمِينَ، وَإِمَامَهُمْ»، قُلْتُ: فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ جَمَاعَةٌ، وَلَا إِمَامٌ؟ قَالَ: «فَاعْتَزِلْ تِلْكَ الْفِرْقَ كُلَّهَا، وَلَوْ أَنْ تَعْصَ بِأَصْلِ شَجَرَةٍ، حَتَّى يُدْرِكَكَ الْمَوْتُ، وَأَنْتَ كَذَلِكَ».

حوزە یفە ی کوری یەمان ﷺ دە لیت: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویەتی: «بانگەوازی کەرانیک پەیدا دەبن لە دەرگای دۆزەخدا وەستان، هەر کەسیک بە گویانی بکات فری دەدەنە نیوی»، گوتم: ئەو پێغه مبه‌ری خوا ﷺ ناو نیشانی ئەوانەمان پێ بفرموو، فەرمووی: «بە ناو و شیوە لە خۆمان، بە زمانی خۆمان دەدوین»، گوتم: فەرمانی چیم پێ دەکەیت لە کاتی کدا کەوتمە ئەو سەردەمەو؟ فەرمووی: «لایەنی کۆمەڵی موسولمانان و پیشەوای ئەوان بگرە»، گوتم: ئەگەر هیچ کۆمەڵ و پیشەوایە کە نەبوو؟ فەرمووی: «ئەو خۆت لە هەموو ئەو کۆمەڵانە بە دوور بگرە، ئەگەر قەب بگری بە رەگی داریکدا و بۆخۆت لەو بێ مینیتەو تاوێ کوو لە سەر ئەو حالەت مردن پێت دەگات».

۷۹۴. عَنِ ابْنِ عُمَرَ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يُلْدَغُ الْمُؤْمِنُ مِنْ جُحْرِ مَرَّتَيْنِ».

ئەبن عومەر ﷺ دە لیت: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویەتی: «بروادر دوو جار لە کوئیکەو ناگەزتریت».

بَابُ الْوُقُوفِ عِنْدَ الشُّبُهَاتِ

باسی هه لوهسته کردن له و شتانهی که گومانیان تیدایه

۷۹۵. عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْعِبَادَةُ فِي الْهَرَجِ، كَهَجْرَةِ إِلَيَّ».

مه عقیلی کوپی یه سار رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «خواپه رستی له پوژانی ئازاوه و فیتنه دا وه کوو کۆچکردنه بۆلای من».

بَابُ افْتِرَاقِ الْأُمَمِ

باسی پارچه پارچه بوونی ئوممه ته کان

۷۹۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «تَفَرَّقَتِ الْيَهُودُ عَلَى إِحْدَى وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَتَفَتَّرِقُ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً».

ئه بو هوپه پره رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «جووله که بوون به حه فتا و یه ک لق و پارچه، ئوممه تی منیش ده بن به حه فتا و سێ لق و پارچه».

۷۹۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَتَتَّبِعَنَّ سُنَنَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بَاعًا بَيَاعًا، وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ، وَشِبْرًا بِشِبْرٍ، حَتَّى لَوْ دَخَلُوا فِي جُحْرِ ضَبٍّ لَدَخَلْتُمْ فِيهِ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ الْيَهُودُ، وَالنَّصَارَى؟ قَالَ: «فَمَنْ إِذَا».

ئه بو هوپه پره رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «به راستی ئیوه بآل به بآل و بست به بست شوین ریبازی ئه وانه ی پیش خو تان ده که ون، تاوه کوو ئه گهر بچه نیو کونی بز نمژه شه وه ئیوه ش ده چنه نیوی»، گوتیان: ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ ئه وانه جووله که و مه سیحیه کان؟ فهرمووی: «ئه ی ئه گهر ئه وان نه بن کین!».

تبيينى:

(باع): به نه‌ندازه‌ی دريژى هه‌ردوو باله.

(ذراع): به نه‌ندازه‌ی دريژى باليکه.

بَابُ فِتْنَةِ النِّسَاءِ

باسى ئاشووبى ئافره‌تان

٧٩٨. عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا أَدْعُ بَعْدِي فِتْنَةٌ أَضَرَّ عَلَى الرَّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ».

ئوسامه‌ی کوری زه‌ید رضي الله عنه ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «له‌دوای خۆم هیچ تاقی‌کردنه‌وه‌یه‌ک جێ ناهێلم به‌نه‌ندازه‌ی ئافره‌ت (ی ناباش) زیانبه‌خش بێت بۆ پیاوان».

٤٢٠

بَابُ الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ

باسى فه‌رمان‌کردن به‌چاکه و پێگري‌کردن له‌خرابه

٧٩٩. عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي حَازِمٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ أَبُو بَكْرٍ فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ تَقْرَءُونَ هَذِهِ الْآيَةَ: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ} المائدة: ١٠٥، وَإِنَّا سَمِعْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، يَقُولُ: «إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الْمُنْكَرَ لَا يُغَيِّرُونَهُ، أَوْشَكَ أَنْ يَعْصِيَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابِهِ»، قَالَ أَبُو أُسَامَةَ مَرَّةً أُخْرَى: فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، يَقُولُ.

قه‌یسی کوری ئه‌بو حازیم رضي الله عنه ده‌لێت: ئه‌بو به‌کر هه‌ستا (بۆ وتاردان) و سوپاس و ستایشی خوای کرد و پاشان گوتی: ئه‌ی خه‌لکینه‌ ئیوه ئه‌م ئایه‌ته ده‌خویننه‌وه:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ،
 واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی پړواتان هیناوه هوشتان به‌خوتانه‌وه بئ زیانتان بئ ناگه‌یه‌نیت
 ئه‌وه‌ی گومړا بووه ئه‌گه‌ر ئیوه له‌سه‌ر پړی راست بن (پړیگریکردن له‌ خراپه‌ به‌شیکه
 له‌ پړنموونی وه‌رگرتن). وه‌ بیگومان نیمه‌ گویان له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بووه که
 ده‌یفه‌رموو: «هه‌ر کاتیک خه‌لکی تاوان و خراپه‌یان بیني و پړیگریان لی نه‌کرد، ئه‌وه
 نزیکه‌ خوا سزایه‌کی گشتیان بو بنیریت و سه‌رجه‌میان گیروده‌ بکات». جاریکی
 دیکه‌ ئه‌بو ئوسامه‌ گوتی: (ئو به‌کر ﷺ گوتی): بیگومان من گویم له‌ پیغه‌مبه‌ری
 خوا ﷺ بوو وای ده‌فه‌رموو.

۸۰۰. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةُ
 عَدْلٍ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ».

ئو به‌ سه‌عیدی خودری رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «گه‌وره‌ترین
 و باشت‌ترین جیهاد و تیکوشان گوتنی قسه‌ی هه‌ق و راستییه‌ له‌به‌رده‌م ده‌سه‌لاتداری
 سته‌مکارد». ۴۳۱

۸۰۱. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَخْرَجَ مَرْوَانُ الْمُنْبَرِ فِي يَوْمٍ عِيدٍ، فَبَدَأَ
 بِالْخُطْبَةِ قَبْلَ الصَّلَاةِ، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا مَرْوَانُ خَالَفْتَ السُّنَّةَ، أَخْرَجْتَ الْمُنْبَرِ فِي
 هَذَا الْيَوْمِ، وَلَمْ يَكُنْ يُخْرَجُ، وَبَدَأْتَ بِالْخُطْبَةِ قَبْلَ الصَّلَاةِ، وَلَمْ يَكُنْ يُبْدَأُ بِهَا، فَقَالَ
 أَبُو سَعِيدٍ: أَمَّا هَذَا فَقَدْ قَضَى مَا عَلَيْهِ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ رَأَى
 مِنْكُمْ مُنْكَرًا، فَاسْتَطَاعَ أَنْ يُغَيِّرَهُ بِيَدِهِ، فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ، فَلْيَسَانِهِ،
 فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ، فَيَقْلِبْهُ، وَذَلِكَ أَوْعَفُ الْإِيمَانِ».

ئو به‌ سه‌عیدی خودری رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لیت: مه‌روان له‌ پوژي جه‌ژندا مینه‌ره‌که‌ی ده‌رکرد
 و پیش ئه‌وه‌ی نو‌یژ بکات وتاری دا، جا پیاویک گوتی: ئه‌ی مه‌روان پیچه‌وانه‌ی
 سوننه‌ت جوو‌لایته‌وه، (به‌وه‌ی که) له‌م پوژده‌دا مینه‌ره‌که‌ت ده‌رکرد و پیشت‌ر
 ده‌رنه‌ده‌کرا، هه‌روه‌ها پیش نو‌یژکردن ده‌ستت کرد به‌ وتاردان که له‌مه‌و پیش به‌وه
 ده‌ست پئ نه‌ده‌کرا، ئینجا ئه‌بو سه‌عید گوتی: به‌راستی ئه‌و پیاوه‌ ئه‌رکی سه‌رشانی

خوى به جئ هئنا، گويم له ڀيغه مبهري خوا ﷺ بوو ده يفرموو: «هه ر به كيك له ئيوه شتيكي ناره وای بينی و ده يتوانی به ده ستی بيگوريت، با به ده ست بيگوريت و ريگري لي بکات، نه گهر نه يتوانی با به زمانی بيگوريت، خو نه گهر هه ر نه يتوانی نه وه با له دلي خویدا پينا خوش بيت، که نه وهش لاواز ترینی ئيانه».

بَابُ الْعُقُوبَاتِ

باسی سزاكان

۸۰۲. عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ يُمِلُّ لِلظَّالِمِ، فَإِذَا أَخَذَهُ، لَمْ يُفْلِتْهُ»، ثُمَّ قَرَأَ: «{وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ} إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ» هود: ۱۰۲.

نه بو موسا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده ليت: ڀيغه مبهري خوا ﷺ فرموويه تي: «به راستی خواتا ماوه به ک مؤله تي سته مکار ده دات، جا کاتيک گرتي و له ناوی برد ئیدی پرزگاري نابيت»، پاشان هم ئايه ته ي خوینده وه: «{وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ} إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ»، واته: نا به و شيوه به يه سزادانی پهروه ردگارت کاتيک خه لکی شاره کان سزا ده دات له کاتيکدا سته مکار بوون، به راستی توله سندندي نه و نازاردهر و به تينه».

بَابُ الصَّبْرِ عَلَى الْبَلَاءِ

باسی نارامگرتن له سه ر به لا و ناخوشي

۸۰۳. عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ النَّاسِ أَشَدُّ بَلَاءً؟ قَالَ: «الْأَنْبِيَاءُ، ثُمَّ الْأُمَمُلُ فَلِلْأُمَمُلِ، يُبْتَلَى الْعَبْدُ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ، فَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ ضَلْبًا، اشْتَدَّ بَلَاؤُهُ، وَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ رِقَّةٌ، ابْتُلِيَ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ، فَمَا يَبْرُحُ الْبَلَاءُ

بِالْعَبْدِ، حَتَّى يَنْزُرَكَ يَمْشِي عَلَى الْأَرْضِ، وَمَا عَلَيْهِ مِنْ خَطِيئَةٍ».

سه عدی کوری نه بو وه ققاص ﷺ ده لیت: گوتم: نهی پیغه مبهری خوا ﷺ نه وانه کین که توووشی سه ختترین به لا و تاقیکردنه وه ده بن؟ فهرمووی: «پیغه مبهران له پاشدا شایسته تر و شایسته تر، هر که سیک به گویره دینداری خوی تاقی ده کریته وه و توووشی به لا و ناخوشی ده بیت، جا نه گهر دیندارییه که ی پته و بوو تاقیکردنه وه که ی توندتر و گرانتر ده بیت، وه نه گهر نهرمونیا نی له دیندارییه که یدا هه بوو به پیی نه وه تاقی ده کریته وه، نهو تاقیکردنه وانه ش بهرده وام له کولی بهنده نابنه وه هه تاوه کوو وای لی دیت به سهر زه ویدا ده روات و گوناھی نامینیت».

۸۰۴. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَهُوَ يَخِي نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ، ضَرَبَهُ قَوْمُهُ، وَهُوَ يَمْسَحُ الدَّمَ عَنْ وَجْهِهِ، وَيَقُولُ: «رَبِّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ».

عهدوللا ﷺ ده لیت: وه کوو نه وه وایه که ئیستا سهیری پیغه مبهری خوا ﷺ بکه م به سه رهاتی پیغه مبهریک له پیغه مبهره کانی ده گپراه وه که گه له که ی لیان داوه نه ویش خوینی پوخساری پاک ده کرده وه و ده یفه رموو: «بهروه ردگارا له گه له که م خوش به، چونکه به راستی نه وان نازان و تینه گه یشتون».

۸۰۵. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ قَالَ: لَمَّا كَانَ يَوْمُ أُحُدٍ كَسِرَتْ رِبَاعِيَّةُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَشَجَّ، فَجَعَلَ الدَّمُ يَسِيلُ عَلَى وَجْهِهِ، وَجَعَلَ يَمْسَحُ الدَّمَ عَنْ وَجْهِهِ، وَيَقُولُ: «كَيْفَ يُفْلِحُ قَوْمٌ خَضَبُوا وَجْهَ نَبِيِّهِمْ بِالْدَّمِ، وَهُوَ يَدْعُوهُمْ إِلَى اللَّهِ؟»، فَأَنْزَلَ اللَّهُ ﷻ: {لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ} آل عمران: ۱۲۸.

نه نه سی کوری مالیک ﷺ ده لیت: کاتیک که پوژی جهنگی ئو خود بوو پیغه مبهری خوا ﷺ ددانه چوارینه که ی شکا و سهری بریندار بوو، جا خوین به ده موچا ویدا ده هاته خواری، نه ویش خوینی ده موچاوی ده سپری و ده یفه رموو: «چون گه لیک رزگاریان ده بیت که پروومه تی پیغه مبهره که یان شه لال بکه ن له خویندا، له کاتیکدا که نهو بانگیان ده کات بولای خوا؟»، ئینجا خوا ﷺ نهو ئایه ته ی دابه زاند: {لَيْسَ

لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ، واته: دهرباره‌ی هه‌لهاتوو‌ه‌کانی شه‌ری ئو‌خود به‌راستی به‌ده‌ست تو‌نبیه (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) هیچ شتی‌ک له‌و کاره‌دا.

۸۰۶. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ جِبْرِيلُ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَهُوَ جَالِسٌ حَزِينٌ قَدْ خُضِبَ بِالْدَّمَاءِ، قَدْ ضَرَبَهُ بَعْضُ أَهْلِ مَكَّةَ، فَقَالَ: مَا لَكَ؟ فَقَالَ: «فَعَلَ بِي هَؤُلَاءِ، وَفَعَلُوا»، قَالَ: أَتُحِبُّ أَنْ أُرِيكَ آيَةً؟ قَالَ: «نَعَمْ، أَرِنِي»، فَنَظَرَ إِلَى شَجَرَةٍ مِنْ وَرَاءِ الْوَادِي، قَالَ: ادْعُ تِلْكَ الشَّجَرَةَ، فَدَعَاَهَا فَجَاءَتْ تَمْشِي، حَتَّى قَامَتْ بَيْنَ يَدَيْهِ، قَالَ: قُلْ لَهَا فَلْتَرْجِعْ، فَقَالَ لَهَا، فَرَجَعَتْ حَتَّى عَادَتْ إِلَى مَكَانِهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «حَسْبِي».

ئه‌نه‌س ﷺ ده‌لێت: رۆژێک له‌ رۆژان جیبریل ﷺ هات بو‌ خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ، که به‌دلته‌نگی دانیش‌ت‌بو‌و شو‌ینه‌واری په‌نگی خو‌ین به‌ رو‌خساریه‌وه‌ دیار بو‌و که هه‌ندێک له‌ خه‌لکی مه‌ککه‌ ئازاریان دا‌بو‌و، جا (جیبریل) فه‌رمو‌وی: ئه‌وه‌ چیت به‌سه‌ر هاتوو‌ه، فه‌رمو‌وی: «ئه‌وه‌ خه‌لکانه‌ ئه‌وه‌یان به‌سه‌ر هێنا‌وم و ئه‌م کاره‌یان به‌ من کردوو‌ه»، جا (جیبریل) فه‌رمو‌وی: ئایا پی‌ت‌خۆشه‌ که نیشانه‌یه‌کت (له‌سه‌ر گه‌وره‌یی و ریزی خۆت) پیشان بده‌م؟ فه‌رمو‌وی: «به‌لێ، پیشانم بده‌»، جا (جیبریل) ته‌ماشای داریکی کرد که له‌ پشت‌ه‌وه‌ی شیوه‌که‌ بو‌و، فه‌رمو‌وی: بانگی ئه‌و داره‌ بکه‌، ئینجا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بانگی داره‌که‌ی کرد و یه‌کسه‌ر داره‌که‌ ده‌ستی به‌ رو‌یشتن کرد و هات تاوه‌کو‌و گه‌یشت به‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ، جیبریل فه‌رمو‌وی: به‌ داره‌که‌ بلی بگه‌رێته‌وه‌، پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ پێی فه‌رمو‌و، بۆیه‌ داره‌که‌ گه‌رایه‌وه‌ تا گه‌یشت‌ه‌وه‌ شو‌ینی خۆی، ئینجا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمو‌وی: «ئه‌وه‌ نیشانه‌یه‌ (به‌سمه‌)».

۸۰۷. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْمُؤْمِنُ الَّذِي يُخَالِطُ النَّاسَ، وَيَصْبِرُ عَلَى أَذَاهُمْ، أَعْظَمُ أَجْرًا مِنَ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يُخَالِطُ النَّاسَ، وَلَا يَصْبِرُ عَلَى أَذَاهُمْ».

ئێبن عومه‌ر ﷺ ده‌لێت: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمو‌ویه‌تی: «ئه‌وه‌ بر‌واداره‌ی که تێکه‌لاوی خه‌لکی ده‌کات و له‌سه‌ر ئازار و نا‌په‌حه‌تییه‌کانیان ئارام ده‌گرێت خیر

و پاداشتی گه وره تره له پرواداريك كه تيكه لاويي خه لكی ناكات و نارام ناگريټ له سهر نازار و ناره حه تيبه كانيان».

بابُ شِدَّةِ الزَّمانِ

باسی توندي و ناره حه تيبه كانی پوژگار

۸۰۸. عَنْ مُعَاوِيَةَ رضي الله عنه يَقُولُ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ، يَقُولُ: «لَمْ يَبْقَ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا بَلَاءٌ وَفِتْنَةٌ».

موعاويه رضي الله عنه ده لیت: گویم له پیغه مبهري ﷺ بوو ده یفه رموو: «نه و دونیا به وای لی دیت كه جگه له ناشووب و به لا هیچی دیکه ی تیدا نامینتیه وه».

۸۰۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «سَيَأْتِي عَلَى النَّاسِ سَنَوَاتٌ خَدَاعَاتٌ، يُصَدَّقُ فِيهَا الْكَاذِبُ، وَيُكَذَّبُ فِيهَا الصَّادِقُ، وَيُؤْتَمَنُ فِيهَا الْخَائِنُ، وَيُخَوَّنُ فِيهَا الْأَمِينُ، وَيَنْطِقُ فِيهَا الرُّوَيْبِضَةُ»، قِيلَ: وَمَا الرُّوَيْبِضَةُ؟ قَالَ: «الرَّجُلُ الثَّافِهَ فِي أَمْرِ الْعَامَّةِ».

نه بو هوړه پره رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموویه تی: «پوژگاريك به سهر خه لكيدا دیت كه پوژگاری فرتوفیل و ته له كه بازيه، به جوړيك خه لكی دروژن به راستگو داده نريټ و خه لكی راستگوش به دروژن، نه مين و ده ستپاك به خائين و ناپاك هه ژمار ده كريټ و خائين و ناپاك به ده ستپاك نه ژمار ده كريټ، خه لكی (الرويبضة) به ده مړاست و قسه كهر داده نرين»، گوترا: (الرويبضة) چييه؟ فهرمووی: «نه و پياوړه كه كه مئه قل و كه مزانسته و ده ست له كاروباری گستي خه لكی وهرده دات».

۸۱۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَذْهَبُ الدُّنْيَا حَتَّى يَمُرَّ الرَّجُلُ عَلَى الْقَبْرِ فَيَتَمَرَّغَ عَلَيْهِ، وَيَقُولُ: يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَكَانَ صَاحِبِ هَذَا الْقَبْرِ، وَلَيْسَ بِهِ الدِّينُ إِلَّا الْبَلَاءُ».

ئەبو ھورەيرە رضي الله عنه دەليّت: پيغەمبەرى خوا ﷺ فرمويەتى: «سويند بەو زاتەى
كە گيانى منى بەدەستە دونيا كۆتايى نايەت تاوہ كوو واى لى نەيەت كە كەسيك
بەلای گۆريكدە تيدەپەرېت و دەچيتە سەر گۆرە كە و خۆى لە خۆل وەر دەدات و
دەليّت: خۆزگە من لە جيگای خواوەنى ئەو گۆرە بوومايە، ئەوەش لەبەر دینە كەى
ناليت (كە بلىيى بۆ بەرژەووەندى يان داخوازيبە كى دىنى ئەوە بليت)، تەنھا لەبەر
بەلا و ناخوشيە كانى زەمانە ئەوە دەليّت».

بَابُ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ

باسى نيشانە كانى كۆتاييها تنى دونيا

٨١١. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمًا بَارِزًا لِلنَّاسِ، فَأَتَاهُ رَجُلٌ،
فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَتَى السَّاعَةُ؟ فَقَالَ: «مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ،
وَلَكِنْ سَأَخْبِرُكَ عَنْ أَشْرَاطِهَا، إِذَا وَلَدَتِ الْأُمَّةُ رَبَّتَهَا، فَذَاكَ مِنْ أَشْرَاطِهَا، وَإِذَا
كَانَتِ الْحَفَاةُ الْعُرَاةَ رُءُوسَ النَّاسِ، فَذَاكَ مِنْ أَشْرَاطِهَا، وَإِذَا تَطَاوَلَ رِغَاءُ الْغَنَمِ
فِي الْبُنْيَانِ، فَذَاكَ مِنْ أَشْرَاطِهَا، فِي خَمْسٍ لَا يَعْلَمُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ»، فَتَلَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:
«{إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ، وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ، وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ}

لقمان: ٣٤».

ئەبو ھورەيرە رضي الله عنه دەليّت: پۆژيک پيغەمبەرى خوا ﷺ لە نيو خەلکدا دەرکەوت،
جا پياويک ھاتە خزمەتى و گوتى: ئەى پيغەمبەرى خوا ﷺ پۆژى دوايى كەى
ديت؟ فرموى: «پرسيارلنيکراویش لە پرسيارکەر زياترى لى نازانيت، بەلام
نیشانە کانت بى دەليّم: ھەر کاتيک دايک سەرپەرشتياري خۆى لى لەدايک بوو
(واتە: کچ بوو بە گەورەى دايكى)، ئەوە لە نيشانە کانى پۆژى دوايە، کاتيک
خەلکانى پيپەتى بوونە سەرکردە و کاربەدەستى خەلک، ئەوە لە نيشانە کانى
پۆژى دوايە، ھەر کاتيک شوانى مەرومالات بينا و بالەخانەى بەرزيان دروست

کرد ئه وه له نيشانه كانيه تى، (كاتى هاتنى پوژى دواى) له و پينج شتانه يه كه تنه ها خوا ده يانزانيت»، پاشان پيغه مبه ر ﷺ (ئهو ئايه ته ي) خوينده وه: «إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ، وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ، وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ»، واته: به راستى تنه ها لاي خوايه زانيارى (كاتى هاتنى) پوژى دواى و هه ر خوا باران ده بارينيت تنه ها خوا ده زانيت به وه ي له مندالدان (ى داىكان) دايه».

بابُ الْآيَاتِ

باسى نيشانه كانى كو تايبهاتنى دونيا

٨١٢. عَنْ حُدَيْفَةَ بْنِ أَسِيدٍ أَبِي سَرِيحَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَطَّلَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ غُرْفَةٍ، وَنَحْنُ نَتَذَكَّرُ السَّاعَةَ، فَقَالَ: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَكُونَ عَشْرُ آيَاتٍ: طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَالذَّجَالُ، وَالذَّخَانُ، وَالِدَّابَّةُ، وَيَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ، وَخُرُوجُ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ﷺ، وَثَلَاثُ خُسُوفٍ، خُسُوفٌ بِالْمَشْرِقِ، وَخُسُوفٌ بِالْمَغْرِبِ، وَخُسُوفٌ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَنَارٌ تَخْرُجُ مِنْ قَعْرِ عَدْنٍ أَبَيْنَ، تُسَوِّقُ النَّاسَ إِلَى الْمَحْشَرِ، تَبَيَّتْ مَعَهُمْ إِذَا بَاتُوا، وَتَقِيلُ مَعَهُمْ إِذَا قَالُوا».

حوزه يفه ي كورى ئه سىدى كورى ئه بو سه ريحه ﷺ ده ليت: (له سيبه رى هو ده به كى پيغه مبه رى خوا ﷺ دانيشتووين) له نتيوان خو ماندا باسى به ريا بوونى قيامه تمان ده كرد، دهنگمان به رز بوويه وه، بويه پيغه مبه رى خوا ﷺ له يه كييك له ژووره كان ده رچوو و فه رموى: «قيامه ت به ريا نايت هه تا ده له نيشانه كانى پوو نه دات له پيش هه موويانه وه: هه لهاتنى خو ر له خو رئاوا وه، ده ركه وتنى ده جال، دوو كه له كه، ده رچوونى زينده وه ريك (الدابة)، ده ركه وتنى يه ئجوج و مه ئجوج، ده ركه وتنى عيساى كورى مه ريه م ﷺ، سى پوچوونى زهوى: يه كييك له پوژئاوا، يه كييك له پوژه لات، يه كييكش له دوورگه ي عه ره بى، ئاگريك له يه مهن پهيدا ده بيت خه لك به ره و شوينى كو بوونه ويان پاييچ ده كات و ئيدى ئاگه كه له گه لياندايه، له كوئى

شهو بکه نه وه ئه ویش له وئ شهو ده کاته وه، نیوه پوڤیان له کوئ وچان بگرن ئه ویش له وئ وچان ده گریت».

بَابُ جَيْشِ الْبَيْدَاءِ

باسی له شکری به یداء

۸۱۳. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: ذَكَرَ النَّبِيُّ ﷺ الْجَيْشَ الَّذِي يُخَسَفُ بِهِمْ، فَقَالَتْ أُمُّ سَلَمَةَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَعَلَّ فِيهِمُ الْمُكْرَهَ؟ قَالَ: «إِنَّهُمْ يُبْعَثُونَ عَلَى نِيَاتِهِمْ».

ئوم سه له مه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: پیغه مبهری ﷺ باسی ئه وه له شکری کرد که پوڤه چیت، جا ئوم سه له مه گوئی: ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ به لکوو ئه وه له شکری که سانیکی تیدا بیت که ئه وه داگیر کارییه یان پیخوش نه بیت و به زور هینرابن؟ فهرمووی: «ئه وانیش له سه ر نییه تی خوڤان زیندوو ده کرینه وه».

بَابُ فِتْنَةِ الدَّجَالِ، وَخُرُوجِ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

وَخُرُوجِ يَأْجُوجَ، وَمَأْجُوجَ

باسی ده جال و هاتنی عیسی کوپی مه ریهم ﷺ
و ده رچوونی یه ئجووج و مه ئجووج

۸۱۴. عَنْ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الدَّجَالُ أَعْوَرُ عَيْنِ الْيُسْرَى جُفَاءَ الشَّعْرِ، مَعَهُ جَنَّةٌ وَنَارٌ، فَتَارُهُ جَنَّةٌ، وَجَنَّتُهُ نَارٌ».

حوزه یفه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ده جال چاوی چه پی کویره و نییه تی، پرچی زوره، به ههشت و دوزه خی له گه لدایه، (له واقیعدا) دوزه خه که ی به ههشته و به ههشته که ی دوزه خه».

۸۱۵. عَنِ التَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «سَيُوقَدُ الْمُسْلِمُونَ

مِنْ قِيسِي يَأْجُوجَ، وَمَأْجُوجَ، وَنُشَابِهِمْ، وَأَتْرِسْتَهُمْ سَبْعَ سِنِينَ».

نه واسی کوری سه معان ﷺ ده لی: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: «موسولمانان
حه وت سال به که لویه لی جه نگي وه کوو تیرو که وان و قه لغانی یه نجووج و مه نجووج
ناگر ده که نه وه».

۸۱۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَنْزِلَ عِيسَى
ابْنُ مَرْيَمَ ﷺ حَكَمًا مُقْسِطًا، وَإِمَامًا عَدْلًا، فَيَكْسِرُ الصَّلِيبَ، وَيَقْتُلُ الْخَنَزِيرَ، وَيَضَعُ
الْحِزْيَةَ، وَيَفِيضُ الْمَالُ حَتَّى لَا يَقْبَلَهُ أَحَدٌ».

نه بو هوړه پړه وه ﷺ ده گپړته وه: پیغه مبهر ﷺ فه رموویه تی: «پړژی دوايي نایه ت
هه تا کوو عیسی کوری مریه م ﷺ دانه به زیت که به دادپه روه ری حوکی زه وی
ده کات و پیشه وایه کی دادپه روه ر ده بیت، بویه خاچ تیک ده شکینیت و به راز
ده کوژیت و سه رانه هه لده گریت و له سه رده می نه ودا مال و سامان نه وه نده زور
ده بیت که که س نایه ویت».

بَابُ خُرُوجِ الْمَهْدِيِّ

باسی هاتنی مه هدی

۸۱۷. عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ أُمِّ سَلَمَةَ فَتَذَاكَرْنَا الْمَهْدِيَّ، فَقَالَتْ
سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «الْمَهْدِيُّ مِنْ وَلَدِ فَاطِمَةَ».

سه عیدی کوری موسه ییب ﷺ ده لیت: تیمه له لای نوم سه له مه بووین و باسی
مه هدیان کرد، جا نه ویش گوتی: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو:
«مه هدی له نه وه و وه چه ی فایمه یه».

کتاب الزهد

په رتو وکی دونه یانه ویستی

بابُ الزُّهْدِ فِي الدُّنْيَا

باسی به که مزانی نی دونه

۸۱۸. عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ رضی الله عنه قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ ﷺ رَجُلٌ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ دُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ إِذَا أَنَا عَمِلْتُهُ أَحَبَّنِي اللَّهُ وَأَحَبَّنِي النَّاسُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَزْهَدْ فِي الدُّنْيَا يُحِبُّكَ اللَّهُ، وَأَزْهَدْ فِيمَا فِي أَيْدِي النَّاسِ يُحِبُّكَ النَّاسُ».

سه هلی کوری سه عدی ساعیدی رضی الله عنه ده لیت: پیاویک هاته خزمه تی پیغه مبه ر ﷺ و گوتی: نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ کار و کرده وه به کم پی بلئی که کاتیک نه نجامم دا خوا خوشی بویم و خه لکیش خوشی بویم، ئینجا پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی: «دونه به که م بگره نه وه خوا خوشی ده ویت، وه نه و شته ی که هی خه لکیشه به که می بزانه (داوایان لی مه که) نه وه خه لکیش خوشی ده ویت».

بَابُ الْهَمِّ بِالدُّنْيَا

باسی گرینگیدان به دنیا

۸۱۹. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبَانَ بْنِ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ، يُحَدِّثُ عَنْ أَبِيهِ عليه السلام، قَالَ: خَرَجَ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ مِنْ عِنْدِ مَرْوَانَ بْنِصِفِ الثَّهَارِ، قُلْتُ: مَا بَعَثَ إِلَيْهِ هَذِهِ السَّاعَةَ إِلَّا لِشَيْءٍ يَسْأَلُ عَنْهُ، فَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ: سَأَلْنَا عَنْ أَشْيَاءَ سَمِعْنَاهَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: «مَنْ كَانَتِ الدُّنْيَا هَمَّهُ، فَفَرَّقَ اللَّهُ عَلَيْهِ أَمْرَهُ، وَجَعَلَ فَقْرَهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ، وَلَمْ يَأْتِهِ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا مَا كُتِبَ لَهُ، وَمَنْ كَانَتِ الْآخِرَةُ نِيَّتَهُ، جَمَعَ اللَّهُ لَهُ أَمْرَهُ، وَجَعَلَ غِنَاهُ فِي قَلْبِهِ، وَأَتَتْهُ الدُّنْيَا وَهِيَ رَاغِمَةٌ».

عه بدورپه حماني کورې ئه بانې کورې عوسمانې کورې عه عفان له باوکیه وه عليه السلام ده گپړتیه وه، گوتویه تی: له نیوه پړودا زهیدی کورې سابیت له لای مه پروان پوښت، گوتم: بنگومان بهو کاته کاریکی پتی بووه بویه ناردوویه تی به دوایدا، منیش پرسیارم لی کرد، گوتی: مه پروان لهو شتانه ی که له پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم بیستوومانه پرسیاری لی کردین، گویم لی بوو پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم ده یفه رموو: «هر که سیک تنها گرینگی به دنیا بدات نه وه خوا کاروباری لی پهرشوبلاو ده کات، وه هه ژاری و نه بوونی دنیا ده خاته نیوان چاوه کانیه وه، وه له دنیا دا تنها نه وه به ده ست دینیت که بوی دیاری کراوه، وه هر که سیک به نییه تی پوژی دواپی کار بکات، نه وه خوا کاروباری پوړیک ده خات، وه ده وله مهندي ده خاته دلیه وه، وه دنیا ش به ملکه چیه وه به دواپی ده که ویت نه گهریش (دنیا) پینا خوش بیت».

بَابُ مَثَلِ الدُّنْيَا

باسی نموونه ی دنیا

۸۲۰. عَنْ الْمُسْتَوْرِدِ، أَخِي بَنِي فَهْرِ عليه السلام يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: «مَا

مَثَلُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ، إِلَّا مَثَلُ مَا يَجْعَلُ أَحَدُكُمْ إِصْبَعَهُ فِي الْيَمِّ، فَلْيَنْظُرْ يَمَّ يَرْجِعُ».
 موسته وريدى برائى نه وه كانى فيهر ﷺ ده لیت: گویم له پیغه مبهرى خوا ﷺ بوو ده يفه رموو: «به راستى نموونه ی دنیا له دواړوژ وه کوو یه کیک له ئیوه وایه که په نجه ی بخاته نیو ده ریا و بیهینیتنه دهر وه، جا با ته ماشای بکات په نجه ی چهنده ی له و دهریا به له گه ل خوی هیناوه».

۸۲۱. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: اضْطَجَعَ النَّبِيُّ ﷺ، عَلَى حَصِيرٍ فَأَثَرٌ فِي جِلْدِهِ، فَقُلْتُ: يَا أَبِي وَأُمِّي، يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ كُنْتُ أَدْنَتْنا فَفَرَشْنَا لَكَ عَلَيْهِ شَيْئًا يَقِيكَ مِنْهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا أَنَا وَالْدُّنْيَا إِنَّمَا أَنَا وَالْدُّنْيَا كَرَائِبٍ اسْتَظَلَّ تَحْتَ شَجَرَةٍ، ثُمَّ رَاحَ وَتَرَكَهَا».

عه بدوللا ﷺ ده لیت: پیغه مبهر ﷺ له سهر حه سیریک پالی دابوو، جا شوینه واری حه سیره که به جهسته یه وه دیار بوو، بویه گوتم: به دایک و باوکه وه به قوربانت بم ئه ی پیغه مبهرى خوا ﷺ ته گهر ئاگادارت بکردینایه که شتیکنان له سهر حه سیره که رابخستایه تا کوو لاشه ی پاراستبای، دواپی پیغه مبهرى خوا ﷺ فه رموو ی: «مه گهر دنیا به لای منه وه چیه؟ بیگومان من و دنیا وه کوو سواریک و سیبه رى داریک واین که سواره که له ژیر سیبه ره که ی پشوویه ک دهدات و ده حه سیته وه و پاشان ده پروات و به جیی دیلیت».

۸۲۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ، وَجَنَّةُ الْكَافِرِ».
 ئه بو هوړه پره ﷺ ده لیت: پیغه مبهرى خوا ﷺ فه رموو یه تی: «دنیا زیندانی پروادارانه و به هه شتی کافرانه».

بَابُ مَنَزِلَةِ الْفُقَرَاءِ

باسی پله وپایه ی هه ژاران

۸۲۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَدْخُلُ فُقَرَاءُ الْمُؤْمِنِينَ الْجَنَّةَ

قَبْلَ الْأَعْيَاءِ بِنِصْفِ يَوْمٍ، خَمْسِمِائَةِ عَامٍ».

ئەبو ھورەیرە ر.ھ دەلیت: پیڤەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ھەزارانی پرواداران نیو رۆژ (کە دەکاتە) پێنج سەد سالی (دوینا) پێش دەولەمەندەکان دەچنە نیو بەھەشت».

بَابُ مُحَالَسَةِ الْفُقَرَاءِ

باسی کۆر و دانیشتن لەگەڵ ھەزاران

۸۲۴. عَنْ سَعْدٍ ر.ھ قَالَ: نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ فِينَا سِتَّةَ فِيٍّ، وَفِي ابْنِ مَسْعُودٍ، وَصُهَيْبٍ، وَعَمَّارٍ، وَالْمِقْدَادِ، وَبِلَالٍ، قَالَ: قَالَتْ قُرَيْشٌ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ: إِنَّا لَا نَرْضَى أَنْ نَكُونَ أَتْبَاعًا لَهُمْ، فَاطْرُدْهُمْ عَنْكَ، قَالَ: فَدَخَلَ قَلْبَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، مِنْ ذَلِكَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَدْخُلَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ ﷻ: {وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ، بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ} الأنعام: ۵۲.

سەعد ر.ھ دەلیت: ئەو ئایەتە لەسەر ئەو شەشەمان دابەزی: من و ئیبن مەسعوود و صوھەیب و عەمار و میقداد و بیلال، گوتی: قورەیش بە پیڤەمبەری خویان ﷺ گوت: ئیمە رازی نابین شوین ئەوانە بکەوین، بۆیە لە دەوری خۆت دووریان بخەو، جاشتیک کە خوا ویستی لێ بوو رۆیشتە نیو دلی پیڤەمبەری خوا ﷺ، ئینجا خوا ﷻ ئەو ئایەتە دابەزاند: {وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ، بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ}، واتە: وە ئەوانە دەرئەکەیت کە پەرورەدگاریان دەپەرستن (و داوای لێ دەکەن) بە بەیانیان و ئیواراندا (پەزامەندی) خویان دەوێت.

بَابُ فِي الْمُكْثَرِينَ

باسیك دەربارەى ئەوانەى زۆر مال و سامان كۆ دەكەنەو

۸۲۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ر.ھ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «تَعِسَ عَبْدُ الدِّينَارِ، وَعَبْدُ

الدَّرْهَمِ، وَعَبْدُ الْقَطِيفَةِ، وَعَبْدُ الْحَمِصَةِ، إِنْ أُعْطِيَ رَضِيَ، وَإِنْ لَمْ يُعْطَ لَمْ يَفِ».
 ئەبو ھورەپرە رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «لەناو بچیت ئەو کەسە ی کۆیلە ی دینار و درھەمە (ھەر خەریکی کۆکردنەوی مأل و سامانە)، ئەو کەسەشی کە کۆیلە ی بەرگ و پۆشاکی (کاری تەنھا بۆ پەیدا کردنی پۆشاکی رازاویە)، جا ئەگەر پێیان دا رازییە و ئەگەر پێشی نەدرا پەیمان ناباتە سەر».

بَابُ الْقَنَاعَةِ

باسی رازیوون بەوہی خوا داویەتی

۸۲۶. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رضی اللہ عنہ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «قَدْ أَفْلَحَ مَنْ هَدِيَ إِلَى الْإِسْلَامِ، وَرَزِقَ الْكَفَافَ، وَقَنَعَ بِهِ».

عەبدوللای کوری عەمری کوری عاص رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەوہ: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «بەراستی ئەو کەسە ی کە پێنۆنی کراوہ بۆ ئیسلام سەرفراز و سەرکەوتووہ، وە ئەوہشی کە پزق و پۆزی بەئەندازە ی پێژیان ھە یە و مەمرە مەژییە و پێشی رازییە».

۸۲۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «انْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ أَسْفَلُ مِنْكُمْ، وَلَا تَنْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ، فَإِنَّهُ أَجْدَرُ أَنْ لَا تَزْدَرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ».

ئەبو ھورەپرە رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «تەماشای ئەوانە بکەن کە لە ناز و نەعمە تدا لە خوار خۆتانەوہن و تەماشای ئەوانە مەکەن کە لە سەر ووی خۆتانەوہن، چونکە (ئەگەر تەماشای خوار خۆتان بکەن) ئەوہ باشتەرە لەوہی کە ناز و نەعمە تەکانی خوا بەکەم بزائن (بەھۆی ئەوہی تەماشای سەر ووی خۆتان بکەن)».

بَابُ مَعِيشَةِ آلِ مُحَمَّدٍ ﷺ

باسى ژيان و گوزهرانى خانه وادهى پيغه مبهري ﷺ

۸۲۸. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: إِنَّ كُنَّا آلَ مُحَمَّدٍ ﷺ، لَنَمُكُّ شَهْرًا مَا نُوقِدُ فِيهِ بَنَارَ، مَا هُوَ إِلَّا التَّمْرُ، وَالْمَاءُ، إِلَّا أَنَّ ابْنَ نُمَيْرٍ قَالَ: نَلَبْتُ شَهْرًا.

عائشه رضى الله عنها ده ليت: بيگومان ئيمه ي خانه وادهى موحه ممه د ﷺ به مانگ ماوينه وه و تپه ريوه به سه رماندا كه ئاگرمان نه كر دوته وه له و مانگهدا، ته نها خوار دنمان خورما و ئاو بووه». ته نها نه وه نده هه يه كه ئيبين نومه ير (له گپرا نه وه كه يدا) گوتوويه تى: مانگيك ده ماينه وه.

بَابُ التَّوَكُّلِ وَالْيَقِينِ

باسى پشتبه ستن و دنيايى

۸۲۹. عَنْ أَبِي تَمِيمٍ الْجَيْشَانِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ عُمَرَ، يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَوْ أَنَّكُمْ تَوَكَّلْتُمْ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ، لَرَزَقَكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ، تَغْدُو خِمَاصًا، وَتَرْزُوحُ بِطَانًا».

ئه بو ته ميمى جه يشانى رضى الله عنه ده ليت: گويم له عومه ر بوو ده يگوت: گويم له پيغه مبهري خوا رضى الله عنه بوو ده يفهرموو: «ئه گهر وه کوو پيوست و شايسته ئاوا پشتتان به خوا بيه ستبايه نه وه به جورىک رزق و رۆزى دده دان ههر وه کوو نه و بالنده يه ي كه وا به يانيان به سكى خالى و برسى دهرده چيى و دواتر به سكى پر و تيره وه ده گه رپته وه».

۸۳۰. عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَا يَمُوتَنَّ أَحَدٌ مِنْكُمْ إِلَّا وَهُوَ يُحْسِنُ الظَّنَّ بِاللَّهِ».

جابر رضى الله عنه ده ليت: گويم له پيغه مبهري خوا رضى الله عنه بوو ده يفهرموو: «هيج يه كيك له

ئىوھ با نەمرىت مەگەر بەجۆرىك نەبىت كە گومانى باشى بەرانبەر بە خوا ھەبىت».

بَابُ الْحَيَاءِ

باسى شەرم و ھەيا

۸۳۱. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، أَشَدَّ حَيَاءً مِنْ عَذْرَاءٍ فِي خِدْرِهَا، وَكَانَ إِذَا كَرِهَ شَيْئًا رُئِيَ ذَلِكَ فِي وَجْهِهِ.

ئەبو سەئیدى خۇدرى رضي الله عنه دەلىت: پىغەمبەرى خوا ﷺ لەو گەورە كچانەى نىو پەردە بە شەرم و شكۆتر بوو، وە كاتىك شتىكى پىناخۆش بووايە ئەو ئەو پىناخۆشبوونە بە روخسارىيەو دەبينرا.

۸۳۲. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَمْرِو أَبِي مَسْعُودٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَى: إِذَا لَمْ تَسْتَحِ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ».

عوقبەى كورى عەمرى كورى ئەبو مەسعود رضي الله عنه دەلىت: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: «ئەوھى كە خەلكى لە پىغەمبەرانى پىشوو بۆيان ماوئەوھ و پىيان گەيشتوھ ئەوھى: ئەگەر شەرم و ھەيات نەبوو ئەوھ چى دەكەيت بىكە».

۸۳۳. عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْحَيَاءُ مِنَ الْإِيمَانِ، وَالْإِيمَانُ فِي الْجَنَّةِ، وَالْبَدَأُ مِنَ الْجَفَاءِ، وَالْجَفَاءُ فِي النَّارِ».

ئەبو بەكرە رضي الله عنه دەلىت: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: «شەرم و شكۆ لە برىواوھى و برىوادارىش لە نىو بەھەشتدايە، وە بەدگوى و زمانپىسى لە وشكى و دلپەقىيەوھى و وشكى و دلپەقىش لە نىو دۆزەخدايە».

بابُ الحِلْم

باسی نارامی و هیمنی

۸۳۴. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صلی الله علیه و آله قَالَ لِلْأَشَجِّ الْعَصْرِيِّ: «إِنَّ فِيكَ خَصْلَتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ: الْحِلْمُ، وَالْحَيَاءُ».

ښین عه بیاس رضی الله عنه ده گپړته وه: پیغه مېهر صلی الله علیه و آله به نه شه چې عه صری فهرموو: «بیگومان دوو سیفت له تودا هیه که خوا خوښی ده وین (نه وانیس): له سه رخوی و شهرمن».

۸۳۵. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی الله علیه و آله: «مَا مِنْ جُرْعَةٍ أَعْظَمَ أَجْرًا عِنْدَ اللَّهِ، مِنْ جُرْعَةٍ غَنِيظٍ كَظَمَهَا عَبْدٌ ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ».

ښین عومهر رضی الله عنه ده لیت: پیغه مېهری خوا صلی الله علیه و آله فهرموو یه تی: «هیچ قوتدانه وه و خواردنه وه یه ک نییه که له لای خوا پاداشتی گوره تر بیت له قوتدانه وهی توږه یی که بهنده یه ک له بهر خاتری خوا ږقه که ی ده خواته وه».

بابُ الحُزْنِ وَالْبُكَاءِ

باسی دلته نگی و گریان

۸۳۶. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی الله علیه و آله: «لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ، لَصَحِحَّكُمْ قَلِيلًا، وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا».

نه نه سی کوږی مالیک رضی الله عنه ده لیت: پیغه مېهری خوا صلی الله علیه و آله فهرموو یه تی: «نه گهر نه وهی من دهیزانم ټیوه ش بتانز انبیا نه وه بیگومان که م پنده که نین و زور ده گریان».

۸۳۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی الله علیه و آله: «لَا تُكْثِرُوا الصَّحِكَ، فَإِنَّ كَثْرَةَ الصَّحِكِ تُمِيتُ الْقَلْبَ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «زۆر پێمە کەن (خوو بە پێکەنینەووە مەگرن)، چونکە لە راستیدا پێکەنینی زۆر دڵ دەمریت».

بَابُ الرِّيَاءِ وَالسُّنْعَةِ

باسی پوپامایی و ناو و شۆرەت

۸۳۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: قَالَ اللَّهُ ﷻ: «أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشُّرْكِ، فَمَنْ عَمِلَ لِي عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ غَيْرِي، فَأَنَا مِنْهُ بَرِيءٌ، وَهُوَ لِلَّذِي أَشْرَكَ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «خوا ﷻ فەرموویەتی: من زۆر لەووە بێنیازترم کە ھاو بەشم ھەبێت، جا ھەر کەسێک کار و کردەووە کە بکات جگە لە من بکاتە ھاو بەشی کردەووە کە ی ئەووە من لێی بەریتم و کردەووە کەش بۆ ئەووە کە کردوویەتیە ھاو بەش».

بَابُ الْحَسَدِ

باسی ئێرەییبردن

۸۳۹. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا، فَسَلَّطَهُ عَلَى هَلَكْتِهِ فِي الْحَقِّ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ حِكْمَةً، فَهُوَ يَقْضِي بِهَا وَيُعَلِّمُهَا».

عەبدوللای کوری مەسعوود رضی اللہ عنہ دەلیت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «حەسوودی دروست نییە تەنھا لە دوو شتدا نەبێت: پیاویک خوا مال و سامانی پێ داوە و زالی کردووە بەسەریدا و لە پێناوی خوا بەهەق سەرفی دەکات، وە پیاویکیشت خوا زانایی و دانایی پێ داوە و ئەویش ھەقی خۆی پێ دەدات و وەکوو

خوی جیبه جتی ده کات و خه لکی دیکه فیر ده کات».

بَابُ الْبَغْيِ

باسی سته م و خه راپه کاری ده رهق به دروستکراوانی خوا

۸۴۰. عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْ ذَنْبٍ أَجْدَرُ أَنْ يُعَجَّلَ اللَّهُ لِصَاحِبِهِ الْعُقُوبَةَ فِي الدُّنْيَا، مَعَ مَا يَدْخُرُ لَهُ فِي الْآخِرَةِ، مِنَ الْبَغْيِ، وَقَطِيعَةِ الرَّحِمِ».

نه بو به کره رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «هیچ گونا ه و تاوانیک به نه ندازه ی سته م و خه راپه کاری و پچرانندی په یوه ندی خزمایه تی شایسته تر نییه به وهی که خوا هر له دنیا دا و زووه زوو خاوه نه که ی سزا بدات، له گهل نه وهی که سزا و توله ی بو قیامه تیش بو هه لده گیریت».

۸۴۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «حَسْبُ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ».

نه بو هوړه پره رضی الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «مروف ته نها نه وه نده خه راپه یه ی به سه که وای موسولمانی به که م ته ماشا بکات».

۸۴۲. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا، وَلَا يَنْبَغِي بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ».

نه نه سی کوری مالیک رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «به بیگو مان خوا وه حی بو نار دووم که وای خویه که مگر بن و هه رگیز هیچ یه کیکان سته م له یه کیکی دیکه نه کات».

بَابُ الْوَرَعِ وَالتَّقْوَى

باسی وهرع و پاریزکاری

۸۴۳. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضی اللہ عنہ قَالَ: قِيلَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ: أَيُّ النَّاسِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: «كُلُّ مَخْمُومٍ الْقَلْبِ، صَدُوقِ اللِّسَانِ»، قَالُوا: صَدُوقُ اللِّسَانِ، نَعْرِفُهُ، فَمَا مَخْمُومُ الْقَلْبِ؟ قَالَ: «هُوَ التَّقِيُّ النَّقِيُّ، لَا إِثْمَ فِيهِ، وَلَا بَغْيٍ، وَلَا غِلٍّ، وَلَا حَسَدٍ».

عہدوللای کوری عمر رضی اللہ عنہ دہلئت: بہ پیغمبرہری خوا ﷺ گوترا: باشرینی خہلکی کیہ؟ فہرمووی: «ئہو کہسہی دلی پاک و بیگہردہ و زمانیشی راستبیزہ»، گوتیان: (صدوق اللسان) (واتہ: راستگو) دہزانین، بہلام (مخموم القلب) چبیہ و کیہ؟ فہرمووی: «ئہو کہسہیہ پاریزکار و دلپاکہ و دلی گوناہی تیدا نیہ و ستم و رق و کینہ و حسوددی لہنیو دلیدا بوونی نیہ».

۴۵۰

بَابُ الثَّنَاءِ الْحَسَنِ

باسی پیاہہلدان بہچاکہ

۸۴۴. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ: كَيْفَ لِي أَنْ أَعْلَمَ إِذَا أَحْسَنْتُ، وَإِذَا أَسَأْتُ؟ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِذَا سَمِعْتَ جِيرَانَكَ يَقُولُونَ: أَنْ قَدْ أَحْسَنْتَ، فَقَدْ أَحْسَنْتَ، وَإِذَا سَمِعْتَهُمْ يَقُولُونَ: قَدْ أَسَأْتُ، فَقَدْ أَسَأْتُ».

عہدوللا رضی اللہ عنہ دہلئت: پیاویک بہ پیغمبرہری خوا ﷺ گوت: چون بزائم کہ چاکہم کردووہ یان خراپہ؟ پیغمبر ﷺ فہرمووی: «ئہگہر گویت لہ دراوسیکانت بوو کہ تو چاکہت کردووہ ئہوہ بیگومان چاکہت کردووہ (چاکہ کاری)، ئہگہر گویت لییان بوو کہ خراپہت کردووہ (بہ خراپہ باسیان کردیت)، ئہوہ دیارہ کہ خراپہت کردووہ (خراپہ کاری)».

بابُ النَّيَّةِ

باسى نبيته له كرده وهدا

۸۴۵. عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يُخْشَرُ النَّاسُ عَلَى نِيَّاتِهِمْ».

جابر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تی: «خه لکی له پوژی قیامه تدا به گویره ی نبيه ته کانیان لیپیچینه وه و حیسابیان له گهل ده کړیت».

بابُ الْأَمَلِ وَالْأَجَلِ

باسى هیوادریژی و مردن

۸۴۶. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ خَطَّ خَطًّا مُرَبَّعًا، وَخَطًّا وَسَطَ الْخُطِّ الْمُرَبَّعِ وَخُطُوطًا إِلَى جَانِبِ الْخُطِّ الَّذِي وَسَطَ الْخُطِّ الْمُرَبَّعِ، وَخَطًّا خَارِجًا مِنَ الْخُطِّ الْمُرَبَّعِ، فَقَالَ: «أَتَذَرُونَ مَا هَذَا؟»، قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَغْلَمُ، قَالَ: «هَذَا الْإِنْسَانُ الْخُطُّ الْأَوْسَطُ، وَهَذِهِ الْخُطُوطُ إِلَى جَنْبِهِ الْأَعْرَاضُ تَنْهَشُهُ - أَوْ تَنْهَسُهُ - مِنْ كُلِّ مَكَانٍ، فَإِنْ أَخْطَأَ هَذَا أَصَابَهُ هَذَا، وَالْخُطُّ الْمُرَبَّعُ، الْأَجَلُ الْمُحِيطُ، وَالْخُطُّ الْخَارِجُ الْأَمَلُ».

عبداللای کوری مه سعوود رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گپړيته وه: پیغه مبهري ﷺ چوارگوښه په کی کیشا، وه هیلکی له نیوه پراستی چوارگوښه که دا کیشا، وه چهند خهت و هیلکی له نه ملاولای هیلکی نیو چوارگوښه که کیشا، هیلکی کیشی له دهره وهی چوارگوښه که کیشا، ئینجا فهرمووی: «نایا ده زانن نه وه (نه خشه ی) چییه؟»، گو تیان: خوا و پیغه مبهره کی ﷺ زانترن، فهرمووی: «خه تی نیوه پراست مروف خویه تی، نه و ورده خه تانه ی چوارده وری به لا و ناخوشی و نازاره کانی سهر پریگانی که له هر چوار لاه په لاماری دده دن و ده یگرن، جا نه گهر له یه کیکیان پرزگاری بوو تووشی

نهوى ديكه دهبيت، چوارگوشه كesh نهجمل و مردنه دهورى مرؤفه كهى داوه، خهتى دهره وهى چوارگوشه كesh هيو و ئاواته كانيه تى (واته: هيو و ئاواته كانى مرؤف نه وهنده زورن، كه لهو ته مه نه كورته دا ههرگيز به هه موويان ناگات و له دهره وهى ته مه نى نه ودان)».

٨٤٧. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَعْمَارُ أُمَّتِي مَا بَيْنَ السَّيِّئِ، إِلَى السَّيِّئِ، وَأَقْلَهُمْ مَنْ يَجُوزُ ذَلِكَ».

نه بو هوره يره رضي الله عنه ده گيريته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ فه رمويه تى: «ته مه نى ئومه ته كه م له نيوان شهست تاكوو حه فتا سالدايه، وه كه مريان هه يه كه لهو ته مه نه تيه پريت».

بَابُ الْمُدَاوَمَةِ عَلَى الْعَمَلِ

باسى بهرده وامى له سهركار و كرده وه

٨٤٨. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رضي الله عنها: قَالَتْ: وَالَّذِي ذَهَبَ بِنَفْسِي ﷺ مَا مَاتَ حَتَّى كَانَ أَكْثَرُ صَلَاتِهِ وَهُوَ جَالِسٌ، وَكَانَ أَحَبَّ الْأَعْمَالِ إِلَيْهِ الْعَمَلُ الصَّالِحُ، الَّذِي يَدُومُ عَلَيْهِ الْعَبْدُ، وَإِنْ كَانَ يَسِيرًا.

ئوم سه له مه رضي الله عنها ده ليت: سويند به و زاتهى گيانى لى وهر گرت وه، پيغه مبهري ﷺ نه مرد تاكوو وای لى هات كه زوربهى نويزه كانى به دانيشته وه ده كرد، وه خوشه و يسترين كرده وهش به لايه وه نهو كرده وه چاكه يه بوو كه بهنده له سهري بهرده وام بوو و ده يكرده نه گهرچى كه م و ئاسانيش بووايه.

بَابُ ذِكْرِ الذُّنُوبِ

باسى گوناوه و تاوان

٨٤٩. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه: قَالَ: قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْتَ أَحَدُ بِمَا كُنَّا نَعْمَلُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ؟

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ أَحْسَنَ فِي الْإِسْلَامِ، لَمْ يُؤَاخِذْ بِمَا كَانَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، وَمَنْ أَسَاءَ، أَخَذَ بِالْأَوَّلِ وَالْآخِرِ».

عبداللہ ﷺ ده لیت: گوتمان: نهی پیغه مبهری خوا ﷺ نایا له سهر نه و کرده وانه ی که له سهرده می نه زانیدا کرد وومانن سزا ده درین؟ پیغه مبهری خوا ﷺ فرموی: «هر که سیک له سهرده می موسولمانوونیدا و له نیو نیسلامدا چاکه کار بیت نه و سهر کرده و هی سهرده می نه فامی سزا وهر ناگریت، هر که سیکش خراب و خراپه کار بیت نه و تاونی سهره تا و کوتایي له سهر ده نووسریت».

۸۵۰. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَا عَائِشَةُ إِيَّاكَ وَمُحَقَّرَاتِ الْأَعْمَالِ، فَإِنَّ لَهَا مِنَ اللَّهِ طَالِبًا».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ یمی فرموو: «نه ی عائشه ناگاداری نه و ورده کرده وانه به که بیت وایه کم و بیبایه خن، له راستیدا نه وانه له لای خوا هژمار کراون و داوا ده کرینه و».

بَابُ ذِكْرِ التَّوْبَةِ

باسی تهوبه و گه پانه و

۸۵۱. عَنْ ابْنِ مَعْقِلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: دَخَلْتُ مَعَ أَبِي عَلَى عَبْدِ اللَّهِ، فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «النَّدَمُ تَوْبَةٌ»، فَقَالَ لَهُ أَبِي: أَنْتَ سَمِعْتَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «النَّدَمُ تَوْبَةٌ»، قَالَ: نَعَمْ.

نبن مه عقیل رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: له گه ل باو کما چووم بولای عه بدوللا، جا گویم لی بوو ده یگوت: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموی: «په شیانی (له هه له و تاون) بریتیه له تهوبه کردن»، جا باو کم به عه بدوللای گوت: تو بوخوت گویت له پیغه مبهری ﷺ بوو که ده یفرموی: «په شیانی بریتیه له تهوبه کردن؟»، گوتی: به لی.

۸۵۲. عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم، فَذَكَرَ أَنَّهُ أَصَابَ مِنْ امْرَأَةٍ قُبْلَةً، فَجَعَلَ يَسْأَلُ عَنْ كَفَّارَتِهَا، فَلَمْ يَقُلْ لَهُ شَيْئًا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ صلی اللہ علیہ وسلم: {وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ} هود: ۱۱۴، فَقَالَ الرَّجُلُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلِي هَذِهِ؟ فَقَالَ: «هِيَ لِمَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ أُمَّتِي».

تین مہ سعو د رضی اللہ عنہ دہ گپری تہ وہ: پی او یک ہاتھ خزمہ ت پیغہ مہر صلی اللہ علیہ وسلم و تہ وہ ی بو باس کرد کہوا تووشی ماچکردنی ٹافرہ تیک بووہ، بو یہ پرسپاری کہ فارہ تی تہ وہ ی لی کرد، پیغہ مہریش صلی اللہ علیہ وسلم ہیچی پی نہ گوت، تینجا خوا صلی اللہ علیہ وسلم تہو ٹایہ تہ ی دابہ زاند: {وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ}، واتہ: نو یڑ تہ نجام بدہ لہ مسہر و تہ وسہری پوڑدا (لہ بہ یانیان و تیواراندا) و لہ بہ شیک لہ شہودا، چونکہ بہ راستی (کردہ وہ) چاکہ کان (کردہ وہ) خراپہ کان لادہ بہن و دہ یانسپرنہ وہ، تہ وہ پند و ٹاموڑ گارییہ بو پندوہر گران. جا کابرا گوتی: تہ ی پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ٹایا حوکمی تہو ٹایہ تہ بو منیشہ؟ فہرمووی: «تہو ٹایہ تہ بو ہر کہ سیکہ لہ ٹوممہ تہ کہم کاری پی بکات».

بَابُ ذِكْرِ الْمَوْتِ وَالِاسْتِعْدَادِ لَهُ

باسی مردن و خوٹا مادہ کردن بو مردن

۸۵۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «الْمَيِّتُ تَحْضُرُهُ الْمَلَائِكَةُ، فَإِذَا كَانَ الرَّجُلُ صَالِحًا، قَالُوا: اخْرِجِي أَيُّهَا النَّفْسُ الطَّيِّبَةُ، كَأَنْتِ فِي الْجَسَدِ الطَّيِّبِ، اخْرِجِي حَمِيدَةً، وَأَبْشِرِي بِرُوحٍ وَرِيحَانٍ، وَرَبِّ غَيْرِ غَضَبَانَ، فَلَا يَزَالُ يُقَالُ لَهَا ذَلِكَ حَتَّى تَخْرُجَ، ثُمَّ يُعْرَجُ بِهَا إِلَى السَّمَاءِ، فَيُفْتَحُ لَهَا، فَيَقَالُ: مَنْ هَذَا؟ فَيَقُولُونَ: فَلَانٌ، فَيَقَالُ: مَرْحَبًا بِالنَّفْسِ الطَّيِّبَةِ، كَأَنْتِ فِي الْجَسَدِ الطَّيِّبِ، ادْخُلِي حَمِيدَةً، وَأَبْشِرِي بِرُوحٍ وَرِيحَانٍ، وَرَبِّ غَيْرِ غَضَبَانَ، فَلَا يَزَالُ يُقَالُ لَهَا ذَلِكَ حَتَّى يُنْتَهَى بِهَا إِلَى

۸۵۴. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ، أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ، كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ»، فَقِيلَ لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَرَاهِيَةُ لِقَاءِ اللَّهِ فِي كَرَاهِيَةِ لِقَاءِ الْمَوْتِ، فَكُلُّنَا يَكْرَهُ الْمَوْتَ، قَالَ: «لَا، إِنَّمَا ذَاكَ عِنْدَ مَوْتِهِ، إِذَا بُشِّرَ بِرَحْمَةِ اللَّهِ وَمَغْفِرَتِهِ، أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ، فَأَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَإِذَا بُشِّرَ بِعَذَابِ اللَّهِ، كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ، وَكَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده گپړته وه: پښغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تی: «هر که سیک که یشتن به دیداری خوی پښخوش بیت ته وه خواش دیداری تهو که سهی پښخوشه، وه هر که س رقی له که یشتن به دیداری خوا بیت ته وه خواش رقی له دیداریه تی»، جا به پښغه مبهري خوا ﷺ گوترا: نهی پښغه مبهري خوا ﷺ رقبوونه وه له دیداری خوا ته گهر مردن بیت ته وه هه موومان رقبان له مردنه! فهرمووی: «نه خیر، نهو رقبلیوون و پښاخوشبوونه له کاتی مردنایه، جا ته گهر تهو که سهی خه ریکی مردنه مژده ی رهمهت و میهره بانی و پښاخوشبوونی خوی پی درا، تهو که یشتن به خوی پښخوشه و خواش دیداری تهو که سهی پښخوشه، تهو که سه شی له کاتی مردن ته گهر مژده ی سزای خوی پی بدریت حز به دیداری خوا ناکات و رقی له مردنه که یه و پښاخوشه، وه خواش دیداری تهو که سهی پښخوش نیه».

۸۵۵. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَتَمَنَّى أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ لِضُرِّ نَزَلَ بِهِ، فَإِنْ كَانَ لَا بُدَّ مُتَمَتِّيًا الْمَوْتَ، فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ أَحْيِنِي مَا كَانَتِ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتِ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي».

نه نس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پښغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تی: «هیچ یه کیکتان له کاتی ناخوشی و زهره ر و زیان و به لایه کدا که به سه ری دیت خوزگه به مردن نه خوازیت، خو ته گهر تینی بو هات و ناچار بوو خوزگه بخوازیت، تهو با بلیت: خودایه تا تهو که تهی زیان بو من باشته بمړینه، وه هرکات مردن بو من باشته بوو بمړینه».

بَابُ ذِكْرِ الْقَبْرِ وَالْبَلَى

باسی گوړو له ناوچوونی لاشه

۸۵۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَيْسَ شَيْءٌ مِنَ الْإِنْسَانِ إِلَّا يَبْلَى، إِلَّا عَظْمًا وَاحِدًا، وَهُوَ عَجْبُ الذَّنْبِ، وَمِنْهُ يُرْكَبُ الْخَلْقُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

نه بو هوړه پره رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «بېگومان هېچ شوینتی کی مړوف (دواي مردن) نامینیت و له ناو ده چیت و ده پرزیت ته نها به ک تیسقان نه بیت که پی ده لین: (عجب الذنب)، وه له پژی قیامه تدا خه لکی نا لهو تیسقانه دروست ده کرینه وه وړیک ده خرینه وه».

۸۵۷. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ كَعْبٍ الْأَنْصَارِيِّ، أَنَّ أَبَاهُ رضي الله عنه كَانَ يُحَدِّثُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّمَا نَسَمَةُ الْمُؤْمِنِ طَائِرٌ يَغْلُقُ فِي شَجَرِ الْجَنَّةِ، حَتَّى يَرْجَعَ إِلَى جَسَدِهِ يَوْمَ يُبْعَثُ».

عه بدوړه حماني کوری که عبی نه نصاری ده گپړته وه، که باوکی رضي الله عنه ده یگپړایه وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «بېگومان پرووحي مړوفی پروادار وه کوو بالنده به ک وایه به سهر دره خته کانی به هه شته وه له بهروبوومی به هه شت ده خوات، تا کوو نهو کاته ی که زیندوو ده کرینه وه و ده گپړته وه نیو لاشه که ی».

بَابُ ذِكْرِ الْبُعْثِ

باسی زیندوو بوونه وه

۸۵۸. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ يُخْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ: «حُفَاةٌ غُرَاءٌ»، قُلْتُ: وَالنِّسَاءُ؟ قَالَ: «وَالنِّسَاءُ»، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَمَا يُسْتَحْيَا؟ قَالَ: «يَا عَائِشَةُ الْأَمْرُ أَهَمُّ مِنْ أَنْ يَنْظُرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ».

عائشه رضی اللہ عنہا ده لیت: گوتم: ئەهی پیغه مبهری خوا ﷺ له پوژی قیامه تدا خه لکی چون کۆ ده کرینه وه (حه شر ده کرین)؟ فه رمووی: «به پیخواسی و به پرووتی»، گوتم: ئافره تانیش؟ فه رمووی: «ئافره تانیش»، گوتم: ئەهی پیغه مبهری خوا ﷺ که س شهرم ناکات؟ فه رمووی: «ئەهی عائشه کاروبار و حیسابی ئەو پوژه زۆر له وه گرینگتر و سامناکتره که خه لکی بۆ یه کدی پروان و ته ماشای یه کدی بکهن».

۸۵۹. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنْ قَوْلِهِ تَعَالَى: {يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ} إِبْرَاهِيمَ: ٤٨، فَأَيَّنَ يَكُونُ النَّاسُ يَوْمَئِذٍ؟ قَالَ: «عَلَى الصِّرَاطِ».

عائشه رضی اللہ عنہا ده لیت: پرسیارم له پیغه مبهری خوا ﷺ کرد ده باره ی ئەو ئایه ته: {يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ}، واته: له پوژیکدا که ئەم زه ویه ده گوړیت به زه ویه کی دیکه و ئاسمانه کانیش (ده گوړین به ئاسمانی دیکه). که ئایا له و پوژ و کاته دا خه لکی له کوئی ده بن؟ فه رمووی: «له سهر پردی سیرات».

بَابُ صِفَةِ أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ ﷺ

باسی سیفه ته کانی ئوممه تی موحه ممه د ﷺ

۸۶۰. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رضی اللہ عنہ قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي قُبَّةٍ، فَقَالَ: «أَتَرْضَوْنَ أَنْ تَكُونُوا رُبْعَ أَهْلِ الْجَنَّةِ؟»، قُلْنَا: بَلَى، قَالَ: «أَتَرْضَوْنَ أَنْ تَكُونُوا ثُلُثَ أَهْلِ الْجَنَّةِ؟»، قُلْنَا: نَعَمْ، قَالَ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ تَكُونُوا نِصْفَ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَذَلِكَ أَنَّ الْجَنَّةَ لَا يَدْخُلُهَا إِلَّا نَفْسٌ مُسْلِمَةٌ، وَمَا أَنْتُمْ فِي أَهْلِ الشَّرْكِ إِلَّا كَالشَّعْرَةِ الْبَيْضَاءِ فِي جِلْدِ الثَّوْرِ الْأَسْوَدِ، أَوْ كَالشَّعْرَةِ السَّوْدَاءِ فِي جِلْدِ الثَّوْرِ الْأَحْمَرِ».

عه بدوللا رضی اللہ عنہ ده لیت: ئیمه له ده واریکدا له خزمه ت پیغه مبهری خوا دا ﷺ بووین،

جا فهرمووی: «تایا رازی ده بن که ئیوه چواریه کی خه لکی به ههشت بن؟»، گوتمان: به لئی، فهرمووی: «تایا رازی ده بن که ئیوه سییه کی خه لکی به ههشت بن؟»، گوتمان: به لئی، فهرمووی: «سویند به و زاته ی گیانی منی به دهسته به بیگومان ئومیدم وایه که ئیوه نیوه ی خه لکی به ههشت بن، ئه وهش له بهر ئه وه ی چونکه هیچ که سیک ناچیتته به ههشته وه ته نها که سی موسولمان نه بیته، ده ی ئیوهش له چاو ئه وانه ی که هاوه ل بو خوا داده نین وه کوو تاله موویه کی سپی وان به پیسته ی گایه کی ره شه وه، یان وه کوو تاله موویه کی رهش بن به پیسته ی گایه کی سووره وه».

بَابُ مَا يُرْجَى مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

باسی ئه وه ی ئومید ده کریت له به زه یی خوا له پوژی قیامه تدا

۸۶۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ لِلَّهِ مِائَةَ رَحْمَةٍ، قَسَمَ مِنْهَا رَحْمَةً بَيْنَ جَمِيعِ الْخَلَائِقِ، فَبِهَا يَتَرَاخَمُونَ، وَبِهَا يَتَعَاطَفُونَ، وَبِهَا تَعْطِفُ الْوَحْشُ عَلَى أَوْلَادِهَا، وَأَخْرَجَتْ سَعَةً وَتَسْعِينَ رَحْمَةً، يَرْحَمُ بِهَا عِبَادَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

ئه بو هو ره ی ره ده گیریتته وه: پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: «به دلنایای خوا سه د ره حمه تی هه یه، له و سه د ره حمه ته یه ک دانه ره حمه تی دابهش کردووه له نیو هه موو دروستکراوه کانیدا، جا به و به شه ره حمه ته یه که سۆز و میهره بانبیان به رانبهر به یه کدی هه یه، ههر به و به شه ره حمه ته یه که وا ئاژه ل و درنده کان سۆزیان هه یه بو بیچوووه کانیان، نه وه د و نو به شه که ی دیکه ی دوا خستوو (بو قیامهت)، له پوژی قیامه تدا به و نه وه د و نو به شه وه ره حم و به زه یی ده نوییت بو به نده کانی».

بَابُ ذِكْرِ الشَّفَاعَةِ

باسی تکاردن (شه فاعهت)

۸۶۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ،

فَتَعَجَّلَ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي، فَهِيَ نَائِلَةٌ مِنْ مَاتَ مِنْهُمْ، لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا».

ئەبو ھورەیرە ر.ھ دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ فرموویەتی: «ھەموو پێغەمبەریک دوایەکی ھەیە کە بێگومان وەر دەگیرێت، جا ھەموویان لە دنیا دا دوایەکیان کردوو، بەلام بەراستی من دوایەکم ھەڵگرتوو کە ببێتە تۆ ئوممەتە کەم (لە قیامەتدا)، ئەو دوایەم و شەفاعەتەم ھەموو ئەوانە دەگرتەووە کە مردوون مادام ھاوبەشی تۆ خوا بپارێت».

۸۶۳. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ ر.ھ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ، وَلَا فَخْرَ، وَأَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ الْأَرْضُ عَنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَلَا فَخْرَ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ، وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ، وَلَا فَخْرَ، وَلِوَاءِ الْحَمْدِ بِيَدِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَلَا فَخْرَ».

ئەبو سەئید ر.ھ دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ فرموویەتی: «من گەورە و بەرزترینی ھەموو وەجەیی ئادەم و بە خۆھەڵکێشانم شانازی و نالێم، وە من یە کەم کەسم کە زەویم تۆ لەت دەبێت (زیندوو دەبەووە) لە پۆزی قیامەتدا و خۆھەڵکێشان نییە، من یە کەم تەکا کار و تەکا گیراوەم و خۆھەڵکێشان نییە، ئالای سوپاس و ستایش لە پۆزی قیامەتدا بە دەستی من و خۆھەڵکێشان نییە».

۸۶۴. عَنْ جَابِرٍ ر.ھ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِأَهْلِ الْكِبَائِرِ مِنْ أُمَّتِي».

جابر ر.ھ دەلێت: گوێم لە پێغەمبەری خوا ﷺ بوو دەیفەرموو: «تەکا و شەفاعەتی من لە پۆزی قیامەتدا تۆ ئەوانە یە کە خاوەنی گوناھ و تاوانی گەورەن لە ئوممەتە کەم».

بَابُ صِفَةِ النَّارِ

باسی سیفەتەکانی ئاگری دۆزەخ

۸۶۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ر.ھ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اشْتَكَّتِ النَّارُ إِلَى رَبِّهَا،

فَقَالَتْ: يَا رَبِّ أَكَلُ بَعْضِي بَعْضًا، فَجَعَلَ لَهَا نَفْسَيْنِ: نَفْسٌ فِي الشَّتَاءِ، وَنَفْسٌ فِي الصَّيْفِ، فَشِدَّةُ مَا تَجِدُونَ مِنَ الْبَرْدِ مِنْ زَمْهِرِهَا، وَشِدَّةُ مَا تَجِدُونَ مِنَ الْحَرِّ مِنَ سَمُومِهَا».

نه بو هوږه پرې ﷺ ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموو په تی: «ناگر له لای په روه ردگاری سکا لای کرد و گوتی: نهی په روه ردگارا (له گهرمی و به تینیدا) به شیکم به شه که ی دیکه ی خوارد، بویه (خوا) مؤله تی دوو نه فه سی پی د ه دات: نه فه س و هه ناسه داتیک له زستاندا و هه ناسه داتیکش له هاویندا، جا نه و سار دیه توندوتیزه ی که ده بینن له ته به قه و به شه هره سارده که ی زه مه ریره، وه نه و گهرمی به توند و به تینه که (له هاویندا) ده بینن نه وه له به شه گهرمه که ی سه موومه».

بَابُ صِفَةِ الْجَنَّةِ

باسی سیفه ته کانی به هه شت

۸۶۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، يَقُولُ اللَّهُ ﷻ: «أَعْدَدْتُ لِعِبَادِيَ الصَّالِحِينَ، مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ»، قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: وَمِنْ بَلِّهِ مَا قَدْ أَطْلَعَكُمْ اللَّهُ عَلَيْهِ، اقْرَءُوا إِن شِئْتُمْ: {فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ} السجدة: ۱۷، قَالَ: وَكَانَ أَبُو هُرَيْرَةَ يَقْرَأُهَا: مِنْ قُرَاتٍ أَعْيُنٍ.

نه بو هوږه پرې ﷺ ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموو په تی: «خوا ﷻ ده فهرمویت: بؤ به نده چا که کاره کانم شتگه لیکم ناماده کردووه که هیچ چاو نیک نه بینووه و هیچ گوئی که نه بیستووه و به خه یال و دلی هیچ که سیکشدا نه هاتووه»، نه بو هوږه پرې گوتی: واز له وه بینن که خوا بوی باس کردوون له نیعمه ته کانی به هه شت، نه و ثابته به خویننه وه نه گهر وستان: {فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ}، واته: نه مجا هیچ که س نازانیت چی شاراوه ته وه

بۆيان له (بههشتدا كه هۆي) گه شېبوني چاوه كانن، ئه م پاداشته (دهدرينهوه) بههۆي ئه و كرده وانه ي كه كردوويانه». راوى گوتى: ئه بو هوپره پره به (قُرَاتِ اَعْيُنٍ) دهخويندهوه.

٨٦٧. عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، يَقُولُ: «الْجَنَّةُ مِائَةُ دَرَجَةٍ، كُلُّ دَرَجَةٍ مِنْهَا مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، وَإِنَّ أَعْلَاهَا الْفِرْدَوْسُ، وَإِنَّ أَوْسَطَهَا الْفِرْدَوْسُ، وَإِنَّ الْعَرْشَ عَلَى الْفِرْدَوْسِ، مِنْهَا تُفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ، فَإِذَا مَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ الْفِرْدَوْسَ».

موعاذى كورى جه بهل رضي الله عنه ده لیت: گویم له پیغه مبهرى خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: «بههشت سهد پله یه ههر پله یه كى نیوانى ئاسمان و زهوییه، وه بهرترینیان پله ی فیرده و سه، وه نیوه پراسته كه یشیان فیرده و سه، وه عه رش له سه رووی فیرده و سه، پرووباره كانى بههشت له و یوه سه رچاوه ده گرن، جا ههر كات داواتان له خوا كرد و له خوا پارانه وه ئه وه داواى فیرده و سى لى بكهن».

٨٦٨. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْكُوْثُرُ نَهْرٌ فِي الْجَنَّةِ، حَاقَّتَاهُ مِنْ ذَهَبٍ، مَجْرَاهُ عَلَى الْيَاقُوتِ وَالْدَّرِّ، تُرْبَتُهُ أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ، وَمَاؤُهُ أَحْلَى مِنَ الْعَسَلِ، وَأَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ الثَّلَجِ».

ئيبن عومهر رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهرى خوا ﷺ فه رموو یه تی: «كه و سه ر پرووبارى كه له نیو بههشتدا، لیوار و قه راغه كانى له زیپن، پارده وه كه ی له یاقووت و دووړ و گه وه هره، خاكه كه ی له میسك بۆنخو شتره، ئاوه كه ی له ههنگوین شیرینتر و له به فر سپتره».

٨٦٩. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْمُؤْمِنُ إِذَا اشْتَهَى الْوَلَدَ فِي الْجَنَّةِ، كَانَ حَمْلُهُ وَوَضْعُهُ وَسَنَّهُ فِي سَاعَةٍ وَاحِدَةٍ، كَمَا يَشْتَهِي».

ئه بو سه عیدى خودرى رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهرى خوا ﷺ فه رموو یه تی: «ئه گهر بروادار له نیو بههشتدا ههزى له مندال بوو، ئه وه دوو گیانبوون و مندالبوون و ته مه نه كه ی (بوون به سى و سى سال) له یه ك ساتدا ده بیته، ههر چۆنیک كه

حه زی لی بیت و پیخوش بیت».

۸۷۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا لَهُ مَنْزِلَانِ: مَنْزِلٌ فِي الْجَنَّةِ، وَمَنْزِلٌ فِي النَّارِ، فَإِذَا مَاتَ، فَدَخَلَ النَّارَ، وَرِثَ أَهْلُ الْجَنَّةِ مَنْزِلَهُ، فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: {أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ} الْمُؤْمِنُونَ: ۱۰».

نه بو هورده پره رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فہر موویہ تی: «بیگومان ههر که سیک له تیوه له قیامت دوو شوینی هیه: شوینیکی له بههشت و شوینیکیش له دوزخ، جا کاتیک نهو کهسه مرد و رویش بؤ دوزخ، نهوه خه لکی بههشت شوینه کهی دیکه ی له بههشت به میرات ده گرن، نهوه یه مانای نهو ثایه تهیه که خوی بهرز و بلند ده فهرمویت: {أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ}، واته: ههر نهوانه ن میراتگران».

الحمد لله الذي بنعمته تتم الصالحات

ناوه پړۆك

- ٧ سيفه ته كانى و شكۆ و گه و ره بى ﷺ
- ٩ چه ند پرتنبايه كى پيوست بۆ خونهرى خوشه ويست
- ١٠ پيشه كى
- ١٢ بهرنامه ي كار كردنمان له م پرۆژه يه:
- ١٤ پوخته ي ژيانى نيام نيين ماجه ﷺ
- ٢٠ په رتوو كى پيشه كى
- ٢٠ باسى هاندان له سهر شونكه وتنى پيغه مبه ر ﷺ
- باسى به گه و ره دانانى فرموده كانى پيغه مبه رى خوا ﷺ و هه ره شه ي توند له سهر
- ٢٢ بهر هه لستكارانى
- ٢٥ باسى پاريز كردن له گيرانه وه ي فرموده له پيغه مبه رى خواوه ﷺ
- باسى هه ره شه ي توند له سهر به ئه نقه ست درۆ هه لبه ستن به دهم پيغه مبه رى خواوه ﷺ
- ٢٧ باسى ئه و كه سه ي به دهم پيغه مبه ر وه ﷺ فرموده بگير ته وه و بشزانيت كه درۆ يه
- ٢٧ باسى شونكه وتنى جينشينه سهر راست و شاره زاكان
- ٢٨ باسى دوور كه تنه وه له داهيتران له تايين و دوور كه وتنه وه له شه ره قسه
- ٣٠ باسى خۆدوور گرتن له (فه توادان) به بۆچوون و قياس (ى پيينه ما)
- ٣٠ باسنيك ده ر باره ي پروا (نيان)
- ٣١ باسنيك ده ر باره ي قه دهر
- ٣٥ باسنيك ده ر باره ي پنگه و گه و ره بى هاوه لانى پيغه مبه رى خوا ﷺ
- ٣٥ پنگه و گه و ره بى ئه بو به كرى صديق ﷺ
- ٣٨ پيز و گه و ره بى عومهر ﷺ
- ٣٩ پنگه و گه و ره بى عوسمان ﷺ

- ٤٠ پينگه و گهوره يي عه لي كور ي نه بو تاليب
- ٤١ پينگه و گهوره يي زوبه ير
- ٤١ پينگه و گهوره يي ته لحه ي كور ي عوبه يدوللا
- ٤٢ پينگه و گهوره يي سه عدي كور ي نه بو وه ققاص
- ٤٢ پينگه و گهوره يي ده (مژده پندراوه كان)
- ٤٣ پينگه و گهوره يي نه بو عوبه يده ي كور ي جه پراح
- ٤٣ پينگه و گهوره يي عه بدوللا ي كور ي مه سعوود
- ٤٤ پينگه و گهوره يي حه سهن و حوسه ين كوپه كاني عه لي كور ي نه بو تاليب
- ٤٤ پينگه و گهوره يي عه مهاري كور ي ياسير
- ٤٥ پينگه و گهوره يي خه بيا ب
- ٤٦ پينگه و گهوره يي زه يدي كور ي سايت
- ٤٦ پينگه و گهوره يي نه بو زه ر
- ٤٧ پينگه و گهوره يي سه عدي كور ي مه عاز
- ٤٨ پينگه و گهوره يي جه ريري كور ي عه بدوللا ي به جه لي
- ٤٨ پينگه و گهوره يي پشتيوانان
- ٤٩ پينگه و گهوره يي ثين عه بياس
- ٤٩ باسيك ده رباره ي خه واريچ
- ٥٠ باسي نه و كه سه ي كه ريچكه يه كي چاك يان خراب داده هيئت
- ٥١ باسي پينگه ي كه سيك كه فيري قورئان ده بيت و خه لكيش فير ده كات
- ٥٣ باسي پينگه و گهوره يي زانايان و هاندان بو فير بووني زانست
- ٥٤ باسي نه و كه سه ي كه زانستيك ده گه يه نيت
- ٥٥ باسي پاداشتي نه و كه سه ي خه لك فيري چاكه ده كات
- ٥٦ باسي نه و كه سه ي كه حه ز ناكات خه لك ي له دوايه وه پرؤن
- ٥٦ باسي سوودوه رگرتن له زانست و كار پيكر دني

- ۵۷ باسی نهو که سهی پرسپاری زانستیکی لی ده کریت و ده یشاریته وه.
- ۵۸ په رتو وکی پاکو خا وینی و سوننه ته کانی
- ۵۸ باسی نوژیژیک که به بی ده ستوژیژ بکریت خوا وهرینا گریت.
- ۵۸ باسی پاریز گاریکردن له ده ستوژیژ به بهرده وامی
- ۵۹ باسی نهو هی که ده ستوژیژ نیوهی ئیانه
- ۶۰ باسی پاداشتی پاکی و ده ستوژیژ شوشتن
- ۶۰ باسی سیواک
- ۶۱ باسی نهو هی که پیوا (نافرته) ده چپته سهرئاو چی ده لیت
- ۶۱ باسی نهو هی که که سیک له سهرئاو دهرده چپت چی ده لیت
- ۶۱ باسی هه ره شهی توند له سهر خوپاکنه کردنه وه له میز
- ۶۲ باسی نهو هی که پیوا و نافرته به ئاوی بهک تهشت ده ستوژیژ ده شون
- ۶۲ باسی پیشخستنی لای راست له ده ستوژیژدا
- ۶۳ باسی ئاو له زمان و لووت رادان به یهک مشت (لویچ، مست)
- ۶۳ باسی شوشتنی نه ندامانی ده ستوژیژ سی جار سی جار
- ۶۳ باسی نهو هی هاتوه دهربارهی جوان ده ستوژیژ شوشتن
- ۶۴ باسی نهو هی هاتووه دهربارهی په نجه خسته نیو ریش (بو ده ستوژیژ)
- ۶۴ باسی نهو هی هاتووه دهربارهی مه سحرکردنی سهر
- ۶۴ باسی نهو هی هاتووه مه سحرکردنی گونچکه کان
- ۶۵ باسی شوشتنی نیوان (که لینی) په نجه کان
- ۶۵ باسی شوشتنی گویزینگ و پاژنه بی
- ۶۶ باسی نهو هی هاتووه دهربارهی ده ستوژیژک خوا فرمانی بی کردووه
- ۶۶ باسی نهو هی که ده گوتریت دواي ده ستوژیژ
- ۶۷ باسی ئاو له دهم وهردان دواي شیر خواردنه وه
- ۶۷ باسی ده ستوژیژ شوشته وه له مه زی

- باسى دەستىنۆز شوشتەنەۋە بۇ ھەر نۆزىك و كىرنى ھەموو نۆزەكان بە دەستىنۆزىك
 ٦٨
 ٦٨ باسى ئەندازەى ئەو ئاۋەى كە پىس نابىت
 باسى ئەۋەى كە دەربارەى مىزى مندالى تىرىنە ھاتوۋە كە ھىشتا تەنھا شىرى داىكى
 دەخوات ٦٨
 باسى تەۋقە كىرن لە گەل كەسى لەشگران ٦٩
 باسى نۆز كىرن لە پۇشاكىكدا كە جىماعى پىۋە كراپىت ٧٠
 باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى ماۋەى مەسح بۇ نىشتەجى و گەشتىار ٧٠
 باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى مەسح لەسەر مىزەر ٧١
 باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى ھۆكارەكان (ى تەيەمومكىرن) ٧١
 باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى تەيەموم بە يەك جار دەست لە زەۋىدان ٧٢
 باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى خۇشوشتن لە لەشگرانى ٧٣
 باسىك دەربارەى دەستىنۆز دۋاى خۇشوشتن ٧٣
 باسى ئەۋەى گوتوۋىتەى: لەشگران ناخەۋىت تاكوۋ دەستىنۆز نەگىرت ٧٤
 باسىك دەربارەى ئەۋەى پىۋە لە خەۋدا دەپپىنەت ئافرەتىش دەپپىنەت ٧٤
 باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى پىۋىستىۋونى خۇشوشتن ئەگەر ئەندامى تىرىنە و مىنە
 پىك گەشتىن ٧٥
 باسى مانەۋە و كاتى ئافرەتتىك كە مندالى بوۋە ٧٥
 باسى ئەۋە كە كىچ بالغ بوۋ دروست نىيە بەبى سەرپۇش نۆزىككات ٧٦
 باسى كەسىك دەستىنۆز بشۋات و شۆننىك جى بەپىلەت و تەر نەپىت ٧٦
 پەرتوۋكى نۆزى ٧٨
 باسى كاتى نۆزى بەيانى ٧٨
 باسى كاتى نۆزى نىۋەپۇ ٧٩
 باسى كاتى نۆزى عەسر ٧٩
 باسى پارىزگار كىرن لە نۆزى عەسر ٧٩

- باسی کاتی نوئژی مه غریب (شیوان) ۸۰
- باسی کاتی نوئژی عیشا (خهوتنان) ۸۰
- باسی ئه وهی له کاتی نوئژدا خهوی لیکه وتوو یان له بیرى چوو. ۸۱
- باسی (دواکهوتن) له نوئژ کردن له کاتی خۆی به هۆی بیانوو یان پئوستیه ک. ۸۱
- باسی ناپه سندی نووستنی پیش نوئژی خهوتنان و قسه کردن له دواى نوئژ. ۸۲
- په رتووکی بانگ و سوننه ته کانی. ۸۴
- باسی دهستپیکى بانگدان (بانگی نوئژ) ۸۴
- باسی ئه وهی که کاتیک بانگدهر بانگ ده دات ده بیت چۆن وه لامى بدهینه وه و چی بلین ۸۶
- باسی گه وره یی بانگدان و پاداشتی بانگدهران ۸۷
- په رتووکی مزگه وته کان و نوئژی به کۆمه ل ۸۸
- باسی ئه وه که سه ی مزگه وتیک دروست ده کات له پیناوی خوادا. ۸۸
- باسی به رزکردنی مزگه وته کان زیاد له پئوست. ۸۸
- باسی دروستکردنی مزگه وت له کوی رینگه پی دراوه. ۸۹
- باسی ئه وه شوینانه ی که نوئژکردن تیدا ناپه سنده ۹۰
- باسی نوستن له نئو مزگه وتدا ۹۰
- باسی کامه مزگه وت یه که مجار بنیات نرا. ۹۰
- باسی دو عای چوونه نئو مزگه وت ۹۱
- باسی رۆیشتن بۆ نوئژ ۹۲
- باسی ئه وهی هه تا دوورتر بیت له مزگه وت پاداشته که زیاتره ۹۲
- باسی گه وره یی و پاداشتی نوئژی به کۆمه ل ۹۳
- باسی نوئژی خهوتنان و به یانی به کۆمه ل ۹۳
- باسی پابه ندبوون به مزگه وت و چاوه پروانیکردنی نوئژ. ۹۴
- په رتووکی نوئژ به رپا کردن ۹۶

- و سوننه ته کانی نیو نوږت ۹۶
- باسی ده سټیځکی نوږت ۹۶
- باسی دانانی ده سټیځکی راست له سهر ده سټیځکی چهپ له نوږتدا ۹۷
- باسی ده سټیځکی خوښندنې فاتحه ۹۷
- باسی خوښندنې قورځان له نوږتې به یانیدا ۹۷
- باسی خوښندنې قورځان له نوږتې نیوه پړو و عه سردا ۹۸
- باسی خوښندنې قورځان له نوږتې شتواندا ۹۹
- باسی خوښندنې قورځان له نوږتې خه وتناندا ۱۰۰
- باسی خوښندنې قورځان له دواي ټیام (له نوږتدا) ۱۰۰
- باسی بیده نگبون کاتیک ټیام قورځان ده خوښتنې (له نوږتدا) ۱۰۰
- باسی ده نگبه رز کرده و به (آمین) دواي فاتحه ۱۰۱
- باسی ده سټیځکی رز کرده و به له کاتی ږکو و عبردن و هه ستانه و به له ږکو و ۱۰۱
- باسی ږکو و به له نوږتدا ۱۰۲
- باسی ټه و به که له دواي هه ستانه و به له ږکو و ده گو تریت ۱۰۳
- باسی سوجه بردن ۱۰۳
- باسی زیکری نیو ږکو و به سوجه ۱۰۴
- باسی ږیک و راستبون له سوجه دا ۱۰۴
- باسی دانیشن له ټیوان دوو سوجه دا ۱۰۴
- باسی زیکری ټیوان سوجه کان ۱۰۵
- باسی ټه و به هاتو و به ږیک له ته حیياتدا ۱۰۵
- باسی سه لا و اتدان له سهر پیغه مبه ر ﷺ ۱۰۶
- باسی ټامازه ی (په نجه ی شایه تمان) له ته حیياتدا ۱۰۷
- باسی سه لامدانه و به نوږت ۱۰۷

- باسی ئه وهی که له دوای سه لامدانه وه ده گوتریت ۱۰۸
- باسی کاتیک کاتی نوێژ دیت و نانی ئیوارهش دانراوه ۱۰۸
- باسی نوێژی به کۆمه‌ل له شهوی باراناویدا ۱۰۹
- باسی رۆیشتن به بهردهم نوێژ خویندا ۱۰۹
- باسی قه دهغه کردنی پیشکهوتنی پیشنوێژ (ئیام) له سوجده و رکوعدا ۱۱۰
- باسی ئهوانه‌ی که سوننه ته راسته وخۆ له دوای ئیام بن ۱۱۰
- باسی ئه وهی که کێ شایسته تره بپیته ئیام (پیشنوێژ) ۱۱۱
- باسی ئه و شته‌ی که له سه‌ر ئیام پیویسته ۱۱۱
- باسی ئه وهی که ههر که سیک پیشنوێژی بۆ خه‌لک ده‌کات با (نوێژه‌که‌ی) سووک بکات ۱۱۲
- باسی ههر کات شتیک رووی دا ئیام نوێژه‌که‌ی سووک و کورت ده‌کاته‌وه ۱۱۳
- باسی ریکخستنی ریزی نوێژ خوینان ۱۱۳
- باسی ریزه‌کانی ئافره‌تان له نوێژدا ۱۱۴
- باسی نوێژی داواکردنی بارانبارین ۱۱۵
- باسی ئه وهی ده‌رباره‌ی نوێژی دوو جه‌ژنه‌که‌ هاتوو ۱۱۵
- باسی ئه وهی هاتوو ده‌رباره‌ی پیشنوێژ چه‌ند (الله اکبر) ده‌کات له نوێژی دوو جه‌ژنه‌کان ۱۱۶
- باسی ده‌رچوونی ئافره‌تان بۆ نوێژی دوو جه‌ژنه‌کان ۱۱۷
- باسی ئه وهی که ئه‌گه‌ر یه‌کیک له جه‌ژنه‌کان که‌وته‌ پوژی هه‌ینی ۱۱۷
- باسی ئه وهی هاتوو ده‌رباره‌ی شه‌ونوێژ ۱۱۷
- باسی ئه وهی هاتوو ده‌رباره‌ی ئه وهی ماله‌وه هه‌لده‌ستینیت له شه‌ودا ۱۱۸
- باسیک ده‌رباره‌ی ده‌نگخۆشی و جوانخویندنی قورئان ۱۱۸
- باسی ئه و که‌سه‌ی که له به‌شه‌ قورئانخویندنی شه‌وه‌که‌ی خه‌وی لیده‌که‌ویت ۱۱۹
- باسیک ده‌رباره‌ی ئه وهی سوننه ته له چ ماوه‌یه‌ک قورئان خه‌تم بکړیت ۱۲۰
- باسی ئه وهی هاتوو ده‌رباره‌ی خویندنی قورئان له شه‌ونوێژدا ۱۲۱

- باسی ټهوهی هاتووه ده ربارهی دوعای که سیځ که بو شه ونویژ هه لساوت هوه ۱۲۲
- باسی ټهوهی هاتووه ده ربارهی (کارځک) ټومید ده کریت به بری شه ونویژ بکه ویت . ۱۲۳
- باسی ټهوهی هاتووه ده ربارهی نویژ خوین کاتیک خه وی دیت ۱۲۳
- باسی ټهوهی هاتووه ده ربارهی نویژ سوننه ت له ماله وه ۱۲۴
- باسی ټهوهی هاتووه ده ربارهی نویژ چیشته نگاو ۱۲۴
- باسی ټهوهی هاتووه ده ربارهی ټهوهی که نویژ پاککه ره وه یه ۱۲۵
- باسی ټهوهی هاتووه ده ربارهی پینچ نویژه فهرزه که و پاریز گاریلیر کردیان ۱۲۵
- باسی ټهوهی هاتووه ده ربارهی پاداشتی نویژ له (مسجد الحرام) و مزگه وتی پیغه مبهردا
 ۱۲۶ ﷺ
- باسی ټهوهی هاتووه ده ربارهی نویژ کردن له مزگه وتی قوباندا ۱۲۷
- باسی ټهوهی هاتووه ده ربارهی سهره تای دروستکردنی دوانگه ۱۲۷
- باسی ټهوهی هاتووه ده ربارهی دریز کردنه وهی راوهستان له نویژه کاندا ۱۲۸
- باسی ټهوهی هاتووه ده ربارهی زور سوجه بردن ۱۲۸
- باسی ټهوهی که یه کهم لیپر سینه وه له گهل بهنده ده کریت له سهر نویژه ۱۲۹
- باسی ټهوهی هاتووه ده ربارهی کردنی نویژی سوننه ت له و شوینه ی نویژی فهرز ده کریت
 ۱۳۰
- په رتو وکی به ریکردنی مردوو ۱۳۲
- باسی ټهوهی هاتووه ده ربارهی سهردانکردنی نه خویش ۱۳۲
- باسی ټهوهی هاتووه ده ربارهی پاداشتی سهردانکردنی نه خویش ۱۳۲
- باسی ټهوهی هاتووه ده ربارهی تهلقینی مردوو به وتهی: (لا إله إلا الله) ۱۳۳
- باسی ټهوهی هاتووه ده ربارهی پاداشتدانه وهی پروادار به هوی پروو حکیشان ۱۳۳
- باسی ټهوهی هاتووه ده ربارهی چاودا خستنی مردوو ۱۳۴
- باسی ټهوهی هاتووه ده ربارهی ماچکردنی مردوو ۱۳۴
- باسی ټهوهی هاتووه ده ربارهی شوشتنی ژن له لایهن پیاو یه وه و پیاو له لایهن ژنیه وه

- ۱۳۵
 باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی شوشتنی پیغمبر ﷺ ۱۳۵
 باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی ئه و شتانه ی که بۆ کفنکردن سوننه تن ۱۳۶
 باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی ئاماده بوون له سهر مردوو ۱۳۶
 باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی ئه و که سه ی کومه لیک له موسولمانان نوژی له سهر ده که ن ۱۳۶
 باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی باسکردنی مردوو به چاکه ۱۳۷
 باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی دو عاکردن له نپو نوژی مردوو ۱۳۸
 باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی نوژی کردن له سهر مندالی مردوو ۱۳۸
 باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی نوژی کردن له سهر شه هیدان و کفنکردنیان ۱۳۹
 باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی ئه و کاتانه ی نوژی مردوو ناکریت و ناشنیریت ۱۳۹
 باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی نوژی کردن له سهر گۆر ۱۴۰
 باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی نوژی کردن له سهر نه جاشی ۱۴۰
 باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی پاداشتی که سیک نوژی مردوو ده کات و چاوه رپی ۱۴۱
 ناشتنیه تی ۱۴۱
 باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی چ ده گوتریت له کاتی چوونه گۆرستان ۱۴۱
 باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی چۆنیه تی دانیشن له گۆرستان ۱۴۲
 باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی مردوو خسته نپو گۆر ۱۴۲
 باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی هه لکه ندنی گۆر ۱۴۳
 باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی شوینکه وتنی جه نازه بۆ ئافره تان ۱۴۳
 باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی پیرگری کردن له له ده موچاوی خۆدان و یه خه دادپین ۱۴۳
 باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی گریان له سهر مردوو ۱۴۴
 باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی ئارامگرتن له سهر به لا و ناخۆشی ۱۴۵
 باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی پاداشتی ئه و که سه ی مندالی ده مریت ۱۴۵
 باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی ناردنی خواردن بۆ خاوه ن مردوو ۱۴۶

- ۱۴۶ باسنىڭ دەربارەي پېگىرىكىدىن لەشكاندىن ئىسكى مردوو
- ۱۴۷ باسى ئەۋەي ھاتوۋە دەربارەي نەخۇشكەۋىتى يېغەمبەرى خوا ﷺ
- ۱۴۸ باسى مردن و ناشتنى يېغەمبەرى خوا ﷺ
- ۱۵۲ پەرتوۋىكى پۇژوو
- ۱۵۲ باسى ئەۋەي ھاتوۋە دەربارەي گەۋرەي پۇژوو
- ۱۵۳ باسى ئەۋەي ھاتوۋە دەربارەي گەۋرەي مانگى پەمەزان
- باسى ئەۋەي ھاتوۋە دەربارەي فەرموۋەي: بەپۇژوو بن و بېشكىنن بە يىنىنى مانگ
- ۱۵۴
- ۱۵۴ باسى ئەۋەي ھاتوۋە دەربارەي بەپۇژووۋىيۈن لەگەشتدا
- ۱۵۵ باسى ئەۋەي ھاتوۋە دەربارەي گېرپانەۋەي پۇژووۋىيۈن پەمەزان
- ۱۵۵ باسى ئەۋەي ھاتوۋە دەربارەي ئەۋكەسەي بە لەيىرچوۋى پۇژووۋىيۈن شكاندوۋە
- ۱۵۶ باسى ئەۋەي ھاتوۋە دەربارەي ماچكىردن بۇ پۇژووۋەۋان
- ۱۵۶ باسى ئەۋەي ھاتوۋە دەربارەي پارشېۋىكىردن
- ۱۵۷ باسى ئەۋەي ھاتوۋە دەربارەي پەلەكىردن لە بەربانگىردن
- ۱۵۷ باسى ئەۋەي ھاتوۋە دەربارەي نىيەتى پۇژووۋىيۈن سەرىشكىۋىيۈن تىيدا
- ۱۵۷ باسى ئەۋەي ھاتوۋە دەربارەي بەپۇژووۋىيۈن بەدريژايى سال
- ۱۵۸ باسى ئەۋەي ھاتوۋە دەربارەي بەپۇژووۋىيۈن سى پۇژ لە ھەر مانگىكىدا
- ۱۵۸ باسى ئەۋەي ھاتوۋە دەربارەي بەپۇژووۋىيۈن يېغەمبەر داۋد ﷺ
- ۱۵۹ باسى بەپۇژووۋىيۈن شەش پۇژ لە مانگى شەۋالدا
- ۱۵۹ باسنىڭ دەربارەي بەپۇژووۋىيۈن يەك پۇژ لە پىناۋى خوادا
- ۱۶۰ باسنىڭ دەربارەي بەپۇژووۋىيۈن لە پۇژى جومەدا
- ۱۶۰ باسى ئەۋەي ھاتوۋە دەربارەي بەپۇژووۋىيۈن لە پۇژى شەممەدا
- ۱۶۱ باسى پۇژووگرتنى پۇژى عەپەفە
- ۱۶۱ باسى پۇژووگرتنى پۇژى عاشوۋپاء

- باسى به پۆژووبوون له پۆژانى دووشه ممه و پينجشه ممه دا ١٦٢
- باسيک دهرباره ي پاداشتي که سيک که پۆژووه وانتيک له لاي پۆژوو ده شيکيت ١٦٢
- باسيک دهرباره ي خواردن له پۆژي جهژني په مه زاندا پيش ده رچوون له مال ١٦٣
- باسى که سيک مرديت و پۆژووي په مه زاني قه رزدار بيت، به که مته رخه مي نه يگر تبيت ١٦٣
- باسى به پۆژووبووني ئافرهت به يي مۆله تي مي رده که ي ١٦٤
- باسيک دهرباره ي فه رمايشتي: ئه وه ي به پۆژوو نيه و سو پاسگوزاره وه ک پۆژووه وانتيکي ئارامگره ١٦٤
- باسى ئه وه ي هاتووه دهرباره ي ئيعتيکاف ١٦٥
- باسى ئيعتيکافکردن له چادري مزگه وتدا ١٦٥
- باسيک دهرباره ي ئه و که سه ي له ئيعتيکافه له مزگه وت و خيزاني سه رداني ده کات ١٦٦
- په رتووکي زه کات ١٦٨
- باسى فه رزي زه کات ١٦٨
- باسى ئه وه ي هاتووه دهرباره ي نه داني زه کات ١٦٩
- باسى زه کاتي زي و زيو ١٧٠
- باسى ئه و مال و سامانه ي زه کاتيان تيدايه ١٧٠
- باسى زه کاتي مانگا ١٧١
- باسى زه کاتي مه ر و بز ١٧١
- باسى زه کاتي کشتوکال و ميوه ١٧٢
- باسى سه رفيتره ١٧٢
- باسى زه کاتدان به خزم و که سي نزيک ١٧٣
- باسى که سيک که ده و له مه ند بيت و داواش له خه لک بکات ١٧٣
- باسى ئه و که سه ي شايسته ي زه کاتييدانه ١٧٤
- باسى گه و ره يي به خشين ١٧٤

- ۱۷۶ په رتو وکی هاوسه رگیری
- ۱۷۶ باسی نه وهی هاتووه دهر باره ی گه وره یی هاوسه رگیری
- ۱۷۷ باسی مافی ژن له سهر میرد
- ۱۷۸ باسی باشرینی ئافره تان
- ۱۷۸ باسی ماره پرین و هاوسه رگیری ئافره تی دیندار
- ۱۷۹ باسی روانین بۆ ئافره ت به مه بهستی داخوازیکردنی
- ۱۷۹ باسی راویژ و پرسکردن به کچ و بیوه ژن
- ۱۸۰ باسی نه وهی (باو کیک) کچه که ی به شوو بدات و کچه که ش پینا خوش بیت
- ۱۸۰ باسی هاوسه رگیری دروست نیه به یی سهر په رشتیار
- ۱۸۱ باسی ریگریکردن له ژن به ژنه
- ۱۸۱ باسی ماره یی ئافره تان
- ۱۸۲ باسی گورانیکوتن و ده فلیدان (له کاتی هاوسه رگیری)
- ۱۸۳ باسیك دهر باره ی پیاوی ژنانی (و ژنی خوچوین به پیاو)
- ۱۸۴ باسی پیروزیایی هاوسه رگیریکردن
- ۱۸۴ باسی خواردنی شایی (هاوسه رگیری)
- ۱۸۵ باسی چوون بۆ بانگهیشتی خواردنی هاوسه رگیری
- ۱۸۵ باسی (ماوهی) شه ومانه وه له لای کچ و بیوه ژن
- ۱۸۶ باسی نه و دو عایه ی پیاو ده یلیت کاتیک ده چیت بۆ لای هاوسه ره که ی
- ۱۸۶ باسی ریگریکردن له چوونه لای ئافره ت له دواوه
- ۱۸۷ باسی ریگریکردن له مندالبوون (له لایه ن ژن و میرد)
- باسی پیاویک سی جار ژنی ته لاق داوه و (ژنه که) شوو ده کاته وه و ته لاق ده درپته وه
پیش نه وهی میردی دووه می له گه لی جووت بیت، ئایا دروسته بگه رپته وه بۆ لای میردی
یه که می؟
- ۱۸۷
- ۱۸۸ باسی ماره به جاش

- باسی هه ر شتیك به هۆی ره چه له كه وه حه رام بیټ، به هۆی شیر پیدانیشه وه حه رام ده بیټ
 ١٨٩
- باسی ئه وه ی كه مژیک یان دوو مژ شیر نایته هۆی حه رام بوون له یه كدی ١٨٩
- باسی ئه و پیاوه ی موسولمان ده بیټ و زیاتر له چوار هاوسه ری هه یه ١٩٠
- باسی مه رجدانان له هاوسه رگیری ١٩٠
- باسی پیاویك كه نیه كه كه ی خۆی ئازاد بكات، پاشان له خۆی ماره ی بكات ... ١٩٠
- باسی دابه شكر دنی كاتی مانه وه له نیوان هاوسه راندا ١٩١
- باسی جوان مامه له كردن له گه له هاوسه ره كاندا ١٩٢
- باسی لیڤدانی ئافره تان ١٩٢
- باسی ئیره یی و غیره كردن ١٩٣
- باسی ئه و ئافره ته ی خۆی پیشكه شی پیغه مبه ر ﷺ كرد ١٩٤
- باسی پیاو كه له مندا له كه ی ده كه و یتته گو مانه وه (ئایا له خۆیه تی، یان نا) ١٩٤
- باسی ژن و میرد كه یه كێكیان له پیش ئه وی دیکه موسولمان ده بیټ ١٩٥
- باسیك ده رباره ی ئه و ژنه ی كه میرده كه ی ئه زیه ت ده دات ١٩٥
- په رتوو کی ته لاق ١٩٨
- باسی سه ویدی كۆری سه عید بۆی گیرینه وه ١٩٨
- باسی ته لاقدان له سه ر سو ننه ت (ی پیغه مبه ر ﷺ) ١٩٨
- باسی كه سیك كه له دانیشتنیكدا ژنه كه ی سی به سی ته لاق ده دات ١٩٩
- باسی گه رانده نه وه (ی ژن، دوا ی ته لاقدان) ٢٠٠
- باسی ئافره تی دوو گیانی میرد مردوو، هه ركات مندا له كه ی بوو بۆی هه یه شوو بكاته وه ٢٠٠
- باسی ئه گه ر ئافره تیك میردی مرد عیده كه ی له كو ئی به سه ر ده بات ٢٠١
- باسی ئافره تیك سی جار ته لاق درا بیټ، ئایا مافی شوینی مانه وه و خه رجی هه یه؟ ٢٠٢
- باسی كه سیك كه له دلدا ژنه كه ی ته لاق بدات به لام به زمان نه یلیت ٢٠٢
- باسی ته لاقی شیه له كه و گچكه و خه وتوو ٢٠٣

- باسی ناپه سندی خولع بو ئافرهت. ۲۰۳
- باسی لیعان (که سیک ژنه که ی خوی به زینا تومه تبار بکات). ۲۰۴
- باسی ناپه سندی خورازانده وهی ئافرهتی میردمردوو. ۲۰۴
- باسی ئایا ئافرهت ده توانیت تازه بار بیت بو غهیری میرده که ی؟ ۲۰۵
- باسی پیاوئیک که باوکی فهرمانی پی ده کات به ته لاقدان ی ژنه که ی. ۲۰۵
- په رتووکی که فاره ته کان. ۲۰۸
- باسی نه وانه ی پیغه مبهری خوا ﷺ سویندی پی خواردوون. ۲۰۸
- باسی ریگریکردن له سویند خواردن به جگه له خوا. ۲۰۸
- باسی نه و که سه ی که سویند بخوات به ئایینیکی جگه له ئیسلام. ۲۰۹
- باسی نه و که سه ی سویندی به خوا بو ده خوریت، با رازی بیت. ۲۱۰
- باسی هه لاواردن له سویند خواردندا. ۲۱۰
- باسی نه و که سه ی سویند ده خوات له سه ر شتیک، دواتر ببینیت خیر له غهیری نه و شته دایه. ۲۱۱
- باسی ریگریکردن له وهی پیاو پیداگری بکات له سه ر سوینده که ی و که فاره تیش نه دات. ۲۱۱
- باسی جیه جیکردنی سویندی سویند خور. ۲۱۲
- باسی ریگریکردن له وهی بگوتریت: نه گهر خوا بیه ویت و توش به ویت. ۲۱۲
- باسی نه و که سه ی له سویند خواردندا نییه تی ده شاریتته وه. ۲۱۳
- باسی ناپه سندی نه زرکردن. ۲۱۴
- باسی نه زرکردن له گوناوه و سه ریچیدا. ۲۱۴
- باسی که سیک که نه زری کردووه به پی پروات بو چه جکردن. ۲۱۵
- په رتووکی بازرگانی. ۲۱۶
- باسی هاندان له سه ر کارکردن. ۲۱۶
- باسی مامناوهندی له به ده سه تهینانی بژیویی ژياندا. ۲۱۷
- باسی دوورگرتن له بازرگانیدا. ۲۱۸

- باسی پیشه‌سازی ۲۱۸
- باسی قورخکاری و بازرگانی ۲۱۹
- باسی وەرگرتنی کرئ له سەر فیرکردنی قورئان ۲۱۹
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی ڕیگریکردن له زیادکردنی نرخ بۆ فریودانی کپیار . ۲۲۰
- باسی ڕیگریکردن له به‌ده‌مه‌وه‌چوونی ئه‌وانه‌ی کالā دینن بۆ بازار ۲۲۰
- باسی کپیار و فرۆشیار هه‌لی په‌شیانبوونه‌وه‌یان هه‌یه‌هه‌تا له‌یه‌کدی جیا ده‌بنه‌وه . ۲۲۱
- باسی ئه‌وه‌ که کپین و فرۆشتن به‌ره‌زامه‌ندییه ۲۲۱
- باسی ڕیگریکردن له فرۆشتنی شتیک له‌لات نه‌بیت و قازانجیک که مسوگەر نه‌بیت ۲۲۲
- باسی قبوولکردنی په‌شیانبوونه‌وه‌ له‌مامه‌له ۲۲۲
- باسی ئه‌وه‌ی نرخ دانانی له‌لا ناپه‌سنده ۲۲۳
- باسی ئاسانکاری و چاوپۆشی له‌کپین و فرۆشتن ۲۲۳
- باسی زیاد تیه‌ستن له‌مامه‌له‌دا (هه‌لدا و پێدا) ۲۲۴
- باسی ڕیگریکردن له فرۆشتنی میوه‌جات پیش ئه‌وه‌ی پێیگات ۲۲۵
- باسی کێشان و پێوان به‌سه‌نگه‌وه ۲۲۵
- باسی قه‌ده‌غه‌کردنی فیل و گزیکردن ۲۲۶
- باسی ناپه‌سندی فرۆشتنی خواردن پیش ئه‌وه‌ی ده‌ست به‌ده‌ست وهریگیریت ... ۲۲۶
- باسی فرۆشتنی بێ پێوانه و کێشانه (له‌گۆتره) ۲۲۷
- باسی ئومیدی پیت و به‌ره‌که‌ت له‌پێوانه و کێشانی خۆراکدا ۲۲۷
- باسی ئه‌و به‌ره‌که‌ته‌ی چاوه‌ڕوان ده‌کریت له‌سه‌ره‌تای پوژ ۲۲۸
- باسی ئه‌وه‌ که که‌ستیک شتیکێ عه‌بیداری فرۆشت، ده‌بیت عه‌یه‌که‌ باس بکات .. ۲۲۸
- باسی گۆڕینه‌وه‌ی پاره، نابیت زیاده‌ی بخریته‌ سه‌ر و پێویسته‌ ده‌ست به‌ ده‌ست بیت ۲۲۹
- باسی ئه‌و که‌سه‌ی ده‌لیت: ڕیبا ته‌نها له‌ قه‌رزدایه‌! ۲۲۹
- باسی فرۆشتنی ئازهل به‌ ئازهل به‌قه‌رز ۲۳۰

- ۲۳۱ باسى توندگىرى له سوو خورى (رېيا)
- ۲۳۱ باسى فروشتنى به سه له م ده بىت پىوانه و كيشانه و كاتى ديارىكراو بىت
- ۲۳۲ باسى سه له مكردن له ئازەلدا
- ۲۳۲ باسى هاوبه شى له ئىش و كاردا
- ۲۳۳ باسى ئەو شتەى كه له مال و مولكى مندال ده بىتە هىي باوكى
- ۲۳۳ باسى ئايا كه سىك كه به لاي مالات و باغاتى خەلكدا تىدە پەرىت به شى تىدا هەيه؟
- ۲۳۶ پەرتووكى ئەحكام
- ۲۳۶ باسى باسكردنى دادوهرەكان
- ۲۳۶ باسى هەپەشەى توند دەر بارەى ستم و خواردنى رىشوه
- ۲۳۷ باسى دادوهرىك كه خوى ماندوو ده كات و هەق دە بىيكت
- ۲۳۷ باسى نايىت دادوهر له كاتى تورە بىدا پرىار بدات
- ۲۳۸ باسى به پرىارى دادوهر خەلال حەرام نايىت و حەرام خەلال نايىت
- ۲۳۸ باسى كه سىك بانگەشەى ئەو بەكات شتىك هىي ئەو و هىي ئەوئىش نەبىت و كىشە بنىتەو
- ۲۳۹ باسى شايدەھىنان لەسەر داواكارە و سوئندخواردن لەسەر داوالىكراو
- ۲۳۹ باسى كه سىك كه بەدرۆ سوئند دەخوات بۆ ئەوئى مالى كه سىك بخوات
- ۲۴۰ باسىك: به چ جورىك خاوەن كىتەكان سوئند دەدرىن؟
- ۲۴۰ باسى دار خستنه سەر دىوارى دراوسى له كاتى دارەپى خانوودا
- ۲۴۱ باسى پىگىرىكردنى كه سىك كه زيان به ماله كهى خوى دەگەپەت
- ۲۴۱ باسى كه سىك كه لوپەلى خوى له لاي پياوئىكى مايەپوچ بىنئەو
- ۲۴۲ باسى ناپەسندى شايدەتيدانى كه سىك پىش ئەوئى داواى شايدەتى لى بكريت
- ۲۴۲ باسى پياوئىك كه شايدەتیهكى له لايە و هاوئەكهى نايانئىت
- ۲۴۳ باسى ئەو كه سەى شايدەتى دروست نىيە
- ۲۴۴ پەرتووكى به خشینهكان

- باسی ئه و كه سه ی شتیک به منداله كه ی ده به خشیت و پاشان په شیمان ده بیته وه . . . ۲۴۴
- باسی به خشین به در یژایی ته مه ن . . . ۲۴۴
- باسی به خشین به چاوه پروانی . . . ۲۴۵
- باسی په شیانبوونه وه له دیاری به خشین . . . ۲۴۶
- په رتو وکی خیر کردن . . . ۲۴۸
- باسی په شیانبوونه وه له خیر کردن . . . ۲۴۸
- باسی ئه و كه سه ی كه شتیک ده کاته خیر و دواتر ده بیته میرات بوی . . . ۲۴۹
- باسی خواستن . . . ۲۴۹
- باسی حه واله (ناردن) . . . ۲۵۰
- باسی ئه و كه سه ی قهرز وهرده گریټ و نیازی دانه وه ی هه یه . . . ۲۵۰
- باسی كه سیك كه قهرز وهرده گریټ و نییه تی دانه وه ی نییه . . . ۲۵۱
- باسی هه په شه ی تووند له قهرز کردندا . . . ۲۵۱
- باسی مؤله تدانی كه سی ده سټکورت . . . ۲۵۲
- باسی جوان داوا کردن و وهر گرتنه وه ی ماف به پاکی . . . ۲۵۳
- باسی قهرز دانه وه به شیوازیکی جوان و باش . . . ۲۵۳
- په رتو وکی بارمته کان . . . ۲۵۴
- باسی بارمته ی ولاخی سواری و مالآتی دوشراو . . . ۲۵۴
- باسی کری کریکار . . . ۲۵۵
- باسی ریپیدان بۆ به کریدانی زهوی سپی به زیږ و زیو . . . ۲۵۵
- باسی ئه و كه سه ی زهوی خه لکاتینکی چاندووه و مؤله تی لی وهرنه گرتوون . . . ۲۵۵
- باسی مامه له کردن به باخی خورما و تریوه . . . ۲۵۶
- باسی پیتاندنی خورما (نیره و مییه پیکردن) . . . ۲۵۶
- باسی موسولمانان له سی شتدا هاوبه شن . . . ۲۵۸
- په رتو وکی شوفعه . . . ۲۶۰

- ۲۶۰ (ماڼۍ هه لگرتنه وه و کړينه وه)
- ۲۶۰ باسۍ فروشتنۍ خانوو يان زهوى و پرسکړدن به هاوبه ش
- ۲۶۰ باسۍ کړينه وه و هه لگرتنه وهى مالى دراوسۍ
- ۲۶۱ باسۍ نه گهر سنووره کان ديارى کران ماڼۍ شوفعه نامينيت
- ۲۶۲ په رتووکى (شتى) دوزراوه
- ۲۶۲ باسۍ وشتر و مانگا و مېرى ونبوو
- ۲۶۳ باسۍ شتى دوزراوه
- ۲۶۴ باسۍ که سيک گه نجينه په کى شاراوهى ژير زهوى بدوزيته وه
- ۲۶۴ باسۍ نه و که نيزه کانهى ده بنه دايک له پياوى نازاد
- ۲۶۵ باسۍ نازادکړدنۍ کويله
- ۲۶۶ باسۍ هر که سيک بېته خاوه ن به نده په ک که مېرپه مى خوى بيت، نازاد ده بيت
- ۲۶۸ په رتووکى حه دده کان
- ۲۶۸ (سزا شه رعيه کان)
- ۲۶۸ باسۍ رشتنۍ خوښۍ موسولمان دروست نييه جگه له سى حالت
- ۲۶۹ باسۍ نه و که سى سزا و تولهۍ له سهر پيوست ناييت
- ۲۷۰ باسۍ داپوشينۍ هه لى پروادار و لابردي سزا و توله به هوى گومانه وه
- ۲۷۰ باسۍ سزاي زينا
- ۲۷۱ باسۍ نه وانهۍ کرده وهى گه لى لووط ده که ن
- ۲۷۱ باسۍ جيبه چيکړدنۍ حه دده کان له سهر که نيزه ک
- ۲۷۲ باسۍ حه ددى سهر خوش
- ۲۷۲ باسۍ نه و که سى له پيناو پاراستنۍ ماله کهيدا بکوزريت شه هیده
- ۲۷۳ باسۍ حه ددى دز
- ۲۷۳ باسۍ ناپاک و تالانکهر و مالرفتن
- ۲۷۴ باسۍ بهروبوم به داره وه و کړوکى دارخورما ده ستیان له سهر نابردريت

- ٢٧٤ باسى ئەو كەسەى شت لە شوينى پاريزراوى شاين دەدزئ
- ٢٧٥ باسى تەمىكردن
- ٢٧٥ باسى (جىيە جىكردى) حەدد پاكبوونەوەى گوناھبارە
- ٢٧٥ باسى پياويك كەسىك لە گەل ژنەكەى بىينىت
- ٢٧٨ پەرتووكى خوينبایەكان
- ٢٧٨ باسى ھەپەشەى توند لە كوشتنى موسولمان بەستەم
- ٢٧٩ باسى ئايا بكوزى پروادار توبەى بۆ ھەيە؟
- ٢٨٠ باسى ئەو كەسەى كەسىكى لى كوژراو، لە سى شت سەپشكە
- ٢٨٠ باسى خوينبایى كوشتنى وەكوو بەئەنقەست (نیمچە ئەنقەست)
- باسى خوينبایى لە ئەستوى خزمەكانە، ئەگەر خزم و كەسى نەبوو، لە خەزینەى دەولەت
- ٢٨١ دەدرىت
- ٢٨١ باسى میراتى خوينبایى
- ٢٨٢ باسى بكوز میرات ناگرىت لە كوژراو
- ٢٨٢ باسى تۆلە كردنەوەى ددان
- ٢٨٣ باسى خوينبایى ددان
- باسى ئەوەى دەستى كەسىك دەگەزىت، كابرا دەستى رادەكیشىت و ددانى پىشەوەى
- ٢٨٤ دەدرىت
- ٢٨٤ باسى موسولمان لەبرى كافر ناكوزرىتەو
- ٢٨٥ باسى باوك لە تۆلەى كۆرەكەى ناكوزرىتەو
- ٢٨٥ باسى كەس تاوانى كەس ھەلناگرىت
- ٢٨٥ باسى موسولمانان یەكسانن لە تۆلە و خویندا
- ٢٨٦ باسى كەسىك خاوەن پەيائىك بكوزىت
- ٢٨٧ باسى كەسىك دلنایى بداتە پياويك و بىكوزىت
- ٢٨٧ باسى چاوپۆشكردن و لیخۆشبوون لە بكوز
- ٢٨٨ باسى لیخۆشبوون لە تۆلە كردنەوەدا

- ٢٩٠ په رتو وکی وه سییه ته کان
- ٢٩٠ باسی ئایا ینغه مبه ری خوا ﷺ وه سییه تی کردو وه؟
- ٢٩١ باسی هاندان له سهر وه سییه تکردن
- ٢٩١ باسی وه سییه تکردن به سییه کی مال
- ٢٩٢ باسی وه سییه تکردن بو میراتگر دروست نییه
- ٢٩٢ باسی که سیک که مردی و وه سییه تی نه کردیت ئایا خیر و چاکه ی بو ده کریت؟
- ٢٩٤ په رتو وکی زانستی میرات
- ٢٩٤ باسی میراتی پشت (باوک و کچ و کوړ و نه وه)
- ٢٩٥ باسی میراتی باییره
- ٢٩٥ باسی که لاله
- ٢٩٦ باسی میراتگرتنی موسولمانان له هاو به شدانه ران
- ٢٩٧ باسی میراتی بکوژ
- ٢٩٧ باسی نه و خزمه نزیکانه ی به شیان نییه له میراتدا
- ٢٩٨ باسی دابه شکردنی میرات
- ٢٩٨ باسی میراتی مندالیک که به زیندوویی له دایک بییت
- ٢٩٩ باسی نه وه ی پیاو له سهر دهستی پیاویک موسولمان بییت
- ٣٠٠ په رتو وکی جیهاد و تیکوشان
- ٣٠٠ باسی گه وره یی ساتیک ده رچوون بو جیهاد له پیناو خوا ﷺ له به یانی و ئیوارهدا
- ٣٠٠ باسی که سیک که ناماده باشی بکات بو مواهیدیک
- ٣٠١ باسی گه وره یی به خشین له پیناو خوی به رزدا
- ٣٠١ باسی نه و که سه ی به پاساوی شهرعی ناتوانیت بچیت بو جیهاد
- ٣٠٢ باسی ده رچوون بو جهنگ و جیهاد
- ٣٠٢ باسی نه و پیاوه ی ده چیت بو جیهاد و دایک و باوکی له ژیان ماون
- ٣٠٣ باسی نییه ت له جهنگ و جیهاددا

- باسی جه ننگردن له پیتاوی خوای پاک و بیگهرد و بهرز ٣٠٣
- باسی گه ورهیی شه هیدبوون له پیتاوی خوادا ٣٠٤
- باسی چهک ٣٠٥
- باسی تیرهاویشن له ریگهی خوادا ٣٠٥
- باسی له سه رنانی میزه ره جه نگدا ٣٠٦
- باسی ئاماده سازیکردن بۆ موحاهیدان و بهرینکردنیان ٣٠٦
- باسی داوای هاوکاریکردن له هاوبه شدانه ران ٣٠٧
- باسی فیئل و پیلان له جه نگدا ٣٠٧
- باسی جه نگاهوهری و بهر خۆدان و حوکی که لویه لی کوژراو بۆ موحاهید ٣٠٧
- باسی هیرشکردن به شهو له جه نگدا و کوژرانی ژن و مندال ٣٠٨
- باسی خیانه تکردن له دهستکهوتی جهنگی ٣٠٨
- باسی چۆنیهتی دابهشکردنی غه نیمهت ٣٠٩
- باسی کۆیله و ئافرهت که به شداری ده کهن له گه ل موسولمانان ٣٠٩
- باسی وه سییهت و راسپارده کانی پیشهوا ٣٠٩
- باسی گوپراهی لی پیشهوا (ئیام) ٣١٢
- باسی گوپراهی لی نییه له سه ریچیکردنی خوادا ٣١٢
- باسی په بیان و به لئندان ٣١٣
- باسی به یعه تدانی ئافره تان ٣١٤
- په رتووی ریپۆره سمی چهج ٣١٦
- باسی ده رچوون بۆ چهج ٣١٦
- باسی فه رزبوونی چهج ٣١٦
- باسی گه ورهیی چهج و عومره ٣١٧
- باسی چه جکردن به سواری ٣١٨
- باسی ئه وهی که چه ج جیهاده بۆ ئافره تان ٣١٨

- ۳۱۸ باسی چه جکردن له بری که سی مردوو
- ۳۱۹ باسی چه جکردن له بری که سینک له ژياندا بیت، به لام توانای چه جکردنی نه بیت
- ۳۱۹ باسی چه جکردنی مندا ل
- ۳۲۰ باسی نهو نافر هانه ی توو شی زه یستانی و چه یز ده بن و نییه تی چه ج دینن
- ۳۲۰ باسی شوینی ئیحرام به ستنی خه لکی شوینه جیا وازه کان
- ۳۲۱ باسی ئیحرام
- ۳۲۱ باسی ته لویه کردن (گوتهی: لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ ...)
- ۳۲۲ باسی ده نگه رز کرده وه له کاتی ته لویه کردن
- ۳۲۲ باسی چ پو شاکیک ده پو شریت بو ئیحرام
- ۳۲۳ باسی مهر جدانان له چه جکردندا
- ۳۲۳ باسی ده ستدان له به رده ره شه که
- ۳۲۴ باسی گه وره یی ته واف
- ۳۲۴ باسی نافر هتیک که له چه یزدا بیت هه موو مهراسیمه کان ده کات جگه له ته واف
- ۳۲۵ باسی که سینک که ئیحرامی به ستووه بو چه ج و عومره پیکه وه
- ۳۲۵ باسی عومره
- ۳۲۶ باسی عومره له ره مه زاندا
- ۳۲۶ باسی ئیحرامی عومره له ته نعیم
- ۳۲۷ باسی پیغه مبه ر ﷺ چه ند عومره ی نه نجام داوه
- ۳۲۷ باسی وه ستان له عه ره فات
- ۳۲۷ باسی دوا کردن له عه ره فه
- ۳۲۸ باسی نه ندازه ی به ردی ره جمی شه یتان
- ۳۲۸ باسی که در باره ی نه وه حاجی دوا ی ره جمی شه یتان له شوینه که رانا وه ستیت
- ۳۲۹ باسی دوا خستن ی ره جمی شه یتان به بیانوی گونجاو
- ۳۲۹ باسی سه رتاشین

- ۳۳۰ باسی سهر برینی ئازەلی قوربانى.
- ۳۳۰ باسی پیشخستنى واجبیک به سهر واجبیکى دیکه له پۆرەسمى حەجدا.
- ۳۳۰ باسی ره جمکردنى شەیتان له پۆرەکانى جەژندا.
- ۳۳۱ باسی وتارى پۆزى جەژنى قوربان.
- ۳۳۲ باسی شەومانەوہى شەوانى مینا له مەککەدا.
- ۳۳۲ باسی تەوافى مالئاوایى.
- ۳۳۳ باسی فیدیهى کەسیک نەتوانیت بەردەوام بیت له دروشمەکانى حەج.
- ۳۳۴ باسی نیشانەکردنى مەر و بزى.
- ۳۳۴ باسی دابەشکردنى گوشتى وشتى قوربانى.
- ۳۳۴ باسی پینگەو گەورەیی مەککە.
- ۳۳۵ باسی پینگەو گەورەیی مەدینە.
- ۳۳۸ پەرتووکی قوربانیهى کان.
- ۳۳۸ باسی قوربانیهى کانى پیغەمبەرى خوا ﷺ.
- ۳۳۸ باسی بەشەکانى وشتى و مانگا.
- ۳۳۹ باسی ئەو شتانەى ناپەسەندن بۆ قوربانى.
- ۳۴۰ باسی کەسیک کە بە مەرپیک لەبرى خانەوادەکەى قوربانى بکات.
- ۳۴۰ باسی کەسیک بیهویت قوربانى بکات له دە پۆرەکاندا دەستکاری موو و نینۆکى نەکات.
- ۳۴۱ باسی نەهیکردن له قوربانیکردن له پیش نوێزى جەژندا.
- ۳۴۲ پەرتووکی سەربراوہ کان.
- ۳۴۲ باسی مەرەمندالە (گۆزەبانە، حەوتوو).
- ۳۴۳ باسیک: ئەگەر ئازەلتان کوشتەوہ، بەباشترین شیوہ بیکۆزنەوہ.
- ۳۴۳ باسى ناوى خوا هینان له کاتى سەربرینی ئازەلدا.
- ۳۴۴ باسى پێگریکردن له کوشتەوہى مالأتى شیردەر.

- ۳۴۴ باسی ریگریکردن له شیواندنی لاشه ی ئاژهل و به نیشانه گرتنی
- ۳۴۵ باسی خواردنی گوشتی که ره کیوی
- ۳۴۶ بهرتووی پاووشکار
- ۳۴۶ باسی قهدهغه کردنی راگرتنی سه گ، جگه له سه گی پاو و پاسه وانی
- ۳۴۷ باسی پاوی سه گ
- ۳۴۷ باسی نیچیریکی پاو کراو که شه ویک دیار نامینیت
- ۳۴۸ باسی لیگردنه وهی پارچه یه ک له ئاژهل به زیندوویی
- ۳۴۸ باسی ئه و شتانه ی کوشتیان قهدهغه کراوه
- ۳۴۹ باسی کوشتنی شه وگه رد (مارمیلکه)
- ۳۵۰ باسی خواردنی هه ر درنده یه کی چرنو و کدار
- ۳۵۰ باسی که رویشک
- ۳۵۲ بهرتووی خوارده مه نییه کان
- ۳۵۲ باسی خواردندان به خه لک
- ۳۵۳ باسی خواردنی که سیک به شی دوو که س ده کات
- ۳۵۳ باسی نه هیکردن له عه بیگرتن له خواردن
- ۳۵۳ باسی خواردن به پالکه وتوویی
- ۳۵۴ باسی ناوی خوا هینان له کاتی نان خواردندا
- ۳۵۵ باسی خواردن به دهستی راست
- ۳۵۵ باسی ئه گه ر پاروویه ک که وته خواره وه
- ۳۵۵ باسی دوعای دوا ی نان خواردن
- ۳۵۶ باسی خواردن به پیوه
- ۳۵۶ باسی کوله که
- ۳۵۷ باسی گوشتی وشک کراوه
- ۳۵۷ باسی جگه ر و سپل (سپیه لاک)

- باسی زهیت ۳۵۷
- باسی شیرینی ۳۵۸
- باسی خواردنی ترۆزی و خورما بهیه کهوه ۳۵۸
- باسیك: کاتیک تۆبه ره ی بهروبووم دههینریت ۳۵۹
- باسی نانی گهنم ۳۵۹
- باسی لیگرته وه له خواردن و ناپه سندی زۆرخۆری ۳۵۹
- باسی ئه وه ی که کهسیك چیشتی کرد ئاوی زۆر تییکات ۳۶۰
- باسی خواردنی سیر و پیاز و کهوه ر ۳۶۰
- په رتووکی خواردنه وه کان ۳۶۲
- باسی ئه وه ی که عاره ق کللی هه موو خراپه یه که ۳۶۲
- باسی ئه وه ی که هه ر کهسیك شه راب بخواته وه نوژی وه ر ناگیریت ۳۶۲
- باسی ئه و شته ی شه رابی لی دروست ده کریت ۳۶۳
- باسی شه راب ده بیته هۆکار بۆ نه فره تکردن له ده پرووه وه ۳۶۴
- باسی ئه وه ی که ناوی عاره ق ده گۆرن تاکوو حوکه که ی بگۆرن ۳۶۴
- باسی هه موو سه رخۆشکه ریک هه رامه ۳۶۵
- باسی ئه وه ی هه ر شتیك زۆره که ی سه رخۆشکه ر بیت که مه که شی هه رامه ۳۶۵
- باسی داپۆشینی ده فر و قاپه کان ۳۶۵
- باسی خواردنه وه به ده فری زیو ۳۶۶
- باسی خواردنه وه له ده می کونده وه ۳۶۷
- باسیك: ئه گه ر ئاو خورایه وه له دهستی راسته وه ده ست یی ده کریت ۳۶۷
- باسی هه ناسه دان له نپو ده فردا ۳۶۷
- باسی ئاو گنپری کۆمه لیک دوا یین که س ئاو ده خواته وه ۳۶۸
- په رتووکی پزیشکی ۳۷۰
- باسی خوا هه ر نه خۆشییه کی دابه زان دییت، مسۆگه ر چاره سه ریشی بۆ دابه زاندووه ۳۷۰

- ۳۷۱ باسی په شکه
- ۳۷۲ باسی دوومه لان و خورمای عه جوه
- ۳۷۲ باسی پښتوگریدن له چاره سهرکردن به درماني پیس و خراب
- ۳۷۳ باسی چاره سهری نه خوښی باداری یان لاقه پشه
- ۳۷۳ باسی چاره سهری برینداری
- ۳۷۴ باسی درماني نه خوښی هه وکردنی پهرده ی سیه کان
- ۳۷۴ باسی تا
- ۳۷۵ باسی که له شاخ
- ۳۷۵ باسی چاوپشتن به کل
- ۳۷۶ باسی کاتیک میښ ده که وپته نیو ده فری خواردن
- ۳۷۶ باسی چاوه زار
- ۳۷۷ باسی نهو که سهری نزا و پارانه وه ده کات بو چاوه زار
- ۳۷۸ باسی دوعا کردن بو (پاریزران له) مار و دوو پشک
- ۳۷۸ باسی نهو شتانه ی که پیغه مبه ر ﷺ په نای به خوا گرتووه لیان و نهو هشی که پیغه مبه ر ﷺ پنی په نا گراوه به خودا
- ۳۸۰ باسی گولی (گه ری)
- ۳۸۲ په رتو وکی به رگ و پوښاک
- ۳۸۲ باسی پوښاک ی پیغه مبه ری خوا ﷺ
- ۳۸۲ باسی که سپک که پوښاک ی نوئ له بهر ده کات چی ده لیت
- ۳۸۳ باسی پوښینی پوښاک ی خوری
- ۳۸۳ باسی پوښاک ی سپی
- ۳۸۴ باسی نهو که سهری پوښاک که ی له دوا ده خشیت به هوی خو به گوره زانینه وه
- ۳۸۴ باسی پوښینی کراس
- ۳۸۴ باسی له بهر کردنی شهروال

- ۳۸۵ باسی میزه ری پدهش.
- ۳۸۵ باسی بهردانه وهی لکی میزه به تیوان شانه کاند.
- ۳۸۵ باسی ناپه سندی له بهر کردنی ئاوریشم (حه ریر)
- ۳۸۶ باسی ئه وانیه پئیان پی دراوه ئاوریشم بیوشن
- ۳۸۶ باسی له بهر کردنی ئاوریشم و زیر بو ئافره تان.
- ۳۸۷ باسی پوشینی رهنگی سوور بو پیاوان
- ۳۸۷ باسی له پیکردنی نه عل و له پیکردنه وهیان.
- ۳۸۷ باسی رهنگکردن به خه نه
- ۳۸۸ باسی ئه وه که سه ی که سه ر و پیشی رهنگ ناکات
- ۳۸۸ باسی ناپه سندی پرچی زور دریز
- ۳۸۸ باسی نه هیکردن له تاشینی هه ندیکی پرچ و هیشتنه وهی ئه وی دیکه
- ۳۸۹ باسی ئه نگوستیله کردنه دهستی راست
- ۳۸۹ باسی ئه نگوستیله کردنه په نجه گه وره
- ۳۹۰ په رتووکی ئاداب و ئاکار
- ۳۹۰ باسی چاکوون له گه ل دایک و باوک
- ۳۹۱ باسی چاکه ی باوک و چاکه کردن له گه ل کچه کاند.
- ۳۹۲ باسی مافی دراوس
- ۳۹۲ باسی لابردنی دپک و دال و ناره حه تی له سه ر پیگا
- ۳۹۳ باسی نه رمونیانی
- ۳۹۳ باسی چاکه کردن له گه ل ژیرده سته کان
- ۳۹۴ باسی سلاو کردن
- ۳۹۴ باسی وه لامدانه وهی سلاو
- ۳۹۵ باسی وه لامدانه وهی سلاوی (أهل الذمة)
- ۳۹۵ باسی سلاو کردن له مندالان و له ژنان

- باسی ته و قه کردن ٣٩٥
- باسی وه لامدانه وهی که سیک که ده پزمیت ٣٩٦
- باسی ریگری کردن له جنیودان به با ٣٩٦
- باسی ئەو ناوانه ی خۆشه و یستن و سوننه تن بۆ ناوان ٣٩٧
- باسی ئەو ناوانه ی که ناپه سندن ٣٩٧
- باسی ناوان به نازناو و ناوی پیغه مبه ر ﷺ ٣٩٧
- باسی پیا هه لدان ٣٩٨
- باسی راویژ کار جینی متهانه یه ٣٩٩
- باسی شیعر (هۆنراوه) ٣٩٩
- باسی ئەو شتانه ی ناپه سندن له شیعر دا ٣٩٩
- باسی ناپه سندی ته نیا بوون ٤٠٠
- باسی کوژاندنه وهی ئاگر له کاتی نوستندا ٤٠٠
- باسی به نه ئنی قسه کردنی دوو کهس جیا له کهسی سییه م ٤٠٠
- باسی پاداشتی قورئان ٤٠١
- باسی پیگه و گه وه یی زیکر کردن ٤٠١
- باسی پیگه و گه وه یی: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ٤٠٣
- باسی پیگه و گه وه یی ته سبیحات ٤٠٣
- باسی داوا کردنی لیخو شبوون ٤٠٤
- په رتووکی دوعا و پارانه وه ٤٠٦
- باسی پیگه و گه وه یی پارانه وه ٤٠٦
- باسی پارانه وه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ ٤٠٦
- باسی ئەوه ی که پیغه مبه ری خوا ﷺ په نای به خوا گرتوو له ئی ٤٠٧
- باسی پارانه وه ی لیخو شبوون و له شساغی ٤٠٨
- باسی ئەوه که پیاو نابیت بلیت: خوا به ئە گه ر و یستت لیم خوش به ٤٠٩

- باسی گه وره ترين و بهر زترين ناوی خوا ۴۰۹
- باسی ناپه سندی تپه پاندن له پارانه وه دا ۴۱۰
- باسی نه و زیکر و پارانه وه یه ی مروځ ده یکتا له به یانی و ئیواران ۴۱۰
- باسی زیکر و پارانه وه ی کاتی چوونه سهر جینگای خه وتن ۴۱۳
- باسی پارانه وه له کاتی به ناگاهاتن له شهودا ۴۱۴
- باسی پارانه وه ی کاتی به لا و ناخوشی ۴۱۴
- باسی نه و زیکر و پارانه وه یه ی مروځ ده یکتا کاتی چوونه دهر له مال ۴۱۵
- باسی نه و زیکره ی مروځ ده یکتا له کاتی گه شتکردن ۴۱۵
- باسی نه و زیکر و پارانه وه یه ی مروځ ده یکتا کاتی بینینی ههور و باران ۴۱۶
- په رتووی لیکدانه وه ی خه ون ۴۱۸
- باسی خه ونی چاک و باش که موسولمان ده بینینی یان پی ده بینرئ ۴۱۸
- باسی بینینی پیغه مبه ر ﷺ له خهودا ۴۱۹
- باسی که سیک که خه ونیک ده بینیت و بینا خوشه ۴۱۹
- باسی نه وه که خه ون مانا کرا دیته دی، بویه با نه یگیریته وه ته نها لای که سی خوشه ویست نه بیت ۴۲۰
- باسی که سیک که به درو بلیت: خه ونیکی ئاوا و ئاوم دیوه ۴۲۰
- باسی نه وه ی که راستترین خه ون خه ونی نه و که سانه یه که وراستگون ۴۲۱
- باسی لیکدانه وه ی خه ون ۴۲۱
- په رتووی ئاشووب و ئازاوه ۴۲۴
- باسی پاریزراوی خوین و مالی پروادار ۴۲۴
- باسی رنگریکردن له شتفراندن ۴۲۵
- باسی جتودان به موسولمان دهر چوونه له فهرمانی خوا و شهر له گه لکردنیشی کوفره ۴۲۵
- باسی دامه زراوی له کاتی به لا و فیتنه دا ۴۲۶
- باسی نه وه ی که دوو موسولمان به شمشیره کانیا به ره ورووی یه کدی بینه وه ۴۲۶

- ۴۲۷ باسی پاراستنی زمان له کاتی فیتنه و ئاژاوه دا
 ۴۲۷ باسی دووره په ریزی
 ۴۲۹ باسی هه لوهسته کردن له و شتانه ی که گومانیان تیدایه
 ۴۲۹ باسی پارچه پارچه بوونی ئوممه ته کان
 ۴۳۰ باسی ئاشوویی ئافره تان
 ۴۳۰ باسی فه رمانکردن به چاکه و پڕیگریکردن له خراپه
 ۴۳۲ باسی سزاکان
 ۴۳۲ باسی ئارامگرتن له سهر به لا و ناخۆشی
 ۴۳۵ باسی توندی و ناره حه تییه کانی پوژگار
 ۴۳۶ باسی نیشانه کانی کوتاییهاتنی دنیا
 ۴۳۷ باسی نیشانه کانی کوتاییهاتنی دنیا
 ۴۳۸ باسی له شکری به یداء
 ۴۳۸ باسی ده جال و هاتنی عیسی کوری مهربم ﷺ و ده رچوونی یه ئجوج و مه ئجوج
 ۴۳۹ باسی هاتنی مه هدی
 ۴۴۰ په رتوویکی دونیانه ویستی
 ۴۴۰ باسی به که مزانیی دنیا
 ۴۴۱ باسی گرینگیدان به دنیا
 ۴۴۱ باسی نمونه ی دنیا
 ۴۴۲ باسی پله و پایه ی هه ژاران
 ۴۴۳ باسی کۆر و دانیشتن له گه ل هه ژاران
 ۴۴۳ باسیك ده باره ی ئه وانه ی زۆر مال و سامان کۆ ده که نه وه
 ۴۴۴ باسی رازیوون به وه ی خوا داویه تی
 ۴۴۵ باسی ژیان و گوزه رانی خانه واده ی پیغه مبه ر ﷺ

- ۴۴۵ باسی پشتبهستن و دلیایی
- ۴۴۶ باسی شهرم و حهیا
- ۴۴۷ باسی ئارامی و هیمنی
- ۴۴۷ باسی دلتهنگی و گریان
- ۴۴۸ باسی پروپامایی و ناو و شورهت
- ۴۴۸ باسی ئیره ییبردن
- ۴۴۹ باسی ستهم و خهراپه کاری دهرهق به دروستکراوانی خوا
- ۴۵۰ باسی وهرع و پاریز کاری
- ۴۵۰ باسی پیاھه لدان به چاکه
- ۴۵۱ باسی نییهت له کرده وه دا
- ۴۵۱ باسی هیوادریژی و مردن
- ۴۵۲ باسی بهرده وامی له سهر کار و کرده وه
- ۴۵۲ باسی گوناھ و تاوان
- ۴۵۳ باسی تهوبه و گه پانه وه
- ۴۵۴ باسی مردن و خوئاماده کردن بو مردن
- ۴۵۷ باسی گۆر و له ناوچوونی لاشه
- ۴۵۷ باسی زیندوو بوونه وه
- ۴۵۸ باسی سیفه ته کانی ئوممه تی موحه ممه د ﷺ
- ۴۵۹ باسی ئه وه ی ئومید ده کریت له بهزهیی خوا له پوژی قیامه تدا
- ۴۵۹ باسی تکا کردن (شه فاعهت)
- ۴۶۰ باسی سیفه ته کانی ئاگری دوژه خ
- ۴۶۱ باسی سیفه ته کانی بهه شت

جواهر سنین ابن ماجہ

بہکوری